

Government Oriental Library Series.

*Edited by Pandits under the supervision of the Curator,
Goit Oriental Library, Mysore*

BIBLIOTHECA SANSKRITA—No. 34

बोधायनधर्मसूत्रम्

श्रीगोविन्दस्वामिप्रणीतविवरणसमेतम्.

THE
BODHĀYANA-DHARMA-SŪTRA
WITH THE COMMENTARY OF
GÔVINDASVÂMIN

EDITED BY

L. SRINIVÂSÂCHÂRYA,
Assistant Pandit, Government Oriental Library, Mysore

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT OF
His HIGHNESS THE MAHARAJA OF MYSORE

1907

MYSORE:

PRINTED AT THE GOVERNMENT BRANCH PRESS

भूमिका।

—४—

अथान्यां प्रथम्भावलयां ग्राकप्रकटीकृतं आपस्तम्भीयं गृहसूच-
ं धर्मसूचं च सव्याख्यानं, बोधायनीयं च गृहसूचम् । अदु-
ना पुन बोधायनीयं धर्मसूचं श्रीमता गोविन्दस्वामिना प्रणी-
तेन विवरणेन सार्वं सममुद्देश्यत । इदं विवरणमल्पप्रथमाते-
गमीरं च । अती विज्ञायते सोऽयं गोविन्दस्वामी प्राचीनः पण्डि-
तप्रवर्णेति ॥

यद्यपि न शक्यतेऽस्य देशः कालो वा विशिष्य निर्णेतुम् ।
तथाऽपि तदुदाहृतप्रबन्धपर्याच्चरणेभ्या तस्यार्थाक्त्वं सिद्धचति हि
यथा—

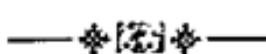
अस्मिन् विवरणे तत्र तत्र समुदाहृतवचननिवेदे आप-
स्तम्भगौतमशसिष्ठानां धर्मसूचयचनं, बोधायनीयनेव गृहगृ-
हपरिमाणपितृसेवमहाप्रवर्त्यचनं, मनुदक्षयाङ्गवल्क्यनारदपरा-
शरव्यासप्रसुत्यानां स्मृतिवचनं च इत्यते ॥

तथा प्रथमशशतृतीयाध्यायारम्भे—“आदुश्च न्यायविद्, अ-
ज्ञानादिनियमस्य एर्यसानं वेदाध्ययनसमकालमाहुः” इत्यनेन
घाक्षेन “अज्ञानादिनियमस्य” इत्यादि शबरस्वामिभाष्यवाक्य-
मुदाहृतम् । तथा प्रथमाध्याये एकविंशतिमसूचव्याख्यायां
“स्वमातुलसुतां प्राप्य दाक्षिणात्यस्तु तुष्यति, तथा—अहिच्छव-
प्राहश्यस्तुरां पिशन्ति” इत्येतत् भद्रकुमारिलवाक्यमुदाहृतमवलो-
क्यते ॥

तथा—द्वितीयप्रश्ने तृतीयाध्याये “पूज्यान् पूजयेत्” इति सूत्रव्याख्याने महाकविकालिदासविरचितरघुवंशमहाकाव्ये प्रथमसर्गे पठितं “प्रतियधाति हि श्रेयः पूज्यपूजाब्यतिक्रमः” इत्येकोनाशीतितमस्य श्लोकस्य उत्तरार्थम् ॥

अपिच—द्वितीये द्वितीयाध्याये एकपञ्चाशत्तमसूत्रव्याख्याने “चान्द्रायणे वा चान्द्रायणानीति गुरुलघुभावे वर्णविशेषऽश्यासविशेषे च” इति यज्ञस्वामिप्रणीतवासिष्ठुर्धर्मसूत्रविवरणवचनमुदाहृतम् । संभाव्यते चासौ यज्ञस्वामी यादवभास्करकालानन्तरकालिक यामुनाचार्यरामानुजाचार्यप्राकालिकश्चेति यत श्रीमद्रामानुजायभगवद्गीताभाष्यटीकायां तात्पर्यचन्द्रिकायां श्रीवेदान्ताचार्यविरचितायां क्रमेण भगवद्गीताभाष्यप्रणेतृपारगणनपर “पिशाच रन्तिदेव गुप्त शङ्कर यादवप्रकाश भास्कर नारायणार्थं यज्ञस्वामिप्रभृतिभिः स्वंस्वं मतमास्थितैः परदशतैर्भाष्यकृद्विरस्मतिन्द्रान्तर्तीर्थकरैश्च भगवद्यामुनाचार्यभाष्यकारादिभिरविर्गतिपरिगृहीतोऽयमत्र सारार्थं” इति प्रन्थपठ्यते तथोळिखितो गीताभाष्यप्रणेता यज्ञस्वाम्यसावेव स्यात् । इति ॥

अयं चापरो विशेष—अत्र विवरणे भूयांस्युदाहृतानि मनुवचनानि वासिष्ठुर्धर्मसूत्रवचनानि च. यहूच्यानामेवेदं वासिष्ठुर्धर्मसूत्रं, तस्मादनुमीयते यहूच्यस्यादेप गोविन्दस्यामीति । आस्तां विस्तर ॥

आदर्शपुस्तकानि.

तत्रैतत्कोशागारस्थाः कोशा एव पञ्च.

1	मूल	तालपत्र.	नागराक्षरे	405 नं	अनविशुद्ध	समग्रम्
2	,	"	ग्रन्थाक्षरे	515,,	"	"
3	विवरणम्	"		936,	"	"
4	,	कागदमयम्	आन्ध्राक्षर	A138	,	"
5				, 1144,,		"
6		तालपत्र	ग्रन्थाक्षरे तजावूरजिल्ला कादिरमङ्गलाप्रहा
रस्थित द्वार्घी ॥ सुविवरण्यशास्त्रिणां
पुस्तकम्
ग्रन्थाक्षर श्रीमन्महीष्वर महाराजमन्दिर
स्थितसरस्थतीभाषडागरे सगृहीत पुस्त
कं च समग्रं शुद्धं चेति			

एतानि पञ्च विवरणपुस्तकान्यादर्शकृत्य परिशोधितोऽर्यं प्रबन्ध
यद्यपीमानि पुस्तकान्येतदेशीयान्येव अशुद्धिस्थलेऽक्षरलोपस्थले
च सर्वैककल्पस्थैर्य दर्शनात् । विदेशीर्य च पुस्तकं नादा
वधि समासादितम् । तथा ऽपि समुपलब्धस्याव्यप्रकाशो आत्य
न्तिकं विलोप समाव्य स्थितस्य प्रकाश श्रेयानिति निश्चित्य
प्रकटीकृतमिदं श्रीमद्भगवद्बोधायनधर्मसूत्रं सविवरणमिति सु
मङ्गलम् ॥

विषयानुक्रमणिका.

— शुभं —

प्रथमप्रश्ने—

	पुस्त	
भर्मानुव्याख्यानम्	प्रथमाध्याये	1
शिष्यः	,	2
परिपत्	"	3
पश्चाविप्रतिपाति	"	7
शष्ठदश	"	11
मूलच्छुदेश	"	12
ब्रह्मचर्यम्	द्वितीयाध्याय	11
उपनयनकाल	"	17
ब्रह्मचारियम्	"	18
विद्यानहैः	"	27
ब्रह्मचर्यप्रशासा	"	29
छातकर्यम्	तृतीयाध्याये	32
कमण्डलुचर्या	चतुर्थाध्याये	36
अन्तस्तुदि	पञ्चमाध्याये	44
यद्विश्वादि	"	45
आचमनम्	"	46
द्रव्यशुद्धि	"	51
आशीचम्	"	74
शुनोणहतप्रायशिक्षाम्	"	86
भक्ष्याभक्ष्यविचार	"	87
ऋत्यर्थशुद्धि	पष्टाध्याये	93
ऋत्यर्थविशेष	सप्तमाध्याये	106
वर्णा	अष्टमाध्याये	113
अनन्तरप्रभवा	नवमाध्याये	116

पुस्तक
272
277

प्रजाकामोपदेश
सन्यासविधि

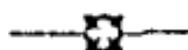
नवमाध्याये
दशमाध्याये

तृतीयप्रश्ने—

शालीनयायावरादिवृत्ति-	प्रथमाध्याये	297
यज्ञिर्दर्तनी	द्वितीयाध्याये	303
वानप्रस्थधर्मः	तृतीयाध्याये	309
अवत्प्रायधित्तम्	चतुर्थाध्याये	315
अधमर्यणकल्प	पञ्चमाध्याये	318
प्रसृतयावक्त्रल्प	षष्ठाध्याये	320
दूरमाण्डहोम	सप्तमाध्याये	325
चाद्रायणकल्प	अष्टमाध्याये	330
अनश्चायारायणविधि	नवमाध्याय	340
पापनिवर्हणम्	दशमाध्याये	345

चतुर्थप्रश्ने—

नानार्थानि प्रायधित्तानि	प्रथमद्वितीयाध्यायया	351
रहस्यप्रायधित्तानि	तृतीयचतुर्थाध्याययोः	366
क्रदर्पणायधित्तम्	पञ्चमाध्याये	369
ग्रद्युक्तं	,,	376
अथ जपः	षष्ठाध्याये	379
अथ ग्राद्यणशस्त्रमा	सप्तमाध्याये	383
किंयाप्रश्ना	अष्टमाध्याय	347

१८

शुद्धि पत्रम्.

पुटे	पत्रों	अशुद्धम्	शुद्धम्
—	—	—	—
2	12	तत्	तत्
3	"	अङ्ग	अङ्ग
15	18	बापि	बापि
33	5	आश्राना	भ्राना
49	15	वच्छुरि	वच्छुद्धिरि
51	13	उन्निष्ट	उन्निष्ट
85	12	प्रथण	प्रथणा
	15	मन्तन	मन्तन
193	17	शब्दाभ्या	शब्दाभ्या
212	13	वृपती	वृपती
215	19	तृतीय	तृतीय
262	2	जानानि	जानाति
34	8	त्रिरात्	त्रिरात्र
348	6	वहिष्म	वहिष्म
365	11	दव	दव
379	19	व्याहत	व्याहत

श्रीः

बोधायनधर्मसूत्रं

गोविन्दस्वामिप्रणीतव्याख्यासमेतम्.

— — —
उपदिष्टो धर्मः प्रतेवेदम् ॥ १ ॥

प्रतिशास्त्रमतीन्द्रियार्थप्रतिपादको नियो अन्यराशिवेद । तत्प्र
तिशास्त्रो धर्मः । यदप्येवैकस्या शाखाया परिपूर्णान्यज्ञाने । तथाऽपि
कल्पसूत्रान्तरैश्चासान्तरोक्ताशोपसहार क्रियत एव ॥ १ ॥

तस्यानु व्याख्यास्यामः ॥ २ ॥

अन्विति । पश्चादित्यर्थ ॥ २ ॥

स्मार्तो द्वितीयः ॥ ३ ॥

अनुभूतिविषयासम्प्रमोष स्मृतिः । तदभिव्यञ्जको अन्थ स्मृति-
शब्देनोपचर्यते । स्मार्तोः स्मृत्युपदिष्ट । अनुक्त्याख्याश्चहण स्मार्तस्य
धर्मस्य कल्पविधिमन्त्रार्थवादमूलत्वप्रदर्शनार्थम् । तच्च ‘धन्वन्तिव
प्रपा असि’^{१०} ‘तस्माच्छ्रौद्यास पापीयान् पश्चादन्वेति’^{११} इत्यत एव
प्रपागुर्वनुगमादीना कर्तव्यतामवगम्य तत्कर्तव्यता स्मृतिशाखारै-
रूपदिष्टते । अत एव द्वितीयः । एव तस्य श्रौतधर्मविवेक-

इनि धर्मदौर्बल्य द्रष्टव्यम् । स च स्मार्तो धर्म पक्षविधो भवति—
वर्णधर्म आश्रमधर्म वर्णश्रमधर्म गुणधर्म निमित्तधर्मश्रेति ।
तत्रापि साधारणविशिष्टभेदेन द्विविध्य द्रष्टव्यम्—‘द्विनातीना
मध्ययनम्’ इत्यादि माधारणो वर्णधर्म । ‘ग्राहणस्याधिकार
प्रवचनयाजनप्रतिग्रहा’ इत्यादिविशिष्ट । तथा—आश्रमधर्मोऽ-
प्यग्रीन्धनादिसाधारण । वैलदण्डधारणादिविशिष्ट । अभिपे
कादिगुणयुक्तस्य राज्ञो रक्षण वर्णधर्म । हिंसादिर्निमित्तधर्म ।
उपादेयानुपादेयताकृतो गुणनिमित्तयोर्विशेष ॥ ३ ॥

तृतीयदिशाएषागमः ॥ ४ ॥

धर्मे इत्यनुपज्यते । शिष्टेरागम्यत इति शिष्टागमः । शिष्टेरा-
चरिते इत्यर्थ । तत ग्रत्यक्षश्रुतिविहित प्रथमो धर्म । प्रवी
णमन्त्रार्थवादमूलो द्वितीय । तृतीयस्तु प्रतीनशास्वामूर्त । सर्वेषा
वेदमूलत्वेऽपि दौर्बल्यमर्थवादप्रमङ्गाद्वितव्यम् ॥ ४ ॥

अथ शिष्टानाह—

शिष्टाः खलु विगतमत्सरा निरहङ्काराः
कुम्भीधान्या अलोलुपा दम्भदर्पलोभ-
मोहक्रोवविवर्जिताः ॥ ५ ॥

यस्त्विति वानयालङ्काराणें निपात । मात्सर्यं परगुणासमता ।
अहङ्कारं अभिननदियानिभितो गते । कुम्भीधान्या दशाह

जीवनौपयिकधान्या । अनेन सन्तुष्टोपलक्ष्यते । अलोलुपता
वेतुण्णम् । दम्भो लोकप्रत्ययार्थं धर्मधनोच्छ्राय । दर्पो धर्मा-
तिरेकान्पतिर्हर्ष । लोभ प्रसिद्ध । मोह कृत्याकृत्यविवेकशू-
न्यता । दम्भादिविषयजिताः ॥ ९ ॥

किञ्च—

धर्मेणाविगतो येषां वेदस्तपरिवृहणः ।

शिष्टास्तदनुमानज्ञाः श्रुतिप्रत्यक्षहेतव
इति ॥ ६ ॥

येषामिति कृद्योगे पद्धो 'कर्तुकर्मणो कृति' इति । इति-
हासपुराणाम्या साहितो वेदो ग्रन्थतोऽर्थतश्च यैरवगत इत्यर्थ ।
वृहणव्रहण श्रुतिस्मृतिसदाचारशास्त्राणामप्युपलभणार्थम् । श्रुति-
प्रत्यक्षहेतवश्च श्रुतिरेव प्रत्यक्ष कारणमस्य धर्मस्येति येषा दर्श-
नमिति विग्रह । अनेन मीमांसका कीर्तिना । अतएव वदनु
मानज्ञाः ते भवन्ति स्मार्तशिष्टागमयोऽश्रुत्यनुमानविद् इत्यर्थ ।
एव च शास्त्राविगतो यो धर्मस्तोऽनुष्ठेय इत्यभिप्राय ॥ ६ ॥

तदभावे दशावरा परिपत् ॥ ७ ॥

उक्तलक्षणशिष्टाभावे दशावरा परिपत् तया यो विधीयते सोऽ-
नुष्ठेय इत्यर्थ ॥ ७ ॥

ता च परकीयमतेन प्रदर्शयितुमाह—

अथाप्युदाहरन्ति—

चातुर्वैद्यं विकल्पी च अङ्गविद्धर्मपाठकः ।

आश्रमस्थास्त्रयो विष्णा: पर्षदेपा^१ दशा-
वरा ॥ ८ ॥

चतुर्थ एव विद्याश्रातुर्विद्य तेन तद्विदो लक्ष्यन्ते । विकल्पी
मीमांसक । अङ्गं व्याकरणादि तज्ज्ञ । धर्मपाठक तन्मूलिका
तदर्थाविगतिरिति पाठग्रहणम् । तदभिज्ञ इत्यर्थ । तान् विशिनाइ—
आश्रमस्थास्त्रयो विष्णा: अवानप्रस्थास्त्रयो गृह्णन्ते । वानप्रस्था
ना पुनर्विनाधिवासत्वादनधिकारो धर्मोपदेशस्य । परिव्राजकोऽपि मिशार्थी
ग्राममीयादेव । तथा च गौतम—‘प्रागुपोत्तमात्त्रय आश्रमिण’
इति । विष्णा इति क्षत्रियवैश्ययोर्धर्मोपदेशानधिकारप्रदर्शनार्थं
विनग्रहणम् । ‘ब्राह्मणो धर्मान् प्रवृत्यात्’^२ इति वसिष्ठवचनाच ।
‘आश्रमस्थास्त्रयो मुरुया’ इति पाठे नैषिकनग्नागारी गृह्णते ।
यथा धर्मस्तन्धनग्राहणे ताननुकूल्य ‘सर्वं एते पुण्यग्रोका भवन्ति’^३
इत्याह । एवगुणास्त्रय आश्रमिणो दशावरा परिपद्धतिः ॥ ८ ॥

अर्थानुकल्पमाह—

पञ्च वा स्युस्त्रयो वा स्युरेको वा स्यादनिन्दितः ।
. प्रतिवक्ता तु धर्मस्य नेतरे तु स्तहस्त्रशः ॥ ९ ॥

सम्प्रवापेक्षो विकल्प । अनिन्दितः पक्षपातादित्रोपरहित ।
तृतीयो वाशब्दोऽपिशब्दस्यार्थं द्रष्टव्य । जाह च—

एकोऽपि वेदविद्वर्म य वर्मस्येद्विचक्षण । इति ॥^४

^१पारपदा

^२गृ. प २८-४९

^३श. प १-४०

^४छा. च २२३-२६

^५मनु १२-१११.

प्रथमप्रथ्ये प्रथमोऽध्यायः

अपिशब्दादेकेन न वाच्यम् । वक्ष्यति च ‘वहुदारस्य धर्मस्य’^१
इति । तुशब्दोऽवधारणार्थः ॥ ९ ॥

अव्रतानाममन्त्राणां जातिमात्रोपजीवि-
नाम् । सहस्रशस्त्रेतानां परिपत्वं न
विद्यत इति ॥ १० ॥

‘नेतरे तु सहस्रशः’ इति सासर्थ्ये सत्यारम्भादत्यन्तापद्य-
व्रतादीननुगृह्णाति । आह च—

जातिमात्रोपजीवी च कामं स्याह्नामणश्रुवः ।
धर्मप्रवक्ता नृपतेर्न तु शूद्रः कथंचन ॥ इति ॥^२

‘नेतरे तु सहस्रशः’ इत्युक्तम् तत्रैव निन्दामाह—

यथा दारुमयो हस्ती यथा चर्ममयो मृगः ।
ब्राह्मणश्चानधीयानस्त्रयस्ते नामधारकाः

॥ ११ ॥

स्पष्टम् ॥ ११ ॥

अत्यन्तापद्यपि एकोद्दिष्टवक्तृणां दोषोऽस्तीति दर्शयितुमाह—
यद्वदन्ति तमोमूढा मूर्खा धर्ममजानतः ।
तत्पापं शतवा भूत्वा वक्तृन् समवि-
गच्छति ॥ १२ ॥

बोधाद्यनर्थमसूत्रे सन्वाद्याने।

व्यवहारं प्रायश्चित्तादिक यद्गदन्ति तमसा अन्धकारेणाविष्टा
अजानत अजानन्त यस्मिन् पापकर्मणि यमि प्रायश्चित्त
विहितमिति शेष ॥ १२ ॥

^१ एको वा स्यादनिन्दितः^१ इति यदुक्त, तत्राह—

वहुद्वारस्य धर्मस्य सूक्ष्मा दुरनुगा गतिः ।
तस्मान्न वाच्यो ह्येकेन वहुज्ञेनापि सं-
शये ॥ १३ ॥

अनेकश्रुतिस्मृतिसदानारप्रमाणत्वाद्वर्षस्य , वहुद्वारत्वम् । अत
एव चास्य सूक्ष्मत्वं दुरनुगत्वं च । तथाह—

शाखाना विप्रकीर्णत्वात्पुरुषाणा प्रमादतः ।
नानाप्रकरणस्थत्वात्सूक्ष्मा दुरनुगा गतिः ॥

तस्मात् इत्युपसहार ॥ १३ ॥

वहव तुन —

धर्मशास्त्ररथारुढाः वेदखड्घरा द्विजाः ।
कीडार्थमपि यद्गूयुस्त धर्मः परमस्मृतः ॥

शिष्टाना प्रावल्य प्रदर्शयितु धर्मशास्त्राणि वेदाश्च रथायुषे-
रूपमयिन्ते ॥ १४ ॥

शिष्टैर्हि वर्णोश्रमादयो व्यवस्थापिता । तेषु पाप न लिप्यत
इत्याह—

यथाऽऽमनि स्थितं तोर्यं मारुताकौ प्रणा-
शयेत् । तद्वक्तर्तरि यत्पापं जलवत्सं
प्रलीयते ॥ १५ ॥

अथैनामविनोऽप्यवस्था परिज्ञाय प्रायश्चित्त विधीयत इत्याह—
शरीरं बलमायुश्च वयः कालं च कर्म च ।
समीद्य धर्मविहुद्ध्या प्रायश्चित्तानि नि-
दिशेत् ॥ १६ ॥ १ ॥

शरीरं वातप्रकृतिक पित्तप्रकृतिकमित्यादि वा । आयु ज्ञान,
अयतेगत्यर्थादोणादिक उण्प्रत्यय । वय बाल्यादिलक्षणम् ।
कालः शीतोष्णादिलक्षण । कर्म प्रायश्चित्तस्य निमित्तमूल सा-
नुबन्ध हिंसादि ॥ १६ ॥

श्रीतस्मार्तशिष्टाचागम इति त्रिविदो धर्मो व्याख्येय । तत्र व्य-
वस्थितशिष्टाचरिताना धर्माणाम्—

पञ्चवा विप्रतिपत्तिः दक्षिणतस्तथोत्तरतः ॥

दक्षिण नर्मदामुक्तरेण कन्यातीर्थम् । उत्तरस्तु दक्षिणे
हिमवन्तमुद्भिवन्वयस्य । एकदेशप्रसूताना शिष्टाना परस्पर पञ्च-
धा विप्रतिपत्ति विसवाद ‘यान् पदार्थान् दक्षिणात्या’ इत्यादि ॥

तत्र प्रथमम्—

यानि दक्षिणतस्तानि व्याख्यास्यामः ॥ १८ ॥
निगदव्याख्यातमेतत् ॥ १८ ॥

तत्रैमान्युदाहरणानि—

यथैतदनुपेतेन^१ सह भोजनं स्थिया सह भो-
जनं पर्युपितभोजनं मातुलपितृप्वसृ-
दुहितृगमनमिति ॥ १९ ॥

गमनमिति सम्बन्धः ॥ १९ ॥

अथोन्नरतः ऊर्णाविक्रयः शीधुपानं उभय-
तोदद्विर्यवहारः आयुधीयकं समुद्र-
संयानमिति ॥ २० ॥

ऊर्णायास्तद्विकारस्य च कम्बलदेविक्रयः । उभयतो
दन्ता अश्वादयः । व्यवहारः विक्रयादि । आयुधीयकं शस्त्र-
धारणम् । समुद्रसंयानं नावा द्वीपान्तरगमनम् ॥ २० ॥

इतरदितरस्मिन् कुर्वन् दुष्प्यतीतरदितरस्मिन् ॥

अनुपेतेन सह भोजनादीनुत्तरापये कुर्वन् दुष्प्यति तत्रत्येकिशाष्टैः
दूष्प्यत इत्यर्थः । एवमूर्णाविक्रयादीनि कुर्वन्नितरत्र । तस्मादनुपेतेन सह
भोजनादीनि दक्षिणात्यैकिशाष्टैराचर्यमाणत्वात् दोषाभावाच्च तेरेव
कर्तव्यानि । ऊर्णाविक्रयादीनि चोदीच्यैरेव । तदेतद्वक्षुमारि-
शैर्निरूपितम्—

स्वमातुलसुतां प्राप्य दक्षिणात्यस्तु तुष्प्यति ॥ इति ॥

तथा हि—अहिच्छवद्वाह्यण्यस्मुतां पिबन्ति ॥ इति च ॥ २१ ॥

ननु किमिति व्यवस्था ? यावता मूलश्रुतिरेपां विशेषेण कल्प्यते यथा होक्कादीनाप् । यथा वा बोधायनीयं धर्मशास्त्रं केश्चिदेव पठचमानं सर्वाधिकारं भवति । तथा गौतमीयगोभिनीये छन्दो-गैरेव पठत्येते, वासिष्ठं तु चहृचैः, अथ च सर्वाधिकाराणि । यथा वा गृह्यशास्त्राणि सर्वाधिकाराणि, तद्वदनुपनीतसहभोजनादोन्यपि समानि भवन्तीत्याशङ्क्याह—

तत्रतत्र देशप्रामाण्यमेव स्यात् ॥ २२ ॥

एवं व्यवस्थितविषयैव मूलश्रुतिं कल्प्यते । किन्त्वयामनुपपार्ते न कल्पयतीत्यभिप्राय । तस्माद्वचवस्थितविषयमेवानुष्ठानं तद्वर्जनं च ॥

मिथ्यैतदिति गौतमः ॥ २३ ॥

गौतमग्रहणमादरार्थप् । नात्मीय मतं पर्युदासितुम् । स हे-
वमाह—‘देशकालजातिरुलभर्मीश्चाप्रायेरविरुद्धा’ प्रमाणप्¹ तद्विरु-
द्धो देशादिभौं न कर्तव्यः । तद्विरुद्धशायम् । आह च गृह्य-
मद—‘अनुपनीतसहभोजने द्वादशरात्राणि । उच्चिष्ठभोजने द्वि-
गुणप्’ इति । प्रयश्चितविधानात्मिषेष कल्प्यते । तथा ‘खिया
सहभोजने त्रिरत्नोपवास घृतप्राशनं च’ । तथा ‘पर्युषितभोजने
अहोरात्रोपवास.’ इति सर्वाः । मातुरुद्दुहितृगमनेऽप्याह—

**सखिभार्या समाख्य मातुरुस्यात्मगां तथा ।
चान्द्रायणं द्विजः कुर्याच्चुश्रूपपि तथैव च ॥**

तथा विवेऽपि—

पञ्चमीं पातृवन्धुभ्यः सप्तमीं पितृवन्धुतः ॥ इति ॥¹

आह च—

पैतृष्वसेयीं भगिनीं स्वरीयां मातुरेव च ।

मातुश्च भ्रातुरासां च गत्वा चान्द्रायणं चरेत् ॥²

एवमूणाविक्यादिवपि आम्नायविरोधः प्रसिद्धः । ऊर्णा तावदपण्येषु पठिता । शीघ्रपाने गौतम—‘नित्यं मद्यमपेयं ब्राह्मणस्य’³ इति । तथोभयदन्तव्यवहारे वसिष्ठः—‘अक्षो लवणमपेयम्’ इति प्रकृत्य ‘ग्राम्यं पशूनामिकशाफः केशिनश्च’⁴ इत्याह । तथा च श्रुति.—‘उभयादत्प्रतिगृहात्यश्वं वा पुरुषं वा वैक्षानरं द्यादशकपालं निर्विपेत्’⁵ इति प्रायश्चित्तप् । तथा आयुधीयकेऽपि ‘परीक्षार्थेऽपि ब्राह्मण आयुध नादधीत’ इति । स्वयमेव पतनीयेषु समुद्रसंयानं वक्ष्यति । एवमादीन्यालोच्याप्नायैरविरुद्धाः प्रमाणमित्युक्तम् । अतो ‘मिथ्यैतदिति गौतमः’ इत्युपपत्तं भवति ॥ २३ ॥

एतदेव स्वपत्तिमेत्याह—

उभयंचैव नाद्विषेत शिष्टागमंविरोधदर्शनात् शिष्टस्मृतिविरोधदर्शनाच्च ॥ २४ ॥

शिष्टागमविरोधस्तात्स्वयमुद्दितः ‘पञ्चधा विप्रतिपत्तिः’ इत्यत्र । स्मृतिविरोधश्च शिष्टस्यात्तिविरोधः, सोऽपि दर्शित एव । एकमूलतां

¹ का-प. ८-३.

² मनु-१।—१७३.

³ २—३०.

⁴ २—३८.

⁵ वै. सं. ३-३-६.

त्वेके मन्यन्ते । यथा होळकादयो व्यवस्थितदेशविषया व्यव-
स्थिताः कर्तव्याः इस्थमिपेऽपीत्यस्य चोद्यस्य व्यवस्थितदेशशुल्यनुमान-
मुकं 'तत्रतत्र देशमामाण्यमेव स्थात्' इति । तत्राह—
'उभयं चैव नाद्रियेत शिष्टस्मृतिविरोधदर्शनात्' इति । स च
विरोध उक्तः । तस्मादविरुद्धत्वाद्बोक्तव्यनुष्ठानं सर्वाधिकारकम् ।
इह विरोधादनुपनीतसहभोजनादिवर्जनं सर्वाधिकारमिति शेषः । आहुथ
न्यायविदः 'विरोधे त्वनपेक्षं स्यादसति ह्यनुमानम्' इति ॥ २४ ॥

अथ शिष्टदेशानाह—

प्रागदर्शनाऽप्रत्यक्षालकवनादक्षिणेन हि-
मवन्तमुदकपारियात्रमेतदार्थविर्ते त-
स्मिन् य आचारस्स प्रमाणम् ॥
॥ २५ ॥

तथापि शिष्टस्मृतिविरोधेऽनपेक्षमेव ॥ २६ ॥

गङ्गायमुनयोरन्तरमित्येके ॥ २६ ॥

आर्यविर्तेवे विकल्पः ॥ २६ ॥

अथाप्यत्र भाष्टविनो गाथामुदाहरन्ति ॥

आर्यविर्तान्तरप्रदर्शनार्थं भाष्टविनः छन्दोगविशेषाः गाथा क्षो-
कम् ॥ २७ ॥

¹ प्रागदर्शना,

तमाह—

पश्चात्सिन्धुर्विसरणी^१सूर्यस्योदयनं पुरः ।
यावत्कृष्णा विधावन्ति तावद्भिर्ब्रह्म-
वर्चसमिति ॥ २८ ॥

कृष्णः कृष्णमृग । ब्रह्मवर्चसं अध्ययनविज्ञानानुष्ठानसम्पत् ।
म्लेच्छदेशस्त्वतः परम् ॥ २८ ॥

तदाह—

आवन्तयोऽङ्गमगधाः सुराप्त्रा दक्षिणापथाः ।
उपावृत्सिन्धुसौवीरा एते सङ्गीर्णयो-
नयः ॥ २९ ॥

स्त्रीषु व्यवस्था नास्तीति यावत् । अवन्त्यादिपु कल्याणा-
चारो नास्ति ॥ २९ ॥

किञ्च—केचिदेशा प्रेशार्ही न भवन्ति । तत्प्रेशे प्रायश्चि-
त्तविधानात् । तत्र दूरोत्सारितमान्तराग्रहणमित्याह—

आरद्वान् कारस्करान् पुण्ड्रान् सौवीरान्
वङ्गान् कलिङ्गान् प्रानूनानिति च
गत्वा पुनस्तोमेन यजेत् सर्वपृष्ठ्या
वा ॥ ३० ॥

^१ हिन्दुविधरणी^२ लालादित्य.

पुनस्तोमो नाम एकाहः । इष्टप्रथमसोमस्यैव प्रायश्चित्तमेका-
हो(कं) द्रष्टव्यम् । ‘यदि पङ्कजामेव विशेषं कुर्वीतेष हौ वै पङ्कजां
पापं करोत्यारद्वान् कारस्फुरान् पुण्ड्रान् सौवोरान् वा गच्छति’
इति । सुर्वेष्टेष्टेष्ट्वाहिताग्निमापस्य । सा च ‘य इन्द्रियकामो
वीर्यकामस्यात्’* इत्यत्र विहिता । अनाहिताग्नेस्तु वक्ष्यति—‘प्रति-
पिद्देशगमने’ इति ॥ ३० ॥

पुनरप्याहिताग्नेव देशान्तुरगमने प्रायश्चित्तभाह—

अथाप्युदाहरन्ति—

पङ्कजां स कुरुते पापं यः कलिङ्गान् प्रप-
यते । क्रपयो निष्कृतिं तस्य प्राहु-
वैश्वानरं हविः ॥ ३१ ॥

वैश्वानरीयेदिः । एष च कलिङ्गगमने सर्वैष्टया सह विकल्पयते ।
अथ वा—आरद्वादिपु न गमनादेव प्रायश्चित्तं, कि तर्हि सम्मापणस-
हासनादिभिरपि । कलिङ्गे पुनर्गमनमात्रमिति विशेष ॥ ३१ ॥

अथाप्याह—

वहूनामपि दोपाणां कृतानां दोपनिर्णये ।
पवित्रेष्टिं प्रशंसन्ति सा हि पावनमु-
त्तममिति ॥ ३२ ॥

निर्णये निरा नये अपनोद्देते । पवित्रेष्टिश्च यज्ञप्रायश्चित्तेषु
प्रसिद्धा ॥ ३२ ॥

अथेतत्प्रसङ्गादाह—

वैश्वानरीं ब्रातपतीं पवित्रेणि तथैव च ।
ऋतावृत्तौ प्रयुज्ञानः पापेभ्यो विप्रमुच्यते॥
पापेभ्यो विप्रमुच्यते इति ॥ ३३ ॥ २॥

पवित्रेणि, पूर्वत्रयहण प्रशंसार्थम्, इह तु ऋतावृत्तार्थिति
वालविधानार्थम्, आसामेककस्यामे[केकश एव] प्रयोग । द्विरु-
चारणमादरार्थं विशेषज्ञापनार्थम् ॥ ३३ ॥

इति योधायनोयधर्मविवरणे गोविन्दस्वामिहते
प्रथमप्रश्ने प्रथमोऽध्याय

ब्रह्मचर्यमुपयच्छेत् गुरुशुश्रूपण तथा ।

समिद्देशागुरुक्तीनां प्रायश्चित्तं विधीयते ॥

अथ ब्रह्मचर्यं प्रस्तृयते—तच समिदाधारं भिक्षाचरणमाचा-
र्गांकिकरण स्वाध्यायाध्ययन चेति । तचेतन ‘ब्राह्मणो वै
ब्रह्मचर्यमुपयच्छेताभूतानि’ इत्यत्र स्पष्टीकरिष्यति । तत्त्वियन्त
ताल च हितयमित्याह—

अष्टाचत्वारिंशद्वर्षीणि पौराणं वेदव्रह्मच-
र्यम् ॥ १ ॥

पुरातन पौराणं इत्युग्मुरुपचरितम् । किंतु ।

वेदस्वीकरणार्थं ग्रहनन्ये उपनयनात् प्रभूत्यष्टाचत्वारिंशद्वैष्परि-
मितं च । तदिदानीन्तनेरपि कर्तव्यमिति वाक्यशेषः । यदा—
पौराणं पुराणेमन्वादिभिर्दृष्टमाचरितं च । अथ वा—अनादित्वात्
पुराणो वेदः तत्र भवं पौराणम् । यदा—प्रमिद्वेतिहासपुरा-
णप्रभवम् ॥ १ ॥

तस्यैव परिमाणान्तरमाह—

चतुर्विंशतिं द्वादश वा प्रतिवेदम् ॥ २ ॥

वर्णाणीत्यनुरूपते । वाशव्दश्च प्रत्येकमभिसम्बद्धते ॥ २ ॥

संवत्सरावमं वा प्रतिकाण्डम् ॥ ३ ॥

प्राजापत्यादीनां पञ्चानामपि काण्डानामेकस्मिन् काण्डे संव-
त्सरावमं वा संवत्सरावधिकमित्यर्थः । प्रतिशब्दो वीप्सार्थम् ॥ ३ ॥

अहणान्तं वा ॥ ४ ॥

यावता कालेन वेदस्वीकरणं भवति तावन्तं कालम् । एते च
विकल्पास्सामश्यायेषया द्रष्टव्या । एतदुक्तं भवति—यावद्वेद-
स्वीकरणं नदर्थविवेषश्च न जायते तावच्चाश्रमान्तरप्रवेशाधि-
कार इति । तावदर्थविवेदराश्रमान्तरप्रवेशः कार्यं, स त्वधीत-
वेदाविष्टव्याचर्येण च कार्यः । आह च—

वेदानधीय वेदौ वा वेदं वाऽपि यथाक्रमम् ।

अविष्टव्याचर्यो ग्रहस्थाश्रममाविशेन् ॥ इति ॥¹

तथा च श्रुतिः—‘आनार्यकुलद्वेदमधीत्य यथाविधानं गुरोऽकर्मातिशेषेणाभिसमावृत्य कुरुम्हे शुचौ देशे’ ॥ इत्यादि ॥ ४ ॥

अधुना ग्रहणान्तापेक्षमेव स्थापयन् हेतुमाह—

जीवितस्यास्थिरत्वात् ॥ ५ ॥

पौराणिकादिब्रह्मचरणं कार्यम् ॥ ९ ॥

श्रीतस्य कर्मणोऽभिहोत्रादेविच्छेदः प्रसङ्गाद्युक्त इत्याशङ्क्य श्रुतिविरोधमेव दर्शयति—

कृष्णकेशो श्रीनादधीतेति श्रुतिः ॥ ६ ॥

अनया श्रुता विरोधात्मार्तानां पूर्वपां पक्षाणां त्वागः ॥ ९ ॥

अथेदानीं ब्रह्मनयेत्य उपनयनानन्तरारम्भं दर्शयितुमनुशीलय शास्त्रचेदितकर्मानिधिकारमाह—

भास्य कर्म नियच्छन्ति किञ्चिदा मौञ्जिल-
न्धनात् । वृत्त्या शूद्रसमो ह्येष याव-
द्वेषेषु' जायत इति ॥ ७ ॥

प्रायशो नियमरूपवाद्विधिना नियच्छन्तीत्युक्तम् । तथा च गौतमः—‘यथोपनात्मूलपुरीषो भवति’ इति । ननु इतिनि तस्य घर्मनिधिशारः । गायता सोऽवि-ग्रीवणिक एव । सत्यम्, तथाऽवि वृत्त्या शूद्रसमो ह्येषः । श्रुतिर्वर्तनमाचारः । तथा च

गौतमः—‘प्रागुपनयनात्कामचारवादभशः’^१ इति । वेदननमस्यो-
पनयनम् । ननु प्रागुपनयनाच्छूद्दसाभ्ये पानादिप्पदोपस्थात् ।
नैतदेवम्, शूद्रसम इत्यतिदेशात् स्वयं शूद्रः, ततश्च न स्वजा-
त्याश्रयधर्मनिवृत्तिर्भवति, जात्याश्रयश्च मधुपानादिप्रतिषेधः ‘मद्यं
नित्यं ब्राह्मणः’^२ इत्यादिस्मृतेः । अत्र पूर्वोर्णार्थेन विध्यभावमा-
ह । इतरेण च प्रतिषेधाभावम् ॥ ७ ॥

उपनयनस्य कालमाह—

गर्भादिसङ्ख्या वर्णाणां तदष्टमेषु ब्राह्मणसु-
पनयेत् ॥ ८ ॥

गर्भादिसङ्ख्यार्थः । ‘छन्दोवत्सूक्ष्माणि’ इतिव्यत्येन परस्मै-
पदम् । यद्यपि गर्भादिसङ्ख्याऽप्युपनयनस्य कालः । तथापि मा-
कपञ्चमादसामर्थ्यान्विवृतिः । पञ्चमप्रभृतिव्यतएव ‘पञ्चमे नलवर्च-
सकामः’ इत्यादिश्चुतिस्तदादिरेव गृह्णते ॥ ८ ॥

ऋग्याधिकेषु राजन्यमुपनयीत ॥ ९ ॥

गर्भकादशेष्विति यावत् ॥ ९ ॥

तस्मादेकाधिकेषु वैश्यम् ॥ १० ॥

गर्भद्वादशेष्वित्यर्थः ॥ १० ॥

अत्रापि विशेषमाइ—

वसन्तो ग्रीष्मशरादिति ऋतवो वर्णानुपू-
र्व्येण ॥ ११ ॥

उदगयनमात्रेऽपि केचिदिच्छन्ति । आह चाश्वलायनः—‘उ-
दगयन आपूर्यमाणपक्षे पुण्ये नक्षत्रे चौलकमोपनयनगोदानविवा-
हाः’^१ इति । तस्मादुदगयनेऽपि योग्यं नक्षत्रमारभेत । तदु-
पनयने कर्तव्यप् । अथ कस्माद्वसन्तादिरूपनयनोपसंहारो न भव-
ति ॥ १ ॥ उच्यते—उदगयनशब्दानर्थव्यप्रसङ्गाक्षोपसंहारो युक्तः ।
उदगयन एव हि वसन्तो नान्यत्र, तस्माद्वसन्तेऽप्युपनयनं ‘कर्त-
व्यप् । वसन्तादिश्रुतिः किष्ठा ! प्रशंसाक्षापनार्था । अतश्च
शुक्रास्तमयादिविरोधेऽपि वसन्ते कर्तव्यमिति वाक्यार्थः ॥ ११ ॥

गायत्रीत्रिपुरुषजगतीभिर्यथाक्रमम् ॥ १२ ॥

उपनयीतेति शेषः ॥ १२ ॥

आपोऽशादाद्वाविंशादाचतुर्विंशादित्यना-
त्यय एषां क्रमेण ॥ १३ ॥

अनात्ययः अनतिक्रमः उपनयनकालस्य ॥ १३ ॥

मौञ्जी धनुज्यर्थाणीति भेखलाः ॥ १४ ॥

एषां क्रमेणत्यनुपश्यते । मौञ्जी वाक्षणस्य भेखलेत्यादि ॥ १४ ॥

कृष्णरुस्वस्ताजिनान्यजिनानि ॥ १५ ॥

एषां क्रमेण । अग्निशब्दः प्रत्येकमभिसम्बद्धते । कृष्णा-
मिन्नं वाक्षणस्येत्यादि । पुनरग्निग्रहणात् कुशशरनामिन्नं वा
उत्तरीयं रम्यत्यन्तराद्वितीयप् । न त्वेवानुत्तरीयस्यादित्यमिप्रायः ॥

मूर्धललाटनासाग्रप्रमाणा याज्ञिकस्य वृ-
क्षस्य दण्डाः ॥ १६ ॥

एषो क्रमेणत्यनुपश्यते । याज्ञिकवृक्षविशेषाः पालाशादयो गृह
एवोक्ताः ॥ १६ ॥

तेषां मध्ये प्रतिंगृहेभिन्नं दण्डं भिसाचरणे कर्तव्ये ग्राहणस्य
तावन्मन्त्रोदारमाट—

भवत्पूर्वी भिक्षामध्यां याज्ञान्तां चरेत् स-
पाक्षरां क्षां च भिंच न वर्धयेत् ॥ १७ ॥

भिसामन्त्र व्यक्तमेतोषरेत् भ॒र्व॒उव्व॒पूर्वां भिसाशब्दमध्यो
याज्ञापनिपादवशब्दान्ता सप्तासरां च । एवं हि भवति भिसां
देहीति मप्यस्तो भवति । तत्र च क्षाभिशब्दौ न वर्तयेत् नोर्वे
राजशीतेत्यर्थ । यथे अवश्ये क्षणनिपात । उच्चरागक्षीतेति
निविर्गम्यने । यदा—ओइनादिः गृहव्यभेदोऽप्य च भेदे न वर्त्य
येत् द्विवनवहुपनप्रयोगो न कर्त्तव्य इत्यर्थः । एवमुच्चारण-
मटष्ठाप्य भवति ॥ १७ ॥

अथ वर्णानुपूर्वेन भिसामन्त्रोषारणवेदाया सर्वच्छब्दमयोग-
देशमाट—

भवत्पूर्वी ज्ञात्याणो भिक्षेत भवन्मध्यां रा-
जन्यो भवदन्त्यां वैद्यस्मवेषु वर्णेषु ॥

ब्राह्मणग्रहणं वर्णन्तरार्थमिनुवादः । वर्णग्रहणेनैव सार्ववर्णिक-
भैक्षाचरणे मिञ्जे सर्वग्रहणात् प्रकृतविपयमिति गम्यते । प्रकृताश्र
त्रैवर्णिकास्ततश्च पर्युदस्तशूद्रः । ननु प्रतिलोमपर्युदासार्थः कि-
मिति न भवति ? भवतु, यदि शूद्रान्नभोजनप्रतिपेघपराणि वाक्यानि
न स्युः, सन्ति हि तानि ॥ १८ ॥

ते ब्राह्मणाद्यास्त्वकर्मस्थाः ॥ १९ ॥ .

स्वकर्मसु प्रसिद्धाः । तथा च गौतमः—‘मार्ववर्णिकं भैक्षा-
चरणमभिश्वस्तप्रतिवर्णम्’^१ इति । ननु ‘द्विभातिषु स्वकर्म-
स्थेषु’ इति सूत्रयितव्ये किमिति सूत्रद्वयारम्भः ? सत्यं, अयं
द्वयाद्यो नातीव अन्यथाश्वाभिसाधो भवति । अथवा ‘आरम्भमा-
मर्यादेव प्रशस्ताभावे सति अप्रशस्तद्विजातिविति । न दोष
इति गम्यते ॥

आह च ननुः—

बेदयौरठीनानां प्रशस्तानां स्वकर्मसु ।

ब्रह्मचार्याद्येद्देखं गृहेभ्यः प्रयतोऽन्वहम् ॥

सर्वं हि विचरेद्वामं पूर्णकानामसम्भवे ॥^२

गोतमीयेऽपि सर्ववर्णग्रहणमप्रशस्तपरिग्रहार्थमेव ॥ १९ ॥

उक्तं भिक्षाचरणं ब्रह्मचर्ये । अयं समिदाधानमाह—

सदाऽऽरण्यात्समिध आहृत्यादध्यात् ॥ २० ॥

अप्री इति शेषः । आरण्यग्रहणं समित्कदेशप्रदर्शनार्थम् ॥ २० ॥

^१ गो. भ. ३-१६.

^२ ननु. ३-१५-१५५.

सत्यवादी ह्रीमाननहङ्कारः ॥ २१ ॥

स्यादिति शेषः ॥ २१ ॥

पूर्वोत्थायी जघन्यसंवेशी ॥ २२ ॥

गुरोत्स्यादिति शेषः ॥ २२ ॥

सर्वत्राप्रतिहतगुरुवाक्योऽन्यत्र पातकात् ॥

गुरोर्वाक्यप्रतिवात् तदर्थकरणं विलम्बनं वा । सोऽत्र दृष्टा-
दृष्टार्थेषु कर्मसु । यदा—विद्याप्रवर्णात् प्रगृहवस्त्वं च । अन्य-
त्र पातकात् पतनीयात् परिमन् गुरुकर्मणि लृते ब्रह्महत्यादिना
प्रतितो भवति तद्वर्जयेदित्यभिप्रायः ॥ २३ ॥

यावदर्थसम्भाषी स्त्रीभिः ॥ २४ ॥

बहुपापणादितिप्रसङ्गसम्भवेदिति ॥ २४ ॥

नृत्तगीतवादित्रगन्धमाल्योपानच्छत्रधारणा-
अनाभ्यञ्जनवर्जी ॥ २५ ॥

वादित्र पठहादि गन्ध चन्दनादि माल्यं पुष्पादि गन्धादिषु
न त्रिषु धारगशब्दः प्रत्येकमभिसम्बन्ध्यते । गन्धधारणमित्यादि ।
उपानदूहणं पादुकाया अप्युपलक्षणार्थम् । अअनमस्तोः । अ-
भ्यञ्जनं शिरसि ॥ २५ ॥

दक्षिणं दक्षिणेन सव्यं सव्येन चोपसंगृही-
यादीर्घमायुः स्वर्गं चेच्छन् ॥ २६ ॥

दक्षिणेन पाणिना सृषेत् । इतरं चेतरेण । तदभिमुख
एव । आह च—

न्यत्यस्तपाणिना कार्यमुपसङ्ग्रहणं गुरोः ॥^१ इति ॥
दीर्घमायुधर्घयन् स्वर्गं च ॥ २६ ॥

असावहं भो इति श्रोत्रे संस्पृश्य मनस्त-
माधानार्थम् ॥ २७ ॥

उपसङ्ग्रहणवेलाया च स्वश्रोत्रसंपर्शः कर्तव्यः चित्तसमा-
धानार्थम् । तत्र मन्त्रः—‘असावहं भोः’ इति । असमीति
वाक्यसमाप्तिः । असावित्यात्मीयनामग्रहणम् । गोविन्दशर्मा
नामाऽस्मीति प्रतिवचनयोगः ॥ २७ ॥

पादयोः कियान् देश उपसङ्ग्रह इत्यत आह—

अधस्ताज्ञान्वोरा पद्मयाम् ॥ २८ ॥

उपसंगृहीयादिति शेषः ॥ २८ ॥
तत्रापवादिमाह—

नासीनो नासीनाय न शयानो न शयाना-
य नाप्रयतो नाप्रयताय ॥ २९ ॥

उपसंगृहीयादित्यनुवर्तते । अप्रयतोऽशुचिः ॥ २९ ॥

काममन्यस्मै साधुवृत्ताय गुरुणाऽनुज्ञातः ॥

गुरोरन्यस्मै साधुवृत्ताय अनुष्ठानपराय विदुपे - गुर्बनुज्ञया त-
त्सन्निवावप्युपसगृहीयात् । कामग्रहणान्वृत्तिरपि प्रतीयते । अस-
न्निधौ तु विनाऽप्यनुज्ञया कुर्यादेव ॥ ३० ॥

शक्तिविपये मुहूर्तमपि नाप्रयतस्त्वात् ॥

शक्ताविति वक्तव्ये विषयग्रहण व्रह्मचारिणो वाऽप्यार्थस्नाननि-
भित्ते स्नायादेव । आचमननिमित्तेऽप्याचामेदिति ॥ ३१ ॥

अथ पर्युदस्यति—

समिद्धार्युदकुम्भपुष्पान्नहस्तो नाभिवादये-
द्यन्नान्यदप्येवं युक्तम् ॥ ३२ ॥

समिद्धारी समित्पाणि । उदकुम्भादिषु हस्तशब्द प्रत्ये-
कमभिसम्बद्ध्यते एवंयुक्तं पितृदेवताग्रिकार्यादिषु व्याप्तयो व्याप्तमपि
नाभिवादयेत् ॥ ३३ ॥

न समवायेऽभिवादनमत्यन्तशः ॥ ३३ ॥

अत्यन्तशस्मवायेऽत्यन्तसमीपे स्थितेत्यर्थ ॥ ३३ ॥

भ्रातृपत्नीनां युवतीनां च गुरुपत्नीनां जां-
तवीर्यः ॥ ३४ ॥

‘न समवायेऽत्यन्तश’ इति वर्तते । जातवीर्यो जातशुलः ।

चशब्दात्पितृव्यादिपत्नीनामपि युवतीनाम् । स्थविराणा बाला-
ना च न दोष ॥ ३४ ॥

नौशिलाफलककुञ्जरप्रासादकटकेषु चक्रवत्सु
चादोपं सहासनम् ॥ ३५ ॥

चक्रवन्तो रथशकटादय । इतरे प्रसिद्धा । एषु गुरुणा
तत्पत्नीभिर्वा सहासनं अदोपं दोपावह न भवति । अन्यत्र
सदोपं सहासनमिनि गम्यते ॥ ३६ ॥

प्रसाधनाच्छादनस्नापनोच्छिष्टभोजनानी-
ति गुरोः ॥ ३६ ॥

शिष्येण कार्याणीति शेष । प्रसाधनं मण्डनम् । आच्छादनं
छत्रधारणम् । गात्रमलापकर्षण वा । इतिकरणात् पादमर्दनष्टघणा
वनादयो गृह्णन्ते ॥ ३६ ॥

उच्छिष्टवर्जनं तत्पुत्रेऽनूचाने वा ॥ ३७ ॥

गुरुषुपेऽनूचाने वाऽप्युच्छिष्टभोजनवर्जनं कार्यम् । अनूचाने
वा गुरुषुप्रेऽप्यनूचान एव शारायास्तद्वाघाध्यायिनि । वाशब्दोऽ
वधारणार्थ, अनूचान एवेति ॥ ३७ ॥

प्रसाधनाच्छादनस्नापनोच्छिष्टवर्जनं च त-
त्पत्न्याम् ॥ ३८ ॥

युवत्यामिति शेष । स्थविराया आच्छादनादिमाप्त्यर्थोऽय-
मारम् ॥ ३८ ॥

धावन्तमनुधावेत् गच्छन्तमनुगच्छेन्निष्ठन्त-
मनुतिष्ठेत् ॥ ३९ ॥

अज्ज्वलत् ॥ ३९ ॥

नाप्सु श्लाघमानस्सनायात् ॥ ४० ॥

श्लाघनं विक्त्यनं तच्च क्रीडनं करताडनादिः । तथा च
वसिद्धः—‘न पादेन पाणिना वा जलमभिहन्यात् जलेन जलम्’
इति ॥ ४० ॥

दण्ड इव षुवेत् ॥ ४१ ॥

अप्सूद्वैतनप्रतिपेधोऽयम् ॥ ४१ ॥

अब्राह्मणादध्ययनमापदि ॥ ४२ ॥

अब्राह्मणात् क्षत्रियादेः । अव्ययने विशेषः—आपादि शा-
म्भामावे । अध्ययनं अवणस्यापि प्रदर्शनार्थम् ॥ ४२ ॥

शुश्रूपाऽनुव्रज्या च याघदध्ययनम् ॥ ४३ ॥

शुश्रूपा प्रसाधनादि । अनुव्रज्या अनुगमनम् । अयुक्तमे-
तादिति केचित् ॥ ४३ ॥

तयोस्तदेव पावनम् ॥ ४४ ॥

पावन शुचिहेतु । एव रुतेऽपि शिष्योपाध्याययोर्गंधर्म
व्यतिक्रमदोषो नास्तीत्यभिप्राय ॥ ४४ ॥

भ्रातृपुत्रशिष्येषु चैवम् ॥ ४५ ॥

शुश्रूपाऽतिदिव्यते यावदध्ययनम् । यवीयसामित्युपरितनसूत्रात्
प्रतिकर्षो द्रष्टव्य ॥ ४९ ॥

**ऋत्विकछूशुरपितृव्यमातुलानां तु यवीयसां
प्रत्युत्थायाभिभाषणम् ॥ ४६ ॥**

अथमपि नियमोऽव्यापकानमेवस्त्रिगादीनाम् । अभिभाषणं
स्वागतादिशब्दप्रयोग ॥ ४६ ॥

प्रत्यभिवाद इति कात्यः ॥ ४७ ॥

कतस्यापत्य कात्यः स एव मन्यते स्म ऋत्विगादिभि
प्रत्यभिवाद कर्तव्य इति । एवा प्रत्यभिवादनविधानादितेर-
भिगादनं कर्तव्यमिति गम्यते ॥ ४७ ॥

तप्र हेतुमाह—

•

शिग्नावाङ्गिरसे दर्शनात् ॥ ४८ ॥ ३ ॥

शिग्नु विलाङ्गिरम् पितृनव्यापयमाम । ताव् ‘पुत्रम्’
इत्यामन्त्रयामास । तय न्यायेमेवति देवा ऊशु । अवेनारि
प्रकारेण हासन एव उपेष्ठा न पयत् इति दर्शयति ॥ ४८॥

अनर्हीय विद्या न दातव्येत्याह—

धर्मार्थौ यत्र न स्पातां शुश्रूपा वाऽपि तद्विधा । विद्यया सह मर्तव्यं न चैनामूपरे वपेत् ॥ ४९ ॥

यथा कृषीदलशुभं बीजमूरे न वपति । तथा च शुश्रूपदिवर्जिते विद्या न दातव्येत्यर्थः ॥ ५० ॥

अयोग्याद्यापते दोषमाह—

अग्निरिव कक्षं दहति ब्रह्मपृष्ठमनाहृतम् ।
तस्माहै शक्यं न ब्रूयात् ब्रह्ममानम्-
कुर्वतामिति ॥ ५० ॥

शक्यं पानयिति सम्बन्धः । वैशब्दः पादपूरणः । ब्रह्म
विद्या मानं पूजा ॥ ५० ॥

ब्रह्मनर्योविद्यावेतिहासमाह—

एवास्मै वचो वेदयन्ते ॥ ५१ ॥

एवेत्यिवमित्येतस्मिन्नर्थे । एवमस्य ब्रह्मचारिण इतिहासरूपं
वचो वेदयन्ते वाग्सनेयिनः । तच वश्यमाणम् ॥ ५१ ॥

तदाह—

ब्रह्म वै मृत्यवे प्रजाः प्रायच्छत् तस्मै ब्र-

हृचारिणमेव न प्रायच्छुत्सोऽव्रवीदस्तु
मह्यमप्येतस्मिन् भाग इति यमेव रा-
त्रिं समिधं नाहराता इति ॥ ५२ ॥

ब्रह्मशब्देन जगत्कारणरूपमुच्यते, वेदसम्बन्धात् । तत् मृत्य-
वे प्रजाः । किमर्थः? मारयितुं प्रायच्छद्वपि तस्मै ब्रह्मचा-
रिणमेव न प्रायच्छन् आत्मसाक्षिकर्पात् । अथ मृत्युराह—
सोऽव्रवीदस्तु मह्यमप्येतस्मिन् भाग इति । ब्रह्मचारिण्यपि म-
रणघर्मप्रेशोऽस्त्वत्यर्थः । ततो ब्रह्माव्रवीत्सा रात्रिस्स वासरः या-
मेव रात्रिं समिधं नाहराता इति । लिङ्घं लेङ्खति । समिदा
हरणमप्रीन्धनं तच्च भिक्षाचरणवदाध्ययनगुरुशूपादीनामपि प्रद-
र्शनार्थम् ॥ ५३ ॥

उपसंहरति—

तस्माद्ब्रह्मचारी यां रात्रिं समिधं नाहरति
आयुष एव तामवदाय वसति ॥ ५३ ॥

आयुषः खण्डमिनि शेषः । द्वितीयार्थं वा पठी । ‘द्वैतन्द-
वायवस्य भक्षयति’ इतिवत् ॥ ५३ ॥

अथाप्रीन्धनादिचतुष्टयमपि विदधाति—

तस्माद्ब्रह्मचारी समिधमाहे नेदायुषोऽवदा-
य वसानीति ॥ ५४ ॥

न्वेत्येषु उद्दित्येतेन सम्प्रयुज्यते परिगच्छे गम्यमाने । यथा—
‘अग्रेर्द वाक्प्राणेरनुपक्ता सत्’ इति । आयुपौऽवदाय न वसा-
नीति परिभविनाश्रीन्धनादिचतुष्टय कुर्यादित्यर्थं ॥ ९४ ॥

अथ दीर्घसंस्तवेन ब्रह्मचर्यप्रशंसा—

दीर्घसत्रं ह वा एष उपैति यो ब्रह्मचर्यमु-
पैति ॥ ५५ ॥

दीर्घसत्रं शास्यानामयनादि सत्रस्य हि प्रायणीयोदयनीयावनि-
राग्ने सत् । उभयतोऽतिरात्रत्वात् सत्राणाम् ॥ ९६ ॥

तन्मध्ये यान्यहानि तदिह कथमित्याह—

स यामुपनयन् समिध आदधाति सा प्रा-
यणीयाऽथ यां स्नास्यन् सोदयनीया-
ऽथ या अन्तरेण सञ्चया एवास्य ताः ॥

यां रात्रिमुपनयन्तुपनीयमानस्समिध आदधाति ‘आषुद्धा-
देव नरसम्’ इति । यां च स्नास्यन् ‘इमं सोमर्हते’
इति । तदिह प्रायणीयोदयनीयौ रात्रित्रयानत्वात् निर्देशस्य
प्रायणीयोदयनीयशब्दान्या न स्त्रीलिङ्गदोषः । यात्र ते अन्तरेण
रात्रयस्तामु^१ यासपायप्रात्ससमिध अधीयन्ते तानि त्रीयहानी-
त्युपमयिन्ते ॥ ९६ ॥

ब्राह्मणो वै ब्रह्मचर्यमुपर्यंश्चतुर्धा भूतानि
 प्रविशत्यग्निं पदा मृत्युं पदाऽऽचार्ये प-
 दाऽऽत्मन्येव चतुर्थः पादः परिशिष्यते
 स यदग्नौ समिधमादधाति य एवास्या-
 ग्नौ पादस्तमेव तेन परिक्रीणाति तं
 संस्कृत्यात्मन्धने स एनमाविशत्यथ
 यदात्मानं दरिद्रीकृत्याहीर्भूत्वा भिक्षते
 ब्रह्मचर्यं चरति य एवास्य मृत्यौ पाद-
 स्तमेव तेन परिक्रीणाति तं संस्कृत्या-
 त्मन्धने स एनमाविशत्यथ यदाचा-
 र्यवचः करोति य एवास्याचार्ये पाद-
 स्तमेव तेन परिक्रीणाति तं संस्कृत्या-
 त्मन्धने स एनमाविशत्यथ यत्स्वाध्या-
 यमधीते य एवास्यात्मनि पादस्तमेव
 तेन परिक्रीणाति तं संस्कृत्यात्मन्धने
 स एनमाविशति न हवै स्नात्वा भिक्षे-
 तापि ह वै स्नात्वा भिक्षां चरत्यपि ज्ञा-
 तीनामशानायाऽपि पितृणामन्याभ्यः
 क्रियाभ्यः स यदन्यां भिक्षितव्यां न

प्रथमप्रधे द्वितीयोऽथायः ।

विन्देतापि वा स्वामेवाचार्यजायां भि-
क्षेताथो स्वां मातरं तैनं सप्तम्यभिक्षि-
ताऽतीयात् ॥

भैक्षस्याचरणे दोषः पावकस्यासमिन्धने ।
सप्तरात्रमकृत्वैतदवकीर्णिवतं चरेत् ॥
तमेवं विद्वांसमेवं चरन्तं सर्वे वेदा
आविशान्ति ॥ ५७ ॥

ब्राह्मणग्रहणं त्रैवर्णिकोपलक्षणार्थम् । भूतशब्देनाग्निं मृत्युमाचार्य-
मात्मानं चाह । पादश्च तैन आयुः सज्जा बलमिति तत्राद्ये-
त्खिभि पादैरगच्छादीन् प्रविशति । अतस्त्वात्मन्येवास्य चतुर्थः
परिशिष्यते । भूतविशस्तर्वे वेदा आविशान्ति, न केवलं ब्रह्म-
चर्यानुष्ठाने ब्रह्मचारिणो वेदग्रहणमेव फलम् ॥ ९७ ॥

तर्हि स्नातकावस्थायामव्यविशेष इत्याह—

यथा ह वा अग्निस्तमिहो रोचत एवं ह वा
एष स्नात्वा रोचते य एवं विद्वान्
ब्रह्मचर्यं चरतीति ब्राह्मणमिति ब्राह्म-
णम् ॥ ५८ ॥

ब्राह्मणं ‘यथा ह वा’ इत्यादि ‘चरति’ इत्येतदन्तं ब्राह्मणम् ।

अन्यत्राप्येवं जातीयकमिषातप्रयोगं ब्रह्मणपाठ इति द्रष्टव्यम्
रोचते दीप्यते ॥ १८ ॥

इति बोधायनीयधर्मविवरणे गोविन्दस्वामिकृते
द्वितीयोऽध्यायः

‘स्नात्वा रोचते’ इति स्नानप्रयोगधर्मान्त आह—

अथ स्नातकस्य ॥ १ ॥

प्राक्पूर्णिप्रहणाङ्गमो वक्ष्यन्त इति शेषः । अयो हि स्नातका
भवन्ति—वेदस्नातको ब्रतस्नातको वेदब्रतस्नातक इति । ननु
समावर्तनानन्तरमेव भार्याऽधिगच्छेत्, न तु तूष्णीं स्थातव्यम् ।
तथाहि—

अनाश्रमी न तिष्ठेत दिनमेकमपि द्विजः ।

आश्रमेण विना तिष्ठन् प्रायाश्चित्तीयते नरः ॥

जपे होमे तथा दाने स्वाध्याये विप्रमोजने ।

नासौ कलमवाप्नोति कुर्वण्णोऽध्याश्रमच्युतः ॥^१ इति ॥

चत्वार एवाश्रमधर्मस्मूत्रकारैस्तपाम्राताः, न च स्नातको नाम
तेषां मध्ये कश्चिदाश्रमी विद्यते । आचार्येणाप्युक्तम्—‘यत्र
कामयते तदेतीत्येतत्समावर्तनम्’ इति । एवं ब्रुवता समावर्त-
नानन्तरं आश्रमप्राप्तिरेव दर्शता । नेप दोषः—भार्याऽधिगमने यत-

प्रथमप्रभे त्रीयोऽन्यायं ।

मानस्यापि कदाचिद्गार्यग्रहण न सम्भव्येत् । परचित्ताधीनत्वा-
त्तस्य । तस्यामवस्थायामिमे वश्यमाणा धर्मा वेदितव्या । किञ्च—
यावदेदस्तीकरण ब्रह्मचारिणो नियमानुपालन, अत उच्चं धर्मनि-
ज्ञासाऽवस्थाया स्नातकधर्मविसर । तस्मादूर्ध्वं दारसङ्गही इत्यवि-
रोध । आहुश्च न्यायविद्—‘आस्तानादि नियमस्य पर्यवसान
वेदाध्ययनसमवालमाहु’ ॥ इति । तथा तस्मादुरुकुले तिष्ठन् म
धुमासाद्य वर्जयन् गिजासेताविरुद्धत्वादर्द्धमित्यवगम्यते इति ॥ १ ॥

सोऽय स्नातक—

अन्तर्वास्युत्तरीयवान् ॥ २ ॥

स्यादिति शेष । अन्तर्वासः कटिसूक्तम् । तद्वाससा चो-
त्तरीयवान् स्यादित्यर्थ ॥ २ ॥

वैणवदण्डं धारयेत् ॥ ३ ॥

अहुदृष्टमाणा मूर्धपरिमिता यटिर्ण्ड ॥ ३ ॥

सोदकं च कमण्डलुम् ॥ ४ ॥

धारयेदित्यनुर्वते ॥ ४ ॥

द्वियज्ञोपवीती ॥ ५ ॥

स्यादिति शेष । द्वे यज्ञोपवीते अस्येति विग्रह ॥ ५ ॥

उप्णीपमजिनमुच्चरीयमुपानहौ छत्रं चौ-
पासनं दर्शपूर्णमासौ च ॥ ६ ॥

एतेऽप्यस्य भवेयुरिति शेषः । उप्णीपं शिरोवेष्टनं, अजिन-
मुच्चरीयं, औपासनं एकाग्रिपरिचरणं, तदेवौपासनशब्देनाह ।
दर्शपूर्णमासौ स्थालीपक्षेन कर्तव्यौ ॥ ६ ॥

पर्वसु केशाद्यमश्रुलोमनखवापनम् ॥ ७ ॥

कर्तव्यमिति शेषः । केशा मूर्धनः । श्यश्रु मुखम् ।
लोम गुह्यप्रदेशम् । नस्वाः करपादनाः ॥ ७ ॥

तस्य वृत्तिः ॥ ८ ॥

तस्य स्नातकस्य वृत्तिः यात्रा नीवनोपायो वद्यते । प्रण-
तेऽपि स्नातके तस्य ग्रहणं वृत्तिव्यतिरिक्तधर्माणां गृहस्यस्यापि
प्रवेशार्थप् ॥ ८ ॥

व्राह्मणराजन्यवैद्यरथकारेष्वामं लिप्से-
त ॥ ९ ॥

आमग्रहणात् पक्षप्रतिपेषः । आमामावे पक्षयाचनं चानुज्ञा-
यते । तथा च वसिष्ठः—‘कुषा परीतस्तु किञ्चिदेव यचेत्’
इति प्रकम्प्य ‘धान्यमन्नं वा न तु स्नातकः कुषाऽनसीदेदित्युप-
देशः’^१ इति ॥ ९ ॥

क्षुन्निवृत्तिमर्थस्यालभे—

भैक्षं वा ॥ १० ॥

भिक्षाणा समूहो भैक्ष, आपदि बहुम्यो याचेतत्यर्थ ॥ १० ॥

याच्नाऽवस्थायाप्—

वाग्यतस्तिष्ठेत् ॥ ११ ॥

स्वास्तिवचनमपि न कुर्यादित्यभिप्राय । ‘न ह वै स्नात्वा भि-
क्षेत’ इत्यस्यैवायमनुवाद ॥ ११ ॥

सर्वाणि चास्य देवपितृसंयुक्तानि पाकय-
ज्ञिकसंस्थानि भूतिकर्माणि कुर्वितेति ॥

देवपितृम्या सयुक्तशब्द प्रत्येकमभिसम्बध्यते । ते च पञ्च
महायज्ञा । पाकयज्ञिकसंस्थानि अष्टकाहोमादय । भूतिक-
र्माणि आयुष्यचरुरित्यादय । इतिशब्द प्रकारवचन । एव-
प्रकारा अस्य भैक्षात् चरुहोमा कर्तव्या । प्राणिनो [अप्राणिनो] हि
पढ़ी पञ्चम्यर्थे भवति ‘आपस्य [अपमय] करोति’ इति
यथा ॥ १२ ॥

अप फलार्थवाद—

एतेन विधिना प्रजापतैः परमेष्ठिनः परम-
र्थयः परमां काष्ठां गच्छन्तीति वोधा-
यनः ॥ १३ ॥ ५ ॥

परमे स्थाने तिष्ठतीति परमेष्ठी । तस्य स्थानं परमा काष्टा । परमर्थयो वसिद्धादय । बोधायनः वाणवायन । आहेति शेषः । आत्मानमेवाभिवदन्त्याचार्या । आत्मनो वा आचार्याः । यद्वा—मनो भूगुपत्तस्य शिष्यो ग्रन्थकर्ता । विचलितशास्त्रा वा काचिद्विद्वायनसंज्ञिता ॥ १३ ॥

इति बोधायनीयधर्मविवरणे गोविन्दस्वामिकृते
तृतीयोऽध्यायः।

‘सोदकं च कमण्डलुप्’ इत्युक्तम् । तत्राह—

अथ कमण्डलुचर्यामुपदिशन्ति वेदविदः ॥

चर्या चरण धारणादि । मृग्ययो हि कमण्डलुः । तम-
धोपपाते^१ हि दाहशुद्धिहतुराम्रात । अतः पुन कमण्डलोऽशु-
द्धचन्तरविवित्सेयदमारभ्यते ॥ १ ॥

छागस्य दक्षिणे कर्णे पाणौ विप्रस्य दक्षि-
णे । अप्सु चैव कुशस्तस्ये पावकः प-
रिपठयन्ते ॥ तस्माच्छौचं कृत्वा पा-
णिना परिमृजीत पर्यग्निकरणं हि तत् ।
उद्दीप्यस्व जातवेद इति पुनर्दर्हाद्वि-
शिष्यते ॥ २ ॥

अनः छागः । स्तम्बसहातः । एतेषु चतुर्पुर्णिः पठयते
वेदेषु आधाने—‘आप्नेयी वा एषा यदंजा’^१ इत्येवमादिषु ।
तस्माद्गृहणस्यापि दक्षिणे हस्तेऽभिर्विद्यते । हेतुरान्नातः । अतः
पुनः कमण्डलोऽशुचित्वविधितस्येदमाह । छागस्याप्यशुचिपावे
प्राप्ते तदक्षिणेन पाणिना परिमूजेत् ‘उद्दीप्यस्व’^२ इतिमन्त्रेण ।
पर्यग्रिकरणं तद्वति । तच्च पुनर्दाहाद्विशिष्टतरं शोचमापादय-
तीत्यर्थः ॥ २ ॥

अत्रापि किञ्चित्संस्पृष्टं मनस्ति मन्येत कु-
द्दैर्वा तृष्णैर्वा प्रज्वाल्य प्रदक्षिणं परिदह-
नम् ॥ ३ ॥

कमण्डलोरेवाशुचिसंस्पर्शशङ्काया कुर्वेद्या विश्वामित्रतृष्णैर्वाऽप्नी
प्रदक्षिणतः परिदहनं कर्तव्यम् । परितो दहनं परिद-
हनम् ॥ ३ ॥

अत ऊर्ध्वं श्वायस्तप्रभृत्युपहतानामग्निव-
र्ण इत्युपदिशन्ति ॥ ४ ॥

श्वादिभिरुपवाति पर्यग्रिकरणं वृत्वा अत ऊर्ध्वं यथाऽग्निय-
र्णो भवति तथा दग्धव्य इत्युपदिशन्ति आचार्यो इति शेषः ॥ ४ ॥

मूत्रपुरीपरोहितरेतःप्रभृत्युपहतानामुत्सर्गः॥

एतेषुपहतानां कमण्डलूनामुत्सर्गस्त्वयाः । व्यक्त्यपेक्षया वह-
वचनम् ॥ ९ ॥

यदा कमण्डलुर्भग्रस्यात् तदा किं कुर्यादित्यत्राह—
भग्ने कमण्डलौ व्याहृतिभिदशातं जुहुयात्
जेषदा ॥ ६ ॥

आज्येनेति शेषः । जेषदा व्याहृतीरेव ॥ ६ ॥

भूमिर्भूमिमंगान्माता मातरमप्यगात् ।
भूयास्म पुत्रैः पंशुभियो नो द्वेष्टि स
भिद्यतामिति ॥ कपालानि संहृत्याप्सु प्र-
क्षिप्य सावित्रीं दशावरां कृत्वा पुनरे-
वान्यं गृह्णीयात् ॥ ७ ॥

वामदेव कृषि । अनुपृष्ठन्दः । भिक्षानि भृण्यानि प्रतिश-
चानि । भूमिविकारागा प्रदतिलगविज्ञानं क्रियेत । प्रथमान्तो
भूमिशब्दं विकारानाह । द्वितीयान्तं प्रदतिप् । क्षाणानि
स्वप्रहृतो हीनानि । माता मातरमप्यगात् य एवमन्तर्दृश्य आ-
वाशो मृत्यिण्ड कमण्डलः वियक्षदिरक्षेण निर्मितोऽमाषपि स्थ-
प्रकृतिमगात् । ततः विमायातमस्मारप् । वय तु पुत्रैः पशुभि-
र्भूयांस्म । आशिपि लिङ् । अरपान् द्वेष्टि यः स एव हि भिद्य-
तामिति । अनेन मन्त्रेण कमण्डलुर्भग्रानामप्यु स्तेषां
प्रतिशतिः । अपान्यं गृह्ण चावित्रीं दशावरां कृत्वा भरि-
त्वा पुडीयात् ॥ ७ ॥

—

वरुणमाश्रित्य एतचे वरुण पुनरेव मामो-
मित्यक्षरं ध्यायेत् ॥ ८ ॥

रुणमाश्रित्य वरुणं शरणं प्रतिपथ इत्युक्त्वा ‘एतचे व-
पुनरेव मामोम्’ इति ग्रहणमन्त्रः । तस्यावमर्थः—यदे-
गालं मयाऽप्सु संक्षिप्तं तत्त्वं वरुण भवतु अपरं कमण्डलु-
पुनर्माप्तेहि कमण्डलुस्वामी ओमित्यक्षरं ध्यायेत् । ओ-
त्तेदेव न करति न विनश्यतीति ध्यायेत् अनुस्मरेत् ॥ ८ ॥

अथ कमण्डलुग्रहणवेळायामपादानकारकवर्णविशेषात् प्रायश्चित्त-
तेष —

शूद्राद्वृह्णि शतं कुर्याद्वैश्यादर्घशतं स्मृतम् ।
क्षत्रियात्पञ्चविंशत्तु ब्राह्मणादश कीर्ति-

ताः ॥ ९ ॥

प्रणवो गायत्री वा सहृद्यविष्या ॥ ९ ॥

रात्रावुद्दकग्रहणमीमांसा —

अस्तमित आदित्य उदकं गृहीयान्नं गृही-
यादिति मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनः ॥ १० ॥

¹ पञ्च विश्वस्तु पञ्चविंशतिस्तु.

संवादार्थी प्रकृतपूत्रिः । तत्राग्रहणपक्षश्वेयात् । कुतः
पैराणिकवचनात् । तथाहि—

कर्मयोगयो जनो नैव नैवापश्युद्धिकारणम् ।

यस्मिन्ननुदिते तस्मै नमो देवाय भास्यते ॥ इति ॥

श्रुतेः ‘अपो निशि न गृहीयात्’ इति ॥ १० ॥

गृहीयादित्येतदपरम् ॥ ११ ॥

अपरं दर्शनं न विद्यते परं दर्शनं, यस्मात्तदपरं सिद्धान्त
इत्यर्थः । अनियतकालत्वान्मूलपुरीयादेववृत्यवृत्यर्तव्यत्वाचोदक-
साध्यशीचानां ‘शक्तिविपर्ये मुहूर्तपर्यि नाप्रयतस्स्थान्’ इति
वचनाच्च ग्रहणमेव साधीयः ॥ ११ ॥

यत्तु पुराणश्रुतिवचनानि ‘अपो निशि न गृहीयात्’ इति ।
तत्र परिहारमाह—

यावदुदकं गृहीयानावत्प्राणमायच्छेत् ॥ १२ ॥

कपमुदकग्रहणवेलार्या प्राणायामेन परिहार इत्याशहृचाह ॥ १३ ॥

अग्निर्ह वै ह्युदकं गृहाति ॥ १३ ॥

कर्पं प्राणायामे सत्युदकं गृहाति !’ कर्पं वा तेनादित्यसाग्री-
षिर्भवांति ! इति नेत्र उच्यते—निरोधे सति वायुवृष्टयात् जाप-
ते, ततोऽग्निः । तथान वश्यति ‘निरोधाज्ञायते चह्नः’
हृति । अनुभवोऽवि तपेव दृश्यते । अमो सत्यादित्यसाग्रीषि-

प्रथमप्रभे चतुर्मैद्यायः—

भ॒र्तीति ग्रहीतुमुदकं शब्दयते । तथा च श्रुतिः—‘आदित्योवाऽ-
स्तमयेऽग्निं प्रविशति स तदधीयेत्’ इति । तथा च—‘रात्रा-
वग्निर्देवशो न सूर्यः’ इति दूरभूयस्त्वानुभवोपि तथैव मन्त्रति ॥१३॥
कमण्डलूदकेनाभिपित्तपाणिपादो यावदा-
कमण्डलूदकेनाभिपित्तपाणिपादो यावदा-

द्रौ तावदशुचिः परेषामात्मानमेव पूतं
करोति नान्यत्कर्म कुर्वीतेति विज्ञायते॥

अत्र विज्ञायते इत्युक्ते श्रुतिपाठ इत्यवगन्तव्यम् ॥ १४ ॥
अपि वा यत्तः प्रतिशौचं जलान्तरेणामणि-
वन्धाच्छुद्धिरिति वोधायनः ॥१५॥ ॥६॥

अथाप्युदाहरन्ति—

कमण्डलुद्धिजातीनां शौचार्थं विहितः पुरा ।
व्रह्मणा मुनिमुख्यैश्च तस्मात्तं धारयेत्सदा॥
ततदशौचं ततः पानं सन्ध्योपासनमेवं
च । निर्विंशड्जेन कर्तव्यं य इच्छेच्छ्रेय
आत्मनः ॥ १६ ॥

षष्ठमण्डलूदकेन शौचं अपानोदैशमननिर्णयादिवम् । सानस-
इष्टपोषासने उष्टाइष्टकार्योपदेशणार्थं ॥ १७ ॥

कथमनेनाह । अन्तकरणेन देवतापूजादि कुर्यादित्याशङ्कचाह-
कुर्याच्छुद्धेन मनसा न चिन्तं दूषयेहुधः ।
सह कमण्डलुनोत्पन्नस्त्वयंभूस्तस्मात्क-
मण्डलुना चरेत् ॥ १७ ॥

शास्त्रलक्षणेष्वर्थेषु सामान्यतो दृष्टा भ्रान्तिर्न कार्या । विशिष्टो-
त्पत्त्या च कमण्डलुप्रशंसेव । चरेत् आचरेत् अनुतिष्ठेत् ॥ १८ ॥
मूलपुरीषे कुर्वन् दक्षिणे हस्ते गृह्णाति स-
व्ये आचमनीयम् ॥ १९ ॥

जलकार्ये मूलपुरीषे आचमने च नियमः । अनुपयोगकाले
यथासौकर्यं भवति तथा वृहीयादित्यर्थः ॥ २० ॥

एतत्सिध्यति साधूनाम् ॥ २१ ॥

एतमिन् कमण्डलो ये धर्मा अभिहितास्ते साधूनां सिध्यति
नेतरेषाम् । साधवश्च निर्विशङ्कितशास्त्रार्थः ॥ २२ ॥

अमुमेव दृष्टान्तेन द्रढयन्नाह—

यथा हि सोमसंयोगाच्चमसो मेध्य उच्य-
ते । अपां तथैव संयोगान्तियो मेध्यः
कमण्डलुः ॥ २३ ॥

मेधो यज्ञः, तदहो मेध्यः ॥ २४ ॥

पितृदेवाभिकार्येषु तस्मात्तं परिवर्जयेत् ॥

यस्मात् 'कमण्डलूदकेनाभिपित्तपाणिपादो यावदादी तावद-
युचि परेपाप्' इत्युक्त, पितृदेवाग्निकार्येषु तस्मात्तं परिव-
र्जयेत् ॥ २१ ॥

तस्माद्विना कमण्डलुना नाध्वानं व्रजेन्न-
सीमान्तं न गृहादृहम् ॥ २२ ॥

कमण्डलूदक यस्माच्छुद्धिकारण तस्माद्विना कमण्डलुना ना-
ध्वानं व्रजेत् न सीमान्तं न गृहादृहम् ॥ २२ ॥

पदमपि न गच्छेदिषुमात्रादित्येके ॥ २३ ॥

मूर्खोत्सर्गादेरनियतकालत्वात् पदमपि न गच्छेत् । इषु-
मात्रादित्येके ॥ २३ ॥

यदिच्छेद्वर्मसन्ततिमिति वोधायनः ॥ २४ ॥

यत् सन्ततिरविच्छेद ॥ २४ ॥

ऋग्विधमृग्विधानं वाग्वदति ऋग्विधमृग्वि-
धानं वाग्वदति ॥ २५ ॥ ॥ ७ ॥

वाग्विति ब्राह्मणमुच्यते । तस्मिन्नर्थे ऋग्व्यस्तीति ब्राह्मण
माहेत्यर्थ । स यथा—'तस्यैपा भवति । यते शि एव श्यपरोच-
नावत्'^२ इति ॥ २९ ॥

इति योधायनीयधर्मव्याख्याने गोविन्दस्वामिकृते
प्रथमप्रश्ने चतुर्थोऽध्याय ।

² ते आ. १-५.

१ ऋग्विधेन, ऋग्विधानेन

कमण्डलुशौचप्रसङ्गेन अन्यद्रव्यविषयमपि शौचमारम्यने —

अथातशौचाधिष्ठानम् ॥ १ ॥

- अधिष्ठानं निधानं कारणमित्यनर्थान्तरम् । शोध्यद्रव्यं वा ॥ १ ।

अद्विदशुद्धयन्ति गात्राणि बुद्धिर्निनेन शु-
द्धयति । अहिंसया च भूतात्मा मन-
ससत्येन शुद्धयतीति ॥ २ ॥

अव्यहण मृदादीनामप्युपलक्षणार्थम् । गात्रग्रहणं द्रव्यान्तर-
प्रदर्शनार्थम् । बुद्धिरन्तरात्मिका सा च व्यवसायात्मिका ।
ज्ञानं तत्त्वावबोधनं तस्मिन् सति रागापायादन्तरात्मा शुद्धो
मवति । वाङ्मन कायैर्भूतार्ना दुःखम्यानुत्पादनं अहिंसा तथा
च भूतात्मा शुद्धयति । भूतात्मा पुनः कर्मणा कर्ता । आह
मनुः—

यः करोति तु कर्माणि स भूतात्मोच्यते बुद्धैः ।
इति ॥

सङ्कल्पात्मकं यन इत्युच्यते । सत्यं तु यथाभूतार्थवचनम् ॥ २ ॥

- एवं च सति—

मनश्चुद्धिरन्तश्चौचम् ॥ ३ ॥

तत्र ज्ञानेन सत्येन या शुद्धिरुक्ता तदन्तश्चौचमिति वेदित-
व्यम् । तदेव तावदेव ॥ ३ ॥

वहिदशौचं व्याख्यास्यामः ॥ ४ ॥

विविधमाल्या विस्तार इत्यर्थ ॥ ४ ॥

बाह्यस्याचेतनस्य गत्रादेरशुचिभावे पुरुषस्याप्यशुचित्वं भवतीति तदर्थं बाह्यशौचमारम्भते । अद्विरेवाचमन क्रियते तदेवा प्रमथममारम्भते—

कौशं सौन्रं वा त्रिस्त्रिवृद्यज्ञोपवीतमानाभेः
दक्षिणं वाहुमुद्धृत्य सव्यमवधाय शिरोऽवदध्यात् ॥ ५ ॥

कुशविकार कौशं सूत्रस्य विकार सौन्रम् । तच्च सूत्रं कापसमय त्रिस्त्रिवृदिति क्रियाभ्यावृत्तिगणे भवतीति त्रिवृदिति च त्रिगुणं भवति । एतदुक्तं भवति—नवरुत्वस्सपादयेदिति । यज्ञार्थमुपवीत उपव्यान च विन्यासविशेषं यज्ञग्रहण गुरुस्य
सदनादिरपि प्रदर्शनार्थम् । तथा चापत्तम्—‘उपासने गुरुणा
वृद्धानामतिथीना हैमे जप्यकर्मणि भोजन आचमने स्वाध्याये
यज्ञोपवीती स्यात्’ इति । आनाभेः आह्वयदायाम्,
च यज्ञोपवीती स्यात् ॥ ५ ॥

त्रिपरीतं पितृभ्यः ॥ ६ ॥

सब्यं बाहुमवधाय शिरोऽवदध्यात् । श्रुतिरिपि 'एतदेव
विपरीतं प्राचीनावीतम्'^१ इति । पितृनुहिदय यत्क्रियते तत्रैत-
द्गचति ॥ ६ ॥

कण्ठेऽवसक्तं निवीतम् ॥ ७ ॥

मनुष्याणां भवति । कृपीणामित्येतदेवमुक्तं भवति ॥ ७ ॥

अधोऽवसक्तमधोवीतम् ॥ ८ ॥

नाभेरधोऽवसक्तमधः क्षिप्तमधोवीतं भवति । एतदेव 'सं-
वीतं मानुषप्'^१ इति चोच्यते । मनुष्यकार्याणि कर्तव्यानि
तानि चाज्ञनाभ्यङ्गनोद्वर्तनान्यवमलानि ॥ ८ ॥

शौचाङ्गतया यज्ञोपवीतमुक्तम् । इदानीं तदेव शौचमाह—

प्राञ्छुख उदञ्छुखो वाऽस्तीनदङ्गौचमारभेत।

शुचौ देखो दक्षिणं वाहुं जान्वन्तरा
कृत्वा प्रक्षालय पादौ पाणी चामणि-
वन्वात् ॥ ९ ॥

शौचमिहाचमनमभिप्रेतम् । शुचावि येव सिद्धे देशग्रहणं पादुका-
दावारुदेनाचमनं न कर्तव्यमिति बोधयितुम् । अनेकपुरुषोन्नाय्योदे ।
आसीनग्रहणं शयनादिनिवृत्त्यर्थम् । प्रक्षालय पाणी पादौ चेति
चशब्दान्मूलाद्युपहतं गत्रान्तरमपि प्रक्षाल्येति गम्यते ॥ ९ ॥

**पादप्रक्षालनोच्छेपणेन नाचामेद्यद्याचामेद्व-
मौ स्नावयित्वाऽचामेत् ॥ १० ॥**

यत्पात्रस्योदकेन पादप्रक्षाक्षरं कृतं तदवशिष्टं पादप्रक्षाक्षरं
नोच्छेषणं तेनाचमनं न कार्यम् । अन्यस्यासम्बवे तेनापि य-
द्याचामेद्दूषी सावित्वाऽचापेत् तस्माद्दूषी किञ्चिदुदकं वि-
स्त्राव्य आचमनं कार्यम् ॥ १० ॥

आचमन एव पाण्यवयवविशेषविधिस्याऽह—

ब्राह्मण तीर्थेनाचामेत् ॥ ११ ॥

किं तद्वाद्यतीर्थम्—

अहूष्टमूलं ब्राह्मं तीर्थम् ॥ १२ ॥

अहूष्टमूलस्योत्तरतो मेष्वला ॥ १३ ॥

एतत्प्रसङ्गात्पितृतर्पणाद्यर्थमन्यान्यप्याह—

**अहूष्टाग्रं पित्र्यमहूल्यग्रं दैवमहूलिमूल-
मार्पमहूल्यहूष्टयोर्वा मध्यं पित्र्यम् ॥**

तथा च वसिष्ठः—‘प्रादेशिन्यहूष्टयोरन्तरे पित्र्यम्’ इति ।

अज्ज्वन्यत् ॥ १४ ॥

इदानीमाचमन एव किञ्चित्पर्युदस्यति—

**नाहूलीभिर्न सवुहुदाभिः न फेनाभिर्नोष्णा-
भिर्न क्षाराभिर्न लवणाभिर्न कलुपाभिर्न
विवर्णाभिर्न दुर्गन्धरसाभिः ॥ १४ ॥**

अङ्गुलीभिः स्त्राविताभि अद्विना॒चमेत् इति सम्बन्ध । शुद्धुद
स्फोट । सफेना सडिण्डीरा । उण्ण अस्मिना, नादित्यर-
शिमिभि । क्षाराश्च द्रव्यान्तरसक्षुभणात्, न स्वभावत । कालु
प्यमपि कारणान्तरेण, न वर्षादिनो । विवर्णत्वमपि तथा, न तु
भूगुणेन ॥ १४ ॥

अथाचमन एव कर्तुरवस्था पर्युदस्यन्ते—

न हसन्न जल्पन्न तिष्ठन्न विलोकयन्न प्रह्लः न
प्रणतो न मुक्तादिखो न प्रावृत्कण्ठो न
वेष्टितशिरा न त्वरमाणो नायज्ञोपवीती
न प्रसारितपादो न बद्धकक्ष्यो न वहि-
र्जनुः शब्दमकुर्वन् त्रिरपो हृदयंगमाः
पिवेत् ॥ १५ ॥

प्रह्लः अधोमुख । प्रणतो वक्रकाय । ननु 'आसीनश्शौचमार-
भेत' इत्युक्तम् । किमिति तिष्ठत प्रतिषेध उच्यते—तत्र उप
धातसाहचर्यादासेत्येऽग्विकार ब्रैवर्णिकाधिकार स्याद् । ततश्च
स्त्रीशूद्धाणा स्थानादियोगिनामप्याचमन प्राप्येत तन्मा भूदिति पुनर्ग्रे-
हणम् । अथ वा—अत्यापदि तत्प्रह्लताऽम्यनुज्ञा । यद्वा—गम-
नजल्पनादिप्रतिषेधार्थं दृष्टान्तत्वेनोपन्यास । बद्धकक्ष्य शृत्सन-
बन्ध वहिर्जनु जान्वोर्बहिर्गतदक्षिणबाहु । तथा च गौतम-
'दक्षिण बाहु जान्वन्तरा कृत्वा' इति । त्रिपाने क्रियमाणे
एकसमावेशेन हृदयगमाभिरङ्गिर्भवितव्यम्, ततश्चामणिपूरणोदकेन
पान कार्यम् । अन्यदतिरोहितम् ॥ १६ ॥

प्रथमप्रश्ने पञ्चमीऽस्याद् ।

त्रिः परिमृजेद्विरित्येके ॥ १६ ॥

बहिर्भूतमुद्दक त्रि परिमृजेद्विरित्येके । परिमार्जन एव द्विर-
म्पासो न पानेऽपि । उत्तरत उभयग्रहणात् ॥ १६ ॥

सकृदुभयं स्थियाद्गूढस्य च ॥ १७ ॥

उभय पान मार्जन च स्थीशूद्रयोस्सकृत्सकृत् ॥ १७ ॥

अथाप्युदाहरन्ति-

गतानिर्वृद्धयं विप्रः कण्ठचाभिः क्षत्रियदशु-
भिः । वैश्योऽङ्गिः प्राशिताभिस्स्यात्
रुशूद्रौ स्पृश्य चान्तत इति ॥ १८ ॥

वर्णान्तरस्योदापरिमाणान्तरविधानादेव हृदयगमविविर्गस्येति
प्राप्ते पुनर्विप्रग्रहणमितरवर्णार्थमनुवाद । हृदयादुपरि कण्ठ ।
तस्मादुपरि वाकव्रम् । तस्मादुपरि ओष्ठमिति प्रतीवर्णं स्थाननिर्देश ।
स्थीशूद्रयोरप्यास्यग्नेषु उदकस्य द्रष्टव्यो न स्पर्शनमात्रम् ॥ १८ ॥

दन्तवदन्तसकेषु दन्तवत्तेषु धारणा । स्फस्ते-
पुत्तेषु नाचामेतेषां संस्नाववच्छुरिति ॥

दन्तवदन्तसकेषु उदकचिन्दुपु । किमुक्त भवति । दन्तवत्तेषु
धारणा कार्या । बहिर्गतजलस्य परिमार्जनविधानादन्तर्गतस्य दोषा-
भाव इत्यभिसाप्त । सक्षावः लाला ॥ १९ ॥

अमुमेवार्थं परकीयमतेन द्रढयितुमाह—

अपाप्युदाहरन्ति—

दन्तवदन्तलग्नेषु यज्ञाप्यन्तर्मुखे भवेत् ।

आचान्तस्यावशिष्टं स्यान्निगिरिन्नेव त-
च्छुचिरिति ॥ २० ॥

आचमनोत्तरकालं यदास्येऽवशिष्टमुपलभ्यते जलावृशिष्टमित्य-
भ्यवहार्यं द्रव्यं तन्निगिरन् भवेशयन्नेव तच्छुचिर्भवतीति शेषः ॥ २० ॥

तथाऽचमने किञ्चिद्विधित्स्याऽह—

खान्यद्विसंस्पृश्य पादौ नाभिं शिरः सब्यं
पाणिमन्ततः ॥ २१ ॥

खानि चक्षुरादीनि इन्द्रियाणि । कुतः ! सृत्यन्तरदर्शनात्
‘कर्वै पुरुषस्य नाम्यै’ इति । वस्यति—

अद्युपुनामिकाभ्यां तु चक्षुपी समुपस्पृशेत् ।

उभाभ्यां प्रत्येकपिति शेषः । एवमुत्तरत्रापि योजयम् ॥

पदेशिन्यद्युष्टाभ्यां तु नासिके समुपस्पृशेत् ॥

कनिष्ठिकद्युष्टाभ्यां तु अवगे समुपस्पृशेत् ।

पादावभ्युक्ष्य सर्वाभिः नाभिमद्युष्टकेन तु ॥

दद्यात्तन्मूर्धि सर्वाभिस्तच्ये पाणीततो ज म् ॥ इति ॥ २१ ॥

गात्राणां शौचमुक्तम् । स प्रति तत्सम्बन्धिनो 'द्रव्यस्याह ।
तत्र यद्द्रव्यहस्तश्रेदुच्छिष्टो भवति तस्य द्रव्यस्य किं शौचमित्याह—

तैजसं चेदादायोच्छिष्टस्यात्तदुदस्याचम्या-
दास्यन्नद्विः प्रोक्षेत् ॥ २२ ॥

तैजसा हेतुमूलेन यत्क्रियते तैजसं तदस्तस्तु उच्छिष्टो
भवति निधाय च तद्व्यमाचम्यादास्यन् तद्व्यं आदिः मोसे-
त् । स च तद्व्यं प्रयत भवति ॥ २२ ॥

अथ चेदनेनोच्छिष्टी स्यात् तदुदस्याचम्या-
दास्यन्नद्विः प्रोक्षेत् ॥ २३ ॥

पृथगारम्भसौनसेनाच्चस्य वैहक्षण्यदर्शनार्थम् । पूर्वत्र तैजसहस्त-
स्याप्रायत्ये संजाते शौचमुक्तम् । इह तु पात्रान्तरादच्छहस्तस्य शौ-
चमिति शेषः । तथाच वसिष्ठः—

चरन्नभ्यवहार्येषु ढीच्छट्टं यदि संस्पृशेत् ।

भूमौ निधाय तस्यात्रमाचम्य प्रचरेत्पुनः ॥' इति ॥ २३ ॥

एतदेव विपरीतममन्ते ॥ २४ ॥

अमन्त्रं मृष्मयपात्रमिहभिप्रेतम् । तस्यात्यन्तोपहतेऽस्योदृसनमात्रमेव
नादानमित्यर्थः । इतरस्य पुनर्दाह एव ॥ २४ ॥

वानस्पत्ये विकल्पः ॥ २५ ॥

वानस्पत्ये वार्षे पात्रेऽप्रयते सति आदानस्य विकल्पः उपहतिविशेषोपेक्षया । आचमनं तु स्थितमिव ॥ २५ ॥

पुरुषेण सयुक्तद्रव्यस्याप्रायत्ये शीचमुक्तम् । अधुना वियुक्तावस्थायामाह—

तैजसानामुच्छिष्टानां गोशाकुद्रस्मभिः परिमार्जनमन्यतमेन वा ॥ २६ ॥

उपधातोपेक्षया द्रव्याणा समुच्चयविकल्पौ । उदकं पुनस्सर्वत्रानुवर्तते ॥ २७ ॥

अथ विशेषाना तैजसाना शीचान्तरमाह—

ताम्ब्ररजतसुवर्णनामस्तैः ॥ २७ ॥

परिमार्जनभित्यनुवर्तते । स्तेषानामेतत् । निलेगाना तु पूर्वोक्तानामन्यतमेनैव । तथा च वसिष्ठ—‘अद्वितेव काथनं पूयते तथा रजतम्’ इति ॥ २७ ॥

अमत्राणां दहनम् ॥ २८ ॥

सर्वशानादुच्छिष्टाना मृण्याना पुनर्दर्ह शीचमान्त्रात् । अनहींप्रायत्ययुक्तस्यर्थे तु प्रोक्षणमेव ॥ २८ ॥

दारवाणां तक्षणम् ॥ २९ ॥

शीचभित्यनुवर्तते ॥ २९ ॥

४०। वैष्णवानां गोमयेन ॥ ३० ॥

परिमार्जनमिति शेषः । विद्वादीनामशुचिस्तेष्टानामेतत् ॥ ३०॥

४१। फलमयानां गोवालरज्ज्वा ॥ ३१ ॥

विल्वनाछिकेरादिफलविकाराणा गोवालरज्ज्वा । परिमार्जनमिति
शेषः । रज्जुग्रहणं वालवहुत्वोपलक्षणार्थम् । तथा च वसिष्ठः—
‘गोवालैः परिमार्जनं फलमयानाम्’ ॥ इति ॥ ३१ ॥

४२। कृष्णाजिनानां विल्वतण्डुलैः ॥ ३२ ॥

विल्वतण्डुलान् पिष्टाऽवलेपनं कार्यमित्यर्थः ॥ ३२ ॥

४३। कुतपानामरिष्टैः ॥ ३३ ॥

कुतपा नाम पार्वतीयच्छागरोमनिमित्ता कम्बला उच्यन्ते ।
आरिष्टै पूयपृक्षफलैः ॥ ३३ ॥

४४। ऊर्णानामादित्येन ॥ ३४ ॥

ऊर्णा अविलोमानि । तद्विकाराणा प्रावरणादीनामादित्यात्-
पैत शुद्धि ॥ ३४ ॥

४५। क्षौमाणां गौरसर्पपक्लेन ॥ ३५ ॥

क्षुभा अतसी तद्विकाराणाम् ॥ ३५ ॥

४६। मृदा चेलानाम् ॥ ३६ ॥

कार्णसमयाना मृदा शुद्धिः ॥ ३६ ॥

चेलवत् चर्मणाम् ॥ ३७ ॥

कुण्णानिनव्यतिरिक्तानोमिति शेषः ॥ ३७ ॥

तैजसवदुपलमणीनाम् ॥ ३८ ॥

उपलानां मणीनां च शङ्कदादिभिश्चुदि ॥ ३८ ॥

दारुवदस्थाम् ॥ ३९ ॥

तक्षणामित्यर्थः ॥ ३९ ॥

क्षौमवच्छङ्गशृङ्गशुक्तिदन्तानाम् ॥ ४० ॥

गौरसर्पकल्केन शौचं कार्यम् ॥ ४० ॥

पथस्ता वा ॥ ४१ ॥

मशाक्नमिति शेषः ॥ ४१ ॥

मूत्रपुरोपासृक्तुगुरुकुणपस्पृष्टानां पूर्वोक्ता-
नामन्यतमेन त्रिस्तप्तकृत्वः पीरमा-
र्जनम् ॥ ४२ ॥

मूत्रादिमहणं द्वादशमलप्रदर्शनार्थम् । तानि च मनुना प्रदर्शि-
नि—

वसागुरुमस्त्रज्ञामूत्रविकूर्णविष्मुताः ।

शेषाशुपृथिकास्वेदो द्वादशते नृणां यलाः ॥*

पूर्वोक्ताना गोशरुदादीनामन्यतमेन शीचम् । एतच्च परिमार्जन
तैनसा ना उच्छिष्टमात्रदुष्टाना वेदितव्यम् । परिमार्जनमुछेखन पुनः-
करणमित्ययोपचात कर्तव्यम् । तथाच शङ्कु—‘कुणपेरतोमूत्र-
पुरीषोपहताना आवर्तनमुछेखन भस्मना परिमार्जनमुत्सर्ग’ ॥
इति । अत्रावर्तनशब्देन पुन करणमुच्यते । तत्रैव व्यवस्था—
स्थष्टुमात्राणा त्रिस्मस्त्वं परिमार्जनम् । अरूपकालोपहतानामुछे-
खनम् । चिरकालोपहतानामावर्तनम् । अत्यन्तोपहताना त्याग इति ॥

अतैजसानामेवंभूतानामुत्सर्गः ॥ ४३ ॥

एवंभूतानामित्यत्यन्तमलिनाना त्याग । तेषाभिव ‘यथासम्बव-
मुत्सेदन तन्मात्रच्छेदश्च’ इति शङ्कुवचनात् ॥ ४३ ॥

वचनाद्यज्ञे चमसपात्राणम् ॥ ४४ ॥

चमसाना पात्राणामुच्छिष्टसर्शदोषो नास्तीति शेष । मूत्राद्युपह-
ताना तु त्याग एव ॥ ४४ ॥

६६ तद्वचनमित्यत ऋह—

न सोमेनोच्छिष्टा भवन्तीति श्रुतिः ॥४५॥

सोमेन नोच्छिष्टा पुरुषासोमाश्रमसाश्रान्यानि च पात्राणि
उच्छिष्टानि न भवतीर्थं ॥ ४५ ॥

द्युनों सक्षिप्याह—

कालोऽग्निर्मनसशङ्कुद्विरुदकाद्युपलेपनम् ।

अविज्ञातं च भूतानां पद्धिर्थं शौचमु-
च्यत इति ॥ ४६ ॥

कालशावाशीचादिशुद्धिसाधन भवति । अपान्यत्रापि तेज
साना पात्राणा भूत्राद्युपहताना गोमूषे सप्तरात्र परिशोधनमिति ।
अग्निरपि मृण्मयस्य शुद्धिहेतु । मनसशुद्धिरनक्ष परितोष
इत्यादि । तदपि प्रायश्चित्तादौ सहकरोति । तथा च मतु—

यस्मिन् कर्मण्यस्य कृते मनसस्यादलाघवम् ।

तस्मिन् तावत्ततः कुर्याद्यावत्तुष्टिकर भवेत् ॥ इति ॥¹

तथोदकैस्त्वर्णरजतादि शुद्धचति । अन्यान्यपि यानि प्रातिस्विका
नि शोधकानि कालगोवालचित्वतण्डुलादीनि तेषामपि स्नानप्रोक्ष
णमस्ताळनादिषु यथाद्रव्यं योननीयम् । तथा भूमेष्टप्लेषनादि
वक्ष्यते । अविज्ञात च प्रत्यक्षादिना प्रमाणेनानवगतदोषमपि
शुद्धचति । एव पद्धिर्थं शौच भवति ॥ ४६ ॥

अभुनाऽन्यदपि शौचविधो परदीयमतेन कारणमाह—

अथाप्युदाहरन्ति—

कालं देशं तथाऽऽत्मानं द्रव्यं द्रव्यप्रयो-
जनम् । उपपत्तिमवस्थां च विज्ञाय
शौचं शौचक्षः कुशलो धर्मेष्टुः समाच-
रेत् ॥ ४७ ॥ ॥ ८ ॥

काले ग्रीष्मादि । शीतोष्णादिलक्षणः देशः । द्रव्यं शो-
ध्यम् । गोमयादि वा । द्रव्यप्रयोजनमुदकाहरणादि । उ-
पपत्तिः न्यायः । अवस्था स्थितिः । अथ वा—आतुरादिका ।
चशबदात् कर्तारमपि ज्ञात्वा शौचज्ञः मन्वाद्येनकां विरुद्धशास्त्रार्थ-
ज्ञः कुशलः प्रवीणः ऊहापोहसमर्थः । अस्मिन् कालेऽस्मिन् दे-
शोऽस्य द्रव्यस्यास्मै प्रयोजनायास्मात् कारणादस्यामवस्थायामस्य
पुरुषस्यैतावच्छौचमिति यो वेद स कुशलः धर्मजिज्ञासुस्समाचरेत्
विदध्यात् । एतदन्यत्रापि दण्डप्रायश्चित्तादौ द्रष्टव्यम् ॥ ४७ ॥

नित्यं शुद्धः कारुहस्तः पण्यं यज्ञं प्रसारितम् ।
व्रह्मचारिगतं भैक्षं नित्यं मेध्यमिति
श्रुतिः ॥ ४८ ॥

हस्तादन्येन पादादिता स्पर्शने दोषः । आपणगतैः विकीर्तुं
पण्यं प्रसारितम् । श्रुत्युपन्यासं सामान्यतो दृष्टिभ्रान्त्या प्रका-
र्छनाद्याशङ्कनिवृत्त्यर्थः ॥ ४८ ॥

किञ्च—

वत्सः प्रस्त्रवने मेध्यः शकुनिः फलशातने ।
स्त्रियश्च रतिसंसर्गे श्वा मृगप्रहणे शुचिः ॥

अथ ‘पश्चिजग्धं गवाऽग्रातमवधूतमवधुतम्’ ।

इत्येवमाद्यालोचनया उग्रप्ता नैव कथयते । दोहकालादन्यत्र
वरसालोऽपि दोषः । तथा शाततप्रहणात् वृक्षात्पतितस्य शकु-

निजग्नस्य भक्षणे दोषः । रतिवंसर्गश्चहणात् अन्यत्र स्त्रीणां
श्वासललासवादने दोषः । तत्रापि स्वभावीया एव । तथा मृ-
गयाया अन्यत्र श्वलीदस्य दोषः । तथा च वसिष्ठः—

अहताश्च मृगा वन्याः पतितं च खण्डः फलम् ।
वालैरनुपरिक्रान्तं स्त्रीभिराचरितं च यत् ॥

प्रसारितं च यत्पण्यं यो दोषः स्त्रीमुखेषु च ।
मशकैर्मासिकाभिश्च लोटं चेनावहन्यते ॥

क्षितिस्थाश्चैव या आपो गरां तृप्तिकरात्थ याः ।
परिसद्धाय तान् सर्वान् शुचीनाह प्रजापतिः ॥^१

इति ॥४९॥

आकराशशुचयस्तर्वे वर्जयित्वा सुराकरम् ।
अदूष्यास्मन्तता धाराः वातोद्धूताभ-
रेणवः ॥ ५० ॥

आकरा उत्पत्तिस्थानानि । गुल्मीद्रादीनां दृष्टेषोपाणां न तत्र
शङ्का कार्येत्यभिप्रायः । सुराकरं तु वर्जयेत् स्पर्शनिगत्वमह-
णादीनां प्रतिपेयात् । अदूष्यास्मन्तता धारा अशुभिस्थापा
अपि जलप्रस्त्रवणादयः अदूष्याः । यत एतद्व्यते विच्छिन्नपा-
करकादिवारया नानामेदिति । यायूत्थापिताश्रेद्वस्त्ररादिदेशादु-
त्थापिता , अप्यदूष्या एव रेणवः ॥ ५० ॥

किञ्च—

अमेघेषु च ये वृक्षा उसाः पुष्पफलोपगाः।
तेषामपि न दुष्यन्ति पुष्पाणि च फ-
लानि च ॥ ५१ ॥

वृक्षग्रहणं पुष्पग्रहणं चौपधिशाखादीनामप्युत्तरक्षणार्थर् ॥ ११ ॥

किञ्च—

चैत्यवृक्षं चिर्ति यूपं चण्डालं वेदविक्रयम् ।
एतानि ब्राह्मणस्स्पृष्टा सचेलो जलमा-
विशेत् ॥ ५२ ॥

ऋग्वेतत् ॥ १२ ॥

किञ्च—

आत्मशश्याऽसनं वस्त्रं जायाऽपत्यं कम-
ण्डलुः । शुचीन्यात्मन एतानि परेपा-
मशुचीनि तु ॥ ५३ ॥

स्पष्टमेतत् ॥ १३ ॥

आसनं शश्यनं यानं नौः पन्थाश्च तृणानि
च । चण्डालपतितस्पृष्टं मारुतेनैव शु-
द्धयति ॥ ५४ ॥

पन्थानो मूर्मिकिष्या । नौः दारुमपी फलवा । आन्दो

ठिकादीन्यपि द्रव्याणीति केचित् । एषामन्यतमानीत्यध्याहारः ।
तत्रापि स्पर्शनमाद्वेऽद्वेषः । एतदध्यासनादिषु यथादोर्यं शौचं
कर्तव्यम् ॥ १४ ॥

किञ्च—

खलक्षेत्रेषु यज्ञान्यं कूपवापीषु यज्जलम् ।
अभोज्यादपि तद्वोज्यं यज्ञ गोष्ठगतं प-
यः ॥ ५५ ॥

अभोज्यात् पुरुषेनिष्पादितेषु खलक्षेत्रव्यान्यादिषु पुनश्च माधा-
रणत्वेन च सर्वसाधारणत्वेन सङ्कल्प्यते तेष्वेतद्वृष्टव्यम् । तत्रापि
पतितचण्डालपरिगृहीतं दुष्टमेव । गोदोहनेवलायमेव परिगृहीतं
एयो भोज्यं गोष्ठगतम् ॥ ५६ ॥

किञ्च—

त्रीणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्प-
यन् । अद्वृष्टमद्विनिर्नित्तं यज्ञ वाचा प्र-
श्नस्यते ॥ ५६ ॥

ब्राह्मणमहणं प्रदर्शनार्थम्, पुराकल्पमर्शसेषा । अद्वृष्टं प्रत्य
क्षादिभिरनवगतदोषम्, उपहतानुपहताशङ्कायामाद्विनीर्नित्तप्रं मशा-
क्षितम्, तथा वाचा मशस्तं च । आह च विद्वः—‘पा-
चा प्रशस्तमुपयुज्मीत’ इति याक्तप्रशस्तान्यम्बुद्ध्य उपयुज्मीतेनि ॥

आपः पवित्रं भूमिगताः गोतृस्तिर्यासु जा-

द्रव्यमप्रधे पश्चमोऽन्नाय ।

यते । अव्याप्ताश्वेदमेध्येन गन्धवर्णर-
सान्विताः ॥ ५७ ॥

अमेध्येन पुरीपादिना अव्याप्ताः भृगुणव्यतिरिक्तगन्धवर्णरसा-
न्विता वर्ज्या इत्यर्थ ॥ ५७ ॥

भृगिता इत्युक्त, तत्प्रसङ्गादाह—

भूमेस्तु सम्मार्जनप्रोक्षणोपलेपनावस्तरणो-
ल्लेखनैर्यथास्थानं दोषविशेषात् प्राय-
त्यम् ॥ ५८ ॥

भूमेस्तु सम्मार्जनं प्रायत्य भवेदिति शेष । सम्मार्जनं स
मूहन्या । प्रोक्षण त्वंक्षि । उपलेपनं गोमयादिना । अव-
स्तरणं ताभिरेव । उल्लेखनं खनित्रैः । जाह च मनु—
स्तरणं सम्मार्जनेनाज्ञनेन सेचनोल्लेखनेन च ।

सम्मार्जनेनाज्ञनेन भूमिशुद्धयति पश्चाप्तिः ॥ इति ॥
गवां च परिग्रासेन भूमिशुद्धयति पश्चाप्तिः ॥
यथास्थानं दोषविशेषात् दोषगुस्तुनापेक्षया सम्मार्जनादीना
व्यस्तसप्तसापेक्षया प्रायत्य शुचित्वं भवति । तत्रैकेन क्वचि-
च्छुद्धिः, क्वचिद्वाम्याप, क्वचित्त्रिभि, क्वचित्तमस्तेरिति द्रष्ट-
व्यम् ॥ ५८ ॥

तत्र क्वचित्सोक्षणस्त्रैव शुद्धिहेतुनामाह—

अथाप्युदाहरन्ति— ॥ १ ॥

गोचर्ममात्रमविवन्दुः भूमेदशुद्धयति पातितः

समूढमसमूढं वा यत्रामेध्यं न लक्ष्य
इति ॥ ५९ ॥

अविन्दुः जललव शुभ्यतीति अन्तर्नीतिणिभर्यो द्रष्टव्य
समूढ सम्मार्गन्या । असमूढं स्पर्शादिदुष्ट देश गोचर्मप्रमा
शोधयति । तमावेष्टयति—यत्र अमेध्ययुक्तममेध्यं पुरीषा
न लक्ष्यते तमिति शेष ॥ ५९ ॥

परोक्षमधिश्चित्स्यान्नस्यावद्योत्याभ्युक्षणम्
परोक्ष भोक्तुरसपक्षमधिश्चित्स्यं पहस्यान्नस्याप्रिनाऽवद्यो
त्याभ्युक्षणं शङ्कापदमापन्नस्य शुद्धिर्भवति । अनादाङ्कितस्य
‘गीणि देवा पवित्राणि’ इत्युक्तम् ॥ ६० ॥

तथाऽपणेयानां च भक्ष्याणाम् ॥ ६१ ॥

आपण वणिना पण्ठस्थानम् । क्रयविक्रयस्थानमित्यर्थ
तत्र भवा आपणेया भक्ष्या मण्डनापूपसक्तुमोदकादयः उत्तरा
पयवासिन प्रसिद्धा । तेषामवद्योत्याभ्युक्षणम् । तथाच शह—
‘आकरजानामभ्युक्षिताना धृतेनाभिव्यारितानामभ्यवहरणीयाना पुन
पचनमेव समानम्’ इत्यादिना ॥ ६१ ॥

न केवलमवश्यातनाद्येव शोचकरणम् । किं तर्हि? दातुश्र
द्वाऽपि । ता च पुराकल्परूपेण प्रशस्ति—

भीभत्सवः शुचिकामा हि देवा नाश्रद्धधा-
नाय हविर्जुपन्त इति ॥ ६२ ॥

भीभत्सवः आविहिगन्तः अश्रद्धानात् पुरुषाद्विर्विने जुप-
न्ते । तस्मात्तूं श्रद्धाऽपि शुचिकारणमित्यवगम्यते ॥ ६२ ॥

किञ्च—

शुचेरश्रद्धानस्य श्रद्धानस्य चाशुचेः ।
मीमांसित्वोभयं देवाः सममन्नमकल्प-
यन् ॥ प्रजापतिस्तु तानाह न समं
विषमं हि तत् । हतमश्रद्धानस्य श्र-
द्धापूतं विदिषिष्यते ॥ ६३ ॥

दीर्घकालं मीमांसित्वा विचार्य शुचेरश्रद्धानस्य अशुचे
श्रद्धानस्य च तयोस्सनीकरणे रुते देवान् प्रजापतिरब्रवीत्
विषममपीकरणमेतद्युम्भाभि रुतं कष्टमिति । कि तत्र करणमित्या-
ह—हतमश्रद्धानस्य । तस्मात् श्रद्धापूतेष्व विदिष्यते
इति ॥ ६३ ॥

किञ्च—

अथाप्युदाहरन्ति—

अश्रद्धा परमः पाप्मा श्रद्धा हि परमं त-
पः । तस्मादश्रद्धया दत्तं हविर्नाशन्ति
देवताः ॥ ६४ ॥

श्रद्धा आदरः कौतूहलं जालिष्यम् । यस्मात् श्रद्धेण मूला

तस्मादश्रद्धया दत्तं नादातव्यमिति शेषः । आह च कृष्णो धनंजयाय-
अश्रद्धया हुते दत्तं तपस्तसं कृतं च यत् ।
असदित्युच्यते पार्थ न च तत्प्रेत्य नो इह^१ ॥ ६४ ॥
अद्वारहितः पुनः—

इष्टा दत्वाऽपि वा मूर्खः स्वर्गं न हि स
गच्छति ॥ ६५ ॥

मूर्ख इत्युक्तं, कोऽसावित्यत आह—

शङ्काविहतचारित्रो यस्याभिप्रायमाश्रितः।
शास्त्रातिगः स्मृतो मूर्खो धर्मतन्त्रोप-
रोधनादिति ॥ ६६ ॥

शङ्का रुद्यारुद्यविवेकशून्यता । तया संशयात् विहतं चा-
रित्रमनुष्ठानं यस्य स तपोक्तः । ततश्च शास्त्रतो निश्चित्य
हेयोपादेयौ चावेद्य विवेकाभावे स्वाभिप्रायमाश्रित्य यः स्वेच्छा-
चारी भवतीत्यर्थः । एतस्मादेव शास्त्रातिगथ भवति शास्त्रार्थमतीत्य
गच्छति । तचायुक्तम्, यतो भगवद्वीतामूक्तम्—

तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ^२ ॥ इति ॥
एवंविदोयः पुरुषः स मूर्खस्मृतः । को हेतुः? धर्मतन्त्रोप-
रोधनादिति । धर्मस्य तन्त्रमनुष्ठानं तस्योपरोधो भवति ॥ ६६ ॥

अद्वा यथा द्रव्याणां शुद्धिहेतुः एवं प्रकाशनमपीत्येतद्विश्व-
आह—

^१ भगवद्वीता, १७-२८,

^२ ११-१२,

शाकपुष्पफलमूलौपथीनां तु प्रक्षाळनम् ॥

तुशब्दो विशेषप्रायत्यदर्शनार्थः । तज्जासृष्टयप्रदर्शनार्थः । तत्र
चेताद्विधानम् । एतेषां पुनः मूलाद्युपहतानामन्याना त्यागः, वहनां
तन्मात्रत्यागः, शिष्टानां प्रक्षाळनपर्युक्तण वा ॥ ६७ ॥

मूलपुरीपोपहतस्य शोचं वक्तुं मूलपुरीपकरणं तावद्वाह—

शुष्कं तृणमयाद्विकं काष्ठं लोष्टं वा तिर-
स्कृत्याहोरात्रयोरुदगदक्षिणामुखः प्रा-
वृत्य शिर उच्चरेद्यमेहेद्वा ॥ ६८ ॥

अयाद्विकं शुष्कं तृणमिति तिरस्कृत्यान्तर्वद्य मूलं अह-
स्त्वद्वाखो रात्रौ दक्षिणामुखः प्रात्रस शिर उच्चरेद्यमेहेद्वा मू-
लपुरीपे च । तथा च वसिष्ठः—‘मूलपुरीपे कुर्यात्’ इति ॥ ६९ ॥

मूले मृदाऽङ्गिः प्रक्षाळनम् ॥ ६९ ॥
कार्यमिति शेषः । सकृदिति च ॥ ६९ ॥

त्रिः पाणेः ॥ ७० ॥

मृदाऽङ्गिः प्रक्षाळनमित्यनुवर्त्तते । त्रिः प्रियं सहृत् ।
उपयोगाद्विद्विति विनिर्देशः कदप्पे ॥ ७० ॥ अस्य सहृत् ।
तद्वत्पुरीपे ॥ ७१ ॥

मृदाङ्किं प्रक्षाळनमतिदिश्यते । ‘नवं पुरीषे च’ इति
वक्तव्ये ‘तद्वद्’ इति अतिदेशो विशेषविवक्षया ॥ ७१ ॥

तमाह—

पर्यायाख्याख्यिः पायोः पाणेश्च ॥ ७२ ॥

पायुरपानप्रेदश । मूरे यदुक तेन पुरीषे विरावृतेन
भवितव्यम् । पूर्वं पायोस्सकृत् मृदावव्या सट्च पाणे ।
एव विरावृते । तत्रैव मानवम्—

एका लिङ्गे गुदे तिसः तथैकस्यिन् करे दश ।

उभयोस्सप्त दातव्या मृदश्चुद्धिमभीप्सता ॥ इति ॥
तथाऽपर वासिष्ठप्रतम्—

एका लिङ्गे तिसो वाम उभाभ्या द्वे च मृतिर्के ।

पञ्चापाने दशैकस्मिन्नुभयोस्सप्त मृत्तिकाः ॥ इति ॥
दक्षस्तु मृत्तिकापरिमाणमुपादेशति—

अर्वप्रश्नतिमाना तु प्रथमा मृत्तिका स्मृता ।

द्वितीया च त्र्यतीया च तटर्धार्धा प्रकीर्तिता ॥

तत्र विरुद्धेषु विकल्प, अविरुद्धेषु समुच्चयो द्रष्टव्य । ‘मन
पक्षपेणोऽपेघस्य’ इत्येतत्तु मर्त्र यजुमित्यूच्यते ॥ ७३ ॥

मूर्च्चवद्रेतस उत्सर्गे ॥ ७३ ॥

शुद्धस्योत्सर्गे मूर्च्चवच्छीनमेव ॥ ७३ ॥

नीर्वाँ विरुद्धस्य परिवायाप उपस्पृशेत् ।

आद्रेत् तृणं गोमयं भूमिं वा समुपस्पृ-
शेत् ॥ ७४ ॥

परिहितस्य वाससो बन्धो नीवी । अपामुपस्पर्शनं प्र-
क्षाद्धनम् । वा सम्भगपेक्षो विकल्प ॥ ७४ ॥

नाभेरधस्स्पर्शनं कर्मयुक्तो वर्जयेत् ॥

देवपितृसयुक्तं कर्म दुर्वाणं इत्यर्थं ॥ ७५ ॥

तत्र कारणमाह—

ऊर्ध्वं वै पुरुपस्य नाभ्यै मेध्यमवाचीनम्-
मेध्यमिति श्रुतिः । शूद्राणामार्याधिष्ठि-
तानामर्धमासि मासि वा वपनमार्यव-
दाचमनकल्पः ॥ ७६ ॥

कल्पः प्रयोग । ‘आसीरस्त्वित्वा’ इत्यादि । एव च
‘स्त्रीशूद्रो तु सर्वत्’ इत्येतदनार्याधिष्ठितशूद्रविषय द्रष्टव्यम् ।
ननु सर्वे एव शूद्रा आर्याधिष्ठिता । तथा च कल्पयति—‘शूद्र-
सु पूर्वेषा परिचयां वरोति’ इति । सत्यम्—तथाऽपि परिचयां-
सु हि केचिच्छूद्रा स्वतन्त्रा एव शि-
समतिक्रमसम्भाव्यते । सन्ति हि केचिच्छूद्रा स्वतन्त्रा एव शि-
ल्पनीविनश्य, तस्मादनवद्यम् । यद्वा—आर्यो ब्राह्मणोऽभिप्रेतो
न क्षत्रियवैश्यो, तत्रैतत्स्यात् । आर्यवदिति गतिप्रत्ययेनाचमन-
धर्माणा सर्वेषामतिदेशो सत्युपवीतादीनामपि प्रातिस्स्यात् । नेत्याह-
त्रेवर्णिकप्रथानवादुपनयनस्य, तत्प्रयुक्तत्वाचोपवीतस्य, न शूद्रस्य

प्राप्तिः । तस्मद्दुपवीतादिवर्जितस्यातिदेशोऽयम् ॥ ७६ ॥

यग्नेधर्मं प्रसङ्गादिदमन्यदुच्यते मा भूक्तसाधारणमिति—

वैद्यः कुर्सीदमुपजीवेत् ॥ ७७ ॥

कुर्सीदो वृद्धचर्पं द्रव्यस्य प्रयोगः ॥ ७७ ॥

त विस्तारयति—

पञ्चविंशातिस्त्वेव पञ्चमादको स्यात् ॥ ७८ ॥

माणो नाम वर्णापण । 'विशो भाग पगस्य परिवीर्मित' इति
स्मृत्यन्तरदर्शनात् । पञ्चविंशतिसङ्घाताना शुद्धापणाना प्रसिद्धाम
पथ माणा वृद्धिरित्यर्पं ॥ ७८ ॥

अग्र य परेणोपयोनितं द्रव्यं पूर्वगुणोक्तपरिमाणात् भूयस्य वृद्धं
प्रयच्छति । तपषिष्ठत्यार—

अथाप्युदाहरन्ति—

यस्तमर्घमृणं गृह्ण महार्घं सम्प्रयोजयेत् ।

स वै वार्युषिको नाम व्रात्यवाटिपुर्गार्हितः॥

वृद्धिं च व्रात्यहत्यां च तुलया समतो-

लयन् । अतिप्रभृणता कोटवां वार्यु-

पिस्तमकम्पतेनि ॥ ७९ ॥

अदमयों द्वितीयेन दस्तावेत् उपयोगे । व्रात विना—प्रदृश-

दिषु गर्हत इत्यादि । योय वीक्षा^१ ब्राह्मणादन्येषा निषेधो
द्रष्टव्य ॥ ७९ ॥

गोरक्षकान् वाणिजकान् तथा कारुकुडी-
लवान् । प्रेष्यान् वार्धुपिकांश्चैव विप्रान्
शूद्रवदाचरेत् ॥ ८० ॥

गोरक्षकान् विप्रानधीतवेदानपि । एतेन क्षत्रियवैश्यायापि व्या-
रुयातौ । शूद्रवदाचरेत् । गोरक्षकादिब्राह्मणहिसायामपि ब्रह्मह-
त्या भवत्येव । साक्षिशप्ते तावत्—

सत्येन शापयोद्विषं क्षत्रिय वाहनायुधैः ।
गोवीजकाञ्चनैवैश्यं शूद्रं सर्वैस्तु पातकैः ॥ इति ॥

तथा द्विष्येऽपि ‘अभिं जल वा शूद्रस्थ’ इति ॥ ८० ॥

वृद्धिप्रयोगे तु स्वयमेव यक्ष्यति—

कामं तु परिलुप्तकृत्याय कदर्याय नास्ति-
काय पापीयसे पूर्वौ दद्याताम् ॥ ८१ ॥

परिलुप्तकृत्यो विच्छिन्नाचार । कदर्यः सत्यपि इव्ये द्रव्या-
नेनस्त्वभाव । नास्तिको वेदब्राह्मणनिन्दकः । पापीयान् शूद्र ।
एतेभ्यो यथाकाम भूयस्ये वृद्धये पूर्वां वर्णां ब्राह्मणक्षत्रियो दद्या-
ताम् । य पुनरस्मृतिषु ब्राह्मणस्य वार्षुद्यमतिपेषस स उत्तर्य-
विषयो द्रष्टव्य ॥ ८१ ॥

परिलुप्तकल्पप्रसङ्गादन्यदुच्यते—

अयज्ञेनाविवाहेन वेदस्योत्सादने न च ।

कुलान्यकुलतां यान्ति व्राह्मणाति-
क्रमेण च ॥ ८२ ॥

विवाहशस्त्रलक्षणभार्यापरिग्रहलभ । वेदस्योत्सादनमन्ध-
यनम् । किं पुनरस्मृतिषु । व्राह्मणातिक्रमं तु शात्रातप आह—

अत्याग्नन्नमधीयानं व्राह्मणं यम्त्वातिक्रमेत् ।

भोजनाचैव दानाच दहत्यासम्पर्कं कुलम् ॥ इति ॥

कुलान्युत्कृष्टान्यपि निरुद्धतां यान्तीत्वर्थः ॥ ८३ ॥

इदानी मूर्खव्राह्मणातिक्रमे दोषो नासीत्वाद—

व्राह्मणातिक्रमो नास्ति मूर्खेऽमन्त्रविवर्जिते ।

ज्वलन्तमग्निमुत्सृज्य न हि भस्मनि
हृयते ॥ ८३ ॥

मूर्खलक्षणमुक्तं ‘शात्रातिग्रस्मृतो मूर्खं’ इत्यत्र । तथा च
वासिद्धः—

यस्य चैव युद्धे भूतां दूरे च म्याददुधुतः ।

वहुश्रुताय दातव्यं मूर्खं नास्ति व्यतिरूपः ॥ इति^१ ॥ ८३

किञ्च—

गोप्तिरश्वैश्च यानेत्र रूप्या राजोपसेवया ।

कुलान्यकुलतां यान्ति यानि हीनानि
मन्त्रतः ॥ मन्त्रतस्तु समृद्धानि कुला-
न्यस्त्वधनान्यपि । कुलसदृचां च गच्छ-
न्ति कर्पन्ति च महद्यशः ॥ ८४ ॥

गोभिरश्चेत्यत्र सव्यवहर्णेत्यध्याहर्थम् ॥ ८५ ॥

अधुना नानाविधाना पुरुषार्थीना परस्परविगेष इत्यिता हेयो-
पदेयविवकाशाह—

वेदः कृपिविनाशाय कृपिर्वेदविनाशिनी ।
शक्तिमानुभर्तुं कुर्यादिशक्तस्तु कृपि त्य-
जेत् ॥ ८५ ॥

कृपित्तर्पं वेदतदर्थज्ञानविरोपितदर्शनार्थम् । आह च मनु—
सर्वान् परित्यजेदर्थान् स्वाध्यायस्य विरोधिनः ॥^१ इति ॥

वेदोत्सादनप्रमङ्गादेदमन्यदुच्यते—

न वै देवान् पीवरोऽस्तयतात्मा
. रोहयमाणः ककुदी समभुते ।
चलतुन्दी रभसः कामवादी
कृशास इत्यणवस्तव्र यान्ति ॥ ८६ ॥

पीवरोऽतिधिन परमामेन स्वमास वर्धयन् । आह च मनु—

स्मरांसं मरमासेन यो वर्धयितुमिच्छति ।

अनभ्यर्च्य पितृत् देवान् ततोऽन्योऽस्त्वपुण्यकृत् ॥ इति ॥¹

प्यायते वृद्धकर्मण जोगादिर करच्चत्यय । असंयतात्मा अस-
यतबुद्धि निपिद्धकर्माभिमुखी निरोहुमक्षम इत्यर्थ । रोल्यमाणः
रौतेशशब्दकर्मण क्रियात्मभिव्याहोर यद्यप्त्ययो द्रष्टव्य । नर-
गानत्रिय गान्धर्वादिप्यामक्षमना इत्यर्थ । करुदी ककुञ्जान् स
च बलीवर्द, तदुपजीवीत्यर्थ । चलततुन्दी चलत भाणिनो
यस्तु हिनस्ति प्राणिवातक इति यावत् । यो वा चलतुन्दी
म चलतुन्दीत्युदाहृत । उदरपूरणपरायण । रभसस्तीर्णो वावा
यकर्माभे दीर्घवेरी च । कामवादी यथेष्ववादी निर्विशङ्कमस-
ठिष्य च यो भाषते । क्रशास ठशान् दुर्बलानशक्तानस्याति
वाषते इति वृशास । इतिशब्द मकारवचन । अणव
क्षुडका क्षुडा इत्यर्थ । एते देवान् समक्षुवते । किं तर्हि
कुर्वन्ति² तत्र यान्ति यन जाता इहेव परिभ्रमन्तीत्यर्थ ॥ ८६ ॥

असयतात्मेत्युक्त, तत्रापवादमाह—

यद्यौवने चरति विभ्नमेण सदाऽसदा यादृशं
वा यदा वा । उच्चरे चेद्यसि साधुवृत्त-
स्तदेवास्य भवति नेतराणि ॥ ८७ ॥

उत्तरं वय पश्चाशदर्पी, एताभ्य उर्ध्वम् । जानार्थाभिमन
वा 'उत्तप्तेश वर्षेभ्यो ह्यष्टाभ्यश्च मामेभ्य' एतस्मादवर्ग्योव-
नम् । सद्वाऽसद्वेति विहितप्रतिपिद्वेभ्याभाव । यादृशं वेति मत्ता
रानियम् । यदा वेति कालानियम् । अयमग्रार्थ—यौवनोऽत-

पुरुषो व्यामोहात्पूर्वस्मिन् वयसि साध्वसाधु वाऽत्यन्तनिरुपेष्यति क-
र्मपद्धतौ आचरति, स चेदुत्तरास्मिन् वयसि साधुवृत्तः वर्त्या-
णाचारो भवति प्रतिपिद्ध परिहाप्य स्वीकृहितमनुत्तिष्ठति तदेव
तर्सैवास्य फल भवति नेतराणि दुष्कृतानि पूर्ववयोऽनुष्ठितानि ।
अनेन च प्रायश्चित्ताल्पत्व ख्यापितम् । न पुनरकरणमेव प्रा-
यश्चित्तस्य ॥ ८७ ॥

तदाह—

शोचेत मनसा नित्यं दुष्कृतान्यनुचिन्त-
यन् । तपस्वी चाप्रमादी च ततः पापा-
त्प्रमुच्यते ॥८८॥ ,

इथशोचेन शोचेत मनसा—अहो कष पथा वृत्त,
षिङ्गा कामचारमदीर्घदर्शिन, का मे गति का मे ब्राणमूभिरिति,
अत ऊर्ध्वं इदंश कर्म न करिष्यामीति दुष्कृतान्यनुचिन्तयन्
गनुस्मरन्नित्यर्थे । तपस्वी छल्लादिष्ठृ । अप्रमादी पापस्य
कर्मण पुनरसेविता । तस्माद्यौवनकृतात्पापात् प्रमुच्यते नेत्रसु-
र्यां पुनरिति निवृत्या पूर्यते तत इति । तथा च वसिष्ठ—
ख्यापनेनानुतापेन तपसाऽध्ययनेन च ।

पापकृन्मुच्यते पापाद्यानाद्याऽपि प्रमुच्यते ॥¹ इति ॥८८

स्थाविरे मुवृत्तस्य पुरुषस्य योवने विग्रहमहतानि पापानि
दोषाशकल्पादनल्पता न उभन्ते इत्युक्तम्, तत्रसङ्गादिदमन्द-
द्यनाशङ्कनीयमुच्यते—

¹ मनु-१३-३१४

**स्पृशन्ति विन्दवः पादौ य आचामयतः प-
रान् । न तैरुच्छिष्टभावस्यानुल्यास्ते भू-
मिगैस्तसहेति ॥ ८९ ॥ १० ॥**

भूमौ पतितः पुनरुल्याय विन्दवः परानाचामयतः पादौ
स्पृशन्ति ते पुरुषं नोच्छिष्टं कुर्वन्ति भूमिगैस्तुल्या इत्यभिधा-
नात् अन्यत्रापि भूमिगतजलमदोषमिति गम्यते । पादग्रहणा-
दन्यत्रोच्छिष्टभावो भवत्येव ॥ ८९ ॥ १० ॥

स्पृशन्तिभित्ताशौचमभिधायाद्युना तदभावेऽप्याशौचप्रतिपिपादयि-
पयाऽऽह—

**सपिण्डेष्वादद्वाहमाशौचमिति जननमर-
णयोरधिकृत्य वदत्यृत्विगदीक्षितब्रह्मचा-
रिवर्जम् ॥ १० ॥**

समानः पिण्डो येषां ते सपिण्डाः तेषु स्मृतिशास्त्रकारिणां
यद्वशाहशौचवचनं तदेव जननं मरणं चाधिकृत्य वदति । न
सर्वं अयहायाशौचवचनमपि । तथा च सृत्यन्तरे यदाशौचवचनम्
‘जननेऽप्येवमेव स्यात्’^१ इति तद्वशाहस्यैवातिदेशकमिति मन्तव्यम् ॥

आशौचे सति सम्प्राप्ते दानादिर्न विधीयते ।
तथा च वृद्धमनुः—

उभयत्र दशाहानि कुलस्यान्नं न भुज्यते ।
दानं प्रतिग्रहो होमः स्वाम्यायथ निर्वर्तते ॥

^१ गी. घ. १४, १५.

प्रथमप्रश्ने पश्मोऽर्थाय् ॥

कुमारजन्मदिवसमेक कुर्यात्पतिग्रहम् ।

आयान्ति देवपितरं तत्र सम्बोधयन्ति च ॥

तस्माच्चाहिवसु पुण्यं पितृवशविवर्धनम् ॥ इति ॥

ब्राह्मणविषयमेतद्शाहाशौचवचनम् । क्षत्रियादीना तु एकादशा-
हादि ॥ ९० ॥

अथ सपिण्डता—

सपिण्डता त्वात्समात्सपिण्डेषु ॥ ९१ ॥

न निवर्तते इति शेष । तत्त्वात्सानमधिकृत्य प्रागूर्ध्वं च
पटु पुस्तु भवति । तत्सन्ततिर्षु च उभयतोऽपि सप्तमे निवर्त-
ते । सपिण्डस्य सक्षेपोक्तिरेपा, विस्तरस्तु वक्ष्यते ‘अपि च
प्रपितामह’ इत्यत्र । ननु त्रिपुरुषमेव सपिण्डच्च सम्भाव्यते,
पितृपितामहप्रपितामहाना पिण्डदानवचनात् । उच्यते—पित्रादिषु
त्रिपु जीवत्स्वेव येष्यं पिता ददाति तेभ्यस्तत पुत्रो ददाति
परेष्य त्रिष्यं पिण्डदानं सम्भाव्यते, अत उपपद्यते सप्तमे
निवृत्तिरिति ॥ ९१ ॥

साम्प्रत त्रियमाणवयोऽवस्याविशेषावेक्षया ५५शौचमाह—

आ सप्तमासादा दन्तजननाद्वेदकोपस्पर्श-
नम् ॥ ९२ ॥

सप्तममासादर्वादन्तजननादा तेषु मृतेषु उदकोपस्पर्शनं स्ना-
नमात्रमेव सपिण्डानाम् । यतु तस्मैलवशवेकाहाशौचं तेन सहा-
स्य विकल्पः ॥ ९३ ॥

किञ्च—

पिण्डोदकक्रिया प्रेते नात्रिवर्षे विधीयते ।
आदन्तजननाद्वाऽपि दहनं च न कार-
येत् ॥ १३ ॥

तृतीयवर्षमविष्टस्याजातदन्तस्य वा पिण्डोदकक्रिया न क-
र्तव्या । दहनं च, अवध्योः द्वयोः स्नेहोपेक्षया विकल्पः ।
नात्रिवर्षस्य कर्तव्या वान्धवैरुदकक्रिया ।
जातदन्तस्य वा कुर्यान्नास्त्रि वाऽपि कृते सति ॥

तथा—

नास्य कार्योऽभिसंस्कारः नापि कार्योदकक्रिया^१ ॥
इति ॥ १४ ॥

स्त्रीपु मृतासु कपमित्याह—

अप्रज्ञासु च कन्यासु प्रज्ञास्वेके ह कुर्वते ।
लोकसङ्ग्रहणार्थं हि तदमन्त्रास्त्वयो
मताः ॥ १४ ॥

अप्रज्ञास्त्वित्त्र न पिण्डोदकक्रियेत्यनुवर्तते । प्रज्ञास्वेके
ह कुर्वते इति पितृसपिण्डाभिप्रायमेतत् । तत्रायं हेतुः—लोकस-
ङ्ग्रहणार्थं हीति । लोकसङ्ग्रहणं महाजनवशीकारः । तं स्मात्रत्ता-
मु विकल्पः । आह च याज्ञवल्यः—

^१मनु. ५-६९०३०.

प्रथमाद्ये पचमोऽध्याय ।

कामोदक सर्वप्रत्यास्वसीयश्वशुरात्मजाम्^१ ॥ इति ॥

पितृसपिण्डाना पुनरुद्धाना कुर्वीरत्नेव । तथा च वासिष्ठ—
‘प्रत्तानामितेर कुर्वीरन् ताश्च तेपाम्’ इति । उद्धाना च अ-
नूदाना च अमन्त्रिकेवोदवक्षिया । आह च मनु—

अमन्त्रिका तु कार्येण स्त्रीणामावृद्धेष्ट ।

संस्वारार्थं शरीरस्य यथाकालं यथाक्रमम्^३ ॥ इति ॥ १४ ॥

द्रव्यसाध्यत्वात् पिण्डानादेवतस्य रिक्षं लब्ध्वा पिण्डाना
दिव कुर्यादिति विवेकु सपिण्डसकुल्यविवेकार्थं तावदाह—

अपि च प्रपितामहः पितामहः पिता स्व-
यं सोदर्या भ्रातरः सवर्णायाः पुत्रः
पौत्रः ॥ प्रपौत्रस्तत्पुत्रवर्जं तेपा च पुत्र-
पौत्रमविभक्तदायां सपिण्डानाचक्षते ॥

मापिण्ड एव विभिन्नकल्प्योऽस्तीति मत्वाऽन्नापिचेत्याह । उ-
क्तस्येव विस्तारोऽयम् । प्रपितामह इत्यादि । परिभाषा वैषा
द्रष्टव्या ॥ १५ ॥

विभक्तदायानपि सकुल्यानाचक्षते ॥ १६ ॥

एषा परिभाषा वै । विभक्ताविभक्तशब्दौ व्यस्तौ कार्ये ।
एतनुकू भवति—सम्बन्धविशेषज्ञाने सति सपिण्डा उच्यन्ते ।

सम्बन्धमात्रज्ञाने सकुल्याः । अतश्च सकुल्या अपि सपिण्डकु-
र्ल्या एव, द्रव्यपरिग्रहे तु विशेषो नात्ति ॥ ९६ ॥

तदाह—

असत्स्वन्येषु तद्रामी ह्यर्थो भवति ॥ ९७ ॥

अन्येष्वौरसाद्विषु पुत्रेषु तद्रामी ह्यर्थो भवति ॥ ९७ ॥

सपिण्डाभावे सकुल्यः ॥ ९८ ॥

कल्पेत् ॥ ९८ ॥

तदभावे पिताऽचार्योऽन्तेवास्युत्तिविश्वा ह-
रेत् ॥ ९९ ॥

वाश्वदो विकल्पार्थः । स च व्यवस्थया । सा च पू-
र्वाभावे उत्तरोत्तर इति । पिता पितृस्थानीयः । अनेन पुत्र-
स्थानीयोपि लक्ष्येत् । स च दाहादिसंस्कारादिकर्ता । तथा
च वसिष्ठः—^१सपिण्डाः पुत्रस्थानीया वा तस्य धनं विभजेत्”
इति । इतरथा सकुल्याभावे पिता गृहीयादित्युक्ते पूर्वपरवि-
रोधस्थात् । वस्मात् पितृशब्देन पितृस्थानीयः पुत्रस्थानीयो
गृहीतव्यः ॥ ९९ ॥

तदभावे राजा सत्स्वं त्रैविद्यवृद्धेभ्यः संप्र-
यच्छते ॥ १०० ॥

सदिति वालणं प्रतिनिर्दिशति । इतर्वर्णस्वं तु सर्वाभावे
राजेवाददीत ॥ १०० ॥

न त्वेव कदाचित्स्वयं राजा ब्राह्मणस्वमा-
ददीत ॥ १११ ॥

अस्मिन् पक्षे परकीयमतेन दोषमाह—

अथाप्युदाहरन्ति—

ब्रह्मस्वं पुत्रपौत्रघ्नं विपेमकाकिं हरेत् ।

न विंपं विपमित्याहुर्ब्रह्मस्वं विपमुच्यते ॥

तस्माद्राजा ब्राह्मणस्वं नाददीत परमं

ह्यतद्विपं यद्ब्राह्मणस्वमिति ॥ १०२ ॥

राजग्रहणमुपलक्षणार्थं, अन्यो वा ब्राह्मणस्वं नाददीत । न

विंपं विपमित्याहुर्ब्रह्मस्वं विपमुच्यते । इयस्तु विशेषः ।

ब्रह्मस्वं पुत्रपौत्रघ्नं विपेमकाकिं हरेत् ॥ १०२ ॥

प्रसकानुप्रसकं परिसमाप्याधुना प्रकृतमुच्यते—

जननमरणयोस्सन्निपाते समानो दश-

रात्रः ॥ १०३ ॥

सन्निपातस्समवायः । अन्यतरेण निमित्तेन दशाहि वर्तमाने
इतरस्यापि निमित्तस्य तत्रान्तःपातः । तपाचेत् पूर्वशौचप्रयुक्त-
तन्त्रमव्यपातित्वादितरं प्रसन्नति । न पृथम्दशरात्रं प्रयुक्ते इत्य-
भिप्रायः । एवं ऋयहादिव्यपि । तत्र भूयसा सह अत्यधीयो
गृच्छति न तत्त्वीयसा भूयः । त्रेसितप्रयुक्तिसञ्ज्ञाभावात् ।

तत्र सजातीयस्येव प्रसङ्ग इति केचित् । तथाच गौतमः—‘तज्ञा-
तीयमेव तच्छेदतः पुनरापेच्छेषण शुद्धेचरत्’¹ इत्युक्तवात् ।
तस्माज्जनने जननं मरणे मरणमिति निवेशसिसद्व भवति । आ-
चार्यस्त्वनादत्य तच्छब्दं जननमरणयोरिति वदन् विनातीयस्यापि
प्रसङ्गं मन्यते ॥ १०३ ॥

तत्र विशेषमाह—

अथ यदि दशरात्रात्सन्निपत्तेयुराद्य दशरा-
त्रमाशौचमा नवमाद्विवसात् ॥१०४॥

अत्र हि विधो यदि दशरात्रे वर्तमाने दशमाद्विवसादर्वाक्
दशाहत्रिशत्रादयो वा निपत्तेयुः तदा प्रकान्तस्य शेषण्येव
शुद्धिर्भेदतीत्यर्थः । दशमे चेदहनि सन्निपत्तेयुरन्यदाशौच क-
ल्पयत् । तच्च गौतमवचनात् । स आह—‘रात्रिशेषे द्वाम्याम्
प्रभाते तिसूभिः’² इति । प्रभाते प्रकोष्णं भाते दशमस्य उ-
पःप्रभूति उदयाद्वाक् परिपात इत्यभिप्रायः । उदिते तु यथा-
प्राप्तमेव ॥ १०३ ॥

जननमरणयोरित्युक्तं, तत्र निर्देशकमेण जनने तावद्विशेष
उच्यते—

जनने तावन्मातापित्रोर्दशाहमाशौचम् ॥

यदि सर्वसपिण्डा वृत्तवन्तो भवेयुः तदा मातापित्रोरेव दशा-
हाशौचम् ॥ १०५ ॥

प्रथमप्रश्ने पश्चामोऽध्यायः.

अपि चेतिपता वृत्तवान् तत्राह—

मातुरित्येके तत्परिहरणात् ॥ १०६ ॥

यस्मात्प्रसूतिका लोक परिहरति तस्मात् तस्या एव जनना-
शोच न जनकस्येति ॥ १०६ ॥

पितुरित्यपरे शुक्लप्राधान्यात् ॥ १०७ ॥

न हि शुक्लमन्तरेण भवन्तीति ॥ १०७ ॥

ननु क्षेत्रमन्तरेणापि प्रजा न भवन्तीत्याशङ्काह—

अयोनिजा ह्यपि पुत्रादश्रूयन्ते ॥ १०८ ॥

अगस्त्यवसिष्ठादय । तथा हि—मित्रावरुणयोर्दीक्षितयोरु-
र्वैशीमप्सरसं दद्या वासीने कलशे रेतो न्यपतत । ततोऽग-
स्त्यवसिष्ठावजायेतामिति । तदेवद्वचाऽन्युक्तम्—

उतासि मैत्रावरुणो वसिष्ठो

वैश्या ग्रहन्यनसोधिजातः ।

द्रष्ट्वा स्कन्द ग्रहणा दैव्येन

विश्वेदेवाः पुष्करे त्वाददन्तः ॥ इति ॥ १८ ॥

अतस्वमतमेवोपसंहरति—

मातापित्रोरेव तु संसर्गसामान्यात् ॥ १०९ ॥

ससर्गः सम्बन्ध प्रजोत्पत्त्युपायभूत् । स चोमयोस्समान-

यस्मात् ॥ १०९ ॥

अधुना ऋमप्राप्ते मरणे सत्युदककियाप्रयोगङ्गृहिणिरुच्यते—

मरणे तु यथावालं पुरस्कृत्य यज्ञोपवीता-
न्यपसव्यानि कृत्वा तीर्थमवतीर्थं सकृ-
त्सकृत् त्रिनिमज्ज्योन्मज्ज्योत्तीर्थाचम्य-
तत्प्रत्ययमुदकमासिच्यात एवोत्तीर्थाच-
म्यगृहद्वार्यज्ञानरमुदकमिति संस्पृश्या-
क्षारलवणाद्विनो दृशाहं कटमासीरन् ॥

यथावालं योयो बालस्तत पुरस्कृत्य वनिष्ठप्रथमा इति
यावत् । अपसव्यानि अप्रदक्षिणानि प्राचीनावीतानि कृत्वा ।
कथ यज्ञोपवीतानि भवन्ति चेत्^१ मूत्रगत्येति व्रूप् । अन्यत्रापि
प्रेतकृत्येवेवेव भवितव्यम् । सकृद्रहण प्रतिनिमज्जनोन्मज्जन
उत्तीर्थोत्तीर्थत्वर्थ । तत्प्रत्ययं प्रेतप्रत्यय प्रेत प्रत्याघ्य प्रेतस्य
नामग्रहणपूर्वक उद्देश कृत्वेत्वर्थ । प्रत्ययमित्याभीक्ष्ये णमुलप्रत्य
यो द्रष्टव्य । अहमवेशावस्थाया पुनर्गृहद्वारे अगारे अहारमु-
दक च सस्पृश्य बालपुरस्सरा गृह प्रविशेयु । इतिश-
ब्देन प्रवारवाचिना स्मृत्यन्तरेणोक्त समुच्चिनोति । एव हि
याज्ञवल्क्य आह—

आचम्याप्रथादिसलिलं गोमयं गौरसर्षपान् ।

विद्श्य निष्वपत्राणि गृहान् बालपुरस्सरा ॥

प्रविशेयुत्समालभ्य कृत्वाऽऽमनि पदं शर्नः* ॥ इति ॥

तत् प्रभूति दशाहमक्षारलवणाशिनो भवेयु । यावदाशौच कटे तृणप्रस्तरे आसीरन् उपविशेयु । पिण्डदानमपि प्रतिदिवस कार्यम् ॥ ११० ॥

एकादश्यां द्वादश्यां वा श्राद्धकर्म ॥ १११ ॥

कुर्वीतेति शेष । योऽप्य्यमेकोद्दिष्टादे ज्योतिशास्त्रे काले विहित । सोऽनिष्कान्ततत्कालस्य वेदितव्य ॥ १११ ॥

शेषक्रियायां लोकोऽनुरोद्धव्यः ॥ ११२ ॥

अत्रापि ब्रेतस्य शेषक्रियायाः कर्तव्याया लोको महाजनः अनुरोद्धव्य । नग्रप्रच्छादनश्चाद्द दाहादिषु । अत्रापि न केवल दाहक्रियायामेव । तत्र हि बहुशब्दे उदकमुक्तं 'यचात् स्त्रिय आहुस्तत्कुर्वन्ति' इति । तथाऽन्यैरप्युक्तं 'स्त्रीम्यस्सर्ववर्णम्यश्च धर्मशेषान् प्रतीयात्' इति ॥ ११२ ॥

साम्यत सपिण्डाशौच कर्तव्यम् । तत्र तावत्समानोदकाशौच-
मुच्यते—

अत्राप्यसपिण्डेषु यथाऽसत्रं त्रिरात्रमहो- रात्रमेकाहमिति कुर्वीति ॥ ११३ ॥

इतिकरणात् सद्यशौचम् । अहोरात्रशब्देन पक्षिण्युपसिस्ता । वृत्तनिमित्तानि चाध्ययनविज्ञानानि वृत्तस्वाध्यायापेसश्राव्य विकल्प । वृत्तनिमित्तानि चाध्ययनविज्ञानानि वृत्तमणीति द्वच्चेवगुणनिर्गुणाना व्युत्क्रमणैते पक्षा भवन्ति ॥ ११३ ॥

आचार्योपाध्यायतत्पुत्रेषु त्रिरात्रं पक्षिण्ये-
काहम् ॥ ११४ ॥

आचार्यं प्रेते त्रिरात्रम् । उपाध्याये पक्षिणी । तयो
पुत्रेष्वेकाहम् ॥ ११४ ॥

ऋत्विजां च ॥ ११५ ॥

चशब्दाद्याज्यस्य च त्रिरात्रमृत्विजां च ॥ ११५ ॥

शिष्यसतीर्थसत्रह्यचारिषु त्रिरात्रमहोरात्र-
मेकाहमिति कुर्वीत ॥ ११६ ॥

अत्रापि त्रिरात्रमहोरात्र पक्षिणीति । तीर्थशब्देन गुरुरुच्यते
समानो गुरुर्थस्येति विश्रह । त्रह्यचारी सहाध्यायी । एषु मृतेषु
यथोक्त त्रिरात्रादिर्भवति ॥ ११६ ॥

गर्भस्त्रावे गर्भमाससम्मिता रात्रयः स्त्री-
णाम् ॥ ११७ ॥

त्रिमासे गर्भस्त्रूतो भवति यदि तावन्त्यहोरात्राणि । एव चतु-
ष्टादिव्यपि । स्त्रीग्रहणात् जननादर्वक् वृत्ते न पुरुषस्याशो-
षम् ॥ ११७ ॥

परदावोपस्पर्शनेऽनभिसन्धिपूर्वं सचेलोऽपः
स्पृष्टा सद्यद्गुद्धो भवति ॥ ११८ ॥

परश्व असपिण्डशब्द । कथम्^१ असवर्णशब्दस्पर्शेन वहने
चोभयत्राशौचान्तरविधानात् । अभिसन्धि काम, तदभावोऽनभि-
सन्धि अपा स्पर्शनमवगाहनम् । तत्स्य एव कुर्वीत न विलम्बयेत् ॥

अभिसन्धिपूर्वं त्रिरात्रम् ॥ ११९ ॥

अनन्तरोक्तविषय एव ॥ ११९ ॥

ऋतुमत्यां च ॥ १२० ॥

ऋतुमती रजस्वला । तत्स्पर्शे अभिसन्धिरनभिसन्धिरिति वि-
भागो न भवेदिति चशब्दस्तत्स्पृष्टिन्यायानुकर्पणार्थ । आह च मनु-
भागो दिवाकीर्त्यमुद्देश्या च पतित सूतकीं तथा ।
दिवाकीर्त्यस्तु चण्डाल । अत्राय विशेषे — अबुद्धिपूर्वं सत्स्पर्शे
शब्दस्त्वान, बुद्धिपूर्वं तु व्रयणामिति केचित् ॥ १२० ॥

**यस्ततो जायते सोऽभिशस्त इति व्याख्या-
तान्यस्यै व्रतानि ॥ १२१ ॥**

‘यस्तत’^२ इत्यादिना ‘प्रजायै गोपीयाय’^३ इत्येवमन्तने व्राहा-
णवाक्येन रजस्वलाया व्रतान्युक्तानि । तानि तया पालनीयानी-
र्थ्य । तथा च वसिष्ठ — ‘त्रिरात्र रजस्वलाऽशुद्धिर्भवेत्’^४ इत्येवमा-
दिना प्रपञ्चितवान् ॥ १२१ ॥

^१ मनु, ५-८५.

^२ तत्त्व. ३-५०१.

^३ वासि, ४, ५-१.

वेदविक्रयिणं यूर्धं पतितं चितिमेव च ।
स्पृष्टा समाचरेत्स्नानं श्वानं चण्डालमे-
व च ॥ १२२ ॥

हिरण्यादिग्रहणपूर्वकं वेदप्रदानं विभय लक्षणया । जिति
यूप्योत्त्वप्रवृत्तप्रायोपत्तर्शनप् । पतिग्रहणमुपपानानामप्युपच्छ
णम् । व्यग्रहण न मृगालादीना, चण्डालग्रहणं प्रतिज्ञेयानाम् ॥

व्राह्मणस्य ब्रणद्वारे पूर्यज्ञोणितसम्भवे ।

क्रिमिरुत्पद्यते तत्र प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥

गोमूरं गोमयं क्षीरं दधिसर्पिं. कुडोद-
कम् । इयहं स्नात्या च पीत्या च क्रि-
मिदप्तः शुचिर्भवेत् ॥ १२३ ॥

नेत्रान्तिर्मिदशनमाये थोरो । एतदि । राशारीरोत्तराग्रिमिद-
शे । इतरथा प्रभोत्तरानुभवते । यदा—ग्रग्रारे क्रिमीगा-
मुत्तर्त्तिमाये एव प्रायश्चित्तम् । न दशने ॥ १२३ ॥

शुनोपहतस्तचेलोऽगगते ॥ १२४ ॥

शुनोपहत शुना सूष्टु नाभेष्टम्पंदिति देह ॥ १२४ ॥
अथ वाऽप्त—

प्रक्षाल्य ना तं देवामग्रिना संस्पृदय पुनः
प्रक्षाल्य पादौ घानम्पं प्रयत्नो भवति ॥

किमत्र प्रायश्चित्तमिदं भवति । स्नानाशक्तो पादो प्रसाब्य
[निराचारेदिति सम्बन्धः] ॥ १२९ ॥

शुना दृष्ट्य कथमित्याह—

अथाप्युदाहरन्ति—

शुना दृष्ट्य यो विप्रो नदीं गत्वा समुद्र-
गाम् । प्राणायामशतं कुल्वा धृतं प्रा-
इय विशुद्धयति ॥ सुवर्णरजताम्यां वा
गवां शृङ्गोदकेन वा । नवैश्च कलशै-
स्सनात्वा सद्य एव शुचिर्भवेत् ॥ १२६ ॥
॥ १३ ॥

श्वाधिनारे पुनः श्वाधिनारे प्रदर्शनार्थप् । नदीं
गत्वा स्नात्वा चेति शेष । सुवर्णरजतेति । इदमपि शुना
दृष्ट्यैव । कनकरजतनिमितेन पत्रेण वा मृणमैर्या कलशै स्नान
एकं कल्प । गवां शृङ्गोदकेन नवैश्च कलशैरित्यपर ॥ १२६ ॥

एव तावत्प्राणिविशेषैर्दृष्ट्य प्रायश्चित्तमुक्तम् । अथेदार्नी
प्राणिविशेषे यक्षण प्रतिपेधति—

अभक्ष्याः पश्यो ग्राम्याः ॥ १२७ ॥

मत ग्राम्याः पश्य गोधानाविकुरुवाश्च गर्वेष्व उप्रस-
स्त्रोऽस्थमुहैके द्युवते ॥ १२७ ॥

कव्यादाइशकुनयश्च ॥ १२८ ॥

कल्य मास तददन्तीति क्रव्यादा । शकुनय काका
शकुन्ता वा ग्राम्यानुकर्पणार्थश्चकार । एतेषा भक्ष्यत्वेन वापत
प्राप्ताना प्रतिपेष । तथा च श्रुते—‘स होवाच किं मेऽन्न
भविष्यतीति’ इति मुख्यप्राणेन पृष्ठे उच्चु ‘यत्किञ्चिदिदमाश्रम्य
आशासुमिष्य इति होनु’ इति । आह च पनु—

प्राणस्थानमिदं सर्वं प्रजापतिरकल्पयत् ॥ इति ॥

अतस्सर्वमिद भक्ष्यत्वेन प्राप्त तनिवारणार्थं प्रकरणारम्भ ॥

तथा कुकुटसूकरम् ॥ १२९ ॥

तथा शब्दोपि ग्राम्यानुसूरणार्थं एव । कुकुटसूरमिति द्वौव
वद्वाव ॥ १२९ ॥

साम्रत ग्राम्यपशुविषयप्रतिपेषापवादमाह—

अन्यत्राजाविम्यः ॥ १३० ॥

मत्येव बहुवचन तत्र जात्यास्थायामन्यतरम्या भवति । अतो
अपिभक्ष्या इत्यर्थ ॥ १३० ॥

भक्ष्याः श्वाविड्गोद्वागडाडाल्यककच्छुपखड्गः
खड्गवर्जाः पञ्च पञ्चनखाः ॥ १३१ ॥

परिसङ्गेषा । कामत एवैतेषामपि 'भृत्यते प्राप्ते भृत्येतर-
वैधार्थम् । पञ्चपञ्चनखग्रहणाच्च सजातीयपरिसङ्गेषा गम्यते ।
विद्विदादीन् पठनुकम्य पञ्चग्रहणात् पठस्य परिसङ्गेषाया विक-
प । तच्च स्पष्टीकृत—खड्गवर्जा इति । तथा च वसिष्ठः
खड्गे तु विपदन्ते ॥ इति । आचार्येणाप्युक्तं 'खड्गश्चाद्वे
गवित्रम्' इति । एवमुत्तरेष्वपि खड्गवत् यथासम्भव योजना ।
श्वाविद् श्वसदशमृग वरादविशेष ॥ १३१ ॥

तथद्र्यहरिणपृथपतमहिपवराहकुलङ्गाः कु-
लङ्गवर्जाः पञ्च द्विखुरिणः ॥ १३२ ॥

मक्ष्या इत्यनुवर्तते । पूर्ववत्सब्लूप्या ॥ १३२ ॥

पश्चो गता । पश्चिण आरम्भन्ते—

पक्षिणस्तित्तिरिकपोतकपिञ्जलवार्धाणसम-
यूरवारणा वारणवर्जाः पञ्च विवि-
ष्किराः ॥ १३३ ॥

आस्मिन्नपि पट्टे वारणे विकल्प । विकीर्यं मक्षयन्तीति वि-
विक्तिरां । अन्यत्पूर्ववत् ॥ १३३ ॥

मत्स्यास्तहस्त्रदंष्ट्रश्चिलचिमो वर्मी वृह-
च्छुरोमशाकरिरोहितराजीवाः ॥ १३४ ॥

मक्ष्या इत्यनुवर्तते । उक्तेषु पशुमृगपक्षिमनुप्येषु अप्रसिद्धान-
मवा निषादेभ्योऽवगम्या ॥ १३४ ॥

उक्तो जड्हमेषु भक्षणविशेष । तथा परेष्वाह—

अनिर्देशाहसनिधनीक्षीरमपेयम् ॥ १३५ ॥

गोमहिपाजानामिति शेष । प्रसवादारभ्य नातिक्रान्तदशाह-
मनिर्देशाह क्षीरम् । सनिधनीपुन या गर्भिणी दुहते या
या सायमदुग्धा प्रातर्दुखने प्रातरदुग्धा या सायम् ॥ १३६ ॥

विवत्साऽन्यवत्सयोश्च ॥ १३६ ॥

क्षीरमपेयमित्यनुवर्तते विवत्सा विगतवत्साऽन्यवत्सा च । स
निधनीक्षीरमपेयम्, न पुनस्तद्विकार दध्याद्यपि । कुत एतत्^१
वसिष्ठवचनात् । यदाह—‘सनिधनीक्षीरमवत्साक्षीरम्’ इत्यभ-
क्ष्यप्रकरणे । कथमनेन दध्याद्यनुग्रहो भवति? अय ता-
वत् न्याय सर्वत्र निषेधे द्रव्यशुद्धी वेदितव्य प्रलृतिग्रहणे
विकारस्यापि ग्रहण विकारग्रहणे न प्रलृतेरिति । यत्पुनरप
ण्यप्रकरणे ‘क्षीर च.सविकारम्’ इति विकारग्रहण वृत्त तश्यमभि
भाय—विकाराणा दधिघृतादीना क्षीरजोतेस्तु जात्यन्तरत्वात्
पायसादिशब्दव्यापादेन दधिघृतनरमीतादिशब्दान्तरविकारग्रहणपन
रेण तद्विद्वन् जापत इत्यत्रान्यतरग्रहणेऽन्यतरग्रहण न भवत्येष । इह
तु वसिष्ठवचने क्षीराग्निरो सत्येव पुन क्षीरग्रहण तद्विकारा
न्यनुज्ञानार्थम् ॥ १३६ ॥

आविकमौष्ट्रिकमैकशक्तमपेयम् ॥ १३७ ॥

तीरमित्यनुवर्तते । एकशक्ता एकस्तु अभादयस्तेषां पय
एकशक्त् ॥ १३७ ॥

उत्तरमेयानां पयसां प्रसङ्गात्माप्तवाच्च प्रायश्चिंत्तमाह—

अपेयपथःपाने कुच्छोऽन्यत्र गच्यात् ॥ १३८ ॥

अविशेषितः कुच्छशब्दः प्राजापत्ये वर्तते ॥ १३९ ॥

गव्ये त्रिरात्रमुपवासः ॥ १४० ॥

द्वयमेतद्विद्विष्विष्यम् । अनुद्विष्विष्वं तु पूर्वसिन् त्रिरात्रं गव्ये तू-
पवासः । आह च मनु—‘शेषेषूपवेदहः’ इति ॥ १४१ ॥

पर्युषितं शाकयूपमांससर्पिदशृतधानागुड-
दधिमधुसत्त्वुवर्जम् ॥ १४० ॥

पर्युषितमुषःकालान्तरितम् । शाकयूपादिवर्ज एकं पर्युषितम-
भव्यमिति सम्बन्धः ॥ १४० ॥

शुक्तानि च ॥ १४१ ॥

शुक्तानि च दधिवर्जम् । आह च मनु—

दधि भव्यं तु शुक्तेषु सर्वं च दधिसम्भवम् ।

यानि चैवाभिषूपन्ते पुण्यमूलफलैश्चुमैः^२ ॥ इति ॥ १४१

तथाजातो गुलः ॥ १४२ ॥

तथाजातशुक्लेन जात इत्यर्थः । गुलस्य पृथक्करणं पक्ष-
स्यापि इक्षुरसस्य शुक्लस्य प्रतिपेशार्थम् ॥ १४२ ॥

भक्ष्याभक्ष्यप्रकरणेनाहारशुद्धिरूक्ता । तच्छुद्धेहि सत्त्वशुद्धिर्मव-
ति । सत्त्वशुद्धौ च धुवा सूतिर्जयिते । तच्चाध्ययनेऽधिकार
इत्याह—

।

आदण्यां पौर्णिमास्यामापाद्यां वोपाकृत्य
तैप्यां माघ्यां वोत्सृजेयुरुत्सृजेयुः ॥ १४३ ॥

श्रवणेन नक्षत्रेण आपिठ्या चासुक्ला पौर्णिमासी आदणी ।
श्रवणशब्दोऽत्र नक्षत्रद्वयप्रदर्शनार्थः । तथाऽऽह—

चित्रादितारकाद्वन्द्वैः पूर्णपर्वेन्दुसङ्गतैः ।
मासाः चित्रादिकाः शेयाः त्रिस्त्रिप्पष्टान्त्यभूमैः ॥

इति । एवमेव द्वादश पौर्णिमास्यो द्रष्टव्याः । उपार्मोत्सर्वं च
गृह्य एवोक्तम् ॥ १४३ ॥

इति बोधायनीयर्थमसूत्रयिवरणे गायिन्दस्याभिरुते
पञ्चमोऽध्यायः

—○—

एवं तावत्पुरुषार्थतया शौनापिठानमुक्तम्, अपेक्षाना क्रत्यर्पन-
पाऽऽह—

शुचिमध्वरं देवा जुपन्ते ॥ १ ॥

अधर इति यज्ञनाम । ध्वर हिसाकर्म तत्प्रतिषेधोऽधर ।
जुपन्ते सेवन्ते । देवग्रहण पितृणामप्युपलक्षणार्थम् ॥ १ ॥

किमित्येवम् ?

शुचिकामा हि देवाऽशुचयश्च ॥ २ ॥

हिशब्दे हेतौ । शुचिकामत्वात् शुचित्वाचेत्यर्थ ॥ २ ॥
प्रपञ्चोऽय मूय तत्सग्रहार्थ —

तदेपाऽभिवदति—

शुची वो हव्या मरुतशुचीनां शुचिं हिनो-
म्यध्वरं शुचिभ्यः । क्रतेन सत्यमृतसा-
प आयम्बुचिजन्मानश्शुचयः पावका
इति ॥ ३ ॥

चिभि॒ साध्वरम्' इति॑ । नन्म शुचि॒ येषा ते शुचिनन्मान
शुचय॒ पावनहेतवश्च द्रव्याणाम् । तथा चोक्तम्—‘श्वचण्डाल॒
पतितोपसृष्टम्’ इति॑ ॥ ३ ॥

अहतं वाससां शुचिस्तस्माद्यत्किञ्चेज्यासं-
युक्तं स्थात्सर्वं तदहतैर्वासोभिः कुर्यात् ॥
॥ ४ ॥

अहतेन वाससा इत्युक्तं प्रत्यहतस्य वासस साक्षात् शा-
ठन न स्थात्तज्जीरकरणायाह—

प्रक्षाळितोपवातान्यक्षिष्ठानि वासांति पली-
यजमानावृत्विजश्च परिदधीरन् ॥ ५ ॥

तत्र सस्कारोऽहतवासस एतत्साक्षनमित्यभिसाय । ‘उपवा-
तानि शोपिनानीत्यर्थ । अहिष्ठानि अच्छिद्राग्नि, तानि च
शुक्लानि भवन्ति, उत्तरव्र लोहितवासस इति विशेषश्रवणात् ।
कालिक्ष्वच्छादुग्रहप्राइयोऽप्येवभूतानि वासासि परिदधीरन्ति गम्यते ॥

एवं प्रक्रमादूर्ध्वम् ॥ ६ ॥

आवृत्तादिति शेषः । प्रक्रम उपक्रम । उपक्रमादारम्याऽप्य
गोदेवपूर्वमोभिर्भवित्यमेत्यभिसाय ॥ ६ ॥

दीर्घसोमेषु सत्रेषु चैवम् ॥ ७ ॥

¹ शुचिनाभरन्ति पट्टात्तरम्

² अत्र प्रभ्यो गत्ता भवति.

दीर्घसोमासत्राणि सूत्पानि मतिष्ठानि । चशब्द एकाहा-
हीनोपसङ्गहणार्थः । एवमित्यतिदेशः । ‘यत्किञ्चेज्यासंयुक्तम्’ इत्य-
स्य विस्तरोऽयम् ॥ ७ ॥

किमेष एवोत्सर्गः? नेत्याह—

यथा समाप्नार्तं च ॥ ८ ॥

शुद्धवाससोऽन्यदपि यद्यथा समाप्नातं तथा कर्तव्यमिति ॥ ८ ॥

तदाह—

यथैतदभिचरणीयेष्विष्टिपञ्चुसोमेषु लोहि-
तोर्णीपा लोहितवाससञ्चार्विजः प्र-
चरेयुः चित्रवाससञ्चित्रांसङ्गया वृपाक-
पाविति च ॥ ९ ॥

अभिचरणीयेषु अभिचारसाधमेषु उर्णीपं शिरोवेषनं वासः
परिधानं चित्रं नानावर्णं आसङ्गयं उत्तरीयम् । अभिचरणेष्ट-
य ‘आग्रावेणवमेकादशकपालं निर्विपेत्’ इत्याद्या । पशवः
‘वाक्षणस्पत्यं तूपरमालभेत्’ इत्याद्या । सोमा द्येनादयः । वृपा-
कपि ‘विहि सोनोरमृक्षत्’ इति मूलम् । इतिशब्दचशब्दो ‘अभि-
चरन् दशहोतारं जुहुयात्’ इत्येवमादीनामुपसंग्रहणार्थो ॥ ९ ॥

अग्रचावाने क्षौमाणि वासांसि तेषामलाभे
कार्पासिकान्यौर्णानि वा भवन्ति ॥ १० ॥

पत्रीयममानयोरेतद्विधानम् ॥ १० ॥

‘अहत वाससा शुचि’ इत्युक्तम् । इदानीमुपहतान्यपि वा
सास्यम्पत्तुज्ञानन् तेषा मूलादिसंसर्गं शोचमाह—

मूलपुरीपलोहितेरेतःप्रभृत्युपहतानां मृदाऽ-
द्विरिति प्रक्षालनम् ॥ ११ ॥

इतिशब्द प्रसारवचनो गोशशृदादीन्यपि प्रदर्शयति । पुरु-
षार्थव्यपि वासासीति यथासम्भव द्रष्टव्यम् ॥ ११ ॥

वासोवत्तार्प्यवृक्लानाम् ॥ १२ ॥

तृपानाम् वृशास्सन्ति तेषा लचा निर्मितमाच्छादन तार्प्यमि-
त्युच्यते । वृक्लाशशक्तमा (३) । तेषामपि मृदाऽद्विरिति प्रक्षाल्य-
म् ॥ १२ ॥

वल्कलवत्कृष्णाजिनानाम् ॥ १३ ॥

वल्कलशब्देनाप्याच्छादनविशेष उच्यते । ‘नेलवल्कर्घारि-
णाम्’ इत्येषमादिपु दर्शनात् । तद्वर्णणाजिनानामपि यथाशी-
च वेदिनव्यम् । ननु वल्कलग्ना शोचन नोक्तम्, अत वय
तद्विदित्यतिदेश । उच्यते—इह ‘वल्कलवत्कृष्णाजिनानाम्’
इत्युपमिते सति रृष्णाजिनवद्वल्कलानमित्ययमर्प उपमानोत्त्या-
ऽन विधित्यित । तद्विदिति वतिप्रत्यय पठचा सह व्यत्यय
रृष्णाजिनवद्वल्कलानामिति । यथा ‘मह शाश्वता प्रमत्र प्र हरति’
इत्यन्न द्विनीयान्त्रीययो । ३१ च वल्कलग्नामपि विज्ञातगु-
र्नेर शुद्धि ॥ १३ ॥

प्रथमग्रन्थे पृष्ठोऽन्याय ।

इदं चान्यत्—

न परिहितमधिरूढमप्रक्षाळितं प्रावरणम्॥

भवेदिति शेषः । परिहितं कौपीनप्रदेशे । अधिरूढं तत्पा-
स्तरणार्थं । एतदुभयमप्रक्षाळितं प्रावरणमुत्तरीयेग न कुर्यात् ॥

नापल्पूलितं मनुष्यसंयुक्तं देवतासु यु-
ज्ञात् ॥ १५ ॥

पल्पूलितं हस्तेन शिलाया ताढितम् । अपल्पूलितमेवमूर्त-
वासश्रमादि मनुष्यैरुपयुक्तं देवतासु देवेषु न कुर्यात् । देवतार्थे-
पु कर्मस्त्रिति यावत् । ‘व्याडधिष्वणकर्मण्यद्वतं चर्म’ इत्यत्र
वचनात् मनुष्यैरुपयुक्तमपि पल्पूलितं चेदुपस्तीर्यमित्येव ॥ १६ ॥

अधुना देशशुचिमाह—

घनाया भूमेरुपघातं उपलेपनम् ॥ १६ ॥

महावेदिनिर्णायस्थायाभिति शेष । तत्र हि ‘वेदिनारा वेदि-
कल्पयन्ते’ इति शोच नोक्तम् । शिलातल्लतया स्थिताया
भूमेरुपघाते उपलेपनं मूत्राद्युपघाते गोमयेनोपलेपनम् ॥ १६ ॥

सुपिरायाः कर्णणम् ॥ १७ ॥

तस्मिन्नेव विषये सुपिरायाः सञ्चिद्राया सृद उपघाते क-
र्णणाच्युद्धिः ॥ १७ ॥

हिन्दायाः मेध्यमाहृत्य प्रच्छादनम् ॥ १८ ॥

स्त्रिना आद्री । तस्या उपयाते तृणादिना शृङ्गा च प्रच्छादने कार्यम् । किमर्थम्? दग्धुम् । एतं हि वृते सत्यादी भूसंस्कारो भवति ॥ १८ ॥

चतुर्भिर्दशुध्यते भूमिगोभिराकमणात्खननादहनादभिवर्षणात् ॥ १९ ॥

अत्यन्तोपहताया भूमेरेतच्छौचं, तत्र वेदिविभानकाले सञ्जिकर्णिविप्रकर्णिपकर्णियुपघातविशेषापेक्षया चाभिवर्षणादीनां व्यस्तसमस्तकल्पना ॥ १९ ॥

अथेदानीमत्यन्तोपहताया आह—

पञ्चमाञ्चोपलेपनात् पष्ठात्कालात् ॥ २० ॥

उपलेपनमुक्तम् । सोमसूर्यांगुमार्त्त्यर्या शुद्धिः सा कालात् शुद्धिः ॥

असंस्कृतायां भूमौ न्यस्तानां तृणानां प्रक्षालनम् ॥ २१ ॥

प्रोक्षणादिसंस्कारविहीनायां भूमौ न्यस्तानापत्यनाल्पानां च हिरादीना प्रक्षालनं कार्यम् ॥ २१ ॥

परोक्षोपहतानामभ्युक्षणम् ॥ २२ ॥

तृणानामेव यज्ञार्थं समुपहतानामेतद् ॥ २२ ॥

प्रथमप्रधे पष्टोऽव्याय

एवं क्षुद्रसमिधाम् ॥ २३ ॥

क्षुद्रसमिथोऽनुलिपिरिमिता अनिधा इति यावत् ॥ २३ ॥

महतां काष्ठानामुपधाते प्रक्षाल्यावशोप-
णम् ॥ २४ ॥

याजिकानामेव काष्ठाना 'अथाम्यादधातीम् प्रायणीय पुरा
महापरिधिकम्' इत्येवमादावुपयोक्तव्याना पदादिभिरुपहतानामेतत् ॥

वहूनां तु प्रोक्षणम् ॥ २५ ॥

इधादिव्यतिरिक्ताना पूर्वस्मिन् विषये प्रोक्षण तद्रत्नहुते ।
तेषामेव मूत्राद्युपधाते त्याग एव ॥ २६ ॥

दास्त्रमयानां पात्राणामुच्छिष्टपुस्तमन्वारव्या-
नामवलेखनम् ॥ २६ ॥

उच्छिष्टज्ञादीनामुच्छिष्टपुरुपसृष्टाना दार्वादीनामवलेखन र्घ-
णम् । अशुचिभि सप्तन्वारम्भ स्रश । 'चरुणा सुक्तुवा-
णा च' इति मानवमपूर्वं वेदितव्यम् ॥ २६ ॥

उच्छिष्टलेपोपहतानामवत्क्षणम् ॥ २७ ॥

तेषामेवास्मिन्द्विपिते अवतत्तणं वाश्यादिनाऽनुकरणम् । तस्मिन्
कुतेऽपि तत्पात्रं यदि स्वकार्यक्षमं भवति । अक्षमस्य तु श्रौते-
नापोयनं त्याग एव ॥ २७ ॥

मूत्रपुरीपलोहितरेतःप्रभृत्युपहतानामुत्सर्गः
॥ २८ ॥

इष्माबर्हिरादीनामप्ययं विधिर्द्वयः । प्रभृतिशब्देनात्र निर्दि-
षानां द्वादशानां ग्रहणं कुतम् ॥ २८ ॥

‘दारुमयानाम्’ इत्यादिसूत्रद्वयस्यापवादमुपक्रमते—

तदेतदन्यत्र निर्देशात् ॥ २९ ॥

तदेतद्वलेखनादिविधानं निर्देशात् अन्यत्र विधानाद्वते न
भवतीत्यर्थं । न्यायसिद्धेऽर्थे सूत्रारम्भः किमर्थः! इति जेतु—
समुच्चयशङ्कानिवृत्यर्थं इति व्यूः । कथं पुनर्विशेषविहिते सा-
मन्यविहितस्यावलेखनादेस्समुच्चयशङ्का! । शौचमूल्यस्तयाऽपेक्षित-
त्वात् । तदा कथमिति चेत्! ‘शुनिमध्वरं देवा जुपन्ते’ इति
सूत्रद्वयस्थक्षदर्शनस्य प्रयोजकत्वादिति ॥ २९ ॥

निर्देशमिदानीमाह—

यथैतदग्निहोत्रे घर्मोच्छिष्टे च दधिघमें च
कुण्डपरिनामयने चोत्सर्गिणामयने च
दाक्षायणयज्ञे चेडादधे च चतुर्भके च
ब्रह्मौदनेपु च तेपु सर्वेषु दर्भैरद्विः प्र-
क्षाळनम् ॥ ३० ॥

शौचनित्यनुर्वर्त्तने । चतुर्भक्तो नाम ‘इष्मे मध्यवन्तो यतन्ते

प्रथमप्रश्ने पष्टोऽस्याय ।

यथैतदधः । इत्यन्न प्रसिद्धः । यथैतदिति निपातावुदाहरणप्रसूच्य-
नार्थै । तेषु घर्मस्वभिहोत्रहवण्यादीनामुच्छिष्टसमन्वारव्ये लेपोप-
घोते च दर्भेरद्धिः प्रक्षाळनमेव शौचं नावलेखनादि । व्रज्ञोद-
गेत्विति बहुवचनमाश्वेषिकानामुपसङ्गहणार्थम् । तत्र यद्यपि व-
स्त्रोदनपात्रस्य सकुर्दोनने कृते पुनः कर्तौ नेपयोगः । तथाऽपि
दर्भेरद्धिः प्रक्षाळनं शौचं नेतराद्धिः प्रक्षाळनमेवेत्यभिप्रायः ॥३०॥

किञ्च—

सर्वेष्वेव सोमभक्ष्येष्वद्धिरेव मार्जलीये
प्रक्षाळनम् ॥ ३१ ॥

अहव्यमससोममसेषु मार्जलीयेऽद्धिः प्रक्षाळनं न दर्भेरिति ॥३१॥

तेषामेव—

मूत्रपुरीपलोहितरेतःप्रभृत्युत्सर्गः ॥३२॥१३

उपहतानामित्यव्याहार । प्रभृतीत्यनेन श्लेष्मादिसङ्ग्रहः । नन्
अहव्यमसानामस्येवंभूतानां नुहादिवत् उत्सर्गं प्राप्ते किमर्थं प्रयत्नः ।
उच्यते—‘यथा हि सोमसंयोगाच्चमसो मेष्य उच्यते’ इति ढ-
घानतयात् अहव्यमसानां मूत्रादिसर्वेऽपि सोमसंयोग एव शुद्धिका-
रणमित्याशङ्कानिराकरणार्थै यत्नः ॥ ३२ ॥

मृणमयानां पात्राणामुच्छिष्टसमन्वारव्याना-
मवकूलनम् ॥ ३३ ॥

आज्यस्याल्यादीनामुच्छिष्टप्रसमन्वारव्यानां अवकूलने कु-
शाप्रेस्पर्शः ॥ ३३ ॥

उच्छिष्टलेपोपहतानां पुनर्दहनम् । मूत्रपु-
रीपलोहितरेतःप्रभृत्युपहतानामुत्सर्गः ॥
३४ ॥ तैजसानां पात्राणां पूर्ववत्परि-
मृष्टानां प्रक्षालनम् ॥ ३५ ॥ परिमार्जन-
द्रव्याणि गोशकून्मृद्धस्मेति ॥ ३६ ॥

तैजसानां हिरण्मयादीनां उच्छिष्टप्रसमन्वारव्यानां गोशकून्मृ-
द्धस्मभिः परिमृज्य प्रक्षालनम् ॥ ३४-३६ ॥

मूत्रपुरीपलोहितरेतःप्रभृत्युपहतानां पुनः
करणम् ॥ ३७ ॥

अतिरोहितानामेव तैजसानां रुक्मिहिरण्मयादीनां मूत्राद्युपह-
तानामेतत्पुनःकरणम् ॥ ३७ ॥

गोभूत्रे सप्तरात्रं परिशायनम् ॥ ३८ ॥

अगूढार्थमिदम् ॥ ३८ ॥

अस्मिन्नेव विषये—

महानद्यां वैवम् ॥ ३९ ॥

सप्तरात्रं परिशायनमित्येव । याः स्वनामेव समुद्रं गच्छन्ति

प्रथमप्रधी पठोऽस्याय

ता महानद्य । एते विष्वा सन्निर्पविप्रकर्पणेक्षया व्यव-
स्थाप्या ॥ ३९ ॥

एवमश्चममयानाम् ॥ ४० ॥

दृपदादिप्तशमयेषु परिशायन द्वितीयम् । एवमिति निर्देशे
न पुन करणमपि । यदा—मृण्मयशौचस्येतदनुकरणम् ॥ ४० ॥

अयुना यज्ञपात्रभाजनाना फलादीना शुद्धि—

अलावुविलवविनाळानां गोवालैः परिमार्ज-
नम् ॥ ४१ ॥

अलावुः स्तुता भाजनम् । चिल्वमयीषु मोक्षणीषु यूपाव
टादिषु शौचोपयोक्तव्यानामयावाना विमाळ वेणुविदग्धनक्षमयादिव
दीर्घभाजनमुच्यते । तच्च प्रणीताप्रणयनादीनाम् । उच्छिष्ट
समन्वारव्याना चैतत् ॥ ४१ ॥

नक्षवेणुशारकुशव्यूतानां गोमयेनाद्विरिति
प्रक्षाळनम् ॥ ४२ ॥

इद पुनरुचित्तेषोपहतानाम् । नक्षवंडो वेत्रे भाष्यते । शेषा
प्रमिद्धा । एतै व्यूतास्ते मोतमासेन समन्वत । इतिशब्द-
स्वगोप्त्वोपलक्षणार्थ ॥ ४२ ॥

अथ देवद्वयेषु—

त्रीहीणामुपघाते प्रक्षाळयावशोपणम् ॥ ४३ ॥

सतुपोपलक्षणमेतत् । उपघातश्चण्डालादिस्पर्शीः । द्रोणादद्वय-
तरस्येदमुक्तम् । वहूनां तु प्रोक्षणं तथाविधानमेव ॥ ४३ ॥

तण्डुलानामुत्सर्गः ॥ ४४ ॥

मृत्राद्युपहतानामल्पानामिति शेषः । वहूनां तावन्मात्रत्याग इति
वक्ष्यति ॥ ४४ ॥

एवं सिद्धहविपाम् ॥ ४५ ॥

एवं च पुरोडाशादीनामुपघाते त्याग एवार्थः । स एव च
हविदीर्घे भवति ॥ ४५ ॥

महतां श्ववायसप्रभृत्युपहतानां तं देशं पु-
रुपान्नमुत्सृज्य पवमानस्तुवर्जन इत्ये-
तेनानुवाकेनाभ्युक्षणम् ॥ ४६ ॥

अवशिष्टानामिति दोषः । प्रभूतिशब्दः पतितादिसङ्ग्रहार्थः ॥ ४६ ॥

**मधूदके पर्योविकारे पात्रात् पात्रान्तरानय-
ने शौचम् ॥ ४७ ॥**

‘दधि मधु धृतमापो धानाः’* इत्यत्र मधूदके । पर्योविकारः
आमिशा । ऐतेषां पुरुषदोपमात्रदुष्टानाम् । तथोच्छिष्टर्पर्शमा-
त्रय । अत्र तु विश्वारग्रहणात् पर्यसरगोचान्तरं करुण्यम् ॥ ४७ ॥

*ते ग. २१-२.

प्रथमप्रधे वष्टोऽन्यायः.

एवं तैलसर्पिषी उच्छिष्ठसमन्वारव्ये उद-
केऽवधायोपयोजयेत् ॥ ४८ ॥

तैलमपि प्रतिनिधित्वेन यजेषु प्राप्तप् । यदा—‘तैलं दधि
स्सोमो यवागुरोदनं घृततण्डुलमाममश्वतर्यं कामनं’ इत्यभियु-
पदेशान्मुख्य एवेति । पात्रान्तरानयनभिति निर्दिश्यते । उद-
अवधानं विशेषः । स च तैलसर्पिषोर्यथा ५५त्माविनाशो भवति
या कार्यः ॥ ४८ ॥

अथाग्नीनां शौचमाह—
अभेद्यान्याधाने समारोप्याग्निं निर्मन्थ्य
पवस्त्रेणिं कुर्यात् ॥ ४९ ॥

अभेद्यं मूत्रपुरोपादि तस्याग्निषु प्रक्षेपोऽभ्याधानं तस्मिन् स-
ति अरण्योस्तमारोप्य मधित्वाऽग्नीन् विहृत्य पवस्त्रेणौ रुतायां
तावद्वेषः परिहनो भवति । एकाशोने तद्वृष्टव्यम् । तत्र च
पुरोडाशस्थाने चरुभेषेत् ॥ ४९ ॥

अथ यज्ञाङ्गाना प्राचल्यद्वैचल्यविवेकायाः—

शौचदेशमन्त्रावृदर्थद्रव्यसंस्कारकालभेदेषु
पूर्वपूर्वप्राधान्यं पूर्वपूर्वप्राधान्यम् ॥ ५० ॥
॥ १४ ॥

एतेषु भेदेषु विरोधेषु पूर्वस्य पूर्वस्य प्राचल्यं ५५३ दीर्घस्य
चार्यप्रकाराद्विदितव्यम् ! यथाऽग्निष्ठोमे प्रागृदस्त्रणो देशो पूर्वो-

हत उपलभ्यते अनेवंभूतश्च गोभिराकान्तोऽग्निदध्यश्च। विद्यते,
तथोरन्यतरस्मिन्नेव प्राचीनवंशादौ कर्तव्ये दक्षिणाप्रत्यक्षप्रवणोः
पि गोभिराकान्तोऽग्निदध्यश्च कर्तव्यः। कस्मात्? शोचप्राप्ता-
न्यात्। तद्दि पूर्वेंग सञ्जिलुष्टतरं अहृष्टत्वात्। प्राणुदक्षप्रवणं
पुनर्दृष्टवान् विस्रुष्टम्। दिव्याव्रमेतदुदाहरणे प्रदर्शितम्। एवं
'देशयोर्मन्त्रावृतोः' इत्यादि दृष्टिशो द्रष्टव्यम्। आवृत् प्रयो-
गमांशुपादः ॥ ५० ॥

इति योधायनर्थमसून्नविवरणे गोविन्दस्वामिष्ठते
अथमप्रश्ने पष्टोऽध्यायः।

मुनरपि कर्त्तव्यमेव किञ्चिदुच्यते—

उत्तरतत्त्वपचारो विहारः ॥ १ ॥

उपचारस्तथारः कर्त्तव्यजमानयानिनाम्। यिहृताविः यस्मिन्
देशे स विहारः, यस्य विहारस्थोत्तरत उपचारो भवति स
तथोक्तः। कर्त्तव्यजमाना उत्तरतोऽनीनां सधरेयुरिति यावत् ॥ १ ॥

तथाऽपवर्गः ॥ २ ॥

अथमपि बहुवीहिरेव। उत्तरतोनिर्गम इत्यर्थः ॥ २ ॥

तदपवदति—

विपरीतं पित्र्येषु ॥ ३ ॥

कर्मस्त्विति शेषः। उपचारापवर्गोऽविष्णवः षुर्यादित्युकं
मवति ॥ ३ ॥

प्रथमप्रथे सत्तमोऽच्यायः.

पादोपहतं प्रक्षाळयेत् ॥ ४ ॥

अङ्गमुपस्पृश्य सिचं वाऽप उपस्पृशेत् ॥ ५ ॥

अङ्गं, शरीरं सिक् परिहितं वामः । अत्रोपस्पर्शः स्पर्श-
मात्रमेव, नाचमनादि ॥ ६ ॥

एवं छेदनभेदनखनननिरसनपित्त्यराक्षस-
तैरुक्ततरौद्राभिचरणीयेषु ॥ ६ ॥

एतेष्वपि कुतेषु अपामुपस्पर्शनमिति । छेदनं 'आच्छिन्ति'
'आच्छेत्ता ते मा रिपम्' इत्यादि । भेदनम् 'तस्मिन् स्फेन प्र-
हरति' इत्यादिष्वद्यस्त्वारेषु । खननं 'ते स खनति वा
खनयति वा' इत्यादि । निरसनं 'तृणं वा किंशारुवे निर-
स्थानयति वा' इत्यादि । तत्र पुनर्वचनमनिरूपितदशहोत्रायोगपद्यनिवृ-
त्यर्थम् । पित्त्यं 'स्वधा पित्त्य ऊर्भव' ^३ इत्यादि । राससं
'रससां भागोऽसि' ^३ इत्यादि । नैरुक्तिं 'नैरुक्तेन पूर्वेण प्र-
चरति' इत्यादि । रौद्रं अस्थिसंस्थावहोमादि । अभिचरणी-
यानि 'यं यजमानो द्वेष्टि' इत्येवं चोदितानि ॥ ६ ॥

न मन्त्रवता यज्ञाङ्गेनात्मानमभिपरिहरेत् ॥

मन्त्रवद्यज्ञाङ्गं सुन्तुवादि । तेनात्मानं नाभिपरिहरेत् आ-
स्मनो बहिने कुर्यादग्नेनरन्तरस्वयं न भवेदिति यावत् ॥ ७ ॥

तत्र कारणमाह—

अभ्यन्तराणि यज्ञाङ्गानि ॥ ८ ॥

ऋतिवगेष्क्षेयति शेषः ॥ ८ ॥

¹ त. ए. १०१०३,

² त. स. १०१११,

³ त. स. १०१५,

वाहा ऋत्विजः ॥ ९ ॥

प्रयोगाङ्गत्वात् यज्ञाङ्गोपेक्षयेति शेष ॥ ९ ॥

पत्नीयजमानावृत्विभ्योऽन्तरतमौ ॥ १० ॥

फलप्रतिगृहीतृत्वात् अनयोरुदाहरणानि वैसर्जनानि दाक्षिणानि च ॥ १० ॥

अथेदानीममनुष्येषु वाहाप्यन्तरमाह—

यज्ञाङ्गेभ्य आज्यमाज्याद्विंशि हविर्भ्यः

पञ्चः पञ्चोस्सोमस्सोमाद्ग्रयः ॥ ११ ॥

उत्तरवेदादिषु देशसङ्कटे उपस्थिते अग्रेनन्तर सोमस्माद्यते ।
तदनन्तर भासादि । तदनन्तर धाना पुरोडाशा । तेष्यशा
ज्यमनन्तर स्तुवश्च स्तुवन् । ततो जुहूरिनि । एवतावद्विवक्ष-
क्षिपाते च योज्यम् ॥ ११ ॥

यथा कर्मत्विजो न विहारादभिपर्यावित्ते-
रन् ॥ १२ ॥

आवश्यकादते विहारादव्यावृत्तिश्च, तत्र नेतृत्वं कर्मेत्यनेन च-
यने ॥ १२ ॥

प्रादुरुखश्चेदक्षिणमंसमभिपर्यावित्त ॥ १३ ॥

अग्रिभिर्मह गमने मत्यय विवि । अग्रीना पृष्ठन करण मा-
पूदिति उपदेश वर्णव्य ॥ १३ ॥

प्रत्यडुखस्सव्यम् ॥ १४ ॥

अयमपि तथैव । यदा—द्वाभ्यामपि सृत्राभ्या विहतानमेव
पुरुषाणा प्रदक्षिणीरुत्य निर्गमनं विधीयते ॥ १४ ॥

‘उत्तरत उपचारो विहार’ इत्युक्त । तत्र निर्गमनप्रधान
मार्गमाह—

अन्तरेण चात्वालोत्करौ यज्ञस्य तीर्थम् ॥

उत्तरवेदिपुरीपार्थं चात्वालः । वेदिपुरीपनिधानदेश उत्करः ।
तयोर्मध्यं तीर्थं द्वारान्तरेण योगाद्वत्मेति । आह च मन—
‘अप्याचमनं तीर्थं क इह प्रवेच्च इत्यनेन पथा प्रविशेत्तमेतस्य’
इति ॥ १५ ॥

अचात्वालं आहवनीयोत्करौ ॥ १६ ॥

अन्तरेण तीर्थमित्यनुपज्यते । अचात्वाले चात्वालान्ये दर्शपूर्ण-
मासादौ ॥ १६ ॥

ततः कर्तारः पत्नीयजमानौ च प्रपद्येत् ॥
अनि मार्गेण प्रपद्येत् प्रविशेयु । चशब्दादुपद्रष्टारो इ-
ष्टारश्च ॥ १७ ॥

विसंस्थिते ॥ १८ ॥

अन्तमासे यज्ञे एतद्विधानम् ॥ १८ ॥

संस्थिते च संचरोऽनूत्करदेशात् ॥ १९ ॥

संस्थिते समाप्ते च यज्ञकर्मणि सचरः प्रवेशो निर्गमथानु-
त्करदेशात् पश्चादित्यर्थ । एतदुक्तं भवति—मते यज्ञे पुर-
स्तात् निर्गमनप्रवेशो, समाप्ते पश्चादिते । अन्याधिक्यादिके
न्व विहारे इदं विधानम् । इतरत्र ‘तस्माद्यज्ञवास्तु नाभ्यवेत्य-
म्’ इति निषेधात् ॥ १९ ॥

नाप्रोक्षितमप्रपन्नं हिन्दं काष्ठं समिधं वाऽ-
भ्यादध्यात् ॥ २० ॥

जग्राविति शेष । हिन्दमार्द्धम् ॥ २० ॥

अग्रेणाहवनीयं ब्रह्मयजमानौ प्रपद्येते ॥ २१ ॥

दक्षिणत आसितुमप्रेणेति । ‘एनवन्यतरस्यामद्वैत्यक्षम्या,
एनपा द्वितीया’ इति चानुशासनात् ॥ २१ ॥

जघनेनाहवनीयमित्येके ॥ २२ ॥

एवे आचार्यो मन्यन्ते वेदिमतिलङ्घयापे ॥ २२ ॥

दक्षिणोऽग्रहवनीयं ब्रह्मापतनमपरेण य-
जग्मानस्य ॥ २३ ॥

सामान्येऽर्द्धं ताने कुर्यात् । ‘प्रणीताहवनीयं ब्रह्मायतनम्’
इति भिद्वे पनमायतनविद्यानार्थं आरम्भ । अतश्च ‘यन-

प्रथमप्रधे सप्तमोऽथायः

मानायतन उपविशति यजमानायतने तिष्ठति । इत्येवमादिवेष
ब्यवहारेषु तस्मिन्नेव देशसंप्रत्ययस्मिंश्च भवति ॥ २३ ॥

उत्तरां श्रोणिमुक्तरेण होतुः ॥ २४ ॥

आयतनमिति शेष । वेदेरुत्तरापरदेश इत्थर्थ ॥ २४ ॥

उत्कर आग्नीधरस्य ॥ २५ ॥

आयतनमित्येव ॥ २५ ॥

जघनेन गार्हपत्यं पत्न्याः ॥ २६ ॥

ब्रह्मादिभिर्जीपमासीनै एतेव देशेषु आसितव्यमित्यायतनप्रपञ्चः ।
'यथा कर्मत्विनो न विहारादभिर्यावर्तेतरन्' इति कृतेव चाच्व
योरिगतनाना वचनं, तद्यापारार्वानत्वात् सदसत्तागा ॥ २६ ॥

तेषु कलेकाल एव दर्भान् संस्तृणाति ॥

तेषु ब्रह्माद्यायतनेषु । यज्ञोपक्रमकालानां बहुत्वादीप्ता ।
दर्भास्तुरणमासनार्थम् । एवं च होतृपदनमव्यवर्धुण्डेव कर्तव्यमिति
भवति ॥ २७ ॥

एकैकस्य चोदकमण्डलुरुपात्तस्त्यादाचम-
नार्थः ॥ २८ ॥

प्रतिपुरुषं पूर्णाभिरित्यमित्रायः ॥ २८ ॥

ब्रतोपेतो दीक्षितस्स्यात् ॥ २९ ॥

कतमेन ब्रतेनोपेतः ?—

न परपापं वदेन्न कुर्यात् रोदेन्मूत्रपुरीपे ना-
वेक्षत ॥ ३० ॥

परस्य प्रयतस्य । च्यपि ब्रतमात्रस्य पुरुषार्थतयैवजातीयज्ञानां
प्रतिदेशसिद्धः । तथाऽपि कल्पर्थतया प्रतिषेधः संयोगपृथक्त्वान् ।
प्रायश्चित्तान्तरमस्यानृतवदनादिवदेव ‘यदि यज्ञुष्टो भुवस्त्वाहा’ इ-
त्यादि । तथा—‘दीक्षितश्चेदनृतं वदेदिमं मे गङ्गे यमुने’
इत्यादि ॥ ३० ॥

अमेध्यं दृष्टा जपति अवद्धं मनो दीर्घं
चक्षुस्सूर्यो ज्योतिषां श्रेष्ठो दीक्षे मा मा
हासीरिति ॥ ३१ ॥ १५ ॥

अमेध्यदर्शीने प्रायश्चित्तमिदं निर्देशदर्शने ता । कुहः ‘अमेध्य-
दृष्टं वा दृष्टा जपनीत्येनदुर्लभ्य’ इति यज्ञप्रायश्चित्तेषु द्वयोरप्य-
नुभापणात् । मन्त्रसु विद्रियते—शमदेवस्यापं गायत्रं उन्दः
आपो देवता । अवद्धं अनिरोध्यं अनिवार्यं मनः पापमपि म-
द्वल्पयनोत्यर्थः । तथा च श्रुतिः—‘तस्मातेनोभयं मद्वल्पयते
मद्वल्पनियतं जासद्वल्पनियतं च’ इति । चक्षुरपि दीर्घमेव ।
दीर्घा गनिरुत्सनयोरिति । दृतिमतगनिरिति । श्रुतिरपि—‘तस्मा-
तेनोभयं पश्यति दर्शनीयमद्वल्पनियं च’ इति । गिरिमिरनिरो-

अै करणे भगवनेव हि मूर्यो ज्योतिषा श्रेष्ठः श्रेयान् सं
प्यक्षपश्यति, तस्मादह दीक्षे एव न नियमाननुपालयितु सम,
स त्वं मा मा हासी मा त्यक्षेतरिति ॥ ३१ ॥

इति योधायनीयधर्मसूत्रविवरणे गोविन्दस्यामिष्टते
प्रथमप्रश्ने सप्तमोऽध्याय

यज्ञप्रसङ्गात् ब्राह्मणादीन् स्मृत्वा ५५ह—

चत्वारो वर्णा ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राः ॥ १ ॥
चतुर्संहृच्छा ब्राह्मणप्रतिलोमानुलोमाना वर्णत्वनिवृत्यर्था ॥ १ ॥
वर्णचतुर्थप्रभेतरा मनुष्ययोनय इति चतुर्सं ब्राह्मणादीना
भार्या आह—
तेपां वर्णनिपूर्वेण चतस्रो भार्या ब्राह्म-
णस्य ॥ २ ॥

तेपा मध्ये ब्राह्मणस्येति सम्बन्ध । आनुरूप्यग्रहणात् प्रथम
ब्राह्मणी तत् क्षत्रिया इत्येव द्रष्टव्यम् । अस्वनातीयापरि
णयन ‘इतरथाऽसदृशीम्’ इत्यविशेषक स्यात् । जाह च

मनु—

सवर्णाऽग्ने द्विजातीनां प्रशस्ता दारकर्मणि ।
कामतस्तु प्रवृत्तानामिमा स्यु क्रमशोऽपराः ॥ इति ॥ १ ॥

तिस्रो राजन्यस्य ॥ ३ ॥ हे वैद्यस्य ॥ ४ ॥

आनुपूर्व्येण कमत इति चानुसन्धेयम् ॥ ३-४ ॥

एका शूद्रस्य ॥ ५ ॥

कामप्रवृत्तस्यापि शूद्रस्य शूद्रिव मार्यो ॥ ६ ॥

तासु पुत्रास्तवर्णानन्तरासु सवर्णः ॥ ६ ॥

^१ व्यवहारार्थं सज्जाकरणम् । सवर्णानन्तरासु चेति विग्रह ।
सवर्णास्तमानन्तराया । अनन्तरा इतरा । वाह्यास्य क्षत्रिया वाऽनन्तरेत्यादि योज्यम् । नक्ष सवर्णाया जाते पुत्रस्तद्व
वर्णे इति व्युत्पत्त्या सवर्णे । अनन्तराया तु सवर्णसदृशा इति ।
आह च मनु —

स्त्रीष्वनन्तरजातासु दिनेस्तपादितान् मुतान् ।
सदृशानेव तानाहुर्मातृदोषविगद्दितान् ॥^२ इति ॥ ९ ॥

एकान्तरद्वयन्तरास्तवम्बष्टोग्रनिपादाः ॥ ७ ॥

वाह्यास्य वैश्या एकान्तरा स तस्याम्बष्ट जनयति ।
तस्यैव शूद्रा द्वयन्तरा तस्या निष्यादम् । क्षत्रियस्य पुनर्संवैका
न्तरा । सोपि तस्यामेवोग्र नाम पुत्र जनयति । एते पूर्वनु
चोमेस्सह पडनुलोमा अनुक्रान्ता । तत्र चीजोत्तर्वे क्षेत्रापर्ये
च सत्यानुलोम्य भवति । विषर्ये तु प्रातिगोम्य भवति ॥ ७ ॥

के पुनः प्रतिलोमाः ३ तानाह—

प्रतिलोमास्वायोगवमागधैणक्षत्तुपुल्कस-
कुकुटैदेहकचण्डालाः ॥ ८ ॥ अस्वस्ता-
त्प्रथमायां श्वपाकः ॥ ९ ॥ उग्रात् द्विती-
यायां वैणः ॥ १० ॥ निपादाचृतीया-
यां पुल्कसः ॥ ११ ॥ विषर्ये कु-
कुटः ॥ १२ ॥

पुल्कसाद्विषादा जातस्य कुकुटसंज्ञेत्यर्थः । अनेनैतद्विज्ञा-
ते पश्यति—प्रतिलोमानुद्वेषेन लिया जाताः प्रतिलोमा एवेति ।
अन्यथा कथमेवपवश्यत् ॥ ८-१२ ॥

अथ बोजोत्कर्षवशात् पुनरपि वर्णान्तरपांस्तिमाह—

निपोदेन निषाद्यामा पश्चमाज्जातोपहन्ति
शूद्राताम् ॥ १३ ॥

अत्र गौतमीयष्—‘वर्णान्तरानुगमनमुत्कर्षीपकर्णीभ्यां सप्तमेन ।
पश्चमेताचार्याः’ इति । आइ तत्राभिविधौ । निषादो वैश्या-
चूद्रायां जात इति कृत्वोच्यते ॥ १३ ॥

तमुपनयेत्पृष्ठं याजयेत्सप्तमोऽविकृतो
भवति ॥ १४ ॥ १६ ॥.

अविकृतः चीजमेव वर्णं प्रतिपद्यत इत्यर्थः । एवं तावच्छू-
द्रायां वैश्याज्ञातस्यासप्तमांडेश्यापत्तिरुक्ता । एवमेव वैश्यायां
जातस्य क्षत्रियापत्तिः । तथा क्षत्रियायां जातस्य व्राह्मण्यापत्तिरु-
च्यते । वर्णत्यागादपि वर्णसङ्करो जायत इतीदं प्रदर्शयितुं
आह च मनुः—

व्यभिचारेण वर्णनामवैद्यावेदनेन च ।
स्वकर्मणां च त्यागेन जायते वर्णसङ्करः ॥^१ इति ॥

स्वकर्मणा त्याग उपनयनादिसंस्कारहानिः । अविकृतेत्यन्तं
वर्णसंस्कारमदर्शनार्थत्वादुपपन्नमिहाभिधानम्^२ ॥ १४ ॥ .

इति बोधायनीयधर्मसूत्रविवरणे गोविन्दस्वामिकृते
प्रधमप्रक्रमे अष्टमोऽध्यायः

अथानन्तरप्रभवानामेव किञ्चिद्वक्तव्यमित्यत आह—

तत्र सवर्णासु सवर्णाः ॥ १ ॥

अनुलोमविपयमिदम् । वर्णान्तरसवर्णासु मवर्णेस्त्वादिता अपि
सवर्णी भवन्तीत्यर्थः ॥ १ ॥

^१मनु. १०-१५.

^२“स र्मज्जीतम इतेनेवा सहा. व्रमेण निपत्तिः । त्रिषु वर्णेषु
साहस्राद्वतो जनयेत् याम् । तसाविश्रोपित्रिष्ठान्वात्यानाहुमनीषिण ॥ रथ-
कारम्बष्टुस्त्रोप्यदाग्यादोगवैष्णवात्पुलमकुट्टवैहक्षपाकचरडालप्रभूतयः” ५३-
भित्तसंश्लिष्टः,

ब्राह्मणात्क्षत्रियायां ब्राह्मणो वैश्यायाम्
भृष्टः शूद्रायां निपादः ॥ २ ॥

ब्राह्मणात्क्षत्रियायां जातायां तस्यां ब्राह्मणोत्पादितः । अत्र
पूर्णमूत्रे आदिस्मर्णशब्दस्मदशब्दे इत्यनेत्रा व्युत्पत्त्या वर्तते ।
मृत्वारम्भस्तु तेषामपि वर्णवर्धमाप्त्यर्थ ॥ २ ॥

पारझाव इत्येके ॥ ३ ॥

सोऽयं संज्ञाव्यतिरेकः ॥ ३ ॥

क्षत्रियादैश्यायां क्षत्रियदशूद्रायाभुग्रः ॥ ४ ॥

अयमप्येकीयमेतेन संज्ञाव्यतिरेकप्रकारः ॥ ४ ॥

वैश्याच्छूद्रायां रथकारः ॥ ५ ॥

अस्य त्वाथोऽधिकार । ‘वर्णसु रथकार’ इति । एते
अनुक्रमन्ता अनुलोकाः ॥ ५ ॥

अपि प्रतिलोकासु यच्छूद्रवीज तदाह—

शूद्रादैश्यायां मागधः क्षत्रियायां क्षत्रा
ब्राह्मण्यां चण्डालः ॥ ६ ॥

अपि वैश्योऽनुवृत्यते—

वैश्यात्क्षत्रियायामायोगवो ब्राह्मण्यां वैदे-
हकः ॥ ७ ॥

क्षत्रियवीरं पुनः—

क्षत्रियाद्वाह्यण्यां सूतः ॥ ८ ॥

अथ वणेसङ्करजातानां परस्परसङ्करजातानाह—

तत्राम्बष्टोग्रसंयोगे भवत्यनुलोमः ॥ ९ ॥

उत्कृष्टवीजप्रभवायामनुलोमायां जाता अपि अनुलोमा एव
भवन्तीत्यभिप्राय ॥ ९ ॥

क्षत्तृवैदेहकयोः प्रतिलोमः ॥ १० ॥

शूद्रक्षत्रियापत्यभवात् प्रतिलोमाद्वैश्यव्राह्मणीप्रभवायां प्रतिलोमा-
यामुत्पन्नोपि प्रतिलोमो भवतीत्यर्थः । एवमन्यत्रापि प्रयोजका-
मुसन्वानेन वेदनीयप् ॥ १० ॥

अतः पुनरपि प्रतिलोमानेवाह—

उग्राजातः क्षत्तायां श्वपाकः ॥ ११ ॥ वैदे-

हवादम्बष्टायां वैणः ॥ १२ ॥ नियादा-

च्छृङ्गायां पुत्कसः ॥ १३ ॥ शूद्रान्नि-

पायां कुकुदः ॥ १४ ॥

इदमपि प्रतिलोमा भवन्तीत्यर्थप्रयोजनफलहणार्थ, वैदाहर-
णावधिकमेव कर्त्तते । एतार्थादशब्दा अनेकार्थैरुपरशब्दान्त-
रेतु तत्र तत्र संबाधारने, प्रदर्शनार्थीः । एवं च नरेन कर्मणा
तत्तमभावं द्विजातीयादित्युक्तं भवति । तथा च वसिदः—

छन्नोत्पन्नास्तु वै केचित्प्रातिलोक्यगुणात्रितः ।

गुणाचारपरिभ्रंशात्कर्मभित्तान् विजानीयात् ॥

तद्विशेषावगतिश्च तत्परिहरणवर्णमस्तु विविर्गेण ।
ततश्च ब्रात्याः संस्कारहीना इति चत्वा प्रतिशेषा अष्टावा इत्य-
तदेव ॥ ११-१४ ॥

वर्णसंकरादुत्पन्नान्ब्रात्यानाहुर्मनीयिण इ-
ति ब्रात्यानाहुर्मनीयिण इति ॥ १५ ॥

१७ ॥

इति वोशायनर्थमसूत्रोविवरणे गांशिरास्थामित्ते
प्रथमप्रधे नवमोऽयायः

—३००४—

सन्ध्यास् प्रवर्तते । ततश्च वर्णसङ्कर्णात् नायत् । अग्न्या-
रिहारायमाह—

धिकारावष्टमेन विहितो ज्योतिष्टोमादि । पूर्तं तु माधारणो धर्मे
सर्वेषां सत्प्रभकोधो दानमहिसा प्रजननमित्यादि । अभिप्रिकस्य
प्रनापरिपालने धर्मः । गौतमश्र तदेवाधिकृत्य बदति—‘चलत-
अनांत्स्वर्थम् स्यापयेत् । धर्मस्य हंशभाभवति’^१ इति ।
वसिष्ठश्र—‘स्वर्थमो राज्ञः परिपालनं भूतानाम्’^२ इति ॥ १ ॥

आचार्यश्र स्वर्थमेषु स्यापनमेव रक्षणमिति मत्वाऽस्येमे स्वर्थमा
इत्याह ॥

ब्रह्म वै स्वं महिमानं ब्राह्मणेष्वदधादध्य-
यनाध्यापनयजनयाजनदानप्रतिग्रहसं-
युक्तं वेदानां गुप्त्यै ॥ २ ॥

पद्मर्मयुक्तो ब्राह्मणः स्वं महिमानम् । किमर्थमेवं खत्वन् व्यक्ते-
स्याह—वेदानां गुप्त्यै । गुप्ति. रक्षणम् ॥ २ ॥

सर्वेषां वर्णानां रक्षणायेमे क्षत्रघमी इत्याह—

क्षत्वे बलमध्ययनं यजनं दानं शस्त्रकोशा-
भूतरक्षणसंयुक्तं क्षत्वस्य वृद्धयै ॥ ३ ॥

अदघादित्यनुवर्तते । किं तत् । बलं शक्तिं वेदाध्यग-
नादिसंयुक्तम् । शस्त्रमायुषम् । तथा न वमिठः—‘शस्त्रण
च प्रनापालने स्वर्थम्’^३ इति । भूतग्रहणं चतुर्विषयाति
भूतस्य ग्रहणार्थम् । तथा गौतमः—‘चतुर्विषय भनुभ्यतात्तद्या-

प्रथमप्रभे दशमोऽध्यायः

न्तसंज्ञाना चहनपतनसर्पणामायत् जीवनं प्रसूतिरक्षणम् ॥
इति । भन्नस्य वृद्धिरम्बुदय ॥ ३ ॥

वैश्येषु वैश्यकर्माद्यादित्याह—

विट्ठ्ययनयजनदानकुपिवाणिज्यपशुपाल-
म्
नसंयुक्तं कर्मणां वृद्धयै ॥ ४ ॥

अध्ययनादिसंयुक्तं अध्ययनादिनिष्पादितमित्यर्थ । कृषि
भूमिलेखनम् । वाणिज्यं क्रयविक्रयव्यवहार । कर्मणि याग-
दानि । तेषां हेतु सति वृद्धिर्भवति ॥ ४ ॥

शूद्रेषु पूर्वेषां परिचर्या ॥ ५ ॥

अद्यादित्येव । पूर्वेषा ब्राह्मणादीनाम् । परिचर्या शुश्रूपा ।
आह चापस्तत्त्वं—‘शुश्रूपा शूद्रस्येतरेषा वर्णानाम्’ इति ॥ ५ ॥

किमिति शुश्रूपा शूद्राणामित्यत आह—

पत्तो ह्यसृज्यन्तेति ॥ ६ ॥

हिशब्दो हेतो । यस्मात्प्रजापते पदात्मृष्ट तस्माच्छूद्रो यज्ञे
नवकृत । अतो याज्याना शुश्रूपैव शूद्रस्य धर्म ॥ ६ ॥

एव चातुर्वर्णर्थमभिधाय पुन राज एवाह—

सर्वतोधुरं पुरोहितं वृणुयात् ॥ ७ ॥

सर्वत्र धूर्यस्य सर्वतोयु धूश्च व्यापार विषयज्ञानमिहाभिप्रेतम् । सर्वज्ञ इति यावत् । पुरो धीयत इति पुरोहितः । तवृणुयात् वृणीत ॥ ७ ॥

तस्य शासने वर्तते ॥ ८ ॥

तत्प्रयुक्त कमाणि कुर्यात् । स च ब्राह्मण विद्याभिजनवाश्र गौतमवचनात् । स ह्याह—‘ब्राह्मण पुरोदधीत विद्याभिजनवाग्रूपवयस्मन्न न्यायवृत्त तथस्त्विनम् । तत्प्रसूत वर्म कुर्वीत । ब्रह्मप्रसूत हि क्षत्रमृद्धयते’ इत्यादि ॥ ८ ॥

लङ्घामे न निवर्तते ॥ ९ ॥

युद्धे उपरिथते पलायनपरायणेन न भवितव्यमित्यर्थ ॥ ९ ॥

युद्धे तु वर्तमाने—

न कर्णिभिर्न दिग्धैः प्रहरेत् ॥ १० ॥

कर्णवन्त्यस्याणि कर्णानि शूलादीनि । विषेण लिप्तानि दिग्धानि । नसमास मत्येक प्रतिषेधप्राप्त्यर्थ ॥ १० ॥

किञ्च—

**भीतमत्तोन्मत्तप्रमत्तविसन्नाहस्त्रीवालवृद्ध-
ब्राह्मणेर्न युध्येतान्यत्राततापिन ॥ ११ ॥**

भीत त्रम । मत्तस्मुरादिपानी । उन्मत्तो विरुद्धत्रैष ।
प्रमत्तो विगतत्रेता । विसन्नाहो विगतितकवचादिवध । वि-

गतव्यापारो वा । शेषाः प्रसिद्धाः । तैर्न युध्येत तान् न हि-
स्यादित्यर्थः । तथा न गैतम — 'न देष्यो हिंसायामाहवे । अ-
न्यत्र व्यश्वसारथ्यनायुधकृताङ्गिप्रकीर्णकेशपराञ्जुखोपविष्ट्यलवृक्षा-
रूढदूतगोद्ब्राह्मणवादिभ्यः' ॥ इति । व्यश्वसारथीत्यत्र व्यश्वो
विसारथिरिति योजना । व्यश्वादिशब्दो दूतादिभि प्रत्येकं
सम्बन्धनीयः । अन्ततोऽपि स्वदूतोऽहमिति यो वदनि गौरहं
ब्राह्मणोऽहमिति । पूर्वोऽग्निविश्वनाथि—अन्वत्राततायिन इति ।
आततायी साहसकारी ॥ ११ ॥

तद्दिसायां दोषामावं परंकीयमतेनोपन्यस्यति—

अथाप्युदाहरन्ति—

अध्यापकं कुले जातं यो हन्यादाततायिन-
म् । न तेन भ्रूणहा भवति मन्युस्तं
मन्युमृच्छतीति ॥ १२ ॥

भ्रूणहा यज्ञसाधनवधकारी । श्रूणो यज्ञ चिर्मति सर्वं बु-
वते तदभिप्रेतमिति । आततायिविषयेऽपि ब्राह्मणर्थे दोषोऽस्ती-
ति । इतरथा 'न तेन भ्रूणहा भवति' इति नावस्यत् ॥ १२ ॥

‘पङ्कगभूतो राना’ इत्युक्तम् । तस्य कनिदपवादमाह—
सामुद्रशुल्कः ॥ १३ ॥

राजो भवतीति शेषः । द्वोपल्नराशादैः मामुद्रं वस्तु तत्म-
मन्यी सामुद्रशुल्कः पण्डित्यम् ॥ १३ ॥

तस्मिन् भागः कियानित्यत आह—

परं रूपमुद्भृत्य दशापणं शतम् ॥ १४ ॥

गृहीयादिति शेषः । परमुल्लष्टद्व्यरूपं रत्नादिद्व्यं स्वामिने
प्रदाय शेषं शतवा विभज्य दशापणं गृहीयात् । अनेन सामुद्रे
दशभागशुल्क इत्युक्तं भवति ॥ १४ ॥

अन्येपामपि सारानुरूपेणानुपहत्य धर्मं
प्रकल्पयेत् ॥ १५ ॥

असामुद्राणामपि द्रव्याणां सारफल्गुत्वापेक्षया परं रूपमनु
पहत्यैव धर्मं प्रकल्पयेदात्मार्थम् । तत्र सारफल्गुविभागो
गौतमेनोक्तं ‘विशतिभागशुल्कं पण्ये । मूलफलपुप्तौषधं
मधुमासत्रैषन्धनानां पाषच्चम्’^१ इति । पष्ठीमितं पा
षच्चम् ॥ १५ ॥

किञ्च—

अब्राह्मणस्य प्रणष्टस्वामिकं रिक्यं संवत्स-
रं परिपाल्य राजा हरेत् ॥ १६ ॥

असावस्य द्रव्यस्य प्रभुरित्यज्ञानपात्रे प्रणष्टशब्दः । ग्रन्थ-
भिति तु विज्ञाते व्राह्मण एवाददीत । उक्तं चेतच्छीचाधिष्ठाना-
प्याये ‘न तु कदाचिद्राजा व्राह्मणस्य स्वमाददीत’ इति ।
आह च मनु—

^१ ग्री. घ. १००-२७.

ग्रणष्टस्वामिक रिक्तं राजा अश्वद निधापयेत् ।

अवांश्यन्दादरेत् स्वामी परेण नृपतिर्हरेत् ॥' इति ॥

गौतमोऽपि ॑ प्राणष्टस्वामिकमधिगम्य राजे प्रतिवूयु । विष्णा-
प्य राजा सवासर रथम् । ऊर्वमधिगन्तुश्चतुर्पुर्णं राजशेषम् ।
इति ॥ १६ ॥

मर्वांपराधेषु—

अवध्यो वै ब्रह्मणस्तर्वापराधेषु ॥ १७ ॥

वैश्वद श्रुतिसमूच्चतननार्थं । तथा च गौतम—' पद्मे
परिहर्यो राजाऽवध्यश्चाजन्मयश्चादण्डश्चावाहिकार्यश्चापरिचायश्चा-
परिहर्यश्चेति ॑ इति । सर्वापराधेषु ब्रह्महत्यादिवपि ॥ १७ ॥

तत्र तर्हि किं कर्तौप्यमित्याह—

ब्रह्महत्यागुरुतटपगमनस्वर्णस्तेयसुरापानेषु
कुसिन्धभगसृगालसुराध्वजांस्तसेनाय-
सा ललाटेऽङ्गपित्वा विपयान्निर्धनम् ॥

निर्धन गत्वा मवासयेदिति देष । कुसिन्ध कवन्ध ।
भग स्त्रीव्यजनम् । सृगालो गोमायु । स च शुनोपि प्रदर्शनार्थ ।
सुराध्वज सुराभृष्ट । आह च मतु—

स्तेनस्य भापट कार्यं सुरापाने सुराध्वज ।

गुरुतटे भग कार्यो ब्रह्महत्ये शिर पुमान् ॥ इति ॥

कबन्धाकृतिकेन हृणायसेन ललाटङ्गयति । उत्तरीयशास-
सां चौर्ये विषयान्तरं निर्वासयेत् । स्वयमेव प्रायश्चित्तं करोति ।
तस्यायं दण्डः ॥ १८ ॥

क्षत्रियादीनां ब्राह्मणवधे वधस्सर्वस्वहरणं
च ॥ १९ ॥

सर्वत्र निश्चष्टजातीयस्योत्कृष्टजातीयवधे वधस्सर्वस्वहरणं च
दण्डो द्रष्टव्यः ॥ १९ ॥

तेपामेव तुल्यापकृष्टवधे यथावलमनुरूपा-
न् दण्डान् प्रकल्पयेत् ॥ २० ॥ १८ ॥

तुल्यापकृष्टता चात्र जातितोऽभिजनधनवर्तनादिभिः । यथावलं
यथास्वशक्ति । तथा स्मृत्यन्तरम्—

देशकालवयशशक्तिवलं सञ्चिन्त्य कर्मणि ।
तथाऽपराधं वाऽवेक्ष्य दण्डं दण्डयेषु पातयेत् ॥ इति ॥

क्षत्रियवधे गोसहस्रमृपमैकाधिकं राज्ञ उ-
त्सृजेद्वैरनियतिनार्थम् ॥ २१ ॥

दण्ड प्रायश्चित्तं नैतत् । यथा ‘श्वभि. खादयेद्राजा निहीनर्ण-
गमने स्त्रियं सकाशप्’ इति । राज्ञे पालयित्रे त्यनेत् । एवं
च वैरनियतनमपि रुते पवति । वैरस्य पापस्य निर्यात्नमश्यात्-

स्वप्नग्रे इगकेश्याय ।

नै नाश इत्यनर्गान्तरम् । गहा—सरजानीयनिमित्तोप्रशमनम् ।

यथा—

द्रव्याणि हिस्यायो यस्य झानतोऽझानतोषि च ।
म तम्योत्पादेयनुष्टिम् ॥ इति ॥ २१ ॥

शतं वैद्ये दश शूद्र ऋषभश्चाविकः ॥ २२ ॥

सर्वप्र प्राणशितायै इति शेष । एषावि राते त्वागः ॥ २३ ॥

शूद्रवधेन स्त्रीवधो गोवधश्च व्याख्यातः ॥

शूद्रवधेन स्त्रीवधो गोवधश्च व्याख्यातः ॥

दृष्ट्य । भार च मनु—

स्त्रीभूद्विद्वाप्तो नास्तिर्य चोपपातकम् ।
उपपातसंयुक्तो गोवं मासं गवान् पिषेत् ॥

इति प्रस्तुत्या

एतेदव चतु रुद्धप्रपातिनिं दिता ।

अवकीर्णवर्ष्य शूद्रवर्ष्य शान्द्रायणप्राप्तिं च ॥ इति ॥

अन्यत्राप्रित्या व्याप्त् ॥ २४ ॥

वध इति शेषः । धेनुः पयस्त्विनी अनहृतानारोपितमारवह-
नक्षमः पुज्ज्वः । अयमपि ऋषभैकादशगोदानातिदेशः ॥ २५ ॥

धेन्वन्दुहोरन्ते चान्द्रायणं चरेत् ॥ २६ ॥

ऋषभैकादशगोदानस्यान्ते । अत्र दानतपसोस्समुच्चयः । अत
एतत् ज्ञापितं भवति—धेन्वन्दुहावत्र विशिष्टपुरुषसम्बन्धिनावग्रि-
होत्रादिविशिष्टोपयोगार्थौ । दुर्भिक्षादिपु च वहुदोग्धृत्वेन वहुवो-
दृत्वेन प्रजासंरक्षणार्थौ चेति । अन्यथा शूद्रहत्यातः तस्य प्रा-
यश्चित्तं गुरुमरं न स्यादिति ॥ २६ ॥

आत्रेया वधः क्षत्रियवधेन व्याख्यातः ॥

‘रजस्वलामृतुस्नातामात्रेयीमाहुरत्र स्त्रेप दाष्टत्यं भवति’^१ इति ।
गोवध इत्यन्ये । क्षत्रियवधदण्डमायश्चित्तयोरुभयोरयमतिदेशः ॥

हंसभासंबहिणचक्रवाकप्रचलाककाकोलूक-
कण्टकडिहिकमण्डूकडेरिकाश्ववभुनकु-
लादीनांवधे शूद्रवत् ॥ २८ ॥

शूद्रं हत्वा यत्प्रायश्चित्तं तत्प्रायश्चित्तमेतेषां वधे भवति ।
सर्वेत्र चातिदेशो मार्जार्थीनन्ता । इह मण्डूकग्रहण मार्जारदीना-
पि प्रदर्शनार्थम् । आह च मनुः—

मार्जारनकुलौ हत्वा चापं मण्डूकमेव च ।

श्वगोधोलूककाकांश्च शूद्रहत्यायतं चरेत् ॥^२ इति ॥

प्रचलाको लिम । डीहुक चुचुन्द्री । आदिग्रहणात्
कुञ्जकोऽधिरपि ग्रहणम् । 'कुञ्जकोऽभो शूद्रहत्यावत् प्राय
श्रितप्' इति स्मृत्यन्तरात् । एव तावत् 'शास्ता राजा दु-
रात्मनाम्' इति मत्वा प्रायश्चित्तान्यपि राजा वारयितव्यानी-
त्यर्थं । तानि दिव्यात्रेण दर्शितानि ॥ २८ ॥

साम्रतं पापप्रसङ्गात् कूटसाक्षिनिवृत्यर्थं माक्षिप्रवरणमारम्भ्यते ।
तत्र प्रथम मृपावदन परिहरन् वटति—

लोकसङ्ग्रहणार्थं यथादृष्टं यथाश्रुतं साक्षी
ब्रूयात् ॥ २९ ॥

द्वयो परस्परविमतिपत्रोऽज्ञातमर्थं साक्षिभिर्भवेत् । महान्-
नपरिग्रहार्थं तत्र साक्षी यथादृष्टं निरपेक्षप्रमाणेनावगतं यथाश्रुतं
मासवाक्यादवगतं तथैव ब्रूयात् ॥ २९ ॥

पादो धर्मस्य कर्तारं पादो गच्छति साक्षि-
णम् । पादस्सभासदस्सर्वान् पादो रा-
जानमृच्छति ॥ राजा भवत्यनेनाश्र
मुच्यन्ते च सभासदः । एनो गच्छति
कर्तारं यत्र निन्द्यो ह निन्द्यते ॥ ३० ॥

राजा सम्यक्परीक्षणा कर्तव्येति शोकद्वयस्य तात्पर्यार्थं ।
इतरथा अधर्मस्य दृतस्य पाद एव तत्कर्तारं गच्छेत् । इते

ब्रयः पादाः माक्षिसभासदाभगा इत्युक्तम् । सम्यकपरीक्ष्य दुष्ट-
निग्रहः परीक्षाकारिणां पापप्रमोचनार्थं इति द्वितीयश्लोकार्थः ॥३०॥
तत्र परीक्षावेद्यायां पृथक् श्लोकसंचयः—

साक्षिणं त्वेवमुद्दिष्टं यत्नात्पृच्छेद्विचक्षणः ॥

अधुना निर्दिष्टान् साक्षिण एवं पृच्छेदिति पदान्वयः ॥३१॥

कथं पृच्छेत्—

यां रात्रिमजनिषास्त्वं यां च रात्रिं मरि-
प्यसि । एतयोरन्तरा यत्ते सुकृतं सुकृतं
भवेत् ॥ तत्सर्वं राजगामि स्यादनृतं
ब्रुवतस्त्वं ॥ ३२ ॥

सुकृतं धर्मः । स न सुषु कृतो यथाविद्यनुषितः । यमन्
तेन पराजयसि तदामी त्वदीयो धर्म इति याज्ञवल्क्योभिर्मैति—

सुकृतं यत्त्वया किञ्चिजन्मान्तरशतैः कृतम् ।
तत्सर्वं तस्य जानीदि पराजयसि यं मृपा ॥¹

इत्यवदत् ॥ ३२ ॥

किञ्च—

त्रीनिव च पितृन् हन्ति त्रीनिव च पिताम-
हान् ॥ ३३ ॥

प्रथमप्रथे दशमोऽथावः-

अनृतवदनमात्रे एष दोपः ॥ ३३ ॥

साक्ष्यनृते तु—

सप्त जातानजातांश्च साक्षी साक्ष्यं मृपा व-
दन् ॥ ३४ ॥

आत्मन् पूर्वपरान् सप्तसप्त हन्तीत्यर्थः । अधर्मप्रवणचित्ता-
ना आत्मीयवश्यहननोपाये वैराग्य भवतीत्येवं सान्त्वनम् ॥ ३४ ॥

अथेदानी विप्रतिपत्तिविपयभूतदृष्टिशेषापेक्षयाऽनृतवदने दोपमाह-

हिरण्यार्थेऽनृते हन्ति त्रीनेव च पिताम-
हान् । पञ्च पश्वनृते हन्ति दश हन्ति
गवानृते ॥ शतमश्वानृते हन्ति सहस्रं
पुरुषानृते । सर्वे भूम्यनृते हन्ति साक्षी
साक्ष्यं मृपा वदन् ॥ ३५ ॥

अत्र हिरण्यशब्दे रजतादिवचनः ।

हन्ति जातानजातांश्च हिरण्यार्थेऽनृतं वदन् ॥

इति सुवर्णविपये मानवदर्शनात् ॥ ३६ ॥

अथ साक्षिलक्षणमाह—

चत्वारो वर्णाः पुत्रिणः साक्षिणस्त्वयुरन्यत्र

श्रोत्रियराजन्यप्रवजितमानुष्यहीनेभ्यः
॥ ३६ ॥

मानुष्यहीनो बुद्धिहीनः । एते श्रोत्रियराजन्यप्रवजिताः
वचनादसाक्षण । बुद्धिहीनस्तु दृष्टदोपात् । तथा च नारद —

वचनादोपतो भेदा. स्वयमुक्तिर्मृतान्तरः ।

श्रोत्रिय वचनात्ते न स्युर्दोषदर्शनात् ॥^१ इत्यादि ॥ ३६ ॥

साक्षिद्वैषे सति राजा तत्पुरुषैश्च किं कर्तव्यमित्याह —

स्मृतौ प्रधानतः प्रतिपत्तिः ॥ ३७ ॥

प्राभान्य तपोनिर्दिष्टविद्यादिभिस्तद्वचनात् प्रतिपत्तिः निश्चय ।
कार्यं इत्यध्याहार । किमुक्त भवति —

द्वैषे वहूनां वचनं समेषु गुणिनां तथा ।

गुणिद्वैषे तु वचनं ग्राह्यं ये गुणवचराः ॥^२

इत्येतदुक्त भवति ॥ ३७ ॥

अतोऽन्यथा कर्तपत्यम् ॥ ३८ ॥

उक्तोषायादुपायान्तरेण निर्णये सति कर्तपत्यं नाम देष्टे
भवति । कर्त्तं नरव तस्मिन् निपात कर्तपत्यम् ॥ ३८ ॥

तत्र च भ्रायश्चित्तमाह —

द्वादशारात्रं जुहुयादिति ॥ ३९ ॥ ३९ ॥

प्रथमप्रभे इवादशोऽत्यापि-

घृनभिति शेषस्थात् । तावदाहवनीय एवाय होम राहो रा-
युरुपाणा च । कूर्माण्डानि 'यदेवा देवहेठनम्' ॥ इत्यारम्भ
प्रत्यपाल[?]प्रसिद्धानि । प्रतिमन्त्र च होममेद । प्रत्यह होमा-
वृत्तिरिति केचिद् । अपरे इवादशरात्रस्य सहेदेवाग्राहु ॥ ३९ ॥

इति वायायनर्थमसूत्रविवरणे गोविन्दस्यामिष्टते
प्रथमप्रभे दशमोऽत्याय ।

'साक्षिण पुत्रिण' इत्युक्तम् । केनोपायेन पुत्रिणो भव-
न्तीत्येतत्सङ्घेन विवाहानामवतार —

अष्टौ विवाहाः ॥ १ ॥

उच्यन्त इति शेष । नियमार्थमदृष्टायां च । ततश्च वश्यमाण-
आहादिनियमर्थमलद्वन्निमित्तवर्णसङ्करो भवतीत्येतदर्थात्सूचित म
वतीति ॥ १ ॥

तत्राह —
श्रुतशीले विज्ञाय ब्रह्मचारिणेऽर्थिने क-
न्यादानं ब्राह्मः ॥ २ ॥

अयमाद्यो धर्मविवाह । श्रुत वेदार्थज्ञान शील सर्वसहिष्युता ।
ब्रह्मचारी उपकुर्वण्डोऽस्त्वज्ञरेताश्च । कन्या असतयोनि । आ-
हृ च मनु —

आच्छाय चार्चयित्वा च श्रुतशीलवते स्वयम् ।
आहृय दानं कन्यापाः ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तिः ॥ इति ॥

आच्छाद्यालङ्कृत्यै पा सहधर्मश्र्वयतामिति
प्राजापत्यः ॥ ३ ॥

आच्छादनालङ्करणे कन्याया एव । वरस्थाप्येके । ‘एषा’
इत्यादिमन्त्रः । एषा ते भार्या । स्वकीयो द्रव्यसाध्यो धर्मोऽ-
नया सह चर्यतामिति मन्त्रार्थः । एष प्राजापत्यो नाम द्वितीयः ॥
तृतीयस्तु—

पूर्वी लाजाहुतिं हुत्वा गोमिथुनं कन्यावते
दत्वा प्रहणमार्पः ॥ ४ ॥

वैवाहिकीनां लाजाहुतीनां प्रथमाहुत्यनन्तरं कन्यास्वामिने गो-
मिथुनं वरं प्रदाय तस्या एव पुनर्प्रहणमार्पो नाम विवाहः ॥ ५ ॥

चतुर्थः पुनः—

दक्षिणासु नीयमानास्वन्तर्वेदि ऋत्विजे स
दैवः ॥ ५ ॥

ऋत्विभवर्गवेलायामेव कंचिद्वरसप्पद्गिर्युक्तमृत्विक्त्वेन वृत्वा
दक्षिणाकाले तदीयभागेन सह कन्यां तस्मै दद्यात् । स च तो
प्रतिगृह्य समाप्ते यज्ञे ‘प्रजापतिस्त्रियां यशः’ इति पद्मिन्नैः
पुनः प्रतिगृह्य शुभे नक्षत्रे विवाहं कुर्यात् । स दैवो नाम ॥ ६ ॥

सकामेन सकामायां मिथस्तंयोगो गान्ध-
र्वः ॥ ६ ॥

सयोगसमवाय । विवाहहोमस्तु यथाविधेव । एवल
कथम् गन्धा नाम पद्मम् ॥ ६ ॥

पष्टस्तु—

घनेनोपतोष्यासुरः ॥ ७ ॥

कन्यावन्तमुपतोष्य । यथाविधेव होम ॥ ७ ॥

सप्तम उत्तर —

प्रसद्वा हरणाद्राक्षसः ॥ ८ ॥

अत्रापि तथेव विवाह । यथा तस्मीहरण तथैष रासम् ॥ ८ ॥

तथाऽष्टम —

सुसां मत्तां प्रमत्तां वोपयच्छेदिति पैदाचः ॥ ९ ॥

मदनीयेन द्रव्येण मत्ताम् । प्रमत्ता भयादिना प्रणष्टेना ।
उपयमन चाहुमेधुनम् । एव त्वाह च मत्तु —

सुसा मत्ता प्रमत्तां वा रहो यत्रोपगच्छति ।

स पापिष्ठो विवाहाना पैशादः मर्थितोऽष्टमः ॥ इति ॥

तेषां चत्वारः पूर्वे ब्राह्मणस्य तेष्वपि पूर्वः-
पूर्वद्वयेणान् ॥ १० ॥

ब्राह्मणापत्यापि देवाश्त्वार प्रशस्ता । तत्रापि पूर्वपूर्वि-
वाह उत्तरोत्तरात् वेदितव्य ॥ १० ॥

उक्तरेपामुक्तरोक्तरः पापीयान् ॥ ११ ॥

उक्तरेपां वर्णनामुक्तरे गान्धर्वामुक्तराक्षसैशाचाश्रत्वारो विवाहाः । अत्रापि पूर्वपूर्वश्रेयानिति वक्तव्ये उक्तरोक्तरः पापीयानिति वचनं पुनरन्त्यस्यात्यन्तपापिष्ठत्वाव्यापनार्थम् । उदाहृतं चत्र मानवम्—‘स पापिदो विवाहानाम्’^१ इति ॥ ११ ॥

अत्रापि पष्टुसप्तमौ क्षत्रूघर्मनुगतौ तत्प्रत्ययत्वात् क्षत्रूस्येति ॥ १२ ॥

तत्प्रत्ययत्वं तत्प्रधानत्वम् । बलं हि राजां प्रधानम् । तथा चोक्तम्—‘क्षत्रूस्य बलान्वितम्’ इति । आसुरेऽपि धनं कलहेतुतयाऽभिसेतम् ॥ १२ ॥

पञ्चमाष्टमौ वैश्यशूद्राणाम् ॥ १३ ॥

पञ्चमो गान्धर्वः स वेश्यानां भवति । अष्टमः पैशाचः स शूद्राणाम् ॥ १३ ॥

ईदृश्याः व्यवस्थायाः को हेतुरिति बुभुत्सूनाह—

अयन्त्रितकल्प्रा हि वैश्यशूद्रा भवन्ति ॥

अयन्त्रितं अनियतं कल्प्रं भार्या गेषा ते भवन्ति अयन्त्रितकल्प्राः । दोरेष्वत्यन्तनियमस्तेषां न भवतीत्यर्थः ॥ १४ ॥

तद्वा कथमिति चेत्—

कर्णणशुश्रूपाऽधिकृतत्वात् ॥ १५ ॥

कर्णं वागिज्यादीनामप्युपलक्षणार्थप् । निशुष्टकर्मविकृतत्वा-
त्तयोर्विवाह अपि तादृशा ऐत्यभिप्रायः ॥ १९ ॥

गान्धर्वमध्येके प्रशंसन्ति सर्वेषां स्नेहानु-
गतत्वात् ॥ २६ ॥ २० ॥

एतदपि गान्धर्वस्य लक्षणम्—‘सकामेन सकामायाम्’
इति । तत्र स्नेहो मनश्चक्षुपोः निवन्धः । तदनुगतं विहित-
विवाहकर्म । तथा नापस्तन्धः—‘यस्या मनश्चक्षुपोर्निवन्धस्तस्या-
मृद्दिनेतरदाद्रियेत’^१ इति ॥ २६ ॥

यथा युक्तो विवाहस्तथा प्रजा भवतीति
विज्ञायते ॥ २७ ॥

प्रशस्ते विवाहे यत्न आस्येण इत्यभिप्राय । तथा न सति
तत्रोत्पन्नाः पुत्रा अपि साधेवो भविष्यन्ति ॥ २७ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

साधवस्त्रिपुरुषमार्पादश दैवादशा प्राजाप-
त्यादशा पूर्वान् दशापरानात्मानं च ब्रा-
ह्मीपुत्र इति विज्ञायते ॥ २८ ॥

अनोऽस्मिन्द्वये वास्त्रमीपि भवतीत्येव ॥ २९ ॥

^१भाष. ए. ३-११.

तदाह—

वेदस्वीकरणशक्तिरप्येवंविधानाभेदं पुत्रा-
णां भवतीति ॥ १९ ॥

ऋज्वेतत् ॥ १९ ॥

आमुरादिविवाहो ब्राह्मणाना निन्य इत्याह—

कीता द्रव्येण यानारी सा न पल्ली विधीयते ।
सा न दैवे न सा पित्र्ये दार्तीं तां
कद्यपोऽव्रवीत् ॥ २० ॥

भीताया वेदोक्तकर्मण्यधिकारो नास्तीत्यर्थ ॥ २० ॥

वन्याविक्रयैपि न कर्तव्य इत्याह—

शुल्केन ये प्रयच्छन्ति स्वसुतां लोभमो-
हिताः । आत्मविक्रायिणः पापाः महा-
किल्विपकारकाः ॥ पतन्ति नरके घोरे
ग्रन्ति चासप्तमं कुलम् । गमनागमनं
चैव सर्वं शुल्को विधीयते ॥ २१ ॥

वन्याविक्रयौ कुत्सितजन्मभागमवति अशपाती न तस्मात्क
ग्राविक्रयो न कर्तव्य र्यर्थ ॥ २१ ॥ब्राह्मादिविवाहोत्पत्त्वाना पुत्राणा वेदस्वीकरणे शक्तिरित्युक्तम् ।
त्राविमेन वेदस्वीकरणायानध्ययनप्रवर्णनमारम्भते—

**पौर्णमास्यष्टकाऽमावास्याऽप्युत्पातभूमिक-
स्पदमशानदेशपतिश्रोत्रियैकतीर्थप्रयाणे-
पवहोरात्रमनध्यायः ॥ २२ ॥**

पौर्णमासी तिथि यस्या चन्द्रमा पूर्ण उत्सैत् । अष्टका
माध्याः पौर्णमास्या उपरिष्टादृष्टमी । अमावास्या अमा सह
सूर्येण यस्या तिथो चन्द्रमा वसति सा अमावास्या । अ-
प्युत्पात् यस्मिन् ग्रन्थे दाहस्तस्मिन् ग्रन्थे । भूमिकम्पो भुवश्च-
लनम् । शशानं शशशयनम्, शरीरस्य इहनपूर्ण मिसेपमू-
मिर्वा । गमनदिवसोपि प्रयाणम् । तच्च देशप्रयादिभिः प्रत्ये-
कमभिस्पद्यते । देशपते राज्ञ राष्ट्रे प्रवामे परणदिवसेऽपि ।
एकतीर्थ एकतीर्थ गुरुं यगोरिति विग्रह । एतेष्वहोरात्र
नार्थीयोत्तेति ॥ २२ ॥

**वाते पूतिगन्धे नीहारे च नृत्यगीतवादित्र-
स्तदितसामशाव्देषु तावन्तं कालम् ॥ २३ ॥**

वातो वायु दिवा नेत्यामुगन्धहर । नृत्य नेत् वर्णश्चा-
वि । पूतिगन्धो दुर्गन्ध । नीहारोऽत्र हिमद्रवणं तत्त्वं हिमानी ।
तेजवनध्यायः । वादित्रं वीणावादनम् । यावदेव न निर्वत्ते
तावदनध्याय ॥ २३ ॥

**स्तनयिलुवर्षविद्युत्सन्निपाते ऽप्यहमनध्या-
योऽन्यत्र वार्षिकात् ॥ २४ ॥**

स्तनयित्सुमेघगर्जितम् । विद्युत्तटित् । अप्रमृष्टमन्यत् ॥ २४ ॥

वर्षकालेऽपि वर्षवर्जमहोरात्रयोश्च तत्कालम् ॥ २५ ॥

वर्षकालेऽपि विद्युत्स्तनायित्सुस्त्रिपातो भवति नेदांस्तमयादन-
ध्यायः । रात्रौ चेदोपसः ॥ २६ ॥

पिण्ड्यप्रतिग्रहभोजनयोश्च त्रहिवसदेशः ॥

पितरो देवता यस्य कर्मणस्तर्हिष्यं तस्मिन् आमश्राद्धार्थं
वा भोजनार्थं वा निमन्त्रणप्रभृत्यनध्यायः ॥ २६ ॥

भोजनेष्वाजरणम् ॥ २७ ॥

अनध्याय इत्येव । भोजनपूर्णे निमन्त्रणप्रभृत्याजरणमित्य-
र्थः ॥ २७ ॥

कथं पुनरभुक्तवत्येव भोजनमन्युपगम्य आमन्त्रणरूपे पाणी
चामश्राद्धेऽनध्याय इत्याशङ्कचाह—

पाणिमुखो हि ब्राह्मणः ॥ २८ ॥

आमश्राद्धस्याप्येतदेव लिङ्गम् ॥ २८ ॥

एतदेव ददृथितुमाह—

अथाप्युदाहरन्ति—

भुक्तं प्रतिगृहीतं च निर्विशेषमिति श्रुतिः ॥

अनध्याय एवायमविशेष । प्रायश्चित्तं तु प्रतिगृहीतेऽर्थमेव ।
 ‘आमश्रेदर्धमेव’ इति स्मरणात् । भोजनप्रायश्चित्तं च समृत्यन्तरा-
 दवगत्तव्यम्—

चान्द्रायणं नवश्राद्धे पराको मासिके तथा ।

पक्षत्रये तु कुच्छु स्यात् धार्यमासे कुच्छमेव तु ॥

सणिष्ठे तु त्रिरात्रं स्यात् एकरात्रस्तर्याऽब्दिके ॥

दशकृत्वं पिवेदापो गायत्र्या चाभिमन्त्रिता ।

मासि श्राद्धे च ता एव नित्यश्राद्धे जपेच ताम् ॥ इति ॥

पितर्युपरते त्रिरात्रम् ॥ ३० ॥

उपरते मृते । अनध्याय इत्यनुर्वर्तते । असमावृत्तस्यायम् ।
 समावृत्तस्य त्वशुचिभावादेवानध्याय प्राप्त । अत्रोपाध्यायमेव
 वेदप्रदानात् पितेत्याह । साक्षात्पितरि द्वादशाहविधानात् । ‘मा-
 तरि पितर्याचार्य इति द्वादशाह’ इति ॥ ३० ॥

कथमयमपि पितेति चेतदाह—

द्वयमु है सुश्रवसोऽनूचानस्य रेतो ब्राह्म-
 णस्योर्ध्वं नाभेरघस्तादन्यत् स यदूर्ध्वं
 नाभेस्तेन हैतत् प्रजायते यद्वाह्णानु-
 पनयति यदध्यापयति यद्याजयति य-
 त्साधु करोति सर्वाऽस्यैषा प्रजा भवति ।
 अथ यदवाचीनं नाभेस्तेन हास्यौरसी

प्रजा भवति तस्माच्छ्रौत्रियमनूचान-
मप्रजासीति न वदन्ति ॥ ३१ ॥

उह वै इति निपातद्य ब्रथ वा शब्दशोभार्थव् । सुश्रवस
इति । शृणोनेरौणादिकोऽमुन् प्रत्यय । श्रेष्ठ श्रुतवत् इत्य
र्थे । अनूचानो वैदतदर्थाङ्गाध्यायी । ईंटशस्य ब्राह्मणस्य
द्वय रेतः प्रजननहेतुर्विद्यते । तत्र ऊर्ध्वं नाभेरेकम् । स च
ब्राह्मणवायु नामसीत्यतो वक्त्रविवराद्विविधाना शब्दानामभिव्य
अत्र । अवाचीनोऽन्यत् । स च नाभेरवाचीन अवर्गुत्पन्न
सर्गशुक्लहेतु वायु । तत्र ऊर्ध्वविण रेतसा चतुस्त्र प्रजा
उत्पादयति उपनयनाध्यापनंयाननसाधुष्टतामि । अस्यैव हीत्य प्रजा
उत्पादयितु शक्तिरस्ति । एतद्वि प्रजाना श्रेष्ठतर जाम
शरीरान्तरेऽप्यनुग्राहकत्वात् । तथा चापस्तम्ब—‘तच्छ्रेष्ठे जन्म
शरीरमेव मातापितरौ जनयत ॥’ इति । पशुवदेवत्यभिप्राय ।
उक्त च—‘काम मातापितरौ चैनपुत्पादयतो मिथ ॥’ इति ।
अथ यद्वाचीन नाभेस्तेन हास्यौरसी प्रजा भवति । यस्मा-
देवविधस्य पुरुषस्य चतुस्त्र प्रजास्मन्नति वेवल श्रोत्रियस्या-
ध्यापननिमित्ताऽस्ति तस्मादौरस्याभावेऽप्यमुमप्रजोसीति विद्वासो न
वदन्ति । तस्माद्वेदप्रदानपितरि मृते न्यहमुनध्यायो युक्त ॥ ३२ ॥

यस्मादिवम्—

तस्माद्विनामा द्विमुखो विप्रो द्विरेता द्विज-
न्मा चेति ॥ ३२ ॥

द्वे नामनी यस्य स द्विनामा 'तस्माद्विनामा ब्राह्मणोऽर्धुक' *
इति श्रुतिः । अर्धुकस्समृद्ध । द्वे चास्य मुखे पाणिरास्यमिति
द्विमुखः । द्वे रेतसी शुक्रमेक, द्वितीय ब्रह्म । जन्मनी अपि द्वे मातु-
रथं ब्रह्मणश्च ॥ ३२ ॥

अथ प्रकृतमनुसराम —

शूद्रापपात्रश्ववणसंदर्शनयोश्च तावन्तं का-
लम् ॥ ३३ ॥

समुच्चितयोरप्यपपात्रनिषेध । ततश्च कुर्यादितिरोहिते अपपात्रे
अनध्यायम् ॥ ३३ ॥

नक्तं शिवाविरावे नाधीयीत स्वप्नान्तम् ॥

रात्रो शिवाविरावे वृद्धगोमायुरुते । न च विशिष्ट, ततः
तस्मिन् सति सुप्त्वा वृद्धाऽध्येतव्यम् ॥ ३४ ॥

अहोरात्रयोस्सन्ध्ययोः पर्वसु च नाधीयीत ॥

तत्रेका सन्ध्याऽरुणाप्रभातमारम्य आमूर्योदयदर्शनात् । अपराऽ-
स्मयादारम्य आनक्षयोदयात् । पर्वस्त्विति बहुवचनात् बहुच-
स्तिथयो गृह्णन्ते । एवा तावत्पर्वद्वयमध्यगता अष्टमी । उभ-
योरपि पर्वणोरभितस्तिभिद्वय चतुर्दशी प्रतिष्ठेति । अतोऽष्ट-
मीद्वय चतुर्दशीद्वय प्रतिपद्वय न गृहीत भवति । चशब्दा-
द्यस्या तिथावादित्योऽस्तमेति साऽभिप्रेता । तथा हि—

यां तिथि समनुपाप्य अस्तं याति दिवाकरः ।

सा तिथिर्मुनिभिः प्रोक्ता दानाध्ययनकर्मसु ॥ इति ॥

अन्यथा तावन्तं कालं सासा तिथिरित्यर्थस्यात् ॥ ३५ ॥

पर्वप्रसङ्गादित्थमन्यः पर्वणि नियम उच्यते—

न मांतमश्रीयात्र स्त्रियमुपेयात् ॥ ३६ ॥

एतदतिक्रमेऽप्यध्ययनविध एव भवतीति कल्प्यते ॥ ३६ ॥

श्रुतिरेपाऽत्यभिमांविनी विज्ञायत इति गमयति—

**पर्वसु हि रक्षःपिशाचा व्यभिंचारवन्तो
भवन्तीति विज्ञायते ॥ ३७ ॥**

पर्वसु रक्षासि पिशाचाश्च व्यभिचारदन्तः । वि वैविध्ये,
अभीत्याभिमुख्ये, चरतिः गमने भक्षणे च वर्तते । पर्वसु विविधं
गच्छन्ति विविधं भक्षयन्ति च । पर्वसु अभिगमनमांसाशनवन्तीत्यर्थः ।
तथादि मनुष्या अपि कुर्युः तद्रक्ष पिशाचा जायन्ते । अतोऽ-
स्मादेव भयात्र कर्तव्यम् ॥ ३७ ॥

प्रकरणार्थमेवानुसरति—

**अन्येषु चाद्युतोत्पातेष्वहोरात्रमनध्यायोऽ-
न्यत्र मानसात् ॥ ३८ ॥**

अद्युतमाश्रयम् । यथा विग्रहमज्जति । यथा ऽम्बुनि आवाणः ।

एवन्ते । जले चाम्न्युद्गुः कौ अपत्योङ्गव इत्याद्युत्पातः । परार्थेविपर्ययप्रदर्शनम् । यथा स्थावरस्य देशान्तरगमनप्रतिमारीदन-सुधिरस्ववणादि । यदा—पष्ठीतत्पुरुषोऽयमद्गुतोत्पात इति । अन्येषु चाद्गुतोत्पातेविति । एतेष्वहोरात्रमनध्यायोऽन्यत्र मानसात् अध्ययनात् । मानसाध्ययनविशिष्ट एष सर्वानध्यायविशेषो द्रष्टव्यः । क्वचिन्मानसेऽपि निषेधदर्शनात् । यथा—

उदके मध्यरात्रे च विष्णूत्रे च विसर्जयन् ।

उन्छृष्टश्राद्भुवनैव मनसाऽपि न चिन्तयेत् ॥ इति ॥

मानसेऽपि जननमरणयोरनध्यायः ॥

अपिशब्दाद्वाचिकेऽपि । जननमरणमहणं सर्वेषामात्माशुचिभावानामुपलक्षणम् । तथा च स्वाध्यायशाहणम्—‘तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यदेशः’* इति ॥ ३९ ॥

‘शुचिनाऽधीयोत्’ इति यदुक्तं तदाचिकस्यैव भा विज्ञायीति मानसार्थं विनिन्दन्ति—

अथाप्युदाहरन्ति—

हन्त्यएषमी हुपाध्यायं हन्ति शिष्यं च-
तुर्दशी । हन्ति पञ्चदशी विद्यां तस्मात्प-
र्वणि वर्जयेत् ॥ तस्मात्पर्वणि वर्जये-
दिति ॥ ४० ॥ २९ ॥

* है, आ. २-१५.

उपाध्यायहनने तदलाभकृतं विद्मः लक्ष्यते । एवं शिष्यह-
ननेनापि तदध्येत्रभावकृतः । विद्याहननेनापि पुरुषान्तरनेरपे-
क्षणमावो लक्ष्यते । अन्योऽप्यध्ययनविद्मसद्गावो द्रष्टव्यः । अत्य-
न्तनिश्च्रेयसत्त्वादध्ययनस्य विद्मसन्ततिरक्षयंभाविनी । सा च तद्व-
जनेनैव परिहरणीया । तथाचोक्त्य—‘श्रेयांसि बहुविज्ञाने’
इति ॥ ४० ॥

इति ओधायनीयधर्मसूत्रविधरणे गोविन्दस्थामिहते
प्रथमप्रश्ने एकादशोऽध्यायः

प्रथमप्रश्नस्समाप्त-

—२५—

अथ द्वितीयप्रश्नः

ब्रह्महत्यादिपु दण्ड उक्तः ‘अवध्यो वै ब्राह्मणस्तर्वापराधेषु’
त्येवमादिना—

अथातः प्रायश्चित्तानि ॥ १ ॥

वद्याम इति खोपः । विहिताकरणप्रतिपिद्धतेवानिमित्तदोष-
कूले येः कर्मभिः नानुभृते तानि प्रायश्चित्ताति । तत्रापराधिनोऽ-
नुतापिनो बलादानीतस्य दण्डप्रायश्चित्तयोस्समुच्चयः । स्वयमेवा-
पत्य रक्षे वेदयमानस्य दण्ड एव । यसुनरनुतापेन प्राय-
श्चित्तमनुतिष्ठति तस्य तेनैव भावितव्यम् । एतोमूर्यस्तेव क्रम-
नियमे हेतुः ॥ १ ॥

इदमत्र प्रधानम्—

भूणहा द्वादश समाः ॥ २ ॥

भूणहा ब्रह्मन् भ्रूणो यज्ञं विभर्ति वा नयतीति तत्साधन-
वधकारी भूणहा ब्रह्महेति यावत् । समा सवत्सरान्वक्ष्यमा-
णव्रत चरेत् ॥ २ ॥

तदाह—

कपाली खट्टाङ्गी गर्दभचर्मवासा अरण्यनि-
केतनः श्वशाने ध्वजं शवशिरः कु-
त्वा कुटीं कारयेनामावसेत् सप्तागारा-
णि भैक्षं चरन् स्वकर्मचक्षाणस्तेन
प्राणान्धारयेदलव्युपवासः ॥ ३ ॥

सदाया अङ्गं पदादि तदण्डोर्थं भवति । गर्दभचर्म वासो
यस्य स तथोक्त । अरण्यमस्य निकेतनं विहरणदेश । च-
क्कुमण्डेश इति यावत् । श्वशानं निरुक्तम् । तत्र कुटीं
कारयेदिति सम्बन्ध । शवस्य शिरो ध्वजं चिह्नं कुर्यात् षि-
क्षाकाले । य हत्वा एतच्चरति तस्य शिरं इति । यस्य वस्य
चिदित्यन्ये । तथा च सति शवग्रहणमविभित्कर स्यात् ।
स्वकर्मचक्षाणः अहमहाऽहमस्मीति ब्रह्मने भिक्षा देहीति बुवन् स-
श्वरत्नपि यंदि भिक्षा सप्तस्त्वगारिषु न लभेत तदोपवास कार्यं ।
तामेव कुटीमधिवसेत् । एवं द्वादशसमाश्ररन् पूतो भवति ।

ब्राह्मणादिगुरमिदं प्रायश्चित्तम् । यतस्मुमन्तुराह—‘ब्राह्मणो
ब्राह्मणं हत्वा’ इति ॥ ३ ॥

अधुना छादशवार्षिकस्य ब्रतस्य प्रायश्चित्तान्तरमाह—

अश्वमेधेन गोसवेनाग्निष्टुता वा यजेत् ॥ ४ ॥

आहिताग्नेरिष्टप्रथमसोमस्य एतयोश्चित्तसमाधानं कार्यम् । अश्व-
मेधस्तु राजयज्ञत्वात् ‘राजा विनितसर्वभौम’ इत्येवविशिष्टस्य
राजो भवति ॥ ४ ॥

अश्वमेधावभृथे वाऽऽत्मानं प्लावयेत् ॥ ५ ॥

अन्यस्याप्यश्वमेधावभृथे आत्मानं स्नापयेत् । एतानि प्रायश्चि-
त्तानि हन्तुगुणापेक्षया हन्यमानगुणापेक्षया वा विश्वल्पने ॥ ५ ॥

अथाप्यदाहरन्ति—

अमत्या ब्राह्मणं हत्वा दुष्टो भवति धर्मतः ।

ऋयो निष्कृतिं तस्य वदन्त्यमतिपूर्व-
के । मतिपूर्वं प्रतस्तस्य निष्कृतिनो-
पलभ्यते ॥ ६ ॥

‘तस्माद्ब्राह्मणाय नापगुरेत न निहन्यात्’* इति ब्राह्मणं विज्ञा-
य हननमुच्यने । अमतिपूर्वक इत्यनेन न ब्राह्मणोऽशुभिति निश्चि-
तेऽपि प्रमादृतं हननम् ॥

*तै. ह. ३-६-१०.

आह च मनु—

कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिर्न विधीयते ॥ इति ॥

यथा—

कामकारकृतेऽप्याद्युरके श्रुतनिर्दर्शनात् ॥ इति ॥ ६ ॥

अथ ब्राह्मणविषयाहंसायामेव प्राप्ताविषु च्यापोरु प्रायश्चित्तमाह—

अपगूर्य चरेत्कुच्छूमतिकुच्छू निपातने ।
कुच्छू चान्द्रायणं चैव लोहितस्य प्रयत्नते ॥ तस्मान्निचापगुरेत न च कुर्वित शोणितमिति ॥ ७ ॥

कथ पुनरवगम्यने ब्राह्मणापगोरणादिष्वैवैतानि प्रायश्चित्तानीतिः
उच्यते—निगेषस्तावद्ब्राह्मणविषय एव उपलभ्यने । ‘तस्माद्ब्राह्मणाय नापगुरेत न निहन्यात लोहित कुर्यात्’* इति । यत्र च
निषेध प्रायश्चित्तेनादि तत्रस्थेन भवितव्यम् । अपगूरण नाम
हिमार्पिमुद्यम । अप्रसृष्टमन्यत ॥ ८ ॥

नव तमा राजन्यस्य ॥ ८ ॥

वध इति शेष । नवमंवत्सरात् राजन्यस्य वधे महत ब्रह्म-
चयं चरेदिति ॥ ८ ॥

तिस्रो वैश्यस्थ ॥ १ ॥

संवत्सरत्रयं प्राकृतं व्रह्मचर्यचरणम् ॥ २ ॥

संवत्सरं शूद्रस्य खियाश्च ॥ ३० ॥

शुद्रं हत्वा संवत्सरं प्रायश्चित्तमित्यनुरूपते । चशब्दः
क्षत्रियवैश्ययोरपि निर्गुणयोर्हनने एतदेव प्रायश्चित्तमिति दर्शयि-
तुम् ॥ १० ॥

ब्राह्मणवदात्रेष्याः ॥ ११ ॥

अत्रियी आपत्तगर्भी । तथा वसिष्ठोपि वूते—‘रजस्वला-
मृतुक्षातामात्रेयीमाहुः । अत्र हैष्य दम्पत्यं भवति’^१ इति ।
ब्राह्मणवदिति । स्वजातीयात्रेष्याः वधे स्वजातीयपुंवधवन्
प्रायश्चित्तमित्यतिदेशाः । विगुणविभागोपि इष्टव्यः । सगुणहन-
नप्रायश्चित्तं सगुणहनन एवातिदिश्यते । एवमस्तामिकद्रव्यपक-
रणो^२ पुनर्ब्रह्महत्यादिपु यदभिहितं तेन सहेतेषा विकल्पव्यवस्था-
समुच्चया अत्र हन्यमानगुणपेक्षया वेदितव्याः ॥ ११ ॥

गुरुतत्पगस्तसे लोहशयने शायीत ॥ १२ ॥

तत्र तत्पश्चादेन शयनवनिना भार्या लक्ष्यते । तथा यो मै-
थुनमाचरति स गुरुतत्पगः । मरणान्तिकं चेनत्प्रायश्चित्तम् । एव
रुतपतो हस्तिमन् लोके प्रत्यपत्तिर्न विद्यते । मरणात्तु पूतो भवति
अतीतस्योर्ध्वदैहिकमपि ज्ञातिभिरस्य वर्तव्यम् । अन्यत्रापि मरणा-
न्तिके दण्डे प्रायश्चित्ते चेनदृष्टव्यम् ॥ १२ ॥

द्वितीयप्रधे प्रथमोच्यायः.

इदमन्यतस्यैव प्रायश्चित्तम्—

सूर्मि ज्वलन्ति॑ वा श्लिष्येत् ॥ १३ ॥

सूर्मिशब्देनायस्मयप्रतिकृतिरुच्यते । इदमपि मरणान्तिक्षेव ॥ १३

लिङ्गं वा सवृष्टपणं परिवास्याज्वलावाधाय
दक्षिणाप्रतीच्योर्दिशोरन्तरेण गच्छेदा
निपतनात् ॥ १४ ॥

रूपाण्यपरिहरन्नित्यभिप्राय । परिवास्य छित्वा । एत-
त्प्रायश्चित्तत्रय बुद्धिर्गूविवक्षया । सम्भवपेक्षश्च विकल्पः ॥ १४ ॥

स्तेनः प्रकीर्य केशान् सैध्रकं मुसलमादा-
य स्कन्धेन राजानं गच्छेदनेन मां ज-
हीति तेनैनं हन्यात् ॥ १५ ॥

ब्राह्मणस्वर्णं हरति बलेन वज्ञनया चौर्येण वा यो ब्राह्मणः
स्तेन इति भीयते । तदेतत्प्रकीर्य केशानित्यादि । सैध्रको दद-
दासनीमितः । सैध्रकं मुसल स्कन्धेनाधाय राजानं गच्छेदिति
सम्बन्ध ॥ १६ ॥

स्तेनशासनप्रायि राजो वध इस्येतप्रदर्शयितु तदशासने दोपमाह—

अथाप्युदाहरन्ति—

स्कन्धेनाधाय मुसलं स्तेनो राजानमन्वि-

यात् । अनेन शाधि मां राजन् क्षत्रिध-
र्ममनुस्मरन् ॥ शासने वा विसर्गे वा
स्तेनो मुच्येत किल्विषात् । अशासनात्
तद्राजा स्तेनादाप्नोति , किल्विषमिति ॥

१६ ॥

शासनं वध । विसर्गो योक्षः । किल्विषं पापम् ॥ १६ ॥

सुरां पीत्वोप्णया कायं दहेत् ॥ १७ ॥

यज्ञातीयस्य या सुरा प्रतिपिछा तर्यवोप्णया अग्निवर्णया पी-
तया कायं दहेत् । ब्राह्मणस्य सर्वा प्रतिपिछा । अत एव हि सर्वा-
सुरां समतर्यवैकल्पेन निर्दर्शयति—

सुरां पीत्वा द्विजो मोहादग्निवर्णा सुरां पित्रेन* ॥ इति ॥
मरणान्तिकमेतन्मतिपूर्वके ॥ १७ ॥

अमल्या पाने कुच्छाब्दपादं चरेत्पुनरुप-
नयनं च ॥ १८ ॥

कुच्छाब्दपादः संवत्सरप्राजापत्यचतुर्भागः । ब्रह्महत्यादिपूर्कः
प्रायश्चित्तः ब्राह्मण एवाधिक्रियते नान्यः । कुत एतत्? ब्रह्मह-
त्यादिभिः पतति यः तद्वत् । कथमिति चेत् । पञ्चान्विद्यायां दर्श-
नात् । तत्र सुक्तं ‘यथेयं न प्रात्कृत्तः पुरा विद्या ब्राह्मणान् गच्छति’
इति प्रकल्प्य ‘तदेष श्लोकः—सेनो हिरण्यस्य सुरा पिंशं गुरोत्स-

द्वितीयप्रश्ने प्रथमोच्चाय.

ल्पमावसन् ब्रह्महा च । एते पतन्ति चत्वारं पञ्चमश्चाचरस्तैरिति ॥
अथ ह य एतानेव पञ्चामीन्वेदं न सह तेरप्याचरन् पाप्मना
लिष्यते^१ इत्यादि ॥

आह च मनु—

अतोऽन्यतममास्थाय विर्भिं विप्रस्समाहितः ।
ब्रह्महत्याकृतं पापं च्यपोहत्यास्मरत्या ॥^२ इति ॥

तथा सुरायामपि—

यथैवैका न पातव्या तथा सर्वा दिजोत्तमैः ॥^३ इति ॥

तथा—

सुवर्णस्तेयकुद्दिमो राजानम् ॥^४ इति ॥

एवमन्यान्यपि स्मृतिलिङ्गानि ‘ब्राह्मणो ब्राह्मण वातयित्वा’
इत्यादीनि द्रष्टव्यानि ॥ १८ ॥

अथ पुनरुपनयने विशेषमाह—

वपनव्रतनियमलोपश्च पूर्वानुष्ठितत्वात् ॥^५

ब्रतं सावित्रब्रतम् । नियमो भिक्षाचरणम् । चशब्दात्
मेखलादण्डधारणमपि गृह्णते । तत्र हेतु—पूर्वानुष्ठितत्वात् कु-
तस्य करणासम्भवादित्यर्थं ॥ १९ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

अमत्या वारुणीं पीत्वा प्राइय मूत्रपुरीपयोः।
ब्रह्मणः क्षत्रियो वैश्यः पुनस्संस्कार-
मर्हति ॥ २० ॥

मूत्रपुरीपयोरिते द्वितीयार्थं पद्मे ‘सुणं सुषो भवन्ति’
इति । अथं पुनस्संस्कारश्चान्द्रायणसहितो द्रष्टव्य । विडूराह-
छोकदर्शनात् ॥ २० ॥

सुराधाने तु यो भाण्डे अपः पर्युपिताः पि-
वेत् । शङ्खपुष्पीविपक्ने पडहं क्षीरेण
वर्तयेत् ॥ २१ ॥

सुराः यस्मिन् भाण्डे धयन्ति पिवन्ति तत्सुराधानम् । अत्र
पर्युपिताः उपसाऽन्तरिते काले निहिताः । शङ्खपुष्पीनाम समु-
द्रतीरे लताविशेषः । पर्युपितामु वासिष्ठ आह—

मद्यभाण्डस्थिता आपो यदि कश्चिद्विजः पिवेत् ।
पद्मोदुम्बुराविल्वपलाशानामुदकं पीत्वा त्रिरात्रिभिश्चु-
द्धयति ॥^३ इति ॥ २१ ॥

इदमन्यमरणे प्रायश्चित्तम्—

गुरुप्रयुक्तश्चेन्वियेत गुरुखीन् कुच्छ्रांश्चरेत् ॥

मरणसन्देहास्पदीभूतेषु गुरुणा चोदितदिशप्यो यदि त्रियेत स

छोक्त्य विषय । शास्त्राविरुद्धोदकुम्भोद्धारणा दिविषये प्रेरणमिदम् ।
दुर्गंदेशमनादिपु विषयेषु भ्रूणहत्यासममेव । गुरोशशास्त्रनिमित्तमृत्यु
विषय चतास्त्रापराधनिमित्तं तु मरणादेश वक्तुपिति । अगुरो पुन
श्रोदयितुहननप्रायश्चित्तमेव ॥ २२ ॥

एतदेवासंस्कृते ॥ २३ ॥

सस्कार सस्तुत शौचाचारादिलक्षणानुशासनं तदभावोऽसस्तुतं त
स्मिन्नप्येतदेव रुच्यूत्रयम् । एतटुक्तं भवति—शिष्यशासनाकर्तुं गुरो
प्राज्ञपत्रत्रयमिति ॥ २३ ॥

गुरुप्रसङ्गाद्विषयारिणो निघममाह—

ब्रह्मचारिणशशावकर्मणा ब्रतावृत्तिरन्यत्र मा- तापित्रोराचार्याच्च ॥ २४ ॥

शबकर्म अलङ्करणवहनदहनादि । तेन क्लेनं ब्रतावृत्तिरस्पनय
नावृत्तिः, उनस्पनयनम् । तदेतदन्यत्र मातापित्रोराचार्याच्च ।
तेषा शबकर्मण्यपि दोषाभाव । आह न मम—

आचार्य समुपायाय पितरं मातरं गुरुम् ।

निर्दृत्य तु भर्ती भेतान्न नतेन वियुज्यते' ॥ इति ॥

इदानीमन्यत्रापि पुनस्पनयननिमित्तेषु ब्रह्मचारिण इन्दिपत्रादा-
र्थीमशमाह—

स चेद्याधीयीत कामं गुरोरुचिठ्ठाँ भेषज्या- थे सर्वे प्राभीयात् ॥ २५ ॥

, स यदि ब्रह्मचारी रोगेणाभिमूयेत काम तथा भैपज्यार्थं सर्वं
मधु मासमपि प्राश्नीयादिति सम्बन्धः । तत्र ब्रतावृत्तिर्मासिति गुरो
रुच्छिष्टभोजनेऽपि । गुरु आचार्योऽभिप्रेत । अथ प्राशिते व्याधेर-
पगमस्ततो निवर्तेत । व्याधीयीत इहूगतावित्यस्य धातोरधिष्ठौं लि-
ड्डचात्मेनपदम्, यक्षसीयुटगुणादौ कृते कर्मकर्त्तरि व्याधीयीतेति
भवति व्याधिमान् भवतीत्यर्थः ॥ २९ ॥

गुरोरुच्छिष्टसर्वप्राशनेऽपि रोगशमनस्याप्यसम्भवे तु—

येनेच्छेत्तेन चिकित्सेत ॥ २६ ॥

गुरोरपि यत्प्रतिपिद्ध लशुनगृजनादि तेनापि चिकित्सा कार्ये-
त्वभिप्राय । ‘सर्वत एवात्मान गोपायेत्’ इति स्मृते ॥ २६ ॥

म यदाऽग्नदी स्यात्तदुत्थायादित्यमुपतिष्ठते
हंसदशुचिपादित्येतया ॥ २७ ॥

गदी व्याधित । ब्रह्मचारिणो व्याप्तिस्य सन्ध्योपासनादिनि
यमानुठानाशक्तो प्रायश्चित्तमेतत् । उत्तरेण चैतदेवाविरोधितात् ॥
तत्र गृहस्थस्येदम्—

दिवा रेतस्तिक्त्वा त्रिरपो हृदयङ्गमाः पि-
वेद्रेतस्याभि. ॥ २८ ॥

स्वभार्यायामेवैतत्प्रायश्चित्तम् । रेतस्या कृच रेतश्शब्दवल्म-
ताश्च ‘पुनर्मामैत्यन्द्रियम्’ इत्यनुकाक । तासु च भूमा शब्दप्र-

वृत्तिः । 'सृष्टीरुप दधाति' । इतिवत् । दिवागमनप्रतिपेष्ठं परिभाषायां
द्रष्टव्यं 'परस्थीपु च दिवा च यावज्जीवम्'² इत्यत्र ॥ २८ ॥

यो ब्रह्मचारी स्थियमुपेयात्सोऽवकीर्णी ॥ २९ ॥

संज्ञाकरणं व्यवहारार्थम् । तस्य च प्रयोजनं—'सप्तरात्र
रुत्वतद्वक्तीर्णिव्रतं चरेत्' । 'प्राणानिहोत्रलोपेनावक्तीर्णी' इति च ॥

स गर्दभं पशुमालभेत ॥ ३० ॥

पशुग्रहणं हिसाविपयेति स्तुतव्यतामाप्त्यर्थम् । अन्यथा तदनर्थकं
स्यात् ॥ ३० ॥

तत्रेता देवताः—

**नैरूक्तः पशुः पुरोडाशश्च रक्षोदेवतो यम-
देवतो वा ॥ ३१ ॥**

पुरोडाशदेवताभिधान 'यदेवत्यं पुरोडाश' इति परिभाषा-
मिद्दस्यानुवाद । निक्रमतिरक्षोयमाना च विग्रह । पुरोडा-
शे वात्तरये ॥ ३१ ॥

**शिश्रात्पाशित्रमप्स्ववदानैश्चरन्तीति विज्ञा-
यते ॥ ३२ ॥**

सान्नाय्यविकारस्यापि पशो प्राशित्रवचनाच्च शिश्रावयवादव
दातव्यम् । हृदयाद्यवयवमप्सु प्रनरितव्यम् । अन्यत् लोकिके
अग्नो कर्तव्यम् ॥ ३२ ॥

अपि वाऽमावास्यायां निश्चयग्निमुपसमा-
धाय दार्विहोमिकीं परिचेष्टां कृत्वा ह्वे
आज्याहुती जुहोति कामावकोणोऽस्य-
वकीणोऽस्मि कामकामाय स्वाहा ।
कामाभिद्रुग्धोस्यभिद्रुग्धोस्मि कामका-
माय स्वाहेति ॥

परिचेष्टा आज्यसंस्कारादिना । अग्निहोत्रिप्रयोग इत्यन्ये ।
पूर्वस्यासम्भव एतत्प्रायश्चित्तम् । यदा—स्वप्रप्रेरणसरुदसरुच्छ-
क्षिसदसद्गावर्णप्रयतोत्सर्गाद्येक्षया द्रष्टव्यम् । अत्र स्मृत्यन्तरो-
क्षम् ‘तस्याजिनमूर्धवालं परिधाय लोहितप्रसप्तगृहान् भैक्षं
चरेत् कर्माचक्षणः संवत्सरम्’¹ इत्यादि द्रष्टव्यम् ॥ ३३ ॥

हुत्वा प्रयताङ्गलिः कवातिर्यद्ग्निमभिमन्त्र-
येत्—सं मा सिद्धन्तु मरुतस्सभिन्द्रस्तं
वृहस्पतिः । सं माऽयमग्निस्तिश्चन्त्वा-
युपा च वलेन चायुपमन्तं करोत्तमेति ॥

हुत्वेत्युत्तरत्र निवृत्यर्थम् । प्रयताङ्गलिः शुद्धवद्वाङ्गलिः ।
अञ्गलिश्च द्विहस्तसंयोगः । कवातिर्यद् नात्यन्ताधिग्निमुखता
नात्यन्तपराद्गुमुखता तद्वितन्वन्निति । अन्युपस्थाने ‘सन्तिर्यद्ग्नि-
वोपतिष्ठेत् ‘नैनं प्रत्यन्न पराद्’ इति ॥ ३४ ॥ ॥

अथ महापातरविष्वाक्वादयश्च ज्ञातिभि कथं त्वाज्या^१ कथं वा मग्राज्या इति^२ तत्राह—

अथास्य ज्ञातयः परिपद्युदपात्रं निनयेयु-
स्तमसावहमित्थंभूत इति चरित्वाऽपः
पयो घृतं मधु लवणमित्यारब्धवन्तं
व्राह्मणा दूयुश्चरितं त्वयेति ॥ ३५ ॥

उदपात्रनिनयनेन सृत्यन्तर^१प्रसिद्धस्याङ्गस्य विधिरुक्तं । सोऽय प्रदर्शयेते—विश्राणा गुरुणा ज्ञातीना च परिपदि सत्रिधो नि रुतवानसीति पृष्ठे असावहमित्थभूत इति प्रतिबूयात् । इत्थंभूत इट पापं रुतवानसीति । एव ते सभाप्य उदपात्रं निनये-
युरिति सम्बन्धं । अवस्करादमेष्यपात्रमपा पूर्णमानीय दामेन कर्मफरेण वा पदा विपर्यस्येयु । स यदेव कृते चीर्णवित अच-
रमह प्रायश्चित्तमिति चरित्वा वृयात् । तमवादिपञ्चतयमारब्ध-
वन्तं व्राह्मणा दूयुः पृच्छेयु चरित त्वया यथाविधि प्रायश्चि-
त्तमिति ॥ ३६ ॥

ओमितीतरः प्रत्याह ॥ ३६ ॥

अभ्यनुज्ञावचनमेतत् । एवं तस्मिन् विन्दुन्दना ॥ ३६ ॥

चरितनिर्वेशं सवनीयं कुर्युः ॥ ३७ ॥

चरितनिर्वेशं चरितप्रायश्चित्तं सवनीयं सवनयोग्यं सवनश-
व्देन क्रतुरभिप्रेय । तेन याज्ययाजकमावमापादेयेयुरित्यर्थं ।

यदा—सोते प्राणिप्रसरमर्गसवन तत्र भग सत्त्वीय जातस
र्मादि तस्य कुर्युरिति यावन् । तथा च वसिष्ठ—‘प्रत्युद्धार
पुत्रजन्मना व्याख्यात’^१ इति । तदेतत् सपितृत्यागप्रत्युद्धारस
मन्य गौतमीये ‘त्यमेतिपतरम्’^२ इत्यस्मिन्द्याये विवृतम् । तदपि
प्रतीक्षणम् ॥ ३७ ॥

सगोत्रां चेदमत्योपयच्छेन्मातृवदेनां विभृ-
यात् । प्रजाता चेत्कुच्छ्रुद्धपादं च-
रित्वा यन्म आत्मनो मिन्दाऽभूत्पुनर-
ग्निश्वक्षुरुदादित्येताभ्यां जुहुयात् ॥ ३८ ॥

अप्रजाता नेच्चान्द्रायणम् । तत्र माहाप्रवरेषु स्वयमेवोक्तम्—
‘सगोत्रा गत्वा चान्द्रायणं कुर्याद् । ग्रते परिनिषिते ब्राह्मणीं न त्यनेन्मातृवद्गिनीवत्’^३ इति । विभृयादिति शेष । स्वयमेव
व्रवीति—‘मर्भों न दुष्ट्यति कश्यप इति विज्ञायते’^४ इति । मि-
न्दाहुतो पुन सर्वजाविशिष्टे । अशिष्टद्रव्यकत्वादाज्यद्रव्यं प्रती-
यात् ॥ ३८ ॥

परिवित्तः परिवेत्ता या चैनं परिविन्दति ।
सर्वे ते नरकं यान्ति दातृयाजकपञ्चमाः ॥
परिवित्तः परिवेत्ता दाता यथापि याजक ।
कुच्छ्रुद्धादशारात्रेण स्त्री त्रिरात्रेण शुद्धय-
तीति ॥ ३९ ॥

अहतदाराग्रिहोत्रसयोगे अग्रजे तिष्ठति य कनीयान् दारसयो-
गमग्रिहोत्रसयोग वा करोति स परिवेत्ता । इतर परिवेत्तः ।
परिवेत्तुर्म एव्या प्रयच्छति स ढात् । तमैव यो याजयति
स याजकः । एतेषां चतुर्णां हृच्छेण शुद्धि । यथा सह
परिवेत्ता भूयात् तस्या त्रिरात्रेष्वासेन शुद्धि ॥ ३९ ॥

अथ पतनीयृनि ॥ ४० ॥

बृश्याम इति वाक्यसमाप्ति । पतनीयानि पतनार्हाणि कर्माणि
महापातरेभ्य ईपत्रचूनानि ॥ ४० ॥

कानि पुनस्तानि—

समुद्रसंयनम् । ब्रह्मस्वन्यासापहरणम् । भू-
स्यनृतम् । सर्वपण्यैर्व्यवहरणम् । शूद्रसेव-
नम् । शूद्राभिजननम् । तदपत्यत्वं च ।
एपामन्यतमत्कृत्वा चतुर्थकाला मितभो-
जिनस्स्युरपोऽभ्यवेयुःस्सवनानुकल्पम् । स्था-
नासनाभ्या विहरन्त एते त्रिभिर्विषेस्तदप-
हन्ति^१ पापम् ॥ ४१ ॥

समुद्रसंयान नावाऽन्तरा द्वोपान्तरगमनम् । ब्राह्मणस्वन्या-
सापहरण निकेपहरणम् । भूम्यनृत साक्षे भूमिविषयानुनवा-
द । सर्वे पण्यैरव्यवहरणीपेरप्युभयतोद्विर्व्यवहरणम् । शूद्र-
मेष्यता तत्सवनमुच्यते । शूद्राया गर्भस्थापिन शूद्राभिजननम् ।

^१ एषाभ्युपेणु, एष भ्यपहरणु, तदपन्नन्ति.

शूद्राया स्वभार्यायामभिजातत्वम् । तदपत्पत्वं शूद्रस्य पुत्रभाव
स्तवाह पुत्रोऽस्मीत्युपजीवतम् । एषामन्यतमसिमन् रुते प्रायश्चित्त
चतुर्थकालाः चतुर्ये वाले येषा भोजन ते तथोक्ता मितभो
जिनः अल्पभुज अपोऽभ्यवैयुस्सवनानुकल्पं त्रिपवणल्लान
स्थानासनाभ्यामहोरात्रयोर्यथासहृच्च विहरन्त एते तत्पापं नि
भिस्सवत्सरैरपहन्ति अपमन्तीत्यर्थ ॥ ४१ ॥

यदेकरात्रेण करोति पापं कृष्णं वर्णं ब्राह्मण-
स्सेवमानः । चतुर्थकाल उदकाभ्यवायी
त्रिभिर्वपैस्तदपहन्ति पापमिति ॥ ४२ ॥

कृष्णो वर्णः चण्डालीयेरे । वर्णशब्दानुपपत्ते शूद्रेवेत्यपरो
तत्सेवन तद्विनाश । व्याख्यात चतुर्थकालत्वमन्तरसूत्रेऽपि । उ
दकाभ्यवायी त्रिपवणल्लायी एकरात्रेण सछलसन एवमाह । अ
भ्यासे च तदस्यास कर्मण पुन ग्रयोगाद । विदुषो शुद्धि
पूर्वगमन इदम् ॥ ४३ ॥

अथोपपातकानि ॥ ४३ ॥

वश्यन्त इति शेष । एतान्यपि पतनीयेभ्यो न्यूनानि ॥ ४३

अगस्यागमनं गुर्वीसखीं गुरुसखीमपपात्रां प-
तितां च गत्वा भेषजकरणं ग्रामयाजनं स-
ङ्गोपजीवनं नाव्याचार्यता गोमहिपीरक्षणं
यज्ञान्यदप्येवंयुक्तं कन्यादूपणमिति ॥ ४४ ॥

अगम्याः मातृपत्न्याद्या । ताश्च नारदो जगाद्—

माता मातृपत्ना शश्रूमातुलानी पितृपत्नसा ।

पितृव्यसखिशिष्यस्त्री भार्या पुत्रस्य या भवेत् ॥

दुहिता चार्यभार्या च सगोत्रा शरणागता ।

राज्ञी ग्रवनिता धात्री साध्वी वर्णोत्तमा च या ॥

आसामन्यतमा गत्वा गुरुतत्पत्रं चरेत् ।

शिशस्योत्कर्तनं दण्ड नान्यो दण्डो विधीयते^१ ॥ इति ॥

अत्र माता स्तन्यप्रदा । गुर्वा माता गुरुः पिता तयोस्सखी
च । यस्यापपा त्रा कन्या । उपपत्रिति पाठे पण्यस्त्री ।
पतिता वह्नहत्यादिभि ये पुरुष पतति, स्वर्णैश्च । तथा
च वसिष्ठ —

त्रीणि स्त्रियाः पातकानि लोके धर्मविदो विदुः ।

भर्तुवधो मूणहत्या स्वस्य गर्भस्य पातनमिति ॥^२

भेषजकरणं उपजीविका यस्य । ग्रामयाजन बहूता याजनम् ।
रङ्गोपजीवनं नर्तनेनोपजीवनम् । नाट्याचार्यता नर्तकेभ्यो न-
टशास्त्रस्य भरतविशाखिलादे प्रतिपादनम् । गोमद्विपीरक्षणमप्य-
पजीवनाय । एवंयुक्तं वेदनिन्दा, विप्रापत्राद, शत्रुपाणित्व,
अग्निगोब्राह्मणेभ्यो दानप्रतिषेध, अयाजयस्वमस्त्राजयपदार्थात्मक्रिय
इत्यादि । कन्यादूपणं तद्वप्न तद्वप्न वा रोहिणी काणा
विश्वरूपा बहुमुगाकुला मन्दगतिर्मन्दप्रज्ञा बहुमायणी दुर्गन्धगा-
त्रेत्यादि ॥ ४४ ॥

^१नारदभेदे १३-७५,

^२यस्यानपपात्रा

^३वसि.ध २८०७.

तेषां तु निर्वेशः पतितप्रवृत्तिद्वौ संवत्सरौ ॥४५

निर्वेशः प्रायश्चित्त पतिताना प्रवृत्ति जीवन भेदयृत्तिरित्यर्थ ।
अथ वा—ब्रह्महणो ब्रत ह्यो समत्सरो चरेत् ॥ ४६ ॥

अथाशुचिकराणि ॥ ४६ ॥

वद्यमाणानि गेदितव्यानि । तान्युपपातकेभ्यो न्यूनानि ॥४६

द्यूतमभिचारोऽनाहिताग्नेरुच्छवृत्तिता समावृत्त-
स्य जैक्षचर्या तस्य चैव गुरुकुले वास ऊर्ध्वं
चतुभ्यो मासेभ्यस्तस्य चाध्यापनं नक्षत्र-
निर्देशश्चेति ॥ ४७ ॥

द्यूतमक्षादिभिर्देवनम् । अभिचारः इयेनद्युष्टानम् । परि
देशे वाऽनवृते देशे एकैकरणिशाद्वरण तेन वर्निषुच्छवृत्तिता ।
स चानाहिताग्नेरशुचिस्तर । आहिताग्नेस्तु विहित । तथा हि—
वर्तयस्तु मिलोऽत्राभ्यामग्रिहोनपरायणः ।

इष्टीः पार्वायनान्तीयाः केवला निर्विपेत्सदा ॥ इति ॥¹

समावृत्तो गृहस्तस्य भिक्षाचर्या । तस्य च इ समावर्तनप्रभूमि
मासनतुष्टयादूर्ध्वं गुरुकुले रासः । अनस्तस्य मासद्वय मामनु
द्य वा गुरुकुलवाम इप्यत एव । तथा चापस्तम्य—‘द्वौद्वौ
मासो समाहित आनार्थवुले वसेत् भूयश्श्रुतमिच्छन्’ । इति
तस्येवोक्तरक्षणात् कालादूर्ध्वं यद्यथापनं तदप्यशुनिररम् ।
अतश्चेतत् ज्ञापित यावन्मरण विद्यासङ्घह कार्य इति । तदुक्तप्-

वलीपलितकालेऽपि कर्तव्यश्चुतिगङ्गृहः ॥ इति ॥

नक्षत्रनिर्देशो ज्येतिदशास्त्रोपनीवनम् । चशब्दान् प्रतिशेषलेखनग्रहस्यपरपारोपनीवनानि गृहान्ते ॥ ४७ ॥

यान्येतान्यशुचिस्तरणिः—

तेषां तु निर्वेशो द्वादश मासान्द्रादशार्धभासान्
द्वादश द्वादशाहान् द्वादश पदहान् द्वादश-
ऋग्यहान् द्वादशाहं पदहं ऋग्यहमहोरात्रमेका-
हमिति यथाकर्माभ्यासः ॥ ४८ ॥

अत्र पदहात्प्राण्ये अहा निर्दिष्टाः वान् प्राजापत्येन यान-
गेन । पदहार्दीस्त्वनशनेन । यथा पापम् कर्माभ्यासात्तत्त्वा
मेवा । तत् गुरुभ्यासे गुरुराल्लः । मध्यमे मध्यमे । छां छुः ॥

पतितानामेव तिभिदाह—.

- अथ पतितास्समवसाय धर्माश्चेरुर्युरितेरत्तरया-
जका इतगेतराध्यापका मिथो विवहमानाः
- पुत्रान् सन्निष्पाद्य वूयुर्विप्रवज्ञतासमन् ए-
वमार्यनिष्ठि संप्रतिपत्स्यथेति । अयादि न
सेन्द्रियः पतति तदेतेन वेदिनश्चमृद्दीनो
हि साङ्गं जनयतीति ॥ ४९ ॥

गम्यमाय गम्यूरं परस्तरं पतिता धर्माश्चेदः ।

तेषां तु निर्वेशः पतितप्रवृत्तिद्वौ संवत्सरौ ॥४५

निर्वेशः प्रायश्चित्तं पतितानां प्रवृत्तिः जीवनं भेद्यगृच्छिरित्यर्थः ।
अथ वा—ब्रह्महणो ब्रतं द्वां सवत्सरौ चरेत् ॥ ४६ ॥

अथाशुचिकराणि ॥ ४६ ॥

वश्यमाणानि वेदितव्यानि । तान्युपपातकेभ्यो न्यूनानि ॥४६

द्यूतमभिचारोऽनाहिताग्नेऽस्तुवृत्तिता समावृत्त-
स्य भैक्षचर्या तस्य चैव गुरुकुले वास ऊर्ध्वे
चतुभ्यो मासेभ्यस्तस्य चाध्यापनं नक्षत्र-
निर्देशश्चेति ॥ ४७ ॥

द्यूतमशाद्विभिर्देवनम् । अभिचारः इयनाद्यनुटानम् । पर्य-
क्षेत्रे वाऽनावृते देशे एकैकवणिशास्त्ररणं तेन वर्त्तमुच्छृच्छिता ।
स चानाहिताग्नेऽस्तु चिरः । आहिताग्नेऽस्तु विहित । तथा हि—
वर्तयेऽस्तु सिलोऽष्टाभ्यामपि होत्रपरायणः ।

इष्टीः पार्वायनान्तीयाः केवला निर्विषेत्सदा ॥ इति ॥'

समावृत्तो गृहत्यस्तस्य भिक्षाचर्या । तस्य चैव समावर्त्तनप्रवृत्ति
मासचतुष्टयाद्बूर्ध्वं गुरुकुले वासः । अतस्तस्य मासद्वयं मासचतु-
ष्टयं वा गुरुकुलवाम इष्यत एव । तथा चापस्तम्ब—‘द्वैद्वयो
मासौ समाहित आचार्यवुले वमेन् भूषश्श्रुतमिच्छत्’^१ । इनि
तस्येवोक्तव्यस्तात् कालद्वूर्ध्वं यदध्यापनं तदप्यगुनिराप्तम् ।
अतश्चेत् तद्वापि यावन्मरणं विद्यामद्वहं कार्यं इति । तदुक्तम्—

^१ मनु. ४-१०.

^२ आप. घ. १-१३-१५०.

स्स्युर्यो हि दधिधान्यामप्रयत्नं पप आत्म्य
मन्थति न तच्चित्पृष्ठा धर्मकृत्येषुपयोजय-
न्ति । एवमशुचिशुक्लं यन्निर्वर्तते न तेन
सह सम्प्रयोगो विद्यते ॥ ५० ॥

अपतितायामपि जनन्या पतितादुत्पत्तश्चेत् पतित एव भवती-
त्येतदनेन कथयते । कस्य हेतो ? यावता जन्योमि उत्पन्न ।
मिथ्यैतदिति । हारीतग्रहण पूजार्थं नेद मत पर्युदासितुम् ।
अत्र दधिधानीसाधम्यात् स्त्रीणा भीजप्राधान्यं दर्शयति । तथा
द्रव्यान्तरनिष्पत्यायतनत्वं दधिधात्या एव । आसामप्यशुचिशुक्ला
धारत्वम् । यथा च दधिधान्या प्रयतायामातचितादप्रयताद्बो
मथननिष्पत्त नवनीत इति न धर्मकर्येत्विष्टचादिषु उपयुज्यते ।
एवमशुचिशुक्लनिष्पत्तदितेन पुस्ता न धर्मसम्बन्धो विधीयते ।
अथ यदुक्त 'न सेन्द्रियं पतति' इति तत् मिथ्यव । कथ ?
इहि पुरुषो भवत सोपाधिको निरुपाधिरश्च । यो निरु
पाधिक परमात्मा तस्याकर्तृत्वम् । सोपाधिकस्तु पुण्यापुण्ये
करोति तत्पल च अनुभवति । उपाधिश्च बुद्ध्यादिर्देहपर्यन्त ।
स हि क्षेत्रज्ञ । तस्मिन्नश्चाहप्रत्यय । स च मूत्रात्मा स
देहोऽहस्तार मन ॥

योऽस्यात्मनः कारणिता त क्षेत्रज्ञ प्रचक्षते ।
य करोति तु कर्माणि स भूतात्मोच्यते शुर्वै ॥ इति ॥¹

ततो देहोपि कर्तृत्वदेव पतति । एव च उत्ता मृतेष्वपि
पतितेषु तस्मिण्डाना तद्देहस्पर्शनादि शिष्टनौभ्युपगम्यते । तस्मा

णान् यजनयाजनाध्ययनाध्यापनदानप्रतिग्रहलक्षणान् । अत परस्परं विवहमनेषु यदि पुत्रा निष्पत्ता भवेयु तश्चिलादिताननुपनीय एवं पितरो ग्रुषुः । विष्प्रग्रजत निर्गच्छतास्मतः अस्मान् त्यक्ता निर्गच्छत । निर्गता आर्यान् प्रतिपत्स्यथ यृथमार्यान् प्रतिपत्स्यथ अपिशब्दस्सम्बाधनावनन । आर्ये किल यूय सम्प्रयोग प्रतिपत्स्यथेति । आर्या एव युप्माकमुपनेतारो भावप्यन्तीति । पतितपुत्रा अपि तैससंसर्गाभावे शुचयो भवन्ति । सन्मर्गे हि संसर्गपतनमिति । ननु पतितपुत्रत्वादपि तद्वतीत्याशङ्कच्चाह—अधापि न सेन्द्रियः पतति । यदपि न पिता पतति तथाऽपि न सेन्द्रिय इन्द्रियेस्तह न पतति तस्मात् न हि पतनीयकारणम् । न चेन्द्रियाणि करणानि पतिनानि । कर्तुकरणयोश्च पृथक् प्रसिद्ध उपस्थेन्द्रिय च कर्मेन्द्रियम् ।

श्रोत्र त्वक्क्षुपो निहा नामिका चैव पञ्चमी ।

पायूपस्थं द्रस्तपाद वारुचेन दक्षमी स्मृता ॥ इति*॥

पुत्राश्रेन्द्रियनिष्पादिता । तथा च मन्त्र—‘अङ्गादङ्गात्सम्पत्तिः’[†] इत्यन्त दरगसमानाधीन । जथोच्येत् सर्वे रेव पितृगुणे पुत्रस्थैर्विवरणम् । अपि पतितले तदपि स्पान्—तदेतेन योदितव्यं दृश्यते ह्यमर्योऽङ्गहीनोपि साङ्गं जनयृति साङ्गोऽप्यङ्गहीनम् । जतो नानेष्व पतितपुत्रेणापि पतिनेन भवितव्यम् ॥ ४२ ॥

अमु तायत्पक्ष दूषयति—

मिथ्यैतदिति हारीतो इषिधानीसधर्माः स्त्रिय-

स्स्पुर्यो हि दधिधान्यामप्रयतं पय आतच्य
मन्यति न तच्छिष्टा धर्मकृत्येपूष्योजय-
न्ति । एवमशुचिशुक्लं यन्निर्वर्तते न तेन
सह सम्प्रयोगो विद्यते ॥ ५० ॥

अपतितायामपि जनन्या पतितादुत्पत्तश्चेत् पतिन एव भवतो-
त्येतदनेन कथ्यते । वरय हेतो ? यावता जन्योपि उत्तम ।
मिष्येतदिति । हारीतग्रहण पूजार्थं नेद मत पर्युदसितुम् ।
अत्र दधिधानीसाधभ्यान् श्वीगा वीजप्राधान्य दर्शयति । तथा
द्रव्यान्तरनिष्पत्यायतनत्व दधिधात्या एव । आसामप्यशुनिशुक्ळा-
धारत्वम् । यथा न दधिधान्या प्रयतायामातचितादप्रयताहम्मो
मथननिष्पत्त नवनीत इति न धर्मवर्णेष्विष्टश्चादिपु उपयुज्यते ।
एवमशुचिशुक्लमिषादिनेन पुंसा न धर्ममन्यो विधीयते ।
अप यदुक्त 'न सेन्द्रिय पतति' इति तत् मिष्यैव । वथ !
हो हि पुरप्ते भवत सोपाविश्वे निरूपाविक्षा । ये निरु-
माधिग परमात्मा तस्यासर्वत्वम् । सोपाविक्षस्तु पुण्यापुण्ये
करोति तत्कलं च अनुभवति । उपाविश्व बुद्ध्यादिर्देहपूर्वतः ।
स हि क्षेपज्ञ । तस्मिन्द्वाहप्रत्यय । स न मूलात्मा स
देहोऽहकार भवत ॥

योऽस्यात्प्रनः कारयिता तं क्षेपज्ञ प्रचक्षते ।
य करोनि तु कर्माणि स भूतात्मोन्यते शुर्प ॥ इति ॥

ततो देहोपि रक्तृत्वादेव पतति । एव च रक्ता मृतेवनि
पतिषेपु तःसप्तिणाना तद्देहसर्वतांदि शिरोनाम्युपगम्यते । तस्मा

दशुनिशुलोत्पन्नानामशुचितमेव । तथा च स्मृति—‘पतितोत्प
न् पतितो भवतीत्याहु’ ॥ इति । यदप्युक्तम् ‘अङ्गहीनोपि
साङ्गम्’ इति तटपि ग्रहस्थितिवशात् आहारविशेषवशाच्च युक्त
म् । इह तु सेन्द्रिय एव पतीत्युक्तम् । इति—स्त्रीपुमाम्या
हि पुत्रो जन्यते । यद्यत्रापि पुमानङ्गहीन स्त्री तु साङ्गा भवत्येव ।
ततोऽस्याङ्गानि प्रवर्तन्ते । मनु—

पितुर्वा भजते शीलं मातुर्वा भयमेव वा ॥ इति ॥

इदं चान्यत्—मूर्यसो धर्मी कारणगता कर्यं भवन्ति ।
तत्र शुरुदयो गुणा पुत्रे न भवन्तीति प्रमाणशून्य वन् । अत
एव तदपि मिथ्येव । तस्मान् तेन सह सप्रयोगो विद्यते
इति स्थितम् ॥ १० ॥

यद्यपि सप्रयोगो न विद्यते, तथाऽपि प्रायश्चित्त तस्यास्ती
त्वाह—

अशुचिशुलोत्पन्नानां तेषामिच्छतां प्रायश्चित्तिः।
पतनीयानां तृतीयेऽशस्त्रीणामंशस्तृतीयः
॥ ५९ ॥

पतनीयप्रायश्चित्त यत्कूरु ‘नतुर्धवाला मितभोजिनमस्यु’ इति
तस्य तृतीयो भाग पतिनोत्पन्नाना प्रायश्चित्तम् । स्त्रीणा तदु-
त्पन्नाना तस्यापि तृतीयो भाग नवमभाग इति याम् । तप
तौल्येऽपि तद्विनित्ये स्त्रीणा दोपलाघवमवगम्यम् । तथा च विनित्य
युक्तिमेवाह—

‘पतिनोत्पत्तः पतितो भवति’ इत्याहुरिति । अत्र स्थिया हि परगमीति कथमुपेयामिति ॥ ९१ ॥

‘सर्वपञ्चेव्यवहरणम्’ इति पतनीयमुक्तं, तत्र किल विषये किञ्चिदुच्यते—

भोजनाभ्यञ्जनादानाददन्यत्कुरुते तिलैः ।
श्वविष्ठायां क्रिमिरूत्वा पितृभिस्तह मज्जतीति ॥
न त्र तिरोहितं किञ्चिदस्ति ॥ ९२ ॥

पितृन्वा एष विक्रीणीते यस्तिलान्विक्रीणीते ।
प्राणान्वा एष विक्रीणीते यस्तण्डुलान्विक्रीणीते ॥ ९३ ॥

एषा निन्दा तिलतण्डुलयोर्बिक्रयस्य ॥ ९३ ॥
सुकृतांशान्वा एष विक्रीणीते यः पणमानो
दुहितरं ददाति ॥ ९४ ॥

मुद्रत पुण्यं तदंशा. सुकृतांशाः । पणमानो योऽन्यस्य
पुण्यं गृहीताऽन्यस्यै द्रव्यान्तरप्राप्त्यर्थं प्रयच्छति ॥ ९४ ॥

अथ प्रसङ्गात् पण्यमाने—

तृणकाष्ठमविकृतं विक्रेयम् ॥ ९५ ॥

तृणविगाराः रञ्जामनकृयदयः । शाष्ठिगाराः सुपुण्डप्रति-
मादयः । तदैवं तृणं काढें त्राघोरप्यापदि विक्रेयम् ॥ ९६ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

पश्चावश्चैकतोदन्ता अदमा च लवणोदृतः ।

एतत् ब्राह्मण ते पण्यं तन्तुश्चारजनीकृत इति॥

ब्राह्मणमाह—हे ब्राह्मण ! तेषेतत्पण्यं यदेकतोदन्ता पश्चाव
शृङ्खिणस्तेऽप्यैकतोदन्ता अदमा पापाणश्च लवणोदृतो लवणव-
र्जित । तन्तुश्चारजनीकृत कुमुम्भदुङ्कुमहरिद्रिघराजित इत्थर्थं ॥

पातकविशिष्टिं तेषु पण्यापाप्याना येषु मायश्चित वक्तव्यं तदु-
च्छयते—

पातकवर्जीं वा वधुं पिङ्गलां गां रोमशां सर्पि-
पाऽवस्तित्य कृष्णैस्तिलैखकीर्यानूचानाय
दद्यात् ॥ ५७ ॥

वाशावदी वश्यमाणेन मायश्चित्तिरित्यार्थ । वभुपिङ्गलयोर्वि-
कल्पार्थां वा । रोमशाम् । एवभूता गा गृतेन धाऽम्यन्य तामेव
कृष्णतिलैखकीर्यं वहश्चत्ताय नालणाय दद्यात् ॥ ५७ ॥

कूदमाण्डेद्वादशाहम् ॥ ५८ ॥

जुहुयादिति शेष ॥ ५८ ॥

यदर्वाचीनमेनो भ्रूगहत्यापास्तस्मान्मुद्यते
इति ॥ ५९ ॥

अवर्णोनमर्वक्तन फलविधो ॥ ६९ ॥

पातकाभिशंसने कुच्छुः ॥ ६० ॥

पातस्ययमित्युक्तिमत्रे प्राजापत्योऽय प्रायश्चित्त तस्यानृतेन पात-
केनाभिशास्तस्य ॥ ६० ॥

अथास्मिन्नेव विषेऽभिशास्तुराह—

तदव्द्वोऽभिशांसितुः ॥ ६१ ॥

तदिति कुच्छु प्रतिभिर्दशति । ब्रह्मणामृतेन पातकेनाभि-
शंस्य वत्सर प्राजापत्यव्रत चरेत् । अत्र मौतम—‘ब्राह्मगाभि-
शासने दोषस्तावान् । द्विरनेनसि’^१ ॥ ६१ ॥

पतितमम्प्रयोगे सति कियता कतमेन सम्प्रयोगेन पतति तत्रो-
भय वक्ति—

संवत्सरेण पतति पतितेन समाचरन् ।

**याजनाध्यापनाद्यौनान्न तु यानासनाशनादि-
ति ॥ ६२ ॥**

यानासनाशनैस्वत्सरेण पतति । न तु याजनादिभिस्वत्सरेण ।
किं तर्हि^२ सम्पन्थमाप्नेण सद्य एवेतर्थ । अन्तरद्वालात् या-
जनादीना बहिरङ्गलाच्च यानादीना तद्युक्ता योजना । याजन नाम
प्रस्तुतिग्यजमानसम्बन्ध । शिष्योपाध्यायसम्बन्धोऽयापनम् । व-
न्यादानप्रतिग्रहक्षणसम्बन्धो योनम् । यानादेवस्या शाश्वायामे-
वस्तिम् तु अरे व्याख्या वा ॥ ६२ ॥

^१ मौ प. ३३ १६

अमेध्यप्राज्ञाने प्रायश्चित्तं नैष्पुरीष्यं तत्सप्तरात्रे-
णावाप्यते । अपः पयो घृतं पराक इति
प्रतिश्यहमुप्णानि स तत्कुच्छूः ॥ ६३ ॥

अमेध्यशब्देन श्वापदोपूखरादीना मास लशुभगुञ्जनपल्लुक्षाद-
यश्च गृह्णन्ते । अवादीनि श्रीण्युप्णानि । पराक उपवास प्र-
तिश्यहम् । एवमेवैकस्मिन् क्लेसि सनि द्वादशा सम्पद्यन्ते । तस्ये-
तस्य दृच्छ्र इति सज्जा ॥ ६३ ॥

त्रयहं प्रातस्तथा सायं त्रयहमन्यदयाचित्तम् ।
त्रयहं परं तु नाश्रीयात् पराक इति
कुच्छूः ॥ ६४ ॥

अयमीपि द्वादशाह एव ॥ ६४ ॥

अतिवालदृच्छ्रमाह—

प्रातस्तायमयाचित्तं पराक इति त्रयश्चतूरात्राः
स एपः स्त्रीवालवृद्धानां कुच्छूः ॥ ६५ ॥

एवैकमेवाहः पर तु नाश्रीयात् । अनश्चतुरहोऽयम् । वालाद्
ग्रहणमशक्तिप्रसणम् ॥ ६५ ॥

यावत्सकृदाददीत तायदश्रीयात्पूर्ववत्सोऽतिकृ-
च्छूः ॥ ६६ ॥

पूर्ववदित्येतेन सर्वातिक्षेपो भासे आसनियमार्थं सर्वद्वहणम् ।
ग्रासस्तु शिष्यण्डपरिमितं पाणिपूरणात्मो वा ॥ ६६ ॥

अब्दक्षमृतीयः स कुच्छातिकुच्छः ॥ ६७ ॥

एतत्त्वोपि द्वादशाहोऽब्दक्षो भवेत् । तृतीयप्रहण समुच्चितानामेपा सर्वप्रायश्चित्तत्प्रदर्शनार्थप् । यथाऽय तृतीयो ववति तथा कुयोदित्यर्थ । यदा—चतुर्पुर्वं त्र्यहेषु तृतीयत्ववहोऽब्दक्षो भवति । प्रथमद्वितीयौ चोदनभक्षे । चतुर्थं पाणक इति । स एष ऊच्छ्रातिरुच्छ ॥ ६७ ॥

अथ सच्चायतमुच्यते—

कुच्छे त्रिपवणमुदकोपस्पर्शनम् ॥ ६८ ॥

त्रीणि सवनानि प्रातर्मध्यदिन सायमिति उपस्पर्शनं स्तानम् ॥

अधश्शायनम् ॥ ६९ ॥

उपरि स्तूपिषु शयननिषेध । अनुपस्तीर्णं देशे शयनमध्यश्शयनमित्यपरे ॥ ६९ ॥

एकवस्त्रता केशद्वमश्रुलोमनखवापनम् ॥ ७० ॥

अधोक्तरीयं प्रतिपिघ्यते ॥ ७० ॥

एतेदेव स्थियाः केशवपनवर्जं केशवपनवर्जम् ॥

यो यावन्नियम रुचेषु पुरुपस्योक्त् स एव स्त्रीणाप् । वृ-
च्छुचरणे केशवपर्वं तु वर्जयते । द्विस्किरुक्तप्रयोजना ॥ ७१ ॥

इति द्वितीये प्रथमोऽध्याय ।

एवं तावद्वृष्टचारिधर्मप्रसङ्गात् प्रसक्तानुप्रसक्त विहितए । अधुना
ग्रहस्थधर्मा उच्यन्ते । तत्र प्रथम तावत्सक्षिप्याह—

नित्योदकी नित्ययज्ञोपवीती नित्यस्वाध्यायी
वृपलानवर्जी । क्रतौ च गच्छन्विधिवच्च
जुह्वन् व्राह्मणश्चवत्ते व्रह्मलोकात् ॥ १ ॥

निशोदकी उदकमण्डलुहस्त । निलयज्ञोपवीती । निशी-
तिप्राचीनावीतिम्यामन्यत्र । नित्यस्वाध्यायी अन्यग्रानध्यय-
नात् । वृपलशूद्र । अन्नग्रहणादाम प्राणसशये तदस्थि-
त्यर्थमध्यनुज्ञातमेव । करु अर्तेर्मतिकर्मणो गर्भाधानक्षमरात् ।
न वसन्तादि । तत्र गच्छन् मेधुनमाचरन् । आह—

करुस्स्वाभाविकः स्त्रीणा रात्रयपोदश स्मृताः ।
चतुर्भिरितिरैससार्थमहोभिम्सद्विगाहतैः ॥

तासामाद्याश्चतस्स्तु निन्दितैकादशी च या ।
नयोदशी च शेषास्तु प्रशस्ता दश रात्रयः¹ ॥

एतच्च स्वमार्यायामेव । गिधिवच्च जुह्न् श्रुतिस्मृतिनोदितेन मा-
र्गेण । व्रह्मलोकान्न च्यवते । व्रद्य च तछोऽश्र व्रह्मगेत्

तस्मान्न च्यवते न भैद प्रतिपद्यत इत्यर्थ । अनेन प्रकरणगृहस्थस्यापि
स्वाश्रमविहितकर्मणामुक्तिमनुमनुने । आह च याज्ञवल्क्य —

न्यायार्जतधनस्तत्त्वाननिष्ठोऽप्तिधिपिण्यः ॥

श्राद्धस्तस्त्ववादी च गृहस्थोऽपि पिष्टुच्यते' ॥ इति ॥

तथा च धर्मस्वन्वन्वाह्यणम्—‘सर्व एते पुण्यलोका भवन्ति ।
नहस्थोऽस्तुत्वमेति’ इति ॥ १ ॥

‘कलो च गच्छन्’ इत्युक्तम् । तत्त्वं ‘प्रजानिश्श्रेयसम्’^१
इति गृहेयपूर्कम् । प्रजाना च जीवनं कथं भवतीति दायवि-
भागप्रश्नणमारम्भते । तत्र परटतिरूपा श्रुतिषुदाहरति —

मनुः पूत्रेभ्यो दायं व्यभजदिति श्रुतिः^२ ॥ २ ॥

पुत्रग्रहणात् पुस एव विभेदू, न दुहितु । तथा च
श्रुतिः —‘तस्माल्क्ष्यो निरिन्द्रिया अदायादी’^३ इति । स्मृतिरपि —

विभाग चेतिपता कुर्यादिच्छया विभजेत्सुताम् ॥ इति ॥

तत्र दातव्यद्वयद्वयविभाग इदानी कर्तव्य इति विधिकल्पता ॥ २ ॥

तत्राय प्रकार —

समदाससर्वपामविशेषात् ॥ ३ ॥

न विशेष वश्चिच्छूयते विषयो भाग इति । अथ तु
समो विभाग सवर्णपुत्राणामोरसाना समानगुणाना च । न त्व-
सवर्णपुत्राणामनौरसानामसमानगुणानाम् ॥ ३ ॥

अस्मिन्नेव विषये उद्धारयुक्तं विभागमाह—

वरं वा रूपमुद्धरेज्ज्येष्ठः ॥ ४ ॥

वरमुत्कृष्टरूपद्व्यगुद्धरेत् घट्यात् ॥ ५ ॥

किं तत्र प्रमाणम्?

तस्माज्ज्येष्ठं पुत्रं धनेन निरवसाययन्तीति श्रुतिः ॥

निरवसायनं पृथक्करणम् । धनेनोपतोष्य पृथक्कर्तीत्यर्थः ।
अनया श्रुत्याऽविशेषादिति हेतुः अपस्थापितो भवति ॥ ६ ॥

। दशानां वैकमुद्धरेज्ज्येष्ठः ॥ ६ ॥

सर्वं धनजातं दशधा विभज्य ज्येष्ठस्यैको भाग उद्धारः
कार्यः । दशसंख्याधिकेषु सत्त्वेष विभागो लाभाय भवति ।
न तु दशसंख्यान्यूनेषु । एतातुद्धारौ गुणवज्ज्येष्ठविषयौ वेदि-
तव्यौ ॥ ६ ॥

.सममितरे विभजेरन् ॥ ७ ॥

सर्वं धनजातं दशधा विभज्य ज्येष्ठस्यैको भाग उद्धारः
कार्यः । अवशिष्टनवभागान्तिरे पुत्रास्तसं विभन्नेरन् ॥ ७ ॥

पितुरनुमत्या दायविभागस्तति पितरि ॥

तदनिच्छया विभागे दोषा अपि भवन्ति ॥ ८ ॥

नतुर्णा॒ वर्णनां॑ गोश्चाजावयो॒ ज्येष्ठांशः॥१

अशनियमेनोद्धार । मृते जीवति वा पितरि गोश्चाजाविष्वेत् । इते सम विभजेत् । पिमवादिना ज्येष्ठभागद्वयावशिष्टस्याप्याधिक्ये सति विजेयम् ॥ ९ ॥

एव समानवर्णस्त्रीपुत्रविष्ये सति विभाग उक्त । अथ—

नानावर्णस्त्रीपुत्रसमवाये दार्य दशांशान्
कुल्वा चतुरस्त्रीन् द्वावेकमिति यथाक्रमं विभजेत् ॥ १० ॥

नानावर्णस्त्रियो व्राजणादिस्त्रिय । तत्पुत्रसमवाये सति सर्वदशवा विभज्य चतुरोशान नाल्पणीपुत्रो हरेत् । इतरेषु पद्मसु नीनशान सत्रियामुन । तत्परिशिष्टेषु प्रिपु द्वी पश्यामुन । तस्यैतद्वशिष्टाश शूद्रामुत । एव सत्रियोपि भुजम्य वर्णक्रमात् पोदाहनात् त्रिव द्वावेकमिति यथाक्रम प्रस्त्वयेत् । तथा वेदयोपि स्वपुत्राय द्वावेकमिति विभजेत् । अमल्यो विष्मितिभाग ॥

औरसे तूत्पन्ने सवर्णस्तृतीयांशहराः ॥११

ओरसपुत्रो वश्यने ‘सवर्णाया मरण्टनायाम्’ इति । तरिम्चूत्पन्ने सवर्णस्तृतीयाशहरा भवेयु । सर्ववनगात् तैया पिमम्य तेषामेव पौटा ममाय त्रीन् द्वावेकमिति कापयेत् ॥ १२ ॥

सवर्णपुत्रानन्तरापुत्रयोरनन्तरापुत्रञ्चेहुणवान् स ज्येष्ठांशं हरेत् ॥ १२ ॥

गुणवान् हि श्रुतिशीलादिज्येष्ट ॥ १२ ॥

गुणवत्पुत्रस्य ज्येष्ठाशहरणे कारणमाह—

गुणवान् हि शेषाणां भर्ता भवति ॥ १३ ॥

आहारदानादिगुणवत्व समर्थ एव । अतो ज्येष्ट गुणवत्प्राप्त्या छत ॥ १३ ॥

‘ओरसे तूतपत्रे’ इत्युक्तम्, तत्र मर्वस्यौसनिमित्तश्रहणे प्राप्ते परिभाषेः—

सवर्णायां संस्कृतायां स्वयमुत्पादितमौरसं

पुन्रं विद्यात् ॥ १४ ॥*

पाणिश्रहणेन शास्त्रलक्षणेन तस्या स्वयमुत्पादित औरसी न क्षेपजात ॥ १४ ॥

एव तप्रसङ्गात् पुत्रप्रतिनिधीनाह—

अभ्युपगम्य दुहितरि जातं पुत्रिकापुत्रमन्यं
दौहित्रम् ॥ १५ ॥

विद्यादिति वर्तने अभ्युपगम्य मवाद्यासमदर्थतया दुहिता दीयो

* अशाप्युदाहरणिः—

‘अद्वाद्वात्समवाम दृश्यादपि नापरे ।

जामा व पुत्रनाम चिं स जाव शरदशर्तामिति ॥

शाव दृश्यपाठ शाचदधिका दृश्यते ॥

तस्या जात दोहिन पुत्रिपुत्र मिद्यात् । अन्यत्वमोरमापेक्षया
तस्यास्य गाणत्वप्रदर्शनार्थम् । अन्य दोहिनमित्यस्यापरा व्याख्या—
अन्य असवादपूर्वक दत्ताया जात त दोहिनमेव मिद्यात् ॥ १६ ॥

पुत्रिपुत्रेवरक्षण पुत्रो मातामहस्यैतत्प्रकर्यति—

अथाप्युदाहरन्ति—

आदिशेत्प्रथमे पिण्डे मातरं पुत्रिकासुतः ।
द्वितीये पितरं तस्यास्तृतीये च पितामह-
मिति ॥ १६ ॥

पिण्डपितृयज्ञे क्रियमाणे प्रथम पिण्ड मातरमुदिश्य दद्यात् ।
स्त्रिया पिण्डदान वचनप्रामाण्याद्रवति । पितृस्थानीया हि सा
द्वितीय मातु पितरमात्मनो मातामहम् । तृतीय तस्या पिता-
महमात्मनो मातामहपितरम् । यदा—मातर परिहास्ये पि-
ण्डदानम् । एतत्वमनेते प्रदीर्शतम् । तत्राप्युक्तम् । वथ नु खलु
पुत्रिपुत्रस्य पिण्डदान भवति निमृष्टा एतत्तेऽमुप्ये तत मम पितामह
ये च त्वामन्वेतत्तेऽमुप्ये प्रितामह प्रपितामह ये च त्वामन्वेतत्तेऽ
मुप्ये प्रपितामह ये च त्वामन्विति । अमुप्ये अमुप्या इनि
स्तमातर निर्दिशति ॥ १६ ॥

मृतस्य प्रसूतो यः श्रीवव्याधितयोर्वाऽन्ये-
नानुमते स्वे क्षेत्रे स क्षेत्रजः ॥ १७ ॥

गृतस्य स्वे क्षेत्रे प्रसूत इति नम्नम् । स्वक्षेत्रे स्वपाणिग्र

हणादिना संस्कृते । कार्यानभिज्ञः कलीवः तृतीया प्रहृष्टि । व्याधितस्तीव्रोगेण प्रजोत्पादनासमयोँ गृहने । एषा व्रयाणां मार्यायामन्येन आशा वा पित्रा वाऽनुमते देवरेणोत्पादितः सेवने भवति ॥ १७ ॥

स एप द्विपिता द्विगोत्रश्च हृयोरापि स्वधारि-
क्यभारभवति ॥ १८ ॥

स एप क्षेत्रनः द्विपिता ही पितरो गो जननः शेरग-
श । द्विगोत्रलमप्यस्य तद्वित्राम्यकेव । गोत्रभेदे सत्यस्य प्रयो-
जनम्—स्वथा पिण्डोद्दादि । रित्यं मृतस्य यज्ञतिरित्यने
द्रव्यम् ॥ १८ ॥

गुरुभूषाविवाहपिण्डदानप्रहणस्योपगमार—

अथाप्युदाहरन्ति—

द्विपितुः पिण्डदानं स्यात्पिण्डेपिण्डे च
नामनी । त्रयश्च पिण्डाप्यणां स्युरेयं
कुर्वन्न मुक्ततीति ॥ १९ ॥

**मातापितृभ्यां दत्तोऽन्यतरेण वा योऽपत्यार्थे
परिगृह्यते स दत्तः ॥ २० ॥**

मातापितृभ्या वा दत्त ॥ २० ॥

सदृशं यं सकामं स्वयं कुर्यात्स कृत्रिमः ॥

सादृशं जात्यादिना सकामं अस्याह पुरो भविष्यामि यदि
मा ग्रहीत्यतीति यो मन्यते पुत्रार्थी च स्वयमेव पूजापूर्वम् यदि
गृहाति एव गृहीत कृत्रिम उच्यते ॥ २१ ॥

गृहे गूढोत्पन्नोऽन्ते ज्ञातो गूढजः ॥ २२ ॥

यह अतिगुप्तायामपि स्त्रियामुत्पन्न उत्पादितोऽयमिति पूर्वमज्ञा-
त । पश्चात्सालान्तरे येन केननिन् विषयाधारणा कारणेन
अस्यामुत्पादितोऽय पुत्र इति विज्ञायते तथाऽपि गूढ इत्यभिप्राय ।
अत्र गृहग्रहण प्रवृजिताया गूढोत्पन्नम् गूढ इति मज्ञा मा भृदि
दिव्येतर्थम् ॥ २२ ॥

**मातापितृभ्यामुत्सृष्टोऽन्यतरेण वा योऽप-
त्यार्थे परिगृह्यते सोऽपविद्धः ॥ २३ ॥**

अत्रापि सदृश इत्यनुर्वतते । उत्सृष्टस्त्वक् ॥ २३ ॥

**असंस्कृतामनतिसृष्टां यामुपयच्छेत्स्यां यो
जातस्त कानीनः ॥ २४ ॥**

अनेन ज्ञायते गृहज्ञ मरणताया जायन इति । गृहात्सर्वं
तामाहु । अनतिसप्तश अनम्बुपगता गुरुभि अतिमृष्टायामव्य-
सर्वताया सरणतायामव्यनतिमृष्टाया स एव । सोऽय सदृश
मुत्पादितो मातामहस्य पुत्र ॥ १४ ॥

या गर्भिणी संस्क्रियते विज्ञाता वाऽविज्ञा-
ता वा तस्यां यो जातः स स-
होटः ॥ २५ ॥

गर्भिणी सती सगर्भी गर्भवत्यपि तादशी या परिणीयते
तज्जातस्सहोद्रो नाम । वोदुशाय पुत्र । विज्ञाताया तु स
स्कार एव नास्ति ॥ २६ ॥

मातापित्रोर्हस्ताक्षीतोऽन्तरेण वा योऽपत्यार्थे
परिगृह्यते स कीतः ॥ २६ ॥

स्वद्रव्य प्रतयेति शेष ॥ १६ ॥

कुर्वित्वं त्यक्त्वा पतितं वा याऽन्यं विन्देनस्या
पुनम्भ्या यो जातस्स पोनर्भवः ॥ २७ ॥

मृतोऽप्यन्नानुज्ञान । तथा च विमिठ — 'मृते या मात्रपि
पुनर्भूष्वति' इति ॥ २७ ॥

मातापितृविहीनो यः स्वयमात्मानं दद्या-
त्स स्वयंदत्तः ॥ २८ ॥

स्वस्वत्वनिवृत्ति परम्पत्यापादनं च दानम् । अत्रापि शरी-
रेन्द्रियाणामात्मीयत्वाद्वानव्यवहार ॥ २८ ॥

द्विजातिप्रवरान्छुद्रायां जातो निषादः ॥ २९ ॥
द्विन ब्राह्मण ॥ २९ ॥

कामात्पारशव इति पुत्राः ॥ ३० ॥

द्विजातिप्रवरादे । पूर्वं नमोदायास्तु पुत्र । अयं तु का-
मादूदाया । अनन्तरप्रभवप्रकरणे तयोरपि पुनर्ग्रहणमनयो
पुत्रकार्येष्वपि प्रावण्यार्थम् ॥ ३० ॥

अयैतान् पुत्रान्विविधान्विविनक्ति —

अथाप्युदाहरन्ति-

औरसं पुत्रिकापुत्रं क्षेत्रजं उत्तरक्षिमौ ।
गूढजं चापविद्धं च रिक्षभाजः प्रचक्षते ॥ ३
कानीनं च सहोढं च क्रीतं पौनर्भवं तथा ।
स्वयंदत्तं निषादं च गोत्रभाजः प्रचक्षते ॥ ३

औरमादय गोत्रभानश्च रिक्षभाजश्च । रिक्ष द्रव्यम् ।
कानीनादयश्च तत्गोत्रभाज । पारशव अमाग एव विटावत् ।

अस्मात्सूत्रादिदमप्यवगम्यते । निपादकन्याऽपि सुसमीक्ष्यासगोत्रादेव
वोदव्या । अन्यथा सगोत्रागमनप्रसङ्गादिति । एते पुत्रिकापुत्राद-
य काशकुशस्थानीया पुत्रप्रतिनिधियो मन्तव्याः । अवश्यक-
रणीयत्वात् पुत्रोत्पत्ते । उक्तं च 'पुत्राश्रोत्वाच्च धर्मते' इति ।
योपिता पुत्रवत्या भवितव्यम् । 'अवीरायाश्च योपित' इत्यभोज्या
नप्रकरणे दर्शनात् ॥ ३१-३२ ॥

तदेतत्परमतेनोपन्यस्यति स्म—

तेपां प्रथम एवेत्याहौपजह्ननिः ॥ ३३ ॥

औपजह्ननिराचार्यो मन्यते स्म । प्रथमः औरत एव पुत्रो
न पुत्रिकापुत्रादय इति ॥ ३३ ॥

स हि जनर राजान प्रतिरूपेभ्युवान—

इदानीमहमीप्यामि स्त्रीणां जनक नो पुरा ।

यतो यमस्य सदने जनयितुः पुत्रमवृवन्॥

यम रुतयुगे जापनहनिमाहूय प्रच्छ परदारेष्ट्यादिति पुन
र्विं जनयितुर्गिति उत्ताहो सेन्द्रिण इति । एव प्रजा जनयितु-
रेवेति निश्चिलं तदिदं पुरा यमस्य सदने जनयितुः पुत्रमवृवन्।
इदानीमहमित्यादि । सम्प्रति अहमीप्यार्थीति न सह । स्त्रीणा-
मिति द्वितीयार्थं पष्ठी । अथग—स्वार्थ एव । स्त्रीणा चरन्त
पुरुष नेप्यामीत्यर्थ । हे जनक! पुरा यस्माद्यमस्य धर्मरात्रम्
सदने रथाने वेश्मनि जनयितुरेव पुत्रप्रयुक्त् क्षणयो न संश्लिग

इति । न हि यमराजसकांशे निश्चितोऽर्थो मिथ्या भवेतुमहती-
त्वैषगद्वने युतेतत् ॥ ३४ ॥

रेतोधाः पुत्रं नयति परेत्य यमसादने ।
तस्माद्गार्या रक्षन्ति विभ्यन्तः पररेततः ॥

रेतो दधातीति रेतोधाः वीज पुत्र प्रष्टन नयति सुहृत्ते
पुत्रफल उभये परेत्य यमसादने पृष्ठपापोपभोगस्याने ।
नेव क्षेत्री । यस्मादेव तस्मात्पररेतसो विभ्यन्तो भार्या
रक्षन्ति ॥ ३५ ॥

एव जनकादि कन्याशिष्यान् प्रत्याह—

अप्रमत्ता रक्षय तन्तुमेतं मा वः क्षेत्रे परवीजानि
वाप्सुः । जनयितुः पुत्रो भवति साम्पराये
मोघं वेचा कुरुते तन्तुमेतमिति ॥ ३६ ॥

अन्ये वीजपत्न मा कार्य । तत्र को दोष । जनयितु पुत्रो
भवति साम्पराये परलोकेऽपि यदनेन विष्णोदकदानादि जनयितुरेव
भवेत् । न क्षेत्रिण इति । ननु भार्या पुत्रस्य न रक्ष-
णपोऽप्णचिरित्सादि सर्व क्षेत्रिगेव क्रियते तत्रयमस्मिन् पक्षे
इति । उच्यते मोघ वेचा कुरुने तन्तुमेतमिति ॥ वेचा वृजा क्षेत्रस्य
हुरुने एतं तन्तु मोघं कुरुते निष्कलोऽप्य प्रयास इत्यमित्राय ।
इतिशब्द औपगद्वनेरिच्छोपसंहारार्प ॥ ३६ ॥

अभिदर्शीं सर्वायमेन पुण्डरिकमनाह—

तेषामप्राप्तव्यवहाराणामंशान् सोपचयान् मु-
निगुसान्निदध्युरा व्यवहारप्रापणात् ॥ ३७ ॥

अप्राप्तव्यवहाराध यात्र आ पोदशास्त्रांत् । नथा हि—

गर्भस्येस्ताट्यो द्वये आऽष्टमाद्यत्यराजित्युः ।

वाम आ पोटमोऽयः पांगटधेति ग्रन्थाने ॥

तेषां पुजाणां क्षेये नायनामंशान् सोपचयान् गुप्ताद्युः ।
उपनयो नैक्यादिनो वृद्धिः । तपा यात्रां द्रव्यं वर्षेत् । उ-
पचयांशाना रसितान् परं रनदृतान् आप्यरात्रमात् ॥ ३८ ॥

अतीतव्यवहारान् श्रामाच्छादनैर्विभूयुः ॥

अन्यजड्डिवद्यसनिद्यायितार्द्यिः ॥ अर-
मिणः ॥ पतिततज्जातवर्जम् ॥ ३८-४१ ॥

जोरसेरप्राप्तव्यवहारेरपि न वर्त्य इत्युक्तम् ॥ ४२ ॥

पतितामपि तु मातरं विभूयादनभिभाषमाणः ॥ ४३ ॥

यद्यपि माता भाषेत च । तथा च गौतम—‘न कर्हि-
चिन्मातापित्रोरवृत्ति’ इति । अतृचिरशुश्रूषा अरक्षण वा ॥ ४३ ॥

उक्त पुत्राणा दायविभाग । दुहितर विलभेरन्नित्यत जाह—

मातुरलङ्कारं दुहितरस्ताम्प्रदायिकं लभेरन्न-
त्यहा ॥ ४४ ॥

साम्प्रदायिकमित्यलङ्कारविशेष । सम्प्रदायतो लब्धसाम्प्रदा-
यिक मातामहेन मातामहा वा स्वमात्रे यद्दत्त तत्साम्प्रदायि-
क अन्यत् असाम्प्रदायिक स्वादिशशयनप्रावरणादिकमात्मन । ए
तावदेव दुहितरो लभेत, नान्यत् ॥ ४४ ॥

न स्त्री स्वातन्त्र्यं विन्दते ॥ ४५ ॥

दायलव्ये तस्या स्वातन्त्र्यं पवेत् उत्तरस्तगमिषानेत्यभि-
प्राय ॥ ४५ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

पिता रक्षति कौमारे भर्ता रक्षति यौवने ।

पुत्रस्तु स्थविरे भावे न स्त्री स्वातन्त्र्यमर्हतीति ॥

तस्यातस्यामवस्थायामरक्षनामेतेषा दोप ॥ ४६ ॥

निरिन्द्रिया ह्यादायाच्च स्त्रियो मता इति श्रुतिः॥

‘न स्वातन्त्र्य’ सिद्धो दायप्रतिषेध पुनरनूद्यते निन्दाशेषण्य ।
निरिन्द्रिया निर्गतरसा । तदेतदवद्यागन्तव्यानृताप्रदर्शना ।
र्थम् । आह च—

अग्यासनमलङ्घार ऋषम नोधमनार्यनाम् ॥

द्रोहभाव मुचयो च स्त्रीभ्यो मनुरकल्पयद्विति ॥ ४७ ॥

भर्तृहिते यतमानास्त्वर्गं लोकं जयेरन् ॥ ४८ ॥

भर्तृहिते स्नापनप्रसाधनमर्दनादिभिर्भर्तौर नातिक्रमेदिति यावद् ॥ ४८ ॥

अत्रेव प्रसङ्गात्प्रायश्चित्तमाह—

व्यतिक्रमे तु कुच्छृः ॥ ४९ ॥

व्यतिक्रमः परपुरुषनिमित्तो मातसेन वाचिकेन व्यापार ।
समानजातीयविषयमेतद्विष्फूर्व च ॥ ४९ ॥

शूद्रे चान्द्रायणं चरेत् ॥ ५० ॥

यता पुन स्वभर्तृबुद्ध्या मेथुनाय सकल्यने सम्भापते वा
असमानजातीयेन शूद्रेण तदा चान्द्रायणम् । शूद्रे व्यवायस्य
वर्तमि सति द्विजादिस्त्री चान्द्रायण चरेत् कुर्यात् । अप्र
जायामेतत् । कुत्²

ब्राह्मणक्षनियविशा त्रियश्गद्रेण सङ्काः ।
अप्रजाता विशुद्धचन्ति प्रायश्चित्तेन नेतराः ॥
इति वसिष्ठद्वै ॥ ५० ॥

वैश्यादिपु प्रतिलोमं कुच्छ्रातिकुच्छ्रादीश्वरेत् ॥

वैश्ये क्षत्रिये च व्यवायस्य कर्त्तरि सनीतर्थ । बहुवचन
ब्राह्मण्या द्वौ कर्त्तरौ क्षत्रियाया एव इति त्रय । प्रतिलोम
व्युत्क्रमेणतर्थ । आदिशब्दात्प्राग्दौ गृहीतौ । कुच्छ्रातिकुच्छ्र
अत कुच्छ्रप्रक्रमा एते ब्रय अस्मिन् क्रमेणेव प्राविलोभ्य वेश्य-
सम्बन्धे ब्राह्मण्या कुच्छ्रातिकुच्छ्र । अस्या एव क्षत्रियसम्बन्धे
सत्यतिकुच्छ्र । क्षत्रियायास्तु वेश्यससगे कुच्छ्र इति । अमतिपूर्वे
तु वसिष्ठ आह—

‘प्रतिलोम चरेयुस्ता कुच्छ्र चान्द्रायणोत्तरम्’ । इति ॥
अत्र प्रतिलोभ्य प्रथममभोजनं तत्र त्रयहमयान्तिमित्यादि । चा-
न्द्रायणमुत्तरमस्य । ‘चान्द्रायणे वा चान्द्रायणानि’ इति गुरु
रामुभावे वर्णविशेषे अभ्यासविशेषे चेति व्याख्यात यज्ञस्वामिभि ॥५१

उक्त खीणा ब्राह्मणादीनाम् । अथ—

पुंसां ब्राह्मणादीनां संवत्सरं ब्रह्मचर्यम् ॥५२॥

संवत्सर प्राजापत्यमिहाभिप्रेतम् । अत पारदारश्च मवर्णवि-
पय । मतिपूर्वे चैतत् । अमतिपूर्वे तु वसिष्ठ—‘ब्राह्मणश्चेदप्रे-
क्षापूर्वं ब्राह्मणदारानभिगच्छेदीनेवृत्तधर्मकर्मणं कुच्छ्रो निवृत्तधर्मकर्मणोऽ-

तिष्ठच्छ । एव राजन्यवेशयो ॥ इति । अनिवृत्तधर्मकर्मा कर्मी-
दिनिवृत्तिहीनस्तद्यायागमने इच्छा । निवृत्तधर्मकर्मा वृत्तवान् ।
तद्यायागमनेऽतिष्ठच्छ । ‘अनिवृत्तधर्मकर्मा वृत्तवान् तद्यायाया
मतिष्ठच्छ’ इति व्याख्यातप् ॥ १२ ॥

शूद्रं कटायिना दहेत् ॥ ५३ ॥

राज्ञोऽयमुपदेश । मरणान्तिकं चेतत् । कदः प्रष्टतिद्रव्यं वी
रणानि । उक्तं च—‘शूद्रश्चेद्वाहणीमभिगच्छेत् वीरणं वैष्टयित्वा
शूद्रमनो प्राप्स्येत्’ इति ॥ ५३ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

अब्राह्मणस्य शारीरो दण्डस्सङ्घणे भवेत्॥

अब्राह्मणः क्षत्रिय वेश्यश्च । तयोश्चारीरो दण्डः अप्नो प्रक्षेप
कर्तव्य । कन्चमङ्घणे अपदार्य । निगुप्तब्राह्मणीगमने मतिपूर्वे
वेश्यो लोहितदैर्भवेष्टयित्वा अप्नो प्रक्षेपव्य । राजन्यशरपत्रैरिति ॥
अथ प्रपञ्च—

सर्वेषामेव वर्णानां दारा रक्ष्यतमा धनात्॥

अपीति शेष ॥ ११ ॥

अब्राह्मणवधे उक्तं । अत्रापवदति—

न तु चारणदारेषु न रङ्गावतरे वधः ।

संसर्जयन्ति ता ह्येतान्निगुप्तांश्चालयन्त्यपि॥

चारणदाराः देवदास्य । रङ्गावताराः पण्यखिय । तामु
सङ्गृहणे वधो न कर्तव्य । येन तासंसर्जयन्ति सञ्चन्धयन्ति
आत्मा निशुसाम् रक्षितानपि पुमो द्रव्यहिप्सया । तनेन क्षी-
णद्रव्याश्चालयन्ति उत्सूमन्ति च । एवस्थभावतादासा तद्वहने
प्रायश्चित्तमप्यह्यमेम । ‘पशु वेश्या च यो गच्छेत्प्राज्ञापत्येन
शुद्धचति’ इति । तथाऽन्यगाणि—

जात्युक्तं पारदार्यं च गुरुतल्पत्वपेत्य च ।

चारणादिस्तीषु नासिं कन्यादूपणपेत् चेति ॥ ५६ ॥

अथ नानावीनायतनत्वादपवित्र खीक्षेत्रप् । ततस्तपोत्पन्नमपि
क्षेत्रनगृहोत्पन्नकानीनसहोत्पौर्नभवाल्यमित्यपवित्रमेतत् । परमपत्रा-
दिवदस्यवहार्यमित्याशङ्कचाह—

खियः पवित्रमतुलं नैता दुप्यन्ति कर्हिचित् ।
भासिमासि रजो द्यासां दुरितान्यपकर्यति ॥

परपुरुषसर्गविपथाणि मानसानि वापिकानि पापानि पुन-
राद्यमादिनिमित्तान्यपर्यति ॥ ९७ ॥

विभ्र—

सोमदशौचं ददत्तासां गन्धर्वादेशक्षितां गिरम् ।
अग्निश्च सर्वभक्षत्वं तस्मान्विप्कलमपास्त्वयः ॥

तामा स्तीणा सोमदशौचं दत्तवान् । यत एव तस्मात्ता
मिष्टेद्गुणे द्रियने तद्व्रीनैव परिसंगीयप् । देवताप्रसादप्रमङ्गा-

दिदमन्यदुच्यते—गन्धर्वशिशितां गिरम् पाण्डपत्तारम्
 अनोऽनुचितभाषणेऽपि तामु क्षान्तेन भवितव्यम् । तथा जो
 क्तम्—पात्रलक्षणे ‘स्त्रीपु क्षान्तम्’ इति । अप्रिय भव्यपद्धत
 मर्विभौम्यतं दक्षान, यत एवं देवताम्यो दक्षाराः द्विषः नि
 ष्कलमपाः अपराधेष्वपि न लाज्या इत्यमित्रायः ॥ ९८ ॥

किमेप उत्सर्गः? नेत्राह—

अप्रजां दक्षमे वर्षे खीप्रजां द्वादशो त्यजेत ।
 मृतप्रजां पञ्चदशो सद्यस्त्वप्रियवादिनीम् ॥ ५१ ॥

अविषेदनगत्र विवक्षितम्, न लागः । तदपि मनि मम्भो ।
 धर्माधिकारः पुनरस्यैव । अप्रियवादिन्या तु शिष्टाः । तमापि
 आमाच्छादनं देयम् ॥ ९९ ॥

अथ परः स्त्रीष्व—

संवत्सरं प्रेतपत्नी मधुमासमयलयणानि वर्जये-
 दयदशयीत ॥ ६० ॥

मृतः परियस्याः तस्याः ज्येष्ठा माससग्निं नियम । वयनं
 तामृद्दुष्यति । तद्रुहणेऽपि वर्जन्यस्यापि ग्रहणम् । तप गार-
 ज्ञापिक्य ॥ ६० ॥

पण्मासानिति मौद्रलयः ॥ ६१ ॥

अदक्षायत्प्रतीक्ष्यम् । अन्याः शिरुमरहस्योनेन ‘याऽन्तर्वि-
 द्वेतत्त्वं’ इत्येन विरोपस्यात् ॥ ६१ ॥

अत ऊर्ध्वं गुरुभिरनुमता देवराजनयेत्पुत्रमपु-
त्रा ॥ ६२ ॥

अत ऊर्ध्वं सवत्सरात् पङ्क्षो मासेष्य गुरुभिश्वशुरमृ-
तिभि अनुमता । सत्मु अन्येषु देवरेषु द्वितीयोऽवरश्च पत्यु-
भूत तस्मात्पुत्रमेव जनयेत् तावतैव सपुत्रत्वसिद्धे विवक्षितत्वा-
च्चेष्वचनस्य ॥ ६२ ॥

अत देवरनियोगो न स्यादित्याह—

अथाप्युदाहरन्ति-

वशा चोत्पत्रपुत्रा च नीरजस्का गतप्रजा ।
नाकामा सन्नियोज्या स्यात्कलं यस्यां न
विद्यत इति ॥ ६३ ॥

या पुण्यसम्बन्धं नेच्छति । यस्यामुपगमनफलं न विद्यते
गर्भस्य स्ववणात् ॥ ६३ ॥

अन्यत्रापि देवरनियोगादगम्यामाह—

मातुलपितृप्वसा भगिनी भागिनेयी सुपा मा-
तुलानी सखिवधूरित्यगम्याः ॥ ६४ ॥

स्वसूक्ष्मदो मातुरपितृशब्दाल्पा प्रत्येषु सम्बन्धेन । भगिनी
सोदरी । सुपा पुत्रस्य भार्या । मातुलानी मातुरस्य पत्नी ।
सखिवधूः सल्लुश्र भार्या ॥ ६४ ॥

अगम्यानां गमने कुञ्जातिकुञ्ज्हौ चान्द्रायण-
मिति प्रायाधित्तिः ॥ ६५ ॥

अमिति॒र् गमने एतदेष्यम् । ये पुरस्तुत्या तुरेण
पितृ-गुश्म घनेग भस्त्रत्वं बनुयत्वां गम्यामि । पुरातु पारम-
नि चरन्ति न घमं तथा महं भेदा निर्विद्येष्य ॥

एतेन चण्डालीव्यवायो व्याख्यातः ॥ ६६ ॥

व्यवायो गमनव् । एतदप्युद्दितिप्रवृत्ति ॥ ६७ ॥

तत्त्व—

अधार्ष्युदाहरन्ति-

चण्डालीं व्याख्याणो गत्वा भुज्ञा च प्रतिगृह्य
च । अज्ञानात्पतितो विप्रो ज्ञानात् गमतां
. व्रजत ॥ ६७ ॥ .

पितृगुर्गेन्द्रेन्द्रस्य भार्या गत्वा प्रमादनः । गुरु-
तत्त्वी भर्येन वृद्धेन्द्रस्य निभय दृष्टि ॥

गुरुः गुरुस्थानीयोऽभिप्रेतः । जरेन्द्रोऽभिपिक्तः । पूर्वोक्त
इति अनन्तराभिहितं प्रायश्चित्तं, तच्च कुच्छ्वादित्रयम् ॥ ६८ ॥

इदानी ब्राह्मणस्य स्वकीयवृत्त्या जीवनाशक्तावनुकल्पमाह—

अध्यापनयाजनप्रतिग्रहैरशक्तः क्षत्रधर्मेण जी-
वेत्प्रत्यनन्तरत्वात् ॥ ६९ ॥

‘अशक्ति’ नित्यकर्मावसादो भूत्यावसादो वा । अध्यापनादि-
वेकेनैव जीवनाशक्तो द्वितीयं तृतीयं चाधितिष्ठेत् । तत्रापि लघू-
पायासम्बवे गुरुषाप्य आधेय । कुतु एतत् ।

यावामात्रप्रसिद्धयर्थं स्वैः कर्मभिरगाहितैः ।

अहेशेन द्वारीस्त्य कुर्वन्त धनसंचयम् ॥ इति स्मरणात् ॥¹

क्षत्रधर्मः शश्वत्त्वारणम् । प्रत्यनन्तरत्वात् । प्रतिशब्दोऽत्यन्तानन्तर्ये
वर्तते । क्षत्रधर्मो हि वैश्यधर्मानन्तर ब्राह्मणस्य । अनेनैव दर्श-
यति क्षत्रधर्मासम्बवे वैश्यधर्मेणोपजीवेदिति । सोपि प्रत्यनन्तर
एव शूद्रधर्मव्यपेक्षया । अध्यापनयाजनप्रतिग्रहणा पूर्वः पूर्वो गुरुः ।
तद्वावे क्षत्रियवृत्तिः । तदलाभे वैश्यवृत्तिरिति ॥ ६९ ॥

नेति गौतमोऽुत्युग्रो हि क्षत्रधर्मो ब्राह्मणस्य ॥

न क्षत्रधर्मो ब्राह्मणेनास्येय इति गौतमाचार्यो मन्यते स्म ।
प्रसिद्धगौतमीये ‘तदलाभे क्षत्रियवृत्तिः’² इति धननात् अन्यद्वैतप-
शास्त्रमस्तीति कल्पयते । तथा ‘आहिताग्रिश्चेत्प्रवसन् चियेत पुनः
संस्कारं कुत्वा शब्दज्ञोनमिति गौतमः’³ इति वासिष्ठे । अस्यु-

¹ मनु. ४.३.

² ७-६.

³ ४.२७.

ग्रः अतिरीक्षणः 'सद्गुमे संस्थानमनिवृत्तिश्च न दोषो हिंसायामाहवे' ॥
इत्येवंलक्षणो ह्यस्तौ ॥ ७० ॥

अथेदार्नी विप्रविशोश्च शस्त्रग्रहणे कारणमाह—

अथाप्युदाहरन्ति-

गवार्थे ब्राह्मणार्थे वा वर्णानां वाऽपि सङ्करे ।
गृह्णीयातां विप्रविशौ शस्त्रं धर्मव्यपेक्षया ॥

अथशब्दश्चात्र रक्षणप्रयोजनवचनः । वर्णानां सङ्करः अन-
हस्तीपुंसलक्षणः । शस्त्रग्रहणे हेतुः—धर्मव्यपेक्षयेति । धर्म-
बुद्ध्येति यावत् ॥ ७१ ॥

प्रत्यनन्तरत्वादिति हेतुना वैश्यवृत्त्याऽपि जीवनमुक्तं, इदानीं
तनुवदत्युत्तरविधितया—

वैश्यवृत्तिरनुष्ठेया प्रत्यनन्तरत्वात् ॥ ७२ ॥

न हीनवर्णनोत्कृष्टवर्णवृत्तिरास्थेया । 'न तु कदाचिज्जचा-
यसीष'^१ इति वासिष्ठनिषेधात् । तत्र दृष्टिवाणिज्यलक्षणादिः
वैश्यवृत्तिः । तत्र वाणिज्यविशेषो विहितः । 'तुण्वाद्यमविद्यतं
विक्रेयम्' इत्येवमादिना ॥ ७२ ॥

अथ द्वपावाह—

प्राक्प्रातराशत् कर्पीं स्यात् ॥ ७३ ॥

प्रातराशो दिवाभोजनं, तेन च उत्थये वासरस्य पञ्चमो
भाग इति । तत्र हि भोजन विहितं ‘पञ्चमे भोजनं भवेत्’
इति दक्षवचनात् । अहं कालान्तरात्मयोगे वाऽनुदुङ्क्या विकृष्ण्या-
क्षिटो ततो विसृनेत् ॥ ७३ ॥

तौ विशिनेति—

अस्यूतनासिकाभ्यां समुष्काभ्यामतुदन्नारथा
मुहुर्मुहुरभ्युच्छन्दयन् ॥ ७४ ॥

अविद्योणाभ्यामनुत्तनासाभ्यामित्यर्थं । अण्डोत्कर्तनेन हि
बीजशक्ति क्षीयते । अतुदन्नारथा आरा नाम सलोहको दण्ड-
तयाऽनुहु अतुदन् तयोर्ध्यथामदुर्बन्नभ्युच्छन्दनमविद्यतयाऽनक्षल-
ग्रायाश्च मृदोऽपनयन प्रियभाषण कण्ठूयनादिना लालन च तं
मुहुर्मुहुः कुर्वन्विलिखेत् भूमिमिति शेष ॥ ७४ ॥

स्वरमणा जीवनाशक्तेन हीनवृत्याऽपि जीवनमुक्तम्, अस्याम-
प्यापदि न परित्याजयोग्यः । कुत प्रभूति स एहीत इत्यस्यामाकाशा-
यामाह—

भार्यादिरग्निस्तस्मिन् कर्मकरणं प्रागग्रथाधे-
यात् ॥ ७५ ॥

गौतमीयमतेन दायादिपशोऽप्यस्ति । आचार्यस्य पुनर्भार्यादिरेवा-
ग्निरित्यमिप्राय । कर्म गाहूं यदग्रथाधेयात् पूर्वं तस्मिन्
गृहाणि कर्माणि क्रियन्त इति । गृहोक्ताना कर्मणा पुनरनु-

वादोऽग्निहोत्रादितुल्ययोगक्षेमप्राप्ति हेतुतत्त्वापानार्थः अग्नचाधेयात्पूर्वं गृ-
हाणां शूलगवादीभासनुष्ठानम् ॥ ७५ ॥

अग्नचाधेयप्रभूत्यथेमान्यजस्त्राणि भवन्ति यथैत-
दग्धाधेयमग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासावाग्रयणमु-
द्गयनदक्षिणायनयोः पशुः चातुर्मास्यानि
ऋतुमुखे पढोता वसन्ते ज्योतिषोम इत्ये-
वं क्षेमप्राप्तणम् ॥ ७६ ॥

क्षेमप्राप्तणं मोक्षः । एवंनित्यकर्मनिरतः प्रतिपिद्धर्मवर्णी गृ-
हस्थोऽपि विमुच्यते इत्यग्निप्राय ।

नित्यनैमित्तिके कुर्यात्पत्त्वयायजियांसया ।
मोक्षार्थी न प्रवर्तेत तत्र क्रम्यनिपिद्योः ॥ इति ॥
इदानीं विहिताकरणे प्रतिपिद्धसेवने च दोषं वक्तुमुपकरणे—
अथाप्युदाहरन्ति-

न दिवास्वप्रशीलेन न च सर्वान्नभोजिना ।
कामं शक्यं नभो गन्तुमारुढपतितेन वा ॥

न शक्यं गन्तुमिनि सम्बन्धः । दिवास्वप्रशीलेनेति शब्देन
विहिताकरणस्वभावो लक्ष्यने । स्वभो निद्रा मनोवृत्तिविशेषः ।
'अभावप्रत्ययालम्बनावृत्तिर्निद्रा' इत्यागमः । हिनाहितप्राप्तिपरि-
हारोपायभूतशुभाशुभकर्मनुष्ठानवर्जितनाकल्पितनेतभो हि चुंसो नास्ति
निद्राऽऽस्तरः । अप्रसङ्गे हि चेतासि विद्वा भवति । अल्पो या

दिवास्प्रशील । सर्वान्नभोगिशब्देनापि प्रतिपिछसेवा कथयते ।
भोज्याभोज्यव्यवस्था यस्य नास्तीत्यमिप्राय । भुनिरन व्यापार-
मात्रोपलक्षणार्थं आरूढप्रतितः तापस परिग्रामकवृत्त्या व्यवस्थित ।
एतेनैमप्सस्वर्गं गत्वा नासुमशक्यमित्यर्थ ॥ ७७ ॥

देव्यं शाठ्यं जैह्यं च वर्जयेत् ॥ ७८ ॥

आत्मन क्षीणत्वप्रदर्शनेन वा विष्णुना देव्यम् । शक्तौ
सत्यामपि परोपकाराकरण शाठ्यम् । जैह्यं कौरिल्यम् ।
चशब्दादश्चीरनादिकमपि । देव्यं पुन प्रवक्तेन वर्जनीयम् ॥ ७८ ॥
अस्मिन्नर्थे गाधामाह—

**अथाप्यत्रोऽनन्तश्च वृपर्वणश्च दुहित्रोस्तसंवादे
गाधामुदाहरन्ति ॥ ७९ ॥**

उशना शुक्र । तस्य दुहिता देवयानी । वृपर्वा तु क्षत्रिय
तस्य दुहिता शमिदा । तयोस्तस्वात्मोपि सुवाद ॥ ७९ ॥

गाधाश्छोक —

**स्तुवतो दुहिता त्वं वै याचतः प्रतिगृह्णतः । अ-
याहं स्तूपमानरय ददतोऽप्रतिगृह्णत इति ॥**

प्रतिशास्त्र प्रभापते । तत्र पूर्वेणाधेन देवयान्या पितुरुष-
नसो दीनस्वभावत्वं कथयति । उत्तरेण चात्मन पितुर्वृपर्वण
सर्वतो विपरोत्स्वभावत्वम् ॥ ८० ॥

इति श्रीगोविन्दस्वामिविरचिते बोधायनधर्मसुत्र
विवरणे द्वितीयप्रश्ने द्वितीयोऽन्याय ।

भूयोपि नियमायोच्यते—

तपस्यमपोऽवगाहनम् ॥ १ ॥

तपसे हितं तपस्यम् । अवगाहनं स्नानम् । तपस उपक्रमे
कर्तव्यमित्यर्थः ॥ १ ॥

देवांस्तर्पयित्वा पितृतर्पणम् ॥ २ ॥

ननु 'पितृतर्पणं भवेत्' इति क्रपितर्पणादनन्तरं पितृतर्पणं
किलाभ्यन्वेच्यते । इह तु देवतर्पणादनन्तरम्, अत आनन्दयं
विकल्पः । यद्या—तपस्येऽवगाहने एव विशेषः ॥ २ ॥

अनुतीर्थमप उत्सिञ्चेदूर्जं वहन्तीरिति ॥ ३ ॥

अनुतीर्थं तीर्थमनुकूलमित्यर्थः । एतस्मादेव गम्यते जले तर्प-
णमिति । अयं हि स्नानविभ्यनुवाके वृत्तशः पठचते । यद्या—
नदीतरणानन्तरमेतदुत्सेचनं कर्तव्यम् ॥ ३ ॥

अथाप्युदाहरन्ति-

स्ववन्तीप्वनिरुद्धासु त्रयो वर्णा द्विजातयः ।
प्रातस्त्वाय कुर्वीरन् देवपिंपितृतर्पणम् ॥

तस्यामेव मातस्नानं विधीयते तदादिषु कुल्यासु वा ॥

इतरथा दोपमाह—

निरुद्धासु न कुर्वीरन्नश्चभाक्तन् सेतुकृत् ॥ ५ ॥

सेतुकृत् सननद्यत् स्नानर्पणादिपुण्यफलाशमाभवति । भवति
पुण्यकर्ता सेतुरुदेनोशमाक् । जाह न—

परकीयनिपानेषु न स्नायाच्च कदाचन ।

निपानकर्तुः स्नात्वा तु दुष्कृताशेन लिप्यते^१ ॥ इति ॥

निपान तद्यकरूपादि ॥ ९ ॥

इप्सहरति—

तस्मात्परकृतान् सेतून् कूर्पाच्च परिवर्जयेदिति ॥

एव निर्विहकं परकीयकेनोपन्यस्यति सम—

अथाप्युदाहरन्ति—

उद्धृत्य वाऽपि त्रीन्पिण्डान् कुर्यादिपत्सु
नो सदा । निरुद्धासु तु मृत्पिण्डान् कूर्पा-
न्त्रीनव्यटांस्तथेति ॥ ७ ॥

सदा न कुर्याद्विरुद्धादिवति पवन्य । अविशेषितेन पि-
ण्डशब्देनावज्ञानीना पिण्डा गृहन्ते । आपत्सु स्ववन्तीना एव
निरुद्धाना चाभावे कूपे चेन् स्नान समुपस्थित तदा त्रीनपा पूर्णान्
भगुद्धृत्य स्नानय ॥ ७ ॥

आप मस्तुतास्तवाह—

वहु प्रतिग्राह्यस्य प्रतिग्राह्याप्रतिग्राह्यस्य वाऽप्या-

^१ मन् ४३०१

जयं वा याजयित्वाऽनाशयान्नस्य वाऽन्नम-
शित्वा तरत्समन्दीयं जपेदिति ॥ ८ ॥

काश्यपो वामदेवो वा क्षमि । अपिगति शोष । उत्तरं च
तुरुचं तरत्समन्दीयमप्मु जपेदिति । चहु भृत्यभरणक्षमादधिकं
द्रष्टव्यम् । अपतिश्चाश्यस्य पतिवादेवो परिग्रहन्तुष्टमसुरादेवी स-
भावनुष्टम् । अभोज्याज्ञोऽनाशयाज्ञः । एतच्च रहस्यप्रायश्चित्त-
माह गौतम—‘रहस्यं प्रायश्चित्तमविल्यातदोपस्य चतुर्कृचं तरत्स-
मन्दी’ इत्यादि ॥ ८ ॥

एतेऽप्यनश्याज्ञाः, एनस्वित्वान्, के ते ?

गुरुरतङ्करिणश्चैव शिष्यसङ्करिणस्तथा । आहार-
मन्त्रसङ्क्लीणां दीर्घं तम उपासत इति ॥

गुरुर्वो व्याख्याता । प्रायश्चित्तीयता प्राप्याहृतप्रायश्चित्तमस्ति
संसर्गं न ब्रनेदिति । आह—

प्रायश्चित्तीयतां प्राप्य देवात्पूर्वरूपेन वा ।

न संसर्गं ब्रनेत्सम्भिः प्रायश्चित्तेऽहृते द्रिजः ॥ इति ॥

नित्योदर्शीत्यग्य यदारब्धं तदेव पुनः प्रस्तौति प्रमत्तानुप्रमक-
परिसमाप्य—

अथ स्नातकब्रतानि ॥ १० ॥

वद्यमन्त इति शेषः । एतान्यपि प्रजातिविभानि । स्नातका अ-
प्युक्ताः । अपावशिष्टानि ॥ १० ॥

सार्थं प्रातर्यदशनीयं स्यात्तेनान्नेन वैश्वदेवं वलि-
भुपहृत्य भास्यणक्षत्रियवि-द्रानभ्यागतान्-
यथादाक्ति पूजयेत् ॥ ११ ॥

यदशनोयमित्येन हविध्यस्यापि श्रहण केचिदिच्छन्ति । तसु-
नर्युक्तामुक्ततया परामृश्यम् । वैश्वदेवं दत्ता वलि चोपहृत्य
इत्यध्याहार । वलिहरणानन्तर चाभ्यागतान् यथाशक्ति पूजयेत्
भोजयेदित्यर्थ । तुणभूम्युदकादीना पूर्वमेवोक्तबात् ॥ ११ ॥

अथानुकल्पमाह—

यदि वहूनां न शक्नुयादेकस्मै गुणवते दद्यात् ॥
यो वा प्रथममुपागतस्तथात् ॥ १३ ॥

एषां विद्यानुष्ठानसम्बन्ध पण्डित एव वा ।
वैश्वदेवे तु संप्राप्तः सोऽतिथिस्त्वर्गसङ्क्रमः^१ ॥ इति ॥

शृद्रश्वेदागतस्तं कर्मणि नियुक्तयात् ॥ १४ ॥

ततस्त भोजयेदिति शेष । द्विजादीना तु विद्यातपसी एव भो-
जयितु पर्याप्ते । शृद्रस्याभ्यागतस्य तदसम्बन्धात्तस्याने कर्मवर-
णम् । ततश्च निर्गुणे द्विजादावभ्यागते तमपि कर्मणि नियु-
क्तचादित्युक्त भवति । युक्त चेतद्विष्टवचनात्—‘अश्रोत्रिया
अननुयाज्या अनग्रयश्शृद्रसधर्माणो भवन्ति’^२ इति । जाचार्योऽपि
विवक्ष्यति—‘काम ताम् धार्मिको राजा शृद्रकर्मसु नियोजयेत्’
इति । कर्म च वाष्पेदेनमृतिरासान्द्रोकरणादि ॥ १४ ॥

^१ पशाशरस्मृति. १५८.

^२ वा. ४ ३१.

श्रोत्रियाय वाऽग्रं दद्यात् ॥ १५ ॥

यदि बहूना न शकुयात् इत्यनुवर्तते । तत्राह-शिख्यण्डप्रमाणा
चत्वारो आसा एवैकं भक्ष चतुर्गुणितं पुष्करमित्युच्यते । तत्पु-
ष्कलचतुष्टयं चाग्रम् ॥ १५ ॥

ये नित्या भाक्तिकास्स्युस्तेपामनुपरोधेन संविभागो विहितः ॥ १६ ॥

भक्तमन्नं नित्यं ये भजन्ते पुत्रदारभूत्यादय । तेषामुपरोध
पीडा तदभावोऽनुष्ठरोधः । विभागो दानम् । तदुपरोधे सति न
कर्तव्यम् । आह च-

भूत्यानामुपरोधेन यः करोत्यूर्ध्वदैहिकम् ।
तद्वस्तमुखोदर्कं जीवतथ मृतस्य च ॥ ३६ ॥

न त्वेव कदाचिददत्त्वा भुजीत ॥ १७ ॥

अदृता भोजने सति दोषगुरुत्वस्यापनार्थो निपातद्यप्र-
योग ॥ १७ ॥

पुनरप्पदत्वा भोजननिन्दामाह—

अपाप्यत्रान्नगीतौ श्लोकावुगाहरन्ति—

यो मामदत्त्वा पितृदेवताभ्यो भूत्यातिर्थी-
नां च सुहज्जनस्य । सम्पन्नमश्रन्विषम-

ति मोहात्तमद्यथर्हं तस्य च मृत्युरस्मि ॥
 हुताग्निहोत्रः कुतवैश्वदेवः पूज्यातिर्थीन् ।
 भृत्यजनावग्निएषम् । तुष्टश्चुचित्तथ्रद-
 धदत्ति यो मां तस्यामृतं स्यां स च मां
 भुनक्ति ॥ १८ ॥

अताग्निमानिन्या देवतया गीतावेणो खोर्नो निदास्तुनिष्ठो ।
 अनगो पूर्वं किञ्चारुण । उत्तमो विपरीतरूप । पितृदेवता-
 मोऽग्नादान गैश्वदेवाचर्चित्तरणम् । महायज्ञे अतिर्थीना तत्स्थेत ।
 प्रत्युष्टिर्थं पठी । प्रथम शृणु । तपस्यथर्ह तस्य च मृत्युरस्मि
 रात्रिद्वय व्याख्य नोन्नादपासीत्यर्थं । अग्निरोत्तरशब्दमायप्राप्त
 एवं-परोपापश्चापार्थ ॥ १८ ॥

अग्नादानग्रमन्नाद्वयप्रदानमेतेष्य इत्यग्निक्त्वा—

सुव्रात्मणथ्रोत्रियवेदपारगेभ्यो गुर्वर्धनिवेद्धो-
 पवार्पयृत्तिक्षीणयद्वयभाणाध्ययनाभ्यसं-
 योगयैश्वजितेषु द्रव्यसंविजागो यथाङ्ग-
 क्ति कायों वहिवेदिजिक्षमाणेषु ॥ १९ ॥

अग्निन् पुरे प्रत्येणं स्वप्यो द्रष्टव्यो । यहा—निदित्त-
 मण्डेषु एव । प्रत्येण ते देशारोभ्य इत्यद्वयम् द्रष्टव्य ।
 एव ए तेभ्य एव गतस्त्वयुक्ते भवति गुप्ताध्ययः आग्नेय-

स्पन्न ग्रासमात्रप्रयोजनवान् । श्रोत्रियस्तदनुष्टानपर । वेदस्य
पार पर्यन्त निष्ठा तदर्थज्ञान तद्रमयतीति वेदपारग विचार-
सिद्धवेदार्थज्ञानवानित्यर्थ । गुर्वर्थं गुरुमरक्षणपर । निवेशो
विवाह । स न सन्तानाथो यम्य स निवेशार्थ । औपध-
भेपनम् । वृच्छक्षीणो विहीनधन । यक्ष्यमाण प्रसिद्ध ।
अक्ष्ययनमयोगो ज्ञानेकशरण । अभ्वसयोगः पन्या अवति ।
विश्वनिजामा सर्वेत्तदक्षिण ऋतु तद्यानो वेष्मजित स ज्ञान्येषा-
मपि सर्ववेदसदायिना प्रदर्शनार्थ । एतेभ्यो वहिर्वेदिना अक-
तुकालेऽपि याचमानेभ्यो द्वय्वदान यथाशक्ति कार्यम् । अत्र मनु—

मान्तानिक यक्ष्यमाणमध्यग सर्ववेदसम् ।

गुर्वर्थपितृमात्रर्थं स्वाध्यायाध्युपतापिन ॥

नवैतान् ऋतकान् विद्यात् ब्राह्मणान् धर्मभिसुन्नान् ।
निस्स्वेभ्यो देयमेवेभ्यो दान नियामिशेपतः* ॥ इति ॥

कृतान्नमितरेषु ॥ २० ॥

कृतान्न पक्षान्नम् । नाह च—‘इतरेभ्यो चहिर्वेदि कृतान्न
देयमुच्यते’* इति । इतरेभ्योऽतिथिभ्य चहिर्वेदि रुतान्नमेव देय
नियमत । सान्तानवादिभ्य पुन रुतान्नमन्नात च ॥२०॥
तदिद पूर्वोक्तमातिथ्य, तददनमिहानूच्यते—

सुप्रक्षालितपादपाणिराचान्तद्गुचो संयूते
देशोऽन्नमुपहतमुपसङ्घृत्य कामक्रोधद्रोह-

* मनु ११, १ ३

**लोभमोहानपहत्य सर्वाभिरङ्गुलीभिः
शब्दमकुर्वन्प्राश्रीयात् ॥ २१ ॥**

आत्मयज्ञिनो भोजिनो विधिरयम् । सवृते देशे उपविश्व-
मुञ्जितेति शेष । फलकाण्डे पाद पात्र वाऽरोप्य न भोक्तव्य-
मिति । उपहृतमानेतम् । उपसङ्गृह श्रीतिपूर्वकममिवाद्य कामा-
दीन्वर्जयित्वा शब्दं सीत्काराद्यकुर्वन् ॥ २१ ॥

न पिण्डशेषं पात्रयामुत्सृजेत् ॥ २२ ॥

जग्धाऽवशिष्टस्य पिण्डस्याभेज्यत्वात्तपात्रयामुत्सर्जने पुनरादा-
नप्रसङ्गाच्च । अत यावद्वृसितुं शक्रोति तावदेव आददीतेति गम्यते ॥

**मांसमत्स्यतिलसंसृष्टप्राशनेऽप उपस्पृश्या-
ग्निमभिमृशेत् ॥ २३ ॥**

ससृष्टशब्द प्रत्येकमभितम्बध्यते । यावद्विर्मासपरमाणुभिर्मिश्रिते
ओदने तद्रसोपरविधर्वति तावद्विसससृष्टस्य प्राशने इद प्रायश्चि-
त्तम् । ननु मासससृष्टनिषेगदेव मत्स्यसमृष्टस्यापि निषेधप्रसिद्धे
कुत पृथगुपादानं, मत्स्यार्थमित्युच्यते । मत्स्यगन्धोपर्वावपि
प्रायश्चित्त भवतीत्यभिप्राय । तिलससृष्ट तिलोदनम् ॥ २३ ॥

**अस्तमिते च स्नानम् ॥ २४ ॥ पालाश-
मासनं पादुके दन्तधावनमिति वर्ज-
येत् ॥ २५ ॥ नोत्सङ्गेऽनं भक्षयेत् ॥ २६ ॥**

आसन्यां न भुजीत ॥ २७ ॥ वैष्णवं
 दण्डं धारयेद्गुकमकुण्डले च ॥ २८ ॥
 पदा पादस्य प्रक्षालनमधिष्ठानं च वर्ज-
 येत् ॥ २९ ॥ न वहिर्मालां धारयेत् ॥ ३० ॥
 सूर्यमुदयास्तमये न निरीक्षेत ॥ ३१ ॥

जटष्टर्थमैतद्गतम् ॥ २४-३१ ॥

नेन्द्रधनुरिति परस्मै प्रब्रूयात् ॥ ३२ ॥ यदि
 ब्रूयान्मणिधनुरित्येव ब्रूयात् ॥ ३३ ॥

न परस्मा इत्यनेन आत्मनो निरीक्षणे न दोषः । इति
 करणलिङ्गात् शब्दोऽशारणनिषेधमव्यवस्थामः ॥ ३२-३३ ॥

पुरद्वारीन्द्रकीलपरिधावन्तरेण नार्तीयात् ॥

इन्द्रकीलः पुरद्वारे स्थापितः काष्ठविशेषः । परिधा तु प्रसि-
 द्धा । तावन्तरेण न गच्छेत् ॥ ३४ ॥

प्रेष्ट्वो निष्ठातदाच्छलन्वमाना क्रीडाफलगा तयोर्दर्शिं रन्तरेण गम-

ननिषेधः ॥ ३५ ॥

वत्सतत्त्वीं च नोपरि गच्छेत् ॥ ३६ ॥

तन्ती दाम तल्लहुन निषिध्यते । चशव्वात् गोतन्ती च ॥

भस्मास्थिरोमतुषकपालापस्नानानि नाधि-
तिष्ठेत् ॥ ३७ ॥

रोमशब्द केशश्मश्युणोरपि प्रदर्शनार्थ । अपस्नान स्थलस्ना-
नघूतजल गात्रोद्वर्तममल वा ॥ ३७ ॥

गां धयन्तीं न परस्मै प्रब्रूयात् ॥ ३८ ॥

स्वकीयामपि ता न वारयेत् । एव न परस्मा आचक्षीत् ।
किमय स्तनधयनीयस्य ख्यापननिषेध, किं वा घेन्वा इति । तत्र
गा धयन्तीमिति श्रवणाद्वेन्वा एव कच्चिकाच्चित् पिच्चन्त्या इति ।
केचित्पुनस्तस्यास्तथा प्रीत्यभावात् यथा वत्सस्य मातु त्तनान्
पिच्चित्, तत्र हि साक्षेष प्रथयन्ति वारयन्ति च । कथ धय-
न्तीमितिशब्देन स्तनमपिच्चन्ती गम्यते^२ । गा धयन्ती वत्समूत्रा-
दिवमिति योजनया । अनेन चातीव प्रस्तुतावस्था लक्ष्यते ॥ ३८ ॥

नाधेनुमधेनुरिति ब्रूयात् ॥ ३९ ॥

क्षीरिणी गोर्जेन्तु । अभेनुस्तद्विपरीता । उच्चारणानिषेधाददृष्ट
कल्पय ॥ ३९ ॥

शुक्ता रूक्षाः परुपा वाचो न ब्रूयात् ॥ ४० ॥

यथाऽश्रेत्रिय वदन्ति श्रेत्रिया इति । रूक्षास्तु विद्यमाने
द्वेषे गुणस्यापका । यथाऽन्व चशुभानिति ॥ ४० ॥

। नैकोऽध्यानं ब्रजेत् ॥ ४१ ॥

। मध्ये व्याध्याद्युत्पत्तिप्रसन्नात् । अतस्सद्वितीयो ब्रजेत् ॥ ४१ ॥

न पतितैर्न स्त्रिया न शूद्रेण ॥ ४२ ॥

सह ब्रजेदिति शेष । एतैस्सद्वितीयो न स्याह्नमन इत्यर्थ ॥

न प्रतिसायं ब्रजेत् ॥ ४३ ॥

प्रमादभयदेव । नक्त सायम् ॥ ४३ ॥

न नग्रस्त्वायात् ॥ ४४ ॥

न नक्तं स्नायात् ॥ ४५ ॥

अनयो पूर्वप्रतिषेध स्नानमात्रे । उच्चरस्तु नित्यनैमित्तिके ।
तत्र हि—‘शक्तिविषये मुहूर्तमपि नाप्रयतस्यात्’ इत्युक्तम् ।
नैमित्तिकस्यापि महानिशि प्रतिषेध केनिदिच्छन्ति ॥ ४४-४५ ॥

न नदीं वाहुकस्तरेत् ॥ ४६ ॥

बाहुम्या तरतीति वाहुकः ॥ ४६ ॥

न कूपमवेक्षेत ॥ ४७ ॥

आत्मान तत्र द्रष्टुगिति शेष । इतरथा कूपपतिताना वालादी
नामुक्तारणाशक्ते ॥ ४७ ॥

न गर्तमवेक्षेत ॥ ४८ ॥

अधोमुख एव निम्नो हि भूभाग गते भवति । वौ विशेष पूर्णगतेयोरिति चेत्—कूपो नाम दुखेनादायोदक पातु खात इत्य-पे । यद्वा—कोरुदन्तमुहृत्य पातुमिति । अनेकविध गते ॥

न तत्रोपविशेषयत एनमन्य उत्थापयेत् ॥४९॥

सर्वत्र पारवश्य पुरुषस्य हृषीत्युपदेश । राजभवननिर्दिष्टास ननिषेधोऽयम् । स्वथमारोहुमशक्य देश प्रत्यारोहणनिरोधो वा 'सूर्यमुदयास्तमये न निरीक्षेत' इत्यारभ्योक्ताना प्रतिपेधाना केचि ददृष्टार्थो केचिहृष्टार्थो केचिहुभयार्थो इत्यवश्य परिग्रहणीया एव । नो चेत् 'स्नातकव्रतलेये च प्रायश्चित्तमोजनम्' इतिवत्स्यात् ॥४९॥

**पन्था देयो ब्राह्मणाय गवे राङ्गे हृचक्षुपे ।
वृद्धाय भारतताय गर्भिण्यै दुर्वलाय च ॥**

अब्राह्मणेभ्योऽप्यच्छशु प्रभृतिभ्य पञ्चभ्यो वर्त्मसङ्कटे समुपस्थिते पन्थान दातु स्वय तस्मादपसरेदेव । चशब्दोऽनुकूपसहारार्थ । तेन 'चक्रिणेऽन्वकाय यवसमुपजीविने तपीस्वने हिताय वा' इत्यादि-ब्राह्मणादि ग्राह ॥ ५० ॥

ब्राह्मणेभ्यो दत्ता पन्थान कथलक्षण ग्राम प्रति गच्छेदित्यत आह-

**प्रभूतैधोदकयवससमित्कुशमाल्योपनिष्कम-
णमाढवजनाकुलमनलससमृद्धमार्यज-
नभूयिष्ठमदस्युप्रवेश्यं ग्राममावसितुं
यतेत धार्मिकः ॥ ५१ ॥**

प्रभूतशब्द एधादिभिष्पद्भि प्रत्येकमभिसवन्धनीय । एधः
इन्धनं यत्रा दोहाना गवादीना भक्ष । उपनिषद्क्रमणं वि-
हारभूमि । आदचाः धनवन्त । जलसा निस्तसाहा । तद्वि-
परीता अनलसाः । आर्याः पण्डिता । दस्यवश्चोरा तैरप्र
वेश्य अदूष्यम् । यत्र हि धर्माश्रमाविरोधेन जीवनं सुकरं भवति
तत्र धार्मिको निब्रं निवेदित्यर्थ ॥ ५१ ॥

उटपानोदके ग्रामे ब्राह्मणो वृपलीपतिः ।

उपित्वा द्वादश समाः शूद्रसाधर्म्यमृच्छति ॥

उदयान कूप एकोदके नन्यन् वस्त्रिन् ग्रामे स एकमुक्त ।
वृपलीशब्द प्राक् प्रदानाद्रजस्त्वलाया वाचक । तथा हि—

पिरुर्गेहे तु या कन्या सुतुं पश्यत्यसस्कृता ।

सा कन्या वृपली ज्ञेया तत्परिवृपलीपतिः ॥

वृपतीपतिरिति शूद्राया पतित्वे निषेक निन्दति । धर्मानुपयते ।
एवविधो धार्मिकोपि शूद्रसाधर्म्यमृच्छति । तस्मादल्पोदके ग्रामे धार्मि-
को न निवेदित्यभिग्राय ॥ ५२ ॥

ग्रामनिवास उक्त, नगरे ल्वेवकिषेऽपि निवासनिषेधाय निन्दति-

पुररेणुकुण्ठितशरीरस्तत्परिपूर्णनेत्रवदनश्च ।

नगरे वसन् सुनियतात्मा सिङ्घेभवाप्त्य-
तीति न तदस्ति ॥ ५३ ॥

कुण्ठितं प्रच्छादितम् । तच्छब्देन पुररेणुरेव परामृश्यते ।
तेन परिपूरिते यस्य नेत्रे बदनं च स तत्परिपूर्णनेत्रवदनः ।
उष्ट्रखरविद्वराहगजाश्वपुरीपूर्मूलसुराकोचित्तशवकपालास्थितुपभस्माद्युप-
हतसर्वावयव इत्यर्थ । एवविधस्मुनियतेन्द्रियोपि नगरे च सन्
परलोक नामोतोत्यर्थ ॥ ९३ ॥

रेणु प्रस्तुतस्तत्राह—

रथाश्वगजधान्यानां गवां चैव रजदशुभम् ।
अप्रशस्तं समूहन्याः श्वाजाविखरवाससाम् ॥

पूर्वाणि पश्च रजासि शुभानि । इतराणि पद् अप्रशस्तानि
वज्यानि । समूहनी समर्जनी ॥ ९४ ॥

पूज्यान्पूज्येत् ॥ ९५ ॥

अवसरोचित्योपयेनायमपि श्रेयस्त्वरो नियम । उक्तं च—
'प्रतिबधाति हि श्रेय पूज्यपूजाव्यतिक्रम' । इति ॥ ९५ ॥

ऋपिविद्वन्तुपवरमातुलश्वशुरर्त्तिवजः ।

एतेऽर्ध्याश्वशास्वविहिताः स्मृताः कालविभा-
गशः ॥ ९६ ॥

ऋपिर्भन्नार्थज्ञ । विद्वान् साङ्गस्येति हासस्य प्रवक्षा । नृ
पोऽभिपिक्त क्षत्रिय । वरो वोदा दुहितु । इतरे प्रसिद्धा ।
अन्या मधुपकर्हा इति शास्त्रेण वेदेन चोदिता स्मृताश्व

सृष्टिकर्तृभिर्भूत्वा दिविरप्यनुमोदिता । यद्वा—कालविभागेन
स्मृता ॥ ९६ ॥

कोसों कालविभाग इत्याह—

ऋषिविद्वन्नृपाः प्राप्ताः क्रियारम्भे वर्त्तिं जौ ।
मातुलश्वशुरौ पूज्यौ संवत्सरगतागताविति ॥

प्राप्ताः प्रवासादनम्यागता । क्रियारम्भ. पुसवनयागादीना
मारम्भ । सवत्सरपर्यागतौ सवत्समुपिद्वाऽऽगतौ ॥ ९७ ॥

अग्रथगारे गवां मध्ये व्राह्मणानां च सन्निधौ ।
स्वाध्याये भोजने चैव दक्षिणं वाहुमुहूरेत् ॥

स्वाध्याये वर्तमाने भोजनेऽपि वाहोरुद्धरण नमस्काररूपेण।
चशब्द प्रशस्तमगल्यदेवायतनप्रज्ञातवनस्पत्यादिप्रदर्शनार्थ ॥

उत्तरं वासः कर्तव्यं पञ्चस्वेतेषु कर्मसु ।
स्वाध्यायोत्सर्गदानेषु भोजनाचमनयोस्तथा ॥

तृतीय वस्त्रमुपवीत व्यतिपञ्चने तदुत्तरीयम् । तत् स्नानम्
स्य प्राप्यमप्येषु कर्मस्वद्य यत्कर्तव्यमित्युच्यते । उत्सर्गो मूर्त्र
पुरीपरणम् ॥ ९९ ॥

हवनं भोजनं दानमुपहार. प्रतिग्रहः ।
वहिर्जानु न कार्याणि तद्वदाचमनं स्मृतम् ॥ ६० ॥
जान्वोद्दृष्ट्योरन्तरा वक्षिण नाहृ निषाधैत्यानि कार्याणीत्यर्थ ।

उपहारोऽधरोहणम् । यदा—मसिद्ध एवोपहारो देवगुरुविषयः॥

अन्नदानं स्तूयते—

अब्रे श्रितानि भूतानि अन्नं प्राणमिति श्रुतिः ।

तस्मादन्नं प्रदातव्यमन्नं हि परमं हविः ॥ ६१ ॥

अब्रे श्रितानि अन्नावष्टम्भानि नङ्गमानि च । ‘अन्नं प्राणमन्नमपानम्’* इति श्रुतिः । देवा अप्यन्नावष्टम्भा एव । हुत-प्रहुतादयस्तेपामन्नानि । तस्माद्यथाशक्त्या दातव्यम् ॥ ६३ ॥

हुतेन शास्यते पापं हुतमन्नेन शास्यति ।

अन्नं दक्षिणया शान्तिमुपयातीति न श्रुतिरिति॥

हुतं हेम कूर्माण्डगणहोमादिलक्षण । तेन पापं शास्यते । हुतविषय च न्यूनातिरिक्तमन्नदानेन शास्यति । अन्नानवेष्य च न्यूनातिरिक्तमस्वादुना कृत प्रियवचनाभावनिमित्तं च दक्षिणया शास्यति । वक्ष्यति हेतान्—

भोजयित्वा द्विजानन्ते पायसेन च सर्पिषा ।

गोभूतिलहिरण्यानि भुक्तवद्यः प्रदाय च ॥

इति । चशब्दोऽवधारणार्थं । सर्वत्रात्र प्रयाणमस्माकं श्रुतिरेवेत्यर्थं । सा च ‘तस्मादन्नं ददन् सर्वाण्येतानि ददाति’† इत्येवमादीका ॥ ६२ ॥

इति वोधायनधर्मसूत्रविवरणे गोविन्दस्यामिष्ठते
तृतीयप्रश्ने तृतीयोऽस्यायः

—३०७०६—

* ते. ला. ३ ८०६.

† यातिकी. ६३.

यथा स्नातकस्यान्नदानमवश्यं कर्तव्यं, एवमुपनीतमात्रस्य सन्ध्योपासनं प्रत्यहमवश्यं करणीयमित्याह—

अथातस्सन्ध्योपासनविधिं व्याख्यास्यामः ॥१

अथशब्दो मङ्गलार्थः । तस्मिन् खल्वर्थे स्मर्यते—

ओङ्कारश्चाथशब्दथ द्वावेतो ब्रह्मणः पुरा ।

कण्ठं भित्वा विनिर्यातो तस्मान्माङ्गलिकाशुभ्रौ ॥ इति॥

माङ्गल्यहेतुतामुपदर्शयति सन्ध्योपासनं हि सर्वेभ्यः कर्मम्यो मङ्गलकरम् । सन्ध्या नाम रात्रेवासरस्य चान्तरालकालवर्ती सूर्यः । उपासनं तत्र प्रणवव्याहृतिसहिततस्वितुरितिमन्त्रोच्चारणजन्यस्तद्विषयसन्ततो मनसो व्यापारः । इदमेवात्र प्रधानम् । यदन्यतद्भग्नम् । तथा च ब्राह्मणम्—‘उद्यन्तमस्तं यन्तमादित्यंमभिव्यापन् कुर्वन् ब्राह्मणो विद्वान् सकलं भद्रमभुते’* इति । कुर्वन् सदक्षिणं मन्त्रोच्चारणं वा । ब्राह्मणग्रहणं कृणश्रुतिवत् । विधिमनुष्ठानक्रमं वक्ष्याम इति सङ्घः वृत्तः । तत्र कालो वक्ष्यते—‘सुपूर्वामिषि पूर्वामुपक्रम्य’ इत्यत्र ॥ १ ॥

तीर्थं गत्वा ऽप्रयतोऽभिपित्तः प्रयतो वाऽनभिपित्तः

प्रक्षालितपादपाणिरप आचम्य सुरभि-

मत्याऽदिलङ्गभिर्वाहणीभिर्हृण्यवर्णाभिः

पावमानीभिर्व्याहृतिभिरन्यैश्च पवित्रैरात्मा-

नं प्रोक्ष्य प्रयतो भवति ॥ २ ॥

कर्मस्त्वारोऽप्यष । तीर्थं नदीदेवतात्तादि वहिर्ग्रामाङ्गलाशय ।

तप गतमून् अप्रयत्नेत्वमायोदेव । प्रयतस्तु न स्त्रायात् । स्त्रा-
नास्त्रानयोर्विकल्प । स च शक्त्यशक्त्येष । प्रक्षालितपाद-
पाणिरित्यादि अभिप्रिक्तानभिप्रिक्त्योस्साधारणम् । प्रक्षालन चा-
मणिमन्थात् । ‘अभ्याहत पूर्वम्’ इति पाणे पूर्वनिपाताभावशठा-
न्दस । अत्रापामाचमन समन्व वेदितव्यम् । मन्त्रश्र—‘अभिश्र
मा मन्युश्च’^१ इत्यनुवाकसाधायकाले । ‘सूर्यश्र मा मन्युश्च’^२ इति प्रात ।
प्रत्यह हस्तपादादिभि पापकरणस्यालेपार्थं भवितत्वात्तदप्लेपनस-
मर्थत्वाद्वितयो । प्रक्षालनाचमनप्रोक्षणानि च वाहाभ्यन्तरमलोहेपन-
यानि गम्यन्ते । प्रयतो भवतीति सूत्रान्ते निगमनात् । अत एव
च स्नानमप्यत्र ‘हिरण्यशूद्धम्’^३ इत्येवमादिभि समन्वकमेव इष्टव्यम् ।
वक्ष्यति सन्ध्योपासनफलप्रदर्शनवेलाया मान्त्रवाणिकमेव पापप्रमोच-
नम्—‘यदुपस्थकृतं पापम्’ इत्येवमादिना । वसिष्ठश्रेतमर्थमनुमो-
दपान उपरस्यते—‘अथाचामेदमिश्रेति साय सूर्यश्रेति प्रात
मनसा पाप ध्याता निवदन्’^४ इति । यद्यपि रहस्यप्राय-
श्रितप्रकरण इद पञ्चते । तथाऽपि वाक्यादविगानसमाचा-
रादहरहरप्यवगन्तव्यम् । सुरभिमती ‘दधिकावृण्ण’^५ इत्यूक् ।
अन्तिङ्गाः अन्देवत्या ताश्च ‘आपो हि’^६ इति तिस । वा-
र्ण्णो वस्णदेवत्या ताश्च ‘यच्चिद्दिते’^७ इति तिस । केचित्
‘अन ते हेड’^८ इति ‘इम मे वरुण’^९ इति चेच्छन्ति । ‘हिर-
ण्यवर्णो’^{१०} इति चतुर्व । पावमान्यः ‘पवमान’^{११} इत्यनुवाक ।
अन्यानि पवित्राण्यघमपर्णादीनि स्वयमेव वक्ष्यति ‘उपनिषदो वेदा’
इति प्रत्रम्भ्य ‘सापित्रीति चेति पावनानि’ इत्यनेन । यद्य—

* याज्ञिकी २४,२९

† याज्ञिकी १ १ वासि २३ २३

^२ ते. स ११११

^३ ते. स ५६१ ^४ ते. स ३०८-११

^५ „ „ २०१-११

^६ „ वा. १४-८

‘अधर्मणं देवकृतम्’ इत्यत्र । प्रयतः पूतस्सन्ध्योपासनयोग्यो
भवति ॥ २ ॥

अथ स्नानप्रोक्षणयोर्वर्वस्थामाह—

अथाप्युदाहरन्ति-

अपोऽवगाहनं स्नानं विहितं सार्ववाणिकम् ।
मन्त्रवत्प्रोक्षणं चापि द्विजातीनां विशि-
ष्यत इति ॥ ३ ॥

अपोऽवगाहनमिति वारुणं स्नानमाह । तच्च सार्ववाणिकं सर्व-
वर्णसाधारणम् । मन्त्रवत्प्रोक्षणं पूर्वोक्तेर्मन्त्रैर्मीर्मीनं तच्च वाद्यं
व्रेवाणिकाना विशिष्टं स्नानम् । एवं चाद्विनस्य वास्त्रमेव ।
द्विजातीनां पुनरुभयोरस्समुच्चयः सति सम्भवे । असम्भवेऽपि तेषा
मार्जनमपश्यंसावि ॥ ३ ॥

किञ्च—

सर्वकर्मणामेवारम्भेषु प्राक्तन्धयोपासनकाला-
ज्ञेतेनैव पवित्रसमूहेनात्मानं प्रोक्ष्य प्रयतो
भवति ॥ ४ ॥

सर्वरूपाणि श्रुतिस्मृतिशिष्टागमसिद्धानि । सर्वर्ममप्रहणेनैव
सिद्धे सन्ध्योपासनस्य शृथप्रहणं तस्यात्यन्तप्राशास्यप्रतिपादनार्थम् ।
तच्च प्रशिनिप्रसाभिरथातश्शब्दयोरभिप्राप्य वर्णयिः । परिप्रस-
मूर्देन सुरभिमत्यादेस्तेषैन आत्मानं प्राप्यादिरेवात्मानं परितो-

पि रक्षा कर्तव्या । अत उच्चं गायत्रज्ञाजभिमन्त्रेनाभ्यसा
हतानि रक्षास्थात्मानमाह मृत्युरिति । यज्ञ स्वाध्यायवाचणे पठि-
तम् ‘सन्द्वाया गायत्रज्ञाजभिमन्त्रिता आप उच्चं विशेषन्ति’^१
‘यत्प्रदक्षिण प्रदमन्ति’^२ इति च । तदपि प्रसिद्धत्वादेव नोक्तमाचार्येण ।
‘अग्निश्च’ इत्यादिमन्त्रद्वयवत् । स्मृतिरिप्यस्ति—

कराभ्या तोयमादाय सावित्रिया चाभिमन्त्रितम् ।

आदित्याभिषुखो भूत्वा प्रक्षिपेत्सन्त्ययोर्द्वयोः^३ ॥ इति॥

इतदुक्त भवति—सन्ध्योपासनवेलाया कर्तव्येषु समन्वकाचमन्त्रो
क्षणजलोत्सेपणसावित्रीजपोपस्थनेष्वाचार्येण स्वशास्त्रायामनुक्ता उक्ता ।
उक्तास्तु नोक्ता सिद्धत्वादेव । न केवलोत्सेपणप्रदक्षिणे एव भवत ॥

अथाप्युदाहरन्ति-

दर्भेष्वासीनो दर्भान्धारयमाणस्सोदकेन पा-
णिना प्रत्यहमुखस्तावित्रीं सहस्रकृत्व
आवर्तयेत् ॥ ५ ॥

दर्भेष्वाग्नितेष्वनन्तर्गमेषु त्रिष्वासीनम्तादशानेव दर्भान् सोद-
केन पाणिना धारयमाणः । एकवचनादक्षिणो गृहीतव्य ।
मावित्रीं सवितृदेवत्या ‘तत्सवितु’^४ इत्येतामृत्वं प्रणवव्याहृतिसहि
ताय । तथाहि—

एतदक्षरमेता च जपत् व्याहृतिपूर्विकाय् ।

सन्त्ययोर्वेदविद्विषो वेदपुण्येन युज्यते ॥^५ ॥ इति ॥

^१ हे खा ३३.

^२ याजिकी ३४, ३५

^३ व्यासस्मृति

^४ हे स १०-५०६.

^५ मतु, २०-७८.

‘अवर्षणं देवकृतम्’ इत्यत्र । प्रयतः पूतसन्ध्योपासनयोग्यो
भवति ॥ २ ॥

अथ स्नानप्रोक्षणयोर्बर्यवस्थामाह—

अथाप्युदाहरन्ति-

अपोऽवगाहनं स्नानं विहितं सार्ववर्णिकम् ।
मन्त्रवत्प्रोक्षणं चापि द्विजातीनां विशि-
प्यत इति ॥ ३ ॥

अपोऽवगाहनमिति वारुणं स्नानमात् । तच सार्ववर्णिकं सर्व-
वर्णसाधारणम् । मन्त्रवत्प्रोक्षणं पूर्वोक्तमन्त्रैर्मर्मिनिं तच वाह्यं
प्रैवर्णिकानां विशिष्टं स्नानम् । एवं चाद्विजस्य वाह्यमेव ।
द्विजातीनां पुनरुभयोस्समुच्चयः सति सम्भवे । असम्भवेऽपि तेषां
मार्जनमवश्यंमावि ॥ ३ ॥

किञ्च—

सर्वकर्मणामेवारम्भेषु प्राक्तन्ध्योपासनकाला-
ज्ञेतेनैव पवित्रसमूहेनात्मानं प्रोक्ष्य प्रयतो
भवति ॥ ४ ॥

मर्वकर्मणि श्रुतिस्मृतिशिष्टागमसिद्धानि । सर्वकर्मग्रहणेनैव
सिद्धे सन्ध्योपासनस्य गृष्यग्रहणं तत्यात्यन्तप्राशस्त्वप्रतिपादनार्थम् ।
तश्य मद्वर्णितमस्माभिरभानशशब्दयोराभिप्रायं वर्णयिदिः । पवित्रस-
मूहेन मुरभिमृत्याद्वित्तोमेत आत्मानं प्रोक्ष्यादिरेवात्मानं परितो-

पि रक्षा कर्तव्या । अत उच्चं गायत्रचाऽभिमन्त्रितेनाभसा
हतानि रक्षास्यात्मानमाह मृत्युरिति । यज्ञ स्वाध्यायब्राह्मणे पठि
तम् ‘सन्ध्याया गायत्रचाऽभिमन्त्रिता आप उच्चं विक्षिपन्ति’
‘यत्प्रदाक्षिण प्रक्रमन्ति’^१ इति च । तदपि प्रसिद्धत्रादेव नोक्तमाचार्येण ।
‘अग्निश्च’^२ इत्यादिमन्त्रद्वयवत् । स्मृतिरप्यस्ति—

कराभ्या तोयमादाय सादित्रया चाभिमन्त्रितम् ।

आदित्याभिमुखो भूत्वा प्रसिपेत्सन्ययोर्द्योः^३ ॥ इति॥

एतदुक्त भवति—सन्ध्योपासनवेलाया कर्तव्येषु समन्वयकाचमन्त्रो
क्षणजलोत्क्षेपणसावित्रीनपोपस्थानेवाचार्येण स्वशाखायामनुक्ता उक्ता ।
उक्तात्तु नोक्ता सिद्धत्रादेव । न केवलोत्क्षेपणप्राक्षिणे एव भवत ॥

अथाप्युदाहरन्ति-

दर्भेष्वासीनो दर्भान्धारयमाणस्सोदकेन पा-
णिना प्रत्यहमुखस्तावित्रीं सहस्रकृत्व
आवर्तयेत् ॥ ५ ॥

दर्भेष्वाग्यपित्र्यनन्तर्भेषु त्रिष्वासीनस्तादशानेव दर्भान् सोद
केन पाणिना धारयमाण । एकवचनादक्षिणे गृहीतव्य ।
सावित्रीं सवितुदेवत्या ‘तत्सवितु’^४ इत्येतामुच्च श्रावन्याद्विसहि
ताम् । तथाहि—

एतदक्षरमेता च जप्त व्याहृतिष्ठान् ।

सन्ययोर्वेदविदिप्रो वेदपुण्येन युतः ॥

॥ इति ॥

^१ हते आ ३३

^२ यानिकी २४ ३५

^३ हते स १-५०६

^४ मनु, २ ८८

^५ यजु. स्मृति

कृपिच्छन्दोदेवताविनियोगस्मरणपूर्वको जपो द्रष्टव्य । न ह्येतद्ज्ञान-
भूते श्रोतस्मार्तकर्मप्राप्तिरित्यभियुक्तोपदेशात् । तत्र प्रणवव्याहृतीना-
मृपिर्वामदेवः । देवी गायत्री छन्दः । ओंकारसर्वदेवत्यः पारमेष्ठच ।
व्यस्नानां व्याहृतीनामग्निर्बायुस्मूर्य इति देवताः । सावित्र्या रूपिः
विश्वामित्रः गायत्री त्रिष्टुप्छन्दः सविता देवता । मन्त्रयोपासने
विनियोगः । यस्मिन् मर्वमोतं प्रोतं च भवतीति ओंकारेण वक्षो-
च्यते । नच सवितृमण्डलमध्यवर्ति ।* तथा च श्रुति—‘आदित्यो
ब्रह्मेत्यादेशः’ इति । स एव च भूः भवतेस्सद्रूपं परं ब्रह्म । भुवः
भावयते ‘तदेव हि मर्वं भवतीति’ । देवः स्वः । तथा च यास्कः—
‘स्वरादित्यो भवति सु अरणः सु ईरणः स्वृतो रमान् स्वृतो भासे
ज्योतिषां स्वृतो भासेति’¹ । यो देवस्सविताऽस्माकं धियः कर्मणि
पुण्यानि प्रति प्रेरयेत् तस्य यो भर्गः तपनहेतुः वरेण्यं वरणीयं
वरदं वरमण्डलमभिचिन्याम उपासमह् इति मन्त्रार्थः ॥ ९ ॥

अथ स एव कल्पान्तरमाह—

प्राणायामशो वा शतकृत्वः ॥ ६ ॥

‘मावित्रीमावर्त्येत्’ इत्यनुवर्तते । प्राणायामशास्त्रानुनिरोधनमात्रम् ।
प्रत्यावृत्ति श्वासनिरोधः । अथ वा यावचउक्ति निः चतुः पञ्चत्वः
पठित्वा श्वासमृत्सृनेत् ॥ ६ ॥

**उभयतःप्रणवां सप्ततत्व्याहृतिकां मनसा
वा दशकृत्वः ॥ ७ ॥**

मावित्रीं प्राणायामश इत्यनुवर्तते । उभयतः प्रणवो यस्या-

¹ निष्क्र. ३-४-३.

स्तथा सप्तव्याहृतिभिस्सह वर्तते इति सैवोच्यते । सप्तव्याहृतयो
भूरादयस्मत्यान्ता । अत्रैव क्रम कल्प्य । प्रथम प्रणवस्तत
सप्त व्याहृतय ततस्सावित्रीसहिताच्च ध्यानत प्रणव इति । के-
वित्सावित्त्वा एवोभयत प्रणवत्वमिच्छन्ति । न तु सप्तानामपि
व्याहृतीनाम् । अपरे पुमरादितसप्तव्याहृतिक सावित्त्वा दशष्ट
त्वोऽम्ब्यास तत प्रणव इति । एतौ पक्षो विचारणीयो ।
आदस्य तु सम्प्रदायोस्ति ॥ ७ ॥

त्रिभिश्च प्राणायामैस्तान्तो ब्रह्महदयेन ॥८॥

त्र्यम्बहृदयं 'ओ भू । ओ भुव ' ॥ इत्यनुवाक । अतेन न-
वरुत्वो वचनेन त्रय प्राणायामा सम्बन्धने । तान्तः क्षान्ति
मापन्नस्सावित्रीमार्त्तियेदिति सिंहावलोकनन्यायेन सम्बन्ध । स्मृति-
शनमिद्वत्वात् । एव हि प्राणायामलक्षण प्रसिद्धम्—

सद्याहृति सप्रणवा गायत्री शिरमा मह ।
त्रि पठेदायतप्राणं प्राणायामस्स उच्यते ॥ इति^१ ॥

'ओमापो ज्योति ' ॥ इत्यनुवाकशेषपश्चिम । तत्र प्रणवो गत ।
व्याहृतिप्रय च । महः महत पूजाकर्मणो वा वस्तु । जनो
ब्रह्म ननेविपरीतलक्षण न जायत इत्यर्थ । तपस्तपतेरभिनन्दनम्-
ण । सत्तमिति त्रिवातुत्रयनिमित्तमेतत् । सर्वं ब्रह्मेव युपमहारार्थ ।
सावित्री गता । आप जापेते । ज्योति धोतते दीप्तिकर्म-
ण शब्दरूपा हि तद्वध । अमृत जावताशि हि । तद्वस्तु वृहत्वृद्धिक-
र्मण परिवृद्ध भवति ॥ ८ ॥

वारुणीभ्यां रात्रिमुपतिष्ठत इमं मे वरुण
तत्वा यामीति द्वाभ्याम् ॥ ९ ॥

‘अहन्येष मन्त्रो रात्रौ वारुणः’ इति श्रुते. रात्रिमिति कालनि-
देशः । उपस्थेयस्तु सविता तत्वालविशिष्टः । उपस्थानं चो-
पात्यितैव यच्छ्रितसमाचार । प्रासद्धं प्रदक्षिणादि तदप्यत्र
वर्तव्यं ‘तृतीयशिष्टागम’ इति लिङ्गात् ॥ ९ ॥

एवमेव प्रातः प्रातुखस्तिष्ठन् ॥ १० ॥

एवमिति ‘तीर्थ गत्वा’ इत्यादि सर्वमतिदिशाति । प्रा-
तरिति कालनिर्देश । प्रातुख इति प्रत्यज्ञुखनिवृत्यर्थम् ॥ १० ॥

मैत्रीभ्यामहरुपतिष्ठते मित्रस्य चरूपणीधृ-
तो मित्रो जनान् यातयतीति द्वाभ्याम् ॥

अतिरोहितार्थमेतत् ॥ ११ ॥

सुपूर्वमिति पूर्वमुपकरम्योदित आदित्ये स-
मामृयात् ॥ १२ ॥

सुपूर्वा नक्षत्रेषु ददृश्यमानेषु पूर्वा सन्व्यामुपकरम्यादित्योदयो
त्तरकाणे समामृयात् ॥ १२ ॥

अनस्तमित उपकरम्य सुपश्चादिपि पश्चि-
माम् ॥ १३ ॥

मुष्पथात् यावज्ञक्षव्रियावनं तावदिति समाप्त्यादित्यर्थ ॥ १३॥

सायप्रातस्सन्ध्योपासनकर्तुरायुवच्छेदो न भवतीत्याह—

सन्ध्ययोश्च सम्पत्तावहोरात्रयोश्च सन्ततिः॥

सन्ध्योपासनकर्तुर्भवतीति शेष । सम्पत्तिसम्पूर्णता । सा च
सन्ध्ययोपासनेन यवाविध्यतुटानेन भवति । तस्या च सत्यामहो-
रात्रयोस्मन्ततिरविच्छेदो भवति । उपासितुरायुरविच्छेद भवती-
त्यर्थ । आह च—

ऋण्यो दीर्घसन्ध्यत्वादीर्घ्यमायुरवाग्मुयुः ।

प्रद्वा यशश्च कीर्ति च ब्रह्मवर्चसमेव च ॥ इति ॥

अथानुपासितुर्दोषमाह—

अपि चात्र प्रजापतिगीतौ श्लोकौ भवतः-

अनागतां तु ये पूर्वामनतीतां तु पश्चिमाम् ।

सन्ध्यां नोपासते विप्राः कर्यं ते ब्राह्मणा-
स्समृताः ॥ सायं प्रातस्सदा सन्ध्यां ये वि-
प्रा नो उपासते । कामं तान् धार्मिको रा-
जा शूद्रकर्मसु योजयेदिति ॥ १५ ॥

प्रजापतिग्रहणमादरार्पय । अनागतामनतिकान्तामिति चोदि-
तकालमिप्रायम् । कर्यं ते ब्राह्मणा इति विप्रश्रहण च द्वि-

जात्युपलक्षणार्थम् । अत एव शूद्रकर्मस्वित्युक्तम् । इतरथा क्ष-
त्रियकर्मस्वित्यवश्यत् ।

न तिष्ठति तु यः पूर्वामुपास्ते न च पश्चिमाम् ।

स शूद्रवद्वाहेष्कार्यस्त्वर्वस्मात् द्विजकर्मणः ॥ इति^१ ॥

तदा कथम्^२

तत्र सायमतिक्रमे रात्र्युपवासः प्रातरतिक्रमे
अहरुपवासः ॥ १६ ॥

अतीता ता सन्ध्यां कृत्वेति शेष । उपवासोऽनशनम् ॥ १६ ॥

किञ्च—

स्थानासनफलमवाप्नोति ॥ १७ ॥

प्रायश्चित्तप्रशंसैषा ॥ १७ ॥

अथाप्युदाहरन्ति-

यदुपस्थकृतं पापं पद्धयां वा यत्कृतं भवेत् ।
वाहुभ्यां मनसा वाऽपि वाचा वा यत्कृतं
भवेत् । सायं सन्द्वयामुपस्थाय तेन तस्मा-
त्प्रमुच्यते ॥ १८ ॥

उपस्थकृतं परभायी प्रति वहशः प्रायश्चित्तस्याप्नानादिह स्व-
भार्यायामेवानृतुवालायुपयोगेऽनाप्नाते वेदितव्यम् । पद्धयां यद-
नुद्दिष्टप्रतिपेषगमनादि कृतम् । वाहुभ्यामापि हिंसाच्छेदनमेवनादि

हस्तचापलं तत् । तथा मनसा परद्रव्यस्थाभिध्यानादि । वाचा-
रूपं अवद्यवदनादि । यत्रयत्र वाञ्छनकायकृते प्रायश्रित्तान्त-
रादिना विरोधो नास्ति, तत्र एतदेव प्रायश्रितमित्यभिप्रायः ।
सन्ध्योपासनप्रशंसा चेष्टा ॥ १८ ॥

किञ्च—

रात्रया चापि सन्धीयते ॥ १९ ॥

पुरुष इति शेषः । अभिसन्धानमन्युदयः ॥ १९ ॥

न चैनं वरुणो गृह्णाति ॥ २० ॥

वरुणो नाम पापमप्सु मरणं जलोदरव्याधिर्वी ॥ २० ॥

एवमेव प्रातरुपस्थाय रात्रिकृतात्पापात्प्रमु-
च्यते ॥ २१ ॥

अर्थवादातिदेशः । फलातिदेशो वाऽयम् । रात्रातुपस्थादिपि.
रुतादित्यर्थः ॥ २१ ॥ .

अहा चापि सन्धीयते ॥ २२ ॥

दूर्बुद्ध व्याख्या ॥ २२ ॥

मित्रश्वैनं गोपायति आदित्यश्वैनं स्वर्गं लोक-
मुन्नयतीति ॥ २३ ॥

इदमपि तथा ॥ २३ ॥

अथ । सहत्य स्तौति—

स एवमेवाहरहरहोरात्रयोः सन्धिपूपतिष्ठमानो
ब्रह्मपूतो ब्रह्मभूतो ब्राह्मणः शास्त्रमनुवर्त-
मानो ब्रह्मलोकमभिजयतीति विज्ञायते
ब्रह्मलोकमभिजयतीति विज्ञायते ॥ २४ ॥

ब्रह्मपूतः सावित्र्या पूत् । ब्रह्मभूतः शब्दब्रह्मप्रणवमापन् ॥

आह च—

योऽर्थीतेऽहन्यहन्येतात्मीणि वर्णाण्यतन्द्रित ।

'स ब्रह्म परमभ्येति वायुभूतः खमृतमानिति' ॥

विज्ञायते इति श्रुतिसूचनम् ॥ २४ ॥

इति श्रीगोविन्दस्वामिविरचिते योधायनर्थमविवरण
छित्रीयप्रश्ने चतुर्थाऽध्याय

प्रयतोऽभिपिक्त इत्युक्तम् । प्रमद्भातडिपिमाह—

अथ हस्तौ प्रक्षाल्य कमण्डलुं मृत्पिण्डं च
गृह्ण्य तीर्थं गत्वा त्रिं पादौ प्रक्षाल-
यते त्रिरात्मानम् ॥ १ ॥

अथ लानविधिरुच्यते इति शेष । तत्रारम्भे हस्तये प्र

क्षालनम् । यद्वा—तीर्थं गत्वा इस्तो प्रक्षाल्येति सम्बन्धं ।
चशबदात् गोमयदाहादीति । अनपूर्वे हि समाप्ते कुमे ल्यपू
भवति, इह तु आन्दस गृह्णेति ल्यवादेश । तीर्थम्

नदीपु देवस्तातेषु तटाकेषु सरस्यु च ।

स्नान समाचरेत्रित्यमुत्सप्तश्वरणेषु च ॥ इति ॥ तथा—
सति प्रभूत पयसि नाल्पे स्त्रायात्कथचन ।^१

न त्रेवजातीयस्म् । तत्र गत्वा मृत्पिण्डेकदेशेन कमण्डलदुकेन
चैकैकं पादं त्रिं त्रिं प्रशालयते । एवमात्मानमपि अनर्थज्ञ-
तदङ्गन्ययिनात्मनश्शरीरं प्रक्षालयदिति गम्यताम् ॥ १ ॥

अथेदामी प्रक्षालितपादेनैव प्रवेष्टव्यस्त् देशानाह—

अथ हैके ब्रुवते श्मशानमापो देवगृहं गोष्ठुं
यत्र च ब्राह्मणाः अप्रक्षाल्य पादौ तत्र
प्रवेष्टव्यमिति ॥ २ ॥

सप्तमान्तशब्दो निर्देशस्त् । नातिपदिकार्थमाने हि प्रथमा
स्मरते पाणिनि । तेषा कर्मत्वव्यापनार्थम् । तस्माद्दौ नत्रो
प्रहृतमर्थं सूचयत । तस्मात्प्रक्षालयव प्रवेष्टव्यं श्मशानादीति ।
'अहं कृत्वत्वश्च' इति स्मरणेन सत्यादर्हार्थो गम्यते । न तु
कर्मत्वम्, प्रक्षालयेव प्रवेष्टुमर्हतीत्यर्थ ॥ ३ ॥

अथापोऽभिप्रतिपद्यते—

हिरण्यगृहं वस्त्रं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि या-

चितः । यन्मया भुक्तमसाधूनां पापेभ्य-
श्च प्रतिग्रहः । यन्मे मनसा वाचा कर्म-
णा वा दुष्कृतं कृतम् । तन्म इन्द्रो वरु-
णो वृहस्पतिस्तविता च पुनर्न्तु पुनः-
पुनरिति ॥ ३ ॥

अथशब्दात्प्रक्षालनानन्तर्यमाह । गोमयेनात्मानमालिप्येति केचि
दिच्छन्ति । हिरण्यशृङ्गमित्यृचोर्मदेव ऊपि । काण्डर्ययो वा
विश्वेदेवा । प्रथमा पुरस्ताद्वृहती, द्वितीया पञ्चि । उभे अपि
लिङ्गोक्तदेवते । तत्र द्व्योरप्यव्यवर्थ—हिरण्यशृङ्ग हिरण्यशृङ्ग
वरुण त्वा शरणं प्रपद्ये । मया याधितस्त्वं मम
स्नानाय तीर्थं जलाशयं देहि । वरुणो हपा राजा ‘यासा
राजा वरुण’* इति लिङ्गात् । एप एव वा तुम्य तर्थीमिति यह
देहीति । असाधूनामभोज्याना अन्नं यन्मया भुक्तं यो वा मया
च पापकर्मेभ्यं प्रतिग्रहं छ्रुतं । यच्च मनोवाक्याकर्मभि दुष्कृ-
तं कृतं भवति । तत्सर्वमादत्तं जलाशयस्नानेन इद्वादय । किमत
यन्मया पुनःपुनः प्रार्थयितु शक्यते इति ॥ ३ ॥

एतदन्यो भवति—

अथाजलिनाऽप उपहन्ति सुमित्रा न आप
ओपधयस्तन्त्विति ॥ ४ ॥

द्विहस्तसयोगोऽजलि । तेनाजलिना जलप्रवेशादनन्तरमुप

हन्ति गृहाति । नः अस्मावं आपश्चौपदयश्च तदुत्पादितास्मुभिरा
मुखेहेतवस्तन्त्रिति मन्त्रार्थ ॥ ४ ॥

अयेना अप —

तां दिशं निरुक्षति यस्यामस्य दिशि द्वेष्यो
भवति दुर्भिन्नास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्
द्वेष्टि यं च वर्यं द्विष्म इति ॥ ५ ॥

अस्य स्नातु द्वेष्यो यस्या दिशि अस्ति ता दिशं अ-
पोऽभ्युक्ति । य पुरुष अस्मान् द्वेष्टि य वा य द्विष्म
तस्मै दुर्भिन्ना दुखेतव आपो भूयासुरिति मन्त्रार्थ ॥ ६ ॥

अथाप उपस्पृश्य त्रिः प्रटक्षिणमुदकमाव-
र्तयति यदपां क्रूरं यदमेध्यं यदशान्तं
तदपगच्छतादिति ॥ ६ ॥

व्यक्तो मन्त्राभिमाय ॥ ६ ॥

अप्सु निमज्जयोन्मज्जय ॥ ७ ॥

नाप्सु सतः प्रयमणं विद्यते न वासःपत्पू-
लनं नोपरपर्वानम् ॥ ८ ॥

यद्युपरुद्धास्तद्युरेतेनोपतिष्ठते नमोऽग्नेऽ-
प्सुमते नम इन्द्राय नमो वरुणाय
नमो वाह्ण्यै नमोऽद्धय इति ॥ ९ ॥

उत्तीर्णचम्याचान्तः पुनराचामेत् ॥ १० ॥

उन्मज्जचाचान्तः पुनराचामेदिति सम्बन्धः । [निपञ्जनमद्विरात्मनः
प्रच्छदनम् । उन्मज्जनं ताम्य आविर्भाष । अब्रोन्मज्जनानन्तर-
भाविनियममनुकूल मनम्याविर्भूतं प्रतिपेधं विस्मरणभयादानार्थं उप-
दिशातिस्म—नाप्तु सत इति । प्रयमणं शौन्चं मूत्रपुरीपादा-
पनयलक्षणं मलापनयनं पाणिम्यामवस्कोटनं उपस्पर्शनं आनन्द-
नम् । एतत्त्वयमप्तु सता न कर्तव्यमित्यर्थः । ‘तपस्यमवगाहनम्’
इत्यस्मिन्नव्याये ‘खवन्तीप्वनिरुद्धामु’ इति निरुद्धास्यम्भु प्रतिपेष
उक्तः । तस्येदार्नी प्रायश्चित्तमाह—यद्युपरुद्धासस्युरेतेनोपतिष्ठुते
नपोऽग्रय इति । नात्र मन्त्रे तिरोहितं किञ्चिद्दस्ति । जलाशयादुत्तीर्थं
प्राकुख उद्गुखो वा आचामेत् । अप आचम्य आचान्तः पुन-
रिति चोक्तम् । तस्यायमभिप्रायः—मन्त्राचमनं सर्वत्राचान्तः एव
कुर्यादिति ॥ ७-१० ॥

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवीं पूता पुनातु माम् ।
पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् ।
यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्वरितं मम । सर्वे
पुनन्तु मामापोऽस्ततां च प्रतिग्रहं स्वा-
हेति ॥ ११ ॥

वामदेवा ऋषयः, विष्वेदेवा वा ऋषयः । हे अथेने अनु-
सुम्भो आपः प्रार्थ्यन्ते । आपदशोधयन्तु । इह शृणिवीशव्वदेन
तन्मयं शरीरसुच्यते । तामिरदिः पूर्णं शरीरं पुनातु माम् ।

पुनातु ब्रह्मणस्पतिरिति । एकस्मिन् बहुवचन पूजायाम् ।
 ‘एतद्वैष्णवान् सनामि’ इति यथा । पृथिवी पुनात्वित्यर्थ ।
 ब्रह्मफूल बृहस्पतिपूत शरीरम् । यदुच्छप्तमन्यत यदभोज्यं
 मया मुक्त यदा दुश्चरित मम तत्सम्बन्धीति शेष । सर्वे पुनन्तु
 मा सर्वस्मादस्मान् मामापः पुनन्तु । मामापोऽसतां च
 प्रतिग्रहम् । असन्तश्युद्धा पापकर्मणो वा तत्प्रतिग्रहजाता-
 देनसो मामाप पुनन्त्वति । इवाहेति प्रदानप्रतिपादकश्रवणा-
 द्ध्येयमित्येवेहि ॥ ११ ॥

मन्त्राचमनानन्तरम्—

पवित्रे कृत्वा उद्दिर्मार्जियत्यापो हिष्ठा मयोभुव इ-
 ति तिसृभिहिरण्यवर्णाद्विशुचयः पावका इ-
 ति चतसृभिः पवमानस्तुवर्जन इत्येतेना-
 नुवाकेन मार्जयित्वा उन्तर्जलगतोऽधर्मर्षणेन
 त्रीन् प्राणायामान् धारयित्वोत्तीर्य वासः
 पीडयित्वा प्रक्षालितोपवाताङ्गिष्ठानि वासां-
 सि परिधाय दर्भेष्वासीनो दर्भान् धारय-
 माणः प्राद्युखस्ताविर्त्ति सहस्रकृत्व आवर्त-
 येच्छतकृत्वोऽपरिमितकृत्वो वा दशावरम्॥

पवित्रे इति द्विवचनाद्याम्या मार्जनम् । अन्तर्जलं न तम
 ध्यम् । तेनैव सिद्धे गतप्रहण जलैव सर्वाङ्गीणाच्छाद-

नार्थम् । अघर्षणं नामार्पणम् । 'ऋतं च मत्यं च'* इति
तृचम् । तेन त्रिपदितेन एकं प्राणायामो भवति । एवमेव
त्रयः प्राणायामाः । वासपीडनमिह पितृणा तृप्त्यर्थम् । उप-
वातं शोषितम् । अहिष्टुमच्छिद्धम् । बहुवचनादन्तर्वासो वाहि-
वासश्च । उत्तीर्णेति ग्रहण मध्याहसन्ध्याग्राहकम् । आवभना-
नन्तरं च सावित्र्यभिमन्त्रताना अपामादित्याभिमुख सदाचारसिद्ध
द्रष्टव्यम् ॥ १२ ॥

अथादित्यमुपतिष्ठते उद्दयं तमसस्परि । उ-
दुत्यम् । चित्रम् । तज्जक्षुर्देवहितम् । य उद-
गादिति ॥ १३ ॥

शब्देतत् ॥ १३ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

प्रणवो व्याहृतयस्सावित्री चेत्येते पञ्च व्र-
ह्यज्ञा अहरहर्व्रह्मणं किल्विपात्पावय-
ति ॥ १४ ॥

यज्ञशब्देन जपो लक्ष्यते । अह च प्रणवादीन् प्रकृत्य—

पितियज्ञाजपयज्ञो विशिष्टो दशभिर्गुणः ।
उपांशुस्स्यान्ततुगुणः साहस्रोमानसस्त्वृत ॥

इत्यादि । तुल्यवन्मपसङ्घास्यनान् प्रणवव्याहृतीनामपि सावित्रियाः

*यातिकी, १.

द्वितीयप्रथे पश्चमोऽन्याय

पूरस्तात् प्रतिपादनमवगम्यते । अहरद्वैरति नित्यस्तानार्थितामाह ।
किलिगपं पापम् ॥ १७ ॥

पूतः पञ्चभिर्ब्रह्मयज्ञैरथोत्तरं देवतास्तर्पयति ॥
अतिरोहितार्थमेतत् ॥ १९ ॥

अग्निः प्रजापतिस्तोमो रुद्रोऽदितिर्वृहस्पतिस्त-
र्पा इत्येतानि प्राग्द्वाराणि देवतानि सनक्ष-
त्राणि सग्रहाणि साहोरात्राणि समुहूर्तानि
तर्पयामि ॥ ओं वसूश्च तर्पयामि ॥ १६ ॥

पितरोऽर्यमा भगस्तविता त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी
इत्येतानि दक्षिणाद्वाराणि देवतानि सन-
क्षत्राणि सग्रहाणि साहोरात्राणि समुहूर्ता-
नि तर्पयामि ॥ ओं रुद्रांश्च तर्पयामि ॥ १७ ॥

मित्र इन्द्रो महापितर आपो विश्वेदेवा ब्रह्मा
विष्णुरित्येतानि प्रत्यग्द्वाराणि देवतानि
सनक्षत्राणि सग्रहाणि साहोरात्राणि समुहू-
र्तानि तर्पयामि ॥ ओमादित्यांश्च तर्पयामि ॥

वसवो वरुणोऽजएकपादद्विरुच्यः पूर्णाऽश्विनौ
यम इत्येतान्युद्गद्वाराणि देवतानि सनक्ष-

त्राणि साहोरात्राणि समुहूर्तानि तर्पयामि॥
 ओं विश्वेदेवांस्तर्पयामि । साध्यांस्तर्पयामि ।
 ब्रह्माणं त । प्रजापतिं त । चतुर्मुखं त ।
 परमेष्ठिनं त । हिरण्यगर्भं त । स्वयंभुवं
 त । ब्रह्मपार्षदांस्त । ब्रह्मपार्षदीश्वत् ॥ अग्निं
 त । वायुं त । वह्णं त । सूर्यं त । चन्द्र-
 मसं त । नक्षत्राणि त ॥ सद्योजातं त ॥
 ओं भूः पुरुषं त । ओं भुवः पुरुषं त । ओं
 सुवः पुरुषं त । ओं भूर्भुवस्सुवः पुरुषं त ।
 ओं भूस्त । ओं भुवस्त । ओं सुवस्त । ओं
 महस्त । ओं जनस्त । ओं तपस्त । ओं
 सत्यं त ॥ ओं भवं देवं त । ओं शर्वं देवं
 त । ओमीडानं देवं त । ओं पञ्चुपतिं देवं
 त । ओं रुद्रं देवं त । ओं उग्रं देवं त । ओं
 भीमं देवं त । ओं महान्तं देवं त ॥ भव-
 स्य देवस्य पत्नीं त । शर्वस्य देवस्य पत्नीं
 त । ईशानस्य देवस्य पत्नीं त । पशुपतेऽ-
 वस्य पत्नीं त । रुद्रस्य देवस्य पत्नीं त ।
 उग्रस्य देवस्य पत्नीं त । भीमस्य देवस्य

पर्णीं त । महतो देवस्य पर्णीं त । भवस्य
देवस्य सुतं त । शर्वस्य देवस्य सुतं त ।
इशानस्य देवस्य सुतं त । पशुपतेऽदेवस्य
सुतं त । रुद्रस्य देवस्य सुतं त । उग्रस्य
देवस्य सुतं त । भीमस्य देवस्य सुतं त ।
महतो देवस्य सुतं त । रुद्रांस्तर्पयामि ।
रुद्रपार्षदांस्तर्पयामि । रुद्रपार्षदीश्च तर्प-
यामि ॥ २० ॥

ओं विघ्नं त । विनायकं त । वीरं त । स्थूलं
त । वरदं त । हस्तिमुखं त । वक्रतुण्डं ता
एकदन्तं त । लम्बोदरं त । विघ्नपार्षदांस्ता
विघ्नपार्षदीश्च तर्पयामि ॥ २१ ॥

ओं सनत्कुमारं त । स्कन्दं त । इन्द्रं त । पष्ठीं
त । पण्मुखं त । जयन्तं त । विशाखं ता
महासेनं त । सुब्रह्मण्यं त । स्कन्दपार्षदांस्ता
स्कन्दपार्षदीश्च तर्पयामि ॥ २२ ॥

ओमादित्यं त । सोमं त । अङ्गारकं त । वुधं
त । वृहस्पतिं त । शुक्रं त । शनैश्चरं त ।

राहुं त । केतुं तर्पयामि ॥ २३ ॥

ओं केशवं त । नारायणं त । माघवं त । गो-
चिन्दं त । विष्णुं त । मधुसूदनं त । विवि-
क्रमं त । वामनं त । श्रीधरं त । हृषीके-
शं त । पद्मनाभं त । दामोदरं त । श्रियं
देवीं त । सरस्वतीं देवीं त । पुष्टिं देवीं त ।
तुष्टिं देवीं त । विष्णुं त । गह्यमन्तं त । वि-
ष्णुपार्षदांस्त । विष्णुपार्षदीश्च तर्पयामि ॥

ओं यमं त । यमराजं त । धर्मं त । धर्मराजं
त । कालं त । नीलं त । मृत्युंजयं त ।
वैवस्वतं त । चित्रं त । चित्रगुप्तं त । औ-
दुम्बरं त । वैवस्वतपार्षदांस्त । वैवस्वत-
पार्षदीश्च तर्पयामि ॥ २५ ॥

ओं भूमिदेवांस्त । काद्रयं त । अन्तरिक्षं त ।
विद्यां त । धन्वन्तरिं त । धन्वन्तरिपार्षदां-
स्त । धन्वन्तरिपार्षदीश्च तर्पयामि ॥ २६ ॥

अथ निवीती—ओमृपींस्त । महर्पींस्त । परम-
र्पींस्त । ब्रह्मर्पींस्त । देवर्पींस्त । राजर्पींस्त ।

श्रुतर्पीस्त । जनर्पीस्त । तपर्पीस्त । सत्य-
र्पीस्त । सतर्पीस्त । काण्डर्पीस्त । ऋषिकां-
स्त । ऋषिपितौस्त । ऋषिपुत्रांस्त । ऋषिपौ-
स्त । काण्डं बोधायनं त । आपस्तम्बं
सूत्रकारं त । सत्यापाढं हिरण्यकेशिनं त ।
वाजसनेयिनं याज्ञवल्क्यं त । आश्वलाय-
नं त । शौनकं त । व्यासं त । वसिष्ठं त ।
प्रणवं त । व्याहृतीस्त । सावित्रीं त । गा-
यत्रीं त । छन्दांसि त । ऋग्वेदं त । यजुर्वे-
दं त । साम्वेदं त । अथर्ववेदं त । अथ-
र्वाङ्गिरसं त । इतिहासपुराणानि त । सर्ववे-
दांस्त । सर्वदेवजनांस्त । सर्वभूतानि तर्प-
यामि ॥ २७ ॥

अथ प्राचीनावीती—ओं पितृन् स्वधानमस्तर्प-
यामि । पितामहान् स्वधानमस्त । प्रपिता-
महान् स्वधानमस्त । मातृस्वधानमस्त ।
पितामहीस्वधानमस्त । प्रपितामहीस्व-
धानमस्त । मातामहान् स्वधानमस्त । मा-
तुः पितामहान् स्वधानमस्त । मातुः प्र-

पितामहान् स्वधानमस्त । मातामहीस्स्व-
धानमस्त । मातुः पितामहीस्स्वधानमस्ता।
मातुः प्रपितामहीस्स्वधानमस्तर्पयामि ॥

ओमाचार्यान्स्वधानमस्त । आचार्यपत्रीः स्व
धानमस्त । गुरुन्स्वधानमस्त । गुरुपत्री-
स्स्वधानमस्त । सखीन्स्वधानमस्त । स-
खिपत्रीस्स्वधानमस्त । ज्ञातीन्स्वधानमस्त ।
ज्ञातिपत्रीस्स्वधानमस्त । अमात्यान्स्वधा-
नमस्त । अमात्यपत्रीस्स्वधानमस्त । स-
र्वान्स्वधानमस्त । सर्वास्स्वधानमस्तर्पया-
मि ॥ २६ ॥

अनुतीर्थमप उत्सिद्धति—ऊर्जं वहन्तीरमृतं घृतं
पयः कीलालं परिस्थुतम् । स्वधा स्थ त
र्पयत मे पितृन् । तृप्यत तृप्यतेति ॥

अनुतीर्थं तीर्थं प्रति । अनेका शापित भावि—तर्हि
ए भवनीह महादिनि । उर्जं अन अमृतादिशक्तय । गण-
पि र्वाण्यमग्रम् । तथाऽपि परिस्थुतस्त्रियानान् याग्यर्थिनां ।
गृह सप्ता अग्ना स्थ नर्पयन एव पिण्डिपाप्त्वाप्त्वां
महान् । गृह च तृप्यत गीष्मानशनपादुगर्पय ॥ २० ॥

नैकवस्त्रो नार्द्रवासा दैवानि कर्मण्यनु सञ्चरेत् ।
पितृसंयुक्तानि चेत्येकेपां पितृसंयुक्तानि
चेत्येकेपाम् ॥ ३१ ॥

नार्द्रवासाः साक्षादाद्रिवासोनिपेवार्थ । अनुसंचरेत् अनु-
तिरेत् । पितृसंयुक्ताः । अत्रापिशब्दोऽन्धाहर्तव्य ॥ ३१ ॥

इति श्रीगोविन्दस्वामिविरचते वोधायनधर्मविवरणे
द्वितीयप्रध्ने पश्चमोऽन्धाय.

देवऋषिपितृतर्पणमुक्तम्—

अथेमे पश्चमहायज्ञास्तान्येव महासत्राणि देव-
यज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्म-
यज्ञ इति ॥ १ ॥

फलत एषा यज्ञाना महत्व न स्वरूपत , दीर्घकालप्रयोग सामा-
न्याच महासत्रसमाप्ते । ‘देवयज्ञ’ इत्यादिसज्जाकरण सव्य-
वहारार्थम् ॥ १ ॥

अथेतान्विविद्याह—

अहरहस्यस्वाहाकुर्यादा काष्ठात् तथैतं देवयज्ञं
समाप्नोति ॥ २ ॥

अत्र ‘देवेभ्यस्त्वाहा’ इति मन्त्र उद्धर्तव्य । द्रव्यमोदनमभू-

ति आकाशात् । स्वयं वीप्तावचनं नित्यत्वाद्यापनार्थम् । समाप्तोति
अनुतिष्ठेत् । एवमुत्तरेष्वपि यथासभम् योजना ॥ २ ॥

**अहरहस्त्वधाकुर्यादोदपात्रात्तथैतं पितृयज्ञं स-
माप्नोति ॥ ३ ॥**

‘पितृभ्यस्त्ववानम्’ इति मन्त्रोऽध्याहार्य । उदपात्रं उदक
आज्योदनप्रभूति तत्पर्यन्तमित्यर्थ ॥ ३ ॥

**अहरहर्नमस्कुर्यादा पुष्पेभ्यस्तथैतं भूतयज्ञं स-
माप्नोति ॥ ४ ॥**

‘भूतेभ्यो नम्’ इति मन्त्रोद्धार । एते श्रोतो महायज्ञा वैश
देववलिहरणीरेव सम्पादिता इति । कौचक्तर्त्तव्या इति । एनतु
युक्ततया विचारणीयप् ॥ ४ ॥

**अहरहर्वाह्णेभ्योऽन्नं दद्यादा मूलफलशाकेभ्य-
स्तथैतं मनुष्ययज्ञं समाप्नोति ॥ ५ ॥**

वहुभ्यो दातु शक्तयभावे एकस्मा अपि ॥ ५ ॥

**अहरहस्त्वाध्यायं कुर्यादा प्रणवात्तथैतं ब्रह्मयज्ञं
समाप्नोति ॥ ६ ॥**

ब्रह्मयज्ञ वर्तव्य । ब्रह्मर यज्ञस्म च याग ॥ ६ ॥

तदाह—

स्वाध्यायो दै ब्रह्मयज्ञः ॥ ७ ॥

अत्येतत् ॥ ७ ॥

तस्य ह वा एतस्य ब्रह्मयज्ञस्य वागेव जुहूर्मन
उपभृज्जक्षुर्ध्वंवा मेधा सुवः सत्यमवभृथ-
स्स्वर्गं लोक उदयनं यावन्तं ह वा इमां
विन्नस्य पूर्णा ददत्स्वर्गं लोकं जयति तावन्तं
लोकं जयति भूयांसं चाक्षर्यं चाप पुन-
र्मृत्युं जयति य एवं विद्वान् स्वाध्यायम-
धीते ॥ ८ ॥

मेधा उपक्लावा । तस्मिन् तत्तज्ञावयेदित्यर्थ । वाचि जुहू-
बुद्धिरित्यादि । उदयनं परिसमाप्ति । एतस्मादपि प्रायणीयोऽ-
प्युक्तेय । प्रारम्भापेकत्वात् परिसमाप्ते । तदानीमस्मिन् लोके प्रायणी-
यचुद्धि । विन्नस्य विनेन स्वाध्याययज्ञमुपासिता
जयति ततोपि भूयासमक्षयमनन्तमपर्वर्गं मोक्षमित्यर्थ । अपमृ-
त्युरकालमरणम् ॥ ८ ॥

अथ निगमनम्—

तस्मात्स्वाध्यायोऽप्येतत्वय इति हि ब्राह्मणम् ॥
दिशन्वे हेतो । इत्य ब्राह्मणस्य मावादित्यर्थ ॥ ९ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

स्वभ्यक्तस्सुहितः सुखे शयने शयानो यंसं
. क्रतुमधीते तेनतेनास्येष्ट भवतीति ॥ १० ॥

स्वभ्यक्तः तैलादिना । सुहितः तृप्तो भोजनादिना । ‘यं
यं क्रतुम्’* इत्यस्मिन् विधावन्यानर्थक्यात् प्रशसेषा ॥ १० ॥

एव तावद्वार्हस्थ्यमुक्तम् । अधुनाऽस्यैव प्रशसा—

तस्य ह वा एतस्य धर्मस्य चतुर्धा भेदमेक
आहुरद्वृष्ट्वात् ये चत्वार इति कर्मवादः ॥

योऽसौ धर्म श्रुतिस्मृतिशिष्टाणमे प्रसिद्ध तस्यैतस्य धर्मस्य
चातुर्विध्यमाश्रमचतुष्यकृतमिति एके ऋग्य आहु । किमिति
यावत् द्वृष्ट्वान्मन्त्रार्थस्य ते, य द्वृष्ट्वमाहु । तस्यैतत्प्रतीकग्रहण
ये चत्वार इति । चत्वारोऽप्याश्रमा देवलोकायना पन्थान इति ।
एव सत्यय तावन्मन्त्र कर्मवादः कर्मभेदमेष्यदाश्रमभेदम् ॥ ११

कानि पुनस्तानि कर्मणीत्याह—

ऐष्टिकपाञ्चकसौमिकदार्वीहोमाणाम् ॥ १२ ॥

स्वार्थ एव तद्वित ॥ १२ ॥

तदेषाऽभिवदति—ये चत्वारः पथयो देवयाना
अन्तरा द्यावापृथिवी वियन्ति । तेषां यो
अज्यानिमज्जीतिमावहान्तस्मे नो देवा
परिदिनेह सर्व इति ॥ १३ ॥

तत्कर्मचातुर्विध्यमृगेषाऽभिवदनि । कथम्? कर्णिकामदेव
मिदुष्ठम्द नवस्त्यानि देवता । अज्यानिहोमे तदुपयने च

विनियोगः । य इपे चत्वारः पथयः पन्थानः देवयानाः देवलोकाः ।
 भीममेन इनिवृत् तद्भनेहताः । ऐटिकादयः द्यावापूर्णपञ्चोर-
 ग्नतरा मध्ये विश्विनि विश्विं गच्छनि विदिता इत्यर्थः । तेषा-
 मिनि वर्मणि पठती । तानि अङ्गानिमजीर्ति शियाविदोपणे ।
 अङ्गानि अहाँन आविगुणं जगीर्ति मध्यं य आवहात् आ-
 श्वेत् अनुभिष्ठेत् । तस्यै नः अस्माकं मध्ये सस्यानि हे सर्वे
 देवाः परिदित् प्रगच्छनेति श्रोतरमासुदाने निश्चेयम् दत्तेनि म-
 न्नार्थः । तदेतद्वाश्रम्ये सम्युपपश्ये । नाश्रमनासुर्विष्णे । कथं!
 तदाह—‘गृहस्य एव स्था’ । तत्र च गृहस्थो वेदिकैः क-
 र्मभिरपि क्षियने नेत्रे । तदेतद्वाश्रम्ये उपशम्न भवति । नमु
 षेदप्तेष्ठापि गृहस्थो वेदिकानि करोग्यो । मय, अल्पतिष्यन्वं
 तदा शाश्वस्य स्थात् । सर्वाखिवारं नेद ऋषशास्त्रं शिवा वा-
 रणेन वायिनुं गुरुकृप् । किञ्च—इदुद्यव्ययप्रसापात्प्राप्तार्थं दर्मताने
 परित्यज्य पारिमानान्येवात्मन्देयेषुः पुरुषा । यतन्मेतापि नि-
 श्रेष्ठम् लभन्ते । ‘अर्के चेन्द्रयु विनेत् विसर्पं पर्वतं व्यनेत्’
 इति ज्यागान् । तत्रा प्रत्यश्वनानामीप्रिहोत्रादिशाहपानाम-
 प्राप्ताण्यमेवापर्येत् । तम्भोरुपा चातुर्विष्णेषाऽभिवदनीत्युपगन्त्यप्त्॥

अमुकेषपर्माण्यावसरेषासोः पूर्वोक्तप्रस्तुत्या प्रदर्शनिर्तु आश्रम-
 पासुर्विष्णे ताप्तुपन्नस्यानि म—

व्राप्तचारी गृहस्थो चानप्रस्थः परिव्राजक
 इति ॥ १४ ॥

प्रदर्शनार्थ नेतिरो इयोः । नेत्रहर्षणः ॥ १५ ॥
 अदेवो भ्रष्टेग भर्त्तराष्ट्रं—

ब्रह्मचारी गुरुशुश्रूष्यामरणात् ॥ १५ ॥

शुश्रूषाऽस्मिन्नस्तीति शुश्रूषी । आमृत्योः गुरुबुले वसेत् ।
ये पुनरभीन्धनादयो धर्मा उपकुर्वाणस्योक्ताः तेऽप्यस्य विद्यन्त
एव ॥ १६ ॥

वानप्रस्थो वैखानसशास्त्रसमुदाचारः ॥ १६ ॥

वैखानसो वने मूलफलादी तपश्चीलः स-
वनेषु दक्षमुपस्पृशश्चामणकेनाग्निमाधाया -
ग्राम्यभोजी देवपितृभूतमनुप्यपिंपूजकः स-
र्वातिथिः प्रतिपिद्धवजै भैक्षमप्युपयुज्जीत न
फालकृष्टमधितिष्ठामं च न प्रविशेजटि-
लश्चीराजिनवास्ता नातिसंवत्सरं भुज्जीत ॥

वने ग्रतिष्ठित इति वानप्रस्थः । वैखानसोपि वानप्रस्थ एव ।
संज्ञान्तरकरण तु सव्यवहारार्थम् । विखममा क्षणिणा प्रोक्त वै-
खानसशास्त्रम् । तज्ज हि वहवो वानप्रस्थस्योक्ता 'ओमे
पश्चतपाः' इत्यादयस्तसमुदाचाराः समाप्ताचारा इत्यर्थ । वने
मूलफलान्यभन् प्रतिपिद्धानि परिहरेत् । तपश्चीलः तप पर ।
सवनेषु दक्षोपस्पर्शेन त्रिष्वणात्मानम् । शामणोनामाधानविधिरस्ति
वैखानसशास्त्रे । तेनाग्निमाधाय तुहुयादिति शेषः । ग्रामे
भयमन्न ग्राम्यं व्रीह्यादिप्रभवं तज्ज भवतीति अग्राम्यं श्यामाकां-
पारण्यौपधिप्रभवम् । तद्गोनी स्यात् । मूलफले प्राणधारणा-
कोवतद्विशेषम् । देवादिपूजा च तेनेषालेन यथास्तम्भवं कापां ।

सर्वं आगतोऽतिथि ततस्तेनैव पूजयेदित्यर्थ । तत्रापि प्रतिपि-
द्धवर्जं प्रतिपिद्धं पातितादि । व्याघ्रादिहत मास कुद्दालादि-
नानार्जित मूलादि वा फालटटप्रतिपेधान् अफालरुषाधिष्ठाने न
द्येष । ग्रामो वाससमुदाय । चशब्दान्भुप्यसमुदायश्च । जटिलः
अलुपकेश अप्रसाधितकेशश्च । चीरवासा अनिनवासाश्च । चीरं
वृक्षादानीत वास फलन वा जीर्णपूर्व । अजिनं व्याघ्रादिचर्म ।
चीरानिनयोर्मिमानान् समुद्दयो गम्यते । तत्र चैकमधोवासोऽ
परमुत्तरीयमिति । सावत्सरिकान्न न भुज्ञीत । अनेनैतद्दम्यते
तावन्त बाल सञ्चयो द्रव्यस्यास्ति ॥ १६-१७ ॥

**परिव्राजकः परित्यज्य वन्धूनपरिग्रहः परिव्र-
जेद्यथाविवि ॥ १८ ॥**

वन्धवो मातापितृव्यतिरिक्तयोनिसम्बन्धिन । कुत एतद्दम्यते?
'न वृद्धाचिन्मातापित्रोशुश्रूपा' इति विशेषवचनारम्भसामर्थ्यात् ।
तात्त्विकौपाधिकादधिक परिग्रह । तथा च गौतम—'अनिचयो
भिशु' इति । परितो ग्रहण परिग्रह परिसर्वतोभावे ।
सर्वैर्विणैर्दर्त्त परिग्रह । प्रशस्त ब्राह्मणकुले भिसेतेति यावत् ।
परिग्रनेत् सन्यसेत् यथाविधि । विधिश्च कथ्यते—'अथात
सन्यासीविधि' इति ॥ १८ ॥

अरण्यं गत्वा ॥ १९ ॥

तत्र वसेदिति शेष ॥ १९ ॥

., .

शिखामुण्डः ॥ २० ॥

शिखाव्यतिरिक्तं मुण्डितं यस्येति विग्रहः ॥ २० ॥

कौपीनाच्छादनाः ॥ २१ ॥

परिमाजकाः स्युरिति शेषः । कौपीनमाच्छादनं येषामिति 'रुत्य
ल्युटो चहुलम्' इति कर्मणि ल्युटः । बुत्सितमाच्छादनं कौपीनमिति
वैयाकरणः । सोऽयं व्यञ्जनप्रदेशो उक्तः । तथाच गौतमः — 'कौपी-
नाच्छादनार्थं वासो चिभूयात्प्रहीणमेके निर्णिजयः'^१ ॥ इति ॥ २१ ॥

वर्षस्त्वेकस्थः ॥ २२ ॥

वर्षन्तः प्रकृतुः । तस्मिन्नेकस्मिन्नेव देशो त्रिष्ठुरः । 'धुवशी-
लो वर्षासु'^२ इति गौतमः ॥ २२ ॥

'कौपीनाच्छादनाः' इत्युक्तं, तत्राह—

कापायवासाः ॥ २३ ॥

कपायेण रक्तं कापायम् ॥ २३ ॥

अथ भिक्षाकालमाह—

**सन्नमुसले व्यञ्जारे निवृत्तशारावसम्पाते
भिक्षेत ॥ २४ ॥**

सन्न मुमलं यस्मिन् वाले निवृत्तमुमल्यापारे इति यात्रा ।
व्यञ्जारे विगताशशान्ता अङ्गारा यस्मिन् । शाराचोऽलप्रदानशारां उ-

पहसुणार्थ । सम्मातसंसार्जन उच्छिष्टावर्गज्ञे वृत्ते इत्यर्थे ।
एतैविशेषणरपराद् उपलभ्यते । आह च—

विष्णुम् सद्गुरुसले व्यङ्गारे भुक्तवज्जने ।
वृत्ते शरावसम्याते भिक्षा नित्यं यतिश्वेत ॥ इति ॥^१

• वाहूमनःकर्मदण्डैर्भूतानामद्रोही ॥ २५ ॥

दण्डे दमनादित्याहु । वामादिर्भूतानि न दमयेत् । अभय
सर्वभूतेभ्यो दद्यादिति यावत् ॥ २५ ॥

पवित्रं विजृयाच्छौचार्थम् ॥ २६ ॥

पवित्र कुशमुष्टिए पञ्चमुष्टिर्भिर्जगीपवित्र विभद्रतेतिति शेष ।
तद्वरण चात्मशुद्धर्थं देशोदेशाद्वा नन्तूना शोभनार्थम् ॥ २६ ॥

उद्धृताभिरद्विः कार्यं कुर्यात् ॥ २७ ॥

मूत्रपुरीप्रसातनम्, न त्वाचपनम् ॥ २७ ॥

अपविध्य वैदिकानि कर्मण्युभयतः परिच्छिन्ना
मध्यमं पदं संश्लिलप्यामह इति वदन्तः॥

अस्माकोकादमुप्याच्च उभयतः परिच्छिन्ना विच्छिन्ना भ्रष्टा
. मस्मै वै लोकाय प्रनात्पादन अमूर्खै वैदिकानि कर्मण्यप्रि
होत्रादीनि । उभय च गर्हस्थ्यनिबन्धन ‘ममुप्यलोकं पुत्रं ग

नयति नन्येन कर्मणा पितृलोकम् ॥ इति श्रुते पितृलोक देव-
लोके । तस्मादुभयभ्रष्टा वय, गृहस्थमानववचनात् । अतो वय
मध्यमं पद मत्या सर्वभूतान्तर्गतं पद्यते गम्यते तदुपासङ्गेरिति-
पद आत्मानं संशिलप्यामहे ॥ २८ ॥

नैव भविष्यतीति चेत् अत वृम —

ऐकाश्रम्यं त्वाचार्या अप्रजननत्वादितरे- पाम् ॥ २९ ॥

तुशब्दं पक्ष व्याख्यते । यदुक्तं ‘चतुर्धा भेदमेक आहु’
इति तत्र, ऐकाश्रम्यं एकश्रासावाश्रमश्च तद्रवत्येकाश्रम्यम् ।
तच्च गृहस्थेनैव प्रवास्थादीना भेदानामन्यतमित्याचार्यो मन्यते
स्म । कुतुं अप्रजननत्वादितरेषां परिवास्थादीनाम् । प्रत्यक्ष
श्रुतिविधानाच्च गृहस्थस्य ‘प्रगतम्भु मा व्यवच्छेत्सी’,^१ ‘तस्मात्प्र
जननं परमं वदन्ति’ इत्येवमादीनाम् । तथा ‘यावक्षीय तु-
हुयात्’, ‘कुर्वन्नेवेह कर्माणि निनीविषेच्छत्, समा’^२ ‘त यज्ञ-
पात्रैर्दहन्ति च’ इति । नन्वितरेषामपि प्रत्यक्षश्रुतिविधान-
मस्ति । तथा ग्रन्थेण्ये धर्मस्वन्धश्रुति —‘त्रयो धर्मस्वन्धा
यज्ञोऽध्ययन दानमिनि प्रथमस्तप एव द्वितीयो ब्रह्मनार्यानार्ग-
कुलावामी तृतीय’^३ इति । तत्त्वशब्देनात्र तापसशरिव्रानक्यो-
ग्रेहणम् । सत्य—यद्यपि विषिष्यत्ययोऽस्मि । नाप्यन्याहार,
अनुपपत्तेरभावात् । प्रायणस्यव स्तुत्यतातेषामुपाशनस्य । तस्मा-
दैराश्रम्यमेव मार्यीय । अपि च अप्रजननत्वादितरेषाम् । प्रत-

^१ ते उ. १-११

^२ या उ ३५-१

^३ इ उ १

^४ उ. ३-३१

ननमवेत्पत्ति । सा चेरेपा नास्ति तया चावश्य भवित्यमि-
त्युक्त 'प्रजातन्तुम्'¹ इति श्रुतिप्रदर्शनेनाह ॥ २९ ॥

यदि न श्रुतिप्रभवा इतेरे त्रय आश्रमा किंप्रभवात्तर्हि?
रागेषपादिमत्पुरुषबुद्धिप्रभवा इत्याह—

तत्रोदाहरन्ति-प्राह्लादिर्हि वै कपिलो नामा-
सुर आस । स एतान्भेदांश्वकार देवैस्सह
स्पर्धमानस्तान्मनीषी नाद्रियेत ॥ ३० ॥

प्रहादस्यापत्य प्राह्लादिः । भेदान् आश्रमाणाम् । देव
स्पर्धयाऽसुरेण । यस्मात्तर्ता आश्रमभेदा, तस्मात् तान् मनीषी प्राज्ञ
इत्यनर्थान्तरम् ॥ ३० ॥

अदृष्टत्वात् । ये चत्वार इतिकर्मवादः ऐषि-
कपाशुकसौमिकदार्वीहोमानाम् ॥ ३१ ॥

निगमनार्थ पुनरुपन्यास । अतोऽप्रजननत्वादितरेपा प्रत्यक्षशु
तिविद्यानाच्च गहिरस्यस्यैराश्रम्यमेव निश्रेयसवरम् । उक्तं च—
'गृहस्थोपि विषुच्यते' इति । स्यादेतत्—नैव हि कर्मणा
मोभोपायत्वमस्ति । प्रमाणाभावात् । न तावत्प्रत्यक्ष समाण
विद्यमानोपलभत्वात्तस्य । नाप्यनुमान सम्बधयत्वाभावात् । न
खल्वपि शब्द । कथ । लेकिन्तसाधन् मूलज्ञानाभावादसमर्थ । वेद-
वाक्यानि पुन प्रातिस्त्रियङ्गलदार्यानि कर्मणीति श्रूयन्ते । यद्यपि
'अक्षय है नातुर्मास्यानिनस्मुद्दत भवति'² इति । तदेतदपि

निरेण क्षयमालोच्य भवतीति । यथा नकं संस्थापनवचनं असं-
स्थितो हि तर्हि यज्ञ इति निरेण संस्थामालोच्य, तद्वेवापाततः ।
न कृत्स्नेभ्योपि वेदकर्मभ्यो मोक्ष इतीदशं वाक्यमस्ति । यद्यप्य-
स्ति तथाऽपि तदन्यार्थत्वेन नेतुं शक्यते । उपमानादि तु
दूरोत्सारितप् । यत्र भगवद्गीतामु वचनम्—

कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः ।^१ इति ॥
तदपि सिंदे सत्युपायते कर्मणोऽवगारणं द्वयात् । तदेवाद्या-
प्यसिद्धप् । अतस्तदप्यन्यार्थेन । तस्मात्कर्मणां न मोक्षोपा-
यते प्रमाणमस्ति । अस्ति तु ज्ञानस्य ‘ब्रह्मविदाप्नोनि परम्’^२
इति ।

अतु न केवलज्ञानान् कर्मरहितादेव मुक्तिरित्यस्मद्वर्षे ऋगप्यस्ती
त्याह—

तदेपाऽप्यनूच्यते-एष नित्यो महिमा ब्राह्म-
णस्य । न कर्मणा वर्धते नो कनीयान् ।
तस्यैवात्मा पदविनं विदित्वा । न कर्मणा
लिप्यते पापकेनेति ॥ ३३ ॥

वामदेव ऋषि. काण्ड कपिर्वा । त्रिष्टुप्छन्द. । ज्ञानकशंगा ।
ए असेति सम्बद्धते । नित्यो महिमेति पदद्वयं स्वयमेव न्यास-
वयौ विचरिष्यते ‘अपूर्वभवं नयतीति नित्यो महेनं गमयतीति
हिमा’ इत्यत्र । यदा—नित्यसर्वदा मः । महिमा महान्
रंत्रास्तीति म एष परमात्माऽभिमेतः । ब्राह्मगस्येति जात्यशिद्गु-

न्नसोपाधिकसेवज्ञवर्ती च तयोरत्यातिरेकार्थ । परमात्मा न कर्मणा
अग्रिहीतादिना वर्धते तत्स्तमुभवति । अतस्ततोऽन्य कर्ता
भोक्ता न । तथाऽपि कर्त्तीयान् कर्मणा व्रह्महत्यादिना निरु-
षो न भवतीत्यर्थ । यतोऽसो पापमपि न करोति तस्मादेव
तस्य ब्राह्मणस्य सोपाधिकस्य एवशब्द पादपूरणः अवधा-
र्याभावात् । तस्यात्मा परमात्मा पदवित् गम्यतेऽनेनार्थ इति
वेदः पद अत एव ‘न वेदविन्मनुते त वृहन्तम्’ इत्युक्तम् ।
सततमात्मानमभेदेन विदित्वा न कर्मणा लिप्यते पापकेन
शुभेन च । तदुक्तम्—सम्यदर्शने कर्मभिन्नं सवध्यते इति ।

यथा—

भित्ते हृदयग्रन्थशिळद्यन्ते सर्वसशयाः ।
क्षीयन्ते चात्य कर्मणि तस्मिन् द्वै परावरे ॥² इति
एव स्पष्टाधिणा केवलज्ञानवादिना य पर्यनुयुक्त—

स व्रूयात्—येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः पिता
पुत्रेण पितृमान्योनियोनौ । ना वेदविन्म-
नुते तं वृहन्तं सर्वनिभुमात्मानं साम्पराये
॥ ६३ ॥

स व्रूयात् परिमावयवेनामस्तर्विमृचमित्यर्थ । सत्यपाह भव त्
यदि वेवलदेव ज्ञानात्सर्वभेदप्रत्ययनिवर्हणान्मोक्ष इति, न ते-
त् । एवमपि कर्मण । ननु ‘एष नियो महिमा’¹ इत्युक्त, सत्य,

¹ त. वा ३१२९

² मुङ्ड ३२८,

ज्ञानात् ततु न कर्मनिषेध । ननु—कर्मणा मोक्ष प्रत्यनुपायत्वात् निषेधत्येवेत्युक्तम् । मोक्षानभिज्ञ कर्मद्वेषी देवाना प्रिय मोक्षेऽपि नात्मनशरीरपरिग्रहाभावज्ञ । *प्रागभाव सध्वसाभावो वा^१ न तावदात्मज्ञानेन शरीर सध्वस्त प्रत्यक्षविरोधात् तदुक्त ‘बुद्धे चेत्केमप्राप्ण इहैव न दुखमुपलभेत्’ इति । अथ मन्थमे मुखदुखोपभोगार्थानि देहारम्भताग्नि पुण्यापुण्यान्यटष्टानि कर्माणि क्षीयन्त इति । तदुक्त—‘क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे’^२ इति । तदपि न, न हि कर्म क्षीयते अनपगमाद्विलाहु । ननु प्रायश्चित्तेन क्षीयत इति तथाऽन्युपगतमेव । न हि तत्रापि चान्द्रायणादिमि पापकर्मसञ्चम दुरानुभवप्रारोऽय वाचनिर्ययौपयपानम् । यथा चोपवामादिन शुष्कगात्रे ज्वरादिना नभिमूयते तद्देतदपि । कथं तर्हि तदा^३ मोक्षमागमात् इति, वदाम । मुखदुखोपभोगार्थं देहग्रहणम्, न च मुखदुखे वा अप्रतिपिद्धकर्ममेवाभावात्, नित्यनैकितिकर्मानुष्ठानाच मोक्षमिद्धि । आहुश्च मीमांसका —

नित्ये नैकितिके कुर्यात्पत्यवायजिवासया ।

मोक्षार्था न प्रवर्तत तत्र काम्यनिपिद्धयोः ॥ इति ॥

द्वेतुकमात्मज्ञान तदर्थानि नोपनिषदाक्षयानि । एवमुपद्यमने अन्यथा कल्पयितु युक्तम् । न चात्मान नेत्रयेनेव, न चोदयेन सात्मा ज्ञातन्य इत्येतन्मेत्यार्थं, न च चोदयेन कर्मप्रमिद्धचर्यमा पज्ञानस्य लम्ब्यनामिति । कथं तर्हि^४ अय परिहार—‘ऐन यै’^५ इति ज्ञानर्मसमुच्चाभिगानात् । सानात्येन तत्र यद्यत्या

* दत्र ग्रामो गविन इव भारति

^१आद प्रम ३ २१-११

^२ मुण्ड. २-२-८.

^३ते प्र. १ १२९.

त । प्रजनने प्रजनन इत्यर्थ ॥ १ ॥ ईद्वक्त्वा मोक्षायाष्टल भवती-
त्यभिप्राय । अतो नवेदवित् अवेदार्थवित् तत्सर्वेदच्च मनुते
जानाति कर्मठ परमात्मानं वृहन्तं सर्वीत्यभितार साम्पराये
इत्यश्रुतज्ञति । निमित्तसप्तम्येषा ॥

अवेदवित् मनुत इत्येनदुक्त विस्तरणा किं—

इमे ये नार्वाङ् परश्चरन्ति न ब्राह्मणास्तो न-
सुतेकरासः । त एते वाचमभिपद्य पापया
सिरीस्तन्त्रं तन्वते अप्रजङ्गय इति ॥ ३४ ॥

वृहसप्त्यार्थं विष्णुपूर्वद । अज्ञाननिन्दया ज्ञानसर्वप्रशमा ।
यतदोऽर्थव्याप्ति इत्य॒ इमे जगा वाचं वेद अभिपद्य अधीत्य
पापया वाचप्रतिरूपगा धीरास्तपसि शरते इति सिरीः तन्वते
विस्तारयन्ति योग्यननीयये । तन्त्र कर्म अप्रजङ्गयः अमा-
नन् अपेतज्ञाना इति शास्त्रे वेदे । ते नार्वाङ् अर्वाङ् नापि
पराच चरन्ति उभयद्वया इत्यर्थ ॥ ३४ ॥

प्रजाभिस्मे अमृतत्वमर्याम् । जायमानो
वै ब्राह्मणस्त्रिभिर् कृणवा जायते ब्रह्मच-
र्येण अपिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पि-
तृभ्य इति । एवमृणसंयोगादिन्यसंख्ये-
यानि भवन्ति ॥ त्रयीं विद्यां ब्रह्मचर्यं प्रजा-
ति श्रद्धां तथो यज्ञमनुप्रदानम् । य एतानि

ज्ञानात्, ततु न कर्मनिषेद । ननु—कर्मणा मोक्ष प्रत्यनुपायतात् निषेधत्वेवत्युक्तम् । मोक्षानभिज्ञ कर्मद्वेषी देवाना प्रिय मोक्षेऽपि नात्मनश्शरीरपरिग्रहाभावज्ञ । *प्रागभाव प्रध्वसाभावो वा न तावदात्मज्ञानेन शरीर प्रध्वस्त प्रत्यक्षविरोधात् तदुक्त ‘तु ज्ञे चेत्क्षेमप्राप्ण इहैव न दुखमुपलभेत्’ इति । अथ मन्यसे मुखदु सोषभोगार्थानि देहारम्भताग्नि पुण्यापुण्यान्यदृष्टानि कर्माणि क्षीयन्ते इति । तदुक्त—‘क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दण्डे परावरे’ इति । तदपि न, न हि कर्म क्षीयते अपगमादित्याहु । ननु प्रायश्चित्तेन क्षीयत इति तथाऽभ्युपगतमेव । न हि तत्रापि चान्द्रायणादिभि पापकर्मप्रध्वस दुखानुभवप्रज्ञारोऽय वाचनिक यथौपधानम् । यथा चोपवासादिना शुष्कगात्रो ज्वरादिना नाभिभूयते तद्वदेतदपि । कथ तर्हि तदा² मोक्षप्रागभाव इति, वदाम । मुखदु सोषभोगार्थ देहग्रहणम्, न च मुखदु खे का भ्यप्रतिपिद्धकर्मसेवाभावात्, नित्यनेमित्तिकर्मानुष्ठानाच्च मोक्षसिद्धि । आहुश्च मीमांसका —

नित्ये नैमित्तिके कुर्यात्प्रत्यवायजियासया ।

मोक्षार्थी न प्रवर्तेत तत्र काम्यनिषिद्धयोः ॥ इति ॥

तद्वेतुकात्मज्ञान तदर्थाति चोपनिषदाक्यानि । एवमुपपदमाने नान्यथा कर्मयितु युक्तम् । न नात्मान नेत्रयेदेव, न चोच्यते आत्मा ज्ञातव्य इत्येतन्मेकार्थं, न च चोद्यते कर्मप्रसिद्धर्थमा त्मज्ञानस्य लभ्यनामिनि । कथ तर्हि² अय परिहार—‘गेन सूर्ये’³ इति ज्ञानकर्मसमुच्चायाभिधानात् । साजात्येन तत् यद्यत्स्या

* थत्र प्र यो गत्वित इव भाति

¹ आप धम ३ २१-१६

² मुण्ड. २-२०८

³ तै ब्रा. ३ १३९

द्वितीयप्रधे पष्ठोऽध्यायः,

त् । प्रजनने प्रजननत इत्यर्थः ॥ १ ॥ ईटकर्म मोक्षायाप्यलं भवति
त्यमिप्राय । अतो नवेदवित् अवेदार्थवित् तत्कर्मकुच मनुं
जानाति कर्मठ परमात्मानं बृहन्तं सर्वाजुभवितार साम्परां
इत्यवमज्जाति । निमित्तसप्तम्येषा ॥

अवेदवित् मनुत इत्येन्दुकं विस्तरेण किञ्च—

इमे ये नार्वाङ्ग परश्चरन्ति न ब्राह्मणासो न
सुतेकरासः । त एते वाचमभिषद्य पापय
सिरीस्तन्त्रं तन्वते अप्रजङ्गय इति ॥ ३४ ॥

बृहस्पत्यार्थं विपुल्लक्ष्यन्द । अजाननिन्दया ज्ञानकर्मप्रशंसा
यतदौर्ध्वर्यास वर्तम्य इमे जना वाचं वेदं अभिषद्य अधीत
पापया वाक्प्रतिरूपया धीरात्मसि शारते इति सिरीः तन्वं
विस्तारयन्ति पोपयन्तीर्थ । तन्वं कर्म अप्रजङ्गयः अजा
नन्ति अपेतज्ञाना इति शास्त्रे वेदे । ते नार्वाङ्ग अर्वाञ्च नार्वा
पराभ चरन्ति उपयधाय इतर्थ ॥ ३४ ॥

प्रजाभिरये अमृतत्वमरयाम् । जायमाने
वै ब्राह्मणस्त्रिभिरुक्तणवा जायते ब्रह्मच
र्णेण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पि
तृभग इति । एवमृणसंयोगादीन्यसंख्ये
यानि भवन्ति ॥ त्रयीं विद्यां ब्रह्मचर्यं प्रजा
ति श्रद्धां तपो यज्ञमनुप्रदानम् । य एतानि

कुर्वते तैरित्सह र्मो रजो भूत्वा ध्वंसते
न्यत्प्रशङ्खसन्निति प्रशङ्खसन्निति ॥ ३५-३६

त्रिविधोऽत गृहस्थ उच्यते श्रेष्ठस्स । गैनेतान्विभजति ॒
दश्चूल्या । गृहस्थस्य स्वयादानप्रभृत्याश्मशानत्तरणात्सर्वं विद्या
यते स्मृत्या । भाष्यकारोऽपि वहु मन्यते स्मास्य च गृहस्थ
श्रमस्य देवश्रुतिविधानत श्रेष्ठयवचनात्तदविरोधेनाश्रमानन्तरप्रति
पतिरक्षम्यते इति वादम् । गौतमोऽपि तुशब्देन इतरो पक्षे
व्यावृत्य सहेतुकमगु पक्षमेवोपसहनवान् ‘एकाश्रम्य त्वाचार्या
प्रत्यक्षविधानात् गार्हस्थ्यस्य’ इति । आचार्याभिप्रायस्तु विस्त
रेण प्रदर्शित तस्यात्मुक्तं ‘ये चतार पथयो देवयाना इति क
र्मवादो गाश्रमवाद’ इति ॥ ३५ ३६ ॥

इति श्रीगोविन्दस्त्रामिविरन्ति वोधायनधर्मसूत्र
विवरणे द्वितीयप्रश्ने पठोऽध्याय

स्नानमुक्त महायज्ञाश्र । अपेक्षानी जवसरप्राप्त भोजनमारभते—

अथ शालीनयायावराणामात्मयाजिनां
प्राणाहुतीवर्याख्यास्यामः ॥ १ ॥

शालीनयायावराश्र गृहस्था १३ केन चिद्वचक्षिक्षिपेणो-
च्यन्ते । जामयानी पुन ‘नीर्णस्यात् तस्मिन्होत्रनेष्टायाम्’
इत्यनेन विग्रनेनात्मनि भमारुदामि । ‘तस्यैव विष्णो यत्
स्थामा यनमान’ इत्यत्रोक्तो व । एतेषामुपादान मुनेरपि वय

माणेन विधिना भोक्तव्यम्, इमङ्ग पुनरन्यैराश्रमिभिरित्येतत्रदर्श-
यितुम् । प्राणवत आहुतय । प्राणशब्दोऽपानादीनामप्युपल
क्षणाय ॥ १ ॥

सर्वावद्यकावसाने संमृष्टोपलिते देशे प्रा-
दख उपविद्य तद्वूतमाहियमाणं भूर्भुव-
भु सुवरोमित्युपस्थाय वाचं यच्छेत् ॥ २ ॥

जवश्य भाव्यावश्यम् तन्नियोगतोऽहरह कर्तव्यम् । सर्वा-
वश्यम् परिसमाप्य मध्यदिनात्प्रागेव ‘पूर्वाङ्गे वै देवाना मध्यदिने
मनुष्याणामपराहे पितृणाम्’ इति श्रुते । तथा दारक्षण्यमप्यु-
क्तम्—‘पञ्चमे भोजन स्मृतम्’ इति । सम्पृष्टः शोधित ।
उपलिप्तो गोपयेनोदक्षेन च । देशग्रहण भूमी पादनिधानार्थम्
तेन पादावासनमारोप्य न भुञ्जते गम्यते । प्रामुखत्वं नित्यवत्क
तंत्रम् । उपवेशनग्रहणात् जासनशयननिवृत्ति नियते । तेनानेन
मन्त्रेण उपस्थाय नपरस्तुत्य मानो भवेत् ॥ २ ॥

न्यस्तमन्नं महाव्याहृतिभि. प्रदक्षिणमुदकं
परिपित्त्य सब्येन पाणिनाऽविमुञ्चन्नमृ-
तोपस्तरणमसीति पुरस्तादपः पीत्वा
पञ्चान्नेन प्राणाहुतीर्जुहोति प्राणे निवि-
ष्टोऽमृतं जुहोमि शिवो माऽविशाप्रदा
हाय प्राणाय स्वाहेति ॥ ३ ॥

अब महाव्याहृतिपि: 'भूरग्ये च पृथिव्यै च' । इत्यादेभि
शदक्षिणमुदक परिपिच्य सव्येन पाणिना भोजनपात्र अवि-
मुच्चन् अविमृजन् 'अमृतोपस्तरणमसि' इत्यप विवेत् । पुरस्ता
द्रहणात् परिधानमन्तस्थिति ज्ञापयति । तथोपरिष्टादिति । इतर
थाऽन्यदत्त भवेत् । 'अन्नममृतच' इति श्रुति । अमृतमन्त तस्योपस्त
रणमुदक तदेवापिधान तत्त्वमसीत्युदकमामन्तचते । 'अपोशान
कर्म कुरु' इति यदुकमुपनयनसमये तदिदम् । 'प्राणे निविष्ट'
इतन्तेन जुहोतीति सम्बन्ध । प्राणे प्राण र्थमभिनिविष्टोऽहममृत
मन्त्र जुहोमीति मध्येव । मा च शिवसुखहेतु आविश अप्रदा-
हाय च भव स्वाहेति प्रशासप्रतिपादक प्रयच्छामीति यावत् । एव
मुत्तरेष्वपि यथासम्भव योजनीयम् ॥ ३ ॥

पञ्चनेन प्राणाहुतीहुत्वा तूष्णी भूयो व्रतये-
त्रजापति भनसा ध्यायन्नान्तरा वाचं वि-
सृजेद्यदन्तरा वाचं विसृजेद्वर्भुवस्सुवरोमि-
ति जपित्वा पुनरेव भुजीत ॥ ४ ॥

अन्नेन पञ्चप्राणाहुत्यनन्तर यथेष्ट व्रतयेहुजीत । तूष्णी-
ग्रहणेन वाग्यमनिवृत्ति मन्त्रनिवृत्तिर्वा गृह्णते । ध्यायेदिति शेष
तेषामपाठ । तथा भूयशशब्दात् 'अट्टी ग्रासा' इति गृह्णते ॥ ४ ॥

त्वक्केशनखकीटाखुपुरीपाणि हृष्टा तद्देश-
पिण्डमुद्धृत्याद्विरभ्युक्ष्य भस्मावकीर्य पु-

^१ ते आ ६-५

^२ ते, म २-१

^३ ते आ ६-१३

^४ ते आ १-१४

नरद्विः प्रोक्ष्य वाचा च प्रशस्तमुपयु-
ज्ञीत ॥ ५ ॥

तेशग्रहण लोमनखादीनामपि प्रदर्शनार्थम् । कीटा वृहतीफ-
लादिपु भवेयु । पुन तद्रूपण चानीवमक्षिकापिपीलिकादीनामपि
प्रदर्शनार्थम् । जीवतामपवादश्रवणात् ‘मशकैर्मैशिकैश्च निलीन नो-
पहन्यते’ इति । आख्युपुरोप गुदादिपुरीपग्रहणार्थं विद्वराहश्चोक-
सगृहीतपरिग्रहार्थं च । यो देश कीटादिसयुक्त तं देशम् ।
वाचा प्रशस्तस्योपयोग प्रशस्तमित्युच्चरिते उपयोग । उच्चारयिता
च स्वय वाऽन्यो वा ॥ ६ ॥

अथाप्युदाहरन्ति~

आसीनः प्राङ्गोऽभीयाद्वाग्यतोऽन्नमकुत्स-
यन् । अस्कन्दयंस्तन्मनाश्च भुज्ञा चा-
ग्निमुपस्पृशेदिति ॥ ६ ॥¹

आसीनप्राण्युखत्वयो पुनरुपादान पञ्चप्राणाहृत्यन्ते तयो पर्य-
वसान मा भूदिति । वाग्यतोऽन्न ब्रतेयेत् । तूष्णीग्रहणैव
सिद्धत्वादनुवाद । अकुत्सयन् अगर्हयन् अपकाशृतादिदोषात् ।
अस्कन्दयन् भूमावनविरद तन्मनाः अन्नैव चिन्तयन् भुज्ञा
चाचान्तश्चाग्निमुपस्पृशेदिति योजना ॥ ६ ॥

¹ “शूद्ररजस्वलापतितदशने नेत्रे प्रक्षुप्य भुज्ञीत” इत्यधिक सूत्रम्

सर्वभक्ष्यापूपकन्दमूलफलमांसादीनि दन्तै-
र्नविद्येत् ॥ ७ ॥

सर्वभक्ष्योदाहरणत्वेनापूपादिग्रहणम् । एतदन्तैर्नविद्येत् न खण्ड
येत् दन्तखण्डतावशिष्टं पुनर्भक्षणाय नाद्यादित्यर्थं ॥ ७ ॥

नातिसुहितः ॥ ८ ॥

अत्यशन वर्जयेत् । उक्त च—न मुझीतोऽहतलेह नाति
सौहित्यमाचरेत्^१ । इति । अतो मिताशनमिति ॥ ८ ॥

अमृतापिधानमसोत्युपरिष्ठादपः पीत्वा
चान्तो हृदयदेशमभिमृशति प्राणानां ग्र-
न्थिरसि रुद्रो मा विश्वान्तकस्तेनान्नेना-
प्यायस्वेति ॥ ९ ॥

अमृतस्थापिधानमुपरि प्रच्छादन उदकं तत्त्वमसीति मन्त्रार्थं ।
अभिमर्शनमन्त्रस्य वामदेव ऋषि काण्डार्पिर्वा निवृद्धायत्र छन्दं जीवो
देवता । हृदय जीवायतन तत्रस्थो जीव आमन्त्रयते । ग्रन्थिः
बन्धन प्राणायतन आसि रुद्रः अन्तकः अन्तकस्त्र मा अन्नं विश
अन्तको मामूरित्यर्थं । यज्ञीवित मम तैनान्नेन मा आप्यायस्व
वर्धय ॥ ९ ॥

पुनराचम्य दक्षिणे पादाङ्गुष्टे पाणी^२ निस्त्रा-

^१ मनु ४ ६३.

^२ दक्षिणे पादाङ्गुष्टे पाणीना

वयति । अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समा-
श्रितः । ईशास्तर्वस्य जगतः प्रभुः प्री-
णाति विश्वभुग्निं ॥ १० ॥

द्वाष्टा हस्ताभ्यामुदक निसावयेत् । अङ्गुष्ठमात्र इत्यृच वाम-
देव ऋषि अनुष्टुप्छब्द आत्मा देवता । मात्रच्चप्रत्यय । आद्य
परमात्मा स्मृत् पुरुष पुरि शेत इति व्युत्पत्त्या । आह च
कुण्डेष्टायनस्तावित्रशूपाल्यनि—

अङ्गुष्ठमात्र पुरुष विचकर्ष यमो वरात् ॥ इति ॥

तत्परिमाणश्च तदाश्रयश्चासाधीश्वर जगतो जडमस्य शास्ता
वैवस्तत प्रभु प्रभूत श्रीयता विश्व मुनक्ति भुङ् इति विश्वभुक् ॥ १० ॥

हुतानुमन्त्रणमूर्ध्वहस्तस्तमाचरेत् श्रद्धायां
प्राणे निविश्यामृतं हुतं प्राणमन्त्रेनाप्याय-
स्वेति पञ्च ॥ ११ ॥

पञ्चैते मन्त्रा हुतानुमन्त्रणं तत्साधन हुतस्य मुक्तस्यानुमन्त्र-
णमन्वीक्ष्य वदन तदूर्ध्वहस्तस्तमाचरेत् ॥ ११ ॥

ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वायेत्यात्मानम् ॥ १२ ॥

स्वशरीरगनुमन्त्रयत इति शेष । जीवपरमात्मानावेकीभावये-
दिति मन्त्रार्थं ॥ १३ ॥

अक्षरेण चात्मानं योजयेत् ॥ १३ ॥

अक्षर प्रणव तेन आत्मानं प्रणव क्षेत्रतः वा एकीभूय
ध्यायेदित्यर्थं ॥ १३ ॥

सर्वक्रतुयाजिनामात्मयाजी विशिष्यते ॥

विदुपं प्रशस्तिपा । तथा च श्रुति —‘स य इदमविद्वान्मिहोऽन
जुहोति यथाऽङ्गारानपोऽस्य भस्मनि जुहुयातादक्तन् स्यात्’ इति ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

यथा हि तूलमैषीकमग्नौ मोतं प्रदीप्यते ।

तद्वत्सर्वाणि पापानि द्व्यान्ते ह्यात्मयाजिनः ॥

इषीक तृणीवशेष । तूलग्रहणात् शुप्तमिति शेष । आत्मयाजी
यथाविधि भुज्ञानं सर्वाणि इह जन्मनि जन्मान्तरे च कृतानि ।
श्रुतिरपि ‘तद्यथेषीकतूलमग्नौ मोतं भद्रयेत्वं हास्य सर्वे पापा-
नः भद्रयन्ते य एतदेवं विद्वन्विहोत्रं जुहोति’ । इति ॥ १५ ॥

केवलाघो भवति केवलादी । मोघमन्नं वि-
न्दत इति ॥ १६ ॥

एवमविदुयो निन्दया विदुपं प्रशस्ता । अथ पाप इतरथा
केवलाघो भवेत् । कोऽस्ती^१ केवलादी केवलाहारीत्यर्थ । स
एव मोघमन्नं विन्दत इनि अमया ऋचा निन्दने इति शेष ।

अस्य कृपिर्भिन्नु त्रिष्टुप्तन्द । अन्नदानप्रशसा । मेघमप्रधान
भजमदनीय विन्दते भुक्ते तस्य केवलाशन वध एवेत्यर्थ । अथ
वा-- एतद्विक्षोर्वाक्य, तस्य वध इत्युक्त, तमावेष्यति नार्यपर्णं
पुष्प्यति देवतार्थं न प्रयच्छतीति । नो सखार्थं नाप्यभ्यागत
पूर्मयति स एव देवलालो भवति देवलादित्वात् । तदेतद्वित्येन
गतश्चोकदीर्शितविस्तर ॥ १६ ॥

स एवमेवाहरहस्तायं प्रातर्जुहुयात् ॥ १७ ॥

एतद्विषये 'सर्वविश्यरावसने' इत्यस्य दिवसे कर्त्त्यानामन्ते
द्विवार्षेभिन्न इव एव रात्रावित्यवधर्थे इति ॥ १७ ॥

रात्रौ भोजनद्रव्याभावे कथम् ?

अद्विर्वा सायम् ॥ १८ ॥

भोजनीयम्, आचमनभोजनसामान्यात् ॥ १८ ॥

मनुष्याणा पौर्वपर्यमाह—

अथाप्युदाहरन्ति—

अग्रे भोजयेदतिथीनन्तर्वक्तीरनन्तरम् ।

वालवृद्धांस्तथा दोनान्व्याधितांश्च वि-
शेषतः ॥ १९ ॥

अन्तर्वक्ती मर्भिणी । क्रञ्चन्यत् ॥ १९ ॥

अन्यथाकरणनिन्दा—

अदत्त्वा तु य एतेभ्यः पूर्वं भुज्ञे यथाविधि ।
 भुज्यमानो न जानानि न स भुज्ञे स
 भुज्यते ॥ २० ॥

भुज्यमानः क्षीयमाणोपि न जानात्यात्मनोऽन्तर् । न हि स
 भोजनकर्ता । कि तर्हि ! स भुज्यते कर्म भवति । यथा
 भुज्यमानं द्रव्यं क्षीयते एवं केवलादीत्यभिप्राय ॥ २० ॥

पितृदैवतभृत्यानां मातापित्रोर्गुरोस्तथा ।
 वाग्यतो विघ्समभीयादेवं धर्मो विधीयत
 इति ॥ २१ ॥

विघ्सः शेषः । तथा वसिष्ठोऽप्यतिथिषूजां प्रकरणेऽप्याह—
 ‘अयां संशेयां समानुपूर्वेण । स्वगृहाणां कुमारीचालवृद्धतरुणाप्र-
 जाताः । ततोऽप्यरात् गृहात् । अब्दण्डालपतितवाय सेम्यो भूमो
 निर्विपेत् । शूद्रायौच्छिष्टमनुच्छिष्टं वा दद्यात् । शेषं दम्पती मुञ्ची-
 याताम्’* इति । वाग्यत इति पुनर्वन्नमादरार्थम् ॥ २१ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

अप्सौ ग्रासा मुनेर्भक्ष्याः पोडशारण्यवासिनः ।
 द्वात्रिंशतं गृहस्थस्यापरिमितं ब्रह्मचारिणः॥

*वा. ख. ११-११.

अपरिमितं ग्रासाना परिमाणसङ्ख्यानियमे नास्ती-
त्यर्थ ॥ २२ ॥

आहिताग्निरनडुंश्च ब्रह्मचारी च ते त्रयः ।
अश्रन्त एव सिद्ध्यन्ति नैषां सिद्धिरनभ-
तामिति ॥ २३ ॥

अनडुद्धरण दृष्टान्तार्थम् । नैषेषा परिमितमित्येतत्सिद्ध्यति ।
वर्मकर्तुलेनानश्वनामेषा न सिद्धि कर्मण । उपवासप्रतिपेषश्चा
यम्, अहिताग्निर्ब्रह्मचारिणश्च उपवासे सति शुश्रूपाया कर्मणश्च
लोपप्रसङ्गात् ॥ २३ ॥

विध—

गृहस्थो ब्रह्मचारी वा योऽनभंस्तु तपश्चरेत् ।
प्राणाग्निहोत्रलोपेन अवकीर्णी भवेत्
सः ॥ २४ ॥

प्राणाग्निहोत्रलोपनिन्दैषा । ननेव सति पञ्चाहुतिलोप एव दोप-
स्त्यात्, नेतरग्रासलोपे । यथोऽग्निहोत्रहोमे हुतशेषप्राशनभावे दो-
पे नास्ति तद्वदेतदपि । वक्तव्यो वा विशेष । उच्यते । स्यादेत
देव यद्यनशननिन्दा स्यात्, अपि तु अदन्तदशननिन्दैषा ॥ २४ ॥

विमेष एवोत्सर्गं सर्वदाऽशितव्यमेव नेत्राह—

अन्यत्र प्रायश्चित्तात्प्रायश्चित्ते तर्देव विधा-
नम् ॥ २५ ॥

उपवास एव साधीयानित्यर्थ ॥ २९ ॥

अथाप्युदाहरन्ति-

अन्तरा प्रातराशं च सायमाशं तथैव च ।
सदोपवासी भवति यो न भुक्ते कदाचनेति

कालयोरत्तराऽनशन तदुपवासस्तु भवेत् । अतश्च नान्तरा भोजन
कर्तव्यम् ॥ २६ ॥

प्राणाग्निहोत्रमन्त्रांस्तु निरुद्धे भोजने जपेत् ।
त्रेताग्निहोत्रमन्त्रांस्तु द्रव्यालाभे यथा ज-
पेदिति ॥ २७ ॥

निरुद्धे भोजने ०गाध्यादिना द्रव्यामभवेन वा तदार्ता ‘मूर्ख
यस्म’ इत्यादीन् प्राणाहृतिमन्त्राम् वा जपेत् उत्तम ॥ २७ ॥

एवमाचरन् ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ २८ ॥

प्राणा ब्रह्म तदूय तदाव ॥ २८ ॥

इति शीर्गोविन्दस्वामिष्टत षोधायनधर्मविक्षण
छिर्तीयप्रश्न सत्तमाऽध्याय

—०—

येन विधिना स्वय मुक्तीत ताप्तिपादयितुमृशना परभोगन वा
रयितु वाभ्यस्य विधानमुच्यते । द्विविधं भवत्यनिधिमोगन शा

द्वंभेजन न । तदिदार्नीं श्राद्धमुच्यते—

पित्रयमायुष्यं स्वर्ग्यं प्रशस्यं पुष्टिकर्म च ॥ १॥

पितृठेवत्य पित्रयं श्राद्धम् । तदेव आयुष्यमायुषे हितम् । स्वर्ग्यं
स्वर्गसाधनम् । प्रशस्यं प्रशंसनीयम् । पुष्टिकर्म सर्वमुखसम्पाति
मावलक्षण श्राद्ध वक्ष्याम इति सङ्ग्रह क्रियते ॥ १ ॥

कान् पुनश्चाद्दे भोजयेदित्याह—

**त्रिमधुस्थिणाचिकेतस्थिसुपर्णः पञ्चामिष्ठडङ्गः
विच्छीर्पको ज्येष्ठसामिकस्त्रातक इति
पट्ठिपावनाः ॥ २ ॥ ***

त्रयो मधुशब्दवन्तो मन्त्रा ‘मधु वाता कृतायते’ इत्यादय ।
ते येन बहुशोऽस्यस्ता स त्रिमधुः । त्रिनाचिकेतो नामाध्वराणा
ब्रत तच्चारी ‘अय वाव य पवैते’ इत्यनुवाकत्रय विद्वान् ।
त्रिसुपर्णो नाम बहृचाना ब्रत तच्चारी त्रिसुपर्ण ‘व्रह्म मेतु
माप्’^३ इत्यनुवाकत्रय विद्वान् । पञ्चामि सम्यावसथ्याम्या सह ।
पठङ्गवित् प्रसिद्ध । शीर्पकः शिरोवृत्तिक अर्थवर्णमेतत्तिरो-
ब्रतंनाम । ज्येष्ठसाम ‘मूर्धनि दिव’^४ इत्यस्यामुत्पन्न तद्योऽधीते
स ज्येष्ठसामिक । एवमुक्तलक्षण स्त्रातको वेदितव्य । पट्ठि
पावनाः पट्ठिशोधवा ॥ २ ॥

तदभावे रहस्यवित् ॥ ३ ॥

रहस्यमरण्ये पठितव्यो ग्रन्थो य तमर्थतो ग्रन्थनश्च वेत्ति

^१ कृत १-६-१८

^२ ते ग्रा ३-११-७

^३ याजिकी ४८

^४ कृष्ण ४-५-९

सोऽपि पहिपावनः श्राद्धार्हः । तदभावशब्दः पूर्वेस्सम्बन्धनीयः ।
रहस्यविदभाषे त्रिमत्त्वादय इत्यर्थः ॥ ३ ॥

ऋचो यजूंपि सामानीति श्राद्धस्य महिमा।
तस्मादेवंविदं सपिण्डमप्याशयेत् ॥ ४ ॥

महिमा सम्पत्यहिपावनाः । क्रगादेशब्देन तद्विदो लक्ष्यन्ते।
यस्मादेवं तस्मात् एवंविदं चा सपिण्डमप्याशयेत् एवंविदं रह-
स्यविदं ब्रह्मज्ञम् । तस्मादत्यन्तगुणवानपि रहस्यवित्सपिण्डो भोज-
प्रितव्यः । रहस्यविदेव भूतानां श्रेष्ठो भवति । आह च—

भूतानां प्राणिनश्श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिजीविनः ।

बुद्धिमत्सु नराश्श्रेष्ठाः नरेषु ब्रह्मणास्तमृताः ॥

आह्मणेषु च विद्वांसः विद्वत्सु कृतबुद्धयः ।

कृतबुद्धिपु कर्तारः कर्तृपु ब्रह्मवादिनः ॥

ब्रह्मविद्वचः परं भूतं न किञ्चिदिह विद्यते ॥^१ इति ॥

रक्षोग्रानि च सामानि स्वधावन्ति यजूंपि चा

मध्वृचोऽथ पवित्राणि श्रावयेदाशयम्भुनैः ॥५॥

रक्षोग्रानि सामानि ‘अप्रे रक्षणो अंहसः,’ अप्रे गुह्या
हि ये तव,^२ प्रत्यप्रे मिथुनादह यातुधाना,^३ प्रत्यप्रे हरसा हरः,^४
न तस्य मायया च न,^५ श्रुष्टच्छ्रे नवस्य मे,^६ यदा उ वि-
श्वतिः पितः,^७ अस्मि होतारम्^८ एतत्सूक्लोत्पज्ञानि । स्वधावन्ति
यजूंपि च ‘सोमाय पितृपीताय स्वधानमः’^९ इत्यादीनि । मध्वृ-

^१ मनु. १-११.

^२ कृष्ण. ५-२-२०.

^३ ४-५-२९.

^४ ८-१-१२.

^५ ८-४-९.

^६ १-२-१२.

^७ १-२-११.

^८ १-२-११.

^९ ३-१-१३.

^{१०} शृ. गु. १-८-८.

नः 'मयु वाता' १ इत्यादीनि शीणि । पवित्राणि 'पवानासमु-
र्जन' २ इत्यादीनि । मुआनान् ब्राह्मणान् श्रावयेत् ॥ ६ ॥

चरणवतोऽनुचानान्योनिगोत्रमन्त्रासम्ब-
न्धाभृचीन्मन्त्रवत्स्वयवरानयुजः पूर्वेयुः
प्रातरेय वा निमन्त्रथ सदभोपकलृप्तेष्वास-
नेषु प्राद्विखानुपवेशयत्युद्विखान्वा ॥ ६ ॥

चरणमानार । यदा—गुरुर्पूर्वकमागत शास्त्राध्ययन तद्विदि-
तोपनयन च येषा ते चरणवत्स । वेदाद्वाध्यायिनोऽनुचाना ।
योन्यसम्बन्धा मातृपित्रमम्बन्धा । गोत्रासम्बन्धा अमगोत्रा ।
मन्त्रासम्बन्धा अशिष्योपाल्याया । शुचयो चाह्यान्तरयो ।
मन्त्रवत्स श्रोत्रिया । विमलादीनामेतेषा च समस्तभाव कल्प्य ।
निमन्त्रण श्वरिप्यामि प्रसीदन्तु पवन भोलुमिलेष्वादि ॥ ६ ॥

अथेनास्तिलमिथा अपः प्रतिग्राह्य गन्धे-
र्मालयैश्वालद्वृत्याग्नौ करिष्यामीत्यनुज्ञातो-
ग्रिमुपसमावाय सम्परिस्तीर्याग्रिमुखा-
त्कृत्वाऽऽज्यस्य तित्र आहुतीर्जुहोति ।
सोमाय दितृपीताय ग्वधा नमस्त्वाहा ।
यमायाद्विःस्वते पितृमते स्वधा नम-
स्त्वाहा । भग्नये क पवाहनाय स्विष्टकृते
स्वधा नमस्त्वाहेति ॥ ७ ॥

करिष्यामीत्युक्ते कुरुत्वेत्यभ्यनुज्ञात इति शेषः । अन्यतो दि-
प्राप्त्यर्थमाग्रिमुखादित्युक्तम् ॥ ७ ॥

तच्छेषेणान्नमभिधार्य अन्नस्यैता एव तिस्त्र
आहुतीर्जुहुयात् ॥ ८ ॥

तच्छेषेण आज्यशेषेण अन्नस्य अज्ञेनेत्यर्थः एता इत्याहुति-
मन्त्रान्वयपदिशति ॥ ९ ॥

वयसां पिण्डं दद्यात् ॥ १ ॥

वयश्शब्देन इह काका गृह्णन्ते ॥ १० ॥

पितृम्यो दातव्ये वयोभ्य पिण्डदाने वारणमाह—

वयसां हि पितरः प्रतिमया चरन्तीति वि-
ज्ञायते ॥ १० ॥

प्रतिमया आवरेण ॥ १० ॥

कराङ्गुष्टेन पाणिनाऽभिमृशति ॥ ११ ॥

भोक्तुकामस्य ब्राह्मणस्य कराङ्गुष्टेन अनवेन स्वपाणिना भोज्य-
द्रव्यमभिमृशति । स्वपाणि यवहितवारणम् ॥ ११ ॥

तैर्ते मन्त्राः—

पृथिवीस्तमं तस्य तेऽग्निरूपद्रष्टर्चस्ते महिमा
दत्तस्याप्रमादाय पृथिवी ते पात्रं यौरपि-
धानं ब्रह्मणस्त्वा मुखे जुहोमि ब्राह्मणा-
नां त्वा विद्यावतां प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षि-
तमस्ति मा पितृणां क्षेष्ठा अमुत्रामुप्मिन्

लोक इति । अन्तरिक्षसमं तस्य ते वायु-
रूपश्रोता यज्ञूषि ते महिमा दत्तस्याप्र-
मादाय पृथिवी ते प्रात्रं यौरपिधानं ब्रह्मण-
स्त्वा मुखे जुहोमि ब्राह्मणानां त्वा विद्याव-
तां प्राणापानयोर्जुहोम्यक्षितमसि मा पि-
तामहानां क्षेष्ठा अमुत्रामुप्मिन् लोक इति ।
यौस्समं तस्य त आदित्योऽनुख्याता सा-
मानि ते महिमा दत्तस्याप्रमादाय पृथिवी
ते पात्रं यौरपिधानं ब्रह्मणस्त्वा मुखे जु-
होमि ब्राह्मणानां त्वा विद्यावतां प्राणा-
पानयोर्जुहोम्यक्षितमसि मा प्रपिताम-
हानां क्षेष्ठा अमुत्रामुप्मिन्लोके इति ॥ १२ ॥

एते त्रयो म गा पृथिव्यन्तरिक्षद्युक्तमा । लोकाना तावन्महिमा
एष वेदितव्य यदेतदीयतेऽत तदामन्त्रचते । पृथिव्या
मम तस्यैवनिधस्य तव अग्निरुपदण्ड साक्षिभूत एवमुपश्रोता अ-
नुग्यातेति न । क्रचस्ते महिमा महत्त्वम् । एवमूषामनया
दत्तस्यात्वस्याप्रमादो भवति । पृथिव्येव तव पात्र आधार द्यौरे-
वापिधान ब्रह्मणो ब्राह्मगस्य मुखे त्वा जुहोमि ब्राह्मणानामि
त्यादि जुहोमीत्यन्त प्रतिगतिमात्रम् । अक्षितमसि मा क्षेष्ठाः
संय मा गा । पित्रादीना परस्मिन् लोके ॥ १३ ॥

अग्नौ करणशेषेण तदन्नमभिघारयेत् ।
निरङ्गुष्ठं तु यद्वानं न तत्प्रीणाति वै पितृन् ॥

हस्ताङ्गुष्ठेनाभिमर्शनमुक्तम् । तदभावे निन्देषा ॥ १३ ॥

उभयोश्चाखयोर्मुक्तं पितृभ्योऽन्वं निवेदितम् ।
तदन्तरमुपासन्ते असुरा दुष्टचेतसः ॥ १४ ॥

सव्येन पाणिना भाजनमुपस्थितेव भुजीतेतदनेन विधीयते
शाखयोः हस्तयो ॥ १५ ॥

यातुधानाः पिण्डाचाश्र प्रतिलुम्पन्ति तद्विः ।
तिलादाने हृदायादास्तथा कोधवशोऽसुराः ॥

भोजनस्थानेषु आसनस्थानेषु च तिलविकिरणस्याकोषस्य च
प्रशसेषा ॥ १६ ॥

कापायवासा यान्कुरुते जपहोमप्रतिग्रहान् ।
न तदेवगमं भवति हृष्यकव्येषु यज्ञविः ॥

देवे कर्मणि पित्रये च कापायवासांनिषेध श्वेतसामसा भावे-
तव्य इति विवानार्थम् । किञ्च—कापायवाससो यतीश्वरा । तेऽपि
पित्रये देवे कर्मणि च जपहोमप्रतिग्रहान् उर्वते तदेवगम पितृगम
च न यवतीति शेष । हृष्यं देवदेवत्य कच्चं पितृदेवत्यम् ॥ १७ ॥

यज्ञ दत्तमनङ्गुष्ठं यज्ञैव प्रतिगृह्यते ।

आचामति च यस्तिष्ठन् न स तेन समृ-
ध्यत इति ॥ १८ ॥

प्रदानप्रतिग्रहयोरङ्गुष्टस्याबहिर्मार्गः; तिष्ठत आचमननिपेधा-
र्थश्चायं श्लोकः ॥ १७ ॥

आद्यन्तयोरपां प्रदानं सर्वत्र ॥ १८ ॥

सर्वत्र दाने अद्यानेनादावन्ते च जलदानं कर्तव्यम् । तथा च
गोतमः—‘भिक्षादानमपूर्वं ददातिषु’ इति ॥ १८ ॥

जयप्रभृति यथाविधानम् ॥ १९ ॥

दार्विहोमिकमुत्तरतन्त्रं कर्तव्यमित्यर्थः ॥ १९ ॥

शेषमुक्तमष्टकाहोमे ॥ २० ॥

इतोऽधिकमष्टकाहोमादावक्षमयितव्यम् । ‘आशयेष्वन्नशेषान् स-
म्प्रकिरन्ति’^३ इत्यादि । अनेनैतत् ज्ञापिते भवति मासिश्राद्दे सोऽ-
पि वेदितव्यः प्रयोगान्तरमिति ॥ २० ॥

द्वौ देवे पितृकार्ये त्रीनेकैकमुभयत्र वा ।

भोजयेत्सुसमृज्ञोपि न प्रसन्नोत्तर विस्तरे ॥ २१ ॥
देवे वैश्वदेवे ॥ २१ ॥

इतरथा दोषमाह—

**सत्क्रियां देशकालौ च शौचं ब्राह्मणसम्प-
दम् । पञ्चतान्त्रिस्तरो हन्ति तस्माचं प-
रिवर्जयेत् ॥ २२ ॥**

कारुण्यात् लेहात् लोकगर्हीभयाद्वा श्राद्विस्तरे प्रसक्ते सति
प्रतिपेषः ॥ २२ ॥

उरस्तः पितरस्तस्य वामतश्च पितामहाः ।
दक्षिणतः प्रपितामहाः पृष्ठतः पिण्डोदका
ः इति ॥ २३ ॥

अद्वासंनननोऽर्थवादः । पिण्डोदकाः पिण्डचिन्तकाः माताम-
हादयः ॥ २३ ॥

इति थीगोचिन्दस्वामिष्टते शोधायनधर्मविधरणे
द्वितीयप्रश्नेऽष्टमोऽध्यायः ।

औरसेन हि पुत्रेणर्णपाकरणं भवति । अतस्तत्मदांसार्थमाह—

प्रजाकामस्योपदेशः ॥ १ ॥

‘प्रजा सत्पुत्रः’ तत्कामस्योपदेशः करिष्यते ॥ १ ॥

प्रजनननिमित्ता समाख्येत्यश्विनावूचतुः ॥

प्रजननमुत्पादनं तन्निमित्ता पुत्रः इति ‘समाख्या भसिद्दि-
रित्यर्थः । न तु दाना दिनिमित्ता पुत्रसमाख्या ज्ञाते दत्तादिरन्त्र
प्रतिनिधिः । तद्वेते ऋची भवतः—‘परिषद्य हरणस्य रेकणो,
न हि ग्रभाय’ ॥ २ ॥

प्रजाकामस्योपदेश इत्युक्तम् । कोऽसावुपदेश इत्याह—

आयुपा तपसा युक्तस्तस्वाध्यायेज्यापराय-
णः । प्रजामुत्पादयेद्युक्तंस्त्वेस्त्वे वंशो
जितेन्द्रियः ॥ ३ ॥

आयुशब्देन तत्करणं लक्ष्यते । तस्य विधिवत्सन्धशोषासनं
विप्रापवादाभाव इत्यादि । आह च—

ऋषयो दीर्घसन्दृचत्वादीर्घमायुरवान्नुयुः ।
 आयुर्विप्रापवादेन सन्ध्यावन्दनहानतः ॥
 अतिथिपूजाहानाच्च नश्यत्यायुरापि ध्रुवम् ।
 नाधितिष्ठेत केशांस्तु न भस्मास्थिकपालकान् ।
 न कार्पासास्थि न तुपान् दीर्घमायुर्जीविषुः ॥ इति ॥

तथा—

न हीदशमनायुप्यं लोके किञ्चन विद्यते ।
 यादृशं पुरुषस्येह परदारोपसेवनम् ॥
 लोष्टमदीं तृणच्छेदी नखखादी च यो नरः ।
 स विनाशं ब्रजत्याशु सूचकोऽध्युचिरेव च ॥¹

इत्येवमादि द्रष्टव्यम् । तपो दानम् । ‘एतस्सलु वाव तप इत्या-
 हुर्येस्त्वं ददाति’ इति श्रुतेः । वस्यमाणं वा वह्नचर्यादि ।
 स्वाध्यायेऽये तु प्रसिद्धे एव । स्वे इति । त्वयं ब्राह्मणो
 ब्राह्मण्यमित्यादि । इन्द्रियमिह उपस्थमभिमेतं पुत्रकारणत्वात् ।
 जग. परदारादिवर्ननप्, स्वदारेष्वप्यकालवर्जनं च । एते प्रजो-
 त्पत्त्युपायाः यथा विधानं क्रियमाणाः प्रजोत्पत्त्युपाया भवन्ती-
 त्यभिप्रायः ॥ ३ ॥

ब्राह्मणस्यर्णसंयोगस्त्रिभिर्भवति जन्मतः ।
 तानि मुच्यात्मवान् भवति विमुक्तो धर्म-
 संशयात् ॥ ४ ॥

ब्राह्मणमहणात् स्वमूलश्रुतिप्रमाणं द्रष्टव्यम् । त्रिभिः अवश्य-

¹मनु. ४.७१, ११४.

उरस्तः पितरस्तस्य वामतश्च पितामहाः ।

दक्षिणतः प्रपितामहाः पृष्ठतः पिण्डोदका

। इति ॥ २३ ॥

अद्वासमननोऽर्थवाद । पिण्डोदकाः पिण्डचिन्तमा माताम
हादय ॥ २३ ॥

इति श्रीगोविन्दस्वामिकृते बोधायनधर्मविधर्मणे
द्वितीयप्रश्नेऽष्टमोऽध्याय

औरसेन हि पुत्रेणर्णपाकरण भवति । अतस्तत्प्रशासार्थमाह—

प्रजाकामस्योपदेशः ॥ १ ॥

प्रजा सत्पुत्र तत्कामस्योपदेशः करिष्यते ॥ १ ॥

प्रजनननिमित्ता समाख्येत्यश्विनावृचतुः ॥

प्रजननमुत्पादन तन्निमित्ता पुत्र इति समाख्या प्रसिद्धि
रित्यर्थ । न तु दानादिनिमित्ता पुत्रसमाख्या अतो दत्तादित्र
प्रतिनिधि । तत्रैते कठोर मवत —‘परिपद्य हरणस्य रेणो,
न हि ग्रभाय” ॥ २ ॥

प्रजाकामस्योपदेश इत्युक्तम् । कोऽसावुपदेश इत्याह—

आयुपा तपसा युक्तस्त्वाध्यायेज्यापराय-
णः । प्रजामुत्पादयेद्युक्तस्त्वेत्वे वंशो
जितेन्द्रियः ॥ ३ ॥

आयुशब्देन तत्करण लक्ष्यते । तत्र विधिवस्तन्धचोपासन
विप्रापवादाभाव इत्यादि । आह च—

कृपयो दीर्घसन्दृचत्वादीर्घमायुरवाप्नुयुः ।
 आयुर्विमापवादेन सन्ध्यावन्दनहानतः ॥
 अतिथिपूजाहानाच्च नश्यत्यायुरापि ध्रुवम् ।
 नाधितिष्ठेत केशास्तु न भस्मास्थिकपालकान् ।
 न कार्पीसास्थिं न तु पान् दीर्घमायुर्जिजीविषुः ॥ इति ॥

तथा—

न हीदृशमनायुप्यं लोके किञ्चन विद्यते ।
 यादृशं युरुपस्येह परदारोपसेवनम् ॥
 लोष्टमद्दो तृणच्छेदी नवसादी च यो नरः ।
 स विनाशं ब्रजत्याग्नु दूचकोऽग्निरेष घ ॥¹

इत्येवमादि द्रष्टव्यम् । तपो दानम् । 'एतत्सलु वाव तप इत्या-
 हुर्यस्त्वं ददाति' इति श्रुतेः । वस्यमाण वा ब्रह्मचर्यादि ।
 स्वाध्यायेऽये तु प्राप्तिष्ठेदे एव । स्वे इति । स्वये ब्राह्मणो
 ब्राह्मण्यमित्यादि । इन्द्रियमिह उपस्थमभिप्रेतं पुत्रकारणत्वात् ।
 जय परदारादिवर्जनम्, स्वदरिष्वप्यकालवर्जनं च । ऐते प्रजो-
 त्पत्त्युपाया यथा विधानं क्रियमाणाः प्रजोत्पत्त्युपाया मवनी-
 त्यभिप्रायः ॥ ३ ॥

ब्राह्मणस्यर्णसंयोगस्त्विभिर्भवति जन्मतः ।
 तानि मुच्यात्मवान् भवति चिमुक्तो धर्म-
 संशयात् ॥ ४ ॥

ब्राह्मणमहणात् स्वमूलश्रुतिप्रमाणं द्रष्टव्यम् । चिभिः अवस्थ-

कर्तव्यैरिति शेषः । जन्म उपायनं तत् प्रभृति ऋणवान् भवति । तत् प्राक्, शूद्रसमत्वात् । तानि कर्माणि ऋणानि विषुच्य यथाविधि सम्पाद्य आत्मवान् स्वतन्त्रो भवति । यस्माद्यं धर्मसंशयात्, किमेतानि यथावत् सम्पादयितुं शक्त्यामो न वेत्स्येवं रूपसंशयादिसुक्तोः भवति ॥ ४ ॥

केन कर्मणा तद्गमपाक्रियत इत्याह—

स्वाध्यायेन क्रषीन् पूज्य सोमेन च पुरन्दरम् । प्रजया च पितृन्पूर्वाननृणो दिवि मोदते ॥ ५ ॥

सोमेन सोमयगेन ॥ ६ ॥

आयुण युक्तः प्रजामुत्पादयेदित्युक्तम् । तत्राह—

पुत्रेण लोकान् जयति पौत्रेणामृतमश्रुते ।
अथ पुत्रस्य पौत्रेण नाकमेवाधिरोहतीति ॥ ६ ॥

पुत्रेण दृष्टेन । तत्पूत्रेण तत्पौत्रेण इत्यत्रापि दृष्टेनेति-
शेषः । अमृतं देवैस्सायुज्यम् । नाकं कमिति मुखमेतत्प्रतिपिध्यते । दुःखाननुविद्धं मुख ब्रह्मणः पदमिति यावत् । ‘दिवि मोदते’ इति सिद्धे पुनरुपादानं दृष्टुत्रोत्पादनार्थम् । अथाहुः पौराणिकाः—

द्वितीयप्रश्ने नवमोऽथाये ॥

एषुव्या वहवः पुत्राः यथेकोपि गया प्रजेत् ।
एषुव्या वहवः पुत्राः नीलं वा वृपमुत्सजेत् ॥ इति ॥

अथेदानी क्रणसयोगतदपाकरणे श्रुतिप्रमाणके इत्याह—

विज्ञायते च—जायमानो वै ब्रह्मणस्त्रिभिर्
क्रणवा जायते ब्रह्मचर्येण क्रपिभ्यो यज्ञेन
देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य इत्येवमृणसंयोगं
वेदो दर्शयति ॥ ७ ॥

तदपाकरण चेति शेष ॥ ७ ॥

किञ्च—

सत्पुत्रमुत्पाद्यात्मानं तारयति ॥ ८ ॥

सत्पुत्रसाधुपुत्र अध्ययनविज्ञानानुठानसम्पन्नो यथा भवति तपो-
त्पादनीय पुत्र इत्यर्थ । ‘अनुशिष्ट लोक्य पुत्रमाहुः तस्मा-
देनमनुशास्ति’ इति श्रुते ॥ ९ ॥

इदं चान्यत्—

सप्तावरान् सप्तपूर्वान् पदन्यानात्मसप्तमान्।
सत्पुत्रमधिगच्छानः तारयत्येनसो भयात् ॥

अधिगच्छानः प्राप्नुवान सप्तपूर्वपरानात्मसप्तमान् अन्यान्
जसत्पुत्रान् एनसत्तारयतीति सम्बन्ध ॥ ९ ॥

तस्मात्प्रजासन्तानमुत्पादयफलमवाप्नोति ॥

तस्माद्यत्वान् प्रजामुत्पादयेत् ॥ ११ ॥

औपधमन्त्रसंयोगेन ॥ १२ ॥

ओपीषिसंयोगेन हि प्रजा भवति, शुक्रपानां किमीणामपनयनात् । तथा मन्त्रसंयोगेनापि रक्षपिशाचाद्यपनयनात् । 'तस्माद्यत्वान् प्रजामुत्पादयेत्' इत्यस्य वित्तरः ॥ १०-१२ ॥

न चेतावता—

या वेदवाह्णाः स्मृतयो याथ काश्र कुदृष्टयः ।

सर्वास्ता निष्फलाः भेत्य तमोनिष्ठा हि ताः स्मृताः^१ ॥

इत्येवमाशङ्कनीयमित्याह—

तस्योपदेशः श्रुतिसामान्येनोपदिश्यते ॥

तस्य प्रजोत्पादने यत्वतः औपधार्युपदेशोऽस्माभिरूपदिश्यते । केन मूलज्ञानेनेति? श्रुतिसामान्येन श्रुतेस्तमानभावस्तुल्यता ऐकरूप्यं श्रुतिसामान्यं तेन । किमुकं यत्ति? प्रजामुत्पादयेदित्यस्या, श्रुते, पुत्रकामेष्टचौपष्ठमन्त्रादिगु चैकरूपेणोपेक्षिकत्वादिति ॥

इदानीमृणश्रुतो ब्राह्मणमहणं क्षत्रियवैश्ययोरपि प्रदर्शनार्थमेतदित्याह—

सर्ववर्णभ्यः फलवत्त्वादिंति फलवत्त्वादिंति ॥ १४ ॥

फलवत्त्वात् प्रयोगनवत्त्वात् । फलमिहेपनयनस्याव्ययन तत्त्वं
वेदार्थज्ञानाल्युपसुक्तत्वात् त्रैवर्णिकानामित्यर्थः । यदा—फलवत्त्वात्
ओपथमन्त्रोदरपि ॥ १४ ॥

इति श्रीगोविन्दस्वामिकृते बोधायनधर्मविवरणे
द्वितीयप्रश्ने नवमोऽध्यायः ।

३३

३-

अथातस्तन्यासविधिं व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥

सम्यक् न्यास. प्रतिग्रहणा सन्यास विधिविधानमिति कर्त-
व्यता ॥ १ ॥

सोऽत एव ब्रह्मचर्यवान् प्रब्रजतीत्येकेषाम् ॥

स इति सर्वनामा प्रसिद्धो निर्देश्यते । स च गर्भादि-
नादिसरकारैस्सरकृतः अधीतेदी चीर्णवदो गृहस्थाश्रमग्रातियो-
ग्यो गृहते । तत्रापि दृष्टानुश्रविक्षेपयोक्तृपणस्य ब्रह्मविदो
ब्रह्मचर्यादेव सन्यासेऽधिकारो नान्यस्य । इदमपर तस्य विशेषणं ब्रह्म-
चर्यवानिति । अतश्चिप्तुतब्रह्मचर्यस्यापि चरितमिवप्स्य गृह-
स्थसन्यासवनाश्रमाधिकार । प्रब्रजति प्रभर्णेण ब्रजति न प्रत्या-
वर्तते इत्यर्थ । तत्र दोपमाह—

चण्डालादिप्रत्यवसिता परिव्राजकतापसा ।

तेषां जातान्यपत्यानि चण्डालैसह वासयेत् ॥

सवासात्तत्र प्रायश्चित्तं संवर्ते आह—

सन्यस्य दुर्मीति कश्चित्पत्यापार्ति भजेत् यः ।
स कुर्यात्कृच्छ्रमथानं पाण्मासात्प्रत्यनन्तरम् ॥ इति ॥
एतदेकेषां मतम् ॥ २ ॥

अथ 'परेषामाह—

अथ शालीनयायावराणामनपत्यानाम् ॥

शालीनयायावरा इति च 'गृहस्थानामेव' केनचिहृतिविशेषण
संज्ञामुत्तरस्मिन्नव्याये वक्ष्यति । अनपत्याश्रेदेतेऽपि प्रब्रजेयुः ॥ ३ ॥
एवमध्य सापत्यानामपि—

विधुरो वा ॥ ४ ॥

स्वस्मिन् संजात इति शेषः । विधुरो चृतभार्य भार्यान्त
रोपादानार्थमसमर्थश्च गृह्यते ॥ ४ ॥

साम्प्रतमविधुरस्यापि सापत्यस्याह—

प्रजाः स्वधर्मे प्रतिप्राप्य वा ॥ ५ ॥

अयमसमर्थस्याग्निहोत्रादिपु समर्यापत्यस्याधिकारः ॥ ६ ॥

अयमपरः कालनियम पूर्वेस्तमुच्चीयते विकल्पार्थः तेनैकराश्या-
पेक्षया—

सप्तत्या उर्ध्वं संन्यासमुपदिशान्ति ॥ ६ ॥

प्रायशसप्तत्या उर्ध्वमेव भार्यानिवृत्तिरस्य गाहेस्थधर्मानुषाना-
सामधर्यं वा भवतीति तत्त्वत उक्तं सप्तत्या उर्ध्वमिति ॥ ६ ॥

वानप्रस्थस्य संसारकर्मविरामे ॥ ७ ॥

विरामोऽन्वसानम् । असामर्थ्यमाश्रमविहितभर्मानुष्टाने । अस्या-
मवस्थाया प्रब्रज्याप्रब्रज्य वा वानप्रस्थेनापि ध्यानपरायणेन भवित
व्यं वानप्रस्थान्तरेभ्य एव भेसमाददानेन । उक्तावस्थाव्यतिरि-
क्तावस्थासु कृतोपि सन्यासोऽकृत एव भवति ॥ ७ ॥

संप्रत्युक्तलक्षणानामप्यनात्मविदा सन्यासाधिकाराभाव दर्शयितुमृच्छ
पठति—

एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य
न कर्मणा वर्धते नो कनीयान् ।
तस्यैवात्मा पदवित्तं विदित्वा
न कर्मणा लिप्यते पापकेनेति ॥ ८ ॥

सेपाऽश्रमन्तातुर्विद्यप्रस्तोवेऽस्माभिव्याख्याता । तं विदित्वै-
वेत्येतद्ग्रोपयुज्यने ॥ ८ ॥

अस्यामृचि नित्यो महिमेति पदद्वयमस्ति । तत्त्वादुपपादयति—
अपुनर्भवं नयतीतिनित्यः ॥ ९ ॥

पुनर्भवं पुनर्जन्म तद्भाव नयतीति नित्यं पदविन्यासेनेत्यर्थ ॥

महत्त्वं गमयतीति महिमा ॥ १० ॥

स्पष्टार्थमेतत् ॥ १० ॥

विधि व्यास्यास्याम इत्युक्त, तमाह—

केशाद्मश्रुलोमनखानि वापयित्वोपकल्प-
यते ॥ ११ ॥

पूर्वाहे वपनं छत्वा अपराहे उपकल्पयते आजंयति ॥ ११ ॥
कि तदित्याह—

यष्टयशिशक्यं जलपवित्रं कमण्डलुं पात्र-
मिति ॥ १२ ॥

यष्टयो दण्डाः द्वितीयार्थं प्रथमा । शिक्यं रज्जुनिर्मिनं
भित्तापात्रधारणम् जलपवित्रमुदकस्यापनयनहेतुभूतं आचमनार्थं
वस्त्रम् । तत्त्वाभिनवं केशादिराहितं च द्विगुणं त्रिगुणं चाषाङ्गुलं
प्रादेशमात्रं भवति । उक्तं कमण्डलुं । पात्रं भैशाचरणार्थम् ।
तत्र विकल्पः—‘अलाङ्गुं दास्पात्रं वा मृण्मयं वैष्णवं तथा’
इति । इतिशब्दः पादुकाद्युपलक्षणार्थ । तथा हि—

पादुकामजिनं छत्रं तथा सूत्रमुपानही ।
मूच्चीपङ्गवस्त्रकं च त्रिविष्टव्यं कमण्डलुम् ॥

एतेष्वन्यतमामावेऽपि दोषामावस्यापनार्थमिदम् ॥ १२ ॥

एतत्समादाय ग्रामान्ते ग्रामसीमान्तेऽग्रय-
गारेवाऽऽज्यं पयो दधि त्रिवृत्माद्य उपव-
सेदपो वा ॥ १३ ॥

आपरिसमाप्तेर्न मुञ्चीत । असां त्रिवृता सह विकल्पसम्पत्ता-
पेत्स ॥ १३ ॥

तस्य प्राशनमन्त्र —

ओं भूस्तावित्रीं प्रविशामि तत्सवितुर्वरेण्य-
म् । ओं भुवस्तावित्रीं प्रविशामि भगों
देवस्य धीमहि । ओं सुवस्तावित्रीं प्रवि-
शामि धियो यो नः प्रचोदयात् । पञ्चोऽ-
र्धर्चशस्ततस्तमस्तया च व्यस्तया च ॥

प्रणवब्याहृतिसावित्रीपादै सावित्रचा पञ्चो विहरणमेतदित्यर्थ ।
अर्धर्चशः सावित्रचा प्रणवब्याहृतिभिर्विहरेत् । ततश्च सम-
स्तयोऽनवानमुच्चरितयैव विहरेत् । व्यस्तया पञ्चोऽन्ते विरम्यो-
श्चरितया विहरेदेव ॥ १४ ॥

आत्मानमात्मन आथ्रमादाश्रममुपनीय
ब्रह्मपूतो भवतीति विज्ञायते ॥ १५ ॥

आथ्रमान्तरमितिवचनात्क्रिवृत्याशनादूर्ध्वं प्रस्यापत्तिर्नास्तीति दर्श-
यति । ब्रह्म सावित्री तथा पूत निवृत्याशनेनैव सन्यास कृत
इत्येतदेकोय दर्शनम् ॥ १५ ॥

तथा परेषाम्—

अथाप्युदाहरन्ति-

आथ्रमादाश्रमं गत्वा हुतहोमो जितेन्द्रियः।

भिक्षावलिपरिश्रान्तः पश्चाद्वयति भिक्षुक
इति ॥ १६ ॥

। न केवलं त्रिवृत्प्राशनोदेव भिक्षुकः । कि तर्हि वश्यमाणे-
होमादिभिरपि । भिक्षुकः इति 'सज्जायाम्' इति कन्पत्य ॥

। स एष भिक्षुरानन्त्याय ॥ १७ ॥

। तदेवानन्त्ये स चात्मा तद्वाय भवतीत्यर्थ ॥ १८ ॥

हुतहोम इत्युक्त, तदिदानी प्रपञ्चयति—

पुराऽऽदित्यस्यास्तमयाद्वाहिपत्यमुपसमाधा-
यान्वाहार्यपचनमुपसमाहत्य ज्वलन्तमा-
हवनीयमुहृत्याज्यं गार्हपत्ये विलाप्योत्पूय
सुचि चतुर्गृहीतं गृहीत्या समिद्वत्याहव-
नीये पूर्णाहुतिं जुहोति ओं स्वाहेति ॥

नात्र निरोहित निविदस्ति ॥ १९ ॥

एतद्वान्वाधानमिति विज्ञायते ॥ १९ ॥

यवा दर्शपूर्णमासयोरन्वाधान तर्भेतद्विव ब्रह्मनेशस्य ॥ २० ॥

अथ सायं हुतेऽग्निहोत्र उचरेण गर्हपत्यं
तृणानि संस्तीर्य तेषु द्वन्द्वं न्यश्चि पात्राणि

सादृश्यित्वा दक्षिणेनाहवनीयं ब्रह्मायतने
दर्भान् संस्तीर्य तेषु कुण्डाजिनं चान्त-
धर्येतां रात्रिं जागर्ति ॥ २० ॥

आहवनीयशब्दं परिगृहीताग्रिपरिदार्थं । अत ओपवस-
तीत्योपवस्थम् । तेनापि तत्सन्तिकर्पं इदं कर्तव्यम् । जागर्ति
बृथते । एषा हि ब्रह्मरात्रि । अन्यदसंवृतम् ॥ २० ॥

य एवं विद्वान् ब्रह्मरात्रिमुपोप्य ब्राह्मणोऽ-
ग्रीन् समारोप्य प्रमीयते सर्वे पाप्मानं
तरति तरति ब्रह्महत्याम् ॥ २१ ॥

अग्रीन् समारोप्य आत्मनीति शेष । वक्ष्यमाणम्यात्मसमा-
रोपणस्य अस्मिन्पृथक्वसरे पाठोऽन्यन्तं परस्मिन्नपि क्रमेऽग्रिसमारो-
पणाम्यनुज्ञानार्थं । एतदवस्थापन्नस्य मृतस्याश्रमफलावासिर्भवती
त्यभिप्राय ॥ २१ ॥

अथ ब्राह्मे मुहूर्तं उत्थाय कालं एव प्रात-
राग्निहोत्रं जुहुयात् ॥ २२ ॥

रात्रे पश्चिमो याम पञ्चाग्रिकावशेषो ब्राह्मो मुहूर्तं । उप-
प्रमृत्योदयादित्येके । तत्र शक्तच्येषो विन्द्य । कालग्रहण
उपोदयाम्युपिनोदयवालाना यस्य योऽङ्गीकृत वादस्तत्पदर्शना-
र्गम् ॥ २२ ॥

अथ पृष्ठयांस्तीत्वाऽपः प्रणीय वैश्वानरं द्वाद-
शकपालं निर्वपति सा प्रसिद्धेष्टसन्ति-
ष्टते ॥ २३ ॥

अग्निवैश्वानरो देवता अस्य । औपासननिष्ठ आत्मसमारोप-
थेत् तदेवत्यः चरुः । अन्यत्समिद्धम् ॥ २३ ॥

आहवनीयेऽग्निहोत्रद्रव्याणि प्रक्षिपेदमृणम-
यान्यनायसानि ॥ २४ ॥

उत्तरत्र मन्त्रविधानात् तूष्णीमेवात्र प्रसेपः ॥ २४ ॥

गार्हपत्ये अरणी भवतं नस्तमनसाविति ॥
प्रक्षिपतीत्यनुकृते ॥ २५ ॥

अथात्मन्यग्रीन् समारोपयते या ते अग्ने य-
ज्ञिया तनूरिति त्रिस्त्रिरेकैकं समाजिघ्रति ॥

एकैकमग्निं सभ्यावसत्यावपि यदि विद्येते, तथा औपासन-
मपि । जिघ्रतिः गन्धोपादाने वर्तते । ततश्च धूपायने* नाम्रोराघाण
कर्तव्यमिति गम्यने । सर्वत्रायमात्मसमारोपणप्रसार ॥ २६ ॥

अथान्तर्वेदि तिष्ठन् ओँ भूर्भुः सुवः संन्य-
स्तं मया संन्यस्तं मया संन्यरतं मयेति
त्रिरूपांशूक्ता त्रिरूपैः ॥ २७ ॥

* धूपायनाने, (३)

जुहुयादिति वाक्यसमाप्ति । सन्यस्तमित्युक्तम् ॥ २७ ॥

त्रिपत्या हि देवा इति विज्ञायते ॥ २८ ॥

त्रिपत्याः । सुपामादिषु पाठात् पत्वम् । देवा हि सर्व-
द्विर्वोक्तीनामिति मन्त्रतेऽनृतम्, 'अनृतसमिता मनुष्या' इति श्रुते ।
त्रिरूपे प्रतिथन्ति अहधति ॥ २८ ॥

अभयं सर्वभूतेभ्यो मत्तः इति चापां
पूर्णमञ्जलिं निनयति ॥ २९ ॥

अस्मत् निर्भयानि भूतानि सन्त्वति मन्त्रार्थं । अद्वि पूर्णोऽ
ञ्जलि द्विहस्तसयोग ॥ २९ ॥

अथाप्युदाहरन्ति-

अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्त्वा यश्चरते मुनिः । न
तस्य सर्वभूतेभ्यो भयं चापि हि जाय-
त इति ॥ ३० ॥

अभयदानमशसैषा । एतदन्तश्च सन्यासविधि । ये पुन-
रनश्यो विद्युरादय तेषामप्युपकल्पमभूति दानान्तं प्रायोऽग्निकार्यैर-
हिने द्रव्याणां ॥ ३० ॥

सन्यासाश्रमधर्मविद्यनायान्तं प्रपञ्च —

स वाचंयमो भवति ॥ ३१ ॥

य एव कृतसन्यास स वाचयमस्त्याद् जात्यन्तिरमेतदुक्तम्

न्यत्र स्वाध्यायान्मन्त्रोच्चारणाच्च । उक्तं च—‘स्वाध्यायादिषु
विसृजन्तो वाचम्’ इति ॥ ३१ ॥

यष्ट्यद्विशक्यं जलपवित्रं कमण्डलुं पात्र-
मुङ्गृत्यैतत्समादाय यत्रापस्तद्वत्स्त्वा-
त्वाऽप आचम्य सुरभिमत्याऽब्लिङ्गाभि-
र्वाहणीभिर्हिंश्यवर्णाभिः पावमानीभि-
ग्निः मार्जयित्वाऽन्तर्जलगतोऽघर्मर्पणेन
पोड़ाप्राणायामान् धारयित्वोक्तीर्थं वासः
पीडयित्वाऽन्यतप्रयतं वासः परिधायाप
आचम्यो भूर्भुवस्सुवरिति जलपवित्रमा-
दाय तर्पयति—ओं भूस्तर्पयाम्यो भुवस्त-
र्पयाम्यो सुवस्तर्पयाम्यों महस्तर्पयाम्यों
जनस्तर्पयाम्यों तपस्तर्पयाम्यों मत्यं तर्प-
यामि ॥ ३२ ॥

जाश्रममाधारणविहिताना ऋगादीनामनुक्रमणं पौरशमाणाया-
मानाभिः विशानार्थं तर्पगान्तरविभानार्थं च । तर्पां मर्यादित्र
निस्मृतेन ॥ ३२ ॥

देववत्पितृभ्योऽब्लिमुपादाय ओं भूस्त्यध्यों
भुवस्त्वध्यों सुवस्त्वध्यों भूर्भुवस्सुवर्मन्तर्म
इति ॥ ३२ ॥

तर्पयतीति प्रकृतम् । देवदिति प्राचीनाक्षीतनिवृत्यर्थम् ।
मन्त्रा अपि स्वयाकरणमात्राः । न चतुर्थनिमस्याराज्ञा ॥

एव तर्पणे कृते—

अयोदुत्यं चित्रमिति द्वाभ्यामादित्यमुपति-
ष्टते ॥ ३४ ॥

द्वे नपित्वा विशेषिकमुपस्थानम् ॥ ३५ ॥

ओमिति ब्रह्म ब्रह्म वा एष ज्योतिः य एष
ज्योतिः य एष तपत्येष वेदो य एष तप-
ति वेद्यमेवैतद्य एष तपति एवमेवैष आ-
त्मानं तर्पयत्यात्मने नमस्करोति आत्मा
ब्रह्मात्मा ज्योतिः ॥ ३५ ॥

प्रगवप्रशस्तेषा । प्रणवो ब्रह्मणो नेदिष्ठमभिवानम् । वेदय-
तीति प्रणवो वेदः वेद्यं वेदितव्यम् । एष इत्यपरोक्षनिर्देशः
सर्वदा आदित्यप्रगवन्द्रवतादात्म्यप्रतिपत्त्यर्थं । एवमादित्योपस्था-
नवेद्याया मनस्समाधान कर्तव्यमित्यर्थं । तथा च पातञ्जलसूत्रम्—
‘तस्य वाचक प्रणव । तज्जपः नदर्थभावनम्’ इति च । तदन्य-
दृष्ट्य योवागमप्रकार । एवमेवैषः भिक्षुरात्मान तर्पयति-
नमस्करोति ब्रह्म ज्योतिः ब्रह्म परिबृद्ध सर्वत ज्योतिः
ज्योतिर्दीक्षिकम् ॥ ३६ ॥

सावित्रीं सहस्रकृत्व आवर्तयेच्छतकृत्वोऽप-
रिमितकृत्वो वा ॥ ३६ ॥

विवृतमेतत्तत्रतत्र ॥ ३६ ॥

कमण्डलूदक्त्रहणार्थमाह—

ओं भूर्भुवस्स्वरिति पवित्रमादायापो गृह्णाति।

पवित्रं तेन पावयित्वा जन्त्वादिवारणार्थम् ॥ ३७ ॥

नातजर्ध्वमनुहृताभिरद्विरपरिलुताभिरपरि-
पूताभिर्वाऽऽचामेत् ॥ ३८ ॥

अनुहृताभिः अन्तर्नलाशयात् । अपरिलुताभिः परिमिता-
भिः । पवित्रान्तनापरिपूताभिः ॥ ३९ ॥

न चातजर्ध्वं शुक्लं वासो धारयेत् ॥ ३१ ॥

शुक्लमतिपेषात् कुङ्कुमसुममज्जिघरकमनुज्ञातमेव ॥ ३९ ॥

एकदण्डी त्रिदण्डी वा ॥ ४० ॥

उक्तेऽपि दण्डवित्वे यिकस्याभिधानं किमर्थम्? उच्यते—मरुल-
श्रमधर्मानुष्ठाने सति दण्डसदूच्यायां नाभिनिवेशः यन्तव्य इत्यभि-
मायः ॥ ४० ॥

भिशोर्ह द्विविशानि व्रतानि भवन्ति महावतानुप्रवतानि च ।
तत्र महावतान्याच्छे—

अथेमानि व्रतानि भवन्ति । अहिंसा सत्य-
मस्तैन्यं मैथुनस्य च वर्जनं त्याग इति ॥

गुरुशुश्रूपा पित्रोश्च परिचारणम् । विद्यागुरुवाँ । यद्यपि
विदितविदितव्यस्य सन्यासेऽधिकार । तथाऽपि सशयनिरोधन स
भाव्यत इति गुरुशुश्रूप्या भवितव्यम् । असमीक्ष्यकारित्वं समाद
तद्भावोऽप्रभादः । आहारदोषोपि त्रिधा भवति जात्याश्रयनिमि
ज्ञेयशुनपतिनेशाद्युभिस्तदाहारशुद्धिः । चशब्दसम्भोषाद्यपरिम
हार्थ । व्रतापव्रतयोर्मेदेन विधान प्रायश्चित्तगुरुल्पुत्रस्योपाद
नार्थम् ॥ ४१ ॥

अथ भैक्षचर्या ब्राह्मणानां शालीनयायाव-
राणामपवृत्ते वैश्वदेवे भिक्षां लिप्सेत ॥

भिक्षाणा ममूहो भैश्व तद्वर्गा तदाजनम् ब्राह्मणाना गेहे
वित्याहार । भिक्षा भक्षितव्यद्वयं लिप्सेत याचेत ॥ ४२ ॥

अथ भिक्षामन्त्र —

भवत्पूर्वा प्रचोदयेत् ॥ ४३ ॥

‘भवति भिक्षाम्’ इत्यादिसिद्धे सत्यारम्भाक्षत्रियवेश्यभिक्षुक्यो-
रयमव मन्त्र । तथोरपि सन्यासेऽधिकारोऽस्तोति इ पित भवतीति ।
तत्पुनर्ब्राह्मणपरिब्रान्तशायकुर्वोपमादिक प्रसिद्ध समीक्ष्य युक्ता-
युक्ततया विचारणीयम् ॥ ४३ ॥

गोदोहनमात्रमाकांक्षेत् ॥ ४४ ॥

मन्त्रमुक्तेति शेष ॥ ४४ ॥

अथ भैक्षचर्यामुपाहत्य शुचौ देशे न्यस्य
हस्तपादान्प्रक्षाल्यादित्यस्यार्घ्यं निवेद्य उद्दु

त्यं चित्रमिति प्रक्षाळ्याचम्य ब्रह्मणे नि-
वेदयते ब्रह्मज्ञानमिति ॥ ४५ ॥

एषगेतौ पिटकस्यौ शुचो देहे निधाय ॥ ४६ ॥

अथास्य प्राणाहुतय एवामिकाय इत्यस्मिन्नर्थे श्रुतिमुदर्शयति-

विज्ञायते—आधानग्रभूत्ययमेवा ग्रयो भव-
न्ति तस्य प्राणो गार्हपत्योऽपानोऽन्वाहार्य-
पचनो व्यान आहवनीय उदानसमानौ
सम्यावस्थ्यौ ॥ ४६ ॥

आर्धीयन्तेऽद्य आत्मनित्यात्मसमारोपणमाधान तत्प्रभृतीत्यर्थ ॥

पञ्च वा एतेऽग्रय आत्मस्थाः ॥ ४७ ॥

उक्तानुवादोऽयम् । पञ्चसद्या सम्यावस्थ्यकरणपक्षमाश्रित्य ।
अपरग्रस्केऽपि तत्मङ्गल्लयोऽस्त्वेव । ‘आहवनीये सम्यावस्थ्ये
समङ्गल्लः’ इत्याधानपरिभाषणपचनानु ॥ ४७ ॥

यस्मादेवं नस्मान्—

आत्मन्येव जुहोति ॥ ४८ ॥

एवशब्दः ‘यस्याग्नौ न कियेन यस्य नाग्रं नदीयने न
तद्वोत्त्व्य ।’ इत्येवमाशङ्कानिवृत्यर्थः ॥ ४८ ॥

स एष आत्मयज्ञ अत्मनिष्ठ आत्मप्रतिष्ठ
आत्मानं क्षेमं नयतीति विज्ञायते ॥ ४९ ॥

यत् एवमस्यात्मयज्ञतः भवते आत्मप्रतिष्ठा तथा सिद्धचति ।
आत्मोपासकस्यात्ममुखप्राप्तचर्या चस्यैरुल्लेपा बुद्धिः असाधात्मम-
तिष्ठः । मैषा पूर्वोपासनाय प्रशंसा ॥ ४९ ॥

**भूतेभ्यो द्यापूर्वं संविभज्य शेषमद्विसंस्पृ-
श्यौपघवत्प्राश्रीयात् ॥ ५० ॥**

भूतानि पक्षिसरीसृष्टादीनि । दया अनुकम्भा । तत्पूर्वं
संविभज्य प्रदायाक्षिरसंस्पृश्य शुक्लं ददार्थमेतत् । औषधमिति
गर विवितिष्ठ । वथाऽप्यसो विद्यिधिर्भवतीत्यभिप्राप्यः ॥ ५० ॥

**प्राश्याप आचम्य ज्योतिष्मत्याऽऽदित्यमुप-
तिष्ठते उद्दयं तमसस्पर्शिति ॥ ५१ ॥**

मैषमोजनादन्यत्राप्येतद्वेदितव्यम् ॥ ५१ ॥

अथ भिक्षाप्रकार—

**अप्याचितमसंकृतमुपपन्नं यद्गच्छया । आहा-
रमात्रं भुजीत केवलं प्राणयात्रिकमिति ॥**

अप्याचितमपार्थितम् । असंकृतमनवधृत मनसाऽपि । यद्गच्छयो-
पपन्नमिति केचित् । यद्गच्छयोपपन्नं प्रयोजनान्तरवजादानीतम् ।
आहारमात्रं सूरोपदशादिविस्ताररहितम् । प्राणयात्रिकं यथा
माणो नापगच्छति ॥ ५२ ॥

अप्याप्युदाहरन्ति—अष्टौ ग्रासा मुनेर्भक्ष्याः

पोडशारण्यवासिनः । द्वार्तिगतं गृहस्थ-
स्यापरिमितं ब्रह्मचारिणः ॥ ५३ ॥

अल्पान्नाभ्यवहारार्थोऽयं नियमः ॥ १३ ॥

भैक्षं वा सर्ववर्णेभ्य एकान्नं वा द्विजातिपु ।
अपि वा सर्ववर्णेभ्यो न चैकान्नं द्विजा-
तिपुति ॥ ५४ ॥

सर्ववर्णग्रहणात् शूद्राद्वमष्टम्युपगतम् । अतश्चैकान्नपक्षेऽपि चैना
दिमहणं मुख्यस्यैव ॥ १४ ॥

अथ यत्रोपनिषद्माचार्यावुवते तत्रोदाहर-
न्ति । स्थानमौनवीरासनसवनोपस्पर्शन-
चतुर्थपष्ठाष्टमकालव्रतयुक्तस्य ॥ ५५ ॥

यत्र ग्रहणं चित्तप्रणिधानं तत्रोपनिषद्वाहस्य कर्तव्यतया चार्या
मुवते । तत्र तद्विशेषमनुपदिशन्ति स्म । स्थानं हिमोत्तमः । पौनं
स्वाध्यायनोपि । वीरासनमेकरूपेणासनम् । रात्रो विशेषः । चतुर्थ-
पष्ठाष्टमकालता एकाहृत्यहवच्यहनि क्रम । व्रतमनशनं त्रिभिसंब-
ध्यते ॥ १५ ॥

कणपिण्याकयावकदधिपयोव्रतत्वं चेति ॥

क-उत्तण्डुलावयवा । पिण्याकं तिलपिष्टम् । यत्तण्डुलाओ-
दा यवागूर्वा यावकम् ॥ १६ ॥

तत्र मौने युक्तव्ययीविद्यवृद्धैराचार्यैर्मुनिभि-
रारण्यैराश्रमिभिर्वहुश्रुतैर्दन्तैर्दन्तान् सन्वा-
यान्तर्मुख एव मौनयुक्तेन प्राप्यते सम्भा-
प्यानुभ्यते ॥ ५७ ॥

त्रयी ग्रन्थनोऽर्थतश्च यैस्समधिगता ते त्रयीविद्यवृद्धाः अन्या-
चार्या मुनय परिग्रानका । अन्याश्रमग्रहणात्मैषिकतापसयोर्ग्र-
हणम् । दन्तैर्दन्तानिति सम्भापादिकमन्यो यथा न शृणुयादि-
त्यर्थ ॥ ५७ ॥

सर्वत्राशक्तावाह—

१ स्थानमौनवीरासनानामन्यतमेन सम्प्रयो-
गो यत्रायं सञ्चिपतेत् ॥ ५८ ॥

बस्यमाण यत्तदपेक्षणीयम् ॥ १८ ॥

अथ ब्रतविषय एव किनियुच्यते—

यत्र गतश्च यावन्मात्रमनुवत्येत् आपत्सु
न यत्र लोपो भवतीति विज्ञायते ॥ ५९ ॥

आपत्सु यपेष्टमशिला कण्ठीनामप्यन्यतम पश्चादभीया
दित्यर्थ ॥ १९ ॥

अन्यदप्यस्याब्रतप्रसाह—

अष्टौ तान्यब्रतप्रानि आपो मूलं घृतं पयः ।
हविर्वास्त्रणकाम्या च गुरोर्बचनमौपघामिति।

हविः क्षारलवणवर्जम् । व्राह्मणकाम्या व्राह्मणाम्यर्थता ।
एवमहविष्यमपि गुरोवेचनात् । ऊषधार्थप्रहविष्यमपि ॥ ६० ॥

सायं प्रातिरग्निहोत्रमन्त्रात् जपेत् ॥ ६१ ॥

यदग्निहोत्रेऽधीयते तद्वाहितग्रेस्सतो भिशुक्षस्य ॥ ६१ ॥

**वारुणीभिस्सायं सन्ध्यामुपतिष्ठेत मैत्रीभिः
प्रातः ॥ ६२ ॥**

द्वयोद्वयो प्राप्तयो बडिना विधानमेतत् । तत्त्वं वारुण्यो ‘य-
चिद्दिते’* इति तित्व । भेत्रय युन प्रभिद्वे द्वे ‘प्रसमित्र’* इत्ये
पात् ॥ ६२ ॥

अनग्निरनिकेतरस्यादशर्माद्वारणो मुनिः ॥

शर्म ग्रहणम् । शरणं परानुयह । उक्तं च ‘हिसाङ्गुग्रहयो
रनारम्भी’ इति । इतिशब्दं एवप्रकारणा

न अव्यव्याख्यापिरतस्य युक्तिर्णं लोकचित्प्रग्रहणे रतस्य ।

न योजनाच्छादनतत्परस्य न चैव सन्ध्यावस्थप्रियस्य ॥

इत्यादीना प्रदर्शनार्थ ॥ ६३ ॥

भिक्षार्थी याममन्विच्छेत् ॥ ६४ ॥

भिक्षाशब्दो जलप्रित्रादेरपि प्रदर्शनार्थ ॥ ६४ ॥

स्वाध्याये वाचमुत्सृजेदिति ॥ ६५ ॥

स्वाध्यायः प्रणव समस्तवेदो वा ॥ ६९ ॥

विज्ञाथते च—परिमिता वा क्रचः परिमि-
तानि सामानि परिमितानि यजूंप्यथैत-
स्यैवान्तो नास्ति यद्गृह्ण तत्प्रतिगृणत
आचक्षीत स प्रतिगर इति ॥ ६६ ॥

अस्ति द्वादशाहे दशमेऽहनि मानसे ग्रहे चातुर्होत्रविधान
अथ व्रह्म वदन्ति' इति । व्रह्म होतार 'व्रह्म वे चतु-
र्होतार'* इति दर्शनात । परिमिता वा इत्यादि । अयमर्थ—
अग्रादयो मन्त्रा परिमिताः । एतस्य एनश्चतुर्होत्राख्यस्य व्र-
स्तगोऽन्तो नास्ति तस्मात्देव प्रतिगृणते अर्धांत आचक्षीत
एता । एव रुते व्रह्मगो व्रह्मेव प्रतिगरसम्पद्यते । एव हि
तत्राभ्युं प्रतिगृणति 'ओ होत' इति । गृगातिशशब्दकर्मा
भाषणकरणमित्यर्थ । विमुक्त भवति॑ यथा—मानसस्य प्रणव
प्रनिगर एव मोनिनोऽपि प्रणव एव स्वाध्याय इति ॥ ६६ ॥

एवमेवैष आशरीरविमोक्षणादृक्षमूलिको
वेदसंन्यासिकः ॥ ६७ ॥

गृहस्थ एवठतकरणीयोऽभिधीयते । न हि वेदसंन्यासे॒इस्ति
शास्त्रविरोधात् । अवस्तादर्थानुष्ठानाय प्रतिग्रहादिना वृत्तिकर्मणा
सन्यासो यस्येत्यर्थ । अवस्त्रशरीरो जरसा कृतसम्भौतिविधानो वा
पुत्रोपहतवृत्तिरतस्यायमुवेदेश आशरीरविमोक्षणात् वृक्षमूलिक
इति । अथ यस्तावत्समर्थो गृहात् प्रवर्जयाया तत्य यथा

शास्त्रं सैव भवति । अस्मर्थस्य पुनरस्तमृष्टाग्रेशशास्त्राद्वा इयमेव
चोदयते । प्रवज्या च वैकल्पिकी । एव च प्रवज्यानन्तर-
मुपदेशो युज्यत इति । आह च—

‘वेदसन्तासिराना तु कर्मयोग निचोधत’ । इत्यभिप्राय दृत
विधानो वा आसीन्मय दर्शनादिति(१) । एवमेति वक्ष्यमाण प्रणवध्यान
परामृश्यते । एवतुक्तं भवति—परमसयमिवत्परमात्मव्यानेन काल
पुनः पुत्रेश्वर्ये सुखमासीतेति ॥ ६७ ॥

वृक्षमूलिकं इत्युक्तम्, तत्राह—

वेदो वृक्षः तस्य मूलं प्रणवः ॥ ६८ ॥

वृक्षो व्रश्नात् पापस्य । प्रणवपूर्वत्वाद्वेदारम्भस्य मूलयप-
देश ॥ ६९ ॥

प्रणवात्मको वेदः ॥ ६९ ॥

आत्मा सारं प्रणवसारो वेद । तथा च श्रुति—‘ते-
म्योऽभित्सिम्य ओकारं प्रस्ताव’ इति । आह च—

अकारं चाप्युकारं च भकारं च प्रजापीतिः ।

वेदनयान्निरदुहृ भूर्भुगस्तरितीति च ॥²

प्रणवो ब्रह्म ॥ ७० ॥

उक्तार्थमेनत् ‘स प्रतिगर’ इत्यत्र । परमात्मतादात्म्यध्या-
नमेननाभिप्रेतप् ॥ ७० ॥

एवं ग्रन्थः ब्रह्मभूयाय कल्पत इति हेवाच
प्रजापतिः ॥ ७१ ॥

ब्रह्मभूयाय ब्रह्मभावाय । अमोदं हि प्रजापतेर्वा क्यम् ॥ ७१ ॥
सप्तव्याहृतिभिर्ब्रह्मभाजनं प्रक्षाल्येदिति

प्रक्षाल्येदिति ॥ ७२ ॥ १८ ॥

सप्तव्याहृतयो भूराद्यास्त्वान्ता । ब्रह्मभाजनं भिसापात्रं
‘अत्र ब्रह्म’* इति श्रुते । यद्वा—ब्रह्मभाजनं शरीर तदु-
क्ता प्रक्षाल्येदिति ॥ ७२ ॥

इति श्रीगोविन्दस्यामिल्लते योधायनर्धमविधरणे
द्वितीयप्रश्ने ददामोऽध्यायः
द्वितीय प्रश्नस्समाप्तः ॥

यजनदण्डदृष्टिवाणिज्यादयो वर्णविशेषव्यवस्थया वृत्त्युपाया
अभिहिता । अथेशानीमाश्रमविशेषव्यवस्थया वृत्त्युपायाः वक्तव्या
इत्यत आह—

अथ शालीनयायावरचक्रचरधर्मकाङ्क्षिणां
नवभिर्वृत्तिभिर्वर्तमानानाम् ॥ १ ॥

वृत्त्युपाया वक्तव्यन्त इति शेष । गृहस्थविशेषाः केचिच्छा-
लीनयायावराः । शालीनयायावरशब्दौ स्वयमेव व्युत्पादयति—
‘शालाश्रयत्वाच्छालीनत्वम्’ इत्यादि । सर्वेषामप्याश्रमिणा स्वका-
र्यधर्मकारिणिवे मति विशेषोपादानमेतदर्थम् । तत्र किमें पुरुषा-
पेक्षणम् ॥ १ ॥

याभिशरीरयात्रा वर्तते ता वृत्तय काश्चन भवन्ति । तत्राह—
तेषां तद्वर्तनादृच्छिरित्युच्यते ॥ २ ॥

अनेन वृत्तिशब्दो ब्युत्पाद्यते । तेषा शालीनयायावरणा
तद्वर्तनाच्छरीरस्य वर्तनात् दर्शितमेतदस्माभि पूर्वसूत्रे ॥ २ ॥

शालाथ्रयत्वाच्छालीनत्वम् । वृत्त्या वरया
यातीति यायावरत्वम् । अनुक्रमचरणाच्च-
क्रचरत्वम् ॥ ३ ॥

अन्वर्थसंज्ञा एता । विस्तीर्णाभि शालभिर्युक्ताइशालीना ।
यथा—‘जानश्रुतिर्ह पौत्रायण मर्वत जावसधान् मापयान्के स-
र्वत एवमेऽन्नमत्स्यन्तीनि’ । तद्वदेतेऽपीति । खप्रत्ययो मत्वर्थोय ।
अनुक्रमेण चरणमनुक्रमचरणम् । यायावरणामेवेषा सज्ञा । अ-
नुक्रमचरणं नाम विमस्त्रियविशा गेहेषु पूर्वस्यपूर्वस्याभावे
उत्तरोत्तरचरणम् । वृत्त्या वरया उत्तरया यापयत्यल्मानमिति ।
गिर्वा लोको द्रष्टव्य ॥ ३ ॥

ता अनुव्याख्यास्यामः ॥ ४ ॥

प्रमेण ता वृत्ती विविच्य व्याख्यास्याम ॥ ४ ॥

पणिणवर्तनी कौद्वाली ध्रुवा सम्प्रक्षालिनी
समूहा पालिनी सिलोङ्घा काषोता सि-
ङ्गेच्छेति नवैताः ॥ ५ ॥

एता अप्यन्वर्थसज्ञा एव । एतासामेव रुपमुपरितंडियाये
स्वयमेव निषुणता विवरिष्यते ॥ ५ ॥

तासामेव वान्याऽपि दशमी वृत्तिर्भवति ॥

वान्या वनस्पतिनिं वन्यधान्यमूलफलाहारेण वृत्ति, यामे
ना दशमीमित्याचक्षते साऽपि तासामेवान्यतमेत्याचार्याभिप्राय ।
वन्याया पृथगुपादानमितराम्य प्राशस्त्यप्रतिपादनार्थम् ॥ ६ ॥

· आनववृत्तेः ॥ ७ ॥

नव वृत्तयो यस्य तस्यानुष्टान वक्ष्यत इति शेष । आह
अत्राभिविधी । अतश्च दशमीमात्रितवतो वक्ष्यमाणो विधिर्ने
भवति ॥ ७ ॥

केशश्चमश्रुलोभनखानि वापयित्वोपकल्पयते ।
कृष्णाजिनं कमण्डलुं यष्टिं वीवधं कुथहारि-
मिति ॥ ८ ॥

उपकल्पनमाजेनम् । वीवधो दद्दारुभयतशिशक्यप् । कुथ
हारि वासवशासनदात्रम् । इतिशब्द बुद्धालदर्वेक्ष्यमाणस्य उप-
रक्षगार्थ । एतानि नवानि भेष्य ॥ ८ ॥

त्रैधातवीयेनेष्टा प्रस्थास्यति वैश्वानर्या वा ॥

प्रस्थास्यति निर्गच्छति । आहिताग्रेहीविविधि । इतरस्यापि
तदेवतश्चस्त्रिप्यते । एतत्पूर्वेष्टुरेव कार्यम् ॥ ९ ॥

अथान्येद्यु —

प्रातस्त्रिप्यते यथासूत्रमग्नीन् प्रज्वा-
ल्य गार्हपत्य आज्यं विलाप्योत्पूर्य सुकस्तु-

वं निष्टप्य संमृज्य सुचि चतुर्गृहीतं गृही-
त्वाऽहवनीये वास्तोप्पतीयं जुहोति ॥ १० ॥

यथासूत्रे आत्मीयंशास्त्रानुसारेण वास्तोप्पतीयहोये शाश्वा-
षानम् । ऋजुव्युत् ॥ १० ॥

सर्वं एवाहिताग्निरित्येके ॥ ११ ॥

अधिकारिनिर्देशः । त्रैधातवीयदिरविशेषेण मर्वस्याप्याहितग्रे-
प्रयाणे निमित्त एतदित्येकीयं मतम् ॥ ११ ॥

यायावर इत्येके ॥ १२ ॥

गायावरस्याहिताग्रेश्चेत्यपरम् ॥ १२ ॥

निर्गत्य ग्रामान्ते ग्रामसीमान्ते वाऽवतिष्ठते
तत्र कुटीं मठं वा करोति कृतं वा प्रवि-
विभागति ॥ १३ ॥

ग्रामान्तो वासुसीमा । डतर क्षेत्रमीमा । कुटी एकस्थूण
वेशम् । मठो वहस्थूण् ॥ १३ ॥

कृप्णाजिनादीनामुपहृतानां यस्मिन्बर्थे येन-
येन यत्प्रयोजनं तेनतेन तत्कुर्यात् । प्र-
सिद्धमग्नीनां परिचरणम् । प्रसिद्धं दर्ढपृ-
णमासाभ्यां यजनम् । प्रसिद्धः पञ्चानां

महतां यज्ञानामनुप्रयोगः । उत्पन्नाना-
मोपधीनां निर्वापणं हृष्टं भवति ॥ १४ ॥

उत्पन्नानां तमिन् काले । अभिनवानामहन्यहन्यार्जितानां वा ॥ १४

विश्वेभ्यो देवेभ्यो जुष्टं निर्विपामीति वा तू-
णीं वा ताः संस्कृत्य साधयति ॥ १५ ॥

आपधीना मंसकारोऽवहननादि । साधन प्रक । एव-
भूतमोदनमभ्यो कृत्वा तच्छेषं स्वयं वाग्यतो भूर्जीतेत्यमित्राय ॥

तस्याध्यापनयाजनप्रतिग्रहा निवर्त्तन्ते ॥ १६ ॥

द्रव्यार्जितस्य उपायान्तरविधानात् अव्यापनादीना च निवृत्तिहक्ता ॥

अन्ये च यज्ञक्रतव इति ॥ १७ ॥

अन्यत्र ददीपूर्णमासव्येषश्च । एतेऽपि निवर्त्तन्ते । इतिग्रन्थ-
पृतीदयोऽपि निवर्त्तन्ते ॥ १७ ॥

हविष्यं च व्रतोपनीयं 'हृष्टं भवति ॥ १८ ॥

व्रतोपनीयं भोज्यम् ॥ १८ ॥

तदह—

सर्पिर्मिश्रं दधिमिश्रमक्षारलवणमपिशित-
मण्युर्वितम् ॥ १९ ॥

¹ 'व्रतोपनीयम्' इति पाठान्तरम्.

क्षाररस हिङ्गादि । पिशतं पक्वं माषप् । पर्युषितं पक्वं
मोदनमुषोऽन्तगितमतीत न ॥ १९ ॥

ब्रह्मचर्यमृतौ वा गच्छति ॥ २० ॥

ब्रह्मचर्य रेतस उत्सर्गभावः । कुतौ वा गच्छति रुता
र्यालुतार्थीपेशो विकल्पः ॥ २० ॥

**पर्वणिपर्वणि केऽग्रमशुलोमनखवापनं
शौचविविश्च ॥ २१ ॥**

शोनस्य बाह्याम्यन्तरस्य च विधिश्शोचाधिष्ठानाध्याय एवोक्तः ॥
तथोऽप्युक्त स्मारयितुमाह—

अथाप्युदाहरन्ति—

श्रूयते द्विविधं शौचं यच्छिष्टैः पर्युषासितम् ।
वाह्यं निलेपनिर्गन्धमन्तदद्वौचमहिंसनम् ॥

द्विविधस्याप्युदाहरणमाह—

**अद्विद्वगुद्धयन्ति गात्राणि वुद्विज्ञनिन् शु-
द्धयति । अहिंसया च भूतात्मा भनस्त-
त्येन शुद्धयतीति ॥ २३ ॥**

व्याख्यनश्छोकः । अनश्शोनमहिसनपित्येनद्विगतवरोऽप्यं
प्रपञ्चः ॥ २३ ॥

इति शांगोविन्दम्यामिहते षोधादनधर्मविधिर्णं
तृतीयप्रश्ने प्रथमोऽप्याय ।

अथोक्ता वृत्तीरानुपूर्वेणानुक्रमं विवृणोति—

यथो एतत् पणिणवर्तनीति ॥ १ ॥

यथो एतदिति निपात उक्तानुभापणार्थं ‘यथो एतद्वत् प्रहुत
आहुत’ इति यथा । यया वा ‘यथो एतदेकस्य स’
इति । नवाना वृत्तीना पणिणवर्तनीति या प्रथम पठिता ता
विवरित्याभीत्यर्थं ॥ १ ॥

पठेव निवर्तनानि निरुपहतानि करोति
स्वामिने भागमुत्सृजत्यनुज्ञातं वा गृह्णा-
ति । प्राक्प्रातराशात्कर्षी स्यादस्यूतना-
सिकाभ्यां समुष्काभ्यामतुदन्नारया मुहु-
मुहुरम्युच्छुन्दयन् । एतेन विधिना प-
णिणवर्तनानि करोतीति पणिणवर्तनी ॥२

निवर्तन नाम भूम्याकर्षणं रूपीवलाना प्रसिद्धम् । इयदेक
निवर्तनमिति निपातरुत अपहृतसेप्र पद्मज्ञानविशिष्टानि निवर्त
नान्यरुतसेत्राणि स्वक्षेत्राणि समापादयन्तीत्यर्थं । तत्र निपत्तस्योपधेरय
विशेष—स्वामिने भागमित्यादि । भूस्वामिने भागोऽश । पर
क्षेत्रविषयमेतत् । सामर्थ्यात् स चेदनुज्ञानीयात्सर्वं स्वयमेव शृणी-
यात् । स्वक्षेत्रेषु नाय विधि स्वक्षेत्रत्वात् । [दापतोपायोऽय] प्राक्प्रातरित्यादि व्याख्यातम् । एतेन विधानेन पणिणवर्तनीशब्द
व्युत्पादयन्तुपसंहरति ॥ २ ॥

कथं कौदालीत्याह—

कौदालीति जलाभ्याशो कुदालेन वा फालेन
वा तीक्ष्णकाष्ठेन वा खनति वीजान्याव-
पति कन्दमूलफलशाकौपधीर्निष्पादयति।
कुदालेन करोतीति कौदाली ॥ ३ ॥

अभ्याशे सर्वे अपरिग्रहे । कुदालभ्योमुख काष्ठम् ।
फालमायस्य खनीभूतमिति यावत् । तीक्ष्णाप्र वार मसिष्ठम् ।
एतेषा सम्भवापेक्षो विस्तृप्त । खनति विखनति ततो वीजा-
न्यावपति कन्दादीनाम् । कन्दमामोपयोग्यम् । मूल पक्षोप-
योग्यम् । अन्यत्प्रसिष्ठम् ॥ ३ ॥

तृतीया वृत्ति ध्रुवा । तामाह—

ध्रुवायां वर्तमानदशुक्लेन वाससा शिरो वेष्टय-
ति । भूत्यै त्वा शिरो वेष्टयामीति ॥ ४ ॥

प्रत्यारम्भ इति वेचित् । अहरहस्तियन्ये । एव उण्णा-
निनाडानंष्पवि द्रष्टव्यम् ॥ ४ ॥

ब्रह्मवर्चसमस्ति ब्रह्मवर्चसाय त्वेति कृष्णा-
जिनमादन्ते । अद्विलङ्घाभिः पवित्रम् । वल-
मसि वलाय त्वेति कमण्डलुम् ॥ ५ ॥

आदत्त इत्यनुवर्तते ॥ ५ ॥

धान्यमसि पुष्टैर्यै त्वेति वीवधम् । सखा मा
गोपायेति दण्डम् । अथोपनिष्कम्य व्या-
हतीर्जपित्वा दिशामनुमन्त्रणं जपति ।
पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च नक्षत्राणि च
या दिशः । अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च पान्तु मां
पथि देवता इति । मानस्तोकीयं जपित्वा
ग्रामं प्रविश्य गृहद्वारेगृहद्वार आत्मानं
वीवधेन सह दर्शनात्संदर्शनीत्याचक्षते ॥

प्रवा हि वृत्तिर्भिक्षाटनप्राधान्यात् । भैक्षभाजन च वीवध ।
तत्र प्रतिगृहमुपनिष्कम्य व्याहतीर्जपति । दिशामनुमन्त्रणम्—‘पु-
थिवी च’ इति मन्त्र । ‘मा नस्तोवे’* इति गृहद्वारे । आ-
त्मान वीवधेन गृहचारिभ्यस्सदर्शयित्वा तूष्णीमेव गोदोहनकाल-
मात्र तिथेत । एतमादेव लिङ्गादेतस्या वृत्तेसंदर्शनीति सज्ञा-
न्तरमाचक्षते ॥ ६ ॥

वृत्तेवृत्तेखार्तायां तयैव तस्य ध्रुवं वर्तनाद्दु-
वेति परिकीर्तिता ॥ ७ ॥

वृत्तेगिति वीप्सादर्शनात् अवार्तायामवार्तायामित्यध्याहार्यम् । वृ-
त्यवार्ताशब्दौ द्रव्यलभालाभवत्त्वनौ । प्रथमो वृत्तिशब्दं प्राणया-
त्रामात्रप्रसिद्धचर्थद्रव्यार्जनवत्त्वन । तयैव भिक्षया वर्तते । तस्य
ध्रुवमित्याद्युपसहार । ध्रुवं निश्चयेन ॥ ७ ॥

* तं. तं. ४०१-३०.

किलक्षणा सम्प्रक्षाळनीत्यन आह—

सम्प्रक्षाळनीति । उत्पन्नानामोपधीनां प्रक्षेपणं निक्षेपणं नास्ति निचयो वा भाजनानि संप्रक्षाळय न्युद्गतीति संप्रक्षाळनी॥

उत्पन्नानामुत्पादयितुमङ्गुरीकर्तुं योग्याना वीजानामित्यर्थ । ओपधीना ब्रीह्यादिवीजाना प्रक्षेपण वीजावापनम् । यदा पूर्वभेदोत्पन्नाना यात्रामात्रप्रसिद्धचर्थमार्जनमित्यर्थ । नास्तित्येतत्कावाक्षिवन् प्रक्षेपणनिक्षेपणनिचयेषु सम्बद्ध्यते । निक्षेपणं निक्षेप पात्र्या भोजनवेळाया, निचयससन्य आत्मपक्षे च सचयो न वर्तन्व इत्यर्थ । किं तर्हि कुर्यात् अहेरव भाजनानि म्प्रक्षाळय न्युद्गति न्यश्च करोति । मेषा सम्प्रक्षाळनी वृत्ति ॥

समूहा नाम पञ्चमी । सा वीटशीत्याह—

समूहेति । अवारितस्थानेषु पथिषु वा क्षेत्रेषु वाऽप्रतिहतावकाशेषु वा यत्रयत्रौपधयो विद्यन्ते तत्रतत्र समूहन्या समूह्या ताभिर्वर्तयतीनि समूहा ॥ ९ ॥

अवारितस्थानान्यनिषिद्धानि । अप्रतिहतावकाशाः वृत्तिन्या देशा । समूहनी सम्मार्गनि ॥ ९ ॥

पालनीत्यर्हितिकेत्येवेदमुक्तं भवति । तुष-

विहीनांस्तण्डुलानिच्छति सज्जनेभ्यो वी-
जानि वा । पालयतीति पालनी॥ १० ॥

सज्जनेभ्यो विद्वद्य । पालयति प्रयच्छति तस्मात्तण्डुला-
नेव स्यथ गृहीयात् । स्ययमेव ब्रीहग्रहण तुपाणामध्यसङ्कुर-
णार्थप । तेषु मिथाणा सग्रहणं यत ॥ १० ॥

सिलोऽच्छा पुन —

सिलोऽच्छेति । अवारितस्थानेषु पथिषु वा
क्षेत्रेषु वा ऽप्रतिहतावकाशेषु वा यत्रयत्रौप-
धयो विद्यन्ते तत्रतत्रैकैकं कणिशमुञ्च-
यित्वा कालेकाले सिलैर्वर्तयतीति सिलो-
ञ्चा ॥ ११ ॥

कणिशो धान्यस्तम्ब । उञ्चनं उपाटनम् । उञ्चनकालः
वीपस्था सम्बोध्यते । सर्वावश्यकालं उञ्चनकालं सिलाः ग्रास-
विशेष । इतोऽर्थाभिरात्मयात्रा भवतीति । शेषं पूर्ववत्॥ ११ ॥

कापोताऽप्समिका, सेवानीमुच्यते—

कापोतेति । अवारितस्थानेषु पथिषु वा क्षे-
त्रेषु वा ऽप्रतिहतावकाशेषु वा यत्रयत्रौप-
धयो विद्यन्ते तत्रतत्राङ्गुलिम्यामेकैका-
मोप्रधिमुञ्चयित्वा संदर्शनात्कपोतवदिति
कापोता ॥ १२ ॥

संदर्भनादात्मनः प्रकटीकरणात् । संदर्शनादिति पाढे खादना-
दित्यर्थः । एतदपि तथा । करोते द्वाम्या चक्षम्यां एकस्था-
नानि व्यक्तं गृहीत्वा भक्षयति एवं कापोतामास्थाय वर्तते ॥१२

सिद्धेच्छा तर्हि वक्तव्या—

सिद्धेच्छेति । वृत्तिभिद्वश्रान्तो वृद्धत्वाद्धातु-
क्षयाद्वा सज्जनेभ्यः सिद्धमन्त्रमिच्छतीति
सिद्धेच्छा ॥ १३ ॥

पूर्वोक्ताभिर्दृतिभिः थान्तः परिक्षीणः वृद्धः वयमा धातुशयेण
रोगेण । सिद्धं पकाशम् ॥ १३ ॥

तस्यात्मसमारोपणं विद्यते संन्यासिवदुप-
चारः पवित्रकापार्यवासोवर्जम् ॥ १४ ॥

तस्य सिद्धेच्छावृत्तेरयं नियमः—अप्रीनामात्मनि समारोपणं
परिव्राजकधर्माणामनुग्रानं च । किं सर्वेषाम्? नेयाह—नद्यभिं
पक्षपवित्रं कापायनातश्च वर्जम् ॥ १४ ॥

अथ वान्यावृत्तिः—

वान्याऽपि वृक्षलतावल्लयोपर्धीनां च तृणौप-
धीनां च द्रव्यामाकर्जतिलादीनां वन्याभि-
र्वर्तयतीति वान्या ॥ १५ ॥

पृस्त्रज्ञासूक्ष्माविते सष्ठीयुस्त्रज्ञासु च । अत्रवद्यः कृत्वासान्तः

यदा—द्विनिधा ओपध्य वल्ल्योपध्य तृणौपध्यश्च । आसा
ङ्गीध्य एव या गृह्णन्ते ता वल्ल्योपध्य । ताश्च कुलुत्थाद्या ।
तृणौपध्यस्तु—‘उपरिष्टादोपध्य फल गृहन्ति’* इत्यत्र या उक्ता
स्ताश्च ब्रीहाद्या । अत्र सुरा एवलक्षणका एवारण्या गृह्णन्ते ।
अत एव इयामाकर्जातिलादीनमित्युदाहृतम् । आदिग्रहण समस्ता
नामपि सङ्घ्रहणार्थम् । एव चोपसहारोऽप्युपपत्तो भवति । वान्या-
भिर्वर्तेयतीति वान्येति । पष्ठी सम्बन्धमात्रलक्षणा । वृक्षादीना
प्तैरिति शेष ॥ १९ ॥

अथाप्युदाहरन्ति—

मृगैस्सह परिस्पन्दः संवासस्तेभिरेव च ।
तैरेवस्तदृशीवृत्तिः प्रत्यक्षं स्वर्गलक्षणं प्रत्य-
क्षं स्वर्गलक्षणमिति ॥ १६ ॥

उत्क्षेपणाकुञ्जनप्रसारणनीति परिस्पन्द । चलनात्मिका क्रियेति
याकृत् । तेभिरिति । ऐसो लोपश्छान्दस । मृगसदशवृत्तित्वमस्य
स्वयविशीर्णफलादिभक्षणाद्वत्यामद्रव्यभक्षणाच्च ॥ १६ ॥

इति श्रीगोविन्दस्यामिकृते घोधायनधर्मविवरणे
तृतीयप्रश्ने द्वितीयोऽध्याय

उक्ता अत्र नव वृत्तयो गृहस्थस्य—

अथ वानप्रस्थस्य हैविध्यम् ॥ १ ॥

वन्ध्यत इति शेष । तच्च विशेषकृतम् ॥ १ ॥

तदाह—

पचमानका अपचमानकाश्चेति ॥ २ ॥
अग्निपष्टाशिन । अग्निपष्टाशिनश्चेति मृगार्थ ॥ ३ ॥

अग्राप्याद—

अत्र पचमानकाः पञ्चविधाः सर्वारण्यका
वैतुषिकां कन्त्मूलभक्षाः फलभक्षादग्ना-
कभक्षाश्चेति ॥ ३ ॥

एते पचमानसप्रमेश ॥ ३ ॥

तत्र सर्वारण्यका नाम द्विविधा द्विविष्मा-
रण्यमात्रयन्त इन्द्रायसित्ता रेतोऽवसि-
क्ताश्चेति ॥ ४ ॥

अरण्ये मध्यमारण्य तथ द्विविष्म गढपादयो मृगार्थश्च ।
तत्र यज्ञादेभस्त्र इन्द्रायसित्ताः हृष्टेग देवेन दर्शन्यस्त्रिया
वृष्टया सित्ता यथिता वष्टपादय । तदृशग्निन्द्रायसित्ता ।
उक्त शास्त्रार्थं—‘अपास्य कर्मगत्त्वानुवद्धने विशुष्णो या च चा च
पश्चिमहीतिरिन्द्रवर्द्धी ततु’ इति । तथा रेतोऽवसित्ताः गणनामित्ताः
गेत्तमा रि रेतुभूतेनावसित्तानि लंगानि, तत्त्वाद्यगात्र एवं-
रण्यस्त्राना च द्विविष्म ॥ ५ ॥

* तदिदार्थी अवधारणी—

तत्रेन्द्रायसित्ता नाम गणागुल्मलतानुरुपा-

णामानयित्वा श्रपयित्वा सायं प्रातरग्नि-
होत्र हुत्वा यत्यतिथिव्रतिभ्यश्च दत्वाऽथे-
तरच्छेपभक्षा ॥ ५ ॥

मवेयुरित्यध्याहर्यम् । वष्टुचादीना फलानि आनयित्वा आ-
नीय । यतयो मिथुका । अतियय प्रसिद्धा । ब्रतिनो ब्रह्म
चारिण । वष्टुचादिफलानामग्नहोत्रद्वयत्वेन विधानात् नित्याना
पय जादिद्रव्याणा निवृत्ति । इतरदक्षा शेषभक्षाश्रेणि विग्रह ।
इतरदक्षा इति वचन अप्रिहोत्रशेषे यात्रानिर्यातिशेषे च वैश्वदेवप्रा-
सवर्थमित्युद्वशेषप कृत्वा भक्षयेदित्यर्थे ॥ ९ ॥

अथेतरानाह—

रेतोऽवसिक्ता नाम मासं व्याघ्रवृकद्येनादि-
भिरन्यतमेन वा हतमानयित्वा श्रपयि-
त्वा सायं प्रातरग्निहोत्रं हुत्वा यत्यतिथिव्र-
तिभ्यश्च दत्वाऽथेतरच्छेपभक्षाः ॥ ६ ॥

अस्यापि पूर्वेव व्याख्या ॥ ६ ॥

अथ पचमानवाना द्वितीयानाह—

वैतुपिकास्तुपघान्यवज्ज तण्डुलानानयित्वा
श्रपयित्वा सायंप्रातरग्निहोत्रं हुत्वा यत्य-
तिथिव्रतिभ्यश्च दत्वाऽथेतरच्छेपभक्षाः ॥

तु पधान्यवज्येद्व्याहरणस्याप्रयोजनं तत्स्वीकारोपि कथं तु नाम
स्यादिति ॥ ७ ॥

अथेतरान् त्रीन् समुच्चित्याह—

कन्दमूलफलशाकभक्षाणामध्येवमेव ॥८॥

एवमिति । आनयित्वेत्यादीति शेष ॥ ८ ॥

इदानीमपमचानप्रकारभेदविधिस्याऽह—

पञ्चैवापचमानका उन्मज्जकाः प्रवृत्ताशिनो
मुखेनादायिनस्तोयाहारा वायुभक्षाश्वेति॥

एते भेदाः ॥ ९ ॥

तेषा परस्परवैलक्षण्यं प्रतिपादयन्नाह—

तत्रोन्मज्जका नाम लोहाद्मकरणवर्जम् ॥

लोहकरणं द्रव्यादि । अश्मकरणमध्येवमेव । अल्पकमेव
किञ्चित् करणमादान इत्यर्थ ॥ १० ॥

हस्तेनादाय प्रवृत्ताशिनः ॥ ११ ॥

भक्षयन्तीति वाक्यसमाप्तिः ॥ ११ ॥

मुखेनादायिनो मुखेनाददते ॥ १२ ॥

पशुवदित्यभिप्रायः ॥ १२ ॥

तोयाहाराः केवलं तोयाहाराः ॥ १३ ॥

केवलशब्दादुपदशादिस्पानेऽपि तोयस्येव प्रवेशः कर्तव्यः ॥ १३ ॥

वायुभक्षा निराहाराश्च ॥ वैखानसानां वि-
हिता दश दीक्षाः ॥ यदशास्त्रमभ्युपेत्य
दण्डं च मौनं चाप्रमादं च ॥ वैखानसा-
दगुह्यन्ति निराहाराश्चेति ॥ १४-१७ ॥

वायुभक्षा इत्येतावदेवोच्यमाने वाक्युतयो द्वयो करणताश-
क्लाऽपि स्यादिति मत्वा निराहाराश्चेत्युक्तम् । मुखेनादायिप्रभृती-
ना ब्रह्मणा सज्जासिद्धमपि सन्देहनिवृत्यर्थं वृत्तिविवरणमाचार्येण
रुक्तम् । वानप्रस्थसन्यासमेद किमर्थमाचार्यशुलुत इति, असावेव
प्रष्टव्य । यदा—उक्तव्यतिरिक्तवृत्तिनिषेधार्थम् ॥ १४-१७ ॥

एव भेदपूर्केभिद्यनां सर्वेषां सहस्राह—

शास्त्रपरिग्रहसर्वेषां ब्रह्मवैखानसानाम् ॥

वक्ष्यत इति शेष । ब्रह्मण दृष्ट्या वैखानसाः ब्रह्मवैखा-
नसा । यदा—ब्राह्मणाश्च त इति ॥ १८ ॥

प्रथम तावत्—

न द्रुहेदंशमशकान् हिमवान् तापसो भ-
वेत् । वनप्रतिष्ठस्तन्तुष्टश्चीरचर्मजलप्रियः ॥

दशादिकानामपि हिंसा नाचरेत् । हु जिवासाया वर्तते ।
हिमवान् शीतसहिष्णुः । तद्रूहण घर्मस्याप्युपलक्षणार्थम् । आह
च—

श्रीप्ये पञ्चतपाथ स्यादृष्टस्वभ्वावकाशकः ।
आद्रेवासास्तु हेमन्ते कृमशो वर्धयन् तपः^१ ॥ इति ॥

वनप्रतिष्ठः ग्रामनिवेशवर्ज । सन्तुष्टो वितृप्ण । चीरचर्म
म्रिय तद्वसन । जलप्रियः कमण्डलुघारी ॥ १९ ॥

अतिथीन् पूजयेत्पूर्वं काले त्वाश्रममागतान्
देवविग्राम्भिहोत्रे च युक्तस्तपसि तापसः ॥ २० ॥

युक्तशब्द काकाक्षिनिरीक्षणवत् उमयश्च सम्बन्ध्यते । देवविग्राम-
यामग्रिहोत्रे च तपसि युक्त स्यादित्यर्थ ॥ २० ॥

कुच्छूर्णं वृत्तिमसंहार्यां सामान्यां मृगपक्षिभि-
तदहर्जनसम्भारां कापायकटुकाश्रयान् ॥

परिगृह्य शुभां वृत्तिमेतां दुर्जनवर्जिताम् ।
वनवासमुपाश्रित्य ब्राह्मणो नावत्सोदति ॥

मृगैस्तस्तहपरिस्पन्दः संवासस्तेभिरेव च ।
तैरेव सदृशी वृत्ति प्रत्यक्षं स्वर्गलक्षणम् ॥
प्रत्यक्षं स्वर्गलक्षणमिति ॥ २३ ॥

कुच्छां दुखाम् । असहार्या दुर्वरा मृगपक्षिसादश्यमनुपदमुच्यते ।
तद्वस्त्रवज्ञीविका वैखानसा तत्सम्भारास्सम्मार्या आर्जनीया
वैखानसकाशादेवाश्वस्त्रनिकधनमार्जयेदित्यर्थ । तद्वर्जनसम्मारेति
'मुपा मुपा' इति समाप्त । कापाय चित्तमल कटुक वाचिक
मल अप्रियभाषण तदाश्रय विपरीतलक्षणैपा । एषेव शुभा दुर्जन
वर्जिता च वृत्ति । दुर्जना नास्तिका । वनवासमुपाश्रित्य
ब्राह्मणो नावसीदतीति पदार्थपाठ ॥ २१-२३ ॥

इति तृतीयप्रश्ने तृतीयोऽध्याय

उक्तं च ब्रह्मचर्यपू—

अथ यदि ब्रह्मचार्यब्रत्यमिव चरेत् ॥ १ ॥

ब्रत नियमस्तस्मे हित ब्रत्य तद्भावोऽब्रत्यम् । ब्रह्मचारिग्रहण
प्रदर्शनार्थम् । यस्य यस्मिन् दले ब्रह्मचर्यं चोदितमपि ग्रह-
स्यस्य । भिक्षावज्ञेयस्याश्रमिणो वक्ष्यमाणे कर्मण्यधिनार ॥ १ ॥

विविं पुरावृत्तमित्याह—

मांसमश्रीयात्स्वयं वोपेयात्सर्वास्वेवार्तिंपु॥

अब्रत्यानि परिभापाप्रश्नितानि—'अपोपनीतस्याब्रत्यानि भवन्ति
नान्यस्योच्छिष्टमुओति'^१ इत्यादि । अत्र तेषा दिव्यात्र प्रद-
शितम् । तर हि पुनरुपनयन नैमित्तिकत्वेन विहितम् । इह

हु होम । अनयोदशक्तिकुद्धिपूर्वव्यपेक्षया विकल्पसमुच्चयौद्रष्टव्यौ ।
मर्वास्वेवार्तिपूर्वदेशोमु ॥ २ ॥

अन्तराऽगरेष्वग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्याऽग्निमुखात्कृत्वाऽथाज्याहुतीरूपजुहोति॥

आऽग्निमुखात्कृत्वेति दार्थिहोमिकतन्त्रप्राप्त्यर्थम्, उपजुहोतीति
श्रवणात् । पक्षहोमानन्तरं वक्ष्यमाणहोमादि । पक्षहोमाश्र
व्याहृतीभिस्साविड्या च ॥ ३ ॥

त एते मन्त्रा —

कामेन कृतं कामः करोति कामायैवेदं स-
र्वं यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । म-
नसा कृतं मनः करोति मनस एवेदं स-
र्वं यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । रज-
सा कृतं रजः करोति रजस एवेदं सर्वं
मर्वं यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । त-
मसा कृतं तमः करोति तमस एवेदं सर्वं
यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । पाप्मना
कृतं पाप्मा करोति पाप्मन एवेदं सर्वं
यो मा कारयति तस्मै स्वाहा । मन्युना
कृतं मन्युः करोति मन्यव एवेदं सर्वं यो
मा कारयति तस्मै स्वाहेति ॥ ४ ॥

कामेन रुत न स्या । यद्यप्यात्मा कर्मकर्ता तथाऽपि कामाधीनमेतदनाचरणमनुच्यात्मित्यभिप्राय । एव मन प्रभृतिष्वपि यथासम्भव तस्य हेतुभावो द्रष्टव्य । काम रागोऽर्थव्यतिकराव्यतिकराभिलाप । मन्युः क्रोध तद्विवातछत्सु । तावेवा विहिताकरणप्रतिपिछ्वसेवनयोर्निर्दानम् । तत्सहकारीणि मनोरजस्तमासि । पाप्मा कर्तुं पापम् । तदप्यनेकजन्मोपार्जित वारणमेव ॥ ४ ॥

जयप्रभृति सिद्धमाधेनुवरप्रदानात् ॥ ५ ॥

इदमपि तन्त्रप्राप्तियोत्कमेव ॥ ५ ॥

अपरेणाग्निं कृष्णाजिनेन प्राचीनग्रीविणो-
त्तरलोक्ना प्रावृत्य वसति ॥ ६ ॥

अपरेणाग्निमगे पश्चिमदेशे । कञ्जन्यत, रात्राविति शेष ॥

अथ व्युष्टायां जघनार्धादात्मानमपकृप्य ती-
र्थं गत्वा प्रसिद्धं स्त्रात्वाऽन्तर्जलगतोऽधम-
र्पणेन पोडश प्राणायान् धारयित्वा प्रसि-
द्धमादित्योपस्थानात्कृत्वाऽचार्यस्य गृहा-
नेति ॥ ७ ॥

व्युष्टाया व्युष्टिसमये जघनार्धाद् आत्मसम्बन्धितो नामेर-
धोभागात् पुनर्जननमिति निर्वृत्य तीर्थं नरदेवतादिपुण्यजलाश-
य । प्रसिद्धमिति पूर्वोक्तस्तानविभिनोपस्थानपर्यन्त करोति । अय

विशेषः—अवमर्पणमन्त्रेण पोडश प्राणायामाः । ब्रह्मचारी वेदाचार्यस्य गृहनेति । गृहस्थस्तु गृहन् ॥ ७ ॥

अथास्य प्रशंसा—

यथाऽश्वमेधावभृथमेवमेवैतद्विजानीयादिति ॥

इति तृतीयप्रश्ने चतुर्थोऽध्यायः

पापनिवर्हणप्रसङ्गादघमर्पणप्रसङ्गाद्विजान्यदारभते—

अथातः पवित्रातिपवित्रस्याघमर्पणस्य कल्पं व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥

पवित्रं पुरुषसूक्कादि । तेषां मध्ये अतिपवित्रमर्पणं सृङ् तस्य कल्पः प्रयोगः ॥ १ ॥

तीर्थं गत्वा स्नातः शुचिवासा उदकान्ते
स्थणिडलमुहृत्यासकृलिङ्गेन धातसा स-
कृत्पूर्णेन पाणिनाऽऽदित्याभिमुखोऽघम-
र्पणं स्वाध्यायमधीयीत ॥ २ ॥

शुचिवासा इत्यस्योपसंहारः—असकृत्विलिङ्गेनेति । असरूप-
द्विलिङ्गिति यावद् । इत्पंभूतलक्षणे तुतीया । स्थणिडलमादि-

त्यमण्डलकारम् । पूर्णिते । इयमपीत्यभूतलक्षणाया तृतीया ।
सरुदेव पाणिपूरण न पुनरादानम् । एवमन्यत्रापि जपेष्वापरि-
समाप्ते सोदरेन पाणिना भवितव्यम् । आदित्याभिमुखवचनात्
स्थिण्डिलस्य पश्चात्प्राह्मुखस्तिष्ठन् ॥ २ ॥

**प्रातदशातं मध्याह्ने शतमपराह्ने शतमपरि-
भितं वा ॥ ३ ॥**

प्रातशतमधीयति । मध्यन्दिने दक्षिणाभिमुख उद्दमुखो वा ।
अपराह्ने प्रत्यमुख । अपरिभितमपराह्नेनैव सवध्यते ॥ ३ ॥

उदितेषु नक्षत्रेषु प्रसृतयावकं प्राशीयात् ॥

प्रसृतयावकस्वरूपमुपरितनेऽव्याये वक्षति । तदन्येनैव वैश्वदे-
वचलिहरणादि कर्तव्य । ‘यदशानीयस्य’ इति प्राप्तेऽपि उत्तरत्र
निषेधात् ॥ ४ ॥

**ज्ञानकृतेभ्योऽज्ञानकृतेभ्यश्चोपपातकेभ्यः
सप्तरात्रात्प्रमुच्यते ॥ ५ ॥**

एवमेव सप्तरात्रेण गोवधादिभ्यो विमुच्यते इत्यर्थ ॥ ५ ॥

**द्वादशरात्राद्बूणहननं गुरुतल्पगमनं सुवर्ण-
स्तैन्यं सुरापानमिति च वर्जयित्वा ॥ ६ ॥**

अन्येभ्य पापेभ्य प्रमुच्यते इति शेष ॥ ६ ॥

एकविंशतिरात्रात्तान्यपि तरति तान्यपि
जयति ॥ ७ ॥

तानि पूर्वविनानि महापातकानि । तरणं क्षणम् । जयः
पृथ्यकल्याण्यता ॥ ७ ॥

अथ फलार्थवादप्रपञ्चः—

सर्वे तरति सर्वे जयति सर्वक्रतुफलमवा-
प्नोति सर्वेषु तीर्थेषु स्मातो भवति सर्वेषु
वेदेषु चीर्णवितो भवति सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भ-
वत्याचक्षुपः पक्षिं पुनाति कर्माणि चास्य
सिध्यन्तीति बोधायनः ॥ ८ ॥

आचम्पुषः आदृशः वथः । बोधायनमंशब्दनादस्य दि-
ष्योऽन्य अन्यस्य कर्त्तैर्नि गम्यते । मनुरवधीदिविश्व ॥ ८ ॥

तानि तृतीये ग्रन्थे पञ्चमांश्यायः.

प्रमृतपादरमसद्वादिद्वाह—

अथ कर्मभिरात्मकृतैर्गुरुस्मिवात्मानं मन्ये-
तात्मार्थं प्रसृतयावकं अपयेदुदितेषु नक्ष-
त्रेषु ॥ ९ ॥

कर्मभिर्गीहिते गुहमिवानगर्गीर्णमिवात्मान मन्येत । पुत्रदारा-
दिल्लते नेति प्रत्ययार्थमात्मग्रहणम् । अत एवात्मार्थमित्युक्तम् ।
आत्मार्थं न परार्थं । एतस्मादेव लिङ्गादतोऽन्यत्र प्रकरणे आ-
त्मिज्यमस्तीति गम्यते । यदा—‘नात्मार्थं पाचयेत्’ इत्यस्य
प्रतिप्रसवोऽयम् । प्रसूतयावकमात्मार्थमेव श्रप्येदिति । ततश्च वैष्ण-
देवातिथिमृत्यादीना द्रव्यान्तरमन्वेष्टव्य भवति । सति चैषमु-
त्तरसूत्रेण प्राप्तस्यायमनुवाद ‘न ततोऽग्ने जुहुयात्’ इति । प्र-
सूतं गोकर्णीकरपरिभित यावको यवविमारो यजागूर्वा उदितेषु
नक्षत्रेष्विति श्रपणकाल ॥ १ ॥

न ततोऽग्नौ जुहुयान्नं चात्र वल्लिकर्म ॥ २ ॥

‘यदशनीयस्य’ इति प्राप्तस्याय प्रतिपेष वर्युदासो वा ॥ २ ॥

अङ्गृतं श्रप्यमाणं अङ्गृतं चाभिमन्त्वयेत् ॥ ३ ॥

यवाना च धातावस्थाया पकावस्थाया चान्वीक्ष्य मन्त्र शू-
चादित्यर्थं ॥ ३ ॥

तदाह—

यवोसि धान्यराजोसि वारुणो मधुसंयुतः ।
निणोदिस्सर्वपापानां पवित्रमृषिभिस्समृतम् ॥

धान्यराजत्वमन्येषु धन्येषु म्लायत्सु मोदमानतयोत्थानात् ।
वारुणत्वं पुनरेतेषा ‘वारुण यवमय चरुमध्यो दक्षिणा,’¹ ‘वरुणाय धर्म-
पतये यवमयं चरुम्’² इत्येवमादिषु प्राचुर्येण वरुणसम्बन्धात् ।
मधुसंयुतत्वं तेनाभिपारितत्वात् । ऋज्यन्यत् ॥ ४ ॥

— १६६, स ४००-८.

२३६ स. १०८ १०,

यृतं यवा मधु यवा आपो यवा अमृतं यव
सर्वं पुनर्थ मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम्

घृतादिग्रहणं प्रदर्शनार्थम् । यवा एव सर्वपवित्रवेन ध्या-
या इति तेषा प्रशंसा ॥ ५ ॥

वाचा कृतं कर्मकृतं मनसा दुर्विचिन्तितम्
अलक्ष्मीं कालरात्रीं च सर्वं पुनर्थ मे यवाः
कालरात्रीकृताम् ॥ ६ ॥

श्वसूकरावधूतं यत्काकोच्छिष्टोपहतं च यत्
मातापित्रोरशुश्रूपां सर्वं पुनर्थ मे यवाः ॥
घृतादिग्रहणमाहारदोषकृतपापोपलक्षणार्थम् ॥ ७ ॥

महापातकसंयुक्तं दारुणं राजकिलिपम् ।
बालवृद्धमधर्मं च सर्वं पुनर्थ मे यवाः ॥

दारुणं कूरं तत्पूर्वीकराम्या सम्बध्यते । राजकिलिपं राज-
सेवानिमित्तम् । बालकृतं अज्ञानवृतं वा । अधर्मः पापम् । स
एव सर्वत्र विशेष्यभूतः ॥ ८ ॥

सुवर्णस्तैत्यमव्रत्यमयाज्यस्य च याजनम् ।
ब्राह्मणानां परीवादं सर्वं पुनर्थ मे यवाः ॥

अग्रस्य नियमलोपकृतम् । नाज्वन्यत् ॥ ९ ॥

गणान्नं गणिकान्नं च शूद्रान्नं श्राद्धसूतकम् ।
चोरस्यान्नं नवश्राद्धं सर्वं पुनरथ मे यवा इति॥

गणान्नं गणाय गणेन वा सङ्कलिप्तम् । श्राद्धं पितृभ्य
सङ्कलिप्तम् । सूतकं तत्सम्बन्धं तदन्नम् । नवश्राद्धमेकोदि-
ष्टानं परिवेपअहसङ्कल्पविपयमभोऽयमेतत् । एते मन्त्रा वामदेवार्था
अनुष्ठुप्छब्दस यवदेवत्याश्र द्रष्टव्या ॥ १० ॥

अप्यमाणे तथ विशेष —

अप्यमाणे रक्षां कुर्यात् ॥ ११ ॥

स्थाल्या कृष्णायसादि प्रतिमुखेदित्यर्थ ॥ ११ ॥

तत्रैते मन्त्रा —

नमो रुद्राय भूताधिपतये द्यौशशान्ता ॥ १२ ॥

अथमेको मन्त्र ॥ १२ ॥

कुणुष्व पाज इत्येतेनानुवाकेन । ये देवाः
पुरस्सदोऽग्निनेत्रा रक्षोहण इति पञ्चभिः प-
र्यायैः । मा नस्तोके । ब्रह्मा देवानामिति
द्वाभ्याम् ॥ १३ ॥

‘ये देवा रक्षोहण’^१ इत्येतम्य पद्मवस्य पञ्चमव्यनुष्ठार्थ
‘अग्निनेत्रा रक्षोहण’^२ इति पठितप्र । ‘नमो रुद्राय’ इत्यादि
‘ब्रह्मा देवानाम्’ इत्येव मन्त्रा रक्षामन्त्रा ॥ १३ ॥

शृतं च लघ्वश्रीयात्प्रयतः पात्रे निषिद्धं ॥

नात्र तिरोहितं किञ्चिदस्ति ॥ १४ ॥

ये देवा मनोजाता मनोयुजस्सुदक्षा दक्ष-
पितारस्ते नः पान्तुते नोऽवन्तुतेभ्यो नम-
स्तेभ्यस्स्वाहेत्यात्मनि जुहुयात् ॥ १५ ॥

एते पञ्च पर्यायः प्राणाहुतिमन्तः^१ । तस्मान्मन्तो निर्वर्तते ।
प्राशनं लघ्वेव । वर्तुस्तु कालाभिनियमात् फलविशेषः ॥ १६ ॥

त्रिरातं भेदावी* ॥ १६ ॥

पूर्वेण विस्तृतं यावकं प्राशीयादित्यनुवर्तते भेदानां ग्रहीतुं
तस्य तदशनम् ॥ १६ ॥

पद्मान्त्रं पीत्वा पापकुच्छुद्धो भवति ॥ १७ ॥

अहमपापकुदिति 'शेष' ॥ १७ ॥

सप्तरात्रं पीत्वा ध्रूणहननं गुरुतत्पगमनं सुव-
र्णस्तैन्यं सुरापानभिति च पुनाति ॥ १८ ॥

अनात्मकृतस्याव्येनसो निर्णीदो भवतीत्याह—

एकादशरात्रं पीत्वा पूर्वपुरुषकृतमपि पापं नि-
र्णुदति ॥ १९ ॥

पूर्वपुरुषः पितृप्रसूतयः ॥ १९ ॥

अपि वा गोनिष्कान्तानां यवानामेकविंशति-
रात्रं पीत्वा गणान् पद्यति गणाधिपतिं प-
द्यति विद्यां पद्यति विद्याधिपतिं पद्यति-
त्याह भगवान् वोधायनः ॥ २० ॥

गोभ्यशकुद्दिस्सह निष्कान्तानाम् । भूयस्येषा प्रशंसाऽस्य क-
र्मणः ॥ २० ॥

इति हृतीये पष्ठोऽध्यायः

अयमपि पापनिवर्हणप्रसङ्गदेवाध्याय आरम्भते । अथ कू-
शमाण्डमुच्यते—

कूदमाण्डजुहुयायोऽपूत इव मन्येत ॥ १ ॥

कूदमाण्डा वैयमाणा यद्देवादयो मन्त्रा^१ । जुहुयादिति
सोपस्थानस्य प्रहणम् । प्रायश्चित्तेऽप्यपूत इव यो मन्येत ॥ १ ॥

तमुदाहरति—

यथा स्तेनो यथा भूणहैवमेष भवति योऽयोनौ
रेतस्तिश्चति ॥ २ ॥

स्तेन इति ॥ सुवर्णस्येति शेषः । प्रदर्शनार्थं नैतन्महा-
पातकानाम् । महापातकप्रायश्चित्ते कृतेऽपि अपूत इव यो म-

न्येतैत्यर्थं । एवमेषः अपूतो भवति । अयोनौ रेतस्सेकी ब्रह्महत्यांस्तिम् इति तस्य निन्दास्मृति —

उत्सृजेदात्मनश्चुकम्पसेवे कामतो भरः ।

हत तेन जगत्सर्वं वीजनाशेन पापिना ॥

न ब्रह्महा ब्रह्महा स्यात् ब्रह्महा चृपर्लीपतिः ।

पस्तस्थां गर्भमाधत्ते तेनासौ ब्रह्महा भवेत् ॥ इति ॥

अन्यदपि—

यद्वर्चीनमेनो धूणहत्यायास्तस्मान्मुच्यत
इति ॥ ३ ॥

श्रुतिरेवार्चीनत्वेन परिमित्य तस्यैव प्राप्यम्याह । तस्यैव
वक्ष्यते इति शेष ॥ ३ ॥

अयोनौ रेतस्सित्वाऽन्यत्र स्वप्नात् ॥ ४ ॥

श्रुतौ ह्यश्रुतमेतत् ‘अन्यन स्वप्नात्’ इति ॥ ४ ॥

अरेपा वा पवित्रकामो वा ॥ ५ ॥

रेप इति पापनाम । तदस्य न विद्यते सोऽरेपाः । तथा
त्राण्यन्यम्—“पवित्र नो द्रूत येतरेपस्तस्यामेति”,^१ “यदेवा”,^२ “यद-
विष्णु”,^३ “आयुष्टे”,^४ “हुत्वोपतिष्ठते” इति । पवित्रकामो वेत्येव ।
न वै शरीरस्य सतः पापा भवन्ति” इत्यभिप्राय ॥ ५ ॥

अमावास्यायां पौर्णमास्यां वा केशद्रमश्रु-

^१ते, आ. ३-७ ^२ते, आ. २-३. ^३ते, आ. ३-४. ^४ते, आ. ३-६

लोमनखानि वापयित्वा ब्रह्मचारिकल्पेन
व्रतमुपैति ॥ ६ ॥

पर्वण्युपक्रम । ब्रह्मचारिकल्पो मधुमांसवर्जनम् । इत्थमूल-
लक्षणे तृतीया । व्रतं सङ्कल्पं कूश्याण्डेर्हीव्यामीति ॥ ६ ॥

संवत्सरं मासं चतुर्विंशत्यहो द्वादशारात्रीः
पद्मिन्द्रो वा ॥ ७ ॥

इमे श्रुतिवेद्या । एतेषा च व्यवस्था ‘यावदेनो दीक्षामु-
पैति’ ॥ इति ॥ ७ ॥

न मांसमभीयात्र स्त्रियमुपेयात्रोपर्यासीत
जुगुप्सेतानृतात् ॥ ८ ॥

अनृतौ नोपियादिति । एवमुपर्यासनिषेधं खट्टादी । ततश्च
षुणादावुपर्यासने च दोष । जुगुप्सा निन्दा । नानृत वदेदि-
त्यर्थ । ब्रह्मचारिकल्पेनेत्यनेनैव मासभक्षणदिरभावे सिद्धे स-
योगशृण्यकृत् कर्माङ्गव्यवगम्यते । एवं च तदतिक्रमे कर्मेन्द्र
निष्फल भवति । अतश्चौपशार्पमपि मास न भक्षितव्यमिति ग-
म्यते ॥ ८ ॥

अथ भक्षनियम —

पयो भक्ष इति प्रथमः कल्पः ॥ ९ ॥

निगदव्याख्यानमेतत् ॥ ९ ॥

यावकं मोपयुज्ञानः कृच्छ्रद्वादशरात्रं चरेद्विक्षेद्वा तद्विधेषु पवाग्नं राजन्यो वैद्य आमिक्षाम् ॥ १० ॥

उपयुज्ञानः जुहुयादिति शेषः । तसे पयसि दग्धचानीते यद्वनं सा आमिक्षा भवति ॥ १० ॥

पूर्वाल्लिपि पाकयज्ञिकधर्मेणाग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्याग्निमुखात्कल्पाऽथाज्याहुतीरुपजुहोति । यदेवा देवेहेडनम् । यददीर्घ्यनृणमहं वभूव । आयुष्टे विश्वतो दधिदित्येतैस्त्रिभिरनुवाकैः प्रत्यृचमाज्यं हुत्वा तिंहे व्याघ्र उत या पृदाकाविति चतस्रस्तुवाहुतीः । अग्नेऽभ्यावर्तिन् । अग्ने अङ्गिरः । पुनरूर्जा । सह रथ्येति चतस्रोऽभ्यावर्तिनीर्हुत्वा समित्पाणिर्यजमानलोकेऽवस्थाय वैश्वानराय प्रतिवेदयाम इति द्वादशचेन सूक्तेनोपस्थाय—यन्मया मनसा वाचा कृतमेनः कदाचन । सर्वस्मात्स्मान्मेडितो मोग्धि त्वंहि वेत्थ यथा तथं स्वाहेति समिधमाधाय वरं ददाति ॥

पारथज्ञधर्मग्रहणादाहवनीयो निर्वते । आऽग्निमुखात्तृता अ-
नाम्नातया पक्षहेम रुता सौविष्टृत च । यदेवादय उपहो-
मा । यजमानलोके दधिणतोमे । अन्यत्राप्युपस्थानचेदना-
याम् । सभित्याणिना समिदभ्याधान च द्रष्टव्यम् । यन्मया
भनसा वामदेवर्षि कण्वर्षिर्वा । अनुष्टुप्ठन्द । अग्निर्देवता ।
यद्वाज्ञनमाम्या ऋतेभेन वस्या चिदवस्थाया तस्मात् सर्वस्मात्
मिलित मा भा ईडितः स्तुतः त्वं पोमिथ मोचय हि यस्मात्
वेत्थ त्वेव सर्वं यथातथ वेत्सि परित । वरः वरिष्ठा गौ ॥११॥

जयप्रभृति सिद्धमा घेनुवरप्रदानात् ॥१२॥
एक एवाग्नौ परिचर्यायाम् ॥ १३ ॥

अग्नौ परिचर्याया यदुक्त तस्यामेक एव स्वय कर्ता स्यात्
नान्य कर्तार वृणीते । तरमादन्यत्रोपपत्तेषु परकर्तृकताऽपि भव
तीति गम्यते । अग्नावित्येकपञ्चनिर्देशाच्चास्मिन्नेतत्स्वय कर्तव्यम्
न त्वाहवनीयेऽपि । तत्र हयनाट्टे आर्चर्य वे होतःयमित्येतदेव ॥१३॥

एव तावत्पुरुपार्थतया होमविधिरुक्त । अथेदानी ‘कर्मादि-
त्वेत्तर्जुहुयात्’^{५५} इत्येतद्व्याख्यास्यन्नाह—

अग्न्यधिये यदेवा देवेहलनम् । यददीव्यनृण-
महं बभूव । आयुष्टे विश्वतो दधिति पू-
र्णाहुतिम् ॥ १४ ॥

जुहुयादिति शेष ॥ १४ ॥

अग्निहोत्रं दर्शयितुमाह—

हुत्वा अग्निहोत्रमारप्स्यमानो दशहोत्रा हुत्वा द-
र्शपूर्णमासावारप्स्यमानश्चतुहोत्रा हुत्वा चा-
तुर्मास्यान्यारप्स्यमानः पञ्चहोत्रा हुत्वा प-
शुवन्धे पद्मोत्रा सोमे सप्तहोत्रा ॥ १५ ॥

दशहोता 'चित्तिस्तुक्'* इत्यनुवाक । 'एथिती होता'* चतु-
र्होता । 'अग्निर्होता'* पञ्चहोता । 'वाग्योता'* पद्मोता । व्याख्या-
नेषु प्रायणीयाना च । 'सूर्य ते',* 'महाहवि'* सप्तहोता ।
एते कूदमाण्डप्रदेशा ॥ १५ ॥

विज्ञायते कर्मादिष्वेत्तर्जुहुयात् पूतो देवलो-
कान् समश्रुत इति हि ब्राह्मणमिति हि
ब्राह्मणम् ॥ १६ ॥

ब्राह्मणग्रहण तु कर्मादिषु ब्राह्मणोऽस्मेव वर्तव्य, जनश्रा-
मिमुखवरदानादेश निरूप्ति ॥ १६ ॥

इति तृतीये सप्तमोऽध्याय

— ☷ —

अयमपि पापनिवर्हणोपाय इत्याह—

अथातश्चान्द्रायणकल्पं व्याख्यास्यामः॥१॥

चन्द्रस्यायन गमन यथा वृद्धिदासाभ्या युक्त भवति तद्वत्
आसवृद्धिदासवशाच्चरतीति चान्द्रायणम् ॥ १ ॥

* ती. आ ३, १-६

गुरुचतुर्दशीमुपवसेत्केशाश्मश्रुलोमनखानि
वापयित्वा ॥ २ ॥

केशानि वापयित्वे अपवसेदिति कम । उपवसेदिति वचनात्
ओपवस्थ्येष्टहरिति गम्यते । अत उत्तरेदुर्बोध । तथाच लिङ्गम्—
‘पञ्चदश ग्रासान्’ इति ॥ ३ ॥

प्रायश्चित्तर्थे चान्द्रायणे एतत् । अथाभ्युदयर्थे—

अपि वा श्मश्रूण्येव ॥ ३ ॥

तथा च गौतम—‘कृच्छ्रै वपन व्रत चरेत्’ इति ॥ ३ ॥

अहतं धार्तो च सानः सत्यं ब्रुवन्नावस्थम-
भ्युपेयात् ॥ ४ ॥

अहत वस्त्र नव केशादिरहित प्रशाळितोपवात् च । सत्य-
वचनमपि चान्द्रायणाङ्गमेव । आवस्थो होमस्थानम् ॥ ४ ॥

तस्मिन्ब्रस्य सकृत्प्रणीतोऽग्निररण्योर्निर्मन्त्यो
वा ॥ ५ ॥

लोकिव एवाग्नि कर्मार्थं प्रणीतो यथा न नश्येत् तथा धार्ये
एवमर्थं सरुद्धाहणम् । यावच्चान्द्रायण निय जागरणमित्यर्थ ।
तदसम्भवेऽरण्योत्समारोपणम् । चान्द्रायणावर्गे वरिष्यमाणाय हो-
माय मन्त्रवत् च । यस्य पुनररणी न स्तस्तत्यापि यस्मात्कहना-
चित् वाऽद्वयान् निर्मन्त्योऽग्नि ॥ ५ ॥

ब्रह्मचारी सुहृत्प्रैपायोपकल्पी स्यात् ॥ ६ ॥

‘ब्रह्मचारी अनृतौ । सुहृत् शोभनं हृदयं यस्य स तथोक्तः
असहयेन न हि शक्यते एतावन्महत्वम् कर्तुमित्यात्मनः प्रैपक-
रणायान्यमुपकल्पयेत् इत्युपकल्पी उपकल्पितश्च । अपि यत् सु
करं कर्म तदव्यक्तेन दुष्करं प्रिशेषतोऽसहयेनेति । योऽसा-
वन्यः प्रेपितार्थकरणायोपकल्पितः असावृत्तिभ्येत्येति वेनिदाह ।
अन्ये लोकिकार्थधर्मार्थधर्मोऽसाविति । तत्सुन्युक्तायुक्तनया विचा-
रणीयम् ॥ ६ ॥

‘हविष्यं च व्रतोपायनम् ॥ ७ ॥

हविष्यमक्षारलवणं व्रतोपायनं प्रधानद्रव्यम् । नोपदंशादि ॥ ७ ॥

अग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीर्योऽग्निमुखा-
त्कृत्वा पकाज्जुहोत्ति ॥ ८ ॥

अवदानधर्मेणादयेति शेषः ॥ ८ ॥

अग्नये या तिथिस्त्यान्नक्षत्राय सदैवताया-
त्राह गोरमन्वतेति चान्द्रमसीं पञ्चर्मा-
द्यावापूर्थिवीभ्यां पष्ठीमहोरात्राभ्यां स-
तमर्मा रौद्रीमष्टमीं सौरीं नवमीं वास्णीं
दशमीमैन्द्रीमेकादशीं वैश्वदेवीं द्वादशी-
मिति ॥ ९ ॥

एते द्वादशहोमा एतस्मादेवं चरोरवदाय कर्तव्या । तत्र
 'अग्रे स्वाहा' इति प्रथमाऽऽहुति । या तिथिस्स्यात्तस्यै द्वितीया ।
 प्रतिपचेद्वर्त्तने 'प्रतिपदे स्वाहा' इति । द्वितीया चेत् द्वितीयस्यै ।
 तृतीया नेतृतीयस्यै । इत्यादिवत् । तस्यै द्वितीयेति मूरयि-
 तव्ये या तिथिरिति वचन या निधि चान्द्रायणे यथाकथचिदि-
 ल्येतस्मिश्वेनाद्विधानमन्तीति दर्शयति । नक्षत्राय तृतीया । यद्य
 नक्षत्र ऋतिकादि वर्त्तने सेव तृतीयाऽऽहुति । ऋतिकाभ्यस्स्वाहा ।
 रोहिण्ये स्वाहेति । सदेवताय यस्य नक्षत्रस्य या देवता
 स्यादिन्द्रादिका तस्यै चतुर्थ्याहुति । अग्रे स्वाहा । प्रजापतये
 स्वाहा । सोमाय स्वाहेत्यादि । चान्द्रमसीति मास्य देवतेति तद्दित ।
 एव रौद्रीमित्यादिपु द्रष्टव्यम् । पठीमभूतिष्वपि तदेवत्याभि
 रुपिमहोम इति वौचित् । अपरे विधिशब्देरेवभूतीरिति । वय तु
 वृम—पठीसत्प्यावाहुती नतुर्धाचोदिते सत्यी विधिशब्दम-
 न्प्रवे । अष्टम्याद्यासद्वितमपासादित ऋड्डन्त्रका इति । एव च
 सति सूत्रवेचित्रच साभिप्रायमुपषादित भवति ॥ ९ ॥

किमेवावृत्य एवाहुतय । नेत्याह—

अवापरास्तमामनन्ति दिग्भ्यश्च सदेवता-
 भ्यः उरोरन्तरिक्षाय सदेवताया नवोनयो
 भवति जायमान इति सौविष्टकृतिं हु-
 त्वाऽपैतद्विरुच्छिष्ठं कंसे वा चमसे वा
 द्युहृत्य हविंप्यैव्यञ्जनैरुपसिन्य पञ्च-
 ङ्ग पिण्डान् प्रकृतिस्थान् प्राशाति । प्रा-

णाय त्वेति प्रथमेभ् । अपानाय त्वेति द्वितीयम् । व्यानाय त्वेति तृतीयम् । उगानाय त्वेति चतुर्थम् । समानाय त्वेति पञ्चमम् ॥ १० ॥

एता एवादश । दिग्भवः । चतुर्मय । ‘प्राञ्छै दिशो स्वाहा दक्षिणायै दिशे’ इति मन्त्रहस्तयना कृता । न तु चतुर्मय पावकादिदिग्भव इति । न वृष्टिक्षेपाला इति प्रसिद्धिरस्ति, तथा ब्रह्मिदश दिश इति । सत्यम्—तथाऽपि ‘दिग्भवस्वाहाऽचान्तरदिशाम्यस्वाहा’^१ इति व्यपदेशभेदाच्चतस्र एव दिग्ग्रहणेन गृहणन्ते । सदेवताम्योऽपि तायतीम्य ‘इन्द्राय स्वाहा यमाय’ इत्यादि । अथ वा ‘प्राञ्छी दिग्ग्रिर्देवता’ इत्यादि दर्शनात् ‘अग्रय इन्द्राय’ इत्यादि द्रष्टव्यप् । उरोरिति चतुर्थ्यन्तस्य ग्रहणम् । अन्तरिक्षविशेषण त्वात् । तत ‘उरवेऽन्तरिक्षाय स्वाहा’ इति मन्त्र । अन्तरिक्षदेवता तु वायु ‘वायुसन्तरिक्षस्याधिपति’^२ इति दर्शनात् । प्राभाति हविरुचित्तद्वयं हृतशेषं हविष्याणि व्यञ्जनानि क्षीरादीनि शास्कल्पादीनि च क्षारलवणरहितानि । अत्र व्यञ्जनशब्दप्रयोगात् ‘हविष्य च ग्रतोपायनम्’ इत्यत्र मध्यानन्दव्यवसेव गृह्णन्ते । तथैव च व्याख्यातमस्माभि ॥ १० ॥

ब्रतस्य आसास्तु प्राशितव्या प्राप्ता

यदा चत्वारो द्वाभ्यां पूर्वम् ॥ ११ ॥

प्रथमो आस द्वाभ्या मन्त्राभ्या, तत उत्तरेषामेवैकेनैक ॥

^१है स. ७ १०१५

^२है श. ३ ११६

^३है स. १-४-६

यदा ग्रयो द्वाभ्यां द्वाभ्यां पूर्वौ ॥ १२ ॥

यदा तु काले ग्रयाणां ग्रसनं तदा द्वौ द्वाभ्यां द्वाभ्या मन्त्राभ्यां
ग्रसनीयो । तृतीयस्तु पञ्चमेन ॥ १२ ॥

यदा द्वौ द्वाभ्यां पूर्वं त्रिभिरुत्तरम् ॥ १३ ॥
एकं सर्वैः ॥ १४ ॥

ऋच्यर्थे सूत्रे ॥ १३-१४ ॥

‘अमृतापि गनमसि’^१ इत्यस्य स्थाने—

**निग्राभ्यासस्थेत्यपः पीत्वाऽथाज्याहुतीरुपजु
होति ॥ १५ ॥**

‘निग्राभ्यासस्थ देवशुत.’^२ इत्यादि ‘गणा मे मा विनुपन’
इत्यन्तमेकं यजु ॥ १५ ॥

अथ होममन्त्रा —

**प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्धयन्तां ज्यो-
तिरहं विरजा विपाप्मा भूयासं स्वाहा । वा-
द्धनः शिरः पाणि त्वक् शब्द पृथिवी अन्न-
भय एतैस्तप्तभिरनुवाकैः ॥ १६ ॥**

प्रत्यनुवाकं होमः ॥ १६ ॥

जयप्रभृति सिद्धमा धेनुवरप्रदानात् ॥ १७ ॥

¹ याज्ञिनी. ६९.

² तै. स. ३-१०८.

उत्तरं दार्विहोमिकं तन्वं प्रसिद्धम् ॥ १७ ॥

सौरीभिरादित्यमुपतिष्ठते चान्द्रमसीभिश्चन्द्रम-
सम् ॥ १८ ॥

सौर्यः—‘उद्युयं तपसस्थरि,’ उदुत्यं,^२ चित्रम्^३ इति तिष्ठ-
अचः । चान्द्रमस्यः—‘नवोनवो भवति,^४ सचित्र चित्रम्^५ अत्राह-
गोरमन्वत्’^६ इति च ॥ १८ ॥

शर्वियां संवेशनकाले—

अग्ने त्वं सुजागृहीति संविशन् जपति । त्वमग्ने
ब्रतपा असीति प्रवुद्धः ॥ १९ ॥

संविशन् शयानः । प्रवुद्धः उज्जिहान् । आचम्येति शेषः ॥

खीडूदैर्नाभिभाषेत मूत्रपुरीषे नावेक्षेता ॥ २०
अभिभाषणं पूर्वभाषणम् ॥ २० ॥

अमेघ्यं हृष्टा जपत्यवद्धं मनो दरिद्रं चक्षु-
स्सूर्योज्योतिपां श्रेष्ठो दीक्षे मा मा हासी-
रिति ॥ २१ ॥

च्याप्यातो मन्त्रः ‘उत्तरं उपचारः’ इत्यत्र । एते नियम
आ परेसमाप्तश्चान्द्रायणस्यानुसरणीया ॥ २१ ॥

प्रथमायामपरपक्षस्य चतुर्दश व्रातान् ॥ २२

^१ त. म. १-११६.

^२ त. म. १-५४३.

^३ त. श. ३-४०४४.

^४ कृ. श. ४-५६.

^५ त. श. १-६८.

प्राक्षातीत्यनुर्भवे । अपरपक्षस्य च प्रतिपादि चतुर्दश आसा
ग्रसनीया इत्यर्थ ॥ २२ ॥

एवमेकापचयेनामावास्यायाः ॥ २३ ॥

एतं द्वितीयाप्रभूतिपु एते ग्रासोऽपचीयते । द्वितीयस्या त्रये
दशतृतीयस्या द्वादश इत्यादि ॥ २३ ॥

एवमाऽपावास्याया नीयमाने—

अमावास्यायां ग्रासो न विद्यते ॥ २४ ॥

अतस्तस्यामुपवास ॥ २४ ॥

प्रथमायां पूर्वपक्षस्यैकः ॥ द्वौ द्वितीयस्याम् ॥

एवमेते अप्यृजनर्थ ॥ २५ २६ ॥

एवमेकोपचयेनापौर्णमास्याः ॥ २७ ॥

उपचयो वृद्धि । एवमा पौर्णमास्या नीयमाने चतुर्दश्या
चतुर्दश भवन्ति ॥ २७ ॥

पौर्णमास्यां च स्थालीपाकस्य जुहोति ॥

अप्राणितप्यष्टचया तृतीयर्थे पञ्चम्यर्थे वा द्रष्टव्या । अप्रि-
मुपसमाधायेत्यादि प्रतिपद्यते ॥ २८ ॥

तत्रते पक्षहोममन्त्रा —

अग्रये या तिथिस्स्यात् ॥ २९ ॥

व्यास्यात्मेतत् ॥ २९ ॥

नक्षत्रेभ्यश्च सदैवतेभ्यः ॥ ३० ॥

अत्र बहुचनश्रवणात् सर्वेभ्यो नक्षत्रेभ्यः कृत्तिकादिभ्यो हेतव्यमिति, तथा नक्षत्रदेवताभ्योपि सर्वभ्यः । तत्र मन्त्राः नक्षत्रेपूष्पहोमवेनाप्नाता वेदितव्यः ॥ ३० ॥

अत एवाह—

पुंस्ताच्छ्रोणाया अभिजितस्तदैवतस्य हुत्वा गां ब्राह्मणेभ्यो दद्यात् ॥ ३१ ॥

अभिजितामनक्षत्रमुपरिष्टादपादानामयस्ताच्छ्रोणाया अस्ति । तस्य ब्रह्मा देवता । अन्यत्सर्वं प्रथमहोमवत् । अत्रापि पञ्चदश आसाः असमीयाः । तथा च सति तिक्ष्णो नीतयस्तम्भयेरन् । पर एव तस्यास्मल्लयाया नियमात् । यच्च पिपीलिकायवमध्ययोः पञ्चविशत्युत्तरशतद्वयमिति, न चेत्युक्तं, चान्द्रायणान्तरे पक्षयोश्च हातुपवासौ कृतौ भवत ॥ ३१ ॥

एवं कृते—

तदेतचान्द्रायणं पिपीलिकामध्यम् ॥ ३२ ॥

स-यवहारार्थं संज्ञाकरणम् । लुप्तोषमेयं पिपीलिका हि तनु-मध्योभयत स्थूला भवति तद्वदेतदपि ॥ ३२ ॥

विपरीतं यवमध्यम् ॥ ३३ ॥

अमावास्योपक्रमममावास्यान्तमित्यर्थं अत्र हि आद्यन्तयोश्चोप-वासयोः क्रियमाणयोश्चन्द्रगतिरप्युपसृता भवति ॥ ३३ ॥

अतोऽन्यतरचरित्वा सर्वेभ्यः पातकेभ्यः
पापकुच्छुद्धो भवति ॥ ३४ ॥

मुक्तोभवतीत्युक्तंभवति ॥ ३४ ॥

न केवल भाष्यश्रितार्थमेवान्यतरस्य चान्द्रायणस्य चरणम्, किं
तहि—

कामाय कामयैतदाहार्यमित्याचक्षते॥३५॥

अैरेव कामशब्द कर्मवचन । अपरो भाष्वचन । का-
म्यमानाय फलयेत्यर्थ । यदा वीप्सावचनमेतत् । अतश्च सर्वा
भिप्रायकमेतदित्युक्तं भवति ॥ ३५ ॥

तदाह—

यं कामं कामयते तमेतेनाप्नोति ॥ ३६ ॥

नात्र तिरोहितपरित ॥ ३६ ॥

ऐतेन वा क्रपय आत्मानं शोधयित्वा पुरा
कर्माण्यसाधयन् ॥ ३७ ॥

कर्माण्यप्रचयियादीनि । उक्तं चैतत् अमीनाधास्यमान प्रयु-
ज्ञान कुर्वन्निति कर्मार्थमेतत् ॥ ३७ ॥

इदानींतना जपि कथं रोचेरन्, ततो नुतिष्ठेयुपरिति—

तदेतद्वन्यं पुण्यं पुत्रधं पौत्रधं पशव्यमायु-
प्यं स्वर्गर्थं यशस्यं सार्वकामिकम् ॥ ३८ ॥

‘तम्मै हितम्’ इति तद्वितान्तो विग्रह ॥ ३८ ॥

नक्षत्राणां द्युतिं सूर्यचन्द्रमसोऽसायुज्यं
सलोकतामाप्नोति ॥ ३९ ॥

फलार्थवादोऽयम् ॥ ३९ ॥

य उचैनदधीते यउचैनदधीते ॥ ४० ॥

विद्वत्प्रश्नमैषा ॥ ४० ॥

इति उत्तीय अष्टमोऽध्याय

—५०८६०७१०८—

अनश्वत्पारायणमपि पाष्ठोचनमिति मत्वाऽऽह—

अथातोऽनश्वत्पारायणविधिव्याख्यास्यामः

वेदस्य पार पर्यन्तं निष्ठामयन्ते गच्छन्तीति पारायण तस्मा
नक्षत्रा कर्त्तृयमित्यनश्वत्पारायणम् ॥ १ ॥

शुचिवासाः स्याच्चीरवासां वा ॥ २ ॥

चीरं चिरकालिकं जीर्णमित्यर्थं । न ‘चेतावतोपभुक्तं’ वासोऽ
भ्यनुज्ञात भवति । ‘अहत वासो वसानशशुचि’ इति नियमात् ।
समुच्चयार्थे वाशब्दं पूर्वस्मिन् । उत्तरत्र तु विकल्पार्थं ॥ २ ॥

हविष्यमन्नमिच्छेदपः फलानि वा ॥ ३ ॥

हविष्यमक्षारलवणम् । यदि मन्येतोपदस्यमिति तदेतद्वेदित यम् ।
इतरथाऽनश्वत्प्रविरोधात् ॥ ३ ॥

ग्रामात्प्राचीं घोडीचीं वा दिशमुपनिषकम्य
गोमयेन गोचर्ममात्रं चतुरश्रं स्थणिडल-
मुपलिष्य प्रोक्ष्य लक्षणमुल्लिख्याद्विरम्यु-
द्याग्निमुपसमाधाय सम्परिस्तीयैताभ्यो
देवताभ्यो जुहुयात् ॥ ४ ॥

उपनिषकम्य शुभौ देशे गोमयेनोपलिसे प्रोक्ष्य लक्षणमुल्लिख्य
स्थणिडलं रुतेत्यर्थ । सम्परिस्तीयैत्य विलाप्योत्पूय । न त्र
दार्विहोमिक तन्त्र विद्यते ॥ ४ ॥

अग्रये स्वाहा प्रजापतये स्वाहा सोमाय
स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वयम्भुवक्रगम्यो
यजुभ्यः सामभ्योऽर्थर्वभ्यः अद्वायै प्रजाप-
ये मेधायै त्रियै ह्लियै सविदे सावित्रयै
सदसस्पतयेऽनुमतये च हुत्वा वेदादिमार-
भेत सन्ततमधीयीत नान्तरा व्याहरेन्न
चान्तरा विरमेत् ॥ ५ ॥

व्याहरणमैवेदिकशब्दोच्चारणम् । विरामोऽवमानप् । अन्तरा
स्वाध्यायमध्ये । सम्भवविधानदेव मिद्देवन्तरा विरमनिषेधान् नै-
मितिकेऽनध्यायेऽग्रचुत्यातादावव्ययेन दोषो नास्तीति गम्यत । नित्या-
ध्ययनाना सम्योपासनादीना च पूर्वमेवावगन्तु शक्यतान् परिशुग ।
नानाऽपि सङ्कल्प उपपद्यते ॥ ५ ॥

अत्रान्यथाकरणे प्रायश्चित्तमाह—

अथान्तरा व्याहरेदथान्तरा विरमेत्तीन् प्राणानायम्य वृच्चान्तादेवारभेत ॥ ६ ॥

अथ यदीत्यर्थ । आयमनमायतन वृच्चान्तात् स्थितादुच्चरत ॥
विरमकालेनाप्यप्रतिभाया कि कर्तव्यमित्याह—

अप्रतिभायां यावता कालेन न वेद तावन्तं
कालं तदधीयीत स यज्ञानीयात् ॥ ७ ॥

व्यवहितमपि यत्प्रत्यभात्तदधीयीत इत्यर्थ ॥ ७ ॥

तत्राप्यशक्तौ कथम्—

ऋक्षो यजुषस्तामत इति ॥ ८ ॥

विजानीयादिति शेष । ऋच्यप्रतिभातायासृगन्तरमधीयीत्यर्थ ।
एव यजूषि सामानि च ॥ ८ ॥

तत्राप्यप्रतिभायाम्—

तद्वाह्यणं तच्छान्दसं तद्वैवतमधीयीत ॥ ९ ॥

ऋच्यश्चेच्च प्रतिभान्ति तद्वाह्यणमधीयीत । तत्प्रतिभाया पुन
मन्त्रमेव । तच्छान्दसं तद्वैवतं तत्तदर्पिमधीयीत ॥ ९ ॥

द्वादशवेदसंहिता अधीयीत यदनेनानध्या-
येऽधीयीत यहुरवः कोपिता यान्यकार्य-

णि कृतानि भवन्ति ताभिः पुनीते शुद्ध-
मस्य पूर्तं ब्रह्म भवति ॥ १० ॥

द्वादशेत्यत्र ऋग्यनुप्पिवत्याध्याहार्थम् । सहितामहण च पदकमनि-
वृत्यर्थम् । तथा च शौनक —‘अथेते प्राहुरनुसंहित तत्पारा-
यण प्रवचन प्रशस्तप्’ इति ताभिस्तहिताभिर्द्वादशभि पुनीते ।
कस्मात्? अनध्यायाध्ययनभिमित्तात् गुरुरोपनिमित्तादकार्यकरण
निमित्ताच्च ॥ १० ॥

अत ऊर्ध्वं सञ्चयः ॥ ११ ॥

ब्रह्मणि हि द्वादशभि पारायणे पूर्ते सञ्चयः निश्च्रेयसस्य
भवति ॥ ११ ॥

अपरा द्वादशवेदसंहिता अधीत्य ताभिरुद्ध-
नसो लोकमवाप्नोति ॥ १२ ॥

अपरा द्वादश वेदसंहिता अधीत्य ताभिर्वृह-
स्पतेलोकमवाप्नोति ॥ १३ ॥

अपरा द्वादश वेदसंहिता अधीत्य ताभिः
प्रजापतेलोकमवाप्नोति ॥ १४ ॥

अनभ्रत्संहितासहस्रमधीयीत ब्रह्मभूतो वि-
रजो ब्रह्म भवति ॥ १५ ॥

सहितासहस्र सहस्रलक्ष्म इत्यर्थ ॥ १२-१५ ॥

संवत्सरं भैक्षं प्रयुज्ञानो दिव्यं चक्षुर्लभते ॥

भैक्षमिति क्रियाभिशेषणम् । प्रयुज्ञानः पारायणमिति शेष । दिव्यं
चक्षुर्द्वैर्दर्शनम् ॥ १६ ॥

पण्मासान्यावकभक्षश्चतुरो मासानुदकसत्तु-
भक्षो ह्यौ मासौ फलभक्षो मासमवभक्षो
द्वादशरात्रं वाऽप्राश्न् क्षिप्रमन्तर्धीयते
ज्ञातीन्पुनाति सप्तावरान्सप्तपूर्वीनात्मानं
पञ्चदशं पद्धिं च पुनाति ॥ १७ ॥

प्राश्ननित्यत्राकारप्रश्लेष्य कर्तव्यं अपाश्ननिति । पराचीन
वा पारायण प्रयुज्येत्यर्थं ॥ १८ ॥

तामेतां देवनिश्चेयणित्याचक्षते ॥ १९ ॥

निश्चेयणी निश्चेयसहेतु । निश्चेयस्त मश्रय सोपानमिति
यावत् ॥ २० ॥

निश्चेयसहेतुत्वं दर्शयति—

एतया चै देवा देवत्वमगच्छन्त्रपय ऋषिल्वम्
अपेदानीमनश्चत्पारायणारम्भसालत्वेनाहरवयवानाह—

तस्य ह वा एतस्य यज्ञस्य त्रिविधं एवाहः
प्रातस्तवने माध्यन्दिने सवने ब्राह्मे वा पर-
रात्रे ॥ २० ॥

अतश्च हैमा एतेष्वेव कालेषु कर्तव्या ॥ २० ॥

साम्रत गुरुर्वैकमाक्षोणास्येव प्रशसामाह—

तं वा एतं प्रजापतिस्सतत्रपिभ्यः प्रोवाच
सपर्यो महाजड्जे महाजडुः ब्राह्मणे-
भ्यो ब्राह्मणेभ्यः ॥ २१ ॥

यस्मान्महाजडु ब्राह्मणेभ्य एतमनश्चत्पारायण प्रोवाच तस्मा-
तेषामेवात्राधिशारो न क्षत्रियैश्ययोरिति ॥ २१ ॥

इति शूर्वीये नवमोऽध्याय ।

—*—*—*—*

पञ्चविंशो धर्मो व्याख्येयतया प्रकान्त तत्र चतुर्विध—

उक्तो वर्णधर्मश्चात्रमधर्मश्च ॥ १ ॥

अथ खल्वर्य पुरुषो याप्येन कर्मणा ॥ २ ॥

लिप्यत इति शेष । अयमिति प्रत्यस शरीरिणा क्षेत्रज्ञ
व्यपदिशति । अतश्च परमात्मा न लिप्येत । पुरुषः पुरेश्वय;
पूरुयेवा । तस्मात् स्त्रियोपि लिप्यन्ते ॥ १-२ ॥

अभव्य पापीमिति यावद्दर्शयति—

मिथ्या वा चरत्ययाज्यं वा याजयत्यप्रतिग्रा-

ह्यस्य वा प्रतिगृहात्यनादयान्नस्य वाऽन्नम-
श्चात्यचरणीयेन वा चरति ॥ ३ ॥

प्रदर्शनमेतदन्येषामपि पापानाम् । मिथ्या अयथादपार्थस्य कर्मणः आत्मनो लाभपूजार्थं चरणमित्यादि । अचरणीयमकर्तव्यं प्रतिपिद्मित्यर्थः । यदत्र पुनरुक्तमिव लक्ष्यते तत् ददार्थं, स्वभावो हेष आचार्यस्य । अथ वा—आपद्विषयेऽनुज्ञातस्याप्ययाज्ययाजनादेः प्रायश्चित्तप्राप्त्यर्थम् । तत्रापि प्रथमकल्पितचतुर्भागः कर्तव्यः उशनसो वचनात् ‘आपद्विहितैः कर्मभिरापादयन्तीत्यापदस्तेषां प्रायश्चित्तचतुर्भागं कुर्यात्’ इति ॥ ३ ॥

याप्येन कर्मणा लिप्यत इत्युक्तम्—

तत्र प्रायश्चित्तं कुर्यात् कुर्यादिति ॥ ४ ॥

मीमांसन्ते इति शेषः । तत्र पूर्वपक्षो न कुर्यादिति ॥ ४ ॥

कुतः—

न हि कर्म क्षीयत इति ॥ ५ ॥

इतिशब्दो हेतौ । फलप्रदानमन्तरेण पापस्य कर्मणः क्षयाभावादित्यर्थः । आत्मसंस्थत्वात्कर्मणो जलसंस्थप्त्येव लवणस्य नाशो नास्तीति ॥ ५ ॥

कुर्यात्त्वेव ॥ ६ ॥

तुशब्दः पक्षं व्यावर्तयति । कथम्? कर्म क्षीयत इति वदामः यथा सर्पदंशनलक्षणस्य कर्मणो मरणपर्यन्तस्य मन्त्रोपधादिना विनाशो दद्यते, तद्ददस्यापि प्रायश्चित्तेनेत्यभिप्रायः, आगमगम्यतादुत्पत्तेस्तन्नाशस्य च । निश्चित्तलक्ष्मोग एवायम्, यदिटं तप । अल्पकालपरिसमाप्तमित्येतावत् । यथा दीर्घसालोपपोष्यस्य व्याधेरल्पदुःखानुभव्यत्वेण भेपजादिना क्षयो भवत्येवमस्याप्यागमगम्य-

त्वादेव । तस्मात्कुर्याच्चेव प्रायश्चित्तम् । तत्र शुक्तकों न्
कर्तव्य इत्यमिप्रायः ॥ ६ ॥

अथ तदागमं दर्शयति—

पुनस्सोमेनेष्टा पुनस्सवनमायान्तीति ॥७॥

अथाप्युदाहरन्ति—

सर्वं पाप्मानं तरति तरति ब्रह्महत्यां योऽ-
श्वमेधेन यजत इति ॥ ८ ॥

अग्निषुता वाऽभिशस्यमानो यजेतेति च ॥

विषयव्याप्तचर्यमनेकोद्घारणम् । पुनस्सवन पुनर्याग । न-
ष्टाधिकारस्य तत्समाधाने सत्येतदुपपद्यते । मर्वग्रहणाद्विहिताकरण-
प्रतिपिद्देसेवानिमित्तस्यापि । तरण क्षणं प्रतीयते । उमयाभा-
वेऽपि जन्मान्तरकृतपापप्रदर्शनार्थमभिशस्यमान इत्युक्तम् ॥७-९॥

अवुना पापनिवर्हणोपायानाह—

तस्य निष्क्रयणानि जपस्तपो होम उपवा-
तो दानम् ॥ १० ॥

निष्क्रयणं शोधन याप्यस्य कर्मण । यथा कंसादिगतस्य
मलस्य भस्मादि । जपो मानसो वाचिकश्च । स च वद्य-
माणस्योपनिषदादे मन्त्रगणस्य । तपश्चाहिसादि वक्ष्यते । होम
आत्मीयक्रव्यस्य देवतोदेशपूर्वकोऽग्नी प्रक्षेप । उपवास इन्द्रिय
संयमः । दानमात्मीयस्य च द्रव्यस्य पात्रेषु प्रतिपादनम् ॥ १० ॥

जप इत्युक तत्राह—

उपनिषदो वेदादयो वेदान्ताः सर्वच्छुन्दस्सु सं-
हिता मधून्यघमर्पणमथर्वशिरो रुद्राः पुरुष-
सूक्खं राजनरौहिणे वृहद्भूत्तरे पुरुषगतिर्म-
हानाम्नयो महावैराजं महादिवाकीर्त्यं ज्येष्ठ-
साम्नामन्यतमद्वहिष्पत्वमानः कूदमाण्ड्यः
सावित्री चेति पावनानि ॥ ११ ॥

उपनिषदो वेदात्महितारहस्यादय । लग्न्यनुपयोरनुवाक आटिः।
साम्ना सामको वा । वेदान्ता आर्षमूच्य । अर्थवैशिरोऽथर्वणा
प्रसिद्धम् । रुद्राः ‘नमस्ते रुद्र’^१ इति प्रश्न । पुरुषमूक्त
प्रसिद्धम् । राजनरौहिणे सामनो ‘इन्द्र नर’^२ इत्यस्यामृति
गीते । वृहत् ‘त्वामिद्दि’^३ इत्यस्याम् । रथन्तर ‘अभि त्वा’^४ इति ।
पुरुषगतिः ‘अहस्यस्मि’ इत्यस्याम् । महानाम्नयो ‘विद्वा म
वक्तु’^५ इत्येवा कृत । जस्यामुत्पन्नानि वा सामानि । महा
वैराजं ‘पिचा सोमम्’ इत्यस्याम् । महादिवाकीर्त्यं ‘सा नो’^६ इत्यस्याम्।
ज्येष्ठसामानि ‘श नो देवी’^७ ‘क्षित्रं देवानाम्’^८ इत्यनयो । उ-
हिष्पत्वमानः ‘उपास्मै’^९ इत्यामु । कूदमाण्ड्यो ‘येद्वा’^{१०} आ-
च्छिद्रकोऽनुवाक । पावमान्यः ‘स्वाटिष्ठया’^{११} इत्यृच । सावि-

^१ ति स ४५६ ^२ सामस पू ४१ ^३ सामस पू ३०१

^४ सामस. पू ३०१. ^५ „ पू ६०३. ^६ मग्नाशी

^७ सा. स उ ३१. ^८ सा. स उ ८३. ^९ सा. स प १०१.

^{१०} „ पू ६३. ^{११} „ उ १२. ^{१२} त. वा ६७ १२

^{१३} कृष्ण. ६७-१६.

त्री तु प्रसिद्धा । चरच्चाच्छुद्वक्त्यादि । इनिशब्देन प्रका-
रवाचिना सिलेपु पठितं शिवसङ्कल्पादि गृह्णते ॥ ११ ॥

उपसन्नयोयेन पर्योव्रतता शाकभक्षता फल-
भक्षता मूलभक्षता प्रसृतयावको हिरण्य-
प्राशनं घृतप्राशनं सोमपानमिति मे-
ध्यानि ॥ १२ ॥

उपसन्नयायः आराग्नि परोवरीयसी वा । प्रगृहतयावको
द्याव्यात । इतिकरणेनेवप्रवार पञ्चगव्यादि परिगृह्यते ॥ १३ ॥

सर्वे शिलोच्चयाः सर्वाः स्वन्त्यः सरितः
पुण्या हृदास्तीर्थान्यृतिनिकेननानि गोष्ठ-
क्षेत्रपरिष्कन्दा इति देवाः ॥ १३ ॥

शिलोच्चयाः पर्वता इत्यर्थ । स्वन्त्यो नद्य । हृदा
स्तीतेश्शब्दरमण द्वादतेर्वी शीतमावस्मण अच एषोदरादि ।
प्रिपुक्तरादि । इत प्रभूति पृष्यानुमन्धानान् पूर्वत्रापुण्या अपि
पर्वतादय अम्यनुज्ञायन्ते । ऋषिनिकेताः कृपिनिग्रासा ग्रस्या-
श्रमा । क्षेत्रं कुरुतेनम् । परिष्कन्दाः नदालयाः गुह्यावामपदे-
शा । इतिशब्दाद्यन्यगारादय ॥ १३ ॥

एतानि तपामि—

अहिंसा सत्यमस्तैन्यं सवेनपूढ़कोपस्पर्डीनं
गुह्यशूल्या बहुचर्यमध्यशयनमेकवत्त्वता-
नाशक इति तपांसि ॥ १४ ॥

तपांसि तपैहेतव । सवन पूर्वाहमध्यनिदनापराङ्गा । इति
शब्दो देवपूजार्थ ॥ १४ ॥

मि दानमिति दानमाह—

हिरण्यं गौर्वासोऽश्वो भूमिस्तिलं धृतमन्न-
मिति देयानि ॥ १५ ॥

एतामि प्रमिद्वानि । इतिशब्दाद्रजतोपानच्छत्राण्यपि गृह्णन्ते ॥

संवत्सरः पण्मामाब्वत्वारस्वयो द्वावेकश्चतु-
र्विशत्यहो द्वादशाहप्पडहस्वयहोऽहोरात्र
एकाह इति काला ॥ १६ ॥

एक च तदह एकाह केवलम् । इतिशब्दात् केवलाऽपि
रात्रि ॥ १६ ॥

आनन्द्यात् पापिना प्रतिपाप प्रायश्चित्तोपदेशोऽप्यशक्तय इति
मत्वाऽऽह—

एतान्यनादेशो क्रियेरनेनस्तु गुरुपु गुरुणि ल-
घुपु लघूनि ॥ १७ ॥

विस्त्वेनेति वाक्यदेषप । एतानि जपादीन्यनादेशे । यानि प्राय
श्चित्तान्यन्यतोऽनुपदिष्टानि । यथाऽऽह—‘अत्रि प्राणायिर्भी दयात्सर्प
हत्वा द्विजोत्तम’ । तत्र विस्त्वेनेतानि कर्तव्यानि व्यविज्ञप व्यवि-
त्तप व्यविद्व व्यवित्तमर्णीति । गुरुत्व नैनसोऽभिमन्द्याद्यपैतया ।
आह नापन्मन्व—‘य प्रमत्तो हन्ति प्राह दोषक्त, सह सङ्ग
ल्येन भूय, एवमन्यव्यपि दोषवत्सु कर्मसु’ इत्यादि ॥ १७ ॥

कुच्छूर्तिकुच्छौ चान्द्रायणमिति सर्वप्राय-
श्चिन्तिः सर्वप्रायश्चिन्तिः ॥ १८ ॥

अनादेश इत्यनुवर्तते इति केचित् । इतिकरणात्परार्थोपि । पाप
गुरुलघुलघिषया एतेषा व्यस्तसमस्तकल्पयना ॥ १८ ॥

इति श्रीगोविन्दस्वामिहते बोधायनधर्मविवरण
तृतीयप्रश्ने दशमोऽध्याय
तृतीयप्रश्नसमाप्त

पुनरपि प्रायश्चिन्ताविषये वथा प्रस्तूयते—

प्रायश्चिन्तानि वक्ष्यामो नानार्थानि पृथक्पृ-
थक् ।

तेषु तेषु च दोषेषु गरीयांसि लघूनि च ॥

नानार्थानि नानाप्रयोजनानि पृथक्पृथगनुष्ठातव्यानि न पुनर्देव
शकालादिनियन्त्रिततया तन्त्रेणेति । न वेवल प्रयोजनमानात्मेन
पृथगनुष्ठानम् । मि तर्हि गरीयान् गरीयसि, न हि त्रिरात्रो-
पवासेनेव एव रात्रोपवासेनापि दोषो नश्यति, सोऽप्येवं रात्रोपवासेनैव
नाशयितव्य इत्यभिप्राय ॥ १ ॥

यद्यत्र हि भवेद्युक्तं तद्विद्वित्रैव निर्दिशेत् ।
भूयोभूयो गरीयस्सु लघुप्वल्पीयसस्तथा ॥

देशाल्लवयशस्त्यादीनेष्य व्यविज्ञानार्थाना गुरुलघूनामपि
तन्त्रता भवतीत्येतदेन कथयते ॥ २ ॥

लबूनीत्युक्तं तत्राह—

विधिना शास्त्रदृष्टेन प्राणायामान् समाच-
रेत् ॥ ३ ॥

श्रुतिस्मृतिशिष्टागनसिद्धं शास्त्रदृष्टो विधि, स च प्राणाया-
मेषु प्रतीक्षितव्य इत्यर्थः ॥ ३ ॥

अधुना प्रायश्चित्तविषयानाह—

यदुपस्थकृतं पापं पद्मचां वा यत्कृतं भवेत् ।
वाहुभ्यां मनसा वाचा श्रोत्रत्वग्न्याण-
चक्षुपा ॥ ४ ॥

एतेषु समस्तैः याकोनेव प्राणायामान् चरोदित्यव्याहारः ॥ ४ ॥

ननु नक्षुशश्रोत्रमगेभिरिति स्वसंयुक्तेरेव पापं कर्तुं शक्यते
त्वक्पादबाहुपस्थग्न्याणैस्त्वन्यसंयुक्तेरेव । वाचा पापमित्यन्यस्मिन्
श्रुतवत्येव । अतो रिषमसमीकरणमन्याध्यमिति मत्वाऽऽह—

अथ वा चक्षुशश्रोत्रत्वग्न्याणमनोव्यतिक्रमेषु
त्रिभिः प्राणायामैश्च गृह्णयति ॥ ५ ॥

एतेषु त्रिभिरितिवचनादुपस्थादिप्लाधिक्यं गम्यते । प्राणायाम-
वृत्तेनापि पशोव्रततादयो नियमा अनुमरणीयाः ॥ ६ ॥

अथेमान्यपराणि प्राणायामनिमित्तानि—

शूद्रान्नस्त्रीगमनभोजनेषु केवलेषु पृथक्पृथ-
कसताहं तत्सत्तप्राणायामान् धारयेत् ॥ ६ ॥

शूद्रात्मभोजने शूद्रस्त्रीगमने इति पद्योजना । शूद्रात्मशब्दशू-
द्राहनस्य शूद्रस्पृष्टस्पानस्य चोपलक्षणार्थ । एव च शूद्रस्त्रीग-
मने सति बहुवचनोपपत्ति । केवलप्रहणात् प्रत्येक प्रायश्चित्तम् ।
पृथग्प्रहणादिकस्मिन्नपि प्रतिकर्माभ्यास । ननु—‘शूद्रात्मस्त्रीगमन
भोजनेव्यविलङ्घयिर्वाहुणीभिरप उपस्थृतेत्’ इत्युक्तम् । नेप दोष —
आतिदेशिकविषयत्वात्स्य । कि तदातिदेशिक शूद्रतम्² इदं तत्

योऽभ्यर्थित्य द्विजो वेदमन्यत्र कुस्ते श्रमम् ॥

स जीवन्नेव शूद्रतमाणु गच्छति सान्वयः¹ ॥ इति ॥

अश्वोत्रिया अननुवाक्या अनप्रयश्शूद्रसधमणिं भवन्ति¹² इति
च । तस्माददोष ॥ ६ ॥

अभक्ष्याभोज्योपेयानाद्यप्राशनेषु तथाऽपण्य-
विक्रयेषु मधुमांसघृतैलक्षारलवणावरान्न-
वर्जेषु यज्ञान्यदप्येवं युक्तं द्वादशार्हं द्वादशा-
द्वादशा प्राणायामान् धारयेत् ॥ ७ ॥

अत्रानाद्यशब्दो व्राये अनभ्रिये वा द्रष्टव्य । यथाशु-
र्तार्थप्रहणे सत्यभक्ष्यशब्देन पुनरुक्तिप्रसङ्गात् । अपण्यान्यश्वा-
दीनि मधुपामादिवर्जितानि । घृतप्रहण क्षीरादेरपि पर्युदासप्रा-
प्त्यर्थम् । एतेषु हि दोपगरिमा विद्यते ।

सद्यः पतति मासेन लाक्षया लग्नेन च ।

न्यहेण शूद्रो भवति व्रात्मणः क्षीरविक्रयात्³ ॥

¹ननु ३१६०

²वसि ख ३०

³वसि-ख २०२७

पातकपतनीयोरपातकर्जेऽपु यज्ञान्यद्येष्वं युक्तं
अर्गमासं द्वादशद्वादश प्राणायामान धार-
येत् ॥ ८ ॥ पातकपतनीयवर्जेऽपु यज्ञान्यद-
द्येष्वं युक्तं हादश द्वादशादान द्वादशद्वादश
प्राणायामान धारयेत् ॥ ९ ॥

पातक अस्त्राण्यर्जे । पतनीयं तद्यज्ञस्त्रूपादानं सिंहासि-
र्हर्षी शुद्धाप्राप्तिः ॥ ८-९ ॥

पातकर्जेऽपु यज्ञान्यद्येष्वं युक्तं हादशार्गया-
मान द्वादशद्वादश प्राणायामान धारयेत् ॥

करुमत्या कन्याया अप्रदाने भ्रूणहत्यातुल्यदोषो भवतीत्येतद्व-
कुकाम कन्यादानप्रकरणमारभते—

दद्याद्वृणवते कन्यां नग्निकां ब्रह्मचारिणे ।

अपि वा गुणहीनाय नोपस्त्वन्ध्याद्रजस्वलाम्॥

गुणवते विद्याचारिनवनुशीलसम्पन्नाय रजोदर्शनात्प्रागेव द
द्यादित्यर्थं ॥ १२ ॥

तदतिक्रमे दोषमाह—

ब्रीणि वर्षाण्यृतुमतीयः कन्यां न प्रयच्छति
स तुल्यं भ्रूणहत्यायै दोषमृच्छत्यसंशयम्॥

यतश्चैतदेव तत ऋतुमताया प्रागेव दद्यादित्यभिमाय ॥ १३ ॥

किं सर्वत्रैतावत् ? नेत्याह—

न याचते चेदेवं स्याद्याचते चेत्पृथक्पृथक् ।
एकैकस्मिन्नृतौ दोषं घातकं मनुरब्रवीत् ॥

न याचते न प्रार्थयते कश्चिदपि ॥ १४ ॥

तत्र प्रसङ्गादिदमन्यदुर्यते—

ब्रीणि वर्षाण्यृतुमती कांक्षेत पितृशासनम्।
ततश्चतुर्थे वर्षे तु विन्देत सहशं पतिम् ॥ १५ ॥

साट२१ जातिगुणादिभि ॥ १९ ॥

अत एवाह—

अविद्यमाने सदृशे गुणहीनमपि थ्रयेत् ॥

गुणा अभिजनादयो न जातिः ॥ १६ ॥

एवं स्वयंवरं परिसमाप्याभुवाऽन्यदानविषय एवाशङ्कानिवृत्य-
र्थमन्यदुच्यते—

वलाञ्जेत्प्रहृता कन्या मन्त्रैर्यदि न संस्कृता
अन्यस्मै विधिवदेया यथा कन्या तथैव सा।

प्रहरणं मेयुनार्थमाकर्षणम् । न तु क्षतयोनिलापादनं, तथा
च सति संस्कार एव नाम्नि ॥ १७ ॥

निसृष्टायां हुते वाऽपि यस्यै भर्ता म्रियेत तः ।

सा चेदक्षतयोनिस्स्याद्रत्प्रत्यागता सती ॥

पौनर्भवेन विधिना पुनस्संस्कारमर्हति ॥ १८

निमूष्ट उदरूपूर्वं प्रदत्ता हुते वाऽपि होमेऽपि निर्वृते भर्ता म्रियते,
सा चेद् भार्या अक्षतयोनिः अस्तुष्टमयुना स्यात् गतप्रत्यागता ॥

भर्तृविषय एव किञ्चिदुच्यते—

श्रीणि वर्षाण्यूतुमतीं यो भार्या नाविगच्छति ।

स तुह्यं भ्रूणहत्यायै दोषमृच्छत्यसंशयम् ॥

यथा गर्भप्रवसने भ्रूणहत्या भवति तथा तत्प्राप्तावेऽपि, अपिश-
गदित्यमित्रायः ॥ १९ ॥

कर्तुस्त्रातां तु यो भार्या सविधौ नोपगच्छति ।

पितरस्तस्य तन्मासं तस्मिन् रजसि शेरते ॥

ऋग्मनातिक्रमनिन्दैषा ॥ २० ॥

ऋतौ नोपैति यो भार्यामनृतौ यश्च गच्छति ।

तुल्यमाहुस्तयोर्दोषमयोनौ यश्च सिञ्चति ॥ २१ ॥

ब्रयाणा भूणहत्यादोषस्तुल्य सत्पुत्रोत्पत्तिनिरोधात् ॥ २२ ॥

भर्तुः प्रतिनिवेशेन या भार्या स्कन्दयेद्वत्तुम् ॥

तां ग्राममध्ये विख्याप्य भ्रूणम्भीं नियमेद्वहात् ॥

प्रतिनिवेशः प्रतिकूलता अनिच्छा वा स्कन्दयेत् शोपयेद्वा भर्तु-
द्वेषपाद्रज औषधादिभिर्शोपयतीत्यर्थ । ग्राममध्ये जनसन्निधो निय-
मेत् प्रस्थापयेत् । ऋत्विक्रमे भर्तुर्यथा भूणहत्या तथाऽस्या अपीति
निन्दैषा ॥ २२ ॥

ऋग्मनातिक्रमे प्रायश्चित्तमाह—

ऋतुस्त्रातां न चेद्रच्छेन्नियतां धर्मचारिणीम् ।

नियमातिक्रमे तस्य प्राणायामशतं स्मृतम् ॥

नियमातिक्रमः ऋग्मनातिक्रम । ऋत्विक्रमो वा । क्रज्व
न्यत् ॥ २३ ॥

प्राणायामान् पवित्राणि व्याहृतीः प्रणवं तथा ।

पवित्रपाणिरासीनो ब्रह्म नैत्यकमभ्यसेत् ॥ २४ ॥

पवित्राणि पुरुषसूक्तादीनि । शरीरस्याहर्निश पापसंचयोऽवश्यं
भवतीति मत्वा नैत्यकं ब्रह्माभ्यसेदित्युक्तम् ॥ २५ ॥

विश—

आवर्तयेत्सदा युक्तः प्राणायामान् पुनःपुनः ।
आकेशान्तान्नखाग्राच्च तपस्तप्यत उच्चमम् ॥
निरोधाज्ञायते वायुर्वायोरग्निश्च जायते ।
तापेनापोऽविजायन्ते ततोऽन्तश्चुद्धयते त्रिभिः॥

कोषे वायुर्जायते । वायोराग्नि । जग्रेराष । तेत्त्विभिरन्तश्च-
रीर शुद्धयत्वन आवर्तयेत्सदा युक्त इति ॥ २९-२६ ॥

तत प्रसङ्गादिदमाह—

योगेनावाप्यते ज्ञानं योगो धर्मस्य लक्षणम् ।
योगमूला गुणास्तर्वं तस्माद्युक्तस्तदा भवेत् ॥

तथाचोक्तम्—

प्राणायामास्तथा ध्यान प्रत्याहारोऽथ धारणा ।
तर्च थेव समाधिश्च पदज्ञो योग उच्यते ॥ इति ॥

स एव धर्मस्य लक्षणं हेतु धर्मोऽपूर्वम् । योगमूलाः योग-
कारणाः गुणाः रूपान्य ॥ २७ ॥

अथ प्राणायाम एवाययश्च प्राणस्यागमा रत्नता । तस्य
महेषतो रक्षण करोति—

सव्याहृतिकां सप्रणवां गायत्री शिरसा सह ।
त्रिः पठेदायतप्राणः प्राणायामस्तु उच्यते ॥

सव्याहृतिकास्सप्रणवाः प्राणायामास्तु पोड़ा
 अपि भूगहनं मासात्पुनन्त्यहरहर्धृताः ॥ २९ ॥
 एतदाद्यं तपदश्रेष्ठमेतद्धर्मस्य लक्षणम् ।
 सर्वदोषोपघातार्थमेतदेव विशिष्यते एतदेव
 विशिष्यत इति ॥ ३० ॥

दोषाः पापाः ॥ २८-३० ॥

इति चतुर्थप्रश्ने प्रथमोऽध्यायः

—○—

प्रायश्चित्तानि वह्यामो नानार्थानि पृथक्पृथक् ।
 तेषुतेषु च दोषेषु गरीयांसि लघूनि च ॥ १ ॥
 यद्यत्र हि भवेद्युक्तं तद्धि तत्रैव निर्दिशेत् ।
 भूयोभूयो गरीयस्सु लघुप्वल्पीयसस्तथा ॥
 विधिना शास्त्रहष्टेन प्रायश्चित्तानि निर्दिशेत् ॥
 प्रतिग्रहीत्यमाणस्तु प्रतिगृह्य तथैव च ॥
 क्रचस्तरत्समन्वस्तु चत्तस्रः परिवर्तयेत् ॥ २ ॥
 अभोज्यानां तु सर्वेषामभोज्यान्नस्य भोजने ।
 क्रग्भिस्तरत्समन्वीयैर्मार्जिनं पावनं स्मृतम् ॥

प्रायश्चित्तेषु भूयोविवग्नाद्वचाव्यात्पेतत् । पुनस्मवनमिति पयोजनम् ।
 शूर्वाध्यायनिर्दिष्टेषु प्रायश्चित्तेष्विवह वृथमाणेषु यानि ममानि तान्य-
 विरोधीनि समुच्चीयन्ते । विरोधीनि विकल्पचन्ते । प्रतिषृष्ट अप्रति-
 ग्राह्यमिति शेष । परिवर्तनमावंतीं वाचि द्रष्टव्यम् । ‘तरत्समन्दचो
 वाचि’ इति केचित्पठन्ति । तरत्समन्दोत्यादिभिरेव मार्जनं
 उदकाञ्जलिना शिरस्यभिषेकः ॥ १-९ ॥

भूणहत्याविधिस्त्वन्यः तं तु वक्ष्याम्यतः परम् ।
विधिना येन मुच्यन्ते पातकेभ्योऽुपि सर्वशः ॥

अयमन्यो भूणहत्यादिविधिरित्यर्थ । तमवेष्यति—विधिना-
 वेति ॥ ६ ॥

प्राणायामान् पवित्राणि व्याहृतीः प्रणवं तथा
 जपेदघमर्पणं युक्तः पयसा द्वादशा क्षपाः ॥७॥

त्रिरात्रं वायुभक्षो वा क्लिन्वत्साष्टुतश्तुचिः ॥

प्रतिपिछांस्तथाऽचारानभ्यस्यापि पुनःपुनः ।
 वारुणीभिरुपस्थाय सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ॥

जपेदिनि प्राणायामादिषु प्रत्येकं समव्यते । ते च प्रत्येकं,
 च ममुच्यः । युक्तो ब्रह्मचर्यादिभिः योगयुक्तो या ॥ ७-९ ॥

अथावकीर्ण्यमावास्यायां निष्ठयग्निमुपसमाधाय
 दार्विहोमिकीं परिचेष्टां कुत्वा द्वे आज्याहु-
 ती चुहोति । क्वाम्यावकीर्णेऽस्यवकीर्णोऽ-

स्मि कामकामाय स्वाहा । कामाभिद्रुग्धोऽ-
स्म्यभिद्रुग्धोऽस्मि कामकामाय स्वाहेति ॥

हुत्वा प्रयताङ्गलिः कवातिर्यद्वग्निमुपतिष्ठेत ।
सं मा सिश्चन्तु मरुतस्समिन्द्रसर्वं वृहस्पतिः ।
सं मा यमग्निसिश्चत्वायुपा च वलेन चा-
युष्मन्तं करोत मेति । प्रति हास्मै मरुतः
प्राणान् दधति प्रतीन्द्रो वलं ग्रति वृहस्पति-
व्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरत्सर्वं सर्वतनुर्भूत्वा
सर्वमायुरेति । त्रिरभिमन्तव्येत । त्रिपत्या
हि देवा इति विज्ञापते ॥ ११ ॥

दाविहोमिकीमित्यत्राज्यसंस्कारमात्रं न पुनस्यालोपाकप्रयोगोपि ।
प्रयताङ्गलिः सभुटिताङ्गलिः कवातिर्यद् नात्यन्ताभिमुखो नापि
पृष्ठत कुर्वित्वात्कवातिर्यद् । ‘उपतिष्ठे नैनं प्रत्यद्व पराद्’
इति । अभिमन्त्रणमभिवीक्ष्याभिवदन्, त्रिपत्या हि देवा इति
विज्ञापते ॥ १०-११ ॥

योऽपूत दुव मन्येत आत्मानमुपपातकैः । स
हुत्वैतेन विधिना सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥

उपपातकप्रायश्चित्ते कृतेऽपि मनसो यद्यलाघवं भवति तदाऽनेन
प्रायश्चित्तेनाधिक्रियते एतेनैव विधिना सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते ।
विधिनेत्यभिमन्त्रणान्तरमाह । वरोऽपि दक्षिणेति शेषः ॥ १२ ॥

अपि वाऽनाद्यापेयप्रतिपिद्धभोजनेऽपु दोपवश्च
कर्म कृत्वा ऽभिसन्धिपूर्वमनभिसन्धिपूर्वं वा
शूद्रायां च रेतस्तिकृत्योन्तौ वाऽद्विलङ्घा-
भिर्वार्षणीभिश्चोपस्पृश्य प्रयतो भवति ॥

अनाद्यं केशकीटादिभिरुपहतम् । अपेयं मद्य मद्यभाण्ड-
स्थितोदकादि । प्रतिपिद्धभोजनं चिकित्सादिपु यज्ञोन्न, दो
पत्कर्म दुराचारादि शूद्राया योधादिनातौ । चशब्दात्सर्णा-
यामपि ललनायाम् । अयोनिः एतद्वादि । चशब्दाद्रोगाद्य
पहताया, स्वभार्यायामपि पर्वणि वेचिदच्छन्ति । एतेषु निमि
त्तेषु पूर्वोक्तं प्रायश्चित्तम् ॥ १३ ॥

उपदर्शनयैतदेय परमतेन द्रवयितुमाह—

अथाप्युदाहरन्ति ।

अनाद्यापेयप्रतिपिद्धभोजनेऽविशुद्धधर्माचरिते
च कर्मणि । मतिप्रवृत्तेऽपि च पातकोपमैः
विशुद्धयतेऽथापि च सर्वपातकैः ॥ १४ ॥

अविशुद्धधर्माचरिते इनि पदच्छेद । छद्मना चरित इत्य
पे । पातकोपमानि ‘अनृतं च समुत्कर्षिति’ इत्येवमादी
येकविंशति । सर्वपातकौरिते प्रशसार्थमुक्तम् । न पुन ग्रा-
गश्चित्तमेतत् ॥ १४ ।

त्रिरात्रं वाऽप्युपवसन् त्रिरहोऽभ्युपेयादपः ।
प्राणानात्मनि संयम्य त्रिः पठेदघमर्पणम्॥

अनन्तरोक्तेन विरुद्धः । त्रिरात्रं त्रिपश्चालानप् ॥ १५ ॥

एतस्येव विशेष उच्यते—

यथा श्वेधावभृथ एवं तन्मनुरब्रवीत् ॥ १६ ॥

विज्ञायते च ।

चरणं पवित्रं विततं पुराणं

येन पूतस्तरति दुष्कृतानि ।

तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः

अतिपाप्मानमरातिं तरेमेति ॥ १७ ॥

चरणं नदन पापस्य पवित्रं पूतेन हतु विततं विसीणं सां-
शाखेषु पुराणं पुरानन तदेतदगमर्पणमूलकोक्तम् । तदावेष्टयति—
येन मूलेन वृतो मनुष्यस्तरति दुष्कृतानि पापानि । वयमपि तेन
पूताः पाप्मान पाप गतुमनितरेमेति प्राप्तेना ॥ १६-१७ ॥

इति चतुर्थप्रधं द्वितीयोऽन्यायः

—१—

अयुना रहस्यप्रायश्चित्तान्याह—

प्रायश्चित्तानि वद्यामोऽविद्यातानि विशेषतः।
समाहितानां युक्तानां प्रमादेषु कर्यं भवेत् ॥

अविरयातानि अविष्यातनेपाणि । यावता चिनाऽपि यत्पाप
कर्तुं न शक्यते तद्वचनिरिक्तेनाविष्यानदोपमुच्यते । यदा—अवि-
ख्यातानि अन्यर्थमेशास्त्रमरेवदणानि । अथवा—प्रायश्चित्तान्येव
आविख्यातानि अन्यै पुरुषे । आत्मैवादिमित्तं सत्येतत्प्रा-
यश्चित्तमित्यवगतानि । अत एव—विशेषत विशिष्टपुरुषाणा वि-
दुपामित्यर्थ । तानेव विशिनाइ—सपाहितानामिति । सपा-
हिता अविभिसचित्तयुक्ताशास्त्रचादितेषु कर्मसु निरता । सपा-
हिते अबुद्धिपूर्वैष्टतेषु । तथा च वसिष्ठ—

आहितायोर्मीनीतस्य वृद्धस्य विदुपथ यत् ।

रहस्योक्तं प्रायश्चित्तं पूर्वोक्तमितरस्य तु ॥

कथ भवेदित्याशङ्काया वस्याम इति शेष ॥ १ ॥

ओ॒पूर्वा॑भिव्याहृती॒भिस्तर्वा॑भिस्तर्वी॒पातके॑प्वा-
चामेत् ॥ २ ॥

प्रतिव्याहृनि प्रणवसम्बन्धे वर्त्तय । एवंक्या वा जानमन् ।
तत् परिमार्जन त ॥ २ ॥

एव विशिष्ट पुण्यमाचमन्, अवश्यम् प्रशालिमाह—

यत्प्रथममाचामति तेनर्घेदं प्रीणाति यद्वितीयं
तेन यजुर्वेदं यज्ञतीयं तेन सामवेदम् ॥ ३ ॥
यत्प्रथमं परिमार्जितेनार्थवेदं यद्वितीयं तेने-

तिहासपुराणम् ॥ ४ ॥ यत्सव्यं पाणिं प्रो-
क्षति पादौ शिरो हृदयं नासिके चक्षुपी
श्रोत्रे नाभिं चोपस्पृशति तेनौपधिवनस्प-
तयः सर्वश्च देवताः प्रीणाति तस्मादाचम-
नादेव सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ५ ॥

‘इतिहासपुराण पञ्चम वेदाना वेदम्’ इति श्रुति । कर्वेदाद्यभि-
मानिन्यो देवता प्रीता भवन्त्याचमेनैवाप्नेति ता देवता । ननु कथ-
मेतदाचमन सर्वपापमोचन अवति । नाय पर्यनुयोगस्य विषय , न
हि वचनस्यातिभारोऽस्तीत्युक्तत्वात् । यथाऽस्यगतेन सुराबिन्दुना
पतिनो न पर्याविन्दुना, तदपि हि वचनावगम्यमेव, तस्माददोप ॥

‘अष्टौ वा समिध आदध्यात्-दवकृतस्यैनसोऽ-
वयजनमसि स्वाहा । मनुष्यकृतस्यैनसो-
ऽवयजनमसि स्वाहा । पितृकृतस्यैनसोऽव-
यजनमसि स्वाहा । आत्मकृतस्यैनसोऽव-
यजनमसि स्वाहा । यद्विवा च नक्तं चैन-
श्वकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा । यत्स्व-
पन्तश्च जाग्रतश्चैनश्वकृम तस्यावयजनम-
सि स्वाहा । यद्विद्वांसश्चाविद्वांसश्चैनश्वकृम
तस्यावयजनमसि स्वाहा । एनस एनसोऽ-

वयजनमसि स्वाहेत्पैतैरषभिः हुत्वा सर्व-
स्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ६ ॥

अवयजनं निरसनम् ॥ ६ ॥

अथाप्युदाहरन्ति ।

अधर्मर्षणं देवकृतं शुद्धवत्यस्तरत्समाः ।

कूप्माणङ्ग्यः पावमान्यश्च विरजा मृत्युलाङ्गलम् ।

दुर्गा व्याहृतयो रुद्रा महादोषविनाशनाः ।

महादोषविनाशना इति ॥ ७ ॥

अथर्वणं 'कतं च सत्य न' इत्यादि । विरजा 'ग्रा-
णापान'^२ इत्यादिविरजाशब्दवन्तोऽष्टावनुवाका । मृत्युलाङ्गलं 'दे-
दाहमेतम्'^३ इति द्वितीयः पाठः । दुर्गा 'नातवेदसे' इत्येषा ।
'वात्यायनाय'^४ इति च । रुद्राः 'नमस्ते रुद्र' इत्येतादशा-
नुवाका । अन्यत्रसिद्धपूर्व । महापात्रा महादोषाः ॥ ७ ॥

इति चतुर्थप्रथ्ये तृतीयोऽस्यायः

—४—

प्रायश्चित्तानि वक्ष्यामोऽविख्यातानि विशेषतः ।

समाहितानां युक्तानां प्रसादेषु कथं भवेत् ॥

त्याघ्यातश्लोर । पुत पाठः पूर्वोक्तानामन्यत्रेषां इति वश्य-
माणानामन्यत्रप्रस्त्र नमुच्चरार्थ ॥ १ ॥

कृतं च मत्यं नेत्येतदध्यमर्थणं त्रिरन्तर्जले
पठन् सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ २ ॥

गभा॑विलभी॒र्गा॒ कृष्ण॑दिव्यानपूर्वा॒र्किति॑ । तथोत्ते॒र्पणि॑ कन्त्रेषु
द्रष्टव्यम् । अरमण्डगानामानुष्टुप् वृत्तप् ॥ ३ ॥

आर्यं गौः पृथिव्रकमी॒दित्येतामृचं त्रिरन्तर्जले
पठन् सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥

भृत्यात्मां गायत्र मूर्खं भात्मा देवता ॥ ३ ॥

त्रुपदादिवेन्मुमुचान् इत्येतामृचं त्रिरन्तर्जले
पठन् सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ४ ॥

गामदा॑ राष्ट्रार्पी॑ अनुष्टुप्तन्त्रे॑ भासी॑ देवता ॥ ५ ॥

हंसदद्वचिपदित्येतामृचं त्रिरन्तर्जले पठन्
सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ५ ॥

गामेदपत्तमनी॒गूर्ध्वा॑ कृष्णान्दो॒देवता ॥ ६ ॥

अपि चा माविद्वाँ॑ गायद्वाँ॑ पञ्चोऽुद्दिच्छास्ततः॑
मममत्तामित्येतामृचं त्रिरन्तर्जले पठन् सर्वे॑
स्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ६ ॥

तिष्ठाकितां॑ गायत्री॒स्त्रन्दनी॑ देवता ॥ ६ ॥

अपि वा व्याहृतीर्व्यस्ताः समस्ताश्चेति त्रिस
न्तर्जले पठन् सर्वस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ७ ॥
अपि वा प्रणवमेव त्रिरन्तर्जले पठन् सर्व-
स्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ८ ॥

विवृते एते च सूत्रे ॥ ७-८ ॥

अधुना च शास्त्रसम्बन्धसप्तशिष्यनियमं करोनि—

तदेतद्धर्मशास्त्रं नापुत्राय नाशिष्याय नासंव-
त्सरोपिताय दद्यात् ॥ ९ ॥

स तु शिष्यो भवति यमुपनीय वेदमस्यापयति । अन्योपि
त्रृः शिष्यः । यो धर्मशास्त्रसङ्कृतार्थं संकल्पत्वम् शुश्रूषाय
संसरमुपितवान् संकल्पत्वम् । तस्मै ॥ ९ ॥

अर्थेतदन्यद्विधीयते—

सहस्रं दक्षिणा क्रपमैकादशं गुरुप्रसादो वा ।
गुरुप्रसादो वा ॥ १० ॥

धर्मशास्त्रोपदेष्टे महत्तं शतभागं वा क्रपमैकादशं वेत्यध्या-
हार । क्रपम् पूरादशो भवति यस्य गोगागस्येति विप्रह ।
विनयापेक्षया शक्त्यपेक्षया वा विवल्यः । गुरुप्रसादो वा अर्थ
स्मादेव चस्मिंश्चित्प्रसादो भवति दद्यादेव तस्मै ॥ १० ॥

इति चतुर्थप्रथमे चतुर्थोऽध्यायः.

एवं तावत्पुरुषार्थतया जपहोमेष्टियन्त्राणि प्रायश्चित्तान्युक्तानि ।
अथेदानी क्रत्वर्थतया, तानि चात्र सत्त्वशुद्धर्थतया वक्तव्यानि ।
तेषां च सारूप्यमित्यत्राह—

अथातस्तंप्रवक्ष्यामि सामर्ग्यजुरथर्वणाम् ।
कर्मभिर्यैरवाप्नोति क्षिप्रं कामान् मनोगतान् ॥
जपहोमेष्टियन्त्राद्यैः शोधयित्वा स्वविग्रहम् ।
साधयेत्सर्वकर्माणि नान्यथा सिद्धिमश्वते ॥२॥

अथशद्व आनन्तर्ये । प्रकाशरहस्यप्रायश्चित्तानन्तरम् । यदा—
मङ्गलार्थवाची, यस्मान्मङ्गलवाक्यानि जपादीनि अनस्तानि सम्ब-
ब्ध्यामि । तानि विशिनष्टि—यैः जपादिभिश्शुद्धोऽनुष्टितैः सामवेदादि-
विहितैः कर्मभिर्मनोगतानभिप्रेतान् कामान् फलान्यवाप्नोतीति ॥

एवं च पापविशेषं समुदाहत्य यद्विधीयते तत्रैवमुक्तम् । कर्मार्थं
जपादि चिकीर्णोर्नियमानाह त्रिभिश्छोकै—

जपहोमेष्टियन्त्राणि करिष्यन्त्रादितो द्विजः ।
शुक्लपुण्यदिनक्षेपु केशश्मश्रूणि वापयेत् ॥ ३ ॥
स्त्रायान्त्रिपवणं पायादात्मानं क्रोधतोऽनृतात् ।
स्त्रीशूद्रैर्नाभिभापेत ब्रह्मचारी हविर्व्रतः ॥ ४ ॥
गोविप्रपितृदेवेभ्यो नमस्कुर्वन् दिवाऽस्वपन् ।
जपहोमेष्टियन्त्रस्थो दिवास्थानो निशासनः ॥५

जपे रुद्रेनादशिन्यादे । होमो गणहोमादि । इष्टि भृगा
राटिक । यन्त्राणि यमनादीन्द्रियाणा वृक्षादीन्युच्यन्ते । करिष्य
वर्तुमध्यवासित । द्विजग्रहण यन्त्राध्यायनिर्दिष्टेषु शूद्रपर्युद्धामार्थम्
शुक्रे पक्षे पुण्यदिने द्वितीयादिषु च पुण्येषु च ऋक्षेषु नक्षत्रेषु रोहिण्यादिषु । १८श्रुत्रहण लोमनखानामपि प्रदर्शनार्थम् । वपनं
शिखावर्जं ‘एव भृत्यिशिखावर्जम्’ इति पर्युद्धासात् । यत्र पुनश्च
इत्राहिक्या विधीयते यथा गोप्तप्रायश्चित्ते ‘सशिख वपन छत्रा’
इति, तत्र भवति । न च शिखावपनात्वयमाचयनादि कर्तव्यमित्या-
शङ्कनीयम् । तस्य शास्त्रार्थत्वात् शिरकपालधारणवत् । विष-
वणं प्रातर्मध्यान्दिने सायम् । त्रोधादनृताच्चात्मानं पापादसेष्ट
र्जयेदित्यर्थ । त्रोधग्रहण हर्षेलोभमोहादीनामन्येषामपि भूतदाही
याना प्रदर्शनार्थम्, अनृतग्रहण च वैशुन्यात्मस्तवनादीनाम् । अभि-
भाषण अन्यत्र यथार्थमन्तर्भवत्येव सत्रादेषु सम्भाषेत । ग्रन्थ
चारी अप्रस्तुन्दितरेता, अन्यत्र स्वमात् । तत्रापि च—

स्मे सिक्त्वा ब्रह्मचारी द्विजशुक्रमन्तम् ।

स्नात्वाऽर्कमर्जयित्वा त्रि पुनर्मित्यृन जपेत् ॥

इति दृष्टव्यम् । हार्वर्ततः ‘यदेत्तेऽन्त्र ग्रामम्’ इत्यादि, तद्विषय
क्षारलवणवर्जं ब्रजेयेत् । पितृग्रहण दण्डापुषिशान्यायेन मातृर-
प्युपलक्षणार्थम् । नमस्कारश्च कायप्रणतिपूर्वक द्विजस्वपन्
निद्रामहूर्वन् द्विवास्थानं तिष्ठेदहनि । निशासनः रात्रावासीन ॥

प्रथम तावद्यन्ताण्याह बहुत्तान्त्वात्—

प्राजापत्यो भवेत्कुञ्ज्ञो दिवा रात्रावयाचित्तम् ।

कमजो वायुभक्षश्च द्वादशाहं त्रयहं त्रयहम् ॥

प्राजापत्यस्तदेवत्यस्तेन आचरितो वा । स कर्तुं भवेदित्याह—
द्वादशाह चतुर्थी रूत्वा प्रयह सम्पाद्य आये त्रयहे दिवाऽर्धायात् ।
द्वितीये रात्रे तृतीये अयाच्चितपूर् । चतुर्थे वायुभक्ष इति । अया-
च्चितमिति याच्चाप्रतिपेध । एव प्राजापत्य रुच्छ्रु लेशात्मको नियमे
न । स्मृत्यन्तरोक्तेतिकर्तव्यता नात्र आहा । यथा गौतमेन प्राजा-
पत्यायामभिहितायामभिहित ‘रौरवयोधानये साम्री नित्य प्रयुजीत’¹
इत्यादि । तद्यदि सर्वं, नियताध्येतृच्छ्रुदोगव्यतिरिक्तानामधिकारो न
स्यात् । न हन्यस्य सामानि सन्ति । न च प्रायश्चित्तार्थेन ग्रहण युक्तम् ।
प्रतिपेधात् । स्त्रीबालादेवप्यविकारार्थं सर्वलधर्मशास्त्रोक्तिवर्णसा-
धारणलक्षणं एव विधिर्दृष्टव्य ॥ ६ ॥

अहरेकं तथा नक्तमज्ञातं वायुभक्षणम् ।

त्रिवृदेष परावृत्तो बालानां कुच्छ्रु उच्यते ॥ ७ ॥

अयमपि प्राजापत्ये विशेष एव ॥ ७ ॥

रुच्छ्रुतिरुच्छ्रुतीय इति वक्ष्यति—

एकैकं ग्रासमश्रीयात्पूर्वोक्तेन त्रयहं त्रयहम् ।

वायुभक्षस्वयहं चान्यदतिकुच्छ्रुस्त उच्यते ॥ ८ ॥

शिष्यण्डपरिमिताद्वा ग्रासः पाणिपूराद्वा वा । पूर्वोक्तेन
‘दिवा रात्रौ’ इत्यादिना । अन्यदिति प्रायश्चित्तविशेषणत्वात् पु-

मरुहिङ्गमदोप । 'अतिरुच्छ्रोऽस्तु नाऽशन' इति यदोगामस्तदोद-
क्षण विपद्यमयुपगच्छतीनि गम्यते ॥ ८ ॥

अस्तु भक्षस्त्रयहनेतान्वायुभक्षस्ततः परम् ।
कुच्छ्रातिकुच्छ्रस्तृतीयो विज्ञेयस्सोऽतिपावनः॥

अस्तु भक्षवननादशनमेगोदक्यानमित्यते । एवमन्त्ये श्यहे तदपि
नास्तीति वायुभक्ष इत्युक्तम् । तृतीयतमस्य निर्देशापेक्षया 'पठीं
चितिषु' इति यथा । प्रत्येकमेव शुद्धिहेतुवात् ॥ ९ ॥

अयहं अयहं पिवेदुष्णं पयस्सर्पिः कुशोदकम् ।
वायुभक्षस्त्रयहं चान्यत् तस्तकुच्छ्रस्त उच्यते॥

उष्णशब्दः पयआदिभित्तिभि प्रत्येकमभिसम्बद्धयते । प्रति
अयहं पयआदीनि ऋगेग भवेयु । अत्र सर्वदेव लाजम् ॥
कुत एतत्^१ मनुवननात्—

तस्तकुच्छ्रं चरन्विप्रो जलक्षीरघृतानिलान् ।
भतिश्यहं पिवेदुष्णान् सकृत्लायी समाहितः^२ ॥ इति ॥ १० ॥

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।
एकरात्रोपवासश्च कुच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम् ॥

सप्ताद्विगोऽय सान्तपन । एवं कमिनहनि गोमुत्रादीनि नसे-
ण भवेयु । तेषु न दग्धिव्यतिरिक्तानि छयिवानि रायांगि ॥
तत्राय क्षेषा चित्पाठ —

गायत्रया गृह्ण गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोमयम् । आ
प्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्रावणेति वै दधि ॥
शुक्रमसि ज्योतिरसीत्याज्यं देवस्य त्वेति
कुशोदकमिति ॥ १२ ॥

तथा— ।

गोमूत्रभागस्तस्यार्थं शकुत्कीरस्य तत्त्वयम् ।
द्वयं दध्नो घृतस्यैकः एकश्च कुशवारिणः । एवं
सान्तपनः कुच्छुः इवपाकमपि शोधयेत् ॥ १३ ॥

एवमुक्त भवति—घृत कुशोदक च तुल्यपरिमाणम् । घृत
द्विगुण दधि, तस्मादेव त्रिगुण क्षीरम् । तस्मादेव चतुर्गुण
शकुत्पञ्चगुणं गोमूत्रमिति । गोमूत्रादिपद्मेशीखत्येकस्मन्नेवाहनि
पीताऽपरेद्युरुपवासिन द्विरात्रसान्तपनो भवेदिति । आह च या
ज्ञवल्क्य —

कुशोदक दधि क्षीर गोमूत्रं गोशकुच्छृतम् ।
प्राश्यापरेऽक्षुपवसेल्कुच्छु सान्तपनं चरन् ॥ इति ॥ १३

अयमपरस्सान्तपनप्रकार —

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ।
पञ्चरात्रं तदाहारः पञ्चगव्येन शुद्धयति ॥ १४ ॥

पञ्चगव्यविद्यानेनेति शेषः ॥ १२ ॥

यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनम् ।

पराक्रो नाम कुच्छोऽयं सर्वपापप्रणाशनः ॥ १५ ।

यतात्पा नियतेन्द्रियः आस्तिकः । ऋणां रजोदर्शने च
तन्निवृत्तिः । तथा दर्शने पूर्वसमाप्तिप्रसङ्गात् । तथा सतीत्युपेदशानर्थ-
क्यमिति ॥ १६ ॥

गोमूत्रादिभिरभ्यस्तमेकैकं तं त्रिसप्तकम् ।

महासान्तपनं कुच्छुं वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ १६ ॥

सान्तपनस्मस्तरात्रपरिसमाप्य उक्तः । सदण्डवलितवदावृत्या त्रिर-
भ्यस्त एकविशतिरात्रो महासान्तपनो नाम भवति ॥ १६ ॥

एकवृद्धया सिते पिण्डे एकहान्याऽसिते ततः ।

पक्षयोरुपवासौ द्वौ तद्वि चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ १७ ॥

चान्द्रायणाध्यायोक्तस्यानुवादोऽयम् ॥ १७ ॥

इमे चान्द्रायणपक्षाराः—

चतुरः प्रातरश्रीयात्पिण्डान्विप्रस्तमाहितः ।

चतुरोऽस्तमिते सूर्ये गिशुचान्द्रायणं स्मृतम् ॥ १८ ॥

अष्टावष्टौ मासमेकं पिण्डान्मध्यन्दिने स्थिते ।

नियतात्मा हविष्यस्य यतिचान्द्रायणं चरेत् ॥

यथाकर्थं चित्पिण्डानां द्विजस्तिस्त्वशीतयः ।
मासेनाभन् हविष्यस्य चन्द्रस्यैति सलोकताम् ॥

नत्वा रिशदधिकशतद्वयपिण्डान्यथाकर्थचित् उच्छवा मासेना
भीयात् तिमोऽशीतय इति द्वितीयर्थे प्रथमा । तत्तदैव नाम
चान्द्रायणम् ॥ १८-२० ॥

यथोद्यंश्चन्द्रमा हन्ति जगतस्तमसो भयम् ।

तथा पापाद्वयं हन्ति द्विजश्चान्द्रायणं चरन् ॥ २१ ॥
सर्वप्रकारस्यापि चान्द्रायणस्य प्रशसेषा ॥ २१ ॥

कणपिण्याकलकाणि तथा चापोऽनिलाशनः ।

एकत्रिपञ्चसत्त्वेति पापघोऽयं तुलापुमान् ॥ २२ ॥

एकस्मिन्नहनि वर्णान् भक्षयेत् । त्रिषु पिण्याकमित्यादि ।
भक्षद्रव्यप्रमाणं च शरीरस्थितिनिवन्धनप् । एव च सप्तदशा-
हिक्षस्तम्पद्यते । महतीमपि तुलामारुद्ध पापस्य पुरुषशुद्धचतीति
तुलापुमान् । तथा च पञ्चदशाहिक्ष कोऽपि तुलापुरुषो वि-
द्यते । तथा याज्ञवल्क्येन—

पिण्याकाचामतकाम्बुसकूना प्रतिवासरम् ।

एकरात्रोपवासश्च कुरुस्मौम्योऽयमुन्यते' ॥ इत्यभिहितम् ॥

एषा निरात्रप्रभ्यासादेकैक प्रत्यहं पिवेत् ।

तुलापुरुष इत्येप इय पञ्चदशाहिक्ष ॥' इति ।

अत्र चोपवासस्य निवृत्तिर्वेदितव्या । पञ्चदशाहिक्ष इति नियमात् ॥

यावकस्सप्तरात्रेण वृजिनं हन्ति देहिनाम्।
सप्तरत्रोपवासो वा वृष्टमेतन्मनीपिञ्जिः ॥

यावक इति कस्यनित्यच्छ्रुत्यान्वर्थसंज्ञा । सप्तरात्र यथाक्रता ।
यवान्नकालमुपवासो वा । वृजिनं वर्तनीय पापमित्यर्थः ॥२३॥

पौषभाद्रपदज्येष्ठा आद्र्वाकाशातपाश्रयात् ।
त्रीन् शुक्लान्मुच्यते पापात्पतनीयाद्वते द्विजः ।

पुष्टस्तिष्यो नक्षत्रं, तेन युक्तश्चन्द्रमा यस्मिन्मासे पौर्णमास्या
भवति स पौषमासः । भाद्रपदं प्रोटपदानक्षत्रं तेन सह पौर्णमा-
स्या यस्मिन्मासे वर्तते म मासो भाद्रपदो नाम । तथा ज्येष्ठया
वर्तते इति ज्येष्ठोऽपि मास एव । पौषभाद्रपदज्येष्ठा इति निर्देशः
प्रथमान्तः । तेषु यथाकर्म आद्र्वाकाशातपाश्रयात् आश्रयणात् ।
आश्रयशब्द आद्र्वादिगु प्रत्येकं सम्बन्धयते । आद्र्वाश्रयत्वं आद्र्व-
वामस्त्वम् । आकाशाश्रयत्वमातपाश्रयत्वं चाप्रावरणताश्रयणात् ।
तत्स्मिन्मासे सर्वदा कर्तव्यम् । नेत्याह—त्रीन् शुक्लान् पक्षानि-
नि शोण । तत्र शुक्लपक्ष इत्यर्थः । ‘दालाघ्नोरत्यन्मध्योमे’ इति
द्विनीगा । अर्धतश्चाहर्निशमिति गम्यते । रिमेत रुते पर्वतमात्पापा-
त्प्रमुच्यते । न, पनीयादते । तस्य हि प्रायश्चित्तान्तरेण भवित-
व्यम् । द्विनश्रवणमनुशाद । ‘जपहोमेष्टियन्नाणि वरिष्पन्नादि-
तो द्विन’ इत्यधीतत्वात् ॥ २४ ॥

इदं चान्यत्—

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम्।
यवाचामेन संयुक्तो ब्रह्मकूचोऽतिपावनः ॥

यवाना आचामो यवाग् । यहा—आचाम । एष ब्रह्म-
कूर्चो नाम रुच्छु । अस्य विशेषं स्मृत्यन्तरादेवितव्य । यथा हि—

पालाश पद्मपत्रं च ताङ्गं वाऽथ हिरण्यम् । .

यृहीत्वाऽवहितो भूत्वा निराचामेद्विजोचम् ॥

गायत्रया गृह्ण गोमूत्रं गन्धद्वारेति गोपयम् ।

आप्यायस्वेति च क्षीरं दधिक्राव्येति वै दधि ॥

तथा युक्तमसीत्याज्यं देवस्य त्वा कुशोदकम् ।

चतुर्दश्यामुपोप्याथ पौर्णमास्या समारम्भेत् ॥

गोपयाद्विगुणं मूत्रं शङ्खद्वाच्चतुर्गुणम् ।

क्षीरमण्टगुणं देयं तथा दशगुणं दधि ॥

स्थापित्वाऽथ दर्भेषु पालाशै पत्रकैरथ ।

तत्समुद्भूत्य होतव्यं देवताभ्यो यथाक्रमम् ॥

अप्येचैव सोपायं सावित्रया च तथैव च ।

प्रणवेन तथा कृत्वा ततश्च स्विष्ठकृत्स्मृत ॥

एवं हुत्वा ततशेषं पापान् ध्यात्या समाहितः ।

आलोद्यं प्रणवेनैव निर्मन्त्यं प्रणवेन तु ॥

उद्भूत्यं प्रणवेनैव पिवेच प्रणवेन च ॥ इति ॥ २६ ॥

अमावास्यां निराहारः पौर्णमास्यां तिलाशानः ।

शुक्लकृष्णकृतात्पापान्मुच्यते उद्दस्य पर्वभिः ॥ २६

सावत्सरिकमेतद्ग्रुत, तस्मादबैस्य पर्वभिस्सम्बन्ध । न पुन-
शुक्लरूपणकृतादिति । एव च तस्मिन् सवत्सरे मधुमासवर्जमव-
शयनमित्यादि द्रष्टव्यम् ॥ २६ ॥

भैक्षाहारोऽग्निहोत्रिभ्यो भासेनैकेन शुद्धयति ।
यायावरवनस्येभ्यो दशभिः पञ्चभिर्दिनैः ॥ २७ ॥

यायावरेभ्यो भैक्षाहारो दशभिर्दिनै, वनस्थेभ्य पञ्चभिर्दिनै
इति । अन्यच्च व्याख्यातम् । एतेऽपि च त्रय रुच्या ॥ २७ ॥

एकाहधनिनोऽन्नेन दिनेनैकेन शुद्धयति ।
कापोतवृत्तिनिष्ठस्य पीत्वाऽपश्चगुद्धयते द्विजः ॥

एतावपि च द्वौ रुच्यौ ॥ २८ ॥

ऋग्यजुस्सामवेदानां वैदस्यान्यतमस्य वा ।
पारायणं त्रिरभ्यस्येदनभन् सोऽतिपावनः ॥ २९ ॥

अन्यतमवेदपक्षे त्रि । इतरथा सर्वदेव ॥ २९ ॥

अथ चेत्त्वरते कर्तुं दिवसे मारुताशनः ।
रात्रौ जले स्थितो व्युष्टः प्राजापत्येन तत्समस्य
गायत्र्याऽप्सहस्रं तु जपं कृत्वोत्पिते रवो ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो यदि न भ्रूणहा भवेत् ॥

त्वरते कर्तुं वर्म सामर्थ्यजुरथर्वणमिति शेषः । च्युष्टः उपोऽन्तरित । श्वोभूते अष्टौ च सहस्रं सावित्रिचा जपे कुर्यात् । अत्र प्राजापत्येन तत्समीमिति वचनादिदमन्यत् समृत्यन्तराद्वेदितव्यम्, प्राजापत्यादो भवृतस्याशक्तस्य विप्रभोजनेनापि शुद्धिर्भवतीति । प्राजापत्ये तावदशक्तयिदिनेषु मतिदिन विप्रान् पञ्चावरान् शुद्धान् भोजयेत् । एवं विधानेनैवातिकुच्छेषु पञ्चदशावरानशक्तयिदिनेषु प्रतिदिनं वा विप्रमेकम् । एतत्सर्वत्र समानम् । कुच्छातिकुच्छेषु शतं, तस्मकुच्छेषु चत्वारिंशतं, पराकनिर्णये पञ्चावशतं, चान्द्रायणे पद्मशतिः, तुलाषुसि तु त्रयोविंशतिः, महासान्तप्ते पद्मशतिषु, अथैसाहोऽवासे पञ्च । विरात्रे प्रत्यहदशदरोत्यादि ॥ ३०—३१ ॥

किं वाऽन्न बहुनोक्तेन—

योऽन्नदस्सत्यवादी च भूतेषु कृपया स्थितः ।
पूर्वोक्तप्रयन्त्रगुद्धेभ्यस्तर्देभ्यस्तोऽतिरिच्यते ॥ ३२ ॥

एवविषवृत्तस्य इत्यभिप्रायः ॥ ३२ ॥

इति चतुर्थप्रभे पञ्चमोऽध्यायः.

—५५—

उक्तानि यन्त्राणि, जपश्च कर्तव्य इत्याह—

समाधुच्छन्दसा रुद्रा गायत्री प्रणवान्विता ।
सप्तव्याहतयश्चैव जप्याः पापविनाशनाः ॥ १ ॥

मधुच्छन्दा यामामृतामृपय ताश्र शाकलमहिताया आदितो
दश मूकानि । ताभिस्पर रुद्रा 'नमस्ते रुद्र' ॥ इति एकादशा-
नुवाचा । अन्यत्प्रसिद्धम् । नषादिभि प्रतिपूरणे कर्तव्ये वेदित
व्यप् । स्वातन्त्र्येण सर्वेषामुपयोग । तत्र काङ्गणना मन्त्रावृ-
त्तिगणना च विशेषायेक्षया रिज्ञेया ॥ १ ॥

यन्त्रजपौ वृत्तो । वा पुनस्ता इष्टय इत्याह—

मृगारेषिः पवित्रेषिस्त्रिहवि. पावमान्यपि ।

इष्टयः पापनाशिन्यो वैश्वानर्या समा हि ताः ॥

मृगार 'अग्रेमन्वेऽहोमुच' ॥ इति दशहविरिषि । तथा पवित्रे
रिषि 'अग्ने पवमानाय' ॥^३ इति दशहविरेव । निहवित्सवनेषि ।
पापमानी पावमानेषि । वैश्वानरो द्वादशकपालो वैश्वानरी तथा
समन्विता एता पापनाशिन्य । नेत्रेकश ॥ २ ॥

आनार्य इदानीन्तनान् प्रत्याह—

इदं चैवापरं गुद्यमुच्यमानं निवोधत ।

मुच्यते सर्वपापेभ्यः सर्वेभ्यः पातकाद्वते ॥ ३ ॥

पवित्रैमर्जिनं कुर्वन् रुद्रैकादशिकां जपन् ।

पवित्राणि घृतैर्जुह्नन् प्रयच्छन् हेमगोतिलान् ॥ ४ ॥

अल्पमयासेन वहुपापक्षयलाभात् गुहमित्युक्तम् । प्रथमसर्वशब्द
एकैकस्मिन् पापभ्यासार्थ । द्वितीय पापभेदापेत । पवित्राणि

^१तै स ४५१ ^२तै स ४७१५ २३-१३ ^३तै स २२४

पुरभिमत्यादेषो नव्यः । श्रिराजिगता 'नमेष रह' ॥ इयोगाद-
शास्त्रात् । ५१ नव्य नुदन वयस्तु मुख्यत इति वस्त्रम् ।
अग्निं प्रथमाग्नेष्वनाम वाऽनि भावि ॥ ३-४ ॥

योऽश्रीयायावकं एवं गोमृते नभवद्वसे ।
मदविक्षीरमर्पिष्टे मुच्यते सौऽहमः क्षणान् ॥ ५
प्रगृतोऽयश शृङ्गायां येनागम्या च लक्ष्मिता ।
सतरात्रात्प्रमुच्यते विविन्देन तावृती ॥ ६ ॥

दाराग्निहोत्रसयोग कुरुते योऽग्रजे स्थिते ।

परिवेचा स विशेयः परिविचित्सु पूर्वजः ॥^१ इति ॥

अब्राग्रजशब्दस्यायमर्थ —अग्र एव यस्मिन् जाते सत्यात्मनो जनन सम्भवति स त प्रत्यग्रज एव च सति, पितर्यनाहितायौ सति पुत्रेण नाधातव्यमिति भवति । परीज्यायामपि एतदेव पूर्वोक्तं भेषमप् । इज्या याग निवेद्या ऐष्टिकपाशुकसौमिका, न नैमित्तिका काम्याश्र । ते पितर ज्येष्ठ बोल्डृच न कर्तव्या, यदि कुर्यात्तित्रापि तदेव प्रायश्चित्त 'योऽश्रीयायावक पञ्चम्' इत्यादि ॥ ७ ॥

अपातकानि कर्मणि कृत्वैव सुवहून्यपि ।

मुच्यते सर्वपापेभ्य इत्येतद्वचनं सताम् ॥ ८ ॥

पूर्वोक्तेन प्रायश्चित्तेनैति शेष । सतां मन्वादीनाम् ॥ ८ ॥
सर्वत्रात्र हृदि स्थित मूलभूत प्रमाणमाह—

मन्त्रमार्गप्रमाणं तु विधानं समुदीरितम् ।

भरद्वाजादयो येन व्रह्मणस्समतां गताः ॥ ९ ॥

मन्त्राणा मार्गो मन्त्रमार्गः पाठ स एव प्रमाणं यस्य विधा नस्य तदुदीरितं पाठमूलत्व स्यात्तादशानामपि धर्माणामुक्त तरु, आप्राजापत्यादेरपि यन्त्रस्य । विधान मन्त्रादेर्यन्त्रस्य विधान मन्त्रा देर्मूलमिति अय किलचार्यो मन्त्रप्रमाणकृ इव लक्ष्यपञ्चतयेन कल्प मोक्षते 'तच्छन्दसा ब्राह्मणेन' इति । तच्छन्दसो मन्त्रात्मकस्य

प्रथमनिर्देश वृक्षं उन्दसा न शक्तयात् कर्तुमित्यापददौर्बल्यमम्यनु
जानश्च । ग्रहणस्तमतामिति वचनादभ्युदयार्थमित्येतद्विधानमिति
गम्यते ॥ ९ ॥

तदाह—

प्रसन्नहृदयो विप्रः प्रयोगादस्य कर्मणः ।
कामांस्तांस्तानवाप्नोति येये कामा हृदि स्थिताः ॥

क्रियत इति कर्म । तच्च मार्गप्रमाण विधानम् । सैषा प्रशसा ॥

इति चतुर्थप्रधे पष्टोऽध्याय

— + —

निवृत्तः पापकर्मभ्यः प्रवृत्तः पुण्यकर्मसु ।
यो विप्रस्तस्य सिध्यन्ति विना यन्त्रैरपि क्रियाः ॥

प्रतिपिद्वर्जनस्य विहितानुधानस्य च प्रशसैषा । यदेवविधस्य
पुरुपस्य पूर्वोक्तयन्त्राभावेऽपि सामर्घ्यजुरर्थवृणा कर्मण्यघिकारोऽस्तीति
दर्शयति, तस्यापि वक्ष्यमाणो गणहोमो भवत्येव ॥ १ ॥

एवविधाना ग्राहणाना प्रशसा—

व्राह्मणा ऋजवस्तस्माद्यदिच्छन्ति चेतसा ।
तत्तदा साधयन्त्याशु संशुद्धा ऋजुकर्मभिः ॥ २ ॥
ऋजुकर्माणि विहितकरणप्रतिपिद्वर्जनलक्षणानि ॥ ३ ॥

अथेदानीं निरपेक्षानेकयन्त्रोपदेशप्रयोजनमाह—

एवमेतानि यन्त्राणि तावल्कार्याणि धीमता ।
कालेन यावतोपैति विग्रहं शुद्धिमात्मनः ॥३॥

कालेन कालपीरमितेन यन्त्रेण विग्रहं शरीरम् । उपैतिर्न-
यत्यर्थे । ततश्च द्विकर्मत्वाद्विग्रहमिति द्वितीयोपपत्तिः । एनसमु-
ग्रुरुपु गुरुणि लघुपु लघूनीत्ययमर्थोऽन्यत्र दर्शितः । आह च—

यस्मिन् कर्मण्यस्य कृते मनसस्त्यादलाघवम् ।
तस्मिन् तावत्ततः कुर्यादवलुष्टिकरं भवेत् ॥^१ इति ॥ ३ ॥

जपहोमेद्वियन्त्राण्युक्तान्युपसंहरति—

एभिर्यन्त्रैर्विशुद्धात्मा त्रिरात्रोपोपितस्ततः ।
तदारभेत येनाद्विं कर्मणा प्राप्तुमिच्छति ॥४॥
गणहोमादर्वेगवेषंहाराभिधानं तस्यापि त्रिरात्रोपवासाङ्गतज्ञा-
नाय ॥ ४ ॥

अथेमे गणहोममन्त्राः—

क्षापवित्रं सहस्राक्षो मृगारोऽहोमुचौ गणौ ।
पावमान्यश्च कूदमाण्डयो वैश्वानर्यक्रचश्च याः
क्षापवित्रं क्षाशब्दवत् पवित्रं च, तत्र तैतिरीयाणा सूत्रपाठे ‘अग्रे
र्य’^२ इत्यादिपठृचम् । अयमेको मन्त्रगणः तैतिरीयकपाठीसिद्धः

^१मनु. ११-३३.

^२तै. वा. ३-८०३.

गृहीतव्य । सहस्राक्षस्नावत्पुरुपमूर्क, तच्चाष्टादशर्चम् । मृगारो
मृगाराया इष्टेयाज्यानुशाङ्कया द्वार्चिशतिक्षच 'अप्रेमन्वे'^१ इत्यनु-
वाक । अहोमुचो तच्छब्दवन्तौ गणौ । तयो 'या वामि
न्द्रावरुणा'^२ इत्येक चत्वारो मन्त्रास्सानुपद्मा । अपरो 'यो
वामिन्द्रावरुणा'^३ इत्यष्टी । तादृश एवाहशशब्दोऽहोमुचवच्चन । पाव
मान्योपि तच्छब्दवत्य ऋचस्सप्तदश वा । ताश्च 'पव्मानस्सुव
र्जन'^४ इत्यनुवाक । कूर्माण्डच 'यदेवा'^५ इत्याद्या विंशति
क्षच । वैश्वानर्य 'वैश्वानरो न ऊत्या'^६ इत्यष्टी । एते षट् मन्त्र
गणा प्रायशो विश्वेदेवार्पा । सहस्राक्षस्तु नारायणिं । तत्रा-
नुकच्छन्दसा ब्रैट्यमा वेदितव्या । 'सहस्राक्ष'^७ इत्याद्या पञ्च
अनुष्टुप् । मृगारयाज्यासु 'अनु नोऽज्यानुमति, अनिवद्नुमते त्वप्,'^८
'ये अप्रथेताम, उर्वी रोदसी'^९ इत्येता अनुष्टुप् । 'वैश्वानरो न'^{१०}
इति गायत्री । 'यदिदम्'^{११} वृहती । अहोमुचो तु यजुषी एव ।
ततश्छन्दोविशेषानादर 'यद्यजुषाऽऽज्य यजुषाऽऽ उत्पुनीपात् । छन्द-
साऽज्य उत्पुनाति'^{१२} इति यनश्छन्दसोर्भेदिनिर्देशात् । पावमानीपु पुन
प्रथमाद्वितीयाचतुर्थीपञ्चम्यष्टयो गायत्रय । तृतीया नवम्याद्या
अन्त्यवर्ज्याश्रानुष्टुप् । कूर्माण्डीपु प्रथमाऽनुष्टुप् । द्वितीय जागतप्
तृतीया जगती । पञ्चम्यतिशक्तरी । अष्टमी जगती । नवमी-
पञ्चि । दशम्येकादशयो शक्यैः । त्रयोदश्यत्यष्टि । चतुर्द-
श्यनुष्टुप् । ततो गायत्रय । अन्त्योऽनुष्टुप् । वैश्वानरीणामाद्ये
गायत्रयौ । सर्वा लिङ्गोक्तदेवता । सहस्राक्षस्तु पोस्य ॥ ९ ॥

१ते स ४८१६

२ते स २३११

३ते आ १४८

४ते आ २३

५ , १५११

६ते आ १११

७ते च ३३३१

८ते आ ३३४

ततः किमित्यत आह—

घृतौदेनेन ता जुह्नन् सप्ताहं सवनत्रयम् ।
मौनव्रती हविष्यादी निगृहीतेन्द्रियक्रियः ॥ ६

घृताप्तुतेन ओदेनेन ताः प्रतिमन्त्रं हस्तेन दर्ढा वा परिभापासिद्धया ‘दर्ढाऽन्तस्य जुहोति’^१ इति । सप्ताहमिमानि व्रतानि मौनव्रती इत्यादीनि ॥ ६ ॥

अथ व्रती सवनहोमानन्तरम्—

सिंहे म इत्यपां पूर्णे पात्रेऽवेक्ष्य चतुष्पथे ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो महतः पातकादपि ॥ ७ ॥

उदपात्रमादाय चतुष्पथं गत्वा प्राङ्मुख उपस्थं कृत्वा तस्मिन्नेव उदपात्रेऽवेक्ष्यमाणः पापं ध्यायन् विनयितुन् वृश्यात् । ‘सिंहे मे मन्युः’ इत्यन्तमेतमनुवाकं निगद्य निनीयापो नैकक्षत्यां दिशि परास्य पात्रमनवेक्षमाणो हस्तपादान् प्रक्षाल्य यतेनैव मार्गेण यथैतद्वमति तदेतदुक्तम् । ‘सिंहे म इत्यपा पूर्णे’ इत्यन्नापरे याजिकाः प्रयोगज्ञामन्यमाना दार्विहोमिकीं परिचेष्टां कुर्वते । अनाम्नातया च पक्षहोमवत्, ते च स्तिष्ठकृदुपहोमाः इति वदन्तः । तत्तु-युक्तायुक्तनया विचारणीयप् ॥ ७ ॥

वृद्धत्वे यौवने वाल्ये यः कृतः पापसञ्चयः ।
पूर्वजन्मसु वा ज्ञानात्तरमादपि विमुच्यते ॥८॥

फलविभिः फलार्थवादोऽयम् ॥ ८ ॥

भोजयित्वा द्विजानन्ते पायसेन सुसर्पिषा ।

गोभूमितिलहेमानि भुक्तवद्वयः प्रदाय च ॥ ९ ॥

विप्रो भवति पूतात्मा निर्दिग्धवृजिनेन्वनः ।

कान्यानां कर्मणां योग्यः तथाऽऽधानादिकर्मणाम् ॥

अन्ते सप्ताहस्य तत्सप्तसप्तम एवाहन्यपराह्निकप्रयोगान्तरं भोजनादि
गम्यते । द्विनास्त्यूवराः । गवादीनां समुच्चयः । स च भुक्त-
वद्वयः प्रत्येकं भवति । विप्रग्रहणं द्विनातिप्रदर्शनार्थम् । द्विनिनं
पापम् । तदेवेन्वनम् । तविर्दिग्धं तेनेति विग्रहः । योग्यः अधि-
कारी । अन्यथाऽनविकारीति गम्यते । एषा तावदणहोमक्रिया
ह्यात्मन एव प्रयोक्तव्या नान्यस्य ॥ ९-१० ॥

इति चतुर्थं सप्तमोऽन्यायः

—॥६४॥—

तत्र दोषमाह—

अतिलोभात्प्रमादाद्वा यः करोति क्रियामिमाम् ।

अन्यस्य सौऽहसा॒ऽविष्टो गरगीरिव सीदति ॥ १ ॥

आचार्यस्य पितुर्मातुरात्मनश्च क्रियामिमाम् ।

कुर्वन्भात्यर्कवद्विप्रस्ता कार्येषामतः क्रिया ॥ २ ॥

यस्मादेषां कुर्वन्नादित्यवद्भाति तस्मादेतेषाम् । मातुः पृथग्ग्रहणात् पितरि मृते पितृमातृरेनोनिवृत्यर्थमेपा पुत्रेण कर्तव्येति गम्यते । आत्मग्रहणं दृष्टार्थम् । पितृग्रहणं पुनः पुत्रस्यापि प्रदर्शनार्थम् ॥ १-२ ॥

तदाह—

क एतेन सहस्राक्षं पवित्रेणाकरोच्छुचिम् ।

अग्निं वायुं रविं सोमं यमार्दीश्च सुरेश्वरान् ॥

कः प्रजापतिस्तस्य पुत्राः सहस्राक्षामचादयः । पवित्रेण गणहोमेन ॥ ३ ॥

उक्तः कल्पर्थतया गणहोमः । अषुना स एव पुरुपर्पत्योच्यते—

यत्किञ्चित्पुण्यनामेह त्रिपु लोकेषु विश्रुतम् ।

विप्रादि तत्कृतं केन पवित्रक्रिययाऽनया ॥ ४ ॥

प्राजापत्यमिदं गुह्यं पापञ्च प्रथमोद्भवम् ।

समुत्पन्नान्यतः पश्चात्पवित्राणि सहस्रशः ॥ ५ ॥

इदमष्टगणहोमकर्म प्रजापतेस्तकाशांत् प्रथमोद्भूतम् । अन्यानि तु यन्त्राण्यतः पश्चादुत्पन्नानि ॥ ४-५ ॥

अथास्येव कालविकल्पाः—

योऽव्दायनर्तुपक्षाहान् जुहोत्यष्टौ गणानिमान् ।

पुनाति चात्मनो वंदयान् दशं पूर्वान् दशापरान् ॥

कर्तुस्तु कालाभिनियमात् फलविशेष कल्प्यते । अब्दसप्तत्सर ।
 अयनं तदर्ध आदित्यस्य दक्षिणोत्तरायणगमनेन । क्रतु अब्द-
 पद्मागो वसन्तादि । तदर्ध मास । तदर्ध पक्ष शुक्ल रुष्णो
 वा । अहस्तु प्रसिद्धम् । एतद०दादिभिरेव सम्बन्धित इति केचित् ।
 कल्पान्तरमित्यपरे ॥ ६ ॥

अथ—

एतानष्टौ गणान् होतुं न शक्नोति यदि द्विजः ।
 एकोपि तेन होतव्यो रजस्तेनास्य नश्यति ॥

तत्राप्यशक्तौ—

सूनदो यस्य शिष्या वा जुहृत्यष्टौ गणानिमान् ।
 अध्यापनपरिक्रीतैरहस्तस्तोपि मुच्यते ॥ ८ ॥

अध्यापनपरिक्रीतै तेनैवाध्ययनादिना ॥ ८ ॥

तदसम्भवेऽप्याह—

धनेनापि परिक्रीतैरात्मपापजिधांसया ।
 हावनीया द्विशक्तेन नावसाद्यशरीरधृक् ॥

हावनीया होम कारयितव्या । अन्येनापि कारयितव्यत्वे
 नावसाद्यो न क्लेशनीय । धने विद्यमाने किमित्यात्मनश्शरीर-
 शोपण हविष्यादिभि क्रियेतेत्यभिप्राय । एव च मौनव्रतान्यपि
 कर्तुरेव । न कारयितु । नावसाद्य इति वचनात् । ‘गर-
 मीरिव सीदृति’ इति दोषोपि कर्तुरेव न कारयितु ॥ ९ ॥

उपरागे वर्तमाने आद्दे यत्किञ्चित्—

धनस्य क्रियते त्यागः कर्मणां सुकृतामपि ।

पुंसोऽनृणस्य पापस्य विमोक्षः क्रियते क्वचित्॥

अनृणस्यापि पुंसो यद्धर्मतेस्त्याग उच्यते कनित्कियते ।
किमर्घमुक्तम्^१ पुण्यानामपि कर्मणा सिद्धये । गणहोमार्थं पुन
धनत्यागे क्रियमाणे पापस्यैव विमोक्षः क्रियते न धनस्येत्य-
भिप्राय ॥ १० ॥

सोऽय मर्शसाप्रपञ्च आरम्भते । द्विन वय रोचेत्, ततोऽ
नुष्ठीयेतोति—

मुक्तो यो विधिनैतेन सर्वपापार्णसागरात् ।

आत्मानं मन्यते शुद्धं समर्थं सर्वकर्मसु॥११॥

पापसमुद्राचोत्तीर्णमात्मान वर्मवश्य मन्यते ॥ ११ ॥

किञ्च—

ज्ञायते चामरैः द्युस्त्वैः पुण्यकर्मेति भूस्थितः ।

देववन्मोदते भूयस्त्वर्गलोकेऽपि पुण्यलक्ष्मा॥१२॥

द्युस्त्वैर्देवभूमिद्योऽपि पुण्यर्मेति ज्ञायते । तथा च श्रुति—
‘यथा दृशस्य सम्पुण्यस्य दूराहन्यो वाति’^२ इति ॥ १२ ॥

^१ यारिङ्गी ११.

तर्वपापार्णमुक्तात्मा क्रिया आरभते तु याः ।

अयत्नेनैव तस्सिद्धिं यान्ति शुद्धशारीरिण् ॥ १३ ॥

प्राजापत्यमिदं पुण्यमृषिभिस्समुदीरितम् ।

इदमध्यापयेन्नित्यं धारयेच्छृणुतेऽपि वा ॥ १४ ॥

मुच्यते तर्वपापेभ्यो ब्रह्मलोके महीयते ।

इदमेतद्वर्णं होमं धारयेदथ वा जपेत् ॥ १५ ॥

शृणोतु वा विधिं स्मृत्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोके महीयते ॥ १६ ॥

इदमिति धर्मशास्त्रमुच्यते । गणहोममन्त्रमेव वेदर्थ । अत्राव्यापन-
धारणश्रवणाना पूर्वपूर्वं गरीय ॥ १३-१६ ॥

अथ मन्त्रपूरकश्रावणाभाव—

यान् सिपाधयिषुर्मन्त्रान् द्वादशाहानि तान्
जपेत् ।

घृतेन पयसा दधा प्रादय निश्योदतं सकृत् ॥

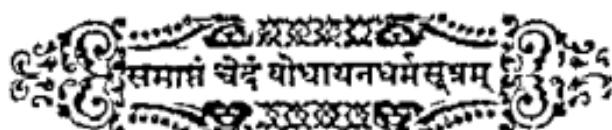
द्वादशाहानि सकृत्सकृत्प्रादय जपेदिति सम्बन्ध । स च “मुख
व्यादाय स्वविति” इतिवत् द्रष्टव्य । सिपाधयिषुः साधयेतुमिच्छन्
घृतेनेति घृतान्नेत्यभिप्राय ॥ १७ ॥

ऋग्यनुसामवेदानामपि—

दशावर्त तथा होमः सर्पिषा सवनत्रयम् ।
पूर्वसेवा भवेदेपा मन्त्राणां कर्मसाधने ॥
मन्त्राणां कर्मसाधन इति ॥ १८ ॥

वेदसम्बन्धमन्त्रसम्बन्धन्याश्र 'पठा वेश्वानर्य.' इतस्या न सम्बन्धः । सा च वेदिकानामेव मन्त्राणामेपा पूर्वसेवा पुरश्चरणं, नेतरदिति ज्ञापनार्थप् । मन्त्राणां कर्मसाधन इति । मन्त्रैरिष्टानिष्टप्रसिद्धिरहस्याद्वित्यर्थः । तथा च शौनक—'पुरश्चरणमादौ मन्त्राणा सिद्धिकारणम्' इति ॥ १८ ॥

इति श्रीवोधायनीये धर्मविवरणे गोविन्दस्वामिष्ठते
चतुर्थप्रभेऽष्टमोऽध्यायः; चतुर्थप्रश्नस्समाप्तः

वोधायनधर्मसूत्रस्थपदसूची.

—४५—

अ

- अंशः II, 1, 51.
- अंशभाक् II, 3, 5.
- अंशान् II, 2, 37.
- अंसम् I, 7, 13.
- अंहसः IV, 6, 5 8, 8.
- अंहमा IV, 8, 1
- अंहोमुचौ IV, 7, 5
- अकर्योत् IV, 8, 3 इत्यादि
- अकर्मिण् II, 4, 40.
- अकल्पयन् I, 5, 56, 63.
- अकामा II, 2, 63.
- अकार्याणि III, 9, 10.
- अकुत्सयन् II, 7, 6.
- अकुर्वताम् I, 2, 30.
- अकुर्वन् I, 5, 15 II, 3, 21
- अकुलताम् I, 5, 6 84.
- अट्टत्वा I, 2, 57.
- अक्रमीत् IV, 4, 3.
- अक्षिष्ठानि I, 6, 5.
- अक्षसयोनि IV, 1, 18
- अक्षर्य II, 6, 8.
- अक्षरं I, 4, 8.
- अक्षरेण II, 7, 13
- अक्षारलवण्यं III, 1, 19.

- अक्षारलवण्याशिनः I, 5, 110.
- अक्षितं II, 8, 12.
- अगच्छन् III, 9, 19.
- अगदी II, 1, 27.
- अगस्या IV, 6, 6.
- अगस्या II, 2, 64.
- अगस्यागमने II, 1, 44.
- अगस्याना II, 2, 65
- अगात् I, 4, 7 II, 5, 13
- अग्रय. I, 7, 11 II, 10, 47
- अग्रये II, 5, 9, 8, 7 III 8,
9, 8, 29 9, 5.
- अग्नि I, 2, 57 5, 83, 6, 49
II, 1, 33 34 3, 29 5,
20 6, 17 7, 6 8, 7
III, 4, 3 6 7, 11, 8, 8
9, 4 IV, 2, 10 11,
8, 3.
- अग्निः I, 2, 50 58 4, 11
5, 46 II, 1, 34 38 2,
58 75 5, 16 8, 12
III, 1, 6 8, 5 IV, 1,
26 2, 11
- अग्निकार्येषु I, 4, 21.
- अग्निना I, 5, 125.
- अग्निनेत्राः III, 6, 13.

अग्निमुखात् II, 8, 7 III, 4,
 3 7, 11 8, 8.
 अग्निवर्ण I, 4, 4.
 अग्निपृष्ठा II, 1, 1 III, 10, 9.
 अग्निहोत्र II, 2, 76 10, 22
 III, 3, 5 6 7, 7, 15
 अग्निहोत्रद्रव्याणि II, 10, 24.
 अग्निहोत्रमन्त्रान् II, 10, 61
 अग्निहोत्रिभ्य. IV, 5, 27.
 अग्निहोत्रे I, 6, 30 II, 10,
 20 III, 3, 20
 अग्नीन् I, 2, 6 II, 10, 21
 10, 26 III, 1, 10
 अग्नीनां III, 1, 14
 अग्ने II, 6, 35 10 '6 III,
 7, 11 8, 19
 अग्नौ I, 2, 57 7, 13 8, 7
 13 III, 1, 2 7, 13
 अग्नशगारे II, 3, 55 10, 13
 अग्नयाधाने I, 6, 10
 अग्नयाधेय II, 2, 76
 अग्नयाधेयप्रभृति II, 2, 76
 अग्नयाधेयात् II, 2, 75
 अग्नयाधेये III, 7, 14
 अग्नयत्पात् I, 11, 22.
 अग्ने II, 3, 15 10, 45
 अग्ननिपादा. I, 8, 7
 अग्नात्म्यभोजी II, 6, 17
 अग्ने II, 7, 19
 अग्नेण I, 7, 21.

अघमर्षणं III, 5, 2 10, 11
 IV, 2, 7 15 3, 7
 4, 2
 अघमर्षणस्य III, 5, 1.
 अघमर्षणेन II, 5, 12 10, 32
 III, 4, 7.
 अङ्गयित्वा I, 10, 18
 अङ्ग I, 1, 29.
 अङ्ग I, 7, 5
 अङ्गवित् I, 1, 8
 अङ्गहीन् II, 1, 49
 अङ्गार I, 5, 110
 अङ्गारकम् II, 5, 23
 अङ्गिर. III, 7, 11
 आङ्गिरस्यते II, 8, 7
 अङ्गुलिमि. I, 5, 14
 अङ्गुलिभ्यां III, 2, 12
 अङ्गुलिमूले I, 5, 13
 अङ्गुलीभि. II, 3, 21
 अङ्गुल्यम् I, 5, 13
 अङ्गुल्यद्वृष्टयो I, 5, 13
 अङ्गुष्ठ II, 7, 10
 अङ्गुष्ठमात्रः II, 7, 10
 अङ्गुष्ठमूल I, 5, 12
 अङ्गुष्ठाग्रच्च I, 5, 13
 अङ्गुष्ठाग्रणीयेन III, 10, 3
 अचात्वाल I, 7, 16
 अज II, 3, 54

अज्ञ एकपात् II, 5, 19
 अजनिष्टा I, 10, 32
 अज्ञास्त्रणि II, 2, 76
 अज्ञातान् I, 10, 34
 अज्ञानत् I, 1, 12
 अज्ञायिभ्य. I, 5, 150
 अज्ञिन I, 3, 6
 अज्ञिनानि I, , 15
 अज्ञीति II, 6 13
 अज्ञात IV, 5, 7
 अज्ञानकृतेभ्य III, 5, 5
 अज्ञानात् II, 2, 67
 अज्ञानानि II, 6, 13
 अज्ञन I, 2, 25
 अज्ञालि II, 10, 29 33
 अज्ञालिना II, 5, 4
 अज्ञालौ II, 1, 14
 अणव I, 5, 86
 अत् I, 5 1
 आति IV, 2, 17
 अतिकृच्छ् II, 1, 7
 अतिकृच्छ् II, 1, 66
 IV, 5, 8
 अतिक्रमे II 4, 16
 अतिथि III 3, 6 7
 तिथिभ्य III, 3, 5
 अतिथीन् II 7, 19 III, 3,
 20
 अतिपावन IV, 5, 9 20
 29

अतिरिच्यते IV, 5, 32
 अतिलोभात् IV, 8, 1
 अतिष्ठत् I, 5, 79
 अतिसबत्सर II, 6, 17
 अतीतग्यवहारान् II, 2, 38
 अतीयात् I, 2, 57. II, 3, 34
 अतुदन् III, 2, 2
 अतुदशारया II, 2, 74
 अतुल II, 2, 57.
 अतैजसानां I, 5, 43.
 अति II, , 18
 अस्यन्तश. I, 2, 33
 अतुग्र II, 2, 70
 अत् I, 1, 27 इत्यादि
 अत्रिचर्ये I, 5, 93
 अथ I, 1, 8 इत्यादि
 अथर्वा IV, 5, 1
 अथर्वभ्य III, 9, 5
 अथर्ववेद II, 5, 27. IV, 3, 4
 अथर्वशिर III, 10, 11
 अथर्वाङ्गिरसम् II, 5, 27
 अथो I, 2, 57 इत्यादि
 अदत्या II, 3, 18 7, 20
 अदधात् I, 10, 2
 अदर्शनात् I 1, 25
 अदस्युप्रवेद्य II, 3, 51
 अदात् II 1, 38
 अदाया II, 2 47
 अदायादा II, 8 13
 अदीति II, 5, 16

- अदीव्यन् III, 7, 11 11
 अदूस्या I 5 50
 अदृष्टं I, 5, 56
 अदृत्यात् II 6 11 31
 अदाप I, 2, 3,
 अद्रि. I, 5, 2 18 21 22
 23 56 69 6, 11 30 31
 42 II, 5, 12 6, 27 7, 5
 18 10, 38 50 III, 1,
 23 9, 4
 अद्वितोत्पातेषु I, 11, 38
 अद्वय II 5, 9
 अज्ञि II, 5, 18
 अद्रोहि II, 6, 20
 अध I, 5, 8 75 II, 1, 69 2, 60
 अधर्म III, 6, 8
 अधिशशयन III, 10, 14
 अध्रस्तात् I, 2, 29 11, 31
 अधाय II, 6, 17
 अधिक I, 10, 22
 अधिष्ठत्यात् I, 11, 15
 अधिष्ठल्य I, 5 90
 अधिगच्छनि IV, 1, 19
 अधिगच्छान II, 9, 9
 अधिगत I, 1, 6
 अधिजायने IV 1 26
 अधितिष्ठेत् II, 4, 37 6, 17
 अधिरूप I 6, 14
 आधरोहति II, 4 6
 अधिधितस्य I, 5, 60
 अधिष्ठान II, 5, 29
 अधीते I, 9, 57 II, 6, 8 10
 III, 8, 40
 अधीत्य III, 9, 12 13 14
 अधीर्योत I, 11, 34 3, III,
 5 2 4, 5 7, 9 10 15
 अधेनु II, 3, 9
 अधेनु II, 3, 89
 अधोर्योत I, 5, 8
 अध्ययन I, 10, 2 4 II, 3, 19
 अध्ययनं I, 2, 42 43 10, 3
 अध्यापक I, 10, 12
 अध्यापन I, 10, 2 II, 2, 10
 III, 1, 16
 अध्यापन II, 1, 17
 अध्यापनपाठ्यीते IV, 6, 6
 अध्यापनात् II, 1, 62
 अध्यापयति I, 11, 31
 अध्यापयेत् IV, 8, 11
 अध्येतव्य. II, 6, 9
 अध्यर I, 6, 1 3
 अध्यसयोग II, 3, 19
 अध्यान I, 4, 22 3, 31.
 अनग्नि II, 10, 63
 अनहृष्ट II, 8, 17
 अनहृन् II, 7, 23.
 अनातिसृष्टां II, 2 24
 अनर्तीता II, 4, 15
 अनर्थीयान I, 1, 11
 अनर्थायः I, 11, 22 24 3- 30.

अनध्याये III, 9, 10.
 अनन्तर II, 7, 19
 अनन्तरापुत्र II, 2, 12.
 अनन्तरापुत्रयोः II, 2, 12
 अनपत्न्यानां II, 10, 3
 अनभिभाषमाण II, 2, 43.
 अनभिविक्त II, 4, 2
 अनभिसन्धिपूर्वी I, 5, 118
 IV, 2, 10
 अनया IV, 8, 4
 अनलससमूद्र II, 3, 31.
 अनश्वतां II, 7 23
 अनश्वत्पारायणविधि III, 9, 1.
 अनश्वत्सहितासहस्र III, 9, 15.
 अनश्वन् II, 7, 24 IV, 5, 29
 अनस्तमिते II, 4, 13
 अनहङ्कार I, 2, 21
 अनागतां II, 4, 10
 अनास्यय. I, 2, 18
 अनादृत I, 2, 50
 अनादेशो III, 10, 17
 अनाद्य IV, 1, 7 2, 13 14.
 अनायसानि II, 10, 24
 अनाशक III, 10, 14.
 अनाद्यान्नस्य II, 3, 8. III,
 10, 3
 अनाहिताश्चे II, 1, 47.
 अनिकेत II, 10, 63.
 अनिन्दित I, 1, 9.
 अनिरुद्धालु II, 3, 4

अनिर्दिशाहसान्धिनीक्षीर I, 5,
 135
 अनिलाशन IV, 5, 22.
 अनु I, 1, 2. II, 5, 1
 अनुक्रमचरणात् III, 1, 3
 अनुख्याता II, 8, 12.
 अनुगच्छेत् I, 2, 39
 अनुचिन्तयन् I, 5, 86
 अनुज्ञात III, 2, 2.
 अनुज्ञात I, 2 30 II, 8, 7
 अनुतिष्ठेत् I, 2, 39.
 अनुरीढी II, 3, 3 5, 30
 अनुचूतामि II, 10, 38
 अनुधायेत् I, 2, 39
 अनुपगोषेन II, 3, 16
 अनुपहत्य I, 10, 15
 अनुपेतेन I, 1, 19
 अनुप्रदान II, 6, 36
 अनुप्रयोग. III, 1, 14.
 अनुमतये III, 9, 5
 अनुमता II, 2, 62
 अनुमते II, 2, 17
 अनुमत्या II, 2, 8
 अनुमन्त्रण III, 2, 6
 अनुरूपान् I, 10, 20
 अनुरोद्धव्य. I, 5, 112
 अनुलोम I, 9, 9
 अनुष्ठर्तमान II, 4, 24
 अनुयाकेन I, 6, 46 II, 5, 12.
 III, 6, 13

अनुवाके III, 7, 11 8, 16
 अनुब्यरख्यास्याम III, 1, 4
 अनुधज्या I, 2, 4
 अनुद्रवतयेत् II, 10, 9
 अनुष्टेया II, 2, 72
 अनुस्पर्ज् II 1, 16
 अनूचान I, 11, 31
 अनूचानस्य I, 11, 31
 अनूचानान् II, 8, 6
 अनूचानाय II 1, 57
 अनूचाने I, 2, 37
 अनूच्यते II, 10, 57
 अनूत्कर्षेशात् I, 7, 19
 अनृण II, 9, 5
 अनश्चर्ण्य IV, 8 10
 अन्तात् III, 7, 8 IV, 5 4
 अनृते I, 10, 35
 अनृतो IV, 1, 21
 अनेन II, 1, 15 16
 अनेना I, 10, 30
 अत् I, 5, 3 II, 10, 66
 IV, 1, 26
 अन्तफ् II, 7, 9.
 अन्तत् I, 5, 18 21
 अन्तर् I, 1, 26
 अन्तरतमो I, 7, 10
 अन्तरा I, 10, 32 II, 6, 13
 7, 1 26 III, 9, 5 6
 अन्तरागरेषु III, 4, 3
 अन्तरिष्ठ II, 5, 26 III, 2 6

अन्तरिक्षसम II, 8, 12
 अन्तरिक्षाय III, 8, 10
 अन्तरेण I, 2, 56 7, 15 II,
 1, 14 2 26 3, 34 35
 अन्तर्जलगत II, 5, 12 10,
 32 III, 4, 7
 अन्तर्जले IV, 4, 2 3 4 5
 6 7 8
 अन्तर्धीय II, 10, 20.
 अन्तर्धीयते III, 9, 17
 अन्तर्मुख II, 10, 57
 अन्तर्मुखे I, 5, 20
 अन्तर्वंशी II, 7, 19
 अन्तर्वंशी I 2 3
 अन्तर्घादि I, 11, 5 II, 10, 27
 अन्तददौर्चं III, 1, 23
 अन्ते I, 10, 26 II, 2, 22.
 IV, 7, 9.
 अन्तेयासी I, 5 99
 अन्ध II, 2, 39
 अथ I, 5, 63 II, 9 8 21
 26 61 62 6, 5 7, 4
 6 16 8, 8 14 III, 2,
 13 6, 10 9, 3 10, 3
 15
 अन्तर्गतो II 3, 18
 अन्तर्द IV 5, 32
 अन्तर्मय III, 8 16
 अन्तर्स्य I, 5, 60 II 8, 8
 अन्ते II, 5, 61

अन्नेन I, 5, 23 II, 3, 11
 62 7, 3 4 9 11 IV,
 5, 28
 अन्य I, 4, 7 II, 2, 15 27
 3, 49
 अन्य IV, 2, 6
 अन्यत् I, 2, 32 इत्यादि
 अन्यतमत् II, 1, 41 III,
 10, 11.
 अन्यतमस्य IV, 5, 29
 अन्यतमेन I, 5, 26 42 II,
 10, 58 III, 3, 6
 अन्यतरत् III, 8, 34
 अन्यतरेण II, 2, 20 23
 अन्यत्र I, 2, 23 5, 130 138.
 6, 29 10, 11 24 11, 24
 II, 1, 24 III, 7, 4
 अन्यथा I, 10, 36. IV, 6, 2
 अन्यस्मे I, 2, 30 IV, 1; 17
 अन्यस्य IV, 8, 1
 अन्यां I, 2, 57
 अन्यान् II, 9, 9
 अन्याभ्यु I, 2, 57
 अन्ये III, 1, 17
 अन्येषां I, 10, 15
 अन्येषु I, 5, 97 11, 38
 अन्यै II, 4, 2.
 अन्याहार्यपचन II, 10, 18
 अन्याहार्यपचन. II, 10, 46
 अन्यिच्छेत् II, 10, 64

अन्यियात् II, 1, 16
 अप II, 6, 8
 अप. I, 5, 15 71 118 7,
 5 II, 1, 21 26 35 41
 63 8, 1 3 23 4, 2 3
 5, 4 6 30 7, 3 9 8, 7.
 10, 13 23 32 51 III,
 8, 15 9, 3 IV, 2, 15
 5, 28
 अपकर्पति II, 2, 57
 अपकृष्य III, 4, 7.
 अपगच्छतात् II, 5 6
 अपगुरेत II, 1, 7
 अपगूर्य II, 1, 7
 अपचमानका III, 3, 2 9
 अपस्य I, 5, 53
 अपल्याये II, 2, 20 33 26
 अपाश्र I, 11, 3
 अपात्रा II, 1, 44
 अपर I, 4 11 IV, 6, 3.
 अपरपक्षस्य III, 8, 22
 अपरा III, 9, 12 13 14
 अपरा III, 8, 10
 अपरान् I, 11, 18 IV,
 8, 6
 अपराह्ने III, 5, 3
 अपरिग्रह II, 6, 18
 अपरिपूताभि II, 10, 35
 अपरिमित II, 7, 22 10, 53
 III, 5, 3

अपरिमितवृत्त्य II, 5, 12 10 36	अपेय IV, 1, 7 2, 13 14
अपरिस्त्रामि II, 10, 39	अपेय I, 5, 135 137
अपरे I, 5, 107	अपेयपद वाने I, 5, 138
अपरेण I, 7, 23 III, 4, 6	अप्रक्षालित I, 6, 14 .
अपर्युपित III, 1, 19	अप्रश्नाक्षय II, 5, 2
अपर्यूलित I, 6 15	अप्रज्ञव्य II, 6, 34
अपर्णा I, 7 2	अप्रजननत्वात् II, 6, 99
अपविद्ध II, 2, 31	अप्रजा I, 11, ,1
अपावेद्ध II 2, 23	अप्रजा II, 2, 59
अपविद्धय II, 6, 28	अप्रतिखायां III, 9, 7
अपृत्ते II, 10, 42	अप्रतिगृहत II, 2, 80
अपसव्यानि I, 5, 110	अप्रतिप्राह्यस्य II, 3. 8 III,
अपरशानानि II, 3, 37	10, 3
अपरपर्शन II, 5 8	अप्रतिहतगुरुचाक्षय I, 2, 23
अपत्त्य II, 3 21	अप्रतिहतापकाशेषु III, 2 9
अपत्तिं I, 8, 13 II 1, 41 12	11 12
अपा I, 4 2) II, 5, 6 8	अप्रत्तासु I, 5, 94
18 10, 29 IV, 7, 7	अप्रदादाय II, 7, 3
अपातकानि IV, 6, 8	अप्रपञ्च I, 7, 20
अपान III, 8 16	अप्रमत्तस्य IV, 4, 15
अपान II, 10, 46	अप्रमत्ता II, 2, 36
अपानाय III, 8, 10	अप्रमाद III, 3, 16
अपि I, 1, 8 इत्यादि	अप्रमादाय II, 8, 12
अपिधान II, 8, 12	अप्रमार्थी I, 5, 88
अपिशेत III, 1, 19	अप्रयत II, 1, 50
अपुत्रा II, 2, 62	अप्रयत I, 2, 2) 31 II, 4, 2
अपुष्याय IV, 4, 9	अप्रयता य I, , 9
अपुर्नभेद II, 10, 9	अप्रशस्त II 8, 54
अपृत् III, 7, 1 IV, 2 12	अप्राप्यव्यवहाराणां II, , 7
अपृप II, 7, 7	अप्राशन् III, , 17

अप्रियवादिनी II, 2, 59
 अप्रोक्षित I, 7, 20
 अप्सु I, 2 40 4, 2 7 II,
 1, 32 5, 7 8
 अप्सुमते II ३ ९
 अवद् I, 7 31 III, 8, 21
 अघदान् II, 3, 7
 अग्न् IV, 8, 6
 अन्द् II, 1, 61.
 अन्दस्य IV, 5, 26
 अन्विन्दु I 5, 59
 अन्मक्ष II, 1 67 III, 9, 17
 अन्वर्चीत् I, 2, 52 11, 20 IV,
 1, 14 2, 16
 अग्राहणस्य I, 10 16 II 2
 54
 अग्राहणात् I 2, 42
 अग्नुयन् II 2 34
 अनुज्ञाभि II 4, 2 10 32
 III 2 5 IV, 2, 13
 अभस्य IV 1, 7
 अभस्या I 5 127
 अभय II 10 29 30
 अभिक्षिता I, 2 57
 अभिघाटयेत् II 8 13
 अभिधार्य II, 8 8
 अभिचरणीयपु I 6 9 7 6
 अभिचार II 1 47
 अभिजयते II 4 24
 अभिजित III, 8, 31

अभिदुग्ध II, 1, 33 IV, 2,
 10
 अभिपद्य II 6 34
 अभिपरिदरेत् I, 7, 7
 अभिपर्यावर्तेत I, 7 13
 अभिपर्यावर्तेत् 1 7, 12
 अभिप्रतिपद्यत II 5 3
 अभिमन्त्रयेत् III, 6 3
 अभिमन्त्रयेत् II, 1, 34 IV,
 2, 11
 अभिभाषेत् III, 8 20 IV, 5,
 4
 अभिभाषण I 2 46
 अभिमृशात् II 7 9 8, 11
 अभिमृशोत् II, 3, 23
 अभिवदति I 6 3 II, 6, 13
 अभिवर्णणात् I 6, 19.
 अभिवादन I, 2 33
 अभिवादयेत् I, 2 32
 अभिशसितु II, 1 61
 अभिशस्त I, 5 121
 अभिशस्यमान III, 10 9
 अभिपिक् II, 4 2
 अभिपित्तपाणिपाद I 4, 14
 अभिसन्धिष्ठूर्वं I, 5 119 IV,
 2 13
 अभूत् II, 1 38
 अभोजन IV, 5 15
 अभोज्य II 5 11
 अभोज्य IV, 1, 7

अभोज्यमोजने IV, 6, 7	अमन्वत III, 8, 9.
अभोज्यात् I, 5, 55	अमरे IV, 8, 12
अभोज्यानां IV, 2, 5	अमात्यपत्नी. II, 5, 29
अभोज्याक्षस्य IV, 2, 5	अमात्यान् II, 5, 29
अभ्यञ्जनात् II, 1, 52	अमावास्या I, 11 22
अभ्यञ्जनवर्जी I, 2, 25	अमावास्या IV, 5, 26
अभ्यनूच्यते II, 6, 32	अमावास्यायां II, 1, 33 III,
7, 6 8, 24 IV, 2, 10
अभ्यन्तराणि I, 7, 8.	अमावास्याया III, 8, 23
अभ्यस्त IV, 5, 16	अमुत्र II, 8, 12
अभ्यसेत् IV, 1, 24	अमुष्मिन् II, 8, 13
अभ्यस्य IV, 2, 9	अमृण्मयानि II, 10, 24
अभ्यस्येत् IV, 5, 20	अमृत I, 10, 32 II, 3, 15 5,
30 7, 3 11 9, 6 III, 6,
5
अभ्यागतान् II, 3 11	अमृतत्वं II, 6 45
अभ्यादध्यात् I 7, 20	अमृतत्वाय II, 7, 12
अभ्यावर्तिन् III, 7, 11	अमृतापिधाने II, 7, 9
अभ्यावर्तिनी. III, 7, 11	अमृतोपस्तरण II, 7, 3
अभ्युक्षण I, 5, 60 6, 22 46	अमेघ I 5, 57 76 7, 31
II, 5, 6 III, 8 21
अभ्युक्ष्य II, 7, 5 III, 3, 4	अमेघप्राशाने II, 1, 63
अभ्युच्छन्दयन् II, 2, 74 III,
2, 2	अमेघाभ्याधाने I, 6, 49
अभ्युपगम्य II 2 15	अमेघन I, 5, 57
अभ्युपत्य III, 3 16	अमेघेषु I, 5, 51
अभ्युपेयात् III, 8 4 IV, 9 25	अम्बृष्ट I, 8, 7 9, 2
अभ्युपेयु II, 1, 41	अम्बृष्टा त् I, 8, 9
अमतिपूर्यके II, 1, 6	अम्बृष्टायां I, 9, 12
अमत्या II, 1, 6 18 20 29	अम्बृष्टोप्रमंयोर्गे I, 9, 9.
अमधाणां I, 5 28	अमुभद्र IV, 5, 9
अमध्रे I, 5, 21	
अमन्त्रा I, 5, 94	
अमन्त्राणा I, 1, 10	

अमौर I 5 27
 अयोहन I 5 82
 अयहोपचीती I 5 15
 अयत्नेन IV 8 13
 अयनितवल्लभा I 11 14
 अयन IV 8 6
 अयन I 6 30
 अय II 1 34
 अयसा I 10 18
 अयाचित II 1 64 65 10
 52 IV 5 6
 अयाज्य II 3 8 III 10 3
 अयाज्यस्य III 6 9
 अयाशिक I 5 68
 अयुज II 8 6
 अयोनिजा I 5 108
 अयोनौ III 7 2 4 IV 1
 21 2 13
 भरजनीदृष्ट II 1 56
 अरणी II 10 25
 अरण्य II 6 19
 अरण्यनिकेतन II 1 3
 अरण्यवासिन II 7 2 10 53
 अरण्यान् I 2 20
 अरण्यो III 6 5
 अराति IV 2 17
 अटिए I 5 88
 अरेपा III 7 5
 अर्कवत् IV 8 2
 अच्या II 3 56

अर्ध I 6 50
 अर्थ I 5 97
 अर्धसम्भापा I 2 24
 अर्थिने I 11 2
 अर्थे III 1 14
 अर्थे IV 5 13
 अर्धमास IV 1 8
 अर्धमासान् II 1 48 IV 1
 10
 अर्धमासि I 5 76
 अर्धचंदा II 10 14 IV 4 6
 अर्धशत I 4 9
 अर्धमा II 5 17
 अर्द्वाङ् II 6 34
 अर्द्वाचीन II 1 59 III 7 9
 अदर्य I 5 132
 अहति II 1 20, 2 46 IV
 1 18
 अलस्मी III 6 6
 अलङ्कार II 2 44
 अलङ्कृत्य I 11 3 II 8 ~
 अलधोपजास II 1 3
 अग्रव I 6 41
 अलाभे I 6 10
 अग्रोदुपा I 1 5
 अटपथनानि I 5 84
 अल्पायस IV 1 2 2 2
 अयक्षण II 1 33 IV 2
 10
 अरकीणिग्रत I 2 57

अवकीर्णि II, 1, 29. 7, 24
 IV, 2, 10.
 अवकीर्य II, 1, 57. 7, 5
 अवकूलने I, 6, 33
 अवगाहने II, 3, 1. 4, 3
 अवगाहेत I, 5, 124.
 अवतक्षण I, 6, 27.
 अधतिष्ठुते III, 1, 13.
 अवतीर्य I, 5, 110.
 अवदध्यात् I, 5, 5.
 अवदानैः II, 1, 92
 अवदाय I, 2, 53 54
 अवदेत् II, 7, 7
 अवद्योत्य I, 5, 60
 अवधाय I, 5, 5 6, 48
 अवध्यः I, 10, 17.
 अवन्तु III, 6, 15
 अवभृथ् II, 6, 8
 अवमेहेत् I, 5, 68
 अवयजन IV, 3, 6
 अवरान् II, 9, 9
 अवरान्नयज्ञेषु IV, 1, 7
 अवहेखनं I, 6, 26
 अवशिष्ट I, 5, 20
 अवशोषणं I, 6, 24 43
 अवसक्त I, 5, 7. 8
 अवसाद्यः IV, 8, 9.
 अवसिच्य II, 1, 57.
 अवसदिति III, 3, 22
 अवस्तरण I, 5, 58

अवस्थां I, 5, 47
 अवस्थाय III, 7, 11.
 अवाचीनं I, 5, 76 11, 31
 अवाप्नोति II, 4, 17 9, 10
 III, 5, 8 9, 12 13 14
 IV, 5, 1. 6, 10
 अवाप्यते II, 1, 63
 अवाप्स्यति II, 3, 53
 अवारितस्थानेषु III, 2, 9
 11 12.
 अवार्तायां III, 2, 7
 अविकृत् I, 8, 14
 अविकृत II, 1, 55
 अविल्यातानि IV, 3, 1. 4, 1
 अविश्वात् I, 5, 46
 अविश्वाता II, 2, 25
 अविद्यमाने IV, 1, 16
 अविद्युत् IV, 3, 6
 अविभक्तदाय I, 5, 95
 अविमुञ्जन् II, 7, 3
 अविवाहेत् I, 5, 82
 अविशुद्धधर्माचरिते IV, 2, 14.
 अविशेषात् II, 2, 3
 अयेष्वेत् I, 7, 30 II, 3, 47
 48 III, 8, 20
 अवेश्य IV, 7, 7
 अव्याप्ता I, 5, 57
 अन्तद्वानि II, 10, 60
 अव्रतानां I, 1, 10
 अवस्थं III, 4, 1 6, 9

अद्वातः I, 5, ४५ II, 2, ६९	अद्वा II, 1, ५६
अद्वाकेन IV, ८, ९	अद्वां II, 6, ३५
अद्वानाय I, 2, ५७	अथद्वानस्य I, ५, ६३.
अद्वानीय II, ३ ११	अथद्वानाय I, ५, ६२
अद्वरण् II, १०, ६३	अथद्वा I, ५, ६२
अद्वर्मा II, १०, ६३	अथद्वा I, ५ ६४
अद्वान्तं II, ५, ६	अध्व I, १०, २८ II, ३, ५४
अद्वासनात् II, १, १६	अध्व III, १० १५
अद्वित्या II, ३, ८	अध्वमेधावभृथ III, ४, ८
अद्विष्याय IV, ४, ९	अध्वमेधावभृथे II, १, ५ IV
२, १६
अशीतय IV, ५, २०	अध्वमेधेन II, १, ४ III, १०, ८
अद्वुचि II, १, ५०	अध्वानृते I, १०, ३५
अद्वुचि I, ४, १४	अध्वैः I, ५, ८४
अद्वुचिकराणि II, १, ४६	अध्यिनौ II, ५, १९ ९, २
अद्वुचिगुहोतपनानां ११, १, ५१	अष्टका I, ११, २२.
अद्वुचीनि I, ५, ५३.	अष्टकाहोमे II, ८, २०
अद्वुचे I, ५, ६३	अष्टमि IV, ३, ६
अद्वुथूपां III, ६, ७.	अष्टम II, १०, ५५
अद्वृत् III, ६, ३	अष्टसहस्रा IV, ५, ३१
अश्वन् II, ३, १८. IV, ५, २०.	अष्टमी I, ११, ४०
अश्वन्त् II, ७, २३.	अष्टमी III, ८, ९
अश्वन्ति I, ५, ६४	अष्टाचत्वारिंशत् I, २, १
अश्वाति III, १०, ३	अष्टौ १, ११, १ II, ७, २२ १०,
५३ ६० IV, ३, ६ ५, १९
८, ६ ७
अश्वीयात् १, ११, ३० II, १,
६४ ६६ ७, ६ २१ III, १,
२ ६, १४ ७, ०. IV, ५, ८
१८ ६, ५	असहृत्सं II, १०, ५२
अश्वते II, ९, ६ IV, ५, ३.	असयतात्मा I ५, ८०.
अद्वैनि I, १, १५	असंशयै IV, १, १३ १९.
अद्वमयानां I, ६, ४०	असपत्सरोपिताय IV, ४, ९.

असंस्कृतां II, 2, 24.
 असंस्कृतायां I, 6, 21.
 असंस्कृते II, 1, 23
 अमंहार्यां III, 3, 21.
 असकृतकिञ्चन III, 5, 2.
 असहचेयानि II, 6, 35.
 असत् I, 5, 87.
 असतां II, 5, 11.
 असत्तु I, 5, 97
 असपिण्डेयु I, 5, 113
 असमिन्धने I, 2, 57.
 असमूदं I, 5, 59.
 असाधयन III, 8, 37
 असाधूनां II, 5, 3.
 असि I, 11, 31
 असिते IV, 5, 17
 असुरः II, 6, 30.
 असुरा II, 8, 14.
 असुर् I, 5, 42.
 असूज्यन्त I, 10, 6
 असौ I, 2, 27 II, 1, 35
 अस्कन्दयन् II, 7, 6.
 अस्तमयात् II, 10, 18
 अस्तमिते I, 4, 10 II, 3, 21
 IV, 5, 18
 अस्ति II, 3, 53 10, 66
 III, 2, 8
 अस्तु I, 2, 52.
 अस्तैन्यं II, 10, 41. III,
 10, 14.

अस्ति II, 3, 37.
 अस्तिरत्वात् I, 2, 5.
 अस्थां I, 5, 39.
 अस्मत्तः II, 1, 49
 अस्मान् II, 5, 5.
 अस्मि II, 1, 33. 3, 18. IV,
 2, 10
 अस्मै I, 2, 51.
 अस्य I, 2, 7 इत्यादि
 अस्यूतनासिकाभ्यां II, 2, 74
 III, 2, 2.
 अस्यै I, 5, 121.
 अस्यपन् IV, 5, 5.
 अहं I, 2, 27. III, 7, 14
 8, 16.
 अहः II, 4, 11 III, 3, 21.
 9, 20. IV, 5, 7
 अहतं I, 6, 4. III, 8, 4
 अहतैः I, 6, 4.
 अहरहः II, 4, 24 5, 14 6,
 2. 3 4. 5. 6 7, 17. IV,
 1, 29.
 अहरुपवास. II, 4, 16
 अहान् IV, 8, 6.
 अहिसका III, 2, 10
 अहिसनं III, 1, 22
 अहिसया I, 5, 2. III, 1, 3
 अहिसा II, 10, 41 III, 10,
 14
 अहिर्वृभषः II, 5, 19.

अहोरात्रः III, 10, 16
 अहोरात्रं I, 5, 113, 116 11,
 22 38 II, 1, 48
 अहोरात्रयोः I, 5, 68 11, 25.
 35 II, 4, 14. 24.

भृष्टोरानाभ्यां III, 8, 9.

अहा II, 4, 22

अहीः I, 2, 57.

आ

आ II, 6, 2
 आकरा: I, 5, 50
 आकांक्षेत् II, 10, 44
 आकाश IV, 5, 24
 आकेशसन्तात् IV, 1, 25
 आक्षमणात् I, 6, 19
 आखु II, 7, 5
 आगत इ, 3, 14.
 आगतान् III, 3, 20
 आग्नीधरस्य I, 7, 25
 आग्रयणम् II, 2 76
 आद्विरसे I, 2, 48
 आचक्षते I, 5, 95 96. III,
 2, 6 8, 35 9, 18
 आचक्षणः II, 1, 3
 आचक्षीत् II, 10, 66.
 आचक्षुपः III, 5, 8
 आचक्षुपे II, 3, 50
 आचमनं II, 3, 60.
 आचमनवद्वप् I, 5, 76.

आचमनात् IV, 3, 5.
 आचमनर्थः I, 7, 28.
 आचमनीयम् I, 4, 18.
 आचम्य I, 5, 22 23. 110,
 125. II, 4, 2 5, 10. 7,
 10 10, 32 45 51
 आचरणे I, 2, 57.
 आचरन् II, 7, 28
 आचरेत् I, 5, 80
 आचान्तः II, 3, 21 5, 10
 7, 9
 आचान्तस्य I, 5, 20
 आचामति II, 8, 17. IV, 3, 3.
 आचामयत् I, 5, 89
 आचमेत् I, 5 10. 11 19
 II, 5 10 10, 38. IV, 3, 2.
 आचामः I, 1, 25
 आचरान् IV, 2, 9
 आचार्य I, 5, 114
 आचार्ये I, 2, 57, 5, 90
 आचार्यजायां I 2, 57.
 आचार्यपत्नी II, 5, 29
 आचार्यवचः I, 2, 57.
 आचार्यस्य III, 4, 7. IV, 8, 2
 आचार्याः II, 6, 29 10, 55
 आचार्यात् II, 1, 24
 आचार्यान् II, 5, 29.
 आचरये I, 2, 57
 आचार्ये II, 10, 57.
 आच्छादन I, 2, 36 38.

आच्छाद्य I, 11, 3.	आत्मयज्जिनां II, 7, 1.
आजरणम् I, 11, 37.	आत्मयज्जी II, 7, 14
आज्यम् I, 7, 11. II, 10, 13. 18 III, 1, 10. 7, 11. IV, 5, 12	आत्मवान् II, 9, 4.
आज्यस्य II, 8, 7.	आत्मविश्वायिण I, 11, 21
आज्यात् I, 7, 11.	आत्मदात्या I, 5, 53.
आज्याहुती IV, 2, 10. II, 14 33	आत्मसप्तमान् II, 9, 0.
आज्याहुतीः III, 4, 3 7, 11. 8, 15.	आत्मसप्तमारोपणम् III, 2, 11
आट्यजनाकुलम् II, 3, 51.	आत्मस्थाः II, 10, 47.
आतच्य II, 1, 50.	आत्मा II, 6, 32 7, 12 10, 8 35
आततायिनम् I, 10, 12.	आत्मानम् I, 2, 57. 1, 14. 5, 47. 7, 7. 11, 18. II, 1, 5. 2, 28 4, 2 4. 5, 1. 6, 39 7, 12. 13 9, 8 10, 15 35 49. III, 2, 6 4, 7. 6, 1 8, 87 9, 17. IV, 2, 12. 5, 4 8, 11.
आततायिनः I, 10, 11	आत्मार्थे III, 6, 1
आतपाश्चयात् IV, 5, 24.	आत्रेयाः I, 10, 21 27. II, 1, 11.
आत्महृतस्य IV, 3, 6	आदसे III, 2, 6.
आत्महृतैः III, 6, 1.	आददते III, 3, 12.
आत्मन् I, 2, 57.	आददीत I, 5, 101. 102 II, 1, 66
आत्मनः I, 4, 16 5, 53. II, 1, 38 10, 15. IV, 7, 3 8, 2. 6	आदधाति I, 2, 56 57.
आत्मनि I, 2, 57. II, 10, 26. 18. III, 6, 15. IV, 2, 15	आदधर्म I, 2, 6.
आत्मनिष्ठ II, 10, 19.	आदर्शाम् I, 2, 20. IV, 3, 6
आत्मने II, 10, 35	आदर्शाद् I, 5, 30
आत्मपापजिधंगया IV, 8, 9	आदाय I, 5, 22 II, 1, 15 10, 32 17. III, 3, 11.
आत्मप्रतिष्ठः II, 10, 19.	
आत्मपक्षः II, 10, 19.	
आत्मयज्जिन II, 7, 15	

आदास्यन् I, 5, 22. 23	आपत्सु II, 3, 7. 10, 59.
आदितः IV, 5, 3	आपदि I, 2, 42.
आदित्यं II, 1, 27. 5, 13 23.	आपस्तम्बं II, 5, 27.
10, 34 51 III, 8, 18	आप्नोति II, 1, 16 III, 8,
आदित्यः II, 4, 23 8, 12	3 ^o , 39.
आदित्यस्य II, 10, 18. 45	आप्यायस्य II, 7, 9. 11 IV,
आदित्यान् II, 5, 18	5, 12.
आदित्याभिमुखः III, 5, 2.	आप्तं I, 3, 9
आदित्ये I, 4, 10 II, 4, 12	आभिक्षाम् III 7, 10.
III, 1, 10	आयच्छेत् I, 4, 12
आदित्येन I, 5, 34	आयत् I, 6, 3
आदित्योपस्थानात् III, 1, 7	आयतप्राणः IV, 1, 28
आदिशेत् II, 2, 16	आयम्य III, " 6.
आद्यं I, 5, 104 IV, 1, 30	आयान्ति III, 10, 7
आद्यन्तयोः II, 8, 18	आयुः I, 1, 16 2, 26 III, 7,
आद्रियेत I, 1, 24 II, 6, 30	11 14 IV, 2, 11
आधानप्रभूति II, 10, 46	आयुर्धीयकम् I 1 20
आधानाद्रिकर्मणाम् IV, 7, 10	आयुषः I, , 5; 54
आधाय II, 1, 14 16. III,	आयुषा II, 1, 34 9, 3 IV,
7, 11.	2, 11
आनन्द्याय II, 10, 17.	आतुष्मन्ते II, 1, 34. IV, 2, 11.
आनयित्वा III, 3, 5 6. 7	आयुष्यं II, 8, 1 III, 8, 38
आसीनाय I, 2, 29	आयोगव I, 8, 8
आन्तरा II, 7, 4	आयोगवः I, 9, 7
आपः I, 5, 57 II, 5 2. 3 4	आरहान् I, 1, 30
11 12 18 10, 37 60	आरण्यं III, 3, 4
III, 6, 5 IV, 1, 26. 5,	आरण्यैः II, 10, 57
32.	आरप्सचमानः III, 7, 15
आपणेयानाम् I, 5, 61.	आरच्छवन्तं II, 1, 35
आपण्यविक्रयेषु IV, 1, 7	आरभते IV, 8, 13

भारमेत I, 5, 9 III, 9, 5 6.	आविशन्ति I, 2, 57.
IV, 7, 1	आविशेष् I, 5, 51.
भारमेषु II, 4, 1	आविष्ट IV, 8, 1
भारूढपातितेन II, 2, 77.	आष्ट इ I, 6, 50
भार्तिषु III, 1, 2	आशयन् II, 8, 5
भाट्टे IV, 5, 24	आशयेत् II, 8, 1
भाट्टे I, 3, 74	आशु IV, 7, 2.
भाट्टेचासा. II, 5, 31	आशौचं I, 5, 90 104 105
आयंजनभूयिष्ठ II, 3, 51	आश्रमं II, 10, 15 16 III,
आयंवत् I, 5, 76	3, 20
आर्याधिष्ठितानाथ् I, 5, 76	आश्रमधर्म III, 10, 1.
आर्यान् II, 1, 49	आथमस्था I, 1, 8.
आर्यावर्त I, 1, 2	आथमात् II, 10, 15, 16
आर्ये I, 5, 13	आथमिभिः II, 10, 57.
आर्यः I, 11, 1	आथयन्त III, 3, 4
आर्यत् I, 11, 18	आधित I, 5, 66
आलमेत II, 1, 30.	आधित्य I, 4, 8
आवन्त्य I, 1, 29.	आश्वलायन् II, 5, 47
आवपनि III, 2, 1	आणदधाम् I, 5, 113
आवर्तयति II, 5, 6, 1	आम II, 6, 30
आवर्तयेत् II, 4, 5 5 12 10, 36 IV, 1, 27	आमन II, 1, 62
आवस्थं III, 8, 1	आमनं I, 1, 53 54 II, 3, 25
आवर्मन् II, 1, 51	आमनेषु II, 8, 6.
आवर्मन् II, 1, 3	आमन्यां II, 3, 27.
आवहान् II, 6, 11	आमन्त्रं I, 6, 111
आवायनि IV, 1, 27	आमस्तम I, 11, 21
आविष्टे I, 5, 19	आमाम् II, 2, 57
आविष्टा II, 7, 3	आमिष्य I, 6, 110
आविश्वानि I, 2, 57.	आमोन् I, 2, 29, 5, 9 II, 1, 5 5, 12, 7, 6, IV, 1, 21

- आसीग्न् I, 5, 110.
 आसुर् I, 11, 7
 आह॑ I, , 63 III, 6, 20 8, 9
 आहराति I, 1, 13
 आहरातै I, 2, 52.
 आहरेत् I, 2, 54
 आहवनीयं I, 7, 21 22, 23
 II, 10, 16 20
 आहवनोय II, 10, 46
 आहवनीये II, 10, 18 24 III
 1, 10.
 आहवनीयोत्का II I, 7, 16
 आहारमन्त्रसङ्कीर्णा II 3 4
 आहारमात्रं II 10, 58
 आहार्य III, 8, 35
 आहितामि II 7, 3 III, 1,
 11.
 आहुः I, , 102 9, 15. IV,
 1, 21
 आहुक्ति. II, 8, 7 9
 आहुत्य I, 2, .0 6, 18
 आहियमाणं II, 7, 2.

इ
 इच्छति III, 2, 10 13 IV,
 7, 4.
 इच्छतम् II, 1, 51.
 इच्छन् I, 2, 2^a.
 इच्छन्ति IV, 7, 3
 इच्छेत् I, 1, 16 24 II, 1,
26. III, 9, 3.
 इज्यापरायण II, 9, 3.
 इज्यासंयुक्तं I, 6, 4
 इडादधे I, 6 30
 इत् I, 2, 54 II, 6, 35
 इतर II, 1, 3.
 इतरत् I, 1, 21. III, 3, 5 6
 7 IV, 2, 11.
 इतरस्मिन् I, 1, 21.
 इतराणि I 5, 87.
 इतरे I, 1, 9 II, 2, 7
 इतरेतत्याजकाः II, 1, 49
 इतरेतराध्यापकाः II, 1, 49
 इतरेवां II, 6, 29
 इतरेषु II, 3, 20
 इति I, 1, 30.
 इतिहास II, 5, 27
 इतिहासपुराणम् IV, 3, 4
 इत्थंभूत II, 1, 35.
 इदं III, 4, 4. IV, 6, 3 8, 5
 14 15
 इदार्थी II, 2, 34.
 इद्ध II, 6, 33.
 इन्द्र II, 5, 22
 इन्द्रः II, 5, 3 18. IV, 2, 11
 इन्द्रकीलपारथा II, 3, 31
 इन्द्रधनुः II, 3, 32
 इन्द्रामो II 5, 17
 इन्द्राय II, 5, 9
 इन्द्रावसिक्ता III, 3, 4, 5,

इमं II, 4, 9	I उप्रात् I, 8, 10 9, 11
इमान् IV, 8, 6 8.	उश्वरेत् I, 5, 69
इमां II, 6, 8 IV, 8, 1. ८	उच्ची. II, 10, 27
इमानि II, 2, 76. 10, 41.	उच्छिष्ट I, 5, 22
इमे II, 6, 1 31	उच्छिष्ट II, 1, 25 5, 11 III 8, 10
इव I, 2 11	उच्छिष्टभावः I, 5, 89.
इषुमानात् I, 4, 23	उच्छिष्टमोजनानि I, 2, 36
इष्टं II, 6, 10	उच्छिष्टउष्णलेयोपहतानां I 6, 27 ।।
इष्टगुसोमेषु I, 6, 9	उच्छिष्टएवर्जनम् I, 2, 37 39
इष्टय IV, 6, 2	उच्छिष्टसमन्वारञ्चानां I, 6 27 3
इष्टि IV, 6, 3 5 7	उच्छिष्टसमन्वारञ्चे I, 6, 15
इष्टि II, 10, 23	उच्छिष्टा I, 5, 45
इष्टा I, 5, 65 III, 1, 9. 10, 7	उच्छिष्टानां I, 5, 6
इह II, 6, 17 IV, 8, 7.	उच्छिष्टाणी I, 5, 23
ई	उच्यते I, 4, 20 5, 46 102 III, 1, 2 IV, 1, 28 5 7. 8 10
ईर्ष्यांमि II, 2, 34	उच्यमान IV, 6, 3
ईश II, 7, 10	उच्छापित्वा III, 2, 11. 12
ईशान II, 5, 20	उच्छवृत्तिता II, 1, 47.
ईशानस्य II, 5, 20	उत् II, 5, 13
उ	उत् III, 7, 11
उ I, 11, 31. 11, 5, 13 III 8, 40	उत्करः I, 7, 25
उक्त II, 8, 20 III, 2, 10	उत्तमं I, 1, 32. IV, 1, 25
उक्त. III, 10, 1.	उत्तरं II, 8, 69. 5, 15. III 8, 13
उक्ता II, 10, 27	उत्तरत. I, 1, 17. 20 7, 1
उत्र II, 5, 20	

उत्तरलोका III, 4, 6	उत्सादनेन I, 5, 82
उत्तराम् I, 7, 24	उत्सिञ्चाति II, 5, 30
उत्तरीयम् I, ^, 6	उत्सिञ्चेत् II, 3, 3
उत्तरीयशान् I, 8, 2	उत्सुजति III, 2, 2
उत्तरे I, 5, 87	उत्सुजेत् I, 10, 21 II, 3, 22
उत्तरेण I, 7, 24 II, 10, 20	10, 65
उत्तरेयां I, 11, 11	उत्सुजेयु I, 5, 143
उत्तरोत्तरः I, 11, 11	उत्सुज्य I, 5, 83. 6, 46
उत्तीर्ण I, 5, 110 II, 5 10	उत्सुष्ट II, 2, 29
12 10, 92	उदक् I 1, 25 5, 68 II, 5,
उत्थापयेत् II, ^, 49	19
उत्थाय II, 1, 27 3, 4. 10 22	उदक II 3, 51
उत्थिते IV, 5, 31	उदकं I, 4, 10 12 13 5, 110
उत्पद्यते I, 5 123	II 5, 6 6, 17 7, 3
उत्पन्न I 4, 17	उदकमण्डलु I 7, 24
उत्पन्नपुना II, 2, 03	उदकसन्तुभक्ष III, 9, 17.
उत्पन्नान् I, 9, 15	उदकाद्यपलेपनम् I, 5, 16
उत्पन्नानां III 1, 14 2, 8	उदकान्ते III 5, 2
उत्पन्ने II 2, 11	उदकाभ्यवायी II, 1, 42
उत्पादयेत् II, 9, 3 11	उदकुम्भपुण्यान्नहस्त I, 2, 32
उत्पादितम् II, 2, 14	उदके I, 6, 45
उत्पाद्य II, 9 4 10	उदकोपस्पर्शनम् I, 5, 92 II,
उत्पूय II, 10, 18 III, 1, 10	1, 68 III, 10, 14
उत्सङ्ग II, 3, 26	उदगयनदक्षिणायनयो II, 2,
उत्सर्ग II, 3, 59	76
उत्सर्गं I, 1, 5 5, 43 6, 29	उदझय 1, 6, 9.
34, 44.	उदझुखान् II, 8, 6
उत्सर्गिणां I, 6, 30	उदपात्रं II, 1, 35
उत्सर्गं I, 5, 73.	उदपात्रात् II, 6, 3.

उदपानोदके II, ३, ५२.	उपकल्पताना III, १, १४.
उदयनं I, १, २८ II, ६, ८	उपगच्छति IV, १, २०.
उदयनीया I, ३, ५०.	उपधातः I, ६, १६.
उदयास्तमये II, २, १.	उपधाते I, ६, २४ ४३
उदस्य I, ५, ११ २३	उपचारः I, ७, १ III, २, १४.
उदान् III, ८, १६	उपजोवेत् I, ५, ७७.
उदानसमानौ II, १०, ४६.	उपजुहोति III, ४, ३, ७, ११.
उदानाय III, ८, १०	८, १५
उदाहरन्ति I, १, ८.	उपतिष्ठते II, १, २७, ४, ९ ११.
उदिते II, ४, १२ III, १, १०	५, ९ १८ १०, ३४, ३१ III,
उदितेषु III, ५, ४ ६, १	८, १८.
उदीर्ची III, ९, ४	उपतिष्ठुमान् II, ४, २४
उदुस्य II, १०, ३४ ४५	उपतिष्ठुत II, १०, ६२ IV, २,
उद्दिष्ट I, १०, ३१.	११.
उद्दीप्यस्य I, ४, २	उपतोष्य I, ११, ७
उद्दरेत् II, २, ४ ६ ८, ५८	उपादिशन्ति I, ४, १ II, १०, ६.
उद्दताभि II, ६, ३७.	उपदिश्यते II, ९, १३
उद्दृत्य I, ५, ५, १०, १४ II, ३,	उपदिष्टः I, १, १.
७, ५ १०, १८ ३२, III,	उपदेशः II, ९, १, १३
५, २	उपद्रष्टा II, ८, १२
उच्चन् IV, ५, २१.	उपनयति I, ११, ३१.
उद्वय II, ५, १३ १०, ५१	उपनयन् I, २, ५६
उन्नयति II, ४, २३	उपनयनम् II, १, १८
उन्मज्जकाः III, ३, ९, १०	उपनयीत I, २, ९.
उन्मज्जय I, ५, ११० II, ५, ७	उपनयेत् I, २, ८ ८, १४.
उन्मत्त I, १०, ११	उपनिषद् II, १०, ५५
उपकल्पयते II, १०, ११, III,	उपानेषद् III, १०, ११.
१, ८.	उपनिष्कमण्ड II, ३, ५१.
उपकल्पी III, ८, ६	उपनिष्कम्भ्य III, २, ६, ९, ४.
उपक्रम्य II, ४, १२, १३.	उपर्णीय II, १०, १६.

उपपत्ति I, ३, १७
 उपपत्ति II, १०, ५२
 उपपातकवर्जेषु IV, १ ८
 उपपातकानि II, १, ४३
 उपपातकेभ्य III, ५, ५
 उपपातकै IV ३, २
 उपभृत् II, ६ ८
 उपयन्त्रेत् I ११ ३ II १, ५
 २, २९
 उपयन् I, २ ५७
 उपयाति II ३ ६२
 उपयुज्ञान III, ७, १०
 उपयुक्तीत् II ६ १७ ७ ५
 उपयोज्यान्ति II १, ००
 उपयोज्येत् I, ६ १८
 उपरत् I ११ ०
 उपरि II ३ ३६
 उपरिणात् II, ७ ७
 उपरद्वा II १ ९
 उपस्त्वचात् IV १ १-
 उपर्यासीत् III ७, ८
 उपलङ्घते II १ ६
 उपलमणीनां I, ५, ३४
 उपलिसे II ७ २
 उपलिप्य III ९ ४
 उपलेपन I २ ५८
 उलेपनम् I ६ १६
 उपलेपनात् I ६ २०
 उपवसन् IV ३, १५
 उपवसेत् II, १०, १२ III ८ २,

उपवातानि I ६, ५
 उपवास ७ १३^१ III, १०,
 १०
 उपवासी I ७ २६
 उपवासा IV ३ १७
 उपवशन्ति I १ १
 उपविशन् II ३ ४९
 उपविश्य II ७ २
 उपवशायति II, ८ ६
 उपश्चोता I ८ १२
 उपसगृहीयात् I, २ ६
 उपसगृहा II ३ २१
 उपसन्नायेन III १० १२
 उपसमाधाय II १ ३३ ८ ७
 १० १८ III ४ ३ ७ ८ ११
 ८ ८ ९ ४ IV, २, १०
 उपसमाहस्य I १० १८
 उपासन्य III ८ १०
 उपस्थदत् II १५ IV, १ ४
 उपस्थाय II ४ १५ २१ ७ २
 III ७ ११ IV २ ९
 उपस्पर्शन II १० ५५
 उपसृष्टाति IV ३, १
 उपसृतान् II ६, १७
 उपसृष्टेत् I ५ ७४ ७, ५ II,
 ७ ६
 उपसृश्य I, ७, ५ II, ८, २३
 ५ ६ IV, २ १३
 उपहत् I, १, १२४
 उपहन्ति II, ५, १

उपहार II, 3, 60	उरो III, 8, 10
उपहृत II, 3, 21	उत्तूक I, 10, 28.
उपहृत्य II, 3, 11	उल्लिख्य III, 9, 4
उपांशु II, 10, 7	उल्लेखने I, 5, 58
उपाकृत्य I, 5, 143	उवाच II, 10, 61
उपागत II, 3, 13	उद्दानस II, 2, 79 III, 9,
उपात्त I, 7, 28	12
उपादाय II, 10, 33	उपित्त्वा II, 3, 52
उपाध्याय I, 5, 114	उष्ण IV, 5, 10
उपाध्याय I, 31, 40	उष्णया II, 1, 17
उपानन् त् I, 2, 25	उष्णानि II, 1, 63
उपानहौ I, 3, 6	उष्णाभि I, 2, 14
उपावृत् I, 1, 29	उष्णीय I, 3, 6
उपाधित्य III, 3, 22	ऊ
उपासते II, 3, 9 4, 15	ऊचतु II, 9, 2
उपासन्ते II, 8, 14	ऊज्जी II, 3, 3 5, 30
उपाहृत्य II, 10, 45	ऊर्जा III, 7, 11
उपेयाद् I, 11, 36 II, 1, 29	ऊर्णीनां I, 5, 34
III 4, 2 7, 8	ऊर्णाविक्रय I, 1, 20
उपैति I, 2, 55 III, 7 6 IV,	ऊर्ज्जी I, 4, 4 5, 76 6, 6 11
1, 21 2, 3,	31 II, 1, 47 2, 62 10
उपोच्य II, 10, 21	6 38 39 III, 9 11
उपा. I, 5, 51	ऊर्ज्येहस्त II, 7, 11
उभय I, 1 23 5 17 63 85	ऊर्परे I, 2, 40
उभयत II, 4, 7 6, 26	ऋ
उभयतोदग्नि I, 1, 20	ऋक् IV, 5 1 29
उभयत II, 8, 21	ऋक्ष III, 9, 8
उभयो II, 8, 14	ऋक्षेषु IV, 5, 3
उभौ IV, 6, 6	
उरस्त् II, 8, 23	

- क्रग्निः IV, 2, 5.
 क्रम्यः III, 8, 5.
 क्रम्यधं I, 4, 25
 क्रम्यधाने I, 4, 25
 क्रम्येदं II, 5, 27 IV, 5, 3
 क्रचं IV, 4, 3 4 5 6
 क्रचः II, 8, 4 12 10 66
 IV, 2, 4 7, 4
 क्रचति I, 10, 13 30 II 3
 52 IV, 1, 13 19
 क्रज्ञः IV, 7 2
 क्रज्ञकर्मिः IV, 7, 3
 क्रणं I, 5, 79 III, 7, 11 14.
 क्रण्या II, 6, 35. 9 7
 क्रणसंयोगे II, 9, 7
 क्रणसंयोगः II, 9, 4
 क्रणसंयोगादीनि II 6, 35
 क्रत IV, 4, 2
 क्रतव्यः I, 2, 11
 क्रतसापः I, 6, 3
 क्रतावृत्तौ I, 1, 33
 क्रतु IV, 8, 6
 क्रतुम् IV, 1 2
 क्रतुमती IV, 1, 15
 क्रतुमर्ती IV, 1, 13 19
 क्रतुमत्यां I, 5, 120
 क्रतुमुखे II, 2, 76
 क्रतुम्भातां IV, 1, 20 23
 क्रते IV, 5, 24 6, 3
 क्रद्वेष I, 6, 3
- क्रतौ II, 2, 1. III, 1, 20. IV,
 1, 14 21
 क्रत्विक् I, 2, 46. 5, 90. 99.
 क्रन्तिम्भ्यः I, 7, 10.
 क्रत्विज् I, 6, 5 9 7, 9 12.
 II 3 56
 क्रत्विजाम् I, 5, 115.
 क्रत्विज I, 11, 5
 क्रद्धि IV, 7, 4
 क्रष्णमः I, 10, 22
 क्रष्णभैकादश IV, 4, 10
 क्रष्णभैकाधिकम् I, 10, 21.
 क्रष्णयः I, 1, 31 II, 1, 6, III,
 8, 37 9, 19.
 क्रपि II, 3, 56 57
 क्रपिकान् II, 1, 27
 क्रपित्य III, 9, 19
 क्रपिनिकेतनानि III, 10, 13
 क्रपिष्ठी II, 5, 27
 क्रपिष्ठुत्रान् II, 5, 27.
 क्रपिष्ठुज्ज्ञा II, 6, 17
 क्रपिष्ठोत्रान् II 5 27
 क्रपिभिः III 6 4. IV, 8, 14.
 क्रपिभ्यः II, 6, 35 9, 7
 क्रपीन् II, 6, 27 9, 5.
 ए
 क्रफ् II, 5, 22
 क्रफ् II, 2 6. 10 III, 8, 14
 IV, 5, 7, 19

एक I 1, 9 II, 3, 41 III,
 7, 13 8, 2, 10 16 IV,
 8, 7
 एकतीर्थ I, 11, 22
 एकतोदन्ता II 1 56
 एकदण्डी II 10, 40
 एकदन्त II 5, 21
 एकरात्रेण II, 1, 42
 एकरात्रोपवास IV, 5 11
 एकवर्ष II 5, 31
 एकवस्तु II, 1, 70 III, 10,
 14
 एकविशतिरात्र III 6 20
 एकविशतिरात्रात् III, 5, 7
 एकचृद्धया IV, 5, 17
 एकस्य II, 6, 23
 एकस्मै II, 3, 12
 एकहात्या IV, , 17
 एका I, 8, 5
 एकाकिने I, 5 102
 एकादशरात्र III, 6, 10
 एकादशी III, 8, 9
 एकादश्यां I, 5 , 111
 एकाधिपति I, 2, 10
 एकान्तरा I, 8, 7
 एकान्तरा II, 10, 54
 एकापच्येन III, 8, 23
 एकाह I, 5, 113 114 116
 11, 1 4-
 एकाह III, 10, 16

एकाहधनिन् IV, 5 28
 एके I, 1, 26 4, 23 5, 16
 94 106 7, 22 9, 3 11,
 16 II, 5, 2 6 11 III,
 1, 11 12
 एकेन I, 1, 13 IV, 5, 27 28
 एकेयां II, 5, 31 10, 2
 एकैक II, 8, 21, 10, 26 III,
 2, 11 IV, 5, 8 16
 एकैकस्मिन् IV, 1, 14
 एकैकस्य I, 7, 28
 एकैकां III, 2, 12
 एकोपच्येन III, 8, 27
 एत II 2, 36 6, 2 4 6 III,
 9, 2 .
 एतत् I, 1, 19
 एतया II, 1, 27 III, 9, 19.
 एतयो I, 10, 52
 एतस्मिन् I, 2 52.
 एतस्य II, 6, 8 11 10, 66
 III, 9, 20
 एता II, 10, 20 III, 3,
 22 9, 18. IV, 4, 3 4
 5 6.
 एता II 2 57 8, 8 III,
 1, 5
 एतान् II, 2, 56 6 30 8, 22.
 14, 5, 9 8, 7
 एतानि I, , 52 53 II, 5,
 16 17 18 19 6, 36 III,

१०, १७ IV, ७, ९
 एताभ्यः III, ९, ४
 एताभ्यां II, १, ३८
 एता III, ५ ७, IV, २, ११ ८,
 २०
 एते I, १, २९
 एतेन I, ३, १३.
 एतेभ्यः II, ७, २०
 एतेषु II, ३, ५९
 एतै III, ७, ११ १६ ८, १०.
 IV, ३, ६
 एन् I, १० ३० II, १ ५९ III,
 ७, ३ ११ IV ३ ६
 एन्त् III, ८, १०.
 एनम् I, २, ५७ II, १, १५, ३९.
 ३, ४९, ४, २० २३
 एनस् II, ७, ७ IV, ३, ६
 एनस्तु III, १०, १७
 एनान् II, ८, ७
 एनाम् I, २, ४७ II १, ३८,
 एभि. IV, ७, ४
 एवं I, २, ३२
 एवमूलानां I, १, ४३
 एव विद् II, ८ ४
 एवं इत् II, १०, ७।
 एव I, १, २२.
 एव I, २, ७
 एवा I, ६, ३
 एवां I, २, १३

ऐ

ऐकदारः I, ८, १३८.
 ऐकाथन्य II, ६, २९.
 ऐन्द्रीम् III, ८, ९.
 ऐपोकम् II, ७, १०.
 ऐष्टिक II, ६, १२ ४१
 ओ
 ओम् I, ४, ८ II, १, ३६ ५, १०
 १७ १८ २० २१ २३ २४
 २५ २६ २७ २८ २९ ७, १
 १०, १४ १८ २७ ३२ ३३
 ३५ ३७
 ओपूर्यामि IV, ३, २
 ओदनम् IV, ८ १७
 ओपधय. II, ५, ४
 ओपथिम् III, ३ १२
 ओपर्णीतां III १, १४ २, ८ १५.
 औ
 औदुम्बर II, ५, १५
 औपजहनि. II २ ४३
 औपासनं I, ३, ६
 औरस II, २, १४ ४१.
 औरसी I, ११ ३१
 औरसे II, २ ११
 और्णामि I, ६ १०
 औवध II, ७, १२
 ओपथम् II, १०, ६०
 ओपधय III, २, ९ ११ १२.

- औपध्यत् II, 10, 50
 औपचार्य III, 3, 19
 औपधि IV, 3, 5
 औपधीः III, 2, 1
 औपधीनाम् I, 5, 67, III, 2
 15
 औप्रिकम् I, 5, 137
 क
 कंसे III, 8, 10.
 कः IV, 8, 3
 कशुदी I, 5, 96
 कक्षे I, 2, 50
 कच्छप I, 5, 31,
 कट 1, 5, 110
 कटकेषु I, 2, 35
 कट्टाप्रिना II, 2, 53
 कण II, 10, 56, IV, 5, 1
 कणिदो III, 2, 11
 कण्टक I, 10, 24
 कच्छे I, 5, 7
 कछुपानि I, 5, 18.
 कथ I, 5, 123 II, 4, 15 IV,
 3, 1 3, 1.
 कथंचित् IV, 5, 20
 कदाचन II, 7, 26 III, 7, 11.
 कदाचित् I, 1, 10 I, II, 1, 17.
 कदाचांय I, 5, 61.
 कनीयान् II, 6, 32 10, 9
 काद् I, 5, 7 III, 2, 3 5, 5, 1
 कन्दमूलभक्षा III, 3, 1
 कन्या IV, 1, 17
 कन्यां IV, 1, 12 13
 कन्यादानं I, 11, 2.
 कन्यादूर्धण II, 1, 44
 कन्याचते I, 11, 1
 कन्यकु I, 5, 91.
 कपाल II, 1, 97.
 कपालाभि I, 1, 7.
 कपाली II, 1, 3
 कपिङ्गल I, 5, 133
 कपिलः II, 6, 30
 कपोत I, 5, 133
 कपोतपत् III, 2, 12
 कपोता III, 2, 12
 कमण्डलु I, 3, 1 11, 5, 1, 10,
 12 2 III, 1, 8 2, 5.
 कमण्डलु I, 3, 16 20 5, 63.
 कमण्डलुचर्या I, 1
 कमण्डलुनुा I, 4, 17, 22
 कमण्डलूदेवत I, 4, 14
 कमण्डली I, 1, 6
 करण I, 6, 37.
 करणदोषेण II, 8, 13
 करहस्ते II, 6, 11
 करातः II, 6, 34
 करिष्यन् IV, 5, 3
 करिष्यामि II, 8, 7.
 कर्मत II, 1, 34 IV, 2, 11
 कर्मति I, 2, 37 4, 14 11,

कर्णि I, 10, 10	कर्णि I, 6, 17
कर्णि I, 4, 2	कर्णनिति I, 5, 84
कर्तव्य I, 10, 38	कर्णि II, 2, 73 III, 2, 2
कर्तारि I, 1, 15	कर्हिचित् II, 2, 57
कर्तव्य I, 4, 16 II, 3, 59	कलदौः I, 5, 126
कर्तारं I, 10, 30	फलिक्षान् I, 1, 30 31
कर्तारः I, 7, 17	कल्यामि. I, 5, 14.
कर्तु IV, 5 30	कर्त्ता III, 5, 1
कर्म I, 1 16 2, 7 4 14 7, 12 III, 10, 5 IV 2 13	कर्त्ता III, 7, 9
कर्मकरण II, 2, 75	कर्त्तपते II, 7, 28 10, 71.
कर्मशुतं III, 6, 6	कर्यातिर्थै II, 1, 34 IV, 2, 11
कर्मणः IV, 6, 10	कर्यवाहनाय II, 8, 7
कर्मणा II, 5, 3 6 32 10, III, 10, 2 IV, 7, 4	कर्दयप I 11 20
कर्मणां I, 10, 4 IV, 7 10 8, 10	कर्क्षेत् IV, 1 15
कर्मणि II, 3, 14 IV 3 14	काक I, 10, 28
कर्मदण्डे II 6 25	काकोच्छिष्ठोपहन III, 6, 7
कर्मभि III, 6 1 IV, 5, 1	काण्डर्पीन् II 5, 27
कर्मयुक्ति I 7 75	काण्डवं II, 5 27.
कर्मचाद् II 4, 11 31	कात्य I, 2, 47
कर्मसाधने IV, 8 16	कानीन II 2 32
कर्मसु II 3, 59	कानीन II 2 24
कर्माणि II, 5 31 6 28 III, 5, 8 8, 37 IV, 6, 8	कापातवृत्तिनिष्टस्य IV, 5, 28
कर्माद्वि III, 7, 16	कापोता III, 1, 5 2, 12
कर्मण I, 11, 15	कास II, 3, 21

- कामयते III, 8, 96
 कामवादी I, 5, 86
 कामा: IV, 6, 10
 कामात् II, 2, 30
 कामान् IV, 5, 1, 6, 10.
 कामाभिद्वयः II, 1, 33 IV,
 2, 10
 कामाय III, 4, 4 8, 35
 कामायकीर्णः II, 1, 33 IV,
 2, 10
 कामेन III, 4, 1
 काम्यानां IV, 7, 10.
 कार्य II, 1, 17
 कारयति III, 4, 1
 कारयेत् I, 7, 93 II, 1, 3
 कारस्करात् I, 1, 30.
 कारु I, 5, 40
 कारहस्तः I, 5, 49
 कार्यसिकानि I, 6, 10
 कार्यं II, 6, 27.
 कार्यः II, 1, 19
 कार्याणि II, 3, 62 IV, 7, 3
 काले I, 1, 16, 5, 17 11, 23
 33 II, 5, 25 III 9, 7
 कालः I, 5, 16
 कालकथात् I, 1, 15
 कालमेत्पु I, 6, 60
 कालगार्भी III, 6, 6.
- कालविभागशः II, 3, 56
 कालवत्युक्तस्य II, 10, 55.
 कालः III, 10, 16
 कालात् I, 6, 20.
 काले II, 10, 23. III 2, 11
 3, 20
 कालेकाले I, 7, 27.
 कालेन III, 9, 7. IV, 7 3.
 काशं I, 5, 5
 काश्यपं II 5, 26
 काश्यकदुकाश्यां III, 3, 21
 काश्यवासा II, 6, 23 8, 16.
 काश्यवासोयः III, 2, 11
 काष्ठं I, 5, 68, 7, 20.
 काष्ठां I, 3, 14.
 काष्ठात् II, 6, 2.
 काष्ठानां I, 6, 24
 कि I, 6, 4.
 किञ्चित् I, 2, 7, 4, 3 IV, 8, 4.
 किञ्चित्य इ, 1, 16
 किञ्चियात् II, 1, 16 5, 14.
 कीट II, 7, 1
 कीर्तिता I, 1, 9
 कीलालं II, 5, 30.
 कुकुट I, 8, 8
 कुकुट I, 8, 12 9, 11.
 कुकुटस्फृतं I, 5, 129.
 कुञ्ज I, 2, 35
 कुञ्जी II, 1, 3. III, 1, 19

- कुणपस्पृष्टानां I, 5, 42
 कुण्डपायिनां I, 6, 10
 कुतपानां I, 9, 33
 कुथदारं III, 1, 6
 कुदालेन III, 2, 3
 कुम्भीधान्याः I, 1, 5
 कुरुते I, 1, 31. II, 1, 52 3,
 36. 8, 16
 कुर्यात् I, 4, 9. 17. 5, 85. 6,
 4 49 II, 2, 21 3, 7. 6,
 3 6 27. 7, 4 III, 1, 14
 6, 11 10, 4 6
 कुर्युः II, 1, 37
 कुवंते I, 3, 12 9, 94 II, 6,
 36
 कुवन् I, 1, 21. 4, 18 II, 2,
 19 IV, 5, 5 6, 4 8, 2
 कुवांत I, 4, 14. 5, 113 116
 II, 1, 7
 कुर्वात् II, 3, 4 5
 कुलं I, 1, 21.
 कुलधर्मा I, 5, 132
 कुलक्षा I, 5, 132
 कुलसङ्घां I, 5, 84
 कुलानि I, 5, 82. 84.
 कुले I, 10, 12.
 कुरा II, 3, 51
 कुराळः I, 5, 47
 कुरागरिण IV, 5, 13
 कुराव्यूतानां I, 6, 42.
- कुशस्तम्बे I, 4, 2.
 कुशीलयान् I, 5, 80
 कुशैः I, 4, 3
 कुशोदकः 1, 5, 123 IV, 5,
 10 11 12 14 25
 कुसिन्ध I, 10, 18
 कुसीदं I, 9, 77
 कृप 1, 5, 55
 कृष्ण II, 3, 47
 कृपात् II, 3, 7
 कृपान् II, 3, 6.
 कृदमाण्डः II, 1, 58 III, 7, 1.
 कृदमाण्डवः III, 10, 11 IV,
 3, 7 7, 5
 कृच्छ्र II, 1, 7 IV, 5, 11 16.
 कृच्छ्रः I, 5, 138 II, 1, 60
 64 65 2, 49. IV, 5, 6
 7, 13 15.
 कृच्छ्रदशारात्र III, 7, 10
 कृच्छ्रदशारात्रेण II, 1, 39.
 कृच्छ्रां III, 3, 21
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रः II, 1, 67 IV,
 5 9
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रादीन् II, 2, 54.
 कृच्छ्रातिकृच्छ्रां II, 2, 65. III,
 10, 18
 कृच्छ्रान् II, 1, 22
 कृच्छ्राव्यपाद II, 1, 18 38
 कृच्छ्रे II, 1, 68
 कृण्णप वाजः III, 6, 13.

कृतं II, 4, 18. 5, 3 III, 1, 13 4, 1 6, 5. 6. 7, 11.	कृष्णाजिनेन III, 4, 6
IV, 1, 4	कृष्णः II, 1, 57
कृत IV, 7, 8	कृष्णा I, 5, 84.
कृत्यैश्वदेव II, 3, 18	कृतुं II, 5, 23.
कृतात् IV, 5, 26	केन IV, 8, 1.
कृतानां I, 1, 32.	केवलं II, 10, 53 III, 3, 13.
कृतानि III, 9, 10.	केवलेषु IV, 1, 6.
कृताद्धर्मं II, 3, 20	केवलाद्यः II, 7, 16
कृत्रिमः II, 2, 21.	केवलादी II, 7, 16.
कृत्रिमौ II, 2, 31	केश I, 3, 7. II, 1, 70 7, 5.
कृत्वा I, 4, 2 7. 5, 9 110. 126. II, 1.3. 93. 41. 2, 10.	10, 11 III, 1, 8 21 7, 6 8, 2 IV, 5, 3.
5, 12 8, 7 III, 4, 3. 7. 7, 11 8, 8 IV, 2, 10	केशव II, 5, 24
13 5, 31. 6, 8.	केशवपनवर्जं II, 1, 71.
कृपया IV, 5, 32.	केशान् II, 1, 15
कृशास I, 5, 56.	कोट्यां I, 5, 79.
कृषि I, 10, 4	कापिताः III, 9, 10.
कृषिं I, 5, 82.	कोश I, 10, 3.
कृषिः I, 5, 85.	कौद्दाली III, 1, 5, 2, 3.
कृषिविनाशाय I, 5, 85.	कौपीनाच्छादनाः II, 6, 21
कृष्ण I, 2, 15. IV, 5, 26.	कौमारे II, 2, 46
कृष्णं I, 1, 42.	कृतु II, 6, 10
कृष्णकेशः I, 2, 6.	कृमशः IV, 5, 6
कृष्णः I, 1, 28.	कृमेण I, 2, 13
कृष्णाजिन I, 10, 21. III, 1, 8 2, 5	कृव्यादाः I, 5, 128
कृष्णाजिनार्दनां III, 1, 14.	क्रिमिः I, 5, 123 II, 1, 53
कृष्णाजिनानां I, 5, 32 6, 13	क्रिमिदृष्टः I, 5, 12.
	क्रियते IV, 8, 10.
	क्रिया IV 8, 2

कियां IV, 8, 1 2
 किया. IV, 7, 1 8, 13.
 कियाध्य. I, 2, 57
 कियारम्बे II, 3, 57
 क्रियेन् III, 10, 17
 भीडार्थ I, 1, 14
 भीत II, 2, 32
 भीतः II, 2, 26
 भीता I, 11, 20
 भुध्येन् I, 7, 30
 भूर II, 5, 6
 भोध I 1, 5 II, 3, 21
 भोधत. IV, 5, 4
 भोधवशी II, 8, 15.
 भुष्मि I, 7, 20
 हिन्दवासामुत IV, 2, 8
 हिन्दाया I, 6, 18
 हीय II, 2, 17. 39.
 हीवं II, 2, 27
 हचित् IV, 8, 10
 हणात् IV, 6, 5
 हक्ता I, 9, 6
 हक्तायां I, 9 11
 हक्षधर्म II, 1, 10
 हक्षधर्म. II 2, 70
 हक्षधर्मानुगती I 11, 12
 हक्षधर्मण II, 2, 69
 हक्षस्य I, 10, 1 11, 12
 हक्षिय I, 8, 1 II, 3, 11
 हक्षिय. I, 5, 18 9, 4. II, 1, 20.

हक्षिययथे 1, 10, 21.
 हक्षिययथेन I, 10, 27
 हक्षियात् I, 4, 9 9, 4. 8.
 हक्षियादीनां I, 10, 19.
 हक्षियायां I, 9, 2 6 7
 हक्षु I, 8, 8 9, 10
 हक्ष्वे I, 10, 3
 हक्ष्या. IV, 2, 7
 हक्षां I, 2, 17
 हक्षपवित्र IV, 7, 5.
 हक्षार IV, 1, 7
 हक्षारभि I, 5, 14.
 हित्र III, 9, 17 IV, 5, 1.
 हीयते III, 10, 5.
 हीर IV, 6, 5
 होर I, 5, 123. IV, 5, 11
 12, 14 25
 हीरस्य IV, 5, 13
 हीरेण II 1, 21.
 हुदलमिधा I, 6, 23
 हेप्रज II, 2, 31
 हेप्रज II, 2, 17
 हेप्रे II 2, 17 36 III, 10, 13.
 हेप्रेषु III, 2, 9 11, 12
 हेम II, 10, 49
 हेमप्रापण II, 2 76.
 हेष्टा II 8, 12
 हेष्टा II, 8, 12
 होमवद् I, 5, 40
 होमाणि I, 6, 10.

शैमाणां I, 5, 35.

ख

खद्वाही II, 1, 3

खङ्गवर्जा 1, 5, 131

खङ्गः I, 5, 131.

खनति III, 2, 3

खनन I, 7, 6.

खननात् 1, 6, 19

खर II, 3, 54.

खलक्षेत्रेषु I, 5, 55

खलु I, 1, 5. III, 10, 2

खानि I, 5, 21.

ग

गङ्गायमुनये I, 1, 26

गच्छति I, 5, 65 10, 30 III,
1, 20. IV, 2, 21

गच्छन् II, 2, 1.

गच्छन्तं I, 2, 39

गच्छन्ति 1, 8, 13 5, 81.

गच्छेत् I, 4, 23 II, 1, 14.
15 3, 35 56 IV, 1, 23.

गज II, 3, .4

गण IV, 8, 15.

गणाधिपति III, 6, 20

गणान् III, 6, 20 IV, 8 6
7 8

गणाक्षं III, 6, 10

गणिकाक्षं III, 6, 10

गणौ IV, 7, 5

गतः II, 10, 32 59

गतप्रजा II, 2, 64

गतप्रत्यागता IV 1, 18.

गता: IV, 6, 9

गताभिः I, 5, 18

गति. I, 1, 13

गत्या 1, 1, 30 5, 126 II, 1,

44 2, 67 68 4, 2. 5, 1.

6, 19 10, 16. III, 4, 7.

5, 2

गन्तु II, 2, 77.

गन्ध I, 2, 25 5, 17

गन्धद्वारां IV, 5, 12.

गन्धर्वा. II, 2, 58

गन्धैः II, 8, 7.

गमनागमनं I, 11, 21

गमने II, 2, 65

गमयति II, 10, 10

गरणीः IV, 8, 1.

गरीयस्तु IV, 1, 2 2, 2

गरीयांसि IV, 1, 1 2, 1

गद्यमन्तं II, 5, 24

गर्त II, 3, 18

गर्दमं II, 1, 30.

गर्दभचर्मवासाः II, 1, 3

गर्भमासस्तम्भिताः I, 5, 117

गर्भस्थाये I, 5, 117.

गर्भोदिसङ्घश्चा I, 2, 8.

गर्भिणी II, 2, 25.

गर्भिण्यै II, 3, 50	गुणा: IV, 1, 27
गर्हित. I, 5, 79.	गुस्तचै I, 10, 2.
गवां I, 5, 126 II, 3, 54. 58.	गुरुख III, 9, 10
गवानृते I, 0, 35	गुरुं III, 6, 1.
गवार्थं II, 2, 71	गुरुः II, 1, 22
गवे II, 3, 50	गुरुकुले II, 1, 47
गव्यात् II, 5, 138	गुरुणा I, 2, 30
गव्ये I, 5, 139	गुरुतलपगः II, 1, 12
गां II, 1, 37 3, 38 III, 8, 31	गुरुतलपगमनं 1, 10 18 III, 5, 6, 6, 18
गात्राणि I, 5, 2. III, 1, 23	गुरुतल्पी II, 2, 68.
गाधां I, 1, 27 II, 2, 79	गुरुपली II, 5, 19
गान्धवं I, 11, 16.	गुरुपलीनां I, 2, 34.
गान्धवं I, 11, 6	गुरुप्रयुक्तः II, 1, 23
गायत्री I, 2, 12 IV, 6 1	गुरुप्रसाद IV, 4, 10.
गायत्री II, 5, 27 IV, 1, 28 4,	गुरुभि II, 2, 62.
गायत्र्या IV, 5, 1 31	गुरुशुश्रेष्ठा III, 10, 14
गार्हपत्यं I, 7, 26. II, 10, 18 20	गुरुशुश्रेष्ठी II, 6, 15
गार्हपत्य II, 10, 46	गुरुषु III, 10, 17
गार्हपत्ये II, 10, 18 25 III, 1, 20	गुरुसर्की II, 1, 44
गिर II, 2, 58	गुरुसङ्करिण II, 3, 9
गीत I, 11, 23 2, 25	गुरुलिं III, 10, 17
गुड I 5, 140	गुरुन् II, 5, 29
गुणवते II, 3, 12 IV, 1, 12	गुरो I, 2, 36 II, 1, 25 2, 68 7, 21 10, 60
गुणवान् II, 2, 12 18	गुर्वर्थं II, 3, 19.
गुणहीनं IV, 1, 16	गुर्बीसर्की II, 1, 44
गुणहीनाय IV, 1, 12.	गुल्म III, 3, 5

गृद्गजं II, 2, 31	गोभिः I, 5, 84 6 19
गृद्गजः II, 1, 22	गोमयं I, 5, 74 123. IV, 5,
गृद्गोत्पन्न II, 2, 22	11 12. 14 25
गृहं I, 4, 22	गोमयेन I, 5, 30. 6, 12 III,
गृहद्वारि I, 5, 110	9, 4
गृहद्वारे III, 2, 6	गोमहिपीरक्षणं II, 1, 44.
गृहस्थः II, 6, 14 7, 24	गोमिधुन I, 11, 4
गृहस्थस्य II, 7, 23 10, 53	गोमूत्रं I, 5, 123 IV, 5, 11.
गृहात् I, 4, 23 IV, 1, 22	12 14 25
गृहान् III, 4, 7	गोमूत्रभाग IV, 5, 13
गृहीत्वा II, 10, 18. III, 10,	गामूत्रादिभिः IV, 5, 16
10	गोमूत्रे I, 6, 38 IV, 6, 5
गृहे II, 2, 22	गोरक्षकान् I, 5, 80
गृहाति I, 4. 13 18 II, 4, 20	गोवधः I, 10, 23
10, 37 III, 2, 2.	गोवालरक्षा I, 5, 31.
गृहीयात् I, 4, 7 10 11. 12	गोवालैः I, 6, 41
गृहीयाताम् II, 2, 71	गोविन्दं II, 5, 21
गृह्य I, 4, 9. 15, 79 II, 5, 1	गोशकृत् I, 6, 36
IV, 5, 12	गाशाक्षल्लस्मभिः I, 5, 26
गो IV, 5, 5 6, 4 7, 9	गोश्वाजावय II, 2, 9
गो III, 8, 1.	गोष्ठ III, 10, 13.
गोचर्मैमात्रं I, 5, 59 III, 9, 4.	गोष्ठुं II, 5, 2
गोदृसि. I, 5, 57	गोष्टुगते I, 5, 55.
गोत्र I, 5, 6	गोसबेन II, 2, 4.
गोत्रभाज II, 2, 32	गोसहस्रं I, 10, 21
गोदोहनमात्रं II, 10, 44	गौः III, 10, 15 IV, 4, 3
गोधा I, 5, 131	गौतम. I, 1, 23 II, 2, 70
गोनिष्कान्तानां III, 6, 20	गौरसर्पपक्षकेन I, 5, 35
गोपाय III, 2, 6.	ग्रन्थं II, 7, 9
गोपायति II, 4, 23	ग्रहणं I, 11, 4.

अहणान्तं I, 2, 4	घोरे I, 11, 21
ग्राम II, 3, 51 6, 17 10, 64.	घ्रत II, 1, 6
III, 2, 6	झन्ति I, 11, 21
ग्राममध्ये IV, 1, 22	ग्राण IV, 1, 4 5
ग्रामयाजन II, 1, 44.	च
ग्रामसीमान्ते II, 10, 1, III 1, 13	च I, 1, 8
ग्रामात् III, 9, 4	चकार II, 6, 30
ग्रामान्ते II, 10, 13 III, 1, 13	चक्रम IV, 3, 6
ग्रामे II, 3, 52	चक्रचर III, 1, 1
ग्राम्या I, 5, 127	चक्रचरत्वम् III, 1, 3
ग्रास IV, 5 8	चक्रवत्सु I, 2, 35
ग्रास III, 8, -4	चक्रवाक I 10, 28
ग्रासा II, 7, 22 10, 53	चक्रु I, 7, 3; II, 1, 38 5, 13 6, 8 III, 8, 21 9, 16 IV, 1, 5
ग्रासाच्छादनै II, 2, 38	चक्रुपा IV, 1, 4
ग्रासान् III, 8, 22	चक्रुपां IV, 3 5,
ग्रीष्म I, 2, 11.	चण्डाल I, 5 54
घ	चण्डाल I 5, 52 122
घनाया. I, 6, 16	चण्डाल. I, 9 6
घर्मांचिह्ने I, 6, 30	चण्डाला I, 8 8
घृत IV, 1, 7	चण्डाली II, 2, 67
घृत I, 5, 126 II, 1, 35 63 5, 30 10, 60 III, 6, 5 10, 15	चण्डालीच्यदाय II, 2, 66
घृतप्राशन III, 10, 12	चतुर्था. II, 5, 12
घृतस्य IV, 5, 13	चतुर्थ I, 8, 2 III, 7, 11 IV 2, 4
घृतेन IV, 8, 17	चतुर्थ III, 9, 17 IV, 5, 18.
घृतै IV, 6, 4	चतुर्थ ग्रीष्मा III, 9, 4
घृतैदत्तेन IV, 7, 6	चतुर्थहीत II, 10, 18 III, 1, 10

चतुर्णाम् II, 2, 9
चतुर्थ 2, 10 55
चतुर्थम् III, 8, 10
चतुर्थ I, 2, 57
चतुर्थकाल II, 1, 12
चतुर्थकाला. II, 1, 41
चतुर्थे IV, 1, 15
चतुर्दश III, 8, 22
चतुर्दशी I, 11, 40
चतुर्धा I, 2, 57 II, 6 11
चतुर्भि I, 6, 19
चतुर्भ्य II, 1, 17
चतुर्मुख II, 5, 20
चतुर्विशाति I, 2, 1
चतुर्विशत्यह III, 7, 7 10, 16
चतुर्विशात् I 2, 13
चतुर्होत्रा III, 7, 15
चतुश्चक्रे I, 6, 30
चतुष्पथे IV 7, 7
चतूरात्रा II, 1, 65
चत्वार. 1, 8, 1 10, 36 11,
10 II, 6, 11 13 31 III,
8, 11 10, 16
चन्द्रमस II, 5, 20 III, 8, 18
चन्द्रमा. IV, 5, 21
चन्द्रस्य IV, 5, 20
चमस I, 1, 20
चमसपात्राणां I, 5, 11
चमसे III, 8, 10
चरण IV, 2, 17 | चरणघत II, 8, 6
चरति I, 2, 57 58 5, 87
III, 10, 3
चरते II, 10, 30
चरन् II, 1, 3 IV, 5, 21
चरन्त I, 2, 57
चरन्ति II, 1, 32 6, 34 8, 10.
चरित II, 1, 35
चरितविवेशम् II, 1, 87
चरित्वा II, 1, 35 38 III,
8, 34
चरेत् I, 2, 17 57 4, 17 10,
26 II, 1, 7 18 22 2,
50 51 7, 24 III, 1, 1
7, 10 IV, 5, 19
चरेयु II, 1, 49
चर्मणाम् I, 5, 37
चर्ममय I, 1, 11
चर्यताम् I 11, 3
चर्षणीधृत II, 4, 11
चलचुन्दी I, 5, 86
चातुर्मास्यानि II, 2, 76 III,
7, 15
चातुर्विद्य I, 1, 8
चात्वालोत्करी I, 7, 15
चान्द्रमसी III, 8, 9
चान्द्रमसीभि III, 8, 18
चान्द्रायण I, 10, 26, II 1
7 2, 50 65 III, 8, 32
10, 18 IV, 5, 17 21, |
|---|---|

चान्द्रायणकल्पं III, 8, 1
 चारणदारेषु II, 2, 56
 चालयन्ति II, 2, 56
 चिकित्सेत् II, 1, 26.
 चिंति I, 5, 52 122
 चित्तम् I, 4, 17
 चित्रम् II, 5, 13 25 10, 34 45.
 चित्रगुप्तं II, 5, 25
 चित्रधाससः I, 6, 9
 चित्रासङ्घाता: I, 6, 9
 चिठिचिमः I, 5, 134
 चीरचर्मजलप्रियः III, 3, 19
 चीरवासा. III, 9, 2
 चीराजिनवासा II, 6, 17
 चीर्णवतः III, 5, 8
 चेत् I, 5, 22
 चेतसा IV, 7, 2
 चेलवत् I, 5, 37.
 चेलानाम् I, 5, 36.
 चैत्यवृक्षं I, 5, 52.
 चौरस्य III, 6, 10
 च्यघते II, 2, 1

छ

छञ्च I, 3, 6.
 छत्रधारण I, 2, 25
 छन्दांसि II, 5, 27.
 छागस्य I, 4, 2
 छान्दसं III, 9, 9.
 छेदन I, 7, 6.

ज

जगतः II, 7, 10. IV, 5, 21.
 जगतीभि I, 2, 12
 जघनाधार्त् III, 4, 7
 जघनेन I, 7, 23 26
 जघन्यसंवेशी I, 2, 22
 जटिलः II, 6, 17
 जड II, 2, 39
 जनः II, 5, 12 20 10, 32.
 जनक II, 2, 34
 जननमरणयोः I, 5, 90 103
 11, 39
 जनने I, 5, 105
 जनयति II, 1, 49.
 जनयितुः II, 2, 34. 36
 जनयेत् II, 2, 62
 जनर्पीन् II, 5, 27
 जनसम्भारां III, 3, 21
 जनान् II, 4, 11
 जन्मतः II, 9, 4
 जप II, 8, 16. IV, 5, 2 3 5.
 जप IV, 5, 31
 जप III, 10, 10
 जपति I, 7, 31 III, 2, 6 8
 19 21
 जपन् IV, 6, 4
 जपित्वा II, 7, 4 III, 2, 6.
 जपेत् I, 4, 6 II, 3, 8 7, 27.
 10, 61. IV, 2, 7 8, 15 17.
 जप्याः IV, 6, 1.

जयति II, 6 8 9, 6 III 5, 7 8	जायमान II, 6, 35 9, 7. III,
8, 10
जयन्त II, 5, 22	जाया I, 5, 53
जयप्रभृति II, 8, 19 III, 1,
5 7, 12 8 17	जितेन्द्रय II, 9, 3 10, 16
जयेन्द्र II, 2 48	जीवितस्य I, 2, 5
जर्तिलादीनाम् II, 2 15	जीवेत् II, 2, 69
जल I, 5 52 55	जुगुप्सेत् III, 7, 8.
जलपविष्ट II, 10, 12 33	जुपन्ते I, 5, 62 6 1
जलचत् I, 15	जुष् III, 1, 15
जलान्तरण I, 4 15	जुहुयात् I 4, 6 10, 39 II,
1, 38 7, 17 8, 8 10, 22
जलाभ्याशो III , 3	III, 6 2 15 7, 1 16 9, 4
जले IV, 5, 30	जुहू II, 6 8
जल्पन् I, 5, 15	जुहोति II, 1, 33 7, 3 8 7
10, 18 49 III, 1, 10 8,
8 28 IV, 2, 10 8 6
जहि II, 1, 15	जुहोमि II, 7, 3 8, 12
जागर्ति II 10, 20	जुहृति IV, 8, 8
जाग्रत् IV, 3, 6	जुहून् II, 2, 1 IV, 6, 4 7, 6
जाते I, 10, 12 II, 2, 15	जैश्चाचम् II, 2, 78
जाता I, 5, 142 8, 13 9 11.
II, 2, 4 25 27. 29	ज्ञात , II, 2 23 III, 5, 5
जातवीर्य 1, 2, 34	ज्ञातय II 1, 35
जातवेद् 1, 4, 2	ज्ञातिपला II, 5 29
जातान् I, 10 34	ज्ञातीन् II, 5, 29 III, 9, 17
प्रतिमात्रोपजीविनाम् I, 1, 10	ज्ञातीनाम् I, 2, 57
प्राप्ताति II, 7, 20	ज्ञानम् IV, 1 27
प्रतीयात् III, 9, 7	ज्ञानदत्तेभ्य III, 5, 5
प्रचन्तरा I, 5 9	ज्ञानात् II, 2 67 IV, 7, 8
प्रचो I, 2 28	ज्ञानन I, 5, 2 III, 1, 23
प्रपते I, 2 7 5, 57 121
II, 6 35 9, 7 10, 30
IV, 1, 26	ज्ञायते IV, 8, 12

ज्येष्ठम् II, 2, 5	II, 10, 14 III, 6, 2
ज्येष्ठ II, 3, 4 6	IV 1, 15 26 4, 6 5, 9 17 88 7, 4
ज्येष्ठसामिक्. II, 8, 2	तत्काल I, 11, 25
ज्येष्ठसाम्नां III, 10, 11	तत्कृत IV, 8, 4
ज्येष्ठा IV, 5, 24	तत्पत्न्यां I, 2, 38
ज्येष्ठांश् II, 2, 12	नरपरिपूर्णत्रवदन् II, 3, 53
ज्येष्ठाशा II 2 9	तत्परिहरणात् I, 5, 106
ज्योति II, 10 3, III 8	तत्पाप I, 1, 12
16 IV 5 12	तत्पुत्रज्ञ I, 5, 95
ज्योतिपाम् I, 7 31 III 8, 21	तत्पुत्रे I, 2, 37
ज्योतिषोम II, 2 76	तत्पुत्रेषु I, 5 114
ज्योतिष्मत्या II 10 51	तत्प्रत्ययं I, 5, 110
ज्यलन्त I 5 83 II 10 18	तत्प्रत्ययत्वात् I, 11, 12
ज्यलन्ती II, 1 13	तत्र I 1, 22
उ	तथा I, 1, 17
डिड्गि क I 10 28	तदनन्तर II, 8, 14
डेरिक I, 10 28	तदगुमानका. I 1 6
त	तदभ ई II, 8 13
त I, 2 57	तदपत्यत्व II 1, 41
तकाणि IV 5, 22	तदभावे I, 1, 7 5, 99 100 II 8, 3
तक्षणं 1, 5, 29	तदष्टमेषु I, 2, 8
तच्छेषण II, 8, 8	तदा IV 7, 2
तज्जातवर्ज II 2 41	तदाहारः IV, 5, 14
तण्डुलान् II, 1, 53 III 2,	तद्वामी I, 5, 97
10 3, 7	तद्विवस्तशेषः I, 11, 26
तण्डुलानां 1, 6 41	तद्वेषपिण्डं II, 7, 5
तत् I, 2, 44	तद्वत् I, 1, 15 5, 71 II, 3, 60 7, 15
तत् I, 4, 16 5, 121 7, 17	

- तद्वर्तनात् III 1, 2
 तद्विधा I, 2, 49
 ताद्विधेषु III, 7, 10
 तनू II, 10, 26
 तन्तु II, 2, 36
 तन्तु II, 1, 56
 तन्त्र II, 6, 34
 तन्मता II, 7, 6
 तन्मासे IV, 1, 20
 तन्यते II, 6, 31
 तप I, 9, 64 II, 5 20 6,
 33 36 7, 21 10 32
 III 10, 10 IV, 1, 25
 30
 तपति II, 10 35
 तपर्णिन् II, 5, 27
 तपश्चाल्ल II, 6 17
 तपसा II, 9 3
 तपसि III, 3, 20
 तपस्य II, 1 1
 तपस्या I, 1 85
 तपर्णिम III, 10 11
 तपृच्छा II 1, 63 IV, 1 10
 तप्ते II, 1, 12
 तप्तेन I 10, 18
 तप्यते IV 1, 29
 तम् II 3 9 III, 4 1
 तम्भ II 5 13 10, 31
 III 4, 4 IV, 5, 21
 तम्भा III 4 1
- तमोभूदा I, 1, 12
 तयोः I, 2, 41 IV, 1, 21
 तरति II, 10, 21 III, 5, 7
 8 10, 8 IV, 2, 17
 तरत्समन्दीय II 3, 8
 तरत्समन्दीय IV, 2, 5
 तरत्समन्य IV, 2, 4
 तरत्सम्भा IV, 3, 7
 तरेत् II, 3, 46
 तरेम IV, 2, 17
 तर्पयत II, 5, 30
 तर्पयति II, 7 15 10, 32
 33
 तर्पयामि II, 5, 16 17, 18
 19 20 21 25 26 27
 29, 29 10, 32
 तर्पयित्वा II, 3, 2
 तव I, 10, 32
 तस्मात् I, 1, 13
 तस्मिन् I, 1, 25 II, 2, 75
 III, 8, 6 IV, 1, 20
 तस्मै I, 2, 52
 तस्य I, 1, 2
 तस्याः II, 2, 24 26 27.
 तस्या II, 2, 16
 तां I, 2 53 II, 20 II, 1,
 3 5, 5 III, 9 18 IV,
 1, 22
 ता I, 2, 56 II, 2, 56 III,
 1, 15 IV, 1 2 7, 6

- तान् I, 5, 63 II, 4, 15 6,
 30 IV, 6, 10 8, 17.
 तानि I, 1, 18 II, 6, 1, 9,
 4, 10, 60 III, 5, 7.
 तान्तः II, 4, 8
 तापसः III, 3, 19 20
 तापेन IV, 1, 26
 तामिः III, 2, 9 9, 10 12
 13 14
 ताम्भ I, 5, 27
 तारयति II, 9, 8 9
 तार्यते I, 6, 12
 ताष्ट् I, 1 28 4 12 14 5,
 105 II, 1 66 IV 7 3
 ताष्ट्वं I, 11 23 33 II 6
 8 III, 9, 7
 तासो II, 2, 58 III, 1, 6
 तातु I, 8, 6
 तिलिरि I, 5, 133
 तिथि III, 8 9, 29
 तिरस्त्रय I, 5, 68
 तिस IV, 7, 9
 तिनि III, 10, 15
 तिनमिधा II, 8, 7
 तिन्द्रेस्त्रश्चातने II, 23
 तिन्द्रादाने II, 8, 15
 तिरान् II, 1 53 IV, 6, 1
 तिनादन् IV, 5, 29
 तिरै II, 1, 52 57
 तिहूर् I, 5, 15 II, 4, 10 25,
- 17, 10, 25.
 तिष्ठन्ते I, 2, 29
 तिष्ठेत् I, 3, 11.
 तिसमिः II, 5, 12
 तिथः I, 8, 3 II, 1, 9 8, 5,
 5 III, 7, 7, IV, 5, 20
 तीर्थात्मकात्मेन् III, 2, 3
 तीर्थ्या II, 10, 23
 तीर्थि I, 5, 12 110 7, 15
 II, 1, 2 5, 1 3 III, 4,
 7 5, 2
 तीर्थीनि III, 10, 13
 तीर्थेत् I, 5, 11
 तीर्थेत् III, 5, 8
 तु I, 1, 9
 तुल्या I, 5, 79
 तुल्यापुमान् IV, 5, 22
 तुल्ये IV, 1 13 19 21
 तुल्या, I, 5, 29
 तुल्यापहस्याते I, 10, 29
 तुष II, 3, 17
 तुष्टि III, 3, 7
 तुष्ट्यान्त्यवर्जन् III, 3, 7
 तुष्ट्यिदीनान् III, 2, 10
 तुष्ट् II, 3, 18
 तुष्टेदेवी II, 5, 28
 तुष्ट् II, 7, 15
 तुष्टि II, 7, 4 III, 1, 15
 तुष्ट् III, 2, 12
 तुष्ट् I, 5, 68 71
 तुष्ट्यात् II, 1, 55,

तृणान् I, 6, 21	स्वकर्त्त्वा II, 2, 27
तृणानि I, 5, 54 II, 10, 20	त्वजेत् I, 5, 85 II, 2, 59
तृणैः I, 4, 3	त्वाग II, 10, 41 IV, 8, 10
तृतीयं III ८, 10 IV, ३ ३	त्रय IV, 5, 13
तृतीयः I, 1, 4 II, 1, 51	श्रय. I, 1, 8 ९ ११ II, 1,
67 IV, 5, 9	65 २, 19 ३, ४ ७, २३
तृतीयांशहरा: II, 2, 11	III, 8, 12 १०, १६
तृतीयात्मा I, 8, 11	श्रद्धा II ६, ३६
तृतीये II, 2 १६	नर्याचिद्यवृक्षे II, १०, ५७
तृप्यत II, 5, ३०	चित्र IV, ५, २२
तै I, 1, 11	चित्र: I, ५, ५ १५ १६ ४२ ७०
तेजसा II, 6, ३३	७२ १० II, 1, २८ ५, १
तेन I, 2, ५७	६ १०, २७ IV, १, २४ २,
तेभि. III, २, १६ ३, २	११ १५ ४, २ ९ ४ ५ ६
तेभ्य III, ६, १०	७ ८ ५, २९
तेषां I, ५, १९	चिदण्डी II, १०, ४०
तेषु I, ५, १९	चिनाचिकेत II, ८, २
तैः I, ५, ८९ II, ६, ३६ III, २,	चिपुर्खं I ११, १
16 ३, २३	चिभि II, १, ४१ १२ ४, ८
तैजसे I, ५, २२	६, ३५ ९, १ ७ III, ७, ११,
तैजसबत् I, ५, ३८	८, १ IV १ ५ २६
तैजसान्ता I, १, २६ ६, ३५	चिमधु II, ८, २
तैल IV, १, ७	चिरह IV, २, १५
तैलसार्पिणी I, ६, ४८	चिरात्र I, ५, ११३ १४ ११६
तैल्यां I, ५, ११३	११९ १३९ ११, ३० III, ६
तोके III, ३, १९	१६ IV, २, ८ १५
तोय I, 1, १५	चिराधेण II, १, ३९
तोयादारा III, ३, ९, १३	चिरात्रोपेषापित IV, ७, ४
तौ IV, ६, ६	चिरित्रम II, ५ २४
त्वं II, ५, १३	चिरित्रेष III, ९, २०

त्रिवृत् I, 5, 5. II, 10, 13
 IV, 5, 7.
 त्रिवत्या II, 10, 26
 त्रिवत्याः IV, 2, 11.
 त्रिवद्वर्णं II, 1, 68. IV, 5, 4
 त्रिपु IV, 8, 4
 त्रिषुप् I, 2, 12
 त्रिसमकं IV, 5, 16
 त्रिसुपर्णः II, 8, 2
 त्रिलिः I, 5, 12 II, 10, 26
 त्रिहाविः IV, 6, 2
 त्रीणि I, 5, 66 IV, 1, 13 15 19
 त्रीन् I, 10, 33 35 II, 1, 22
 2, 10 3, 7 5 12 8 21
 III, 9, 6 IV, 5 24
 त्रेताग्निहोत्रमन्त्रान् II, 7, 27
 त्रैधातवीयन् III, 1, 9
 त्रैविद्यवृद्धेभ्य I, 5, 100
 त्रचधिकेषु I, 2, 9
 त्रघवरान् II, 8, 6
 त्रघहं I, 5, 1-3 11, 24 II,
 1, 48 64 IV, 5, 6 9 10
 त्रघहः III, 10, 16
 त्रघहान् II, 1, 48 IV, 5, 9
 त्वं I, 10, 3 II, 2, 80. III,
 7, 11 8, 19
 त्वक् II 7, 5. III, 8, 16 IV,
 1, 4 5
 त्वया II, 1 35
 त्वरते IV, 5, 30

त्वरमाणः I, 5, 15
 त्वष्टा II, 5, 17.
 त्वा II, 4, 9

द

दंशमशकान् III, 3, 19
 दक्षपितरः III, 6, 15
 दक्षिणं I, 2, 26. 5, 5. 9, 7,
 13 II, 3, 59
 दक्षिणतः I, 1, 17 18 II, 8, 23
 दक्षिणया II, 3, 62
 दक्षिणा IV, 4, 10
 दक्षिणाद्वाराणि II, 5, 17
 दक्षिणापथा I, 1, 29
 दक्षिणाप्रतीच्योः II, 1, 14
 दक्षिणामुख I, 5, 68
 दक्षिणासु I, 11, 5
 दक्षिणे I, 4, 2 18 II, 7, 10
 दक्षिणेन I, 1 25 2, 26 7,
 23 II, 10, 20
 दण्ड I, 2, 41
 दण्डम् II, 4, 28 III, 2, 6.
 3, 16
 दण्डः II, 2, 54
 दण्डा I, 2, 16
 दण्डान् I, 10, 20
 दत्त II, 2, 31
 दत्त I, 5, 64 II, 8, 17.
 दत्तः II, 2, 20.
 दत्तस्य II, 8, 12
 दत्या I, 5, 65 11, 1 II, 3,

- १७ १०, ३० III, ३, ५ ६ ७
 ददत् II, २, ५९ ६, ८
 ददत् II, २, ६०
 ददाति II, १, ५४ III, ७ ११
 दधात् II, १, ३७ २, २८ ३,
 १२ १५, ६, ५ ८ ९, III,
 ८, ३१. IV, १, १२ ४, ९
 दधाताम् I, ५, ८१
 दधत् III, ७, ११ ११
 दधति IV, २, ११
 दधि I, ५, १२३ १४० II, १०,
 १३ ५६ IV, ३, ११. १२ ११ २५
 दधिकाव्या IV, ५, १२
 दधिधर्मे I, ६, ३०
 दधिधातीसधर्मः II, १, ३०.
 दधिधान्यां II, १, ३०
 दधिमधम् III, १, १९
 दध्म् IV, ५, १३
 दधा IV, ८, १७.
 दन्तजननाम् I, ५ ९२ ९३
 दन्तधावनम् II, ३, २५
 दन्तलभेषु I, ५, २०
 दन्तयन् I, ३, १९ २०
 दन्तसक्तेषु I, ३, १९
 दन्तान् II, १० ३७
 दन्तानाम् I, ५, ३०.
 दन्ते II, ७, ७ १०, ३७
 दन्तम् I, १, ३.
 दधापूर्व II, १०, ५०
 दधिद्रम् I, ७, ३१ III, ८, २१
- दरिङ्गीहृत्य I, २, ५७
 दर्श I, १, ५
 दर्मान् I, ७, २७ II, ४, ५ ५,
 १२, १०, २०
 दर्मेषु II, १, ५ ५ १२
 दर्मः I, ६, ३०
 दर्शनान् I, २, ४८ III २, ६
 दर्शपूर्णमासाभ्यां III, १, ११
 दर्शपूर्णमासी I, ३, ६ II, २, ७०,
 III, ७, १५
 दर्शयति II, ९, ७
 दश I, १, ७ १०, २१ ३५ ११,
 १८ III, ३, १५ IV, ८ ६
 दशष्टत्य् II, १, ७
 दशपणम् I, १०, १४.
 दशभिः IV, ५, २७
 दशमे II, २, ५९
 दशमी III, १, ६
 दशमीं III, ४, ९
 दशरथम् I, ५, १०१
 दशरात्र १, ५, १०३
 दशरथाम् I, ५, १०१.
 दशहोत्रा II, ७, १५
 दशांशान II, २, १०.
 दशाना II, २, ६
 दशायग्म II, ५, १२ IV, २, १७
 दशायरा I, १, ७ ८
 दशयर्गं I, १, ७
 दशारम् I, ५, १०५ ११०
 दष I, ५, १०६

- दहति 1, 2, 50
 दहनम् 1, 5, 25, 93, 6, 14
 दहनान् 1, 6, 19
 दहृ 11, 1, 17, 2, 53
 दहन्ते 11, 7, 15
 दाक्षायण्यसे 1, 6, 30
 दाता 11, 1, 39
 दातृपञ्जकरञ्चमाः 11, 1, 9
 दात 1, 10, 2, 1
 दानम् 1, 10, 3, 11, 3, 60, 8,
 13, 11, 10, 10
 दानान् 11, 1, 52
 दानेषु 11, 3, 59
 दामोदरम् 11, 5, 24
 दायम् 11, 2, 2, 10
 दायिमाण 11, 3, 8,
 दार्थाणा 1, 5, 29
 दारा 11, 2, 55.
 दारणम् 11, 6, 8,
 दारमय 1, 1, 11
 दारमयानाम् 1, 6, 26
 दारयत 1, 5, 3
 दार्घिदोमिकी 11, 1, 33, 11,
 2, 10
 दार्घिदोमाणां 11, 6, 12, 31.
 दार्मी 1, 11, 20
 दाहात् 1, 1, 2
 दिग्धैः 1, 10, 10
 दिग्मत्र 11, 8, 10
 दिनेन 11, 5, 28
 दिने 11, 5, 27.
 दिवसात् 1, 5, 101.
 दिवमे 11, 5, 30
 दिवा 11, 1, 28 11, 3, 6, 5,
 5, 6.
 दिवास्थानः 11, 5, 5
 दिवास्यपरशीलेन 11, 2, 77.
 दिवि 11, 9, 5.
 दिव्यं 11, 9, 16
 दिशो 11, 5, 5 11, 9, 1.
 दिश 11, 2, 6
 दिशां 11, 2, 6
 दिशि 11, 5, 5
 दिशो 11, 1, 11
 दीशाः 11, 1, 15
 दीक्षित 1, 5, 90
 दीक्षित 1, 7, 29
 दीक्षे 1, 7, 31, 111, 8, 21
 दीनान् 11, 7, 19
 दीर्घ 1, 2, 26, 11, 3, 9
 दीर्घसत्र 1, 2, 56
 दीर्घसोमेषु 1, 6, 7
 दुर्गुणा 1, 1, 13
 दुर्लिपि 11, 2, 57
 दुर्गम्भरसामि 1, 5, 14.
 दुर्गाः 11, 2, 7.
 दुर्जनवर्जिताम् 11, 3, 22
 दुर्बलाय 11, 3, 50
 | दुर्मिश्राः 11, 5, 5.
 | दुर्विचिन्तितम् 11, 6, 6.

दुश्चरितम् II, 5, 11	III, 2, 6. IV, 3, 5
दुष्कृतम् II, 5, 3 III, 6, 5	देवतानि II, 5, 17. 18
दुष्कृतानि I, 5, 88 IV, 2, 17	देवताभ्यः III, 9, 4
दुष्ट II, 1, 6	देवतासु I, 6, 15
दुष्टेतस्. II, 8, 11.	देवत्वम् III, 9, 19
दुष्यति I, 1, 1	देवनिश्चेयणी III, 9, 18
दुष्यन्ति 1, 5, 51 II, 2, 57	देवयज्ञम् II, 6, 2.
दुहितरम् II, 1, 54	देवयज्ञ. II, 6, 1
दुहितर II, 2, 44	देवयाना. II, 6, 13
दुहितरि II, 2, 15	देवरात् II, 2, 62
दुहिता II, 2, 80	देवर्णिपितृतर्णणम् II, 3, 4.
दुहितृगमनम् I, 1, 19	देवर्णि. II, 5, 7
दुहित्रो II, 2, 79	देवलोकान् III, 7, 16
दूपयेत् I, 4, 17	देववत् II, 10, 33 IV, 8, 12
दृष्टम् III, 1, 14 15 IV, 5, 24	देवस्य II, 5, 20 0, 14 IV, 5, 12.
दृष्टा I, 7, 31 II, 7, 5 III, 8, 21	देवहितम् II, 5, 13.
देय. II, 3, 50	देवहेळनम् III, 7, 11 14
देया IV, 1 17.	देवा. I, 5, 56 62 6.. 6, 1
देयानि III, 10, 15	2 II, 6, 13. 10, 28 III, 6, 13 15 7, 11 14 9, 19 IV, 2, 11
देव I, 3, 12 4, 21 II, 6, 17 III, 3, 20	देवान् I, 3, 86 II, 3, 2
देव II, 1, 20	देवानाम् III, 6, 13.
देवकृतं IV, 3, 7	देवे II, 8, 21
देवकृतस्य IV 3, 6	देवेभ्यः II, 6, 35 9, 7 III, 1, 15 9, 5 IV, 5, 5
देवगमं II, 8, 16	देवे II, 6, 10 III, 5, 8
देवगृहम् II, 5, 2	देवा I, 6, 50
देवता I, 5, 64 II, 5, 15	

देशम् I, 5 17 125 6, 16
 देशकाली II, 8 22
 देशपति I, 11 21
 देशप्रामाण्यम् I, 1 22
 देशा III 10 13
 देशो I 5 9 II 3 21 7 2
 10 45
 देहि II 5 3
 देहिनाम् III, 5 23.
 दन्यम् II 2, 76
 देवम् I 5 13
 देव I 11 1
 देवत II 7 21
 देवतम् III 9 9
 देवतानि II, 5 16 19
 देवात् I 11 18
 देवानि II 3 31
 देवे I 11 23
 दोषम् IV, 1 13 11 19 21
 दोष I 2 27
 दोषनिर्णये I 1 32
 दोषघट् IV 2 13
 दागविशद् I 1 15
 दागणाम् I 1 2
 दारेषु IV 1 1 2 1
 दीर्घिम् II 2 13
 चायाशृंखियी II 1 13
 चायाशृंखियम् III 8 9
 चुतिम् III 8, 19
 चुम्पे IV, 8, 12.

चुतम् II, 1, 17
 चौ II, 8, 12 III, 6 6
 12
 द्रव्य I, 6 50
 द्रव्यम् I, 9 47
 द्रव्यप्रयोजनम् I 5 17
 द्रव्यसविभाग II, 3 19
 द्रव्यालभे II 7, 27
 द्रव्येण I, 11 20
 दुषदादिनेन्मुमुक्षान् IV 4 1
 द्रहोत् III 3 19
 द्रोह II, 4 21
 दृढम् II 10 20
 दृश्यम् I 11 31 IV 5, 13
 दृश्यो II 2 18
 द्रापिशतम् II 7 22 10 53
 द्रादश I 1 2 18 3, 52
 III 9 10 12 13 11
 IV 1, 7 8 9 10 11 2 7
 द्रादशक्षपालम् II, 10 23
 द्रादशरात्रम् I 10 39 III,
 9 17
 द्रादशरात् III 5 6
 द्रादशरात्री III 7, 7
 द्रादशर्वन् III 7 11
 द्रादशाहम् II 1 48 58
 IV 1 7, 4, 15 5 6
 द्रादशाह II, 10, 16
 द्रादशाहान् II, 1 48 IV, 1, 9

द्वादशाहानि IV, 8, 17
 द्वादशीम् III, 8, 9
 द्वादशे II, 2, 59
 द्वादश्याम् I 5, 111.
 द्वादश्याम् II, 4, 9 11, 10, 94
 III, 6, 13 8, 11 12 13
 द्वाराणि II, 5, 16 18 19
 द्वारिंशात् I, 2, 13.
 द्वि I, 5, 16
 द्वित्तुरिणः I, 5, 132
 द्विगोत्रः II, 2, 18
 द्विजः IV, 5, 3 20 21 24
 28 8, 7.
 द्विजमा I, 11, 32
 द्विजाः I, 1, 14
 द्विजातयः II, 3, 4
 द्विजातिप्रवराम् II, 2, 29.
 द्विजातिषु II, 10, 54
 द्विजातीनाम् I, 4, 16 II, 4, 3.
 द्विजान् IV, 7, 9
 द्वितीयम् III, 8, 10 IV, 3
 3, 4
 द्वितीयः I, 1, 3
 द्वितीयस्याम् III, 8, 26
 द्वितीयायाम् I, 4, 10
 द्वितीये II, 2, 16
 द्विनामा I, 1, 32.
 द्विपिता II, 2, 18.
 द्विपितु II, 2, 19
 द्विमुखः I, 11, 32.

द्वियज्ञोपवोती I, 3, 5
 द्विरेता: I, 11, 32
 द्विविधम् III, 1, 22 3, 4
 द्विविधा: III, 3, 4
 द्विष्म II, 5, 5
 द्वै I, 1, 4. II, 1, 33 IV, 2,
 10.
 द्वेष्टि I, 4, 7. II, 5, 5
 द्वेष्य II, 5, 5
 द्वैविष्यम् III, 3, 1
 द्वौ II, 1, 45. 2, 10 8, 21
 III, 8, 13 26. 9, 17 10,
 16 IV, 5, 17
 द्वचन्तरासु I, 8, 7

 घ

 घने I, 2, 57
 घनस्य IV, 8, 10
 घनात् II, 2, 55
 घनात् I, 2, 14
 घनुर्ज्या I, 11, 7 II, 2, 5 IV,
 8, 9.
 घन्यं III, 8 38
 घन्यन्तरिम् II, 5, 26
 घन्यन्तरित्पार्यदान् II, 5, 26
 घन्यन्तरिपार्यदीः II, 5, 26
 घयन्ती II, 3, 38
 घर्म I, 1, 12 10, 15 II, 5,
 25
 घर्मः I, 1, 1 14. II, 7, 21,

धर्मकांक्षिणाम् III, 1, 1.
 धर्मकृत्येषु II, 1, 50
 धर्मचारिणीम् IV, 1, 23
 धर्मतः II, 1, 6.
 धर्मतन्त्रोपरोधात् I, 5, 66.
 धर्मपाठक I, 1, 8
 धर्मराजम् II, 5, 25
 धर्मवित् I, 1, 16
 धर्मव्यपेक्षया II, 2, 71
 धर्मशाखम् IV, 4, 9
 धर्मशास्त्ररथारुदा I, 1, 14
 धर्मसंशयात् II, 9, 4
 धर्मसन्तातिम् I, 4, 24
 धर्मस्थ्य I, 1, 9 13 10, 30.
 II, 6, 11. IV, 1, 27 30
 धर्मान् II, 1, 49
 धर्मार्थी I, 2, 49
 धर्मण I, 1, 6
 धर्मपत्नु I 5, 47
 धातुक्षयात् III, 2, 13
 धान्यं 1, 5, 55 III, 2, 6
 धान्यराज. III, 6, 4
 धान्यानाम् II, 3 54.
 धारणा I, 5, 19
 धारयमाणः II, 1, 5 9, 12
 धारयित्वा II, 5, 12. 10, 32
 III, 4, 7
 धारयेत् I, 3, 3 4, 16 II, 1,
 3 3, 28 30 10, 39 IV,
 1, 6, 7. 8 9 10 11 8,

14 15.
 धारा: I, 5, 50.
 धार्मिक II, 3, 51. 4, 15
 धावन्तम् I, 2, 39.
 धिय. II, 10, 14
 धीमता IV, 7, 3
 धीमहि II, 10, 14
 धुरम् I, 10, 7
 धृता: IV, 1, 29
 ध्रुवयरप्रदानात् III, 4, 5 7,
 12. 8, 17
 धैत्यनहुहो: I, 10 25 2
 ध्यायन् II, 7, 4
 ध्यायेत् I, 4, 8.
 धूवम् III, 2, 7
 धूवा II, 6, 4 III, 1, 5, 2,
 7
 धूवायाम् III, 2, 4
 ध्वंसते II, 6, 36.
 ध्वजम् II, 1, 3.

 न
 न I 1, 9 इत्यादि
 नः I, 4, 7. II 2, 34 3, 7.
 5, 4 6, 13. 32 10, 8. 14.
 25. III, 6, 15
 नकुलादीनाम् I, 10, 28
 नक्तं I, 11, 34. II, 3, 45
 IV, 3, 6. 5, 7
 नक्षत्रनिर्देशः II, 1, 47.

नक्षत्राणाम् III, 8, 39
 नक्षत्राणि II, 5, 20 III, 2, 6.
 नक्षत्राय III, 8, 9
 नक्षत्रेभ्यः III, 8, 30.
 नक्षत्रेषु III, 5, 4 6, 1
 नख II, 7, 5 III, 1, 21
 नखवापनम् I, 3, 7 II, 1,
 70
 नखान्त् IV, 1, 25
 नयाति II, 10, 11 III, 1,
 8, 7, 6 8, 2
 नगरे II, 3, 53
 नमः II, 3, 14.
 नग्निकाम् IV, 1, 12.
 नदीम् I, 5, 126 II, 3, 46
 नभः II, 2, 77
 नभ II, 5 9 6 4, 8, 7, 10
 33 III, 6 12, 13 IV,
 5, 5
 नमस्कराति II, 10, 35
 नयति II, 2 35 10, 9 19
 नरकम् I, 1, 9
 नरके I, 11, 21
 नरेन्द्रस्य II, 2 64.
 नव II, 1 8 III, 1, 5
 नवः III, 8, 10
 नवमि III, 1, 1
 नवमात् I, 1, 104
 नवमी III, 9, 9
 नववृत्ते III, 1, 7

नवश्चाद्वम् III, 6, 10
 नवै. I, 5, 126
 नदयाति IV, 8, 7
 नसुते II, 6, 34
 नल I, 6 42.
 नाकम् II, 9, 6
 नाढ्याचार्यता II, 1, 44
 नातिसुहित. II, 7, 8
 नानार्थानि IV, 1, 1, 2, 1
 नानावर्ण. II, 1, 10
 नाभिम् I, 5, 21 IV, 3, 5
 नाभेः I, 1, 5 75, 11, 31
 नाभ्यै I, 5, 76
 नाम I, 5, 79 II, 6, 30 III,
 3, 4, 6 6 10 IV, 1, 15
 नामधारका. I, 1, 11
 नामनी II, 2, 19
 नारत्या III, 2, 2
 नारायणम् II, 5, 24
 नारो I, 11 21
 नावेदावत् II, 6, 33
 नासाग्रप्रमाणा I, 2, 16
 नासिके IV, 3, 5
 नास्तिकाय I, 5, 41
 निश्चपणम् III, 2, 8
 निगिरन् I, 1, 20
 निगुप्ताम् II, 2, 56
 निग्राभ्यास्थ उ, 8, 15.
 निवय. III, 2, 6
 नित्यम् I, 5, 15 82 IV, 6, 11.

नित्य I, १ २० II ६ ३२ १०
८ ९	तिरीक्षत II ३ ३१
नित्ययज्ञोपवीती II १ १	तिरम्भति II ३ ३
नित्यस्वाध्यायी II २ १	तिरद्वासु II ३ ३ ७
नित्या II ४ १०	तिरद्वे II ७ २७
नित्यादृष्टी II २ १	तिरप्रहतानि III २ २
निरध्यु II २ ३७	तिराधार IV १ ५
निरयति II १० १	तिर्गत्य III १ १३
निरपेयु II ५ ३५	तिर्गत्य च III १ २२
निर्वा II १० ३०	तिर्णितम् I ३ ५१
निर्व्यते I १० ३०	तिर्णुदति III ६ १९
निपत्नास् II १ १४	तिर्णोद III ६ ४
निपातन II १ १	तिर्देश्यद्युजितम्भन IV ७ १०
नियाधत IV ८ ३	तिर्देशत् I १ ११, १ २
३ २ ३
नियज्ञप I, २ ११० II ५ ७	तिर्देशत् I १ १२
नियन्त्रय II ८ ६	तिर्पतम् I १० १४
नियच्छग्नि I २ ८	तिर्मात्र्य I ६ ४१
नियताम् IV १ १	तिमन्त्रय III ८ ३
नियतात्मा IV १ १०	तिर्णैष III १ २२
नियमलाप II १ १०	तिरपति II ११ १३
नियमातिक्रम IV १ ३	तिर्णपामि III १ १५
नियमत् IV १ २	तिर्णवरणम् III १ ११
नियुज्ञपात् II १ १४	तिर्णिदाङ्गन I १ १०
निरहुष्य II ८ १३	तिर्णिशायम् I १ १२
निर्यसाययनि II १	तिर्णेश II १ १२ ४४
निरसन I ७ ६	तिर्णहातन्द्रशत्रिय IV ७ ८
निरद्वारा I १ १	तिर्णतंत्र II १ ३०
निराहार IV १ ५	तिर्णतनि III २ २
निराहारा III ३ १ १७	तिर्णतंत्रो III १ १ २ १ १
निरिन्द्रिया II २ १७	तिर्णतन् I १० १

निविश्य II, 7, 11
 निविष्टः II, 7, 3
 निवीतम् I, 5, 7
 निवीती II, 5, 27
 निवृत्त IV, 7, 1
 निवृत्सशरावसपाते II, 6, 24
 निवेदयते II, 10, 45
 निवेदितम् II, 8, 14
 निवेद्य II, 10, 45
 निवेश II, 3, 19
 निशासन IV, 5, 5
 निशि II, 1, 33 IV, 2, 10.
 8 17
 निष्ठय II, 2, 68
 निषादम् II, 2, 32
 निषाद. I, 9, 2 II, 2, 29
 निषादात् I, 8, 11 9, 13
 निषादेन I, 8, 13
 निषाद्यां I, 8, 18 9, 11
 निषिद्धय III, 6, 14
 निष्कलमणः II, 2, 59
 निष्फुतिम् I, 1, 31 II, 1, 6
 निष्फृति. II, 1, 6
 निष्कलयणानि III, 10, 10
 निष्पृष्य III, 1, 10
 निष्पादयति III, 2, 3
 निष्टुष्टायाम् IV, 1 18
 निष्ठाययति II, 7, 10
 नीवीतानासु I 11, 5
 नीरजस्का II, 2, 6;

नोलम् II, 5, 25
 नीर्वीम् I, 5, 74
 नीहारे I, 11, 23
 नृत् I 2, 25 11, 23
 नृपवर II, 3, 56
 नृपा. II, 3, 57
 नैकृत I, 7, 6
 नैऋत्रत् II, 1, 31
 नैत्यकम् IV, 1, 24
 नैत्युरीष्यम् II, 1, 63.
 नौ I, 2, 35
 नौः I, 5, 54
 न्यञ्जि II, 10, 20
 न्यस्तम् II, 7,
 न्यस्तानाम् I, 6, 21
 न्यस्य II, 10, 45
 न्युञ्जति III, 2, 8
 प
 पक्ष IV, 6, 5
 पक्षग्रात् III, 8, 8
 पक्ष IV, 8, 6
 पक्षयो IV, 5, 17
 पक्षिण I, 5, 133
 पक्षिणी I, 5, 114
 पक्ष्मी III, 5, 8 9, 17
 पक्षिणवना. II, 8, 2
 पचमानका. III, 3, 2 3
 पच्छ II, 10, 14 IV, 1,
 6

पञ्च I 1 9 5 131 132 133 10 35 II 14 7 3 4 11 8 22 10 4" III 3 9 IV 5 22	पणमान II 1 54 पण्य I 5 48 II 1 51 पतति II 1 49 62 पतनीय IV 1 8 पतनीयवर्जेयु IV 1 9 पतनीयात् IV 5 24 पतनायानि II 1 40 पतनीयाना II 1 51 पतन्ति I 11 21 पर्ति IV 1 14 पतित II 2 41 पतित I 5 1 22 II 2 27. पतित II 2 67 पतितप्रवृत्ति II 1 15 पातनस्पृष्ट I 5 71 पातला II 1 41 2 49 पतिता II 1 41 पतितन II 1 62 पतितै II 2 42 3 42 पत ई 10 6 पत्नी I 11 21 पत्नी II 5 20 पत्नीयजमानी I 1 5 7 10 पत्न्या 1 - 1 पथ्य II 6 13 पथि III 2 3 पथिषु III 2 9 11 12 पद I 4 23 II 6 28 पद्धित् II 6 32 10 8
पञ्चगव्येन IV 3 14	
पञ्चदशी III 8 10	
पञ्चदशा III 9 17	
पञ्चदशी I 11 40	
पञ्चदशा II 2 59	
पञ्चधा I 1 17	
पञ्चनस्ता I 5 131	
पञ्चभि II , 10 III 1 13 IV 5 7	
पञ्चमे III 8 10	
पञ्चमहायज्ञा II 6 1	
पञ्चमान् I 6 20 8 13	
पञ्चमायका I 5 78	
पञ्चमाष्टमी I 11 13	
पञ्चमी III 8 9	
पञ्चरात्र IV , 0 14	
पञ्चविद्यात् I 4 1	
पञ्चविद्याति I 5 78	
पञ्चविधा III 3 3	
पञ्चसु II 3 7)	
पञ्चहोत्रा III 7 15	
पञ्चापि II 8 2	
पञ्चाना III 1 11	
पठन् IV 4 2 3 4 5 6 7 8	
पठत् IV 1 28 2 12	

पदा I, 2, 57 II, 3, 29
 पद्मचार्य I, 1, 31 3, 28. II 1,
 19 IV, 1, 4
 पद्मताम् II, 5, 4
 पन्था I, 5, 54 II, 3 50
 पथ I, 5, 55 II, 1 35 50
 63 5, 90 10 13 56 60
 IV, 5, 10
 पथसा I 5, 41 IV, 2, 7 8,
 17
 पयोमक्ष. III, 7 9
 पयोविकारे I, 6, 47
 पयोग्रतता III, 10, 12
 पर I, 10, 14 II 1, 64 IV,
 2, 6 1, 9
 पर II, 6, 34
 परहृतान् II, 3, 6
 परपापे I, 7, 30
 पर्वीजानि II, 2 36
 परम I 5, 64 102 II, 3,
 61
 परम I, 1 14 5, 64
 परमर्थय I, 1, 3
 परमर्थन् II 5, 27
 परमां I, 3, 13.
 परमेष्ठिन II, 5, 20
 परमेष्ठिन I, 3, 13
 परत्रात्रे III, 9, 20
 परत्रेतस II, 2, 35
 परश्चावोपस्पर्शने I, 5, 118

परस्मै II, 3, 32 38
 पराकः II, 1, 63 64 65 IV,
 5, 15
 परान् I, 5, 89
 परावृत्त IV, 5, 7.
 परि II, 5, 13 10, 51
 परिकीर्तिता III, 3, 7
 परिकीर्णाति I, 2, 57
 परिक्राति IV, 9, 9
 परिगृहा III, 3, 22
 परिगृहते II, 2, 20 23, 26
 परिचरण III, 1, 14
 परिचर्या I, 10, 5
 परिचर्यायां III, 7, 13
 परिचेष्टां II, 1, 33 IV, 2, 10
 परिच्छिद्धा. II, 6, 28
 परित्यज्य II, 6, 18
 परिदृत II, 6, 13
 परिदधीरन् I, 6, 5
 परिदहनं I, 4, 3
 परिथाय I, 5, 74 II, 5, 12
 10, 32
 परिपठयते I, 4,
 परिपाल्य I, 10 16
 परिमालनं I, 5, 26 42 6, 41
 परिमार्जनद्रव्याणि I, 6, 36
 परिमार्जिते IV, 3, 4
 परिमिता II, 10, 66
 परिमितानि II, 10, 66
 परिमृजीत I, 4, 2.

- परिमृजन । ५, १०
 परिमृष्टाना । ६, ३५
 परिदुस्तत्वाय । ५ ८१
 परियंजयेत् । । २१ ॥ ३
 ६ ८ २२
 परियंतयेत् ॥ १
 परियास्य ॥ १ १ १
 परियित ॥ १ १ ०
 परियिते ॥ ६ ७
 परियित्वा ॥ १ १ ०
 परियता ॥ १ १ ३४
 परियजन् ॥ ६ १५
 परियाजन् ॥ ८ ११ १८
 परिदायन । ६ ३४
 परितिष्ठत ॥ ३ ३
 परिपत् । १ ७
 परिपत्य । १ १ १०
 परिपदि ॥ १ १ ३२
 परिपिर्य ॥ ७ ५
 परिष्कन्दा ॥ ११ १० १३
 परिष्पन्द ॥ ३ २ १६ ३
 २३
 परिसूत ॥ ५ ३०
 परिहित । ६, ११
 परीज्या ॥ ६ ७
 परीवाद ॥ ११ १ ९
 परूपा ॥ ३ ३०
 परेत्य ॥ २ ३
 परता । १ १ १ ५ ५३
 परक्ष । ५ ६०
- परोन्नोपट्टानां ।, ६ २२
 पर्यन्तिकरण । १ १, २
 पर्याधान ॥ ३, ६ ७
 पर्याया । ५, ७२
 पर्याये ॥ ६ ६, १३
 पर्युपासित ॥ १ १, २३
 पर्युग्मित ।, ५ १४०
 पर्युग्मितमोजन ।, १ १९
 पर्युग्मिता ॥ १, १
 पर्यंण । १ ११ १० ॥ १, १, २१
 पर्याम ॥ ५ २६
 पर्यंसु ।, ३ ७ ११, ३५ ३७
 पर्यंत् । १ १ ८
 पर्यूलन ॥ १ १ ८
 पर्यमान । ६ ४६ ॥ ५ १२
 पर्यमानेष्टि । ६ १९
 पर्यन्त्र ॥ १ १ ११
 पर्यन्त्र । ५ ५७ ॥ २ ५७ ६,
 २६ ३७ ॥ ३ २, ५ ६,
 १ ॥ १ १७
 पर्यन्त्रशास ॥ १ ७ ३
 पर्यन्त्रविद्या ॥ ४ ८ १
 पर्यन्त्रपाण ॥ १ १ २४
 पर्यन्त्रसमूहेन ॥ ४ १
 पर्यन्त्राणि ।, ५ ५६ ॥ ८ ५
 ४, १ २४ २ ७ ६, १८ ५
 पर्यन्त्रातिपर्यन्त्रस्य ॥ ३ ६, १
 पर्यन्त्र ॥ ५ १२
 पर्यन्त्रण ॥ ३ १७ ८, ३
 पर्यन्त्रेष्टि । १ १ ३३ ३३

पवित्रेष्टि IV, 6, 2
 पवित्रै II, 1, 2 IV, 6, 4
 पशव. I, 5, 137 II, 1, 56
 पशव्य III, 8, 38
 पशु II, 1, 30
 पशु I, 7, 11 II, 1 31 2,
 76
 पशुपति II, 5, 20
 पशुपते II, 5, 20
 पशुपालनसञ्चक्ति I, 10, 4
 पशुवन्धे III, 7, 15
 पशुभि I, 1, 7
 पशो I, 7, 11
 पश्चात् I, 1, 28 II, 10, 16
 IV, 8, 5
 पश्चिमां II, 4, 13 15
 पदयति III, 6 20
 पश्वनृते I, 10, 35
 पाक्यादिकथमेण III, 7, 11
 पाक्यादिरसस्थानि I, 3, 12
 पाज्ज III, 6, 13
 पाणि III, 8, 16
 पाणि I, 5, 21 IV, 3, 5
 पाणिना I, 4, 2 II 1, 5 7,
 3, 8, 11 III, 5, 2
 पाणिसुख I, 11, 28
 पाणी I, 5, 9 II, 7, 10
 पाणे. I, 5, 70 72
 पाणी I, 4, 2
 पातक IV, 1, 8 9

पातकं IV, 1, 14
 पातकवज्जे II, 1, 57
 पातकवज्जेषु IV, 1, 10
 पातकात् 1, 2, 23 IV, 6, 3
 7, 7
 पातकाभिशंसने II, 1, 60
 पातकेभ्य III, 8, 34 IV, 2,
 6.
 पातकेषु IV, 1, 11.
 पातकोपमै IV, 2, 14.
 पातितः I, 5, 59
 पात्र II, 8, 12 10, 12, 32
 पात्राणि II, 10, 20
 पात्राणां I, 6, 26 33 35
 पात्रात् I, 6, 47.
 पात्रान्तरानयने I, 6, 47.
 पात्रे III, 6, 14. IV, 7, 7
 पात्र्या II, 3, 22
 पाद I, 2, 57 10, 30
 पादप्रक्षाप्तोच्छेषण I, 5, 10
 पादस्य II, 3, 29
 पादाहुष्टे II, 7, 10
 पादुके II, 3, 25.
 पादोपहत I, 7, 4
 पादा I, 5, 9 21 89 125
 II, 5, 1 2 IV, 3, 5
 पान I, 4, 16
 पाने II, 1, 18
 पान्तु III, 2, 6 6, 25
 पाप I, 1, 15 31 II, 1, 41.

१२ ३ ६२ १, १८ III ६	पागयण IV ५ ३
५ १९ IV १ ४	पारथ्यात्र्म I १ २
पापदर्मस्य IV ७ १	पालयति III ७ १०
पापहृत् III ८ १७ ८ ३१	पाराश II ३ २
पापकेन II ८ ३२ १० ८	पारिनी III १ १, २ १०
पापम् IV ८ ५	पादक I १, २
पापम् IV ५ २२	पावकस्य I २ ७
पापनाशिन्य IV ८ २	पावका I १ ३ ११, १२
पापया II ६ ३४	पावन I १ ३२ २ ११ IV २
पापयनाशना IV ६ १	५
पापसञ्चय IV ७ ४	पावनानि III १० ११
पापस्य IV ८ १०	पायमाना IV ८ ८
पापा १ ११ २१	पायमानीभि II १, २ १० २
पापास् I ५ ४४ ११ ४ २१	पायमात्र्य IV ३ ७ ७ ५
IV २ १२ ३ ० ६ १ २ ३	पायर्थीत II ० ११
४ ५ ६ ७ ८ ५ २१ २१	पानुक II, ६ १२ ३१
२६	पिह्ना II १ ७
पापानि II ७ १५	पिण्डI II ८ ९
पर्वीयमे I ५ ६१	पिण्डदाते II २ १९
पर्वीयान् I ११ ११	पिण्डशाप II ३ ०२
पापम् I १ ३३ ११ ६ ३	पिण्डा II ० ११
पापम् III १ ४	पिण्डान् II ३ ७ III ८ १०
पापमा III १ ४	IV ५ १८ १९
पापमा I ५ ६१ ११ ४ १	पिण्डाता IV १, २०
पाप्याने II १०, २१ III १०	पिण्ड II २ ८ १० ११ IV ५
८ IV २ १७	१७
पापसन IV ७ ७	पिण्डादवत्रिया I ५ ०३
पापात् IV ८ १	पिण्डाद्वा II ९ २
पापा I ५ ७२	पिण्डाप II १० ३ ४ IV ५
पापदाप I ९ ३ II २ ३०	२२

- पितर II २ १६
 पितर II २ १७ ९ १० २३
 IV १ २०
 पितरि I ११ ३० II २ ८
 पिता I ५ ९५ ९९ II २ II
 ६ ३३
 पितामह II ३ १०
 पितामह I ५ ३५
 पितामहा II ८ २३
 पितामहान् I १० ३३ ३ II
 ६ २९
 पितामहाना II ४ १
 पितामही II २५
 पितु I ५ १०७ II २ ८ १८
 IV ८ २
 पिठु I ३ १३ १ २१ II १
 १७ ७ २१ IV ५
 पितृकार्ये II ८ २१
 पितृएतस्य III ३ ७
 पितृतर्पण II ३ २
 पितृदपताम्य II १ १९
 पितृपीताय II ८ ७
 पितृभि II १ ३२
 पितृभ्य I ६ II ६ ३ ५
 ११ ९ ७ १० ३३
 पितृमते II ६ ७
 पितृमान् II १ १३
 पितृपञ्च II ८
 पितृष्ट व II १ १
- पितृव्य I २ ८
 पितृशासन IV १ १
 | पितृप्वस्तु I १ १९
 | पितृसयुज्ञानि II ५ ३१
 पेतृणा I ३ ३१ II ८ १३
 पितृन् I १० ३३ II १ ३३
 २५ ३० ८ १९ १५
 पित्र्य I ७ ८ ११ २०
 पित्र्य I १ १३ II ८ १
 पित्र्य I १ ११ २०
 पित्र्यधु I ७ ३
 पित्रीलिकामध्य III ८ १२
 पित्र्यस् I १ १८ II १ २१
 ५ IV १०
 पित्राग्ना I १ १३ II ८ १
 पाहविष्या II ६ १२ १० १२
 पीत्या I ८ १३ II १ १७
 २० ७ ३९ III १ १७ १४
 १३ २० ४ ११ IV ८ २५
 पापर्ण I ५ ४
 पुम् IV ८ १०
 पुमा II ८ १२
 पुण्य III ८ ३४ IV ९ ११
 पुण्यवंस्तु IV ७ १
 पुण्यवंमा IV ८ १
 पुण्यएत् IV ८ १२
 पुण्यादेन IV ८ १
 पुण्यनाम IV ८ १
 पुण्या III १० १३
 पुण्ड्रा I १ १०

पुत्र I, 2, 45	पुरा I, 1, 24. इत्यादि
पुत्र II, 2, 5 11 31 35 62.	पुरदार्शि II, 3, 11
पुत्र I, 5, 95 II, 2, 36 16	पुरन्दर II, 9, 5
पुत्रपौत्र I, 5, 95	पुररेण्युष्टितशरीर. II, 3, 53
पुत्रपौत्रम् I, 5, 102	पुरस्त्रत्य I, 5, 110
पुत्रस्य II, 9, 6	पुरस्तात् II, 7, 3 III, 8, 31.
पुत्रा I, 5, 108 ~ 6 11, 2, 30	पुरस्मद् III, 6, 13
पुत्राणां I, 11, 19	पुरा I, 4, 16 II, 2, 31, 10, 18 III, 8, 37
पुत्रान् II, 1, 49	पुराण IV, 2, 17
पुत्रिकापुत्रं II, 2, 5 31	पुराणानि II, 5, 27
पुत्रिकासुत II, 2 6	पुराण I, 4 5 5, 12 6, 11 14, 32 31 37
पुत्रिण I, 10, 30	पुरीयाणां IV, 6, 7
पुत्रेण II 9 6 6 33	पुरीयाणि II 7 6
पुत्रेभ्य. II, 2 3	पुरीये I 5, 71 III, 8, 20
पुत्रे. I, 4 7	पुरण II, 5, 20
पुत्र्य III 8 34.	पुरुष II, 7 10 III, 10, 9
पुन I, 4, 3 इत्यादि	पुरुषगति III, 10, 11
पुनथ III, 6, 5 6 7 8 9 10	पुरुषसूक्त III, 10, 11
पुनन्ति IV, 1, 29	पुरुषस्य I, 5 76
पुनन्तु II, 5, 3 11	पुरुषानुते I, 10, 35
पुनश्चर्वा II, 2, 27	पुरुषाश I, 6, 16
पुनस्सवन III 10, 7	पुरोडाश. II, 1, 31
पुनस्सोमेन III, 10, 7	पुरोहित I, 10, 7
पुनस्तोमेन I, 1, 30	पुरुक्ष I, 8 4
पुनाति III, 5, 8 6, 18 9, 17. IV, 8, 6	पुलक्ष. I, 8 11 9, 13
पुनातु I, 5, 11	पुरिष्ठेदीर्घा II, 5, 21
पुनीते III, 9, 10	पुष्टिकर्म II, 8, 1.
	पुष्टचै III, 2, 6
	पुष्प I, 5, 67

- पुरुषफलोपगा I, ५ ५१
 पुरुषाणि I, ५, ५१
 पुरुषेभ्य. II, ६, १
 पूजयेत् II, ३ ११ १५ III, ३
 20
 पूज्य II, ९, ५
 पूज्यातिपीन् II, ३ १५
 पूज्यान् II, ९, ५५
 पूज्यो II, ३, ५७.
 पूते I, १, ११ III, ९, १०
 पूत II, ५, १५ III, ७, १६
 IV, २, १७
 पूता II ५, ११
 पूता IV, २, १७
 पूतात्मा IV, ७, १०
 पूतिगन्धे I, ११, २३
 पूयशोणितमम्बये I, १, १२३
 पूर्ण II १०, २९
 पूर्णा II, ६, ८
 पूर्णांहुति II, १० १८ III, ७,
 11
 पूर्णे IV, ७, ७
 पूर्णे II, ७, २० III, १ २० ८,
 11 13
 पूर्ण १, ११, १०
 पूर्णजन्ममतु IV, ७, ८
 पूर्णपक्षभव्य III, ८ २५.
 पूर्णपूर्वरहते III, ६ १९
 पूर्णपूर्वप्राप्यान्ये I, ६ ५०
 पूर्णयत् I, ६ १५ II, १, ६०
- पूर्वसेवा IV, ४, १८
 पूर्णा I, ११, ४ II, ४, १२ १०
 पूर्णान् I ११, १८ II, ९, ५ ७
 IV, ८ ६
 पूर्णानुष्टुतत्वात् II, १, १९
 पूर्णाङ्गे III, ७, ११
 पूर्णे I, ११, १०
 पूर्णे II, ८, ६
 पूर्णं I, १०, ५
 पूर्णकः II २, ६४
 पूर्णक्यन्त्रशुद्धेभ्य IV, ५, ९२
 पूर्णक्तात्मा I, ५, १२
 पूर्णक्तेन IV, ५, ८
 पूर्णत्यार्थी I, २, २
 पूर्णी I, ५, ८१ III ८, १२
 पूरा II, २, १९
 पूर्वदेश I, १०, ३१
 पूर्वद् IV, १, १ ११ २, १
 पूर्वपूर्व IV, १, ६
 पूर्विका II, ५, ११ १२
 पूर्विकासम II, ८, १२
 पूर्वाणे III, ७, ११
 पूर्वि IV, ४, ३
 पूर्वत I, ५, १३२
 पूर्वत II, ८ २१
 पूर्वता II, १० २१
 पैशाच. I, ११, ७
 पांत्र I, ६ ११
 पांत्रेज II, ७, ६

- पौत्रं III, 8, 38
 पौनमेवं II, 2, 32.
 पौनमेवः II, 2, 27.
 पौनमेवेन IV, 1, 18
 पौराणं I, 2, 1.
 पौर्णमासी I, 11, 22
 पौर्णमास्यां I, 5, 143. III, 7,
 6 8, 28 IV, 5, 26.
 पौर्णमास्याः III, 8, 27.
 पौष IV, 5, 24.
 प्रकल्पयेत् I, 10, 15. 20.
 प्रकीर्य II, 1, 15
 प्रकृतिस्थान् III, 8, 10
 प्रक्रमात् I, 6, 6
 प्रक्षालनं I, 5, 67 69 6, 11.
 21. 30.31 35.42 II 3,
 29.
 प्रक्षालयते II, 5, 1
 प्रक्षालयेत् I, 7, 4. II, 10,
 62 72
 प्रक्षालित I, 6, 5.
 प्रक्षालितयादपाणि: II, 4, 2
 प्रक्षालितोपवाताहिष्ठानि II, 5,
 12
 प्रक्षाल्य I, 5, 9 125 6, 34
 43 II, 5, 1 10, 45
 प्रक्षिपेत् II, 10, 24
 प्रक्षिप्य I, 4, 7
 प्रक्षेपणं III, 2, 8
 प्रचक्षते II, 2, 31. 32,
- प्रचरेयु 1, 6. 9
 प्रचलाक I, 10, 28.
 प्रचोदयात् II, 10, 14. 43.
 प्रच्छादन I, 6, 16.
 प्रजनननिमित्ता II, 9, 2
 प्रजया II, 6, 35 9, 5. 7.
 प्रजा I, 11, 17. 31.
 प्रजां I, 10, 1 II, 9, 3. 11.
 प्रजाः I, 2, 52. II, 10, 5
 प्रजाकामस्य II, 9, 1
 प्रजाता II, 1, 38
 प्रजार्ति II, 6, 36
 प्रजापतये III, 9, 5
 प्रजापतिः II, 5, -0 7, 1.
 प्रजापतिः I, 5, 63. II, 5, 16.
 10, 61 III, 9, 21.
 प्रजापतिगीतौ II, 4, 15.
 प्रजापते I, 3, 13 III, 9, 14.
 प्रजाभिः II, 6, 55
 प्रजायते I, 11, 31
 प्रजासन्तानं II, 9, 10
 प्रजायै III, 9, 5
 प्रज्ञाल्य I, 4, 3 III, 1, 10
 प्रणत I, 5, 15
 प्रणवं II, 5, 27. IV, 1, 24 2,
 7 4, 6
 प्रणव II, 5, 11 10, 68 70
 प्रणवां II, 4, 7
 प्रणवात् II, 6, 6
 प्रणवात्मकः II, 10, 69.

प्रणान्विता IV, 6, 1
 प्रणाष्ठस्थामिक 1, 10, 16
 प्रणाशयेत् I, 1, 15
 प्रणीय II, 10, 23
 प्रति IV, 2, 11
 प्रतिकाण्ड I, 2, 2
 प्रतिगर II, 10, 66
 प्रतिगृणत II, 10, 66
 प्रतिगृहोत् I, 11, 29
 प्रतिगृहोप्यमाण IV, 2, 4
 प्रतिगृहत II, 2, 80
 प्रतिगृहाति III, 10, 3
 प्रतिगृह्य II, 2 67 3, 8 IV,
 2, 3
 प्रतिगृहते II, 8, 17
 प्रतिग्रहं II, 5, 11
 प्रतिग्रहं II, 3, 60 5, 3
 प्रतिग्रहभोजनयो I, 11, 26
 प्रतिग्रहस्युत् I, 10
 प्रतिग्रहा III, 1, 16
 प्रतिग्रहान् II, 5, 16
 प्रतिग्रहं II, 2, 69
 प्रतिग्राहा II, 5, 7
 प्रतिग्राह्य II, 3, 8
 प्रतिग्रह द्वा II, 1, 63
 प्रतिनिर्देशन IV, 1, 22
 अनिराजि I, 10, 57
 प्रनिमया II, 5, 10
 प्रतिलुम्पन्ति II, 8, 10
 प्रतिलोम II, 2, 51

प्रतिलोम I, 9, 10
 प्रतिलोमासु I, 5, 8
 प्रतिवक्ता I, 1, 9
 प्रतिवेद I, 1, 1 2, 2
 प्रतिवेदयाम् III, 7, 14
 प्रतिशोच I, 4, 15
 प्रतिपिद्धभोजने IV, 2, 11
 प्रातेपिद्धभोजनेषु IV, 2, 13
 प्रतिपिद्धवर्जं II, 6, 17
 प्रतिपिद्धान् IV, 2, 9
 प्रतिष्ठाप्य II, 10, 5
 प्रतिसाय II, 3 13
 प्रत्तासु I, 5, 91
 प्रत्यय् I, 1, 25 II, 15, 18
 प्रत्यक्ष III, 2, 16 3, 23
 प्रत्यड्डमुखः I, 7, 11 II,
 4, 5
 प्रत्यनन्तरत्वान् II, 2 69 72
 प्रत्यभिद्याद् I, 2, 17
 प्रत्याह II, 1, 36
 प्रत्युत्थाय I, 2, 4
 प्रत्यूत्थाय III, 7, 11
 प्रथम II, 3, 13 III, 8 10
 IV, 3, 11
 प्रथम II, 2, 33 III, 7, 9
 प्रथमायां I, 8, 9 III, 8 22
 25
 प्रथमे II, 2 16
 प्रथमोद्धाय IV, 8, 5
 प्रदक्षिण I, 1 ; II, 5, 6 7, 1

प्रसाधन I, ३, ३६ ३९
 प्रसारितं I, ५, ४८
 प्रसारितपाद् I, ५, १५
 प्रसिद्धं III, १, १४ ४, ७
 प्रसिद्धा II, १०, २३.
 प्रसूत् II, २, १७ IV, ६, ६
 प्रसुतयावक III, ५, १ ६ १
 प्रसुतयावकः III, १० १२
 प्रस्थास्यति III १, ९
 प्रस्तवने I, ५, ४९
 प्रहरेत् I, १०, १०
 प्रहृता IV, १, १७
 प्रहृ. I, ५, १५
 प्राक् I, १, २५ II, २, ७३ ७५
 ४, ४, ५, १६ III, २, २
 प्राहुद्यः I, ५, ९ ७, १ II, १,
 १० ५, १२ ७, २ ६
 प्राहुद्यान् II ४, ६
 ७
 प्राची III, ९, ४
 प्राचीनग्रीष्मेण III ४ ६
 प्राचीनार्थाता II, ५, २८
 प्राजापत्य IV, ८, ५ १४
 प्राजापत्य I, ११, ३ IV, ५, ६
 प्राजापत्यात् I, ११, १८
 प्राजापत्येन IV, ५, ३०
 प्राण III, ९, १६
 प्राण I, ५, १' II, ३, ६१
 ७, ११
 प्राणः II, १०, १०

प्राणयात्रिक II, १०, ५३
 प्राणमिहोश्मन्त्रान् II, ७, २७.
 प्राणमिहोश्लोपेन II, ७, २१
 प्राणान् II, १, ३ ५३ III, ९,
 ६ IV, २, ११ १५
 प्राणानं II, ७, ७
 प्राणापानयोः II, ८, १२
 प्राणाय II, ७, ४ III, ८, १०
 प्राणायाम IV, १, २८
 प्राणायामश्च II, १, ६.
 प्राणायामशतं I, ५, १२६ IV,
 १, २३
 प्राणायामा. IV, १, २९
 प्राणायामान् II, ५, १२ १०,
 ३२ III, ४, ७ IV, १, १
 ६ ७ ८ ९ १० ११ १४
 २५ २, ७
 प्राणायामै II, १, ४ IV, १, ५
 प्राणाहृती II, ७, १, ३ ४
 प्राणे II, ७, ९ ११
 प्रात् II, १, ६१
 प्रातराशं II, ७, २६
 प्रातराशान् II, २, ७३ III,
 २, २
 प्रातस्मयने III, ९, २०
 प्रानूनान् I, १, ३०
 प्रासा II, ३, ५७
 प्राप्तु IV, ७, ७
 प्राप्त्यते II, १०, ५७
 प्राप्त्यज्ञन् I, २, ५२.

प्रायण्या I, 2, 56	प्रेष्यान् I, 5, 90
प्रायत्य I, 5, 8	प्रोक्षण I, 5, 58
प्रायश्चित्तं I, 1 5, 123 II, 1, 63 III, 10, 4	प्रोक्षणं I, 6, 25 II, 4, 3
प्रायश्चित्तात् II, 7, 25	प्रोक्षति IV, 3, 5
प्रायश्चित्तानि I, 1, 16 II, 1, 1. IV, 1, 1 2, 1 3 3, 1 4, 1	प्रोक्षेत् I, 5, 32 23
प्रायश्चित्ति II, 1, 51 2 60	प्रोक्ष्य II, 4, 2 4 7, 5 III, 9, 4
प्रायश्चित्ते II, 7, 30	प्रोत II, 7, 15
प्रावरण I, 6, 14	प्रोवाच III, 9 21
प्रावृत्तकण्ठः I 5, 5	पूबेत् I 2, 41
प्रावृत्य I, 5, 68 III, 1, 6	पूवयेत् II, 1, 5
प्राशने IV, 6, 7	क
प्राशनेषु IV, 1, 7	कल 1, 5, 67 II, 7, 7 III, 2, 3 3, 8
प्रादिताभि I 5, 18	कलम् II, 2 63 9, 10
प्रादित्तं II, 1, 32	कलक I, 2, 35
प्राथाति III, 8, 10	कलभक्ष श III, 9, 17
प्राशीयात् II, 1, 25 3, 21 10, 50 III, 5 4	कलभक्षता III 10, 12
प्राद्य I, 5 126 II 1, 20 10, 13 51 IV 8, 17.	कलभक्षा III 3, 3.
प्रासाद I, 2, 35	कलमयानम् I, 5, 31
प्रादु I, 1, 31	कलयत्वात् II, 9, 14
प्राहादिः II, 6, 30	कलशात्तने I, 5, 49
पीणाति II, 7, 10 8, 13 IV, 3, 3 1	कलानि I, 5, 51 III, 9, 1
प्रेष्यो II, 3, 5	कालकृष्णम् II 6, 17
प्रेतपती II, 2, 60	कालेन III, 2, 3
प्रेते I, 5, 93	फेनाभिः 1, 5 14
	व
	वद्धकश्य. I, 5, 15

- वन्धुन् II, 6, 18
 वभूव III, 7, 11 11
 वभु I, 10, 28
 वभुम् II, 1, 57
 वर्हिण I, 10, 28
 वलम् I, 1, 16 III, 2, 5 IV,
 2, 11
 वलात् IV, 1, 17
 वलाय III, 2, 5
 वलिम् II, 3, 11.
 वलिकर्म III 6 2
 वलेन II, 1, 34 IV, 2 11
 वस्ताजिनानि I 2, 15
 वहि I, 5, 4 II 3, 30
 वहिर्जानु II, 3, 60
 वहिर्जानु I, 5, 15
 वहियेदि II, 3, 10
 वहिष्पथमान् III, 10, 11
 वहु II, 3 8
 वहुसेन I, 1, 13
 वहुद्वारम्य I, 1, 13
 वहुधुते II, 10 57
 वहनाम् I 1, 32 6, 25 II
 3, 12
 वाल I, 10, 11.
 वालवृद्धम् III, 6 8
 वालवृद्धान् II, 7, 19
 वालानाम् IV, 5 7
 वाल्ये IV, 7, 8
- वाहुम् I, 5, 5 9 II, 3, 58
 वाहुक II, 3, 16
 वाहुम्याम् II, 4, 18 IV, 1, 1
 वाहा I, 7 9
 विन्दव I, 5, 89
 विभृयात् II, 1, 38 2 43 6,
 26
 विभृयु II, 2, 38
 विभ्यान्त II 2, 35
 विलव I, 6 41
 विल्वतण्डुलं I, 5, 33
 वीजानि III, 2, 3 10.
 वीभत्सव I, 5, 62
 वुधम् II, 5, 23
 वुध I, 1, 17.
 वुद्ग I, 5 2 III, 1, 23
 वुद्धशा I, 1, 16
 वृहच्छिर I, 5, 131
 वृहद्रथन्तरे III, 10, 11
 वृहत्तम् II 6, 33
 वृहस्पतिम् II, 5, 23
 वृहस्पति II, 5, 3 16 IV,
 2 11
 वृहस्पते III, 9 13
 वोधायनम् II, 5, 27
 वोधायन I 3, 13 4, 15 24
 III, 5 6 20
 वृष्ण I 10 2 II, 10 35 66
 70 III 9, 10 15 IV,
 1, 21

- प्रह्लादः IV, 5, 25
 प्रह्लादर्पणम् I, 2, 55 57, 55
 II, 3, 52, 6, 36 III, 1,
 20 10, 14.
 प्रह्लादर्पणवान् II, 10, 2
 प्रह्लादर्पणम् II, 6, 35 9, 7
 प्रह्लादारिकत्तेन III, 7, 6.
 प्रह्लादारिगते I, 5, 14
 प्रह्लादारिणम् I, 2, 52
 प्रह्लादारिणः II, 1, 21 7 22
 10, 53.
 प्रह्लादारिणे I, 11 2 IV, 1 12
 प्रह्लादारिवज्जे I, , 90
 प्रह्लादारी I, 2 53 54 II, 1,
 29 6, 14 35 7, 23 24
 III, 4 1 9 6 IV, 5 1
 प्रह्लादजसानम् II, 10 15
 प्रह्लादण I, 4, 12, IV, 6 9
 प्रह्लादणस्पति. II , 11
 प्रह्लादणा I 1 16.
 प्रह्लादणि II, 7, 12
 प्रह्लादणे II, 10, 45
 प्रह्लादार्पणान् II 5, 20
 प्रह्लादार्पणीः II, 5, 20
 प्रह्लादपूत. II, 1, 21
 प्रह्लादपूता II, 5, 11
 प्रह्लादपृष्ठम् I, 2, 50
 प्रह्लादभाजनम् II, 10, 62
 प्रह्लादभूत II, 4, 24 10, 15
 III, 9, 15
- प्रह्लादभूयाय II, 7, 28 10, 71.
 प्रह्लादमानम् I, 2, 50
 प्रह्लादयज्ञमानो I, 7, 21
 प्रह्लादयज्ञम् II, 6, 6
 प्रह्लादयज्ञः II, 6, 1 7
 प्रह्लादयज्ञस्य II, 6, 8
 प्रह्लादयज्ञा II, 5 11
 प्रह्लादयज्ञे II 5 15
 प्रह्लादरात्रिम् II, 10 21
 प्रह्लादर्पीन् II 6, 21
 प्रह्लादलोकम् II, 1, 21
 प्रह्लादाकात् II 2, 1
 प्रह्लादलोके IV, 8, 15 16
 प्रह्लादयज्ञसम् I 1 28 III, 2,
 5 IV, 2, 11
 प्रह्लादयज्ञसाय III, 2, 5
 प्रह्लादादिन. I 4, 10 IV, 5,
 16
 प्रह्लादादिषु I 5 79
 प्रह्लादैश्वरानसानाम् III 3, 18
 प्रह्लादस्यम् I 5 102
 प्रह्लादस्वरन्यासापहरणम् II, 1, 11
 प्रह्लादस्या I 10, 1
 प्रह्लादत्याम् I 5, 79 II, 10,
 21 III, 10, 8
 प्रह्लाददेयेन II, 1, 8
 प्रह्लादा I, 2 52 II, 5 18 III,
 6, 13
 प्रह्लादणम् II, 5, 20
 प्रह्लादात्मा II, 10, 35

- ब्रह्मान्वाधानम् II, 10, 19
 ब्रह्मायतनम् I, 7, 23
 ब्रह्मायतने II, 10, 20
 ब्रह्मोदनेषु I, 6, 30
 ब्राह्म I, 5, 12 III, 1 22
 ब्राह्मा I, 11, 2
 ब्राह्मण I, 3, 0 8 1 II, 1,
 56 8 11
 ब्राह्मणम् 1, 2, 8 38 II, 1, 6 3
 11 6, 9 III, 7, 16 9 9
 ब्राह्मण I, 1, 11 2, 18 37
 5, 52 9, 2 10, 17 11,
 28 II, 1, 20 42 1, 1
 67 3 52 4, 24 6 35
 9, 7 10, 21 III, 3, 22
 ब्राह्मणकाम्या II, 10, 60.
 ब्राह्मणसम्पदम् II, 8, 22
 ब्राह्मणवत् II, 1, 11
 ब्राह्मणवधे I, 10, 10
 ब्राह्मणसंघ 1, 5, 123 5, 2
 11, 10 31 II, 2, 70 6,
 39 9, 4 10, 8
 ब्राह्मणस्वम् I, 5, 01 102
 ब्रह्मणा II, 1, 35 1, 15 5,
 2. IV, 7, 2
 ब्राह्मणात् I 1, 9 9, 2
 ब्राह्मणातिकम् I, 5 83
 ब्राह्मणातिक्लेषण I, 5, 82
 ब्राह्मणादविताम् II, 1 52
 ब्राह्मणाद्या I, -, 19
- ब्राह्मणान् I, 11, 31
 ब्राह्मणानाम् I, 5, 56 II, 3,
 59 8, 12 10, 43 III,
 6 9
 ब्राह्मणय II, 3, 50
 ब्राह्मणार्थे II, 2, 71
 ब्राह्मणास II, 6 31
 ब्राह्मणभ्य II, 6, 5 III, 8,
 31 9 21
 ब्राह्मणेषु I, 10, 2
 ब्राह्मणे I, 10, 11
 ब्राह्मण्याम् I, 9, 6 7 8
 ब्राह्मीपुत्र I, 11, 18
 ब्राह्मे II, 10 22 III, 9, 20
 ब्राह्मेण I, 5, 11
 ब्रुचत् I, 10, 32
 ब्रुचते II, 5, 2, 10, 55
 ब्रुचन् III, 8, 4
 ब्रूयात् I, 2 50 10, 29 II,
 3, 33 39 40 6, 39
 ब्रृयु I, 1, 11 II, 1, 35, 19
- भ
- भक्षयेत् II, 3, 26
 भक्षणाम् III, 3, 8.
 भक्ष्या I, -, 131 II, 7, 22
 10, 53
 भद्राणाम् I, 5, 61
 भग I, 10, 18
 भग II, 5, 17.

- भगवान् III, 6, 20
 भगिनी II, 2, 64
 भस्म I, 4, 6
 भयम् II, 10, 30 IV, 5, 21
 भयत् II, 9, 9
 भरद्वाजाद्यः IV, 6, 9
 भर्ग II, 10, 14
 भर्ता II, 2, 13 46 IV, 1, 18.
 भर्तुः IV, 1, 22
 भर्तृहिने II, 2 18
 भवम् II 5 20
 भवतम् II, 10, 2
 भवत् II, 4, 15
 भवति I 5, 87 इत्यादि
 भवत्पूर्वाम् I, 3, 17 18 II,
 10, 43
 भवदन्त्याम् I, 2, 18
 भवन्ति I, 5, 45 6 10 11,
 14, 37 II, 2, 76 6, 35
 10, 41 46 III, 9 10
 भवन्मध्याम् I, 2, 18
 भवस्य II, 5, 20
 भवेत् I, 5, 20
 भस्म I, 6, 36. II, 3, 37 7,
 5
 भस्मनि I, 5, 83
 भाकिका. II, 1, 16
 भागम् III, 2, 2
 भाग I, 2, 52
 भागिनेयी II, 2, 64.
- भाजनानि III, 2, 6
 भाण्डे II, 1, 21
 भाति IV, 8, 2
 भाद्रपद IV, 5, 24
 भारतप्ताय II, 3, 50
 भार्याम् II, 2, 35 68 IV, 1,
 1) 20 21 22
 भार्या I, 8, 2
 भार्यादे II, 2, 75
 भाष्मविनः I, 1, 27
 भावे II 2, 46
 भास I, 10, 28
 भिम् I 2, 17
 भिक्षते I, 2, 57
 भिक्षमाणेषु II, 3 19
 भिक्षाम् I 2, 57 II, 10, 42
 भिक्षावलिपरिच्छान्त II, 10, 16
 भिक्षामध्याम् I, , 17
 भिक्षार्थी II, 10, 64
 भिक्षितव्याम् I, 2, 57.
 भिक्षु II, 10, 17
 भिक्षुक II, 10, 16
 भिक्षेत् III, 7, 10
 भिक्षेत I, 2 18 57. II, 6, 24
 भिद्यताम् I, 4 7
 भीत I, 10, 11
 भीमम् II, 5, 20
 भीमस्य II, 5, 20
 भुक्तम् I, 11, 29 II, 5, 3
 भुक्तवद्ध्य IV, 7, 8

भुक्त्वा II, 2 67 7, 6	भूमिकम् I, 11, 22
भुत्ते II, 7, 20 26	भूमिगता १, 5, 57
भुज्यते II, 7, 20	भूमिने. I, 5, 89
भुज्यमान II, 7, 20	भूमिदेवान् II, 5, 26
भुज्ञीत II ३ 17 27 ६, 17
7, 4 10, 53	भूमे. I, 5, 58 59 ६, 16
भुनक्ति II, 3, 19	भूमौ I, 5, 10 6, 21
भुव. II, 5, 20 10, 14 32
33 37	भूम्यनृतम् II, 1, 41
भू II, १, 20 10, 14 32 ३
37	भूम्यनृते I 10, 35
भूत II, 6, 17	भूय II, 7 । IV, 1, 2 2, 2
8, 12
भूतम् II, 7, 2	भूयांसद् II, 6, 8 III, 8, 16
भूतयहम् II, 6, 4	भूयासु II, 5, 5
भूतयह II, 6, 1	भूयास्म I, 4, 7
भूतरक्षणसयुक्तम् I, 10, 3	भूर्भुवस्सुव II, 5 20 7, 2
4 10, 27
भूतात्मा I, 5, २ III, 1, 23	भूस्थितः IV, 8, 12
भूताधिपतये III, 6, 12	भूत्यजनायशिष्टम् II, ३ १८
भूतानाम् I ५, ५ II, १, ५५	भूत्यातिथीनाम् II ३, १८
भूतानि I, 2, ५७ ३, ६१	भृत्यानाम् II, 7, 21
भूतिकर्माणि I, 3, 12	भेदम् II, 6 11
भूतेभ्य II 10 ००	भेदन I, 7, 6
भूतेषु IV, 5, 32	भेदान II, 6, 30
भूत्वै III, 2, ।	भेषजं IV, 6, 7
भूत्वा I, 1, 12 2, 57 II, 1,
52 ।, 36 IV, 2, 11	भयजकरण II, 1, 44
भूमि IV, 7, ९	भैक्षि I, 3, 10 ५, 48 II, 1,
3 ६, 17 10, 54, III, ९,
16
भूमिम् I, 4, ७ ५, ७५	भैक्षचर्या II, 1, ४७ 10, 42
भूमि I, 1, 7 ६ 19 II, 10,
15	भैक्षचर्या II, 10, 45
	भैक्षस्य I, 2, 57.

भैश्वाहारः IV, 5, 27
 भैपञ्चायेऽ II, 1, 25
 भो I, 2, 27.
 भोजन II, 1, 52
 भोजने I, 1, 19 II, 3, 60
 भोजनाचमनयोः II, 1, 53.
 भोजने II, 3, 58 7, 27 IV,
 2, 5
 भोजनेषु I, 11, 27 IV 1, 6
 भाजयित्वा IV 7, 9.
 भोजयेत् II 7 19 5 21
 भोज्यं I, 5 55
 भ्रातर् I, 5, 95
 भ्रातृ I, 2, 45
 भ्रातृवक्तीनां I, 2, 24
 भ्रणधीर्णी IV, 1, 2.
 भ्रूणहत्याया II 1, 59 III,
 7 3
 भ्रूणहत्यायै IV, 1, 13 19
 भ्रूणहत्याविधि IV, 2, 6
 भ्रूणहनन III, 5 6 6, 18
 IV, 1, 29
 भ्रूणहा I, 5, 79 10 12 II,
 1, 2 III, 7, 2 IV, 5, 31

 म
 मगधा I 1, 29
 मज्जाति II, 1, 52
 मठम् III, 1, 13
 मणिधरुः II, 3, 58

मणिवन्धान् I, 4, 15 5, 9
 मण्डक I, 10, 28
 मता: I, 5, 94.
 मतिपूर्यम् II, 1, 6
 मतिप्रवृत्ते IV, 2, 14
 मत्त I, 10, 11
 मत्तः II, 10, 29
 मत्ताम् I, 11, 9
 मत्स्य II, 3, 23
 मत्स्या. I, 5 134
 मद्य II 2, 60
 मधु I, 5, 140 II, 1, 35 2
 60 III, 6, 5 IV, 1, 7
 मधुसंयुतः III, 6, 4
 मधुसूदनम् II 5, 24
 मधूदके I 6, 47
 मधूनि III, 10, 11
 मध्यम् I, 5, 13
 मध्यन्दिने IV, 5, 19
 मध्यमम् II 6, 28
 मध्याह्ने III 5, 3
 मध्ये II, 3, 58.
 मध्युच्च II, 8, 5
 मन. I, 5, 2 3 7, 31 II,
 6, 5 25 III, 1, 23 3,
 4 8, 16 21 IV, 1, 5
 मनसः I, 5, 46 III, 4, 4.
 मनसा I, 4, 17.5 88 II, 4
 7, 18 9, 3 7, 4 III, 4,
 4 6, 6 7, 11. IV, 1, 4

मनसि I, 4, 3
 मनस्समाधानार्थम् I, ४ २७
 मनीषिण I, ९, १५
 मनोपिभिः IV, ५ ३
 मनोपी II, १ ३०
 मनुः II, २ २ IV, १, १४ २,
 16
 मनुते II, ६, ३३
 मनुप्य II ६ १७
 मनुप्यकृतश्च IV ३, ६
 मनुप्ययज्ञ II, ६, ५
 मनुप्ययज्ञ II, ६, १
 मनुप्यसयुक्तं I ६, १५
 मनोगतान् IV, १ १
 मनोजाताः III ६ १५
 मनोयुजि III, ६ १०
 मन्त्र I ६, ५०
 मन्त्रत् I, ५, ८१
 मन्त्रमार्गप्रमाण IV, ६ ९
 मन्त्रवत् II, ४ ३
 मन्त्रवत् II, ८, ६
 मन्त्रवता I, ७ ७
 मन्त्रविवर्जिते I, ५ ८३
 मन्त्रसंयोगेन II, ९ १२
 मन्त्राणां IV, ८, १८
 मन्त्रान् IV, ८, १७
 मन्त्रासम्बन्धान् II, ८ ६
 मन्त्र IV, १, १७
 मन्त्रति II, १, २०
 मन्त्रते IV, ८, ११.

मन्यवे III ४, १
 मन्युम् I, १०, १२
 मन्युः I, १०, १२, III, ४, ४
 मन्युना III, ४, ४
 मन्येत I, ४, ३, III ६ १ ७,
 1 IV, २, १२
 मम II, ५, ११
 मया II, ३, ३ १०, २७ III,
 ६ ३ ७, ११
 मयूर I, ५, १३३
 मयोभुव II ३, १२
 मरणात् II, ६, १५
 मरणे I, १, ११०
 मरिष्यसि I १०, ३२
 मरत् I, ६, ३ II, १, ३४
 IV, २, ११
 मर्तव्यं I, २, ४९
 मशकरि I, ५, १३१
 मह II, ५, २० १०, २ ३३
 महत् I ५, ८१
 महत् II, ५, २० IV ७ ७
 महतां I, ६, २४ ४६ III, १, १४
 महत्वं II, १०, १०
 महर्षी II, ५, १०
 महाकिल्विपकारका I, ११, २१
 महाजडवे III, ९, २१
 महाजडु III, ९, २१
 महादिवार्कात्यम् III, १०, ११
 महादोषविनाशना IV ३, ७
 महानदार्ढा I, ६, २९

- महानाम्नयः III, 10, 11
 महान्तं II, 5, 20
 महापातकसंयुक्तम् III, 6, 8
 महापितरः II, 5, 18
 महाधैर्यम् I, 5, 79
 महावैराज्यम् III, 10, 11
 महाव्याहृतिभिः II, 7, 9
 महासत्राणि II, 6, 1
 महासान्तपनम् IV, 5, 16
 महासेनम् II, 5, 2
 महिमा II, 32 4 4, 13
 10, 8 10
 महिमानम् I, 10 2
 महिष I, 5, 132
 महीयत च IV, 8, 15 16
 महाम् I, 4, 5
 मा I, 7, 31
 मां I, 4 8 II 1 15 16
 3, 14, 5, 11 III 2, 6
 मांस I, 5, 140 II, 2 60
 3, 23 IV, 1, 7
 मांसम् I, 11, 36 III 3 6
 4, 2 7, 8
 मांसादीनि II, 7 7.
 मागध I, 8, 5
 मागथः I, 9, 6
 मात्याम् I, 5, 143.
 मातरम् I, 2, 57 4, 7 II,
 3, 16 43
 माता I 4, 7. II, 2, 17.

 मातापितृभ्याम् II, 2, 20 23
 मातापितृविहीनः II, 2, -8
 मातापित्रो I, 5, 105 109 II,
 1, 24 2, 26 7, 21. III, 6, 7.
 मातामहान् II, 5, 28
 मातामही II, 5, 28
 मातु I 5, 16 II, 2, 44
 5 24. IV, 3, 2
 मातुपितामहीः II, 5, 24
 मातुप्रपितामहान् II, 5, 28
 मातुल I 1 19 II, 3, 56
 मातुलपितृच्छसा II, 2 64
 मातुलच्छशुरौ II, 3 57
 मतुलानां I, 2, 46
 मातुलानी II, 2, 64
 मातृबत् II 1, 38
 मातृ II, 5, 28
 माधवम् II, 5, 24
 मात्यन्दिने III, 9, 20
 मानसात् I, 11, 38
 मानसे I 11, 39
 मानस्तोकीयम् III, 2, 6
 मानुष्यहीनभ्य I, 10 36
 मारुताकी I, 1, 15
 मारुताशन IV, 5, 30
 मारुतेन I, 5, 54
 मार्जनम् IV, 2, 5 1, 4
 मार्जयते 2, 5, 12
 मार्जयित्या II, 5, 12 10, 32.
 मार्जलीय I, 6, 31

माला II, 3, 30
 माल्य I, 2, 2, II, 3, 11
 माल्यैः II, 8, 7.
 मास III, 7, 7
 9, 17 IV 5, 19
 मासात् IV, 1, 29
 मासान् II, 1, 48 III, 9, 17
 मासि I, 5, 76 II 2, 57
 मासेन IV, 5 20 27
 मासेभ्यः II, 1, 17
 मासौ III, 9, 17
 मितभोजिन् II 1, 41
 मित्र् II, 4, 11 13 5, 18
 मित्रस्य II, 4, 11
 मिथ I, 11, 6 II, 1, 49
 मिष्या I, 1, 3 II, 1, 50
 III, 10, 3
 मिन्दा II, 1, 38
 मीमांसन्ते I, 4, 10
 मीमांसित्वा I, 5, 63
 मुक्तम् II, 8, 4.
 मुक्त् IV, 8 11
 मुक्तशिखः I, 5, 15
 मुखे II, 8, 12
 मुखेन III, 3 12
 मुखेनादायिन् III, 3 9 12
 मुच्य II, 9, 4
 मुच्यते II, 1, 59 III, 7, 3
 IV, 5, 24 26 31 6, 3
 5 8 7, 7 8, 6 13

मुच्यन्ते I, 10, 30 IV, 2, 6
 मुच्येत् II, 1, 16
 मुनि II, 10, 30 63
 मुनिभि. II, 10 57
 मुनिमुख्यै. I, 4, 16
 मुने. II, 7, 22 10, 13
 मुसलम् II, 1, 13 16
 मुहर्मुहुः II, 2, 74 III, 2, 2.
 मुहर्तम् I, 2, 31
 मुहूर्ते II, 10 22
 मुहात् II, 2, 19
 मूत्र I, 4, 5 5, 42 6, 11 16
 34 34 37 III, 8, 20.
 IV, 6, 7
 मूत्रपुरीयो II, 1, 20
 मूत्रपुरीये I, 4, 18 7, 30
 मूत्रवत् I, 5, 73
 मूत्रे I, 5 69
 मूर्खै. I, 5, 65 66
 मूर्खोः I, 1 12
 मूर्खै I, 5, 83
 मूर्ध I 2, 16
 मूल I, 5, 67 II, 7, 7, 11,
 2, 3 3, 6
 मूल II, 10, 60 69
 मूलफलशाकेभ्य II, 6, 5
 मूलफलशाशो II, 6, 17
 मूलभक्षता III, 10, 12
 मूग I 1, 11
 मूगम्रहणे I, 5, 49.

- मृगपश्चिमः III, 3, 21
 मृगार IV, 7, 5
 मृगारेषिः IV, 6, 2
 मृगी, III, 2, 6, 3, 23.
 मृणमयानां I, 6, 33.
 मृत् I, 6, 36
 मृतप्रजाप् II, 2, 79
 मृतस्य II, 2, 17
 मृत्तिपिण्डं II, 5, 1
 मृत्तिष्ठान् II, 3, 1.
 मृत्युं I, 2, 52
 मृत्युं I, 2, 57, 11, 6, 8
 मृत्युजयं II, 5, 22
 मृत्यु, II, 3, 18
 मृत्युलाङ्गलम् IV, 3, 7
 मृत्यौ I, 2, 57
 मृदा I, 5, 36, 69, 6, 11
 मृदा I, 10, 31, 33
 मे II, 1, 34, 4, 9, 1, 3, 30
 7, 12, III, 4, 1, 6, 7, 8
 9, 10, 8, 16, IV, 7, 7
 मेघला, I, 2, 11
 मेडित् III, 7, 11
 मेधा II, 6, 4
 मेधार्यं III, 9, 5
 मेधार्यी III, 6, 10
 मेघम् I, 1, 1, 1, 76, 6, 18
 मेघ, I, 1, 20, 5, 19
 मेघानि III, 10, 12
 मिश्राभि II, 10, 62
- मैरीभ्यां II, 1, 11.
 मैथुनस्य I, 10, 11
 मोग्नि II, 7, 11
 मोघम् II, 2, 36, 7, 16
 मोदते II, 9, 3, IV, 8, 12
 मोह I, 1, 5
 मोहान् II, 3, 18
 मोहान् II, 3, 21.
 मोक्षियन्धनाद् I, 2, 7
 मोक्षी I, 2, 14
 मोक्ष्य, II, 2, 61
 मोन II, 10, 5, 58
 मोने III, 3, 16
 मोनयुक्त न II, 10, 57.
 मोनवती IV, 4, 6
 मोने II, 10, 57
 मूलिकं II, 1, 2, IV, 1, 18
- य
- य II, 2, 21, 5, 5, 6, 10, III,
 8, 36
 य, I, 1, 2, इत्यादि
 यश्यमाण II, 3, 19
 यच्छंख् II, 7, 2
 यज्ञत III, 10, 8, 9.
 यज्ञन I, 10, 2, 1
 यज्ञन I, 10, 3, III, 1, 14.
 यज्ञमानलोके III, 7, 13.
 यज्ञमानस्य I, 7, 23
 यज्ञु IV, 5, 1, 26.

यजुर्भ्यः III, 9, 5	यथाकर्म I, 2, 12 II, 2, 10
यजुर्वेदं II, 5, 27 IV, 3, 3	यथातथ III, 7, 11
यजुषः III, 9, 6	यथादृष्टि I, 10, 39
यजूषि II, 8, 4 5 12 10,
66	यथावले I, 10 20
यजेत् I, 1, 30 II, 1, 4 3, 5	यथावाल I, 1, 110
यज्ञ II, 6, 36	यथाविधान II, 8, 19
यज्ञक्रतव्य III 1, 17	यथाविधि II, 6, 18 7, 20
यज्ञस्य I, 7, 15 III, 9, 20	यथाशक्ति II 3 11 19
यज्ञाङ्गानि I 7, 8	यथाश्रुत I, 10, 29
यज्ञाङ्गेन I, 7, 7	यथासूत्र III, 1 10
यज्ञाङ्गेभ्य I, 7, 11.	यथास्थान I 1, 56
यज्ञानां III 1 14	यथो III, 2 1
यश्चिया II, 10 26	यदा I, 5 87 II, 1, 27
III, 8, 11 12 13
यज्ञे I, 5, 44	यदि J, 3, 10 इत्यादि
यज्ञेन II, 6, 33 9, 7	यदुच्छ्रव्या II, 10, 52
यजोपवर्ति I, 5, 5	यन्त्रस्थ IV, 5 3
यज्ञोपवीतानि I 5, 110	यन्त्राणि IV, 5, 3 7, 3
यत् I, 1, 12 इत्यादि.	यन्त्राच्च IV 5 2
यत् II, 2, 34 3, 43	यन्त्रै. IV 7, 1 4
यतमाना. II, 2 48	यमं II, 5, 25
यत्तमन् IV, 5, 14	यम II, 5, 19
यति III, 5, 3 6 7	यमदेवत II, 1, 31
यतिचान्द्रायण IV, 5, 19	यमराज II, 5, 25
यत्ति I, 4, 15	यमसादने II, 2, 35
यज्ञवान् II, 9 11	यमस्य II, 2, 34
यज्ञात् I, 10, 31	यमादीन् IV, 8, 3
यत्र I, 2, 49 इत्यादि.	यमाय II, 5, 7
यथा I, 1, 11 इत्यादि	यव III, 6, 8
यथाकर्मभ्यास्. II, 1 18	यवमध्य III, 8 33

यवस्तु II, 3, 51
 यद्याः III, 6, 5 6 7, 8 9
 10
 यवान् III, 7, 10
 यवाचामेन IV, 5, 25
 यवानां III, 6, 20
 यवीयसां 1, 2, 16
 यशा I 5, 84
 यशस्यं III, 4, 38
 यष्ट्य. II 10, 12 32
 यष्टि III, 1, 5
 यस्मिन् III 1 14
 यस्य IV, 8, 8
 यस्यां II 2, 63 , 5
 यस्यै IV 1 18
 या I 2, 56 इत्यादि
 यां I, 2 5 53 56, 10 ,2
 II 24
 या IV, 7, 5 8, 13
 याचत II 2, 80
 याचते IV, 1, 14
 याचित् II, 5, 3
 याच्चप्राप्तां I, 2 17
 याजकः II 1, 39.
 याजन I, 10, 2 II, 1, 62
 2, 69 III, 1, 16.
 याजने I, 10, 3 III, 6, 9
 याजयति I, 11, 31 III
 10, 3
 याजयित्वा II, 3, 5

याजयेत् I, 8, 14
 याज्ञवल्क्यं II, 6, 27
 याज्ञिकस्य I, 2, 16
 यातयति II, 4, 11.
 याति III, 1 3.
 यातुयाना II, 8, 5.
 यादृशा I, 5, 87.
 यान् II, 8, 16. IV, 5, 17
 यान् II, 1, 62
 यानं I, 5, 54
 यानि I, 1, 18 5, 84 III,
 9, 10
 यानैः I, 5, 84
 यान्ति I, 5, 82 84 86 II,
 1, 39 IV, 8, 13
 याप्येन III, 10, 2
 यामि II, 4, 9
 याप्याधर III, 1, 1 12 IV,
 , 27
 याप्यावस्त्वं III, 1, 3
 याप्यावराणां II, 7, 1, 10, 3
 4
 याप्यक II, 10, 56
 याप्यके III, 7, 10 IV, 6, 5.
 याप्यकः IV, 1, 23
 याप्यकमङ्गु III, 9, 17.
 याप्यत् I, 1, 28 2, 7 21 43
 4, 12 14. II, 1, 66.
 | याप्यता III, 9, 7 IV, 7, 3
 | याप्यन्ते II, 6, 8
 |

यावन्मात्र II, 10 50	रक्षति II, 2 46
यासु I, 5, 57	रक्षथ II, 2, 36
युक्त I 2 32 II, 1, 44 IV, 1, 2 7 8, 9 10 2, 2	रक्षन्ति II, 2 35
युक्तः I, 11, 17 II 9, 3 10, 37 III 3 20 IV, 1 25 27 37	रक्षां III, 6, 11
युक्तानां IV, 3 1 4 1	रक्षत् I, 10, 1
युजचात् I, 6 15	रक्षोभ्रान्ति II, 8, 5
युध्येत I 10, , 1	रक्षोदेवता II, 1, 31
युवतीनां I, 2, 34	रक्षोहण III, 6, 13
यूप I, 5, 52 122	रक्ष्यतमा II, 2, 55
यूप I, 5, 140	रक्षावतर II, 2, 56
ये I, 5 51 इत्यादि	रक्षोपजावनं II, 1, 44
येन II 1, 26, 6, 33. III, 1, 14 IV 2 6 17 6 6 9 7, 4,	रज II 1, 57 3, 34 6 36 III, 4, 4 IV, 8, 7
येपां I, 1, 6	रजत I, , 27
यं IV, 5, 1	रजस III, 4 4
योग. IV 1, 27	रजसा III 1, 4
योगमूला. IV, 1, 27	रजसि IV 1, 20
योगेन IV 1, 27	रजस्त्वलो IV 1, 12
योग्य IV, 7, 10	रतिसंसर्गं I, 5 49
योजयेत् II, 4 15 7, 13	रथ II, 3 54
योनि II, 8, 6	रथकाट I 9 5
यौनियोनो II, 6 33	रथकाटेषु I 3, 9
यौनात् II 1, 62	रभस. I, , 86
यौवने I, 5, 87 II, 2, 46 IV 7, 8	रत्या III 7 11
र	रत्यै IV, , 3
रक्ष I, 11, 37	रत्यौ IV , 31
	रसान्विता I, , 57
	रहस्यवित् II 8, 3
	राक्षस I, 7, 6
	राक्षस. I, 11, 8

- राजकिलिपं III, 6, 8
 राजगामि 1, 10, 32.
 राजन् II, 1, 16,
 राजनौदिणे III, 10, 11
 राजन्य I, 3, 9, 10, 36
 राजन्यं I, 2, 9
 राजन्यः 1, 2, 18 III, 7, 10
 राजन्यस्य 1, 8, 3 II, 1, 8
 राजर्णीन् II, 5, 27
 राजा 1, 5 10) 101 102
 10, 1 16 30 II 1, 16
 1, 15
 राजाने 1, 10, 30 II, 1, 15
 16
 राजीवा: 1, 5 144
 राजोपसेवया 1, 5, 21
 राक्ष. I, 10 21
 राखे 11 3 30
 रात्रयः 1, 5 117
 रात्रि 1 2 3 53 10 32
 II 4 9 10 20
 रात्रिशतात् II 4, 21
 रात्रि IV 5 6 30
 रात्र्या II, 4 19
 रात्र्युपसाम II 4, 16
 राहु II, 5, 23
 रिक्षे I, 10, 16
 रिक्षभाज II, 2, 4
 रममुण्डले II, 3, 28
 रादित I, 11, 23
- रुद्र II, 5, 20.
 रुद्रः II, 5, 16, 7, 9
 रुद्रपार्वदान् II, 6, 20
 रुद्रपार्वदीः II, 5, 20.
 रुद्रस्य II, 5, 20
 रुद्रा IV, 6, 1.
 रुद्राः III, 10, 11 IV, 3, 7
 रुद्रान् II, 5, 17 20
 रुद्राय III, 6, 12
 रुद्रेकादशिकां IV, 6, 4
 रुद्ध 1, 2, 15
 रुक्षा II, 3, 40
 रुपं I 10, 14 II, 2, 4
 रेणयः I, 5, 50.
 रेतः I, 11, 31 II, 1, 28.
 III, 7 2 1. IV, 2, 13
 6, 7
 रेत-प्रभृत्युत्सर्गं I, 6, 32
 रेत-प्रभृत्युपहतानां I, 4, 5, 6,
 11 28 34 37.
 रेतसः I, 5, 73
 रेतस्यामिः II, 1, 28
 रेतोधा II, 2, 35
 रेतोषमिकाः III, 3, 1 6
 रोचते 1, 2, 54
 रोदेत् I, 7, 30
 रोम II, 3, 37
 रोमशो II, 1, 57
 रोक्षयमाणः I, 5, 86
 रोहित I, 1, 5.

रोहित I, ० 134
 रौद्र I ७ ६
 संदीर्घी III, ८ ९

ल

लक्षण III ९ ४ IV १ ५
 लक्ष्यते I, ५ ० ०
 लघु III, ६ १४
 लघुपु III १०, १७ IV १
 २ २ २
 लघूनि III १० १७ IV १,
 १ २ १
 लहिता IV ६ ६
 लता III २, १५ ३, ०
 लभत III ९ १०
 लभेन् II २ ४
 लभ्योदर II १ २१
 लबाट I १ ८
 लबार I १० १८
 लबण IV १ ७
 लघणे II १, ३
 लघणानि II २ ६०
 लघणामि I १ १३
 लघणास्त्र II १ ३६
 लाजाहुति I ११ १
 लिङ्ग II १ ११
 लित्यत II ६ ३२ १० ८
 लित्यत I ३ ९ II १० ५
 लाक्ष II २ १४ ४ २५ ० ५
 III ९ १२ ३ ३ १४

लोक I ५ १२ II ६ ८
 लाक्षसङ्खणार्थि I १ ११ १०
 १

लोकान् II ९ ०
 लोक II ८ १
 लोकपु IV ८ १
 लोप II १० ०
 लाभ I १ १ II ३ २१
 लोममाहता I ११ ११
 लाम I ३ ७ II, १ ७० १०
 II ३ १ ८ २१ ७, ६
 ८ २

लोष I ५ ६४
 लोहशयन II १ १
 लाहाइमध्यरण्यज्ञ III ३ १०
 लाहित I ६, ११ २४ ३२ ३४
 ३७
 लाहतयासम I, १ ०
 लाहितम्य II १ ७
 लाहिताण्याय I ६ ०

व

वन II ३
 वद्यान् IV ६ ६
 वृ १ ६ ३ II २ ३
 वसन् I १ १
 वश्वनुष्ठ II २१
 वद्याम IV १ १ २ १ ३
 १ ३ १

वस्याभि IV, 2, 6
 वहान् I, 1, 30
 वचः I, 1, 31
 वचने II, 10, 60 IV, 6, 8
 वचनात् I, 5, 44.
 वत्सः I, 5, 49
 वत्सतन्ती II, 3, 36
 वदति I, 4, 25 5, 90
 वदन् I, 10, 31 35
 वदन्ति II 6, 25
 वदन्ति I, 1, 12 11 31, II,
 1, 6 IV, 5 16
 वदेत् I, 7 30.
 वध I, 10, 19 27 II, 2, 56
 वधात् I, 10, 24
 वधे I, 10 28
 वनप्रतिष्ठा III, 3 19
 वनवासं III, 3 23
 वनस्थेभ्या IV, 5, 27
 वनस्पतया IV, 3, 5
 वने II 6, 17
 वन्याभि III 2, 15
 वपन II, 1, 19
 वपते I, 5, 76
 वपेत् I, 2, 49
 वर्यं II, 5, 5
 वय I, 1, 16
 वयसां II, 8, 9 10
 वयसि I, 5, 87
 वरं II, 2, 4 III, 7, 11

वरदं II, 6, 21
 वरया II, 1, 3
 वरत्तिवज्जौ II, 3, 57
 वराह I, 5, 132
 वरण I, 4, 8 II, 4, 9
 वरण I, 4, 8 II, 5, 3 20
 वरण II, 4, 20 5, 3 19.
 वरुणाय II, 5 9
 वरेण्यं II, 10, 14
 वर्जनं II, 10, 41
 वर्जयित्या I, 5, 50 III, 5, 6
 वर्जयेत् I, 5, 75 11, 40 II,
 2, 60 78 3, 25 29
 वर्ण I 5, 57
 वर्ण II 1, 42
 वर्णधर्मः III, 10, 1
 वर्णसङ्करात् I, 9, 15
 वर्णा I, 8, 1 10, 36 II, 3, 4
 वर्णानां II, 2, 9 55 71
 वर्णानुपूर्व्येण I, , 11 8, 2.
 वर्णेषु I 2, 18
 वर्तनात् III, 2, 7
 वर्तमानः III, 2, 4
 वर्तमानानां III, 1, 1
 वर्तयति III, 2, 9 11 15
 वर्षयेत् II, 1, 21
 वर्तेत I, 10, 8
 वर्धते II, 6, 32 10, 8
 वर्धयेत् I, 2, 17
 वर्धि I, 5, 134

वर्ष I, 11, 24	वाचयम् II, 10, 31
वर्षवर्जी I, 11, 25	वाच II, 3, 40
वर्षकाले I, 11, 25	वाना I, १, ५६ II, ४, १८ ५
३ ७, ५ III, ६, ६, ७, ११
वर्षीणां I, 2, ८	IV, १, १
वर्षाणि I, ३ १ IV, १, १३.
15 १९	वाच्य I, १, १३
वर्षासु II, ६, २२	वाजसनेयिन II, ५, २७
वर्षे II, २, ५९ IV, १, १०	वाणिजकान् I, १, ४०
वर्षे. II, १, ४१ ४२	वाणिज्य I, १०, ४
वल्कलघत् I, ६, १३	वात I, ११, २३
वल्ही III, २, १५ ३ ५	वातोद्रूता I, ५, ५०
वशा II, २ ६३	वादिव I, २, २५ II, ११ २३
वसति I, २, ५३ III, १ ६	वानप्रस्थ II, ६, १४ १६
वस्त्र II, ३ ५३	वानप्रस्थय इ, १०, ७ III,
३, १
वसन्त I, २ ११	वानस्पत्ये I, ५, २५
वसन्ते II, २ ७६	वान्या III, १, ६ २, १५
वसव. II, ५, १९	वापने III, १, २१
वसान III, ८, ४	वापयित्वा II, १०, ११ III, १,
८ ७, ६ ८, २
वसानि I, २, ५४	वापयेत् II, ५, ३
वसिष्ठ II, ५ २७.	वार्षीयु I, १, ५५
वसू II, ५, १६	वासु II, २, ३६
वस्त्र I, ५, ६३	वासत II, ८ ३
वहन्तीः II, ३, ३, ५, ३०	वासने II, ५ ११
वा I, ३, ९	वादम I, ६ ४६
वाक् I, १, २५ II, ६, ८ २५
III, ८, १६	वायस्माप्त्रव्युपहतार्ता I, १ १
वायत I, १ ११ II, ७, ६
२१	वायु II, ५, २० IV, ८, ३
वाच II, ८ II ७, २ ६ १०
६५	वायु II, ६, १७ ८, १२ III,
२, ६ IV, १ २६

वायुमक्ष	IV, 5, 6 8, 9 10	विक्रेय II, 1, 55
वायुमक्षण	IV 5, 7	विह्वात्प्य IV, 1, 22
वायुमक्षाः	III, 3, 9 14	विगतमत्सरा I, 1, 5
वायोः	IV, 1 2 ^t	विग्रहं IV, 7, 3
वारणवर्जा	I, 5, 133	विघसं II, 7, 21
वारणा	I, 5 133	विघ्नं II, 5, 21
वारुण	III 6, 4	विघ्नपार्यदान् II, 3, 21,
वारुणी	II, 1, 20 III, 8, 9	विघ्नपार्यदीः II, 5, 21,
वारुणीभिः	II 4 2 10 32 62 IV 2, 9 13	विचक्षण I, 10, 31
वारुणीभ्यां	II 4 9	विजानीयात् III, 4, 8
वारुण्यै	II 5, 9	विज्ञाता II, 2 25
वार्धुपि	I 7 7 ^t	विज्ञाय I, 5, 47 11, 2
वार्धुपिक	I 5 79	विज्ञायते I, 4, 14 11, 17 18
वार्धुपिकान्	I, 5 80	37 II, 1, 32 4, 24 8, 10 9, 7 10, 15 19.
वार्धुणस	I, 5, 183	28 46 49 59 66 III, 7, 16 IV 2, 11 17
वार्पिकात्	I, 11, -4	विहेय IV, 5, 9
वास	II 1, 47 3, 59 5 8 12 10 32 39 III 8, 4 10, 12	विद् II 3, 11
वाससा	III, 2, 4, 5, 2	विद्धु I, 10 4
वाससां	I 6, 4. II, 3 54	वितते IV, 2, 17
वासांसि	I 6, 5. 10 II, 5 12	वित्तस्य II, 6, 8
वासोभि	I 6, 4	विदित्वा II, 6, 32 10, 8
वासोवत्	I, 6, 12	विद्यते I, 1, 10 II, 1, 50 2, 42 63 5, 8 III, 2, 14 8 24
वास्तोपतीय	III, 1, 10	विद्यन्ते III 2, 9 11, 12
विकल्प	I, 5, 25	विद्या I, 2, 49
विकल्पी	I, 1, 8.	विद्यां I, 11, 40 II, 5, 26 6, 36 III, 6, 20.
विक्रीणीते	II, 1, 53 54	

- विद्यात् II, 2 4
 विद्याधिपति III, 20
 विद्यानर्त I, 11, 19
 विद्यावतां II, 5, 12.
 विद्युत् I, 11, 21
 विद्युतं I, 2 7
 विद्युतं IV, 3 6
 विद्यान् I, 2 10 II, 9 36
 57 6 3, 9, 21
 विद्यान् II, 7 2, IV, 6 9
 विद्यावन्ति I, 1 24
 विद्यि IV, 8 16
 विधिना I, 3 13 III, 2 2
 IV, 1 3 14 1, 9 6 1
 6 6 4, 11
 विधिवत् II, 2 1 13, 1, 17
 विधीयते I, 5 93 11, 20
 21 II, 7, 21
 विधुर II, 10, 4
 विना I, 4 2 IV, 7, 1
 विनायक II, 5 21
 विनाक्षाना I, 6 41.
 विनिपत्तेन्ने III, 1, 16
 विन्दने II, 2 13 7, 16
 विन्देत् II, 2, 27
 विन्देत् I, 2 57 IV, 1 14
 विपक्षे II, 1, -1
 विपरीत I, 1, 6 20 7, 4 III,
 8, 33
 विपर्यंशे I, 8, 12
- | विपाप्मा III, 8, 16
 विप्र III, 3, 20 IV, 5, 5
 विप्र I, 5, 18 126. 11, 32
 II, 2, 67 IV, 5, 18 6,
 10 7, 1 10 8, 2
 विप्रतिपति I, 1, 17
 विप्रमुच्यते I, 1, 3
 विप्रविद्धी II, , 71
 विप्रवज्जत II, 1 49
 विप्रस्थ I, 4, 2
 विप्रा. I, 1, 8 II, 4, 15
 विप्रादि IV, 8, 4
 विप्रान् I, , 80
 विभजदायान् I, 5, 96
 विभजेत् II, 2 7 10
 विभ्रमेण I, 5, 87
 विमुक्त. II, 9, 4
 विमुच्यते IV, 7 8
 विमोक्ष IV, 8 10
 वियन्ति II, 6 13
 विरज III, 1, 15
 विरजा. III, 8 16 IV, 3, 7
 विरमेत् III, 9, 5 6
 विलाप्य II, 10, 18 III, 1,
 10
 विलोक्यन् I, 5 15
 विवत्सान्यवत्सयो. I, 5 136
 विवर्जिना I, 1, 5
 विवर्णामि I, 5 14
 विवहमाना. II, 1, 49

विवाहः I, 11, 17.
 विवाहा I, 11, 1
 विविधिकरा I, 5, 133
 विश II, 7, 9
 विशाख II, 5, 3
 विशिष्टते I, 4, 2 5, 63 II,
 4, 3 7, 14 IV, 1, 30
 विशुद्धात्मा IV, 7, 4
 विशुद्धति I, 5, 16
 विशुद्धते IV, 2, 14
 विशेषत II, 7, 19 IV 3 1
 4, 1
 विश्वूते IV 8, 4
 विश्वत् III, 7 11 14
 विश्वभुक II, 7 10
 विश्वेदेवा II, 5 18.
 विश्वेदेवान् II, 5, 20
 विश्वेभ्य III, 3, 15 9, 5
 विषं I, 5, 102 II, 3, 18
 विषम I, 5, 63
 विषयात् I, 10, 18
 विष्णु II, 5, 24
 विष्णुः II, 9, 18
 विष्णुपार्वदान् I, 5, 21
 विष्णुपार्वदी II, 5, 21
 विसंस्थिते I, 7, 16
 विसन्नाह I, 10, 11
 विसरणी I, 1, 25
 विसृजेत् II, 7, 4
 विस्तर् II, 8, 22

विस्तरे II, 8, 21
 विस्त्रस्य I, 5, 71.
 विहरन्त II, 1, 11
 विहार I, 7, 1
 विहारा I, 7, 2
 विहितं II, 4, 3
 विहितः I, 4, 16 II, 3,
 16
 विहिता III 3 15
 वीरं II 9, 21
 वीरासन II 9, 77
 वीरासनात्मा II 10 58
 वीरधं III, 1, 3 2 6
 वीरधेन III, 2, 6
 वृक्ष III 3 6.
 वृक्लान्ता I 6, 12
 वृक्ष III 2 15
 वृक्ष II 10, 65
 वृक्षमूलिक II, 10, 67
 वृक्षस्य I 2, 16
 वृक्षा I 1, 51
 वृक्षाणां III 3, 5.
 वृजन् IV, 5, 23
 वृण्यान् I 10 7
 वृत्तान्तात् III, 9 6
 वृत्ति III, 9, 21 22
 | वृत्ति I, 3, 5, III, 1, 2 6
 | 2, 16 3, 23
 | वृत्तिक्षणी II, 9, 19
 | वृत्तिभिः III, 1, 1 2, 13.

चृत्ते III, 2, 7	वेदस्य I, 5, 82 IV, 5, 29
चृत्या I, 2, 7 III, 1, 3	वेदस्वीकरणशाकि I, 11, 19
चृद्ध I, 10, 11	वेदा. I, 2, 57
चृद्धत्वात् III, 2, 13	वेदान्ध. III, 10 1
चृद्धत्वे IV, 7, 8	वेदादिं III, 9, 5
चृद्धाय II, 3, 50	वेदानां I, 10, 2
चृद्धि I, 5, 79	वेदान्ता III, 10, 11
चृद्धये I, 10, 3 4	वेदितव्यं II, 1, 49
चृपर्षव्यणः II, 2, 79	वेदेषु I, 2, 7 III, 5, 8
चृपलाश्चर्जी II, 2, 1	वेद II, 10, 35
चृपलीपतिः II, 3, 52	वेष्यति III, 2, 4
चृष्टाकपौ I, 6, 9	वेष्यामि III, 4, 4
वेणु I, 6, 42	वेष्टितश्चिरा I, 5, 15
वेत्ता II, 2, 36	वै I, 2, 50 इत्यादि
वेत्त्वं III, 7, 11	वैखानस 2, 6, 17
वेद III, 9, 7	वैखानसशास्त्रासमुदाचार II, 6,
वेदः I, 1, 6 5, 85 II, 9, 7	16
10, 35. 68 69	वैखानसा. III, 3, 17
वेदखड्गधरा I, 1, 14	वैखानसानां III, 3, 1,
वेदपारगोम्य II, 3, 19	वैण 1, 8, 8
वेदघट्टाचर्य I, 2, 1	वैण. I, 8, 10 9, 12
वेदयन्ते I, 2 11	वैणव II, 3, 27
वेदविकर्य I 5, 52	वैणवदण्ड I, 3, 3
वेदविकर्यिण I, 5, 122	वैणवाना I, 5, 30
वेदविद्. I, 4, 1	वैतुषिका III, 3, 3 7
वेदविनाशीनी I, 5, 85	वैदिकानि II, 6, 28
वेदसंन्यासिकः II, 10, 67	वैदेहक I, 8, 8
वेदसहिता III, 9, 19.	वैदेहक I, 9, 7
वेदसहिता III, 9, 10 13	वैदेहकयो I, 9, 10
14	वैदेहकात् I, 9, 12

- व्याहृतीभि. IV, 3, 2
 व्युद्धत्य III, 8, 10
 व्युष्टः IV, 5, 30
 व्युष्टायां III, 4, 7
 व्यवहारे I, 5, 123
 व्यजेत् I, 4, 22 II, 2, 67 3,
 41 43
 व्यत II, 1 19
 व्यत III, 7, 6
 व्यतत्वं II, 10, 56
 व्यतपा III, 8, 19
 व्यतयेत् II, 7, 4
 व्यतानि I, 5, 121 II, 10, 41
 व्यतावृत्तिः II, 1, 24
 व्यतिभ्यः III, 3, 6 7
 व्यतोपनीयं III, 1, 18
 व्यतोपायनं III, 8, 7
 व्यतोपेत् I, 7, 29
 व्यावपती I, 1, 33
 व्याप्तान् I, 9, 15
 व्याहीणां I, 6, 43.

 ३
 व्यक्तुनय I, 5, 125
 व्यक्तिं I, 5, 49
 व्यक्तत् IV, 5, 13
 व्यक्तिमान् I, 5, 85
 व्यक्तिविषये I, 2, 31
 व्यक्तियात् II, 3, 12
 व्यक्तोति IV, 8, 7
- व्यक्त्यम् I, 2, 50 II, 2, 77.
 व्यक्ताविहतवासित्रः I, 5, 66.
 व्यह I, 5, 40
 व्यहपुष्पी II, 1, 21
 व्यतम् I, 4, 6, 9 10, 14 22
 35 III, 5 3
 व्यतकृत्य. II, 4, 6 5, 12 10,
 36
 व्यतधा I, 1, 12
 व्यनै II, 8, 5
 व्यनैश्चरं II, 5, 23
 व्यन्द III, 8, 16
 व्यन्द I, 5, 15 II, 3, 21
 व्ययतम् I, 5, 54 II, 1, 69
 व्ययनात् II, 1 62
 व्ययने II, 6, 10
 व्ययान I, 2, 29 II, 6, 10
 व्ययानाय I, 2, 29
 व्ययीत II, 2, 12 60
 व्यर I, 6, 12
 व्यरत् I, 2, 11
 व्यरीर I, 1, 16
 व्यरीरसूक्त IV, 8, 9
 व्यरीरविमोक्षणात् II, 10, 67
 व्यर्यस्य II, 5, 20
 व्यल्यक I, 5, 131.
 व्यवकर्मणा II, 1, 24
 व्यवशिर II, 1 3
 व्यश I, 5, 131
 व्यख I, 10, 3

- शाखा II, 2, 71
 शाक 1, 5, 67 140 III 1,
 3 3, 8
 शाकभक्षता III, 10, 12
 शाकभक्षा III, 3, 4
 शाखयोः II, , 14
 शाढ़ी II, 2, 78
 शाणी I, 2, 14
 शाधि II, 1, 16
 शान्ता III 6 12
 शान्ति II 3 62
 शाम्यति II, 3 62
 शाम्यते II 3 6
 शारीरे II, 2 54
 शालाथयत्वात् III, 1 3.
 शालीन II 7 1 10 3 42
 III 1 1
 शालीनत्व III 1 3
 शासने I 10 8 II, 1 16
 शांख II, 4, 24 III, 3, 16.
 शास्त्रहठेन IV, 1, 3 2, 3
 शास्त्रप्रिदृश III, 3, 18.
 शास्त्रविहिता. II 3, 56
 शास्त्रातिग 1, 5 66.
 शिक्ष्य II, 10, 12 32
 शिक्षिताम् II, 2 58
 शिलासुष्टु II, 6 20
 शिर I, 5, 5 21 64 III,
 2, 4 8, 16 IV, 3, 5.
 शिरसा IV, 1, 28
- शिला I, 2 35
 शिलोच्चया: III, 10, 13
 शिव II, 7, 3
 शिवाविरावे I, 11, 31
 शिद्गुचान्द्रायण IV, 5, 18
 शिशौ I, 2, 48
 शिश्रात् II, 1, 3.
 शिष्टस्मृतिविरोधदर्शनात् I 1,
 34
 शिष्टा I 1, 5 6 II, 1, 50
 शिष्टगम I, 1, 4
 शिष्टगमविरोधदर्शनात् I, 1, 24
 शिष्टे III, 1, 22
 शिष्य I 5 116
 शिष्य 1 11, 40
 शिष्यसङ्करण II 3, 9
 शिष्या IV, 8, 8
 शिष्येषु I, 2, 45
 शीघ्रपानं I 1, 20
 शीर्षक II, 8, 2
 शुका II, 3, 40
 शुकानि I, 5 111
 शुकि I, 5, 40
 शुक II, 5, 23 IV, 2, 12
 शुक 1, 5, 42 IV, 5, 3 26.
 शुक II, 1 50 10 39.
 शुक्तुर्दशी III, 8 2
 शुलभाधान्यात् I, 5 107
 शुक्रात् IV, 5, 24
 शुक्रेन III, 2, 4

- शुचय I, 5 50 6, 2 3 II,
 5, 12.
 शुचि I, 6, 1 3 IV, 8, 3
 शुचि I, 5 18, 20 49 123
 126 6, 4 II, 3, 18 IV,
 2 8
 शुचिकामा I, 5, 62
 शुचिकामा. I, 6, 2
 शुचिजन्मान I, 6 9
 शुचिभ्य. I, 6, 1
 शुचियासा III 5, 2 9 2
 शुचिगत् II, 1, 27 IV 4, 1
 शुची I, 6, 3
 शुची I, 5, 54
 शुचीन् II, 8, 6
 शुचीनाम् I, 6, 3
 शुचे I, 5 63
 शुचो I, 5, 9 II, 3, 21 10,
 45
 शुद्ध III, 9, 10 IV, 8 11
 शुद्धः I, 5, 48 118 III, 6
 17 8, 34
 शुद्धचत्वर्य IV, 3, 7
 शुद्धशारीरिण. IV, 8, 13
 शुद्धि IV, 7, 3
 शुद्धि I, 4, 15 5, 3 19 46
 शुद्धेन I, 4, 17 IV, 2, 17
 शुद्धपति I, 5, 2 54 59 II,
 1, 39 III, 1, 23 IV, 1,
 5 5, 14 27 28
- शुद्धयते I 6, 19 IV, 1 26
 5, 28
 शुद्धयन्ति III, 8, 16
 शुद्धयन्ति I, 5, 2 III, 1, 23
 3, 17
 शुना I, 5, 124 126
 शुभम् II, 3, 54
 शुभाम् III, 3 22
 शुल्क I, 11, 21
 शुल्केन I, 11 21.
 शुथ्रया I, 2, 43 19 11, 16
 शुष्कं I, 5, 68
 शद् I, 11, 33
 शद् II, 2 53.
 शद्: II, 3, 14
 शद्रकर्मसु II, 4, 15
 शद्रता I, 8, 13
 शद्रवत् I, 5, 80 10, 28
 शद्रवधेन I, 10, 23
 शद्रसम् I, 2, 7
 शद्रसाधर्म्य II, 3 52
 शद्रसवनम् II, 1, 41
 शद्रस्य I, 1 17 8 5 II, 1,
 10
 शद्राः I, 8, 1
 शद्राणा I, 5, 76
 शद्रात् I, 4, 9 9 6 14
 शद्रान् II, 3 11
 शद्रान् IV, 1, 6
 शद्रान् III, 6, 10

शद्गामिजननं II, 1, 41	शौनकं II, 5, 27
शद्गायां I, 9, 2 4 5 13 II,
2, 29 IV, 2, 13 6, 6	शमशान I, 11, 22
शद्ग्रे I, 10 22 II, 2 50	शमशानं II, 5, 2
शद्ग्रेण II 3, 42	शमशाने II, 1, 3
शद्ग्रेषु I, 10, 15	शमशु I, 3, 7 II, 1, 70 10,
11 III 1, 8 21 7, 6
8, 2
शद्ग्रह I 5, 40	शमशूणे III, 8, 3 IV, 5, 3.
शद्ग्रोदकेन I, 3, 126	श्यामाक III, 2, 15
शृणुते IV 8, 14	श्येनादिभि. III, 3, 6
शृणोतु IV, 8 16	श्रद्धस् II, 3, 18
शृत III, 6, 3 11	श्रद्धानस्य I 5 6 ^a
शृतधाना I 5 140	श्रद्धा I 5, 64.
शैरते IV, 1 20	श्रद्धां II, 6 36
शैष II ~ 0 10 50	शुद्धापूतं I 5 63
शैषक्रियायां I 5 112	श्रद्धायां II, 7, 11
शैषमक्षा III, 3, 5 6 7	श्रद्धायै III, 9, 5
शैषलाणं II, 2, 13	श्रपयित्वा III, 3, 5 6 7
शौचेत I 5 48	श्रपयेत् III, 6, 1
शोणित II, 1, 7	श्रप्यमाणं III, 6, 3.
शोधयित्वा III 8 37 IV
5	श्रप्यमाणे III, 6, 11
शोधयेत् IV, 5 13	श्रेष्ठ् IV 1, 16
शोच I, 6, 50	श्रवणसदैर्णयोः I, 11, 13
शोच I, 4, 2 16 5, 3 4 9
46 47 6, 47 II, 2, 58
8, 22 III, 1, 22	शाद्कर्म I, 5, 111
शौचिक्षः I, 5, 47	शाद्सूतकम् III, 6, 10
शौचियिधि. III, 1, 21	शाद्दस्य II, 8, 4
शौचाधिष्ठान I, 5, 1.	श्रान्त. III, 2, 13
शौचार्थम् I, 1, 16 II, 6, 26	शामणकेन II, 6, 17
	श्रावज्यां I, 5, 143
	श्रावयेत् II, 8, 5

- श्रितानि II, ३, ६१
 श्रियं II, ५, ४
 श्रिये III, ९, ५
 श्रीधर II, ५, २१
 श्रुतर्वान् II, ५, २७
 श्रुतशोले I, ११, २
 श्रुति, १, २, ६, ५, ४५, ४९, ७६
 ११, २९ II, २, २, ४, १७
 ३, ६१, ६२
 श्रुतिप्रस्तरहेत्य ।, १, ६
 श्रुतिसमान्येन II, ७, १३
 श्रयते III, १, २२
 श्रून्ते I, ५, १०८
 श्रेयः I, १६
 श्रेयान् I, ११, १०
 श्रेष्ठ I, १, ३०
 श्रेष्ठु, I, ७, ३१ III, ८, २१
 श्रोणिया, III, ८, ३१
 श्रोणि I, ७, २१
 श्रोत्र I, १, ४, ५
 श्रोत्रय ।, १०, ३६, ११, २२
 श्रोत्रिये I, ११, ३१ II, ३, १०
 श्रोत्रियाय II, ४, १५
 श्रोत्रे I, १, २७ IV, ३, ५
 श्रावमान् I, २, १०
 श्रियं II, १, १३
 श्रोदर्शी II, ३, १४, ४, १५
 श्रपाक्षी IV, ५, १३
 श्रपाक्ष ।, ४, ७, ९, ११
 श्रविष्टाया II, १, ५२
- श्रवन्तु I, २, १६ II, ३, ५६
 श्रस्तकरायभूते III, ६, ७
 श्रा I, १, ४, ५, ४९, ६, १६
 II, ३, ५१
 श्रानं I, ५, १२२
 श्राधिट् I, ५, १३१
- प
- पद II, ७, ७ III, १, ५, २, १
 २, ७, ७
 पद्मायित् II, ८, २
 पद्मं II, १, २१, ४४
 पद्मः III, १०, १६
 पद्मान् II, १, ४४
 पद्मोता II, २, ७६
 पद्मान्त्रा III, ७, १५
 पद्मगम्भीर I, १०, १
 पद्माश II, ६, १७
 पद्मिं इ, ५, ४६
 पद्मां II, २, ३९
 पद्मासा III, १०, १६
 पद्मामान II, २, ६, III, ७, ७
 पद्मुतं II, ५, २२
 पष्ट II, १०, ५५
 पष्टु I, ४, १४
 पष्टुमसमी I, ११, १२
 पष्टार् I, ६, २३
 पष्टी II, ५, २२ III, ८, ०
 पोद्दत्ता II, ७, २२, ३०, ३२
 ३३ III, १, ७, IV, १, २१

योद्धात् I, 2, 13

स

सं II, 1, 34. IV, 2, 11
 संकर्णियोनयः I, 1, 29
 संग्रहणे II, 2, 54
 संचयः III, 9, 11
 संचरः I, 7, 19
 संचरेत् II, 5, 31
 संतिष्ठते II, 10, 23
 संतुष्ट शी III, 3, 19.
 संदर्शनात् III, 2, 12
 संदर्शनी III, 2, 6
 संधाय II, 10, 57
 संधीयते II, 4, 19 22
 संनिपतेत् II, 10, 53
 संनिपतेयुः I, 5, 104
 संनिपाते I, 5, 103 11, 34.
 संनियोज्यौ II, 4, 63
 संनिष्पाद्य II, 1, 49
 संन्यस्त II, 10, 27
 संन्यासं II, 10, 6
 संन्यासविधि II, 10, 1
 संन्यासिधत् III, 2 14
 सपरिस्तीर्थ II, 8, 7 III,
 4, 3 7, 11 8, 8 9, 4.
 सप्रश्नाक्षिनी III, 1, 5 2, 8.
 संप्रक्षाल्प्य III, 2, 5
 संप्रतिपत्स्यथ II, 1, 49
 संप्रयच्छेत् I, 2, 100

संप्रयोग II, 1, 50 10, 58
 संप्रयोजयेत् I, 5, 79
 संप्रलीयते I, 1, 15
 संप्रवक्ष्यामि IV, 5, 1
 संयुहस्पति II, 1, 31 IV, 2, 11
 संभाष्य II, 10, 57
 संमार्जन I, 2, 58
 संमुच्चय III, 1, 10
 संमृष्ट II, 7, 2
 संयम्य IV 2 10
 संयुक्त IV, 5, 25
 संयुक्तानि I, 3, 12
 संयोगः I 11 6
 संयोगात् I, 4, 20
 संवत्सरं I, 10, 16 II, 1,
 10 2, 52 60 III, 7, 7
 9, 16 IV, 1, 11,
 संवत्सरः III, 10, 16
 संवत्सरगतागतौ II, 3, 57
 संवत्सरावमं I, 2, 3
 संवत्सरेण II, 1, 62
 संवत्सरो II, 1, 45
 संवादी II, 2, 79
 सवास III 2 16 3, 23
 सविभज्य II 10, 50
 संविभाग II, 3, 16
 संविशन् III, 8, 19
 संबृते II, 3, 21
 संव्यवहार II, 2, 42
 सशये I, 1, 13

सशुद्धा IV, 7, 2
 साक्षिप्यामहे II, 6, 28
 ससर्गसामान्यात् I, 5, 109
 सेसर्जयन्ति II, 2, 56
 सस्कार I, 6, 50
 संस्कार II, 1, 20 IV, 1, 18
 सस्कारकर्मविदामे II, 10, 7
 ससृता IV, 1, 17
 ससृतायां II, 2, 14
 संसृत्य I, 2, 57 II, 1, 10
 सस्तिक्यते II, , 25
 सस्तीर्थ II, 10, 20
 सस्तुणाति I, 7, 27
 सस्थिते I, 7, 19
 सस्पृह्य I, 3, 27 , 21 110
 125 II, 10, 50
 सस्पृष्टे I, 1, 3
 सस्मायवद् I, 5, 19
 सहिता III, 10, 11
 सहृत्य I, 4, 7
 स I, 1, 14 इत्यादि
 सकामे II, 2 21
 सकामाया I 11, 6
 सकामेन I 11 6
 सहुल्य I, 5, 98
 सहुल्यान् I , 96 [17.
 सहर् I, 5, 17 II, 1, 66 IV, 8,
 सहर्लौणेन III, 5 2
 सहर्लौणेन III 8 5
 सहर्महर् I 5 110

सक्तवर्जे 1, 5, 110
 सखा III, 2, 6
 साधापली II, 5 29
 सविवृ II 2 44
 सखीन् II , 29
 सगोष्ठा II, 1 38
 सप्रहाणि II, 5 16 17, 18
 सद्भरे II, 3, 71
 सङ्घामे I, 10 9
 सचेल I, 5, 52 118 121
 सज्जनेश्वर III, 2 10 13
 सत् I, 5, 87
 सत् II, 5, 8
 सताम् IV, 6, 8
 सति II, 2, 8.
 सती IV, 1, 18
 सतीर्थ I, , 116
 सतिक्या II 8 22
 सत्पुत्रे II 9 8 9
 सत्य I, 6 3 II, 5, 20 0,
 8 10, 32 III, 8 1
 10, 11, IV, 1, 2
 सत्यर्थीन् II 5, 27
 सत्यरादि I, 2, 21 IV, 5, 32.
 सत्यरादम् II, 5, 27
 सत्यन I, 5, 2 III 1, 23
 सत्रेषु I 6 7
 सत्रघा I, 2, 56
 सत्य 1, 5, 100
 सदापि IV, 6 5

- सदने II, 2, 34
 सदमोपकृतेषु II, 8, 6
 सदस्तप्तये III, 9, 5
 सदा I, 2, 20 4, 16 II, 3
 7 4, 15 7, 26 IV, 1
 25 27
 सदशं II, 2, 21 IV, 1
 14
 सदशी III, 2, 16 23
 सदशो IV, 1, 16
 सदेवताभ्यः III, 8, 10
 सदैवतस्य III, 8, 31
 सदैवताय III, 5, 9 10
 सदैवतेभ्यः III, 8, 30
 सद्य. I, 5, 118 126 II, 2,
 59
 सद्योजात् II 5, 20
 सनक्षत्राणि II, 5, 16 17
 18 19
 सनकुमारं II, 5, 23
 सन्ततं III, 9 5
 सन्तताः I, 5, 50
 सन्ततिः II, 4, 14
 सन्तु II, 5, 4
 सन्धिषु II, 4, 24
 सन्ध्यो. I, 11, 35 II, 4,
 14
 सन्ध्यां II, 4, 15 18 10,
 62.
 सन्ध्योपासनं I, 4, 16
- | सन्ध्योपासनकालात् II, 4, 4
 | सन्ध्योपासनविधि II, 4, 1.
 | सञ्चमुसले II, 6, 24
 | सन्निधौ II, 3, 58. IV, 1,
 20
 | सपरिवृहणः I, 1, 6
 | सपिण्ड II, 8, 4
 | सपिण्डता I, 5, 91
 | सपिण्डान् I 5, 90.
 | सपिण्डाभावे I, 5, 98
 | सपिण्डेषु I, 5, 90 91
 | सप्त I, 10, 34 II, 9, 9 IV,
 5, 22 6, 1
 | सप्तकृत्वः I, 5, 42
 | सप्तत्या II, 10, 6
 | सप्तपूर्वान् III, 9, 17
 | सप्तभिः III, 8, 16
 | सप्तमः I, 8, 14
 | सप्तमात् I, 5, 91
 | सप्तमासात् I, 5, 92
 | सप्तमी I, 2, 57
 | सप्तमीं III, 8, 9
 | सप्तरात्र 1, 2, 57 6, 38 III,
 6, 18
 | सप्तरात्रात् III, 5, 5 IV, 6, 6
 | सप्तरात्रेण II, 1, 63 IV, 5, 23.
 | मप्तरात्रोपधास IV, 5, 23.
 | मप्तरेष्य II, 9, 21
 | लप्तिभ्य III, 9, 21
 | नप्तर्पन् II, 5, 27

सप्तव्यादतिभि II, 10, 62
 सप्तसत् IV, 1, 6
 सप्तहोत्रा III, 7, 15
 सप्ताक्षरं I, 2, 17
 सप्तागाराणि II, 1, 8
 सप्तावरान् III, 9, 17
 सप्ताह IV, 1, 6 7, 6
 सप्तणवा IV, 1, 28
 सप्तणवा IV, 1, 29
 सप्तद्वुदाभि I, 5, 14
 सप्तहस्तचारिषु I, 5, 116
 सप्तासद I, 10, 30
 सप्तावसप्त्यौ II, 10, 46
 सप्त I, 5, 63 II, 2, 7 8
 12 IV, 5, 30
 समक्षपत 1, 5, 79
 समता II 2, 67 IV, 6, 9
 समतोलयत् I, 5, 79
 समधिगच्छति I, 1, 12
 समनसा II, 10, 25
 समर्थ I, 5 79
 समर्थ IV, 8 11
 समवसाय II 1, 49
 समवाय I 2 33
 समशा II 2, 3
 समश्वे I, 5 56 III 7, 16
 समस्त्या II 10, 14
 समन्ताम् IV 4 6
 समस्ता IV, 1 7
 समा II, 1, 5 3, 52 IV,
 6, 2

समाख्या II, 9, 3
 समाचरन् II, 1, 62
 समाचरेत् I, 5, 47 122 II,
 7, 11 IV, 1, 3
 समाजिधति II 10, 26
 समादाय II, 10, 13 32.
 समाधुच्छन्दसा IV, 6, 1
 समान I, 5, 103
 समाना III, 8, 16
 समानाय III, 8, 10
 समाप्त्यात् II, 4, 12
 समाप्तोति II, 6, 2 3 4 5 6
 समाप्तनन्ति III, 8, 10
 समाप्त्यात् I, 6, 8
 समारोपयते II, 10 26
 समारोप्य 1, 6, 49 II, 10,
 21
 समावृत्तस्य II, 1, 47
 समाधित II, 7, 10
 समाहित IV 5, 18
 समाहितानां IV, 3, 1 4, 1
 समित् II, 3 51
 समित्पाणि III, 7, 11
 समिद्ध I 2, 58
 समिद्धारी 1, 2, 32
 समिठति II, 10 16
 समिधि I 2, 52 53 54 57
 7, 20 III, 7, 11
 समिध I, 2, 20 56 IV, 3, 6
 ममिन्द्र II, 1 31 IV, 2 11

- समीक्ष्य I, 1, 16
 समुत्पदानि IV, 8, 5
 समुदीरितं IV, 6, 9 8, 14
 समुद्रगां I, 5, 1-6
 समुद्रसंयानं I, 1, 20 II, 1,
 41
 समुपस्थृशेत् I, 5, 74
 समुक्ताभ्यां II, 2 74 III,
 2 2
 समुहूतोनि II, 5, 16. 17 18
 19
 समूढ I, 5, 59
 समूहन्या III, 2, 9
 समूहन्या. II, 3, 54
 समूहा III, 1 5 2, 9
 समूद्य III 2, 9
 समृद्धानि I, 5, 84
 समृद्धयते II, 8, 17
 समेतानां I, 1, 10
 सम्पत्तौ II, 4, 14
 सम्पदं II, 3, 18
 सरस्वती देवी II, 5, 24
 सरित III, 10, 13
 सर्पा II, 5, 16
 सर्पि. I, 5, 123 140 IV,
 5, 10 11. 14 25
 सर्पिंश्चम् III, 1, 19
 सर्पिंषा II, 1, 57 IV 8,
 18
 सर्पिङ्के IV, 6, 5
- सर्वं I, 6, 4 10, 32 35 11,
 21 II, 1, 25. 5 11. 10,
 21 III, 4, 4 5, 8 6, 5.
 6 7 8 9. 10. 10, 8. IV,
 2, 11
 सर्वं III, 1, 11
 सर्वकर्मणां II, 4, 4
 सर्वकर्मसु IV, 8, 11
 सर्वकर्माणि IV 5, 2
 सर्वकर्तुकल III, 5, 8
 सर्वकर्तुयाजिनां II, 7, 14
 सर्वच्छन्दस्सु III, 10, 11.
 सर्वत I, 10, 7
 सर्वतनुः IV 2, 11
 सर्वत्र I, 2, 23 II 8, 18
 सर्वदोपोपधातर्थं IV 1, 30
 सर्वपण्ये II, 1, 41
 सर्वपातकेषु IV, 3, 2
 सर्वपातके IV, 2, 14
 सर्वपापभ्रणाशनं IV, 5, 19
 सर्वपापविशुद्धात्मा IV, 8, 16
 सर्वपापानां III 6, 4
 सर्वपापर्णमुकात्मा IV, 8, 13
 सर्वपापर्णसागरात् IV, 8, 11
 सर्वपापेभ्य IV, 5, 31 6, 3
 8 7, 7 8, 15
 सर्वपापैः IV, 2, 9 8, 16
 सर्वपृष्ठया I, 1, 30
 सर्वप्रायदिवसिः III, 10, 18
 सर्वमक्षतं II, 2, 58

सर्वभृत्य II, 7, 7
 सर्वभूतानि II, 5, 27
 सर्वभूतेभ्य II, 10, 29 30
 सर्ववर्णेभ्य II, 9, 14 10, 54
 सर्ववेदजनान् II, 5, 27
 सर्ववदान् II, 5, 27
 सर्वशा III, 2, 6
 सर्वस्मात् III, 7, 11 IV, 2,
 12 3, 5 6, 4, 2 3 4 5
 6 7 8
 सर्वस्थ II, 7, 10
 सर्वस्वहरण I, 10 19
 सर्वा I, 11, 31
 सर्वा. II, 5, 29 III 10, 13
 IV, 3, 5
 सर्वाणि I, 3, 12. II, 7, 1,
 सर्वातिथि II, 6, 17
 सर्वान् I, 10 30 II, 5, 29
 सर्वादुभुं II, 6, 33
 सर्वाधमोजिना II, 3, 77
 सर्वापराधेषु I, 10, 17
 सर्वाभि II, 3, 21 IV, 3, 2
 सर्वारण्यका. III, 3, 3 4
 सर्वादश्यकावसाने II, 7, 1
 सर्वासु III, 4, 2
 सर्वे I, 2, 57 5, 50 II, 1,
 39 6 13 III, 10, 13
 IV, 1, 27
 सर्वेभ्यः III, 8, 31 IV, 5,
 32 6, 3

सर्वेषां I, 11, 16 II, 2, 3
 55 III, 3, 18 IV, 2, 5
 सर्वेषु I, 2, 18 6, 30 31
 III, 5, 8
 सर्वैः III, 5, 8 8, 14
 सलोकतां III, 8, 59 IV, 5,
 26
 सबन II, 10, 55
 सबनप्रयं IV, 7, 6 8, 18
 सबनानुकल्प II, 1, 41
 सबनीय II, 1, 37
 सबने III, 9, 20
 सबनेषु II, 6, 17 III, 10,
 14
 सबर्णा. I, 8 6 9 1 II, 2,
 11
 सबर्णानन्तरासु I, 6, 6
 सबर्णापुञ्च II, 2, 12
 सबर्णायां II, 2 14
 सबर्णाया I, 5, 95
 सबर्णासु I 9, 1
 सविता II, 5, 5 17
 सवितु II, 10, 14
 सवित्रे III, 9, 5
 सवृपण II, 1, 14
 सव्य J, 4, 26 5, 5 21 7,
 14 IV, 3, 5
 सव्याहनिकां IV, 1, 28
 सव्याधतिका IV, 1, 29
 सव्ये I, 4, 18

सव्येन I, 2, 26 II, 7, 3
 सशकृदसे IV, 6, 5
 ससप्तन्याहतिकां II, 4, 7
 सह I, 1, 19 2, 49 4, 17.
 5, 89 II, 1, 50 52, 6,
 30 35 III, 2, 6 16 3,
 23 7, 11 IV 1, 28
 सहधर्म. I, 11, 3
 सहचर I, 10, 30 IV, 4, 10
 सहस्रकृत्व. II, 4, 5 5 12
 10 36
 सहस्रदण्ड. I 9, 13+
 सहस्रश. I, 1, 9 10 IV, 8, 5.
 सहस्राक्ष IV, 8, 3
 सहस्राक्ष IV 7 5
 सहासन I, 2, 30
 सहोडं II, 2, 32.
 सहोढ. II 2, 35
 सा I, 1, 32 इत्यादि
 साक्षिण I 10, 30 31
 साक्षिण I, 10, 36
 साक्षी I, 10, 29 34, 35
 साक्ष्यं I, 10, 35
 साङ्ग II, 1, 49
 सादयित्वा II, 10, 20
 साधयति III, 1, 15
 साधयन्ति IV, 7, 2
 साधयेत् IV, 5, 2
 साधय. I, 11, 18
 साधु I, 11, 41.

साधुवृत्तः I, 5, 87
 साधुवृत्ताय I, 2, 30
 साधूनां I, 4, 19
 साध्यान् II, 5, 20
 सान्तपने IV, 5, 11
 सान्तपन. IV, 5, 13
 साम IV, 5, 1
 सामतः III, 9, 8
 सामश्य III, 9, 5
 सामयेदं II, 5, 27 IV, 3 3
 सामयेदानां IV, 5, 29
 सामशब्देयु I, 11, 23
 सामानि II, 8, 4 5 12 10 66
 सामान्यां III, 3, 21
 सामुद्रशुल्कः I 10, 13
 साम्पराये II, 2, 36 6, 33
 साम्प्रदायिक II, 2, 44
 साय II, 1, 64 65 3, 11
 4, 15 16 18 7, 17 18
 10, 20 61 62 III, 3, 5
 6 7
 सायमारा II, 7, 26
 सायुज्य III, 8, 39
 सारानुरूप्येण I, 10, 15
 सार्वकामिक III, 8, 38
 सार्ववर्णिक II, 4, 3
 सावित्री 1, 4, 7 II 4, 5 5,
 12 14 27 10, 14 36.
 III, 10, 11 IV, 4, 6
 सावित्रीष्टी III, 9, 5

- साहोरात्राणि II ५, १६ १७
 १८ १९
 सिंहे III, ७, ११ IV, ७, ७
 सिक्षा II, १, २८ III, ७, ४
 IV, २, १३
 सिच I, ७, ५ .
 सिञ्चाति III, ६, २ IV, १, २१
 सिञ्चतु IV, २, ११
 सिञ्चन्तु II, १, ३४ IV, २, ११
 सिते IV, ५, १७
 सिद्ध III, २, १३ ४, ५ ७, १२
 ८, १७
 सिद्धहाविण I ६, ४५
 सिद्धि II, ३, ५३ IV, ५ २
 ८, १३
 सिद्धि II, ७, २३
 सिद्धेच्छा III, १, ५ २, १३
 सिद्धयति I, ५, १९
 सिद्धयन्ति II, ७, २३ III, ५,
 ८ IV, ७, १
 सिन्धु I १, २९
 सिन्धु I १, २९
 सिरो II, ६, ३४
 सिलै. III, २, ११
 सिलोच्छा III, १, ५ २ ११
 सिपाधयिषु: IV, ८, १७
 सीदति IV, ८, १
 सीमान्त I, ५, २२
 सुहृत I, १०, ३२
 सुहृता IV, ८, १०
- सुहृतांशान् II, १, ५४
 सुखे II, ६, १०
 सुजागृहि III, ८, १९
 सुत II, ५, २०
 सुदक्षा. III, ६, १५
 सुनिगुप्तान् II, २, ३७
 सुनियतात्मा II, ३, ५३
 सुपञ्चात् II, ४, १३
 सुपूर्वी II, ४, १२
 सुसाँ I, ११, ९.
 सुप्रक्षालितपादपाणि. II, ३, २१.
 सुवद्वानि IV, ६, ८
 सुव्रद्धयं II, ५, २२
 सुव्राह्मण II, ३, १९
 सुमित्रा II, ५, ४
 सुरभिमत्या II, ४ २ १०, ३२
 सुरां II, १, १७
 सुराकर I, ५, ५०
 सुराधाने II, १, २१
 सुराज्जान् I, १०, १८
 सुरापान III, ५, ६ ६, १८
 सुरापानेषु I, १०, १८
 सुराष्ट्रा I, १, २९
 सुरेश्वरान् IV, ८, ३
 सुघ I, ६, ४६ II, ३, १२ २०
 १०, १४ ३२ ३३.
 सुवर्णरजताभ्यां I, ५, १२६
 सुवर्णसैतन्यं III, ५, ६ ६, ९ १८
 सुवर्णना I, ५, २७
 सुभवस. I, ११, ३१

- सुपिराया. I, 6, 17
 सुसमृद्धोऽपि II, 8, 21.
 सुसर्पिषा IV, 7, 9
 सुहित II, 6, 10
 सुज्जनस्य II, 3, 18
 सुलत्रैयाय III, 8, 6
 सुकेन III, 7, 11
 सुखमा I, 1, 13
 सुतः I, 9, 8
 सूक्षकारं II, 5, 27
 सून्दरः IV, 8, 8
 सूर्भि II, 1, 13
 सूर्य II, 3 31 5 20
 सूर्यः I, 7, 31. II, 6, 33 III,
 2, 6 8, 21.
 सूर्यस्य I, , 28
 सूर्यचन्द्रमसाः III, 8, 39.
 सूर्ये IV, 5, 18
 सुगाल I, 10, 10
 सेतुलृत् II, 3, 5
 सेतून् II, 3, 6
 सेन्द्रिय. II, 1, 49
 सेवमात् II, 1, 4
 सेधकं II, 1, 15.
 सोदकं I, , 4
 सोदकेन II, 4, .
 सोदर्या I, 5, 95
 सोपचयान् II, 2, 57
 सोम II, 5, 23 IV 8, 3
 सोमः II, 5, 11 II, 2, 58 5, 16.
 सोमपानं III, 10, 12
 सोमभस्येषु I, 6, 31
 सोमसंयोगात् ', 4, 20
 सोमात् I, 7, 11
 सोमाय II, 8, 7 III, 9, 5
 सोमे III, 7, 15
 सोमेन I, 5, 45 II, 9, 5.
 सौञ्च I, 5, 5
 सौभिक II 6, 12 31
 सौरी III, 8, 9
 सौरीभिः III, 8, 18
 सौविष्टृती III, 8, 10
 सौरीरा. I, 1, 29
 सौरीरात् I, 1 30
 स्कन्द II, 5, 22
 स्कन्दपार्यदान् II, 5 22
 स्कन्दपार्यदीः II, 5, 22
 स्कन्दयेत् IV, 1, 21
 स्कन्दन II, 1, 15. 16
 स्तनयित् I, 11, 24.
 स्तुवतः II, 2, 80
 स्तूयमानस्य II, 2, 80
 स्तेनः II 1, 15. 16 III,
 7, '
 स्तनात् II, 1, 16.
 लियं I, 11, 36 II, 1, 29.
 III, 4, 2 7, 8
 लियः I, 5 41. 94. II, 1,
 50 2, 47. 57 58
 लिया I, 1, 19

- स्त्रिया: I, 5, 17 II, 1, 10. 71.
 3, 42
 स्त्री I, 10, 11 II, 1, 39 2,
 45 46
 स्त्रोगमन IV, 1, 6
 स्त्रीणां I, 5, 117 II, 1, 51
 2, 34.
 स्त्रीपुत्रसमवाये II, 2, 10
 स्त्रीप्रजां II, 2, 59.
 स्त्रीवालवृद्धानां II, 1, 65
 स्त्रीमिः I, 2, 24
 स्त्रीवध I, 10, 23
 स्त्रीशद्रौ: III, 8, 20 IV, 5,
 4
 स्त्रीशद्रौ I, 5, 18
 स्त्वं II, 5, 30
 स्त्विङ्गलं III, 1, 2 9, 4
 स्त्विरे II, 2, 46
 स्ता. II, 5, 12
 स्तान II, 10, 55 58
 स्तानासनफलं II, 4, 17
 स्तानासनभ्यां II, 1, 41
 स्तालीपाकस्य III, 8, 28
 स्तिं I, 1, 15
 स्तिः IV, 5, 32
 स्तिता IV, 6, 10
 स्तिते IV, 5, 19 30
 स्तूल II, 5, 21
 स्तातः III, 5, 2 8
 स्तातकः II, 8, 2
- स्त्रातकव्यतानि II, 3, 10
 स्त्रातकस्य I, 3, 1
 स्त्रात्वा I, 2, 57. 123 126.
 II 10, 32 III, 4, 7
 स्त्रानं I, 5, 122
 II, 3, 24 43
 स्त्रापन I, 2, 36 38
 स्त्रायात् I, 2, 40 II, 3, 44
 45 IV, 5, 4.
 स्त्रास्यन् I, 2, 56
 स्तुषा II, 2, 64
 स्त्रेहानुगतत्वात् I, 11, 16
 स्तर्घमानः II, 6, 30
 स्तर्षनं I, 6, 75
 स्तृशन्ति I, 5, 89
 स्तृदय I, 5, 18
 स्तृष्टा I, 5, 52 118 122
 स्त्र. II, 6, 36
 स्त्रात्. I, 1, 3.
 स्त्रूत I, 4, 9 II, 5, 60 III,
 6, 4 IV, 1, 23 2, 5 5,
 11 17 18
 स्तृत. I, 1, 14 5, 66
 स्तृताः II, 3, 56 4, 15.
 स्तृतौ I, 10, 37.
 स्तृत्वा IV, 8, 16
 स्त्यां II, , 18
 स्त्यात् I, 1, 9. 22 2, 31 5,
 18 20 22 23 78. 6, 1
 7, 28 29 इत्यादि.

- स्यातो I 2, 49.
 स्युः I, 1, 9 10, 36 II, 1,
 41 50 2, 19. 3, 16 5, 9
 स्यवन्तीपु II, 3, 4
 स्यवन्त्यः III, 10, 13
 स्यस्तपु I 5, 19
 स्यावयित्वा I, 5, 10
 स्युक्ष्मवं III, 1, 10
 स्युनि II, 10 18 III, 1 10
 स्युव II 6 8.
 स्युवाहुती III, 7, 11
 स्यं I 10 2
 स्य. II, 10, 37
 स्यकर्म II, 1, 3
 स्यकर्मस्था I, 2 19
 स्यधर्मे II, 10, 5
 स्यथा II, 5, 28 24 30 6,
 3 8, 7, 10, 33
 स्यादिकथमाक् II, 2, 18
 स्यथावन्ति II, 8, 5
 स्यपन्ति IV, 3, 6
 स्यमात् III, 7, 4
 स्यमान्तं I, 11, 34
 स्यम्यक्तः II, 6, 10.
 स्यय I 5, 95 101. II, 2,
 14 21 28
 स्ययंदनं II, 1, 32.
 स्ययंदत्तं II, 2 28
 स्ययभुवं II, 5, 20
- स्ययंभुवे III, 9, 5.
 स्ययंभृः I, 4, 17
 स्यगं I, 2, 26 5, 65 II, 2,
 48 4, 23 6, 8
 स्यगं II, 6, 8.
 स्यगंलक्षणे III, 2, 16 3, 23.
 स्यर्गलोके IV, 8, 12.
 स्यग्ये II, 8, 1 III, 8, 38
 स्यर्णस्तेये II, 10, 18 —
 स्यविग्रह IV, 5, 2
 स्यसुतां I 11, 20
 स्यां I 2, 57
 स्यातन्त्र्यं II, 2, 45 46
 स्याध्याय II, 3, 59 9, 3.
 स्याध्यायं I, 2, 57 II, 6, 6.
 8 III, 5, 2
 स्याध्याय II, 6, 7 9.
 स्याध्याये II, 3, 58 10, 65
 स्याध्यायेन II, 9, 5.
 स्याभिप्राय I, 5, 66
 स्याभिने III, 2,
 1
 स्याहा I 1, 33 5, 11 7, 3.
 8, 7 10, 18 III, 4, 4, 6,
 15 7, 11 8, 16 9, 5.
 IV, 2, 10 3, 6
 स्याहाकुर्यान् II, 6, 2
 स्यिष्टहने II, 8, 7
 स्ये II, 2, 17
 स्येस्ये II, 9, 3

ह

ह I, 2, 55 इत्यादि
 हस I, 10, 28
 हस् II, 1, 27 IV, 4, 5
 हत I, 5, 63 III, 3, 6
 हत्वा II, 1, 6
 हन्ति I, 10 33 35 11, 40
 II, 8, 22 IV, 5 21 38
 हन्यात् I, 10, 12 II, 1, 15
 हरणान् I, 11, 8
 हरिण I, 5, 132
 हरेत् I, 5, 99 .02 10, 16
 II 2, 12
 हवन II, 3, 60
 हवि I, 1, 31 5, 62 64 II,
 1, 61. 8, 15 16 10, 60
 III, 6, 10
 हविर्भूत् I, 7, 11
 हविर्वत् IV 5, 4.
 हविष्य III, 1, 18 8, 7 9, 3
 हविष्यस्य IV, 5, 19 20
 हविष्याशी IV, 7, 6
 हविष्यैः III, 8 10
 हवींपि I, 7, 11
 हव्यक्षेयु II, 8, 16
 हव्या. I, 6, 3
 हसन् I, 5, 15
 हस्तपादान् II, 10, 45
 हस्तात् II, 2, 26.
 हस्तिमुख II, 5, 21

हस्ती I, 1, 11
 हस्ते I, 4, 18
 हस्तन् III, 3, 11
 हस्तौ II, 5, 1
 हारीत् II, 1, 50
 हावनोद्या IV, 8, 7
 हासो I 7, 31 III, 8, 21
 हि I 1 13 इत्यादि
 हिनोति I, 6 3
 हिमधन्ते I 1 25
 हिमचान् III, 3, 19
 हिरण्य III, 10, 15
 हिरण्यकेशिन् II 5, 27
 हिरण्यगम्भै II, 1, 20
 हिरण्यग्राशन III, 10, 12
 हिरण्यवर्णो II, 5, 12
 हिरण्यवर्णामि. II, 4, 2 10,
 32
 हिरण्यशूद्ध II, 5, 3
 हिरण्यार्थं I, 10 35
 हीनानि I, 5, 84
 हुतं II, 7, 11
 हुतहोम. II, 10, 16
 हुताग्निहोत्र. II, 3, 18
 हुतानुभन्धण II, 7, 11
 हुते II, 10, 20 IV, 1, 18
 हुतेन II, 3, 62
 हुत्वा I, 11, 4 II, 1, 34 7,
 4. III, 3, 5 6 7 7, 11
 15 8, 10 31 9, 5
 IV, 2, 11 12 3, 6

हूयते I 5 83	होतु IV, 8 7.
हृदय I 5, 18 IV, 3, 5	होतु I, 7, 24
हृदयहमा I 5, 15 II, 1, 28	होम II, 8 16 IV, 5, 2 3 5.
हृदयवेदा II, 7, 9	होम IV 8 15
हृदि IV, 6, 10	होम III 10 10 IV, 8, 18
हृषीकेश II 5 24	हादा III, 10 13
हैम IV 6 4	हियै III 9 5
हैमानि IV 7 9	हीमान् I 2 21
हौतव्य IV, 8 7	

